Беседи на Учителя Петър Дънов 1944 година

1944 Съдържание:

1944 Септември

1944 Октомври

1944 Ноември

1944 Декември

1944_01_02 Възприемане и предаване
Утринно Слово
От томчето "Новото начало"

ВЪЗПРИЕМАНЕ И ПРЕДАВАНЕ

Съществуват два вида силни хора: едните са силни във възприемането, а другите – в предаването. В главата за блаженствата Христос има предвид ония хора, които възприемат добре и предават добре. Човек, който не възприема добре, не може и да предава добре. Който не се е учил да свири добре, не може и да предава добре. Младият има здрави очи, добре вижда, но не всякога разбира добре. Старият не вижда добре, но разбира добре. Някога е по-добре човек да недовижда, но да разбира добре, отколкото да вижда, а да не разбира добре. Майстор-цигулар е оня, който не прави погрешки и взима правилно тоновете. Всеки негов тон се отличава с чистота, мекота, точност и съдържание. Слушаш някой цигулар, не си доволен от него. Тоновете му са сухи, безсъдържателни, стипчиви.

Често говорим за любовта, мъдростта и истината. Не е достатъчно само да се говори, но трябва да имате ясна представа за тях. Не е въпрос научно да ги знаете – научните работи не ни интересуват. Някой не вижда добре, но знае, какво нещо е светлината, какви са трептенията ѝ, с каква бързина се предава. Предпочитам да виждам светлината, отколкото да зная научно, какво нещо е тя. Някой казва, че познава любовта, но не може, да каже, какво е всъщност тя. Любовта е нещо, за което не може да се говори. И аз няма да говоря за любовта. Тя е нещо, без което никой не може да живее. Тя не е нито въздух, без който не можеш да живееш; нито вода, без която не можеш; нито хляб, без който не можеш; нито дреха, без която не можеш. В момента, в който любовта престава да влиза в човека и прекъсва отношенията си с него, той се вкисва, и животът му се обезсмисля. Вие не сте се вкиснали още, не знаете, какво значи, да се вкиснеш. Да се вкиснеш малко, това всеки е опитал, но изцяло да се вкиснеш, това е страшна работа. Всеки е опитал малкото недоволство, но голямото недоволство малцина са опитали.

Нужна а е способност на човека да приема нещата добре и да ги предава добре. Това се отнася и до учения, и до неучения. Каква е разликата между учения и простия? Ученият е натоварен кон с различни теории, някои от които нямат никакво прилагане. Какво придобива адвокатът, който знае всичките закони на държавата, а държавата фалира? Какво придобива съдията, който знае да съди хората, а няма кого да съди? Ако хората живеят добре, съдията ще бъде без работа. Съдията съди лошите хора, а не

добрите. Какво придобива той? Освен че нищо не придобива, но губи. Днес издаде една присъда, утре – друга, но осъдените не са доволни от него и го кълнат. Тия недоволства му причиняват големи пакости. Казвам на съдиите: Ако искате да не ви кълнат, никого не осъждайте, Христос казва: „Не съдете, да не бъдете съдени". Ако имате ключ от затворите, отворете широко вратите и пуснете затворниците на свобода, да ви благославят. Кажете на затворниците: Излезте вън, на свобода, и повече не грешете. Радвайте се на тяхната свобода, и те да се радват на свободата си. Казвате: Какво ще стане с нас, ако пуснем затворниците на свобода? Питам: Какво ще стане с вас, ако не ги пуснете? Казваш: Какво ще стане с мене, ако направя едно добро? – Все ще стане нещо. – Ако не го направя? – Пак ще стане нещо. Ако правиш добро, ще придобиеш нещо; ако не правиш добро, ще изгубиш нещо. При злото законът е обратен: ако не правиш зло, печелиш; ако правиш зло, губиш. – Какво да правя със злото? – Не прави зло, за да печелиш. Разумният печели и от доброто, и от злото.

Какво носи новата 1944 година? Тя има две четворки: едната четворка представя доброто, а другата – злото. Като правиш добро, ще печелиш; като не правиш зло, пак ще печелиш. Това носи новата година. Чрез нея Господ иска да научи народите да правят добро, за да печелят; да не правят зло, пак да печелят. Сега народите се бият – правят зло. Казвам: Ако се биете, ще губите. Ако тая година правите добро, ще печелите толкова, колкото никога не сте печелили. Ако не правите зло, пак ще спечелите толкова, колкото никога не сте печелили. Това носи новата година. Какво повече искате? Повече от това е от лукавия. Друг е въпросът, вярно ли е това. Вярно е 101%, без никакво изключение.

Един абсолютен закон гласи: който прави добро, благославя се; който прави зло, губи. Който не разбира тоя закон, иска да се махне злото от света. Махне ли се злото, половината свят ще изгубите. Злото е потребно, но трябва да се въздържате да не го правите. Като не го правите, ще печелите. За доброто вие ще работите, а за вас ще оставите злото да работи. Досега вие сте били слуги на злото, а Господари на доброто. Сега ще станете слуги на доброто, а господари на злото. Когато доброто стане господар, то знае, какво да прави. Казвате, че не знаете, как да служите на доброто. Има нещо, което всяко живо същество знае и може да прави. И пиленцето знае, как да яде. Кокошката се обажда на неговия език, и то знае вече да яде. Това, което ви говоря, и вие знаете да го правите. – Как да се въздържаме от злото? – Не питайте, вие знаете това. Турете запалена свещ пред едно малко дете и вижте, какво ще прави. То ще посегне с пръста си да хване пламъка и ще се опари. Така ще направи два-три пъти. След това, достатъчно е майка му да каже "гъш", за да не смее до туря пръста си в запалената свещ. И на вас, като кажат „гъш", ще си оттеглите пръста.

Докато ви доказвам научно, защо да не туряте пръста си в пламъка на злото, пръстът ще отиде. Кратка, но съдържателна е думата „гъш".

Светът се нуждае от добри работници, от хора със здрави очи, със здрави уши, със здрав нос, със здрава уста, със здрави ръце и крака. Устата трябва да бъде здрава, сладко да говори; ушите да бъдат здрави, хубаво да слушат; очите да бъдат здрави, добре да виждат; ръцете да бъдат здрави, да работят; краката да бъдат здрави, да ходят. Човек трябва да има здрав стомах, здрави гърди, здрав мозък. Косата му да бъде мека, – Каква трябва да бъде косата на мъжа и каква – на жената? Ако мъжът е с черна коса, жената трябва да бъде с бяла; ако жената е с черна, мъжът трябва да бъде с бяла коса. Белият цвят дава, черният - взима. Който има черна коса, трябва да знае, възприема ли добре; който има бяла коса, трябва да знае, дава ли добре. Ако някой е беден, бялата коса не е на място; ако е богат, бялата коса е на място. На бедния косата трябва да бъде черна, да взима; на богатия косата трябва да бъде бяла, да дава. За бедния белия цвят не е на място; за богатия черният цвят не е на място. Ако косата на богатия е черна, трябва да я боядиса бяла. Какво разбираме под „боядисване"? Да боядисаш нещо, значи, да прекараш през него това, от което се нуждаеш. Това значи, да прекараш инсталация в къщата си. – Нямам време. – Ще намериш малко време да направиш нещо.

Съвременните хора сами се заблуждават. Те постоянно изменят своите теории и учения. Те искат да прикриват нещата. И това е добре, но когато става на място. Да носиш лятно време чадър – разбирам, но зимно време чадърът не е не място. Вместо чадър, природата е турила коса. Като пада светлината на главата, космите я разлагат, и тя става безопасна. Ако носиш чадър, за да се пазиш от слънцето, ти се лишаваш от слънчевата енергия. Сегашната мода лишава човека от много блага. Не се води по парижката мода, която осакатява краката. Направи си удобни обувки, да не се допира кракът до кожата, да влиза поне малко въздух. Ако си направяш тесни обувки, с остри върхове, ти ще нараниш краката си. И високите токове на обувките не са удобни. Обикновено, ниските госпожици носят обувки с високи токове, да изглеждат високи. Който носи високи токове, няма висока идея. Ако токът е три-четири сантиметра висок, на място е, но какъв смисъл има да носиш токове, високи 12-15 см? Не съм против модата, но се водете по модата на природата. Под „мода" разбирам завършена форма, която допринася нещо на човека. Всяка форма, която добре възприема и предава Божиите блага, е на място. Всяка форма, която препятства на доброто възприемане и предаване, не е на място. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, които са добри приемници и добри предаватели, са на място. И космите на човешката глава са добри приемници и предаватели. Човек е здрав, когато приема и предава добре

слънчевата енергия. Ако косата не приема и не предава добре слънчевата енергия, човек заболява. Докато очите приемат и предават добре светлината, казваме, че са здрави. Ако ушите приемат и предават добре звука, те са здрави. Ако носът приема и предава правилно миризмите, и той е здрав. Щом удовете престанат правилно да възприемат и предават, явява се вътрешен дисонанс.

И тъй, за да бъдете здрави, трябва да пазите енергията си, да не я изразходвате безполезно. Някога човек приема повече енергия, отколкото трябва, а някога дава повече, отколкото трябва. Ако за доброто даваш повече, на място е. Но цял ден да се занимаваш с ядене, това не е на място.

Преди няколко дена отидох с приятели до село Симеоново. Спряхме в една кръчма да си починем. Гледам, кръчмарят се навел, реже месо. Както го режеше, месото изглеждаше крехко. Запитах го, защо реже толкова месо, какво ще прави с него. – Ще го пека; тая вечер ще дойдат много гости, ще ядат и пият. – Не може ли без месо? – Не може, така винцето върви повече. Пък и моята работа върви добре. – Сега е пост, защо ядат месо? – В цялото село е останал само един, който пости; всички останали ядат месо. Наблюдавах известно време кръчмаря и виждам, как си мисли за занаята. Същевременно виждам и последствията, които го очакват от ядене на месо. Помислих си, да му кажа ли нещо за лошите последствия, които го очакват, но реших, че така ще бъде по-добре. Когато един човек страда, сто души се ползват от неговото страдание. Ако той не пострада, сто души около него ще страдат. Вие искате обратното: да предупредите един за последствията, които го очакват, за да не страда. На вас казвам: Не режете месото. Така предпазвам и вас, и ония сто души, които ще ядат. Като предпазвам едного, едновременно предпазвам още сто души.

Защо ви говоря за любовта? – За да бъде добре и за вас, и за ония, които идат след вас. Единствената мощна сила, чрез която човек може да постигне своя идеал, е любовта. Ако искаш да имаш добър приятел, обичай Бога. Ако искаш да имаш добри деца, обичай Бога. Ако си търговец и желаеш да имаш добри клиенти, обичай Господа. Ако обичаш Господа, и като адвокат ще имаш добри клиенти, които ще ти помагат. Прилагайте навсякъде любовта. Ако любовта няма приложение в живота, тя е безпредметна. Аз се интересувам само от ония неща, които се прилагат. Когато възприемам и предавам любовта правилно, тя дава изобилно своите блага. Един любовен поглед спасява човека. Една любовна дума спасява човека. Една любовна постъпка спасява човека. Едно парче хляб, дадено в името на любовта, спасява човека. Любовта, във всички свои действия, се изявява като вечна, мощна, творческа сила.

Сега се явява въпросът: истина ли е това? Първо опитайте любовта, а после разсъждавайте. Не питай, дали те обичат хората. Не се самозаблуждавайте в това, че един те обича повече, а друг – по-малко. Да мислиш, че един те обича повече, а друг – по-малко, това е субективно схващане. Ако шишето ти е малко, малко ще приемеш от любовта. Някой те обича повече, отколкото очакваш, но шишето ти е малко, не може да събере всичката любов. Ти се сърдиш, че малко ти е дал. Кой е виновен? Нямаш по-голям бинлик. Шишето ти е малко, съдържа едва един килограм. Причината е в тебе, не в него. Ако не възприемаме всичката любов, която ни се дава, причината е в нас, а не в природата. Това се дължи на нашите недъзи.

Някой казва, че природата го спъва. Това не е вярно. Трябва да бъдем справедливи! – Искам да обичам някого повече. – Как ще го обичаш, когато шишето му е малко? И да искаш да го обичаш много, не можеш. Ако бинликът му е от 12 килограма, толкова любов ще му сипеш. Ако шишето му е от един килограм, толкова ще му сипеш. Има шишета от половин килограм, от сто грама, а даже и по-малки. Каквато е големината на шишето, толкова съдържание ще влееш в него. Казваш: Много съдържание съм вложил в тоя човек. – Вложил си според големината на шишето му. От него зависи да вложиш повече, или по-малко.

Закон е: Колкото приемате, толкова трябва да давате. Ако искаш да приемаш повече, трябва да си готов да даваш повече. Ако даваш повече, ще приемаш повече. Ако си търговец, ще спазваш следния закон: дрехата трябва да отговаря на сумата, която получаваш за нея. Ако дадеш по долнокачествена дреха, а получиш по-голяма сума, ще се създаде дисхармония, Купувачът ще остане недоволен и ще каже: Излъга ме тоя търговец! Ако дрехата отговаря на сумата, купувачът ще каже: Скъпо платих, но хубава дреха купих. Изпрати ли ти някой една хубава мисъл, отговори му с едно хубаво чувство. Твоето чувство трябва да отговаря на неговата мисъл. Мисълта представя монетата, с която купуваме чувството, т. е. материала, стоката. Материалът трябва да има отношение към парите. Ако на отличните мисли на някого не отговориш с отлични чувства, ти не оценяваш неговите мисли; ако ти му дадеш отлични чувства, а той ти отговори с обикновени мисли, не е оценил чувствата ти. Между мислите и чувствата трябва да има пълна хармония.

Разправят за един богат човек, 45 годишен, че не знаел, какво нещо е благодарност. Каквото добро, или услуга му правили, той на никого и за нищо не благодарял. Случило се един ден, като вървял по улицата, изкълчил единия си крак и паднал на земята. В това време край него минала една млада, красива мома. Като видяла, че човек лежи на земята, веднага му се притекла на помощ. Наместила крака, превързала го и го

придружила до дома му. За пръв път той благодарил на момата; за пръв път почувствал, какво значи благодарност. Той често си повтарял: благодаря на тая мома, намести крака ми, и аз можах да ходя.

Казвам: За всичко трябва да благодарим! Да благодарим на Господа, който се спира пред всички и помага. Какво представя Бог и как се изявява? Според мене, младата мома, която наместила изкълчения крак на богатия, е проявеният Бог. Чрез нея Бог му дал един добър урок, научил го да благодари. Доброто в човека е Бог. Любовта в човека е Бог. Разумността в човека е Бог. Силата в човека е Бог. – Какво съм тогава аз, човекът? – Какво съм аз, с тоя въпрос не се занимавам. Щом Бог се проявява в мене, това съм аз. Когато аз се проявявам, това е Бог. Какво съм аз, и какво е Бог? Ето един важен въпрос. Аз съм малкото добро. Бог е голямото добро. Аз съм малката любов. Бог е голямата Любов. Аз давам трошици, колкото да се нахранят птичките. Бог дава изобилно, да се нахранят всички живи същества на земята – от най-малките до най-големите. Моята канализация е малка, а Божията – голяма, дава на всички изобилно. Аз съм ситно сито, по-малко давам. Бог е дармон, изобилно дава. Българинът си служи и с двете. Когато иска да пресява бяло брашно за бял хляб, той си служи със ситното сито. Брашното се пресява много добре – триците остават в ситото. Хубав е хлябът от това брашно, но, според учените, не е хранителен. В брашното трябва да има малко трици, да стане хлябът по-хранителен.

Когато хората издребнеят в живота си, те започват да си служат със ситни сита. Тия сита са малки, лесно се носят. Когато селянинът иска да си свърши работата по-скоро, служи си с дармона. Ако рече да пресява със ситно сито, трябва му много време. При това, колкото повече пресява, повече трици се отделят. Сегашните хора, които си служат със ситни сита, имат много трици за продаване. Години наред те ще продават своите трици. Когото срещнеш днес, все за трици говори. – Не обичам еди-кого си. – Това са трици. – Еди-кой си ми причини пакост. – Това са трици. – Работата ми не върви добре. – Това са трици. – Нямам обувки, дрехи. – Това са трици. – Какво да се прави? – Вземи дармона и с него пресявай. Както и да се мели Божественото жито, то не се нуждае от ситно сито. Както и да го пресяваш това брашно – и през ситно сито и през дармона, и в двата случая е едно и също. Като знаеш това, не си губи времето, да го прекарваш през ситно сито. Ти мислиш, че ако прекараш нещата през ситното сито, ще се освободиш от злото. Божественото жито и брашно не търпят нито дармони, нито сито. Можеш да го пресяваш през каквото искаш. Едно ще знаеш: ако го прекарваш през ситно сито, ще изгубиш повече време. Само в това е разликата.

Къде може да се приложи ситното сито и къде – дармонът? Ако искам да позная, какъв е моят съсед, показвам му и ситното сито, и дармона. Ако вземе като мярка ситното сито, отказвам се от него; ако вземе дармона, приемам го за съдружник. Мога да го изпитам и с хляба. Ако му дам цял хляб, и той го раздели така, че по-голямата част задържи за себе си, отказвам се от него. Той мери със ситно сито. Той служи само на себе си. Човек, който услужва първо на себе си, носи ситно сито; който услужва и на другите, той носи дармон. Ако Бог постъпваше като нас, какъв щеше да бъде нашият живот? Ако по отношение на нашите погрешки прилагаме ситното сито, какво би станало с нас? Ако Той правеше разлика между добрите и лошите хора, какво ни очакваше тогава? Бог постъпва еднакво справедливо и с добрите, и с лошите хора. Що се отнася до човешкия живот, като ограничен живот, и ситното сито, и дармонът са на място. При сегашните условия и двете неща са добри.

Какво означава думата „дармон"? Тя е съставена от две думи: дар и мон. Значи, имаш дар, който си получил само веднъж. Когато иска да направи нещо, българинът прекарва нещата през дармон. Той направил дупките на дармона два пъти по-големи, отколкото трябва. – Кога си служи с тоя дармон? – Когато иска да задържи благата за себе си. Значи, за себе си употребява дармона, а за хората – ситното сито. Ситното сито е по-близко до първичното. Дармонът се отдалечил много от първичния образ. Когато грешиш, ти не виждаш своята погрешка, но виждаш погрешката на своя ближен. За своята погрешка казваш: Малка е – и я заличаваш. Същата погрешка, направена от ближния ти, веднага я виждаш и казваш, че е голяма. За себе си туряш дармона, а за другите – ситното сито. Значи имаш две мерки. Щом си служиш с две мерки, отношенията с близките ти не са прави. Казват за някого, че е прикрит човек. Кой е прикрит, и кой – открит? Прикрит е оня, който мисли зло. Той, и като говори, и като мълчи, все е прикрит. Открит е тоя, който всякога има предвид доброто. И като мълчи, и като говори, той е всякога открит.

В любовта няма прикрити неща. В света на любовта всичко е ясно, открито, отчетливо написано. В любовта всеки може да знае, важно е да знае да чете. В такъв случай, ще знае, колко струва любовта, която не може да се плати с нищо. Мислите ли, че синът и дъщерята могат да ценят любовта на майка си и грижите, които тя е положила за тях? Могат ли да оценят те грижите и любовта на баща си? Как ще оцените усилията, които някой е направил, за да ви обърне към Бога? Знаете ли, колко енергия е изразходвал той? Знаете ли, от къде е дошъл тоя дух, за да ви помогне? Той е напуснал своето блаженство, само да ви повдигне. Какъв човек си ти, ако след това кажеш, че той нищо не е направил за тебе. Всяко добро, колкото и да е малко, има велика цел. Вие трябва да оценявате доброто,

което ви се прави. Трябва да оценявате любовта на всички същества, които идат от далечни светове, за да ви помогнат. За Христа се казва, че е бил богат, но, като слязъл между хората, раздал всичкото си богатство и останал последен сиромах. След като взеха всичкото Му богатство, поругаха се с Него, и най-после Го разпнаха. Така Го изпратиха на оня свят. Трябва ли и ние да постъпваме по същия начин? Като дойде между вас човек, който ви обича, вие трябва да постъпите с него добре. Той иде да помага.

Новата година не търпи хора, които не оценяват любовта на ония, които идват да се жертват. Тая година вие искате мир. Как мислите, ще има ли мир, или не? Пита ме един, ще се ожени ли, или не. Казвам: Искаш ли да се ожениш? – Искам. – Ще се ожениш. И семето пита, ще изникне, или не. То носи възможностите в себе си. Щом му дам условия, то непременно ще изникне. В тоя смисъл, и женитбата зависи от него, а не от мене. Възможностите са в него, а Бог му дава условия. И доброто зависи от нас. Ние носим възможностите, а Бог ни дава условия да ги проявим. В това се заключава нашата свобода. Когато имаш условия да направиш доброто, а казваш, че не знаеш, как да го направиш, ти си несправедлив към себе си. Друг е въпросът, ако нямаш условия.

Новата година е малко строга, понеже има две четворки. Едната четворка представя Божествената мъдрост и Божественото знание, които се придобиват мъчно. Втората четворка представя Божествената истина и свобода, без които човек не може да живее. Четворката е строго число. То не обича лъжата. То е квадратът, върху който може да се гради къща. Значи, то е основа на нещата. Ако основата е добра, цял град може да се постави на нея. Ако не е добра, каквото си построил, лесно ще се развали. Четворката представя още и семейството: бащата, майката, синът и дъщерята. Ако всички са умни, по-добро число от четворката няма. Ако са глупави, по-лошо число от четворката няма. Затова някои хора се страхуват от това число.

Какво виждам днес в света? Много хора са запушили дупките на своите дармони. Има солнички, на които дулките също така са запушени. Разтръсваш солничката, но не можеш да осолиш яденето. Трябва да земеш игла, да отпушиш дупките. Тая година изисква от хората да си вземат игли и да отпушат дупките на своите дармони. Вината не е в нас, но във времето. Вън е влажно, солта овлажняла и запушила дупките. Оставете всички дупки отворени, да могат Божиите блага свободно да излизат навън. Вие сте оставили отворена само една дупчица и се чудите, защо съществува такава дисхармония в света.

Дармонът е музикален инструмент, както цигулката. Когато цигуларят свири, тоновете излизат през дупките на цигулката. Ако нямаше дупки, никакъв тон нямаше да излезе. Една дупка да се затвори на цигулката, тонът вече се разваля. Благодарете за красивия ум и за красивото сърце, които ви са дадени. Те са инструменти, които трябва да пазите, да не се запушат дупките им. Оставете отворени прозорците на вашия ум, да влиза повече светлина през тях. Оставете отворени отдушниците на вашето сърце, да влиза отвън чист въздух и да излиза навън димът, да става горенето пълно. Ако горенето не е пълно, явяват се сажди, пушек, които причиняват големи нещастия. Трябва да извикаме коминочистач, да отвори комина, да се подобри горенето. Коминът трябва да бъде направен добре, че какъвто вятър да духа, горенето да става правилно. Печката в моята стая тегли добре; само един вятър не ѝ благоприятства. Като вляза в стаята, познавам, кой вятър духа. Ако духа тоя, който не ѝ понася, стаята е пълна с дим. Ако духат другите ветрове от три посоки, тя гори добре. Дойде ли четвъртият вятър, тя започва да дими. Аз уподобявам четирите ветрове на четирите темперамента в човека. Единият темперамент наричам източен вятър - Божията Правда. Вторият темперамент е северният вятър – Божията Истина. Третият темперамент е южният вятър – Божественото добро. Четвъртият темперамент е западният вятър – добрата обхода. – Какво е изток? – Справедливостта. – Запад? – Добрата обхода. – Север? – Истината и свободата. – Юг? – Доброто, което всеки човек трябва да приеме и предаде. Между правдата, истината, доброто и добрата обхода има вътрешна хармония, която хората трябва да изучават. Правда без истина не може да се прояви. Истина без добро не може да се прояви. Добра обхода без правда и без добро не може да се прояви.

Първо човек започва с правдата. Тя е подтик, движение напред. Правдата е тонът "ре" – подтикът, движението. Човек трябва да има подтик, да възприеме нищо. Ако не възприемаш добре и не предаваш добре, ти не можеш да се ползваш. Ако не дишаш правилно и не издишаш правилно, не можеш да се ползваш от чистия въздух. Ако и твоята мисъл не може да приеме въздуха, който е минал през дробовете, нищо не се ползваш. Свръхсъзнанието извлича живота от въздуха чрез мозъка и чрез дробовете. Ако не дишаш правилно и ако мозъкът не възприема правилно енергията от въздуха, ти си осъден на заболяване. Ако дишаш и благодариш иа Бога за въздуха, който приемаш, твоето свръхсъзнание правилно приема благата, които въздухът носи, и правилно ги предава. Благодари на Бога и като приемаш въздуха, и като го изпущаш.

Сегашните хора благодарят, само когато приемат, а не и когато дават. Ще благодариш и когато приемаш, и когато даваш. Можеш ли да дадеш хляб, ако не приемеш брашно? Можеш ли да пиеш вода, ако не ти е дадено?

Първо трябва да възприемеш Божественото и после да дадеш. Не Го ли възприемеш, нищо не можеш да направиш. Сегашните хора искат да преобразят света, да направят нещо ново. Това е невъзможно. Без образец, те нищо не могат да направят. – Къде е образецът? – В Божествения свят. Човек може само да се води по образеца на онова, което Бог е направил. Ако следваш българско училище, няма да създаваш нищо ново, но ще учиш това, което българите са създали. Във Франция ще учиш това, което французите са създали. В Англия ще учиш това, което англичаните са създали. Ако отидеш в Русия, ще учиш това, което русите са създали. Ти си дошъл на земята. Следователно, ще учиш това, което Бог е създал. Ти няма да даваш тон на нещата, но ще учиш това, което е създадено вече. – Аз имам особено мнение. За себе си казвам: Аз нямам особено мнение. Моето мнение за нещата е такова, каквото е мнението на Бога. Какво мнение ще имам аз? Искам да направя хората щастливи. Как ще ги направя щастливи, когато не зная нуждите им? Аз не зная, какво те обичат да ядат, какви книги четат, в какви къщи искат да живеят. Сготвя хубаво ядене, но не го харесват. Как ще ги направя щастливи?

И тъй, бъдете верни на себе си. Не се отклонявайте от онова, което Бог е вложил във вас. Бъдете благодарни за всичко онова, което Бог ви е дал, и което всеки ден ви дава. Слънцето всеки ден носи своето благословение. Благодарете за ония права, които ви са дадени от Бога. Тая година приложете онова, което носите в себе си, за да бъдете полезни и на другите. Всеки да прояви свободно Божественото в себе си. Някой има стремеж към музика – нека свири. Не го критикувайте. Стари и млади свирете: старите да свирят класически парчета, а младите – весели, игриви. После ще се сменят: старите ще свирят весели, игриви парчета, а младите – класически. Младият възприема, а старият предава. Щом е така, младият трябва да възприема добре, а старият – да предава добре. Младият и старият трябва да живеят заедно. Когато умът възприема добре, сърцето трябва да предава добре; когато сърцето възприема добре, умът трябва да предава добре. Това е правилният процес, който трябва да се извършва във всеки организъм.

Всички хора са дошли на земята да се учат. Някои не искат да учат. Те мислят, че знаят много и казват: Не ни трябва повече знание. Казвам: Вие още не сте започнали да учите. Сега сте едва в забавачницата, много още има да учите. Ако ви дам темата, какво нещо е любовта, как ще я развиете? Или, какво е добродетелта в своето приложение? Ако ви дадат задачата, да влезете между лоши хора и да ги направите свои приятели, как ще решите тая задача?

Един американец се хванал на бас, че може гол да обиколи света. Той

съблякъл дрехите си, отишъл в една баня, окъпал се добре и от една тънка, но жилава хартия си направил елече и панталони, които облякъл. Те прилепнали плътно към тялото. Така той изглеждал съвършено гол. Тръгнал от една фирма на друга, с цел да ги рекламира из целия свят. Всяка фирма му дала голямо възнаграждение. Така той обиколил света, рекламирал всички фирми и издържал баса, че може гол де обходи целия свят. Може ли да влезеш в едно общество, без да се скараш с някого? Влезеш в един дом, дето обичат червения цвят. Трябва ли да ги осъждаш за това? Други обичат синия, или черния цвят. Трябва ли да ги осъждаш за това? Различните хора обичат различни цветове. Обикновено младите носят светли дрехи, а старите – тъмни. Значи, младите дават, а старите възприемат. Всъщност, не е така. Младите трябва да възприемат, а старите да дават. Затова старите трябва да носите бели дрехи.

Какво означава червеният цвят? Който носи червен цвят, той се нуждае от живот. Червеният цвят символизира живота. Като възприеме достатъчно живот в себе си, човек не се стреми вече към червения цвят. Един свещеник разправяше, че като юноша обичал червения цвят. Той се чуди, от къде идвало това желание. Това се дължи на стремежа му към живота. Всеки цвят символизира нещо. Когато иска да се индивидуализира, човек се стреми към оранжевия цвят; когато иска да забогатее, стреми се към зеления цвят; когато иска да поумнее, стреми се към жълтия цвят; когато иска да усили вярата си, стреми се към синия цвят. Дали хората знаят това, не е важно. Обикновеният човек не знае тия неща, но посветеният знае всичко. Има неща, които не трябва да се знаят. Какво прави майката, която пече питата? Понеже децата са нетърпеливи, те искат да знаят, кога ще се опече. Докато се опече питата, майката приспива децата си. Ако не ги приспи, те ще я безпокоят. Едно след друго ще се изреждат и ще я питат: Мамо, кога ще се опече питата? За да бъде спокойна, майката казва: Легнете си, мама. Щом ги приспи, тя свършва работата си спокойно и след това ги събужда: станете мама, питата е готова.

Много хора приличат на малките деца; постоянно питат, кога ще постигнат желанията си. Ако си като децата, легни да се наспиш. Като се събудиш, всичко ще бъде готово. Дрехата ти ще бъде ушита, и ти само ще я облечеш. Когато идат светли празници, бащата купува дрехи, обувки, шапка на детето си и, като дойде очакваният ден, детето пита баща са: Татко, имам ли нови дрешки? – Имаш. – Нови обувки? – Имаш. – Нова шапка? – Имаш. Детето се облича с новите дрехи и се радва, че е дошъл светлият ден.

Всяка нова година човек пожелава да придобие нещо. Тая година пожелайте да възприемете добре любовта и да я предадете добре. Да

възприемете добре мъдростта и знанието и да ги предадете добре. Да възприемате добре истината и свободата и да ги предадете добре. Да възприемете добре справедливостта и да я предадете добре. Да възприемете правилно добрата обхода и да я предадете добре.

„Блажени нисшите духом, защото е тяхно Царството Небесно”.

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята”.

„Блажени миротворците, защото Синове Божии ще се нарекат”.

Желая ви да бъдете нисши духом, за да влезете в Царството Небесно.

Желая ви да бъдете кротки и да наследите земята.

Желая ви да бъдете миротворци и да се наречете Синове Божии.

Благодарете за миналото, което се реализира.

Благодарете за настоящето, което сега става.

Благодарете за бъдещето, което ще стане.

12-то Утринно Слово от Учителя, държано
на 2 януари, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_01_05 Родени от Бога
От томчето "Новият светилник"

РОДЕНИ ОТ БОГА

Изпейте песента: „Сила, здраве е богатство.“

Упражнение за дишане, с движение на ръцете.

Да се изпее песента: „Благославяй, душе моя, Господа.“

Какво е състоянието на болния? – Той вижда навсякъде само лошото. Всичко му е криво, черно. – Защо е така? – Защото излиза от рамките на нормалния живот.

Казано е в Битието: „Направи Бог човека по образ и подобие свое.“ Това е първият човек, който не се е проявил още на земята. Той е на небето. Казано е още: „И създаде Бог човека от пръст, и вдъхна в ноздрите му дихание на живот, и стана той жива душа.“ Това е вторият, сегашният човек, който живее на земята. В двата човека са свързани двете начала – Божественото и човешкото, организираното и неорганизираното. Всеки човек има възможност да прави погрешки и да ги изправя. Грехът е страшно нещо. Неговото начало не е в човека, то се крие в напредналите същества. Несъзнателно човек става проводник на тия същества и прави погрешки и престъпления. За тия погрешки държат отговорен човека. На него приписват и добри, и лоши качества. Всъщност, нито доброто, нито злото са качества на човека. Те принадлежат на ангелите, на ангелския свят. Затова казваме, че има паднали ангели, както и възвишени ангели. Човек не е господар на земята. Това, което става днес – сегашната война, не се дължи на човека. Духовете воюват, а не хората. Отивате на бойното поле, виждате, че и коне воюват. Обаче, зад конете се крият хората. Те ги управляват. Ако сте ясновидец, ще видите, че зад хората, които воюват, се крият духовете. Както конникът възсяда коня и го управлява, така и духовете възсядат хората и ги управляват. Днес всички се питат: Кой народ ще победи? Оня народ ще победи, който прилага закона на любовта.

Сегашните хора трябва да воюват за любовта, за мъдростта, за истината; сегашните хора трябва да воюват за живота, за знанието и за свободата. Сегашната война не е истинска война, това е играчка. Човек трябва да има знание, да е приел Божието дихание съзнателно и да бъде роден от Бога. Само при тия условия той може да воюва. Докато не се роди от Бога, човек всякога ще бъде неразбран. Ако тялото се моли за нещо, ще бъде ли разбрано? Никой не може да разбере молбата на тялото. – Защо? – Защото

не прилича на човека. Когато детето се моли за нещо, майката и бащата го разбират – то прилича на тях. На същото основание, докато човек не е роден от Бога, колкото и да се моли, никой не го разбира. Роденият от Бога прилича на своя Баща. Той се моли на Баща си, и молитвата му се приема. Бог го слуша и разбира, и хората го разбират. Ако ние не сме родени от Бога и не приличаме на Него, Той няма да ни слуша. Може ли Той да ни слуша, докато правим различни глупости? Много телешки глупости има в човека. Под „теле“ разбирам същество, което не знае и не може да говори. Телето издава някакви звукове, но това не е говор. Роден от Бога е оня, който има ясна представа за нещата. Той говори, и всички го разбират.

Сега аз говоря за Божественото в човека. – Кое говори в човека? – Божественото. За него говорът е необходимост, цел в живота. В тоя смисъл, и музиката е необходимост, цел в живота. Без музика няма прогрес. Ако сам свириш, или ако слушаш други да свирят, ти прогресираш. С музиката човек помага на себе си и на окръжаващите. Същото се отнася и до мисълта. Като мислиш право, ти помагаш и на себе си, и на своите близки. Като се молиш, ти помагаш и на себе си, и на близките си. Изобщо, Божественото свързва и обединява нещата. Ето, Бог вдъхна дихание в първия човек, и от Неговото дихание всички хора дишат. Заради това дихание ти трябва да мислиш, както Бог мисли. Повечето хора днес не мислят, но се страхуват. – От кого се страхуват? – От подобните си. Има смисъл да се страхува човек, но от Бога. Страхът от Господа е начало на мъдростта. Първият човек, като сгреши, изпита страх от Господа. Съзнанието му се пробуди, и той разбра, че е сгрешил. Страхът е резултат на пробуждане на съзнанието. Тогава човек разбира, че не е изпълнил Божията воля. Човек ще греши, докато почне да различава доброто от злото.

Кое е ценното в човешкия живот? – Чистотата и светостта. Да бъдем чисти по отношение на себе си и свети по отношение на Бога. Чистотата е необходимост за човека. Без чистота той не може да се развива, не може да бъде здрав. – Защо се къпе и мие човек? – За да бъде чист, да отвори порите на своето тяло, да диша през кожата. Човек има около седем милиона пори на кожата си, които трябва да се отворят, да влиза през тях Божественото дихание. Човек не диша само чрез носа си, но и чрез порите на цялото тяло. Ако се запушат порите на тялото с восък, човек веднага ще умре. Чистотата е необходимост за човека, а светостта – идеал, към който се стреми неговата душа.

Питате: Защо става сегашната война? Нужна ли е тя? Тая война е предсказана отдавна. Чрез нея Бог изправя света. Войната иде като резултат на отклоняването на хората от правия път. Никой народ не е

служил на Бога, както трябва – и българите, и руснаците, и англичаните, и германците. – Кой ще победи в тая война? – Ще победи оня, който носи любовта, мъдростта и истината. Ще победи оня, който носи живота, знанието и свободата. Ще победи оня, който носи движението, учението и работата. Това трябва да се разбере от всички! Вън от тия условия, никаква победа не може да се очаква. Днес се бият в домовете всички синове – и големи, и малки. Кой от тях е най-обичан от родителите? – Който изпълнява тяхната воля. Всеки син, който не изпълнява волята на баща си, не е обичен син. – Кои ученици обича учителят? – Които учат, които свирят добре. Ако не учат добре и не свирят добре, той не ги обича. Ще кажете, че някой ученик има добро сърце. – Добър е, добро е сърцето му, но не учи. Човек, който не мисли правилно, не чувства правилно и не постъпва правилно, не е умен, не е добър, не е справедлив. Добрият човек трябва да е умен, трябва да е справедлив. Без вътрешна просвета, човек не може да бъде добър. Добрият носи в себе си светлина, топлина и сила. Казано е в Писанието: „Страхливият не може да влезе в Царството Божие.“ – Защо? – Защото, като се страхува, той не може да прояви нито светлината, нито топлината, нито силата си.

Един ден се разхождам по поляната на Изгрев. Отдалеч видях един заек. Приближих се към него. Той искаше да избяга, но сви уши и остана на мястото си. Хванах го, взех го в ръцете си и започнах да го милвам. Той седи сгушен, поглежда ме. Започнах да се разговарям с него. Питам го: Защо сви ушите си? – Искам да стана като тебе, да разбера, какъв човек си и какво мислиш да правиш с мене. Досега са ме нападали и орли, и лисици, и кучета, всички съм опитал. Тебе не познавам. Какво мислиш да правиш с мене, не разбирам. Поговорихме си със заека и го пуснах на свобода. Казвате: Вярно ли е, че си говорил със заека? – Говорих, но не както вие разбирате. Когато човек разбира езика на животните, може да се разговаря с тях.

В древността, имало един човек, който разбирал езика на животните и се разговарял с тях. Един от приятелите му го замолил, да му предаде нещо от тоя език, и той да се разговаря с животните. – Не мога да ти го предам, не искам да те направя нещастен. – Моля ти се, научи ме на тоя език и не се грижи за мене. Понеже много настоявал, молбата му била задоволена. Един ден в двора му дошло едно малко, слабо, мършаво кученце. Господарското куче, добре изхранено, запитало малкото кученце: Защо дойде в нашия двор? – Гладно съм, търся нещо да хапна. – Рано си дошло. Тия дни ще се разболее коня на господаря и ще умре. Ела след два-три дена, тогава ще има какво да си хапнеш. Като чул това, господарят казал на слугата си: Иди да продадеш коня. После си казал: Ето, като зная езика на животните, нищо не изгубих. Дошло малкото кученце, но голямото му

казало: Пак идеш напразно. Господарят продаде коня преди да умре. Ела след няколко дена, кравата ще умре; ще има нещо и за тебе. Господарят чул разговора между кучетата и прибързал да продаде и кравата. И в тоя случаи останал доволен, че знае езика на животните. Кученцето пак не могло да си хапне нещо от големия, богатски дом. Голямото куче му казало: След три дена господарката ще умре. Тогава ще раздават; и на тебе ще се падне нещо от благата. Господарят чул и тоя разговор, но нямало какво да прави. Конят и кравата продал навреме, но какво да прави с господарката? Значи, когато злото ни засегне отвътре, работата не върви.

Казвам: Не желайте да знаете езика на животните. Изучавайте езика на Бога, т. е. езика на любовта. Две хиляди години вече се изминаха от идването на Христа. Знаете ли езика на любовта? Днес аз говоря на български език, но, като го сравнявам с Божествения език, намирам, че е много неорганизиран, не само в препинателните знаци, но в буквите, в правописа, в изговарянето. Как ще изкажете на български език любовта? Ти никога не можеш да кажеш една дума на Божествен език, ако не разбираш нейния смисъл, ако не я чувстваш отвътре. В Божествения език думите имат само едно значение. Понякога една дума означава цяла реч. Не можеш да говориш за любовта, ако не разбираш смисъла и съдържанието ѝ.

Ботаникът не може да говори за ябълката, ако не разбира, как се сади, какво дърво е тя, как цъфти и връзва. Като узрее, той ще вземе една ябълка и ще каже: Заповядайте, това е ябълка. Опитайте я и дайте мнението си за нея. Като изядете плода, ще дойде знанието за ябълката. Ева разбра, какво нещо е доброто и злото, след като яде от забранения плод. Ако Бог беше разказвал на първите човеци, какво е злото и доброто, нищо нямаше да разберат. Като ядоха, те го научиха. Злото в човека се крие в областта на слепите очи. Затова, именно, главата на убийците е широка при ушите, а горе е тясна. Ония, които обичат повече да си хапват, са разширили главата си около слепите очи. Не се плашете от това, че ядете. Важно е човек да не преяжда и да не си недояжда. При това положение той е на крив път. Обаче, ако яде и благодари за това, което му е дадено, той се благославя. Ако се лакоми да придобива повече, отколкото му е дадено, той е на крив път. Ако пести и се изтощава, пак е на крив път.

По какво се отличава лакомството от пестеливостта и икономията? Икономията е качество на ума, а пестеливостта – качество на сърцето. Икономистът и пестеливият са по рождение такива. Икономистът държи парите си в кесия и ги оставя настрана; пестеливият връзва всичко в кърпата си и я носи със себе си. Пестеливият събира и най-дребните неща. Икономистът не ламти за дреболиите. Той преглежда всички пера в

сметките си и казва: Това перо не може да се съкрати, онова не може да се съкрати. Той не знае, отде и как да направи съкращение на бюджета си. Обаче, като изгуби част от капиталите си, веднага намира начин да съкрати нещо. Икономията почива върху пестеливостта. Катеричката е пестелива. Като се наяде и останат зрънца, тя ги събира и туря настрана. Кокошката нито е пестелива, нито икономистка. Дайте ѝ крина жито, тя в един час ще я разпрътне. Ще се качи на крината, ще извика и другите кокошки и след малко нищо няма да остане от нея. Че утре ще гладува, тя не иска да знае. Казвате: Добър е Господ, пак ще даде. – Добър е Господ, но не постъпвайте като кокошката. Не пръскайте житото навън. Кокошката е доста тщеславна. Тя казва: Аз имам цяла крина жито, и на вас ще дам. – Да му мисли господарят, който дава. Това е неблагодарност. Понякога и хората, като кокошката, се качват на крината, мислят, че всичко е тяхно. Не е така. Само онова е наше, което в даден момент можем да опитаме. Наши са само оная мисъл, онова чувство и оная постъпка, които разбираме и с които в даден момент можем да се ползваме. Това, от което не можем да се ползваме, не е наше. То принадлежи на другите хора.

Казано е: „Роденият от Бога грях не прави." Бог слуша молитвата и отговаря само на оня, който е роден от Него. Иначе, колкото и да се моли, не му отговаря. Христос казва: „Господи, когато съм се помолил, всякога си ми отговарял. Отговори ми и сега, за да те познаят другите." Ако в молитвата има тщеславие, тя остава глас в пустиня. Когато молитвата ти се приема, радвай се, че е приета, без да се хвалиш и разправяш на хората за това. Когато Христос отвори очите на слепия, каза: „Иди, измий очите си и на никого не разказвай за това, което се е случило." Слепият направи точно обратното. На всички разказа, че Христос му отвори очите. Мощна сила е молитвата, но малцина са опитали нейната сила. Ако Българският народ, както и всички народи, и цялото човечество знаеха да се молят, хората нямаше да воюват. И при това положение могат да воюват, но тая война щеше да произтича от Божията любов, мъдрост и истина. Тая война щеше да се основава на живота, на знанието и на свободата. Аз не говоря за човешкия живот, за човешкото знание и за човешката свобода, защото те са неразбрани неща. Най-неразбраните работи са човешките. Страшно е, когато човешките работи се смесят с Божествените, защото и последните стават неразбрани. Досега хората са изучавали най-мъчните работи – човешките. Като ученици, съветвам ви да изучавате божествените работи, като най-лесни. Докато сте в човешкия свят, всички са готови да ви служат, но при условие, че сте богат и можете да плащате. Щом изгубите богатството си, всички ви напущат. В Божествения свят не е така. Там всеки е готов да служи без пари. Там служенето е от любов. В Божествения свят първо слугуваш, после господаруваш. В човешкия свят е точно обратно: първо господаруваш, после слугуваш. Като човек, ти питаш: Защо ще

слугувам? – Ще слугуваш на човека заради Бога в него. Ще слугуваш на едно дърво заради плода, който ще ти даде. Ще слугуваш на водата за живота, който ще внесе в тебе. Ще слугуваш на хляба, на житото за живота, който ще приемеш от него. Кой не слугува на хляба? Хлябът е господар, вие сте слуги. Погрешката на човека се заключава в това, че той се мисли за господар. Когато хлябът се откаже от човека, тогава съзнанието му се пробужда, и той вижда, че не е никакъв господар. Силата се крие в хляба, а не в човека.

Помнете: *Любовта е толкова необходима за човека, колкото и хлябът. Знанието е толкова необходимо, колкото и светлината. Без светлина никой не може да си намери пътя. Свободата му е тъй необходима, както въздухът.* Хората имат и живот, и знание, и свобода и, въпреки това са недоволни. Как може да станете доволни? Опитвали ли сте се да направите някого доволен? Мислите ли, че ако ви дадат десет милиона лева, ще бъдете доволни? Няма да бъдете. Някои хора имат повече от десет милиона, и пак не са доволни.

„Родeният от Бога грях не прави.“ Какво означава тоя стих? Възможно ли е човек да живее на земята и да не греши? Той прави погрешки, но Бог ги изправя. Страшно е, когато човек греши и не може да изправи погрешките си. Това се случи с Адам и Ева. Те сгрешиха и не изправиха погрешката си. Тяхното грехопадение завлече и животните. Преди грехопадението животните бяха на по-висока степен на развитие, отколкото са сега. Тогава те говореха и се разбираха с хората. Днес хората заеха тяхното положение. Те сега говорят, но сами не се разбират. Техният език е животински. Животните паднаха още по-надолу. Днес те си служат със звукове, с отделни срички, но не с думи и изречения.

Вслушвайте се в звуковете на животните и на птиците, да откриете нещо в тях. Гургуличката, например, издава особени звукове „кукуру“. В тях се крие голямо съдържание. Гълъбът издава звуковете „гу…у“. С това той иска да каже: Всичко ще се превърне на добро. Животните са души, изостанали в развитието си. Те са подобни на туристическите хижи; в тях се спират възвишените духове за известно време, да свършат някаква работа. Освен това, всяко животно е символ на известно качество, на някаква добродетел. Например, гълъбът е символ на чистота и святост. Той дава пример за издръжливост в убеждението. Дух Свети се представя във вид на гълъб. Казано е: „Бог изпраща Духа си, и хората оживяват.“ Отнеме ли Бог Духа си, хората умират. Това, което дава живот, се представя във форма на гълъб. Няма по-чиста птица в яденето от гълъба. Хиляди години откак гълъбът съществува, но той не е изменил храната си. Той яде само зрънца. Другите птици се хранят с червейчета, с мухи, но гълъбът, и при най-

лошите условия на живота, е запазил храната си. Той единствен е вегетарианец. Някой казва, че не може да направи това или онова. Казвам: Ако гълъбът може да издържи на своето убеждение и при най-лоши условия, защо и ти да не можеш да направиш нещо?

Кое е онова, на което човек трябва да издържа? – Това е любовта към Бога. Дали съзнавате това, или не, не е важно. Любовта, като процес, е или подсъзнателен, или съзнателен, или свръхсъзнателен. Срещне те някой човек и, без да знае защо, ти направи едно добро. Ти си свързан по съзнание с неговото далечно минало. Това е подсъзнателна проява на любовта. В миналото някога, ти си направил добро на тоя човек, и днес той ти благодари. По същия начин някой може да ти причини пакост. Причината за това пак се крие в далечното минало. Всичко, каквото е направил човек в миналото, добро или зло, се връща. И най-малката лоша мисъл, или лошо чувство се връщат към оня, от когото са излезли. Доброто и злото, които днес се изявяват, се крият в далечното минало. Техните корени са дълбоко заровени в съкровищницата на човешкото подсъзнание. Каквото си помислил за Господа, или както си се проявил към Него, всичко ще ти се върне. В Господа не може да се задържи нищо нечисто. Отправиш ли една нечиста, крива мисъл към Него, тя веднага се връща към тебе. Само така ти ще се изправиш. Ние сме дошли на земята да се учим и да изправяме погрешките си. Как можем да говорим за любов, ако не обичаме Бога, Който ни е дал всичко? Как ще обичаме ближния си, ако не обичаме Духа, Който работи в него? Като обичаме Бога и Духа, ние обичаме и себе си.

Какво става днес в света? Цели градове и села изчезват, милиони хора се избиват; къщи, имоти изчезват. Какво ще стане с ония, които разчитаха на богатството си? Един българин отишъл в Германия. В скоро време той забогатял, спечелил осем хиляди марки, които внесъл в една от Германските банки. Спокоен, че се осигурил, той се готвел да се върне в България. Обявила се войната, и той останал в Германия. В една от бомбардировките изгоряла къщата, в която живял. Всичките му книжа изчезнали. Той веднага отишъл да види, какво е станало с банката. Какво да види? Цялата банка изгоряла. Като се огледал натук-натам, разбрал, че всичкото му богатство изчезнало. Не му оставало нищо друго, освен да се примири с мисълта, че поне той останал жив. Върнал се в България с празни ръце, както заминал. Знайте, че и вие ще заминете за другия свят с празни ръце, като тоя българин. Всичко, което имате на земята и разчитате на него, ще ви се вземе.

Какво се иска от човека? – Да живее добре. Това не може да му се наложи. Насила никой не може да живее добре. Добрият живот е съзнателен,

свободен процес. Не можеш да накараш някого насила да живее добре. Ще живееш добре, не от страх, но от съзнание. Ще живееш добре, не за угода на хората, но за себе си. Защо свиря аз? За себе си, за своето ухо и за своята душа. На ухото ми е приятно да слушам хубаво свирене. На душата ми е приятно да чува хубава музика. Това, което е приятно на моето ухо, е приятно и на другите. Като живеем добре, да е приятно и на нас, и на другите. Да се радваме на своите светли мисли и чувства. Да се радваме на своите разумни постъпки. Да не бъдем неразумни деца, които не оставят майките си да вършат свободно работата си. Да не бъдем и като неразумната майка. Доброто и разумно дете оставя майка си да върши свободно работата си. Добрата и разумна майка знае, как да постъпва с детето си. Когато има работа, тя приспива детето си и се чувства свободна, навреме свършва работата си. Иначе, детето ще се хване за роклята ѝ и няма да я остави да работи.

Стреми се да се освободиш от закачките на живота, да работиш свободно на Божествената нива. – Как да работя? – Ще се молиш и ще работиш. Молитвата е работа, от която приемаш нещо и за себе си, и за окръжаващите. Всички хора трябва да се молят, да придобият някакво благо и да го предадат на близките си. Молитвата е общ процес, както и мисълта. Като мислиш право, ти се свързваш с всички ония, на които съзнанието е будно. Те възприемат твоята мисъл, и ти приемаш тяхната. Само така хората взаимно си помагат.

Ако не могат да си помагат, хората се страхуват от живота. Особено сега те са под постоянен страх от бомбардировки. Когато денят, или нощта е ясна, хората най-много се страхуват от бомби. Вчера беше мъглив ден, но пак дойдоха аеропланите. Бог каза на ония, които дойдоха с аеропланите само да сплашат софиянци, но да не пущат бомби в града. И така стана. Казвам: Молете се да падат бомбите по-далеч от вас. Добрите хора отдалечават аеропланите; лошите хора ги привличат с мисълта си. Неприятно е да гледаш и чуваш, как идат аеропланите и как бомбардират градовете. Има ли нещо приятно в пушката? На кого пушката е допринесла нещо добро? Цъкне някоя с пушката си, заек убие. Друг цъкне, птица убие. Пазете се от злото. Дръжте го далеч от себе си. Да бъде доброто близо до вас, а злото – далеч от вас. Да се замести злото с доброто. Любовта да се приближава към вас, а страхът да се отдалечава!

По какво се познават добрите хора? По своята магнетичност. Добрият човек е обвит в магнетична дреха, която не пропуща студа. Нямате ли такава дреха, вие треперите от студ, краката ви изстиват. Това показва, че нещо ви недостига. Ако краката ви изстиват, доброто е слабо у вас. Ако ръцете ви изстиват, справедливостта ви е слаба. Ако очите ви недовиждат,

нарушили сте някъде истината. Ако ушите ви недочуват, нарушили сте мъдростта. Казвате: Остаряхме вече. Според мене, стар човек е оня, който ходи добре, вижда добре и чува добре. Колкото по-дълъг път може да извърви човек, толкова по-стар е той. Старият издържа на всичко.

И тъй, бъдете справедливи към себе си. Не насилвайте тялото си, не насилвайте ума, сърцето и душата си. Отиваш на екскурзия, влязло едно пясъче в обувката ти. Не се измъчвай. Спри се за малко, извади пясъчето и продължи пътя си. Не носи тесни обувки, които образуват пришки и мазоли на краката ти. Като се намериш в мъчнотия, не роптай, но се помоли на Бога да се справиш с мъчнотията. Сега, хората се молят, само когато чуят, че идат аероплани. И това е добре. Радвам се, че аеропланите ще ги накарат да търсят Бога. Така хората ще се научат да посрещат спокойно злото. Като дойде бирникът да събира данъци, те няма да се страхуват от него.

Едно се иска от всички хора: Да приемат любовта доброволно, а не чрез насилие. Бог не иска да му служим чрез насилие. Като чада Божии, от вас се иска вътрешно, дълбоко разбиране на любовта, да служим на Бога с радост, да изпълним Неговата воля. Ако не изпълним волята Му, ние сме изложени на големи страдания, както еврейският народ. Ето, Бог даде на тоя народ 36 хиляди обещания, които и до днес не са изпълнени. – Защо? – Защото евреите не изпълниха Божията воля. Те не приеха Христа, своя Месия. И до днес те са пръснати по цялата земя.

Това, което се казва за евреите, се отнася и до вас. И вие имате 36 хиляди обещания от Бога. Вие сте дошли на земята да се учите, да приемете Божията Любов и да я приложите. Как ще се приложи, по какви методи, това не е важно; важно е да имате плодове. Когато искам да направя добро на някого, ще го приспя и ще сложа пред него най-хубавите ябълки и круши. Като се събуди, той ще благодари за хубавите плодове, без да знае, кой ги оставил и как ги е оставил. Искам да помогна на някого. Ще се преоблека, никой да не ме познае, и ще му помогна. Той не подозира, кой му е помогнал. Когато правя добро и помагам, не е важно да ме познаят хората; важно е какво са придобили те от хубавите плодове и как благодарят на Бога за направеното добро. Ако познаят любовта, аз се радвам на доброто, което съм направил. Ако оня, който е изял хубавите плодове, отива да мъчи хората, аз търся нов начин да му помогна да влезе в пътя на доброто и на любовта. Аз търся причината в себе си и казвам: Вторият път ще внеса повече сладчина в тия плодове.

Помнете: Бог работи по незнайни пътища, никой да не Го вижда, никой да не Го забелязва. Като види, че човекът, на когото помага, не може да се

пробуди, Бог прилага друг метод за него. Той си служи с много начини, докато събуди желанието в човека да прави добро. Някои казват, че светът с добро не се оправя. – Ако с добро светът не се оправи, без добро съвсем не може да се оправи. Да мислите, че светът може да се оправи без добро, това е все едно да видите карикатурата на някого и да кажете, че това е портретът му. Карикатурата не е истинският човек. Ако представите Божествения човек такъв, какъвто не е, това е карикатура. Ако представите любовта такава, каквато не е, това е карикатура. Стремете се да представяте нещата такива, каквито са, а не карикатурно.

По какво се познава човекът на любовта? – Той е здрав, сладко яде, сладко спи, работите му се нареждат добре. В който дом влезе, вратите се отварят широко за него. Напусне ли го любовта, вратите на всеки дом се затварят за него; умът му потъмнява, сърцето му се разколебава, здравето му се нарушава. Да приемем любовта, за да бъдем здрави. Любовта е проводник на великите Божии блага в света. – Защо съм болен? – Защото не следваш пътя на любовта. Ти си роден здрав, от здрави родители, но си направил голямо отклонение в живота. – Какво да правя, та да придобия здравето си? – Трябва да се родиш отново от Бога. Роденият от Бога е всякога здрав. За него се казва, че е научен от Бога. Никой не може да предаде на човека науката на любовта, освен Бог.

Ето, и аз ви говоря за любовта, но ако Духът не влезе във вас и не ви изясни това, което говоря, нищо не може да разберете. Влезе ли Духът във вас, вие ще разберете нещата вътрешно и ще ги приложите. Важно е да ви се говорят верни неща, да ви се обясняват правилно, за да ги прилагате разумно. Какво ви коства да дишате правилно? Какво ви коства да отворите очите си, за да приемете Божествената светлина? Поеми дълбоко въздух, напълни дробовете си – нищо повече не се изисква от тебе. Отвори очите си и приеми светлината – нищо по-лесно от това. Всичко в живота е лесно постижимо, когато си в пътя на любовта. Напуснеш ли тоя път, всичко е мъчно. Казваш: Не мога да отворя очите си, клепачите ми натежават. Не мога да отворя устата си, нямам разположение. – Приложи любовта, за да се отворят и очите ти, и устата ти. Казвате: Кой ли не ни е говорил за любовта? И майка ни, и баща ни, и учители, всички са ни говорили и за доброто, и за любовта; всички са ни учили, давали са ни знания, но от много знания остаряхме. – Едно ви недостига: да приложите знанието.

Днес искам от вас да направите най-малкото добро. Няма живо същество, което да не прави най-малкото добро. В малкото добро се крие силата на Бога. В най-малката любов се крие силата на Бога. Търсите ли Бога, очаквате ли някакво благо, ще го намерите в най-малкото добро и в най-

малката любов. Бог е в малките работи, а не в големите. Ако искаш да направиш нещо голямо, велико, обърни се към човека. Той се занимава с велики работи. Ето защо, разчитай на онова, което в даден момент можеш да направиш, колкото и да е малко. Хилядите километри, които извървяваш, зависят от малките крачки, направени една след друга. Ако всяка крачка е добре направена, много такива крачки правят един километър. Много километри, правилно извървени, образуват хиляди километри. Не можеш ли да направиш една крачка, както трябва, не можеш да напредваш. Ти не можеш да мислиш нито за един километър, а още повече за хиляди километри.

„Роден от Бога“. Умът трябва да се роди от Бога. Сърцето трябва да се роди от Бога. Душата трябва да се роди от Бога. Духът трябва да се роди от Бога. И ти, човекът, трябва да се родиш от Бога. Само роденият от Бога има всички условия да се прояви. Казано е в Писанието: „Роденият от Бог грях не прави.“ Оставете настрана греха, той не е ваш. Не говорете и за погрешките си, но ги изправяйте – това е вашата задача. Всяка малка погрешка може да се превърне в добродетел – от човека зависи това. Ти изядеш една ябълка. Съдят те, че си направил погрешка. Как ще изправиш погрешката? Ябълката има семчици. Вземи една от тия семки, посади я в земята и мълчи, не се оправдавай за погрешката. След време от тая семка ще израсте голямо дърво, което ще даде плодове за много хора. Ти превърна погрешката си в благо за мнозина. Семката на ябълката ще изправи вашата погрешка. Ако изядете ябълката, без да посадите семката ѝ, погрешката ви остава непоправена. Значи, във всяка погрешка се крие по една семка, която ще ви спаси. Посейте семката на погрешката си, за да я изправите. Повечето хора страдат от неизправяне на своите погрешки, т. е. от изядени ябълки, без да посеят техните семки. Посаждайте семките на ябълките, които изяждате, за да изправяте погрешките си. Това е новото, което иде сега. В това се крие новото пророчество.

Какви бяха старите пророци? – Хора, служители на Бога. Те не бяха царе, владици и патриарси, но проповедници на Словото Божие. Те бяха гонени, преследвани, ненавиждани. Наричаха ги лъжци и магьосници, не им вярваха. Ония, които следяха техните пророчества, започваха да им вярват. – Кога им вярваха? – Когато пророчеството им се сбъдваше. И сега има много пророчици, ясновидки. Една ясновидка казала, че София щяла да бъде бомбардирана само три пъти. Обаче, досега вече пет пъти я бомбардираха. Друга ясновидка казала, че тая бомбардировка е последна. – Може да е последна, може и да не е последна, сами ще видите, ще бъдете свидетели на всичко.

Питате: Докога ще има бомбардировки? – Докато хората не се научат да

любят Бога. Щом се научат да любят Бога, бомбардировките ще престанат. Това е закон. Следователно, ако се научим да любим Господа, да пазим Неговото знание, както и свободата, която ни е дал, няма да има повече бомбардировки. Ако сме силни да издържим на това изискване, ще опишем около себе си една окръжност, която никой не може да премине. И аероплани да дойдат, ще стигнат до окръжността и няма да я преминат. Ако нямате любов, всеки ще премине кривата линия и ще стъпи на кръга.

Като ви наблюдавам, виждам, де сте сгрешили. Погрешката ви се крие в младините ви. Когато сте били млади, търсили сте любовта. Проповядвали са ви за любовта, т. е. за Господа, но по крив път. Вие сте мислили, че ще намерите любовта и младата мома, или в младия момък. Намирате младата мома, или младия момък, но Господа изгубвате. Възлюбете първо Господа, а после младата мома, или младия момък. Бог ще ви намери другарка или другар. По какво се отличава другарката, която Бог е определил, от оная, която човек сам си избира? Другарката, избрана от Бога, никога не изчезва от очите на своя възлюбен. Тя е извор, който постоянно дава, и на който водата никога не се намалява. Извор, който от време на време престава, не е Божествен. Всеки извор, който постоянно тече и не намалява, е Божествен. Аз пия вода само от Божествени извори, които постоянно клокочат. Дето е Божественото, там е щастието. Дето е любовта, там е изобилието. Като любя Бога, ще получа всичко най-хубаво. Ако съм цигулар, ще имам най-хубавата цигулка; ако съм учен, ще имам най-хубавата библиотека.

„Роденият от Бога грях не прави.“ Това значи: Роденият от Бога не допуща греха до къщата си. Рече ли грехът или погрешката да го посети, той веднага се справя с нея. – Какво представя погрешката? – Голо дете. Роденият от Бога веднага го облича с нови, чисти дрехи и го пуща на свобода. Това е превод на погрешката. Следователно, ако някой те пита, как да изправи погрешката си, кажи: Както добродетелният отхранва, облича сирачето и го пуща на свобода, така ще облечеш своята погрешка в чиста, нова премяна, ще я нахраниш с чиста, доброкачествена храна и ще я пуснеш да си върви, да бъде далеч от тебе.

„Роден от Бога“. Казвате: Бог не ни слуша, не отговаря на молитвите ни. – Защо не ви слуша? – Защото и вие не Го слушате. Като плачете и роптаете, слушате ли Господа? Защо плачете? Ще кажете, че плачете, защото хората ви измъчват. Според мене, причината да ви измъчват хората е във вас. Причината за всички страдания и недоразумения се крие в самите вас. За да избегнете мъченията и страданията, научете се да виждате поне една добра черта в своя ближен. Всеки човек е свещена книга, една Библия. Срещнеш един брат, или една сестра. Отвори внимателно неговата

Библия, прочети най-хубавата страница от живота на твоя брат или сестра и запази прочетеното в твоя ум и в твоето сърце. Когато срещна един брат, аз го погледна добре и мислено му казвам: Ти можеш да мислиш добре, и твоята мисъл да радва всички хора. Като срещна една сестра, и нея погледна добре и казвам: Ти можеш да чувстваш добре, и твоите чувства да радват всички хора. Това подразбира чистият и добър поглед.

Следователно, като се срещате, отправяйте един към друг по един мил, чист поглед и се запитвайте: Могат ли всички хора да се радват на нашите мисли? Могат ли всички хора да се радват на нашите чувства? Казвам: Всички хора трябва да се радват на нашите мисли и чувства, и ние да се радваме на техните мисли и чувства. Това е закон. Казано е: „Да възлюбиш Господа и да възлюбиш ближния си.“ Това значи: Да се радваш на Божиите мисли и чувства; да се радваш на мислите и чувствата на своя ближен. Като се радваш на Бога, Той ще се всели в твоя живот. Като се радваш на ближния си, и той ще ти се радва. Да се радваш на любовта на всички хора, на техните мисли и чувства, това значи да си роден от Бога и да си свободен от греха.

Изпейте песента: „Аз мога да кажа, че слънцето утре ще изгрее.“ Като пеете тази песен, свързвайте се с любовта. Да грее слънцето, да царува любовта. Пейте и възпявайте любовта, в която са вложени методите на самовъзпитанието. Мнозина мислят, че, като отидат на оня свят, там ще научат всичко. Не е така. Много работи ще научите и на земята. Те ще бъдат основа и за оня свят. Например, ядете твърда храна, но ако тя не се превърне в течна и не се приеме от мозъка като кръв, нищо не може да се постигне. Без кръв в мозъка никаква мисъл не може да се роди. Следователно, ако вие не носите известен материал от физичния свят, разбиранията ви за духовния живот ще бъдат непълни. Физичният живот е импулс за духовния. Ти слушаш някой да свири; вместо да се импулсираш, казваш: Аз не мога да свиря като него. – Като него не можеш да свириш, защото не си учил, но след време, след много години, ще можеш да свириш като него. Ти искаш в малко време да придобиеш много нещо. Това е невъзможно. За придобиване на хубавите работи е нужно много време. – Не мога да бъда добър. – Можеш да бъдеш добър, но много време се изисква за това. Стремете се да бъдете добри, справедливи, да мислите право, защото само така ще изработите характер, ще станете ценни. Мислите, чувствата, добрите постъпки правят човека характерен.

Да не се колебаем в Божественото, което работи в нас. Да знаем, че то работи различно в различните хора. Обаче целта, към която хората се стремят, е различна, затова и плодовете на техния живот са различни. Каквито и да са плодовете, радвайте се. Търси доброто във всеки плод и не

прави разлика, дали е ябълка, круша, слива, портокал. Всеки плод носи нещо Божествено в себе си, но един от друг те се различават. Лимонът се различава от портокала, портокалът се различава от ябълката, ябълката – от сливата. Едно трябва да се знае: Всеки Божествен плод има своето велико предназначение. Следователно, ако се храниш с ябълки, ще придобиеш едно качество; ако се храниш със сливи, ще придобиеш друго качество. Каквато храна яде човек, такъв става. Вижте, какво представят месоядните! От храната, която употребяват, те огрубяват и стават жестоки. Гълъбът, гургуличката имат нещо нежно, меко в себе си. Това се дължи на храната, която те употребяват. Ако искате да познаете човека като плод, изучавайте неговите мисли, чувства и постъпки. Постъпките на човека са плод на физичния свят, чувствата му са плод на духовния свят, а мислите – плод на умствения свят.

Радвайте се на Божественото, в каквато форма и да се проявява. Радвайте се на добрия човек, на оня, който мисли право, или говори хубаво. Радвайте се на добрия музикант, на добрия художник, на добрия шивач. Радвайте се на добрата домакиня, която знае да меси хляб. Опитайте се да омесите и опечете по една прясна пита, да видите, доколко сте майстори. Някои пекат и месят хубав хляб, някои са новаци. Същото се отнася и до правено на баници. Има жени, които точат много хубаво, а други сега се учат. Да точиш добре, това е цяла симфония. Казвате: Истина ли е това? – Истина е. Аз изнасям истината в най-проста, в най-достъпна форма.

Питате: Защо еди-кой си не ми се усмихва както трябва? – Условия няма за тая усмивка. Вън е студено, 40 градуса под нулата. Той се свил, загънал се е добре в дрехата, не може да се усмихне. Ще кажеш, че това е егоистично. Така е, егоистично е, но времето налага тоя егоизъм. Щом се стопли времето, ти се разширяваш, разтваряш се, на всички се усмихваш. – Защо си се разширил толкова много? – Времето налага това. Ето защо, казвам: Ако искате да ви се усмихна хубаво, ще чакате добрите условия. Ще чакате три-четири месеца, да се стопли времето. Река ли сега да се усмихна, както искате, нищо няма да излезе. Не мислете, че усмивката на любовта лесно се дава. Велика наука е любовта. Тя се изявява в нежни, деликатни форми. Срещнеш един човек, не те погледне добре, или направи едно движение – не си доволен от него. Защо не си доволен, сам не знаеш. Срещаш друг, погледне те добре, доволен си. Защо си доволен, пак не знаеш. Недоволен си, защото тоя човек не е предал Божественото, както трябва. Доволен си, защото той е предал Божественото правилно. Двама музиканти свирят едно и също нещо от Бетовен. Първият задоволява публиката, вторият не я задоволява. – Защо? – Първият предава Божественото от музиката на Бетовен, а вторият не може да го предаде правилно. Голяма разлика има в интерпретацията на двамата. Любовта е велика симфония. Който се наема

да тълкува и предава любовта, трябва да бъде голям майстор, да знае как да я предаде. Бъдете доволни за всичко, което ви е дадено. Бъдете доволни от времето, независимо от това, дали е облачно, или ясно.

Вчерашният ден беше мъглив. Благодарение на мъглата не ни бомбардираха. Ние отидохме на планината. Там беше ясно. Като се върнахме в града, пак намерихме мъглата, която пазеше София. Добре е да излезеш от мъглата, добре е и да бъдеш в мъгла. В Божествения живот няма мъгла. Само в човешкия живот има мъгла. На земята мъглата е потребна. Ето, вчера се опитаха да ни бомбардират, но не успяха. Помнете: Когато любовта е голяма, бомбардировката е малка. Ако Българският народ имаше сила да прояви Божията Любов, никакъв аероплан нямаше да го бомбардира.

Заповядват на стражаря да заведе един човек в участъка. Стражарят го поглежда, обръща се към началника и казва: Господин началник, не мога да закарам тоя човек в участъка. – Как смееш да отказваш? – Не зная защо, но ако закарам тоя човек в участъка, и на мене, и на тебе ще се случи някакво нещастие. Виждам нещо добро в него, което не ми позволява да го арестувам. Началникът се замисля малко и казва: Пусни го на свобода.

Казвам: Има случаи в живота, когато ще получиш Божието благо ако се откажеш да арестуваш добрия човек. За предпочитане е да изпълниш Божията заповед, вместо човешката. Прави онова, което носи най-голямото и най-малкото добро за всички хора.

Казано е в Писанието: „Да се молим, за да се съкратят дните на злото.“ Ако тия дни не се съкратят, зло ни очаква. – Кога ще се съкратят тия дни? – Когато добрите хора приложат любовта. Тия дни трябва да се съкратят, защото хората не могат повече да издържат. Няма по-велико нещо от мира. Сега седите и постоянно се вслушвате: нито яденето, нито сънят ви са спокойни. Човек може да мисли и чувства добре само в мира. Днес всеки си мисли, да не дойде отнякъде бомба, да го убие.

Казвам: Да отдалечи Господ бомбите от нас.

Отче наш.

14. Лекция от Учителя, държана
на 5 януари, 1944 г. София. – Изгрев.

1944_01_07 Ново разбиране
От томчето "Силите на Природата"

НОВО РАЗБИРАНЕ

Упражнение за дишане с движение на ръцете.

Каква идея се крие във фигура 1? Каква е разликата между една наклонена права и една

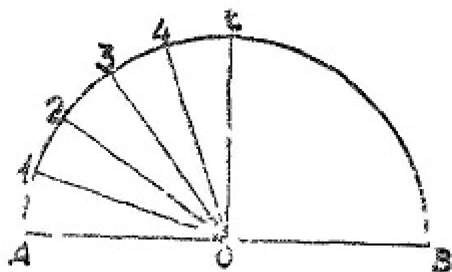

фиг. 1

фиг. 1
отвесна? По коя от дадените прави падането на телата е по-голямо: при наклонените, или по отвесната? – Най-силно е по отвесната. По линията 4 падането е по-слабо, а най-слабо е по 1. Правата АВ е плоскост. Точките АСВ представят посоката, по която се движи слънцето. От какво зависи плодородието на площта АВ? – От ъгъла на падането на светлината.

Някой се чуди, защо работите му не вървят добре. Много естествено, наклонът, по който пада светлината на вашето слънце, е много голям. При тая светлина никакви плодове не стават. Може да има и други причини, но главната причина е, че слънцето ви изпраща малко светлина и топлина. Ако живеете на север и искате да се подобри положението ви, трябва да слезете по-надолу, близо до екватора. Колкото по на север живее човек, толкова по-неблагоприятни са условията за живот. Точките А и В представят полюсите на земята. Там светлината и топлината са малко, поради което плодородието е слабо. Екваторът се намира между двата полюса, по правата СО. Това е място на най-голямата енергия.

Казваш: Аз вярвам в Бога. – Ако вярваш в Бога, Който е в точка А, ще имаш един резултат; ако вярваш в Бога, Който е в точка С, ще имаш друг резултат. Ти вярваш в това, което не си видял. Каква е тая вяра? Как ще вярваш, че слънцето ще изгрее, ако никога не си видял, как изгрява? Друг е въпросът, ако си видял, как изгрява и залязва слънцето. Видял си един път, ще го видиш втори и трети път, а с това и вярата ти се увеличава. Ако не си

видял изгрева на слънцето, твоята вяра е обикновена. Тая вяра замъглява съзнанието на човека.

Сега вие искате работите ви да вървят напред. Това зависи от прилагането. Как ще вървят работите ви? Когато водата замръзне, може ли да върви, т. е. да тече? Докато не е замръзнала, може да върви. Две неща са нужни, за да върви водата: да не е замръзнала и да има наклон. Ако плоскостта, по която водата тече, е хоризонтална, няма да върви, но ще се разлива. Има ли малък наклон, веднага ще върви. Какво ще стане с реките, ако земята спре движението си? Земята се върти около оста си. Тя се движи по посока от изток към запад. В каква посока се движат реките?

Какво се ползвате от въпроса за движението на земята и на реките? – Има смисъл да се занимаваш с един въпрос, но ако той допринася някаква полза за тебе или за окръжаващите. Ако пея, трябва да избера такава песен, която да принесе някаква полза на ония, които слушат. Тя трябва да въздейства или на очите, или на ушите, или на главата, или на гърдите, или на стомаха ми. Ако песента не може да въздейства първо на мене, никога няма да се занимавам с нея. Как ще познаеш, коя песен може да ти помогне? Искаш работата ти да върви напред и пееш: „Заплакала е гората, гората и планината." Мислиш ли, че от тая песен работата ти ще тръгне напред? Искаш да учиш, а пееш: „Мале ле, мила мале, защо си ме, мале, родила"? Може ли тая песен да ти помогне при ученето? Изпей една от хубавите училищни песни.

Сега, какво ще кажете за свойствата на металите – злато, сребро, мед, желязо? Какво ще кажете за качествата на човешкия ум и на човешкото сърце? Сърцето е извор на топлина, но от него излиза и студенина. Умът е извор на светлина, още и на тъмнина. Когато човек мисли, от ума му излиза светлина. И човешкият ум се движи, както и земята. От движението на земята около своята ос и около слънцето, се образуват светлината и тъмнината, а също и четирите годишни времена.

Мнозина се оплакват, че не им върви в живота, че нямат приятели и близки около себе си. Това се забелязва и в училищата. Виждате, някой ученик няма приятели между съучениците си, а друг има много приятели. – На какво се дължи това? – На чувството на приятелство, което в някои хора е силно развито, а в други – слабо развито. С други думи казано: Когато слънцето в човека грее силно, той има много приятели. Тогава слънцето му е на екватора. Когато приятелят ти дойде на гости, ти няма да му говориш само сладки думи, но и ще го нагостиш, да остане доволен. Щом го задоволиш, той ще остане за по-дълго време в дома ти. Ако не го задоволиш, той ще си отиде. Човек, в когото чувството на приятелство е

слабо развито, не може да задържа много мисли в ума си. Много естествено, приятелството е свързано с обичта. Като обичаш приятеля си, ще обичаш и светлината. Щом обичаш светлината, ще мислиш. Имаш приятели, но разваляш отношенията си с тях. – Защо? – Защото не те разбират. – Коя е причината, че не те разбират? – Говориш лоши работи за тях. Приятелят не обича това.

Приятелството почива на красиви и добри отношения. Между приятелите трябва да съществува отлична обхода. Приятелите са крайно взискателни. Те не търпят да се говори лошо за тях. Който не пази приятелските си отношения, губи не само приятелите си, но и Божественото в себе си. Без да мислиш много, казваш: Бог не ме обича. На приятеля ми дал голямо богатство, а мене изоставил. Щом се натъкнеш на някаква несгода, веднага обвиняваш Господа. На какво основание обвиняваш Господа? Нямаш право да хвърляш вината за своите неуспехи на Господа. Така не се говори. После се чудиш, защо Бог се отдалечил от тебе, защо приятелите те изоставили.

И тъй, каквото лошо и да ви се случи, не обвинявайте Господа. То е допуснато, но Бог никога не благоволява в нещастията и страданията на хората. Когато страдаш, Бог иска да ти даде повече светлина, да използваш страданието. Като имате нужната светлина, търсете начин, сами да се справяте със своите несгоди, сами да изправяте грешките си. Представи си, че обидиш приятеля си. Имаш светлина и знание. По кой най-лек начин ще се примириш с приятеля си? Имаш двама приятели. За единия говориш добре, а за другия – лошо; единия обичаш повече от другия. Коя е причината за това? – Че той си намерил още един приятел. Ти мислиш, че към новия си приятел той има повече любов, отколкото към тебе. Ти се обиждаш и се настройваш срещу него.

Представи си, че, като цигулар, имаш две цигулки. На едната свириш повече, отколкото на другата. Трябва ли втората цигулка да се сърди на цигуларя? Вината е в оня, който направил цигулките. Той направил едната по-хубаво, а другата – по-лошо. Естествено е тогава, цигуларят да свири повече на хубавата цигулка. От нея ще излизат чисти, меки тонове, които ще задоволят цигуларя, както и окръжаващите. Следователно, радвай се, когато приятелят ти има друг приятел, когото обича повече от тебе. Твоят приятел е цигулар, който свири на хубавата цигулка. Ти слушаш, как свири той, но понеже не обичаш новия приятел, не виждаш неговата добра страна. Казваш за него: Той не ме обича. – Това е материалистично разбиране на нещата. Казваш: Друго нещо е да те обичат. – Иди при някой кошер да си извадиш мед, да видиш, как ще те посрещнат пчелите. Често и децата ходят при кошерите да вадят мед. Старите кошери не дават

много мед. Хората ги опушват, но пчелите се раздразняват и започват да жилят, както децата, така и възрастните. Детето заплаква и се връща при майка си с подуто лице, с подути очи и уста. Ако детето беше умно, трябваше да вземе пушалка и да опуши пчелите, да се оттеглят от кошера. То отива при тях без оръжие, но те го нашарват добре със своите картечници. Казвам: Бъдете и вие умни, да се справяте лесно с недоразуменията, на които се натъквате.

Преди години дойде при мене един поляк. Аз бях на полянката, между пчелите. Той гледаше кошерите и ми каза: Досега не ме е жилила пчела. Изобщо, пчелите не ме жилят. Ние имахме един много лош кошер, който много жилеше. Както разговаряхме, една пчела го нападна и го ужили много силно. Той се ужаси и започна да бяга. В един момент се намери на края на полянката. Интересно беше това, че тоя кошер никога не даде мед. Напразно дадохме пари за него. Защо ни е кошер, който не дава мед? Ако имате една мисъл, която само жили, без да даде нещо, защо ви е тя? Пчели, които само жилят, без да дават мед, са крайно користолюбиви. Има пчели, които предупреждават човека, да не се приближава към кошера им. Щом го видят, царицата дава нареждане да го предупредят, да не отива към тях. Една от пчелите ще се удари в челото му, без да го ужили. Втора пчела ще го удари по носа и, ако не вземе пред вид това, трета пчела ще излезе от кошера и ще го ужили. Следователно, не казвай, че не те жилят пчелите. Щом една пчела те предупреди, върни се назад, не стой при кошера. Макар да те предупреждава пчела, ти трябва да се подчиниш на това, което царицата казва. Който престъпва закона ѝ, ще го жилят пчелите.

Светът е кошер с много пчели. Някои от тях са много лоши, силно жилят. Една от пчелите ще те удари по челото; тя те предупреждава да не влизаш вътре. Щом царицата казала да не влизаш, ще слушаш. Важно е главата ти да бъде мирна. Един селянин си градил колиба. Това се случило във Варненско. По едно време той турил една голяма греда на рамото си, да подпре с нея колибата. Минал един познат покрай него и го запитал: Приятелю, какво правиш? – Колиба градя. Моля ти се, ела да подържиш малко гредата, да подпираш колибата, докато си свърша една работа в селото. Скоро ще се върна. Той намислил да даде един добър урок на своя познат, да го отвикне от любопитството. Отишъл в селото, свършил си много работи и след един час се върнал, да види, какво прави оня с гредата. Какво ще прави? И да иска, не може да се освободи. Ако не държи гредата на рамото си, колибата ще го затрупа.

Често и вие питате някого: Какво правиш? Вървя по улиците. Има въпроси, на които човек не може да отговори. – Де отиваш? – Не зная. Сега

отивам в затвора, а после, не зная. Казвам: Виждаш, че двама стражари го водят. Ти го питаш, де отива. И той не знае. Някой страда, а ти питаш, защо страда, какво нещо е страданието. Няма защо да питаш. Страданието е затвор на природата. Дошъл стражарят и те води в затвора. Ти вървиш след него и се озърташ, да не те видят хората, да не се урони достойнството ти. Страданието е глоба, а радостта – възнаграждение. Когато ти носят подаръци, ти се радваш. Когато те глобяват, страдаш.

Защо глобяват човека? Един наш познат ми разправяше своя опитност. Един ден вървял по една от главните софийски улици. Вместо да плюе в кърпата си, той плюл на улицата. Веднага един стражар се приближил до него и му казал: Моля, ще платите пет лева глоба. – Защо? – Не е позволено да се плюе по улиците. Той платил и си казал: Добре, че ме глобиха малко. Това значи: Благодаря, че малко пострадах. Страданието може да бъде малко, а може да бъде и голямо. Глобата може да бъде малка, може да бъде и голяма.

В Русия има закон, според който се забранява на хората да закъсняват повече от определения час. Който закъснее, плаща глоба. Първият срещнат стражар го глобява, но му казва паролата, да продължи пътя си свободно. Ако паролата е, например, кукуригу – колкото стражари среща, на всички казва кукуригу и свободно си върви. Забрави ли паролата, втори път го глобяват.

Казваш: Минал съм през страдания, имам опитност. – Какво е опитността? – Кукуригу. Това показва, че си глобяван и помниш паролата. Докато петелът кукурига, ти си свободен. Щом престане да кукурига, не си вече свободен. Ако петлите в един град престанат да пеят, излезте навън. В тоя град ще стане катастрофално земетресение. Щом мине земетресението, петлите се прибират в града и започват да пеят. Закон е: Докато човек мисли, никаква опасност не го очаква. Щом престане да мисли, опасността иде. Докато вашите петли пеят, вие сте вън от опасността. Щом престанат да пеят, опасността иде. Същото се отнася и до сърцето. Следователно, докато сърцето чувства и умът мисли, ти си вън от всякаква опасност. Щом сърцето престане да чувства и умът да мисли, опасността иде. И тъй, да мислиш и да чувстваш, това значи, да възприемаш светлина и топлина. Те се отразяват върху целия ти живот. Като пишеш, светлината на ума ти и топлината на сърцето ти се отразяват и върху буквите. Например, ти можеш да напишеш буквата „Л” по няколко начина. Първата буква (1) показва, че

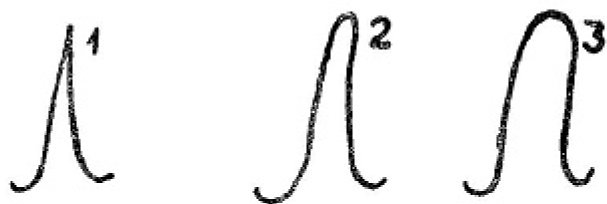

движението на човека около себе си е слабо. При втората буква (2) движението е по-силно. Колкото по-голяма светлина и топлина носят буквите, толкова повече умът мисли и сърцето чувства. Когато ъгълът на буквата *„Л”* се движи с върха нагоре, той се стеснява толкова повече, колкото противодействието е по-голямо. Значи, буквата (1) среща най-голямо противодействие, а буквата (3) – най-малко. Щом съпротивлението е малко, буквата се отваря (2 и 3).

Казват за някого: Тоя човек има студено сърце. Много просто, ще го стоплите. Какво правите със студената вода? – Нагрявате я, докато се стопли. Щом знаете, как да се справите със студената вода, лесно ще се справите и със студения човек. Законът е един и същ. Разбира се, няма да го турите на огъня, по друг начин ще го стоплите. Виждаш, че едно дете плаче, но не знаеш, как да го утешиш. И майката не знае, как да постъпи. Иде един учител, който познава психологията на детето. Извиква го при себе си и му дава една ябълка. След това му дава още една, по-хубава от първата. Детето взима ябълките, усмихва се и престава да плаче. Това дете иска нещо, затова плаче. Ако плаче за ябълка, дай му една ябълка. Вие сте големи деца, плачете за нещо. Казваш: Скръбта ми е голяма. Ти скърбиш за някакъв плод, или за обувки, за шапка, за дреха. Щом получиш това, което искаш, скръбта ти изчезва. Казваш: Не ме обичат. Помисли, че те обичат, и състоянието ти ще се измени. Болен си. Мисли, че ще оздравееш. Ученик си, имаш изпити. Мисли, че ще издържиш изпитите си. Каквото помислиш, това става.

Плачът е потребен на орача. Като изоре земята, той очаква небето да заплаче, за да може да посее нивата. Ако небето не плаче, нищо не може да израсте. Много плач е лошо, но и никак да не плаче, и това е лошо. Добре е, като посееш нещо, да поплачеш малко. Като свършиш една работа, ще дойде страданието. То помага да израсте посятото. Страданието е необходим вътрешен процес за израстване на мислите и чувствата. Радостта е необходим процес за цъфтене и завързване на плода.

Спазвай следното правило: Никога не допускай в ума си лоша мисъл или в сърцето си лошо чувство. С лоши мисли и чувства приятелство не прави. Ако си на дъното на кладенеца, можеш ли да хвърляш камъни нагоре? Всеки камък, който хвърлиш нагоре, ще се върне при тебе. Ако си вън от

кладенеца, можеш да хвърляш камъни и нагоре, и надолу. Обаче, не се позволява да хвърляш камъни в кладенеца. Ще те накарат да слезеш долу, да извадиш камъните навън. Природата ще застави всеки човек да изправи грешките си. Тя не търпи никаква дисхармоиия, никакъв дисонанс.

В един от вагоните на пътническия влак влязъл един човек с надпис на главата: Аз съм сляп и глух. Пътниците поглеждали към него и свободно си говорели, каквото им дойде на ума. По едно време глухият и сляп човек станал, обърнал се към пътниците и казал: Благодаря за вашите разговори. От тях аз прогледах и прочух. Това показва, че законите на природата не търпят никакви дисонанси. Като знаете това, не допускайте в себе си нито един дисонанс. Тя не позволява никакви дисонанси. Проявите ли най-малката дисхармония, тя ще ви накара да я изправите. Тя сама изправя грешките си, но и вас ще застави да ги изправите. Всяка отрицателна мисъл се отразява вредно върху ума и сърцето на човека, прави го нервен. Тя се отразява върху дихателната и храносмилателна системи – върху целия организъм. Изобщо, отрицателните мисли и чувства произвеждат наслоявания върху нервната система на човека, и той заболява. Това наслояване става не само върху едно поколение; много поколения страдат от физични и психични наслоявания. Дълго време трябва да се чистят, за да се освободят от тях.

Като е дошъл на земята, човек трябва да се чисти. – Как става това? – Чрез добри мисли и чувства. – Коя мисъл е добра? – Която чисти. – Кое чувство е добро? – Което чисти. – Коя мисъл е лоша? – Която петни и каля. – Кое чувство е лошо? – Което петни и каля. Добрите мисли и чувства чистят човека, а лошите го калят.

Как се чисти човек? Вижте, как се чисти оня, който с години наред работи в подземните каменовъглени галерии. Той трябва да се мие по няколко пъти на ден с гореща вода и сапун, докато измие лицето и ръцете си. Не се махат лесно дребните частици от въглищата. Те полепват по лицето и мъчно се измиват. Колко по-мъчно се чистят човешкият ум и човешкото сърце! Усилена работа се иска за това. Умът се чисти чрез светлината, а сърцето – чрез топлината. Здравословното състояние на човека зависи от неговия ум и от неговото сърце. Движете се между здрави хора, да се ободрявате. Здравият всякога ще ви каже една ободрителна дума. Болният, обаче, ще ви обезсърчи. Дружете с оптимисти! Носете в ума си мисълта: Всички объркани работи ще се оправят. Това значи: Бог, Който е създал света, ще оправи всички работи. Човешкият свят трябва да се оправи, но Божественият свят е оправен.

Какъв беше ритъмът на песента „Блага дума”? На сърцето ли е тоя ритъм,

или на ума? – На сърцето.

Какъв е ритъмът на българските хороводни песни? По тоя ритъм аз съм изучавал българина. Има нещо, което му липсва. В характера на българина има съмнение, недоволство. Той трябва да пее за всички, а не само за себе си. Това, което е добро за всички, е добро и за тебе. Слънцето грее за всички, грее и за тебе. – Грее ли за мене? – Щом грее за всички, грее и за тебе. Това, което е благо за всички, е благо и за нас. Това, което е благо за нас, не е благо за всички. Ако благото е само за тебе, ти си в човешкия порядък. Ако благото е общо за всички, ти си в Божествения порядък. Който живее в Божествения порядък, може да стане добър и учен. В човешкия порядък всеки не може да стане добър и учен. Можеш ли да станеш такъв, ако всеки ден те бият?

Като изучавате български език, дохождате до буквите „Ъ-ят" и „Ж-носовка", които искат да изхвърлят. Буквата "Ъ-ят" е хубава. Ако се изхвърли от употреба, българите ще закъсат. Буквата "Ж-носовка" казва, че преди да говори, човек трябва да мисли. Преди да тръгнеш на път, мисли. Буквата "Ж-носовка" съществува само в български език. Богат е българският език, но българите още не могат да си служат с него. В буквата "Ъ-ят" са свързани заедно Божественият и човешкият принцип. В думата славянин, сричката "Ава" означава Бог, Баща. Значи, Бог живее в славяните, в ония, които Го славят. Бъдещето е на славяните. Бъдещето е и на българите. Те ще оправят всички народи, понеже в техния език е буквата „Ъ-ят" – двата принципа са свързани в едно. Никой не може да оправи света, освен славяните и българите. Това се дължи на буквата „Ъ-ят" – кръстът, търпението. Тая буква означава още събиране и примиряване на доброто и злото. Българинът казва: Аз зная да събирам доброто и злото, да ги примирявам. Някои пишат тая буква по два начина „Ъ-е" и „Ъ-я". Както и да се пише, тя означава едно и също нещо. Знакът „Ъ" е на сърцето, а „Ъ" – на ума. Като пише буквите, човек трябва да бъде внимателен, да не ги изкривява. Всяко изкривяване се отразява на подсъзнанието. Който иска да се освободи от своето песимистично състояние, трябва да пише хубаво.

Като ученици на велика школа, работете върху себе си, да развивате дарбите, които Бог е вложил във вас. Не отлагайте нещата! Като срещнеш един учен и добър човек, трябва да се насърчиш от него. Ако срещнеш лош човек, той трябва да ти послужи като спирачка. Не бързайте да постигнете всички блага изведнъж. Има блага, които не са за вас. Може ли малкото дете да язди кон? Опитайте се да турите едно малко дете на кон, да видите, какво ще стане с него. Ако конят е буен, веднага ще го хвърли на земята. Не се качвайте на буен кон!

И тъй, пейте и свирете. Един ще пее, други ще слушат. Ако всички пеят, няма кой да слуша. Ако всички слушат, няма кой да пее. Кой пее и свири най-хубаво? – Природата. По-хубави песни от нейните не съществуват. Ако слухът ви е развит, ще чуете хубавото пеене на природата. Понеже слухът ви не е развит, нямате представа за музиката на природата. Възвишените мисли са музика на същества от друг свят. Възвишените чувства са музика на същите същества. Доброто разположение е музика. Вие нагласявате вашето радио, да чуете нещо хубаво, но се натъквате на обикновена музика.

Казано е в Писанието: „Търсете ме, докато съм близо до вас.“ С други думи казано: Търсете Любовта, докато е близо до вас. Търсете Мъдростта, докато е близо до вас. Търсете Истината, докато е близо до вас. Някога те са близо до вас, а някога се отдалечават от вас, отиват във висшите светове, там да работят.

Само светлият път на мъдростта води към истината.
В истината е скрит животът.

14. Лекция от Учителя, държана
на 7 януари, 1944 г. София, – Изгрев.

1944_01_09 Божественият ден
Утринно Слово От томчето Новото начало

БОЖЕСТВЕНИЯТ ДЕН

Ще прочета първа глава от Евангелието на Йоана. Йоан е евангелист на мекотата. Без мекота никакъв градеж не може да стане. Само меките неща се поддават на възпитание и самовъзпитание.

Изпейте песента: „Имаше човек".

Истинският живот зависи от възприемането и предаването на онова, което човек е придобил и научил. За оня, който разбира, възприемането и предаването са два важни процеса. Някога даваме повече, някога взимаме повече. Ако взимаме повече, забогатяваме, ако даваме повече, обедняваме. Богатият и бедният се различават в следното: богатият има какво да яде, но не знае, как да яде; бедният знае, как да яде, но няма какво да яде. Казват за някого, че е беден. – Защо е беден? Някой е учен. – Защо е учен? – Учил се е човекът. Някой е невежа. – Защо? – Не е учил. Ще кажете, че на учения е дадено, затова е учен. Дадено му е, но даденото трябва да се храни. Да запаметяваш нещата, това не показва, че си учен. Запаметяването не е наука. Не е важна дрехата, която стои закачена в гардероба; важна е дрехата, която носиш на гърба си. Каква полза имате от дрехите, които стоят закачени? Показваш дрехите на приятеля си и казваш: Мои са тия дрехи, но нека стоят, да не се цапат. А вън е студено, ти трепериш от студ. Кое е по-добре: дрехите да бъдат нови, а ти да трепериш, или да ги обличаш и да се ползваш от тяхната топлина.

Защо на някого се дава повече, а на някого по-малко? Има причини за това. Познава се, кой е приел повече, и кой е дал повече. Оня, който взима повече, натежава; който дава повече, олеква. Като претеглиш човека, ще знаеш с колко е натежал и с колко е олекнал. Има чувствителни везни – Божествените, с които се теглят човешките мисли и чувства. Такива везни на земята не съществуват. Едни мисли са леки, а други – тежки. Като се съберат няколко тежки мисли в главата, човек чувства тежест, тежи му нещо. Мислиш, че си сиромах – това е тежка мисъл. Тя се трупа в главата на човека, както Плюшкин събирал различни неща, да задоволи чувството на стяженолюбие в себе си. Някои сиромаси са Плюшкиновци, събират разни вещи, да се осигурят. Други нищо не събират и постоянно се оплакват, че нямат.

Сегашните хора носят в ума, в сърцето и в душата си много мисли, чувства и желания, някои от тях съвсем ненужни. Казваш: Тоя човек е здрав, и аз

искам да бъда като него. – Ти имаш всички условия да бъдеш здрав. Върви след тоя човек и виж, как живее, как се облича, как се храни, какво чете, какви мисли го интересуват. Ще научиш нещо от него, но здравето му не можеш да вземеш. За да бъдеш здрав, трябва да дойдеш в съгласие с природата. Тя ще ти даде светлина, въздух, вода и храна. Много неща са нужни, за да бъде човек здрав. Какво е придобил цигуларят, ако години наред свири песента „Цвете мило, цвете красно?" Цветето е мило и красно, но той не е мил и красен. Има много цигулари в света, но някои спрели на едно място, като пъпка, и не мърдат – все джуджета ще си останат. Гледам, на Изгрев, между високите и дебели дървета, е израснал един орех. До едно време расъл и, додето стигнал, там спрял – не може повече да расте. – Защо? – Големите дървета поглъщат всичките хранителни сокове, за него нищо не остава: няма достатъчно светлина, въздух, вода и храна, няма и кой да го обича. Всичките го гледат недоволно, пъдят го, и той няма какво да яде. Никой не се сеща да го пренесе далеч оттук, да не е между големите си братя.

Мнозина искат да имат големи братя. И това може, но джуджета ще останат. Ако имаш голям брат, трябва да стоиш най-малко на сто километра разстояние от него. Само така ще се ползваш от благата. Тая идея изглежда странна, но така е в цялата природа. Бог е предвидил всичко, затова е поставил слънчевите системи на грамадно разстояние една от друга. Разстоянието между земята и слънцето е толкова голямо, че свободно могат да се поставят три хиляди системи, като слънчевата. Разстоянието от най-близката слънчева система до нашата е толкова голямо, че са нужни три години, докато дойде светлината ѝ на земята. Знаете, с каква бързина се движи светлината – с 300 хиляди километра в секунда.

Питат: Защо слънчевите системи са на грамадно разстояние една от друга? Не могат ли да бъдат наблизо? – Не може. Наблизо са джуджетата, а на далеч – слънчевите системи. Ако си на далеч, човек ще станеш; ако си наблизо, нищо няма да стане от тебе. – Да бъдем близо до Бога! – Близо до Бога е оня, който изпълнява Неговата воля; който ходи по съвета на Божия Дух; който слави Божието име. Близостта не е нещо материално. На физичния свят може да сте близо, но близостта има отношение към съзнанието. Казваш: Държа един човек в ума си. Всеки държи някого в ума си. Защо го държи? Има за какво. Четеш една книга, в която авторът писал нещо за любовта. Ти държиш тоя човек в ума си, за да научиш нещо за любовта. Друг писал за мъдростта – и него държиш в ума си. Трети писал за истината, за живота. Четеш книгите му и го държиш в ума си. Някои писали за знанието, за свободата. Като четеш книгите им, ти ги държиш а ума си – ще научиш нещо от тях.

Провидението иска от сегашните хора да се разтоварят. Всички са натоварени с нещо и пъшкат под своя товар. Някой е натоварен с голяма сиромашия, а друг – с голямо богатство. Какво се иска от тебе? Да знаеш, как да разтоварваш съзнанието си. – Кога се товари съзнанието? – Когато носиш едновременно две идеи, две мисли или две желания. Искаш да следваш, но не можеш да се определиш, къде да отидеш – в Германия, или в Англия. При сегашните условия, дето и да отидеш, няма да бъдеш спокоен. Ще се страхуваш от бомби, ще четеш във вестниците, колко хора са убили, колко парахода потънали, кои войски напредват, кои остават назад.

Като четете Писанието, спирате се върху евангелист Йоан, върху апостол Петър и ги изучавате. Каква е разликата между двамата? Петър е голям националист, а Йоан – свободомислещ – човек на любовта. Оня, който обича повече народа си, а по-малко себе си, дава повече, взима по-малко. Оня, който обича повече себе си, а по-малко народа, взима повече, дава по-малко. Много естествено, народът е голям, има какво да се вземе от него. Един човек не прилича на един народ; един народ не прилича на един човек. Народът е голямо дърво, което ражда много плодове. Човек е малко дърво, едва посадено, което ще израсте в бъдеще и ще стане голямо. Коя прежда е за предпочитане: дебелата, или тънката? – Зависи от времето. Тънката прежда е за лятото, дебелата – за зимата. Ако облечеш зимно време тънка дреха, ще трепериш. Ако облечеш лятно време дебела дреха, ще се изпотиш. Жена, която преде тънко, има предвид лятото; която преде дебело, има предвид зимата. Като знаете това, не критикувайте жената, която преде дебело; не хвалете оная, която преде тънко. И двете са на мястото си. Не казвайте за някого, че е груб – дебело преде човекът. Той се готви за зимата. Когато дойде зимата, вие се нуждаете от дебела прежда. Не мислете, че дебелата прежда не струва нищо. Лятно време не струва, но зимно време няма по-добра от нея. И тънката прежда не е добра за зимата, но през лятото няма по-добра от нея. Който преде тънко, по-малко страда; който преде дебело, повече страда. Дойде някой при мене, оплаква ми се, че животът му е тежък. – Дебело предеш, за зимата се готвиш. Лято е, никой не търси дебелата прежда, затова ти е тежко. Като дойде зимата, всички ще купуват дебела прежда. Тогава ще ти олекне.

Кога олеква на човека? Ако си скръбен, ти си тежък. Намери човек по-скръбен от тебе, и ти ще забравиш своята скръб – ще ти олекне. Ако си тъжен и намериш весел човек, ще ти стане по-мъчно. Защо ти е мъчно? Защото си облякъл тънка дреха през зимата. Трябва да смениш тънката дреха с дебела. Ако си търговец и предеш дебело, причината е външна. Казваш, че имаш някакъв идеал. Оставете настрана вашия идеал. На

физичния свят всички неща са материални. И като проповядваш, пак имаш предвид нещо материално; търсиш клиенти, да продадеш стоката си. Колкото повече клиенти има бакалинът, толкова по-известен става. Същото се отнася и до професора. Колкото повече студенти има, толкова по-знаменит става. И цигуларят е толкова по-знаменит, колкото повече хора го слушат.

Казано е: „Не прави връзка с грешния". Като изхождат от тоя стих, някои се страхуват да се свързват с хората, страхуват се от всичко, което означава някаква връзка. В това отношение, религиозните са много страхливи. Някой иска да носи пръстен, но се страхува. Въпреки това, никой не може да се ожени без пръстен. За да се ожени момата, пръстен трябва. За да се ожени момъкът, пак трябва пръстен. Той е емблема, както паспортът. Ако тръгнеш от България за Америка, пръстен трябва. Па-спортът е пръстен. От значение е, колко трябва да платиш за паспорта. Има евтини и скъпи пръстени. Някоя бедна мома иска да се жени, но няма пет пари. Тя търси богат момък, да се влюби в нея, да ѝ направи пръстен. Ако царският син се влюби в тая мома, тя веднага се повдига пред целия народ. Преди това никой не ѝ обръщал внимание, а сега всички ѝ се кланят. И обратното се случва. Някой светски човек е уважаван от всички. Щом стане набожен, близките му се отдалечават от него, не го уважават. – Защо не го уважават? – Защото царският син не се е влюбил в него, не се е сгодил още. Царският син минава край дома му, но още не се отпуща, не иска да му даде пръстен. Той го изпитва. Хората казват, че царският син го залъгва. Не разчитайте на царския син, който само ви посещава, без да ви даде пръстен. – Какво означава пръстенът? – Право, да напуснеш дома си, да отидеш от едно място на друго.

Мнозина гледат на пръстена като символ на любовта. Любовта е първото условие, при което съзнанието може да върви напред. За да могат умът и сърцето да се движат, да вървят напред, те трябва да имат подбудителна причина. Тая причина е любовта. Тя е единствената, която желае доброто на всички хора и ги подтиква напред. Види ли, че някой се обезсърчил, тя казва : Вземи цигулката и свири. Ти ще свириш, аз ще те слушам. Любовта говори на човека и отвътре, и отвън, и същевременно го слуша.

Един виден проповедник в Америка – Муди, разправя своята опитност, как достигнал до това положение. Той бил обущар, но пожелал да стане проповедник. Посещавал различни черкви и събрания, с желание и той да излезе на амвона да говори. Колкото пъти се опитвал да говори, всякога го прекъсвали. Той не се отчайвал, продължавал да посещава видни проповедници, да се поучава от тях. Един ден отишъл да слуша един знаменит проповедник, но преди това се наял добре с шунка. Когато

проповедникът говорел, той заспивал и нищо не могъл да чуе. На излизане от събранието, той казал на един от приятелите си: Когато отиваш на проповед, не викай едновременно и друг да ти проповядва. Нищо не чух от днешната проповед, защото слушах два проповедника: един отвън, и друг – отвътре – шунката. Научих един добър урок. Вътрешният беше голям критик; той ме приспа. В края на краищата, Муди станал виден проповедник, прочул се и в цяла Англия.

Светът, в който хората живеят, е един от двамата проповедници. Той постоянно говори в човека и всичко критикува: Това не е на място, онова не е на място. Всички знаем, кое е на място, и кое не е на място. Всички знаем, кои хора са лоши, и кои са добри. Ако знаем, че десет цигулки са лоши, знаем, че поне една от тях е добра. Коя от тях ще ни помогне: десетте лоши, или едната добра? Достатъчно ни е само добрата цигулка, лошите не ни трябват. Казвам : Не се занимавайте с лошите хора. – Много са лоши! – Колкото и да са лоши, те са на мястото си. Те са чукове, които трошат камъните. Дето има градеж, там са нужни чукове и наковални. Слушайте, какво ви говорят лошите хора, но търсете добрите, както търсите светлината на звездите. Намерете най-близката звезда от земята, чиято светлина достига до вас за три години.

Мислите ли, че е лесно да намерите тая звезда? Мислите ли, че е лесно да намерите Бога? За да Го намерите, първо ушите ви трябва да бъдат отворени, да чувате, какво ви говори. Следователно, за да намериш Бога, трябва да имаш здрави очи, да виждаш добре; трябва да имаш здрави уши, да чуваш добре; трябва да имаш здрав стомах, добре да асимилираш храната. Като отидеш при Бога, Той ще те нагости. Какъв гост ще бъдеш, ако стомахът ти е разстроен? За да намериш Господа, трябва да имаш схватлив ум, добре да възприемаш и предаваш. Колкото малко да възприемате, бъдете благодарни. Какво ще правите, ако сте пчела от един кошер и трябва да прекарате зимата с 12 килограма мед? Каква дажба ще ви се пада дневно? В един обикновен кошер има около 30 хиляди пчели. Направете изчисление, да видите, колко мед ви се пада дневно. Пчелата няма чиния, няма вилица. Тя туря хобота си в една малка килийка и, колкото мед вземе, това е нейната дажба. И тя пак е благодарна. Добра и чиста е храната на пчелите. Ако ядеш мед умерено, здрав ще бъдеш. Ядеш ли повече, отколкото трябва, ще се разболееш. Сегашните хора се стремят към щастлив живот. Опасно нещо е щастието. То води към голямо състезание. Всички спорове и недоразумения в света стават все за щастието. Материално нещо е щастието. Даже ангелите се съблазняват от него. Ако река да доказвам това, трябват дни и месеци.

В древността един цар пожелал да му разкажат една приказка без край.

Явили се различни учени и философи, да му разкажат такава приказка. Разказвали дни и месеци, но все дохождали до някакъв край. Най-после се явил един философ, който обещал да разкаже на царя такава приказка. Той започнал: Царю честити, в миналото живял един цар, който направил голяма житница, да събере всичкото жито на царството. Житницата била сто километра дълга и 20 километра широка. Като строили хамбара, по невнимание, майсторите оставили една малка дупчица. Напълнили хамбара с жито и го заключили. Едно щурче забелязало дупчицата и една вечер влязло в хамбара, взело си едно зрънце и го изнесло вън. Втората вечер щурчето пак влязло в хамбара, взело си едно зрънце и го изнесло вън. Царят запитал философа: Какъв е краят в тая приказка? – Почакайте, Царю честити, когато щурчето изнесе навън всичкото жито, тогава ще дойдем до края на приказката. Колко хиляди години са нужни, докато щурчето изнесе всичкото жито? Приказката е еднообразна, както и земното щастие. Истинското щастие е разнообразно. Без разнообразие няма щастие. В музиката, щастието се заключава в разнообразието на тоновете. Песен от един-два тона е еднообразна. Има такива български песни „ди-ди-ди". Оня, който не може да пее, е от тия песни „ди-ди-ди".

Няма по-хубаво нещо в живота на човека, когато умът му започне да работи, да има светлина. Няма по-приятно нещо от това, да гледаш красотата в света. Няма по-радостно нещо от това, да бъдеш здрав. Няма по-сладко нещо от първата хапка. Ядеш ли съзнателно, всяка следваща хапка става по-сладка. Като дойдеш до оная, която е най-сладка, трябва да спреш. Ако не спреш там, ще дойде обратният процес: всяка следваща хапка ще започне да губи сладостта си. Който не разбира Божиите блага, страда. Причина за страданията е човешката лакомия.

Соломон, най-мъдрият цар на земята, показа голямо лакомство. Той не се задоволи с една-две жени, но взе 300 жени и 900 наложници. Най-после той разбра, че триста жени не могат да го обичат. Всяка жена има по един мъж в ума си, когото търси. Тя търси оня, който Бог е определил за нея. – Обичат ли ме хората? – Само един може да те обича. Ти трябва него да намериш. – Кой е той? – Той е Оня, Който те е създал. Погрешката на Ева се заключава, именно, в това, че тя искаше да има двама приятели да я обичат. Тя не се задоволи само с Адама, който й беше определен от Бога. Адептът дойде при Ева и каза: Твоят другар не е учен, в него няма никаква философия. Той се занимава със зоология, дава имена на животните. Каква наука има в това, да даваш име на заека, на коня, на вола? Виж твоята наука е друга. Ти се занимаваш с растенията и цветята, изучаваш ботаниката. Приятелят ти, вместо да оцени твоята работа, взима от твоите плодове и ги дава на животните. Ти ще разбереш, каква сила се крие в растенията.

Питате ме: Ти там ли беше тогава? – Предполагам, че е било така. Нали и вие предполагате някои неща? Виждате млад човек се разговаря с млада мома и предполагате нещо. Младият човек може да е лекар. Той разпитва младата мома за състоянието на болната ѝ майка. Той я пита: Как е майка ви? – По-добре е. – Има нещо между тези млади. – Нищо особено няма между тях, освен някаква търговска работа. Младият човек може да е професор, а тя – негова студентка. Той я пита нещо върху предмета, който преподава. Той може да е цигулар, а тя – цигуларка. Говорят нещо върху музиката. Като не знаете истината, вие предполагате все любовни работи.

Кои работи са любовни? – Които излизат от Бога. Любовта е начало на нещата, тя ражда живота. Значи, ние излизаме от живота и влизаме в света, създаден от Бога. Светът трябва да се изучава. Цял ден няма да седиш вкъщи. Ще отидеш в гората между дърветата; ще отидеш при изворите; вечер ще излизаш на открито да наблюдаваш звездите и да ги изучаваш; сутрин ще посрещаш изгряването на слънцето. Ще видиш, какво ще приемеш от дърветата, от изворите, от звездите и от слънцето. От всяко нещо, създадено от Бога, можем да възприемаме. В това се крие благото на света. Ако не приемем по нещо от това, което Бог е създал, нищо не можем да постигнем. Колко цветя трябва да посетят пчелите, за да изкарат един килограм мед? Според изчисленията на някои, 50 хиляди пчели трябва да посетят 500 хиляди цветове, за да изкарат един килограм мед.

Сегашните хора са неблагодарни на малкото. Всъщност, малкото расте и се развива, а голямото се намалява. Малката любов расте и се разширява, а голямата – се намалява. Малкото добро расте и се увеличава, а не голямото.Следователно, не търсете големите неща – голямо богатство, голяма любов, голямо добро. Започнете от малкото и постепенно вървете към голямото. За човека, при сегашния порядък на живота, е полезно малкото, което расте. Голямото има отношение към друг порядък на нещата. Това не значи, че трябва да ограничите своите големи желания. Стремете се към големите работи, но прилагайте малките. Бъдете свободни в стремежите си, както и в прилагането на нещата. Добре е да свирите Бетовен, Моцарт, но започнете от малките работи. Много музиканти свирят Бетовен и Моцарт, но малцина дават верен превод на тяхната музика. Слушал съм такива музиканти, и намирам, че някои места не са вярно преведени. Животът, през който минаваме сега, е превод на Божествения живот. Колкото по-верен е преводът, толкова по-добър е животът. И Бетовен, и Моцарт са превеждали от Божествената музика. Още много Бетовеновци ще дойдат. Новият век ще донесе нови музиканти, които ще пишат като Бетовена. Той е започнал от малкото и постепенно е

вървял към голямото. Затова, именно, неговата симфония расте, а не се смалява. Всички неща, които се смаляват, вървят по пътя на инволюцията; тия, които растат, вървят по пътя на еволюцията.

Какъв е пътят, по който човек е вървял? – Човек е излязъл от Бога и започнал с големи работи. С влизането си в света, той постепенно е слизал надолу и дошъл до крайния предел, отдето повече няма къде да слиза. Тук е трябвало да направи завой, да започне да възлиза. В слизането и възлизането си човек изучавал закона на любовта.

Какво трябва да направи човек, за да го обичат? – Той трябва да плати, т. е. да даде нещо от себе си. Никой не може да те обича, ако не си дал нещо. Любовта даром не се дава. Когато хората се обичат, между тях става правилна обмяна. Хората ще те обичат за нещо, което си дал. Всеки обича честния търговец. Всеки обича честния дрехар. Никой не обича нечестния човек. И ние обичаме Бог заради онова, което ни е дал. Какво ни е дал той? Дал ни е богат ум, който хиляди години ще изучаваме; дал ни е отлично сърце, което хиляди години ще изучаваме; дал ни е необятна душа, която с никакво богатство не може да се сравни; дал ни е мощен дух, който хиляди години ще ни поддържа. Какво още можем да очакваме? Има ли за нещо да плачем и съжаляваме? Плачеш, че някой обичал някого, а тебе не обича. Той го обича външно, а ти плачеш. Не плачи, и той иска да го обичат. Казваш, че той не те обича, но и той казва, че ти не го обичаш. Защо и двамата не се обичате?

Защото и двамата искате едно и също – да вземете нещо. И двамата сте еднородни. Знаем, че еднородните неща се отблъскват, а разнородните се привличат. Положителните сили се отблъскват, отрицателните – също се отблъскват. Обаче, положителни и отрицателни сили се привличат. Следователно, за да се обичате, единият трябва да даде, а другият да вземе.

Ако искате да свържете приятелство с един човек, намерете най-добрата черта в характера му и я дръжте винаги в себе си. При това, ще подхранваш тая черта: всеки ден ще я поливаш, ще ѝ даваш храна да расте. Като израсте, ще намериш друга добра черта в него, която всеки ден ще подхранваш. Това е правило, което трябва да спазвате. Държиш ли някоя лоша черта на човека в себе си, знай, че никакво приятелство не може да съществува между вас. Започнеш ли от добрите черти на приятеля си и постепенно се спираш на лошите, приятелството ви непременно ще се развали. Приятелят ти ще изпадне в положението на бакалин, който продал всичката си стока, и вече никой не го търси. Захар няма, масло няма, сирене няма, смокини няма. За какво ще го търсят хората? За хубавите му дрехи, обувки или шапка? От бакалина искат стока – нищо

повече. Обичайте приятеля си, подхранвайте доброто в него, за да става все по-добър. Искайте от него хляб, дайте му условия да го омеси и опече, да го ядете, докато е още топъл.

Да бъдем носители на топлия хляб, който Бог ни изпраща сега. Най-добрият хляб е тук. Всеки има право да спре само за една минута, да вземе топлия хляб и да го опита. – Хубав ли е хлябът? – Вземи и го опитай. Голяма философия не е нужна. Нещата трябва да се опитват. Преди да си опитал хората, не говори за тях, че не са умни, или не са добри. – Еди-кой си не е добър. – Опита ли го? – Не съм го опитал, но така казват другите. – За тях може да е така, но не и за тебе. Как живеят хората и в какво вярват, това е добре за тях; за мене е важно, как аз живея и в какво вярвам. Как са живели хората в миналото, това е било за тях; важно е днес, как ние живеем.

Съвременните хора приличат на воюващите. Всички говорят за волята. Всеки казва: Трябва да наложиш волята си. Така е, но волята ражда бой, борба. Когато делят ябълка, хората се карат, всеки иска повече. Делбата ражда спор. Дето няма изобилие, спор се ражда. Един иска повече, друг е недоволен от малкото. Един взел едно кило, друг – половин кило – карат се, недоволни са. За да бъдат доволни, всеки трябва да вземе толкова, колкото му е нужно за един ден. За другия ден Бог ще се погрижи. Един е Божият ден. В Бога съществува само един ден. Изгревът на тоя ден е любовта. Зенитът на тоя ден е мъдростта. Залезът е истината. Що е залез? – Отдалечаване. Като се нахраниш, яденето се отдалечава от тебе, отива да се смели. След време пак ще те посети. В изгряването и залязването на слънцето се изявява Божественият порядък.

Каква е разликата между човешкия и Божествения порядък? В човешкия порядък законът управлява. Дал си на някого пари, ще му кажеш: Върни парите! Ако не ги върнеш, законът ще дойде. В Божествения порядък любовта управлява. Щом си дал веднъж, няма да искаш да ти върнат даденото – пак ще дадеш. Който дава, взима; който никога не е давал, никога не може да вземе. Който дава в името на любовта, има право изобилно да получава. Там, дето си сял, имаш право да получаваш. Сял си в една градина, израснали са дървета, поливал си ги – имаш право да си вземеш един-два плода. Ако не си сял, нямаш право да взимаш, ще чакаш благоволението на хората. Закон е: Можеш да взимаш само от онова, което си давал. От Бога, Който живее във всички хора, всякога можеш да взимаш. Пожелаеш ли да вземеш нещо от човека, ти взимаш от Божественото в него. Докато си на земята, ще взимаш от човешкия порядък, както и от Божествения. Божественото всякога дава, а човешкото всякога взима. На човешкото ще гледаш като на човешко, няма да търсиш в него

Божественото. А в Божественото няма да търсиш човешкото. Само така може да става обмяна между човешкото и Божественото. Професорът предава своята лекция, а студентът възприема и учи. После студентът разказва наученото, а професорът слуша, поправя и допълва. Ако студентът нищо не е учил, професорът няма да го слуша – между него и студента не може да стане обмяна.

Какво ще говорим, като отидем при Господа? Трябва ли да Му говорим за греховете си? Господ не се нуждае от грешни хора. Ще Му говорим ли за своето невежество, за своята сиромашия и болест? Бог не се интересува от нашето невежество, от нашата сиромашия, нито от нашите болести. Той се интересува за онова, което сме научили за любовта, колкото микроскопично и да е то. Хората на новото учение много говорят. В това отношение, аз харесвам цигуларите. Цигуларят дойде, вземе цигулката и свири. Колкото по-малко говори, а повече свири, толкова по-добър цигулар е той. Какво ще разправя цигуларят, при кого е учил. Не е важно при кого е учил; важно е, какво е научил. Важно е онова, което си научил от Бога, т.е. от любовта, да го предадеш по всичките правила на любовта. Добре е да свириш, но по всичките правила на музиката. Някои свирят, но не спазват тия правила. На същото основание, ще любиш по правилата на любовта и ще направиш хората щастливи. Каква любов е тая, която не може да направи човека щастлив? Тя не е Божествена любов, не е истинска.

Ако моята любов не може да направи хората щастливи, тя не е истинска. Ако моята любов не може да внесе мир в душите на хората, тя не е истинска. Ако моята любов не може да внесе светлина в умовете на хората, тя не е истинска. Ако моята любов не може да внесе подтик в човешките сърца, да ги накара да научат нещо, тя не е истинска. Не е въпрос, как гледат хората на моята любов; важно е, как давам и какво давам. Аз сам се радвам на онова, което давам. Ако расте, то е Божествено. Като расте, то ще даде плод, и плодът ще узрее. Ябълката, която посаждам, ще израсте, ще даде плод, и плодът ѝ ще узрее. Ще каже някой, че целувал ябълката. Целувай ябълката, когато израсте и даде плод. Ако не израсте, какво ще целуваш? Има смисъл да целуваш дървото, което расте, изворът, който извира, хлябът, който се пече. Целуваш ли дърво, което не расте, извор, който не тече и хляб, който не се пече, ти сам се петниш. Дойде един човек при мене – аз се отнасям добре с него. – Защо? – Защото неговото дърво расте в моята градина. Дойде друг човек – не се отнасям добре с него. – Защо? – Неговото дърво не расте, не мога да очаквам никакъв плод от него. Може ли да обичам еднакво тия дървета? Ако и вторият иска да го обичам, нека наглежда дървото си, посадено в моята градина. Когато дървото започне да расте и да се развива, аз ще го обикна, както и първото дърво.

Щом тоя човек дойде при мене, ще му кажа: Виж, твоето дърво е израснало вече.

И тъй, търсите ли добра, правилна обхода, идете между разумните хора. Между глупавите обходата не е правилна. – Защо? – Защото нямат нищо; те не носят благата. Йоан Кръстител казва: „Не нося аз благата на човечеството, но Тоя, Който иде след мене. Той е Христос, Син Божи”. Христос посади семената на любовта. Да се радваме на Божията Любов, която Христос донесе на човечеството. Христос казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. И никой не може да отиде при Отца, ако аз не му покажа пътя”. Христос показа пътя към Бога – пътят към вечния живот. Без Христа никой не може да намери Бога. – Как познавате, кой е влязъл в тоя път? – Който влезе в пътя, той се отрича от себе си. Христос казва: „Който не се отрече от Баща си и майка си и от своя живот, не може да бъде мой ученик”. Това са мистични, вътрешни неща, които трябва да се изучават. Малко от съвременните християни са дошли до вътрешния, мистичен смисъл на християнството.

Какво означават думите „да се отречеш от своя живот"? Това значи: да се отречеш от своя живот на безлюбието; да се отречеш от своя живот на невежеството; да се отречеш от своя живот на ограничението. От много човешки неща може да се отречеш. Отречи се от онова, което нарушава твоята чистота и ухание. Ти обичаш цветята за уханието им; обичаш хляба за съдържанието му; обичаш водата за живота, който носи в себе си; обичаш светлината за простора, който се открива пред тебе. Радвай се на най-малкото благо в живота. Радвай се на най-малкия лъч на Божествената светлина. Ако се радваш на най-малкото, ти можеш всичко да постигнеш. Задоволявай се с малкото, за да постигнеш голямото. Христос казва: „Когато отидеш някъде, седни на последното място. Остави домакинът да те покани на първото място”. Само домакинът може да определи твоето място. Само добрият учител-музикант може да определи твоя глас. Само той може да даде истинския тон и да определи метода, по който трябва да свириш. Не е лесно да поставиш пръстите си на определените места на цигулката. От пръстите на добрия музикант излизат къси вълни, които поставят пръстите точно на местата им. От пръстите на неопитните музиканти излизат дълги вълни.

Кой е най-добрият професор в света? – Бог. Той учи хората на всичко. Едно младо, 16 годишно момиче, от Новопазарско, получило от дядо си едно малко Евангелие. Като не разбирало смисъла на Евангелието, момичето го турило на дъното в сандъка, а отгоре наредило чеиза си. Скоро след това то се оженило. Родило момче, което порасло, станало 15-16 годишно. Добро било момчето, радвало майка си. Случило се, че заболяло от тежка болест,

която не могло да издържи. Майката се отчаяла от живота, не знаела, какво да прави от скръб. Един ден, като нареждала сандъка си, попаднала на Евангелието, което дядо ѝ подарил. Отворила го и започнала да чете. Всеки ден чела по малко, докато се увлякла в него, и то ѝ станало необходимост. Сега разбрала тя смисъла на живота и съжалявала, че не го чела по-рано. Тя си казала: Ако бях чела Евангелието, момчето ми нямаше да умре. Започнала да събира съседките си и да им чете Евангелието – професорът на живота. Тя казвала: Четете Евангелието, да не изпаднете в моето положение. Аз го чета днес, но сърцето ми е скръбно. Гори ме нещо вътре. Четете го и вие навреме, за да не губите своите възлюбени.

Сегашните хора губят добрите условия на живота, понеже не четат Евангелието, не прилагат малкото добро, не оценяват малката любов. Ако трябва да приемеш малката любов, приеми я с благодарност; ако трябва да я дадеш, дай я доброволно. Дай път на любовта, да се прояви в най-малък размер, но доброволно, както тя желае. Не туряйте никакъв закон на любовта. Тя сама е закон.

Христос казва: „Не съдете, да не бъдете съдени". Аз казвам: Не се самоосъждайте! Не казвай, че си прост. Опитвал ли си ти обидата на учения? Аз съм опитвал обидата и на учения, и на простия. Ученият ще ти даде един сухар, който и с чук не можеш да разчупиш. Простият ще ти даде сух хляб, който също с чук не можеш да разчупиш. Разликата е само в това, че ученият ще ти даде сухар, а простият – хляб. Аз не се нуждая нито от сухара, нито от сухия хляб. Аз се нуждая от любовта и на учения, и на простия, даже и в микроскопичната ѝ проява. В любовта, всички хора – и учени, и прости са еднакви.

„Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. Да възлюбиш ближния си, като себе си". Няма по-велико нещо от любовта. „Да възлюбиш Господа – това е изгревът на Божията Любов – началото на живота. „Да възлюбиш ближния си" – това е зенитът на Божията Любов. „Да възлюбиш себе си" – това е залезът на Божията Любов. Следователно, любовта към Бога е началото на живота. Любовта към ближния е зенитът на живота. Любовта към себе си е залезът на живота. Ако в любовта към себе си не разбереш истината, ти не си познал любовта; ако в любовта към ближния си не придобиеш знание, ти не си познал любовта; ако в самата любов не познаеш любовта, ти не си познал Бога. Смисълът на живота се крие в любовта към Бога, към ближния и към себе си. В тая любов се изявява Божественият ден.

13-то Утринно Слово от Учителя, държано

на 9 януари, 5 ч. с. 1944 г. София, – Изгрев.

1944_03_19 Пребъдване
Утринно слово Издателска къща „Жануа-98“

ПРЕБЪДВАНЕ

I Неделно Утринно слово,
държано от Учителя на 19.3.1944 г. 6 ч. с., в с. Мърчаево, Софийско

Беседата завърши в 6 ч. 45 м.
Небето ясно. Луната се празни до 24 март.
Времето е тихо, меко и топло.
Стаята имаше хубаво осветление с газова лампа с чорапче.
Присъствуваха 30–40 души.

Добрата молитва.

91 Псалом.

Молитвата на Царството.

„Духът Божий“.

Ще ви прочета само 3 стиха, които имат отношение с настоящето и бъдещето на човека. Ще ги намерите в Евангелието:

1. Това е Живот вечен, да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.
2. Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдете в Мене, Аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя.
3. Аз съм Пътят, Истината и Животът.

Тези 3 стиха имат отношение към Пътя, Истината и Живота. Ако Пътят не изхожда на никъде, ако е затворен, къде ще ходиш по него? Пътят показва, че трябва да имаш условия да се движиш по него. Но движение не може да стане без да има светлина в човека, без да има топлина – вътрешен подтик и без да има сила, с която той да изходи пътя си.

В Пътя се намира смисъла на живота. Що е смисъл? Едно ядене има смисъл, когато яденето му ти причинява удоволствие и радост. Четенето на една книга има смисъл когато тя ти дава радост. Ако четеш една книга на чужд език, но не разбираш смисъла на думите, какъв смисъл има това? Човек, който не разбира Любовта в нейните най-елементарни форми, не е разбрал смисъла на живота. Ако ти не оценяваш земния живот, как ще

оцениш Небесния. Можем да кажем, че земният живот е пъпка, ангелският живот е цъфнал цвят, а пък Божественият живот е узрял плод. Ти казваш: Плод. Но плодът ако не мине през формата на цвета, не може да стане на плод и цветето не може да стане, ако не е било пъпка. В пъпката се дава известна сила, в цвета тая сила се изразходва. Цветът е говор. Като цъфне едно растение, то говори. Миризмата е говор на растението. Някои растения, които говорят по-хубаво, тяхното ухание е по-приятно, сладко. Ние мислим, че уханието е нещо безсъдържателно. То е цяла поезия, подобно на стихотворението на един поет, което четете. И ако не разбираш езика, то няма съдържание. Ако разбираш езика му, за тебе то има съдържание. Една математическа формула, за един математик има съдържание. А за обикновения човек тя е без съдържание.

Ние трябва да се освободим от онова механическо разбиране. Ние мислим, че животът може да се влее. Животът не може да се влее – от никъде не може да се влее. Има нещо, което се влива в човека, но то не е живот. Да кажем, че се влива в лампата нещо, но това не е светлината, която се влива. Светлината отпосле идва. Трябва да имаш знание да превърнеш петрола в газообразно състояние и този газ да превърнеш в светлина. Трябва да имаш запалка за това.

Има 3 запалки в света. Едната запалка е Любовта, другата е Мъдростта, а третата е Истината. Един човек, който не е способен да се запали по 3-те начина, той никак не може да разбере, какво нещо е животът, какво нещо е знанието и какво нещо е свободата.

Човек, който е разбрал Любовта става безсмъртен.

Човек, който е разбрал Мъдростта става съвършен.

Човек, който е разбрал Истината става свободен.

Някой казва: Да се освободим. Можеш да правиш много пъти усилия да се освободиш. Най-лесното нещо е да се добие свобода, но е и най-мъчното нещо. Ти ако не разбираш Любовта и Мъдростта, не можеш да разбереш Истината. Ако не разбираш Любовта, не можеш да имаш понятие какво нещо са сладките думи в света. Съдържанието на нещата се познава чрез Любовта. На физическото поле, като изучаваме една ябълка, ние я изучаваме по законите на Любовта.

Сладчината е израз на Любовта. Колкото разбирането на Любовта е по-правилно, толкова сладчината е по-добра. Сладчината не е само в ябълките. Има и сладки мисли, сладки постъпки. Някой път един човек те

погледне така, че целият ден ти е приятно. Има сладчина в погледа му. А пък друг те погледне и те среже. Съвременните хора ги е страх да умрат. Знаете ли защо? – Защото на границата на физическото поле са турени най-долнокачествени духове. Наричат ги обирници: те са тъй наречените апаши. Каквото вие имате те го обират. Понеже много пъти сте минавали през тази област, търсите друг път. Ако искаш да бъдеш необран, трябва да си служил на Любовта. Ако искаш да бъдеш необран, трябва да си служил на Мъдростта. Ако искаш да бъдеш необран, трябва да си служил на Истината. Иначе ще бъдеш обран по всички правила и тогава, казват индусите, пак ще се върнеш назад. Всеки, който е обран пак ще се върне назад, за да събере пак богатства. Който отива на онзи свят, трябва да носи нещо. Синът, който е отишъл да се учи, ако се върне без знание, за какво е отишъл?

Онзи момък, който обича момата обича я за 3 неща. Ако една мома не носи в себе си качествата на Любовта, качествата на Мъдростта и качествата на Истината – аз говоря за душата – тая мома не може да бъде обичана.

Първият стих беше: И това е Живот вечен, да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил. Това е начало на Любовта.

Вторият стих беше: Ако думите Ми пребъдат във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем, ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя. Това е Мъдростта.

Третия стих беше: Аз съм Пътят, Истината и Животът. Това е Истината.

Ако тези 3 неща са разбрани от нас, макар и по много елементарен начин, вече ще ни дадат повод за едно ново знание. Вие никога не можете да научите един език, ако нямате слух. Ако искате да изучите писмения език, трябва да знаете азбуката на този език, имената и знаците на буквите, с които езикът си служи.

В Божественият свят нещата са реални. По какво се отличава Божественият език. В Божествения език, ако кажеш една дума, веднага това, което кажеш става в момента – става – плодът е узрял. В Божествения свят нещата зреят. Ти никога не можеш да узрееш и не може да добиеш нещо, ако душата ти не влезе в Божествения свят. Не говоря за тялото. Тялото не може да влезе.

Ти казваш: Аз познавам този човек. Как го познаваш? Ти казваш: Тоя човек е добър. Как познавате добрия човек? Ти казваш: Добър човек е, има отличен, светъл ум. Това, което не можеш да опишеш, то е реално. Това,

което не можеш да определиш, то е реално.

Божественият език, Божественият свят се само чувства. Ангелският свят се само вижда. А пък човешкия свят е свят на движение. За да си човек, трябва да ходиш. Нали си ходите на гости? Това е човешкият свят. Като отидете на гости, за какво си говорите? При сегашните условия ще говорите за бомби, за хляб, за това-онова. Човешкият свят е свят на свобода. От тук ще започнете и ще изучите първата буква на свободата, на земята.

Сега, има неща в света, които препятствуват на човека за разбиране на Любовта, на Божията Мъдрост и на Истината. Допуснете, че отивате при един ваш болен приятел и имате всичкото добро желание, носите му една хубава, красива ябълка, хубаво ядене, но той казва:

Не мога да ям. Носите му една хубава книга, с добро съдържание, но той казва: Не мога да чета. Довели сте някой аероплан или автомобил за него, но той казва: Не мога да се мърдам от мястото си.

Та казвам: Ние живеем в един свят, дето сегашните хора, като се влюбят най-първо се разболяват. Това, което хората наричат Любов, то е първата болест на Любовта. Хората влизат здрави в Любовта и излизат болни и казват: Не ми трябваше. За Любовта хората се бият на бойното поле. За Любовта хората умират за своето отечество. От любов към парите – за да забогатеят те работят през целия си живот. И след като придобият парите, оставят ги на другите и казват: Те да се ползуват. Как ще се ползуват другите, когато аз не съм се ползувал? То е все едно един професор да каже на студентите: Аз не разбрах това, но вие ще разберете.

В Любовта най-първо трябва да разбереш, какво нещо е топлината. Любовта и човешкият живот на земята без топлина не могат да се изявят. Ако имаме един термометър, можем да определим Любовта на човека. Някой казва, че ме обича. Ще туря термометъра под неговата мишница и ще определя колко градуса е топлината.

Горенето не е любов. Да гориш, това значи да се измъчваш. Това, за което се мъчиш, това не е Любов, то е безлюбие.

Аз съм чел много книги за откраднатата любов. Всички вие вярвате, че любовта може да се открадне. Едничкото нещо, което не може да се краде, то е Любовта. Всичко друго може да се открадне. Единствените неща, които не могат да се крадат, са онези, които излизат от Любовта, Мъдростта и Истината. Всичко друго може да ви се открадне. Има кражба.

Аз не зная, какво разбирате вие под думата кражба. Често хората смесват понякога понятията. Човекът, който е скрит, за него казват, че лъже. Скритостта не е лъжа. Лъжата е единственото нещо в света без съдържание. Що е лъжа? Лъжа е това, което няма никакво съдържание и никаква стойност. Единственото празно нещо, без съдържание е лъжата. Лъжата е позлатена. Някой път лъжата е позлатяват с Любов, някой път с Мъдрост, някой път с Истина. Всеки, който иска да излъже, като дойде при тебе ще ти говори за Любов, за знание, за свобода.

За Любовта не се говори. За Мъдростта не се говори. За Истината не се говори. Там се мълчи. Вие като имате една печка, как ви говори печката? А пък и без да ви говори тя, вие знаете дали тя е студена или топла.

Аз мога да ви дам подаръци, мога да ви подаря месечината, но какво ще ви ползува това? Мога да ви подаря и планети, слънца, но какво ще ви ползват. Например, подаря ви слънцето. Като отидете на слънцето, какво ще правите? Съществата на слънцето са по-силни от вас, имат Любов, знаят повече от вас, то ще бъде смешно, вие, един невежа от земята, да им станете господар, като отидете там със своята тапия.

Та по някой път ние идваме в такова положение. Например ти казваш: Аз го обичам – туряш тапията си, искаш да го владееш. Той е слънце. Как ще го владееш? Единственото нещо, което не се владее е Любовта. Единственото нещо, което не се владее е Мъдростта. Единственото нещо, което не се владее е Истината. Те са абсолютно независими. Вие трябва да се освободите от подобни заблуждения.

Някой път вие мислите, защо Христос не влиза в положението на вашите страдания. Питам: Вие страдали ли сте като Христа? Нито на едного от вас не е текла кръвта от порите, както на Христа. Че страдал Христос, това не е още Любов, това показва големите препятствия, които седяха по пътя за постигането на Любовта. Големи препятствия имаше на пътя на Любовта.

В Америка един земеделец имал един голям чифлик, но цялата местност била покрита с каменна кора. И нищо не ставало на тая земя. И мислил той един ден да напусне това място. Но идва един учен и му казва, че тая канара е 25 см дебелина и че отдолу има много хубава почва. Отстранили канарата и плодородната почва излязла отдолу.

Та това, което ние съвременните хора, наричаме грях, това е тази каменна плоча. Тя трябва да се разчупи. Когато се разчупи тази каменна плоча, ще излезе хубавата почва. Камъните на тая каменна плоча трябва да се турят само като ограда, като стена наоколо.

Представете си, че вие отивате при Бога и Му казвате, че го обичате, и че сте готови всичко да направите за Него. Господ, Който знае всичко, като ви погледне, нищо няма да ви каже и ще ви даде най-малката работа, за да види, колко Го обичате. Ако вие сте в едно училище и кажете, че обичате учителя, вие трябва да направите нещо за него, за да покажете, че го обичате; трябва да учите предметите, които е преподавал. Един преподава музика; трябва да знаете поне една песен. Ако обичате знанието, поне една книга трябва да разбирате добре. Ако обичате светлината, трябва да знаеш какво нещо е светлината, да се разговаряш с нея. Някой път съм казвал, че човек трябва да се разговаря със светлината. Боли те гърбът. Постави си гърба на светлината и мисли за светлината, за това, което тя съдържа и болката ще изчезне. Всички болки на ума произтичат от недоимък на светлина. Всички болки на сърцето произтичат от недоимък на топлина. И всички болки на човешката душа произтичат от недоимък на Истината. Ако ти си готов всичко да направиш за Истината, ти си богат човек. Като дойде един човек и ти проговори за Истината, ти да бъдеш готов да направиш всичко, каквото иска Истината. Ако обичаш Мъдростта всичко какво иска тя, да го направиш.

Само Любовта може да любиш. Ако любиш Любовта, тогава ще имаш и живот в себе си. Единствената сила, която задържа живота, е Любовта. Казано е: „Това е Животът вечен, да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил“. Това е живот вечен да познаеш Любовта.

Не е необходимо за нас да отидем в онзи свят. Ние сме вече в онзи свят. Ние сме едновременно и в Божествения свят и в ангелския свят, и в човешкия свят. С ума си ние сме в ангелския свят. Със сърцето си ние сме в Божествения свят, а пък с душата си, ние сме в човешкия свят. Ти с душата си ще служиш на хората.

Господ иска своето си. Господ не казва: „Дай Ми ума си“, а казва: „Дай Ми сърцето си“, не казва: „Дай Ми душата си“. Христос казва: Отче, в Твойте Ръце предавам Духът Си. Обаче на всички други места в Библията пророците турят тия думи в Божията уста. „Сине Мой, дай ми сърцето си“. Това сърце трябва да влезе в Божественото сърце, за да се пречисти. Иначе, то ще остане нечисто. А щом то е нечисто, тогава всички работи ще останат неразбрани.

Човешкото сърце се очиства само чрез светлината и чрез Истината. Чистота и святост, това са две неща различни. Святостта е качество на ума, чистотата е на сърцето, а свободата качество на душата. Казано е в

Писанието: Бог вдъхна в ноздрите на човека Дихание на Живот и той стана жива душа.

Да живееш, това значи да си свободен. Първият етап на свободата това е животът.

В съвременният живот ние искаме да ни обичат хората. Бог, който ни е създал и ни е обикнал.

Сега втората фаза е: ние трябва да обикнем. А пък ние още седим и казваме: да има кой да ни обича. Понеже ти на земята въплотил си се, това показва, че Бог те е обикнал. Сега ти трябва да проявиш Любовта си към Бога. И ако хората не разбират това, съвременният им живот се обезсмисля. Хората все очакват някой да ги обича. Бог те обича, Той те е обсипал с безброй блага: свободен си; при дишане чистият въздух влиза в дробовете ти; при слушане най-хубавите тонове влизат през ушите ти; най-хубавото ухание влиза през носа ти; най-хубавата храна влиза през устата ти. Бог ти е дал и малката свобода да ходиш гдето искаш. Какво повече искаш от това?

Законът е: човек, който иска много, то е човешкото. Хората искат много. Вземете едно малко дете; то иска много, не се задоволява с малко. И ангелите искат много, но се задоволяват с по-малко. А най-малко иска Бог.

Ти не можеш да разбереш Любовта, ако не искаш най-малкото. Това е вярно. Някой говори за човешка, ангелска и Божествена Любов. Аз ще ви ги представя нагледно. При Божествената Любов има следното: ти, когато обичаш някой човек, само като го зърнеш отдалеч, от половин километър разстояние, само като видиш гърба му, шапката му, цял ден си весел. Нито ти е говорил, нито те е видял, но си доволен. При ангелската Любов има следното: ти си весел, когато той ти се усмихне. А пък при човешката Любов ще се ръкуваш с него, ще го пипнеш. И като му хванеш ръката можеш да забележиш, че ръката му е студена и после като ти говори ще видиш, че езикът му не е добър. Всички ние се спъваме в човешката Любов.

Та не се ръкувайте докато не сте разбрали Божествената Любов и ангелската Любов.

Ангелите са красиви. Човек, който не е красив, не е ангел. За да бъдеш ангел трябва да бъдеш красив, а пък за да бъдеш Божествен, трябва да вземаш най-малкото. Като ти дадат една бучка захар, цял ден да носиш бучката и да и се радваш. Аз съм гледал дете: то ще близне бучката захар и пак ще я тури в джоба си и ще се радва и после пак ще я извади и ще я

близне.

Какво сме добили досега? Ти си бил красив, но един ден се погледнеш и виждаш, че си остарял. Ти си обичал всички и всички са те обичали. Дойде един ден и никой не те обича. Синовете, приятелите, зетьовете казват за тебе – стария човек – Господ да си го прибере, да си отиде. Няма по-голямо страдание от това.

Сега искам да ви наведа на следното: не да бъдете богати, защото вие сте богати. По-голямо богатство никой не може да ви даде. Не да ви дам знание, знание имате много, имате много библиотеки, книги, учени работи, но не умеете да ги четете. И свобода имате много, но сте вързани. Децата някой път връзват бръмбари, бръмбара хвръкне, и понеже е вързан с конец за крака, пак тупне на земята, пада. Ти искаш да бъдеш свободен, но някое дете те е вързало за крака. Хвръкнеш и туп, паднеш, защото си вързан от едно дете, което си играе с тебе. Ти обичаш някого, но са те вързали и цял ден се мъчиш. Пари имаш, всичко имаш, но казваш: няма да изляза днес, за да не ме оберат. Връзва се за парите. Казваш: пари имам, няма да изляза, за да не ми разбият касата. Питам: парите нуждаят ли се от пазене.

Единственото нещо, което не познава Любовта, а познава всички хора, това са парите. За парите е все едно дали са в цигански джоб или в джоба на царя.

Престанете да се самоизмамвате в Любовта! Преди години, дойде при мене един млад момък и ми каза така: търся да обикна някого. Казах му: защо не обикнеш баща си и майка си, които са ти дали живот. Той каза: невежи са, не харесвам характера на майка си.

Майка ти девет месеца те е носила с любов. Че ти ако не обичаш майка си, никого не можеш да обичаш. Един човек, който не обича Бога, никого не може да обича.

Някой казва: Аз те обичам. Аз зная колко ме обича. Ако съм кокошка, ще дойде една вечер при мене ще отреже главата ми, ще оскубе перата ми, ще ме опече. Ако съм ябълка, зная как ще ме обича. Нещата, които обичате, какво ги правите. Които са за ядене ги ядете; които са за яздене ги яздите; които са за горене ги изгаряте. Гориш дървата. Това е любов.

Това е Живот вечен, да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.

Значи, това е живот вечен, отдалеч да видиш слънцето на живота да изгрява и да се радваш. Когато то дойде на зенита, пак да се радваш, когато това слънце залязва, това е човешката Любов: пак да се радваш.

Сега. При сегашните условия, вие казвате: кой може да ни избави да освободи хората. Само Бог освобождава хората.

Колко е мъчно да се разбере живота. Ние съвременните хора не живеем настоящия живот, а живеем един живот на миналото, един живот на хиляди години назад, това са минали понятия, с които живеем. Някой път си недоволен, искаш да си отмъстиш и пр. Това е все живот на миналото. Бог е Любов, всичко в света е красиво и хубаво, а ние сме недоволни, то е от миналото. Понеже си бил богат, но богатството ти е взето; имал си знание и си го изгубил; едно време си имал хубава памет, но сега забравяш; едно време си бил силен, но сега усещаш, че силите ти са те напуснали. Къде са отишли силите ти? Това са заблуждения на миналото.

И това е Живот вечен да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго, Бога и Христа, Когото Си изпратил.

Това е живот вечен да се освободим от всички минали заблуждения и да дойдем до Новото, което Бог ни дава.

Бог изисква да разберем живота, който ни дал на земята. Например ти дадеш на един човек една чаша вода и цял ден да се радваш, че си дал една чаша вода някому. Дал си някому един плод и да се радваш, че си имал условия да му дадеш един плод. Това е служене на Бога.

Да се радваш цял ден, че си срещнал един човек и си му казал една хубава дума.

А пък ние сега говорим, че има ангели, че има онзи свят и пр. Има ги, всичките тия работи. Но това знание не е достатъчно.

За да разберете Любовта искайте най-малкото. При Христа дойдоха двама Негови ученици и поискаха от Него следното: единият да седне от ляво, а пък другият от дясно на Него. Голяма работа искаха. Христос им каза: „Не знаете какво искате“. Те му казаха: „Как да не знаем“. Христос им каза: „Делата, които Аз правя, можете да ги правите и вие... Аз се кръщавам, можете да се кръстите и чашата, с която Аз пия, можете да я изпиете, но да седнете отдясно и отляво на Мене, това може да даде само Отец.“

Бог дава най-малкото. В света най-малкото дава Господ. Бог е дал най-

многото: Той е създал света, а пък за нас е дал най-малкото. Ти казваш: „То е много малко“. Едно житно зърно е малко, но като се посява последователно десет години, то расте е се увеличава и става много. Малкото расте, а пък голямото не може да расте.

Ако нямаш най-малкото от Любовта, не можеш да я разбереш.

Ако нямаш най-малкото от Мъдростта, не можещ да я разбереш.

Ако нямаш най-малкото от Истината, свобода не можеш да имаш.

Бъдете сега доволни от най-малкото, което ви е дадено. То е много трудна работа. Дадат ти едно зрънце. Ти ще го хвърлиш, като кажеш, че е много малко.

Поставете най-малкото от Любовта в сърцето си. Поставете най-малкото от Мъдростта в ума си. И поставете най-малкото от Истината в душата си и ще добиете едно знание, което е следното: „Това е Живот вечен да познаят Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил“.

Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас, и Аз ще ви се изявя.

„Аз Съм Пътят, Истината и Животът“.

И тогава да кажеш: „Ти Си Господи, Пътя, Истината и Живота и аз ще ходя този Път с Тебе заедно“.

Песен: „Аз мога да любя“.

Отче наш.

След това се направи следното упражнение: Двете ръце съединени над главата в остър ъгъл. Те три пъти слизат до главата и се издигат и след това се спущат бавно надолу като обливане. След упражнението Учителят каза: Първото движение се свързва с думите: „И това е Живот вечен да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил“. Второто движение се свързва с думите: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя“. Третото движение има връзка с думите: „Аз Съм Пътят, Истината и Живота“.

При всяко едно от тези три движения мислено се изговаря съответният стих.

1944_03_19 Пребъдване
От томчето Заветът на Любовта т.1

ПРЕБЪДВАНЕ

Ще прочета само три стиха от Евангелието, които имат отношение към настоящето и бъдещето на човека.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил".

„Ако думите ми пребъдват във вас, и вие пребъдвате в мене, Аз и Отец ми ще дойдем, ще направим жилище във вас, и Аз ще ви се изявя".

„Аз съм пътят, истината и животът".

Тези три стиха имат отношение към пътя, истината и живота. Ако пътят не изхожда наникъде, ако е затворен, как ще ходим по него? Пътят показва, че трябва да имаш условия да се движиш. Но движение не може да става, без да има движение в човека, без да има топлина – вътрешен подтик, и без да има сила, с която той да извърви пътя.

В пътя се намира смисълът на живота. Що е смисъл? Едно ядене има смисъл, когато ти причинява удоволствие и радост. Четенето на една книга има смисъл, когато ти дава радост. Ако четеш една книга на чужд език, но не разбираш значението на думите какъв смисъл има тя? Човек, който не разбира любовта в нейните елементарни форми, не е разбрал смисъла на живота. Ако ти не оценяваш земния живот, как ще оцениш небесния? Можем да кажем, че земният живот е пъпка, ангелският живот е цвят, а Божественият живот е узрял плод. Казваш: Плод! Но, ако плодът не мине през формата на цвета, не може да стане плод; и цветът не може да стане, ако не е бил пъпка. На пъпката се дава известна сила, а в цвета тая сила се изразходва. Цветът е говор. Като цъфне едно растение, то говори. Миризмата е говор на растението. Има растения, които говорят по-хубаво, тяхното ухание е по-приятно, по-сладко. Ние мислим, че уханието е нещо безсъдържателно. То е цяла поезия, подобна на стихотворението на един поет. Ако не разбираш езика му, то няма съдържание. Ако разбираш езика му, то има съдържание. За един математик, една математическа формула има съдържание. А за обикновения човек тя няма съдържание.

Ние трябва да се освободим от онова механично разбиране. Ние мислим, че животът може да се влее. Животът не може да се влее – отникъде не може да се влее. Има нещо, което се влива в човека, но то не е живот. В

лампата се влива нещо, но това не е светлината, която се влива. Светлината отпосле иде. Трябва да имаш знание, да превърнеш петрола в газообразно състояние, и тоя газ да превърнеш в светлина.

Има три запалки в света. Едната запалка е любовта, другата е мъдростта, а третата е истината. Човек, който не е способен да се запали по трите начина, той никак не може да разбере, какво нещо е животът, какво нещо е знанието и какво нещо е свободата.

Човек, който е разбрал любовта, става безсмъртен.

Човек, който е разбрал мъдростта, става съвършен.

Човек, който е разбрал истината, става свободен.

Някой казва: Да се освободим! Много пъти можеш да правиш усилия да се освободиш. Най-лесно е да се добие свободата, но е и най-мъчно. Ако не разбираш любовта и мъдростта, не можеш да разбереш истината. Ако не разбираш любовта, не можеш да имаш понятие, какво нещо са сладките думи в живота. Съдържанието на нещата се познава чрез любовта. На физическото поле, като изучаваме една ябълка, изучаваме я по закона на любовта.

Сладчината е израз на любовта. Колкото по-правилно е разбирането ни за любовта, толкова сладчината е по-добра. Сладчината не е само в ябълката. Има сладки мисли и сладки постъпки. Някога един човек те погледне така, че целият ден ти е приятно – има сладчина в погледа му. А друг те погледне и те среже.

Съвременните хора се страхуват от смъртта. Знаете ли защо? Защото на границата на физическото поле са турени най-долнокачествените духове. Наричат ги обирници или апаши. Каквото имате, те го обират. Понеже често сте минавали през тая област, търсите друг път. Ако искаш да не бъдеш обран, трябва да си служил на любовта. Ако искаш да не бъдеш обран, трябва да си служил на мъдростта. Ако искаш да не бъдеш обран, трябва да си служил на истината. Иначе, ще бъдеш обран по всички правила. И тогава, според индусите, пак ще се върнеш назад. Всеки, който е обран, пак ще се върне назад, за да събере богатства. Който отива на онзи свят, трябва да носи нещо. Ако синът, който е отишъл да се учи, се върне без знание, за какво е отишъл?

Момъкът, който обича момата, за три неща я обича. Ако една мома не носи в себе си качествата на любовта, качествата на мъдростта и качествата

на истината, аз говоря за душата, тая мома не може да бъде обичана.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил". Това е начало на любовта.

„Ако думите ми пребъдват във вас, и вие пребъдвате в мене, Аз и Отец ми ще дойдем, ще направим жилище във вас, и Аз ще ви се изявя". Това е мъдростта.

„Аз съм пътят, истината и животът". Това е истината.

Ако тези три стиха се разберат, макар и по елементарен начин, те ще дадат повод за ново знание. Вие никога не можете да научите един език, ако нямате слух. Искате ли да изучите писмения език, трябва да знаете азбуката на тоя език, имената и знаците на буквите, с които той си служи. В Божествения свят нещата са реални. По какво се отличава Божественият език? В Божествения език, като кажеш една дума, което кажеш, веднага става, още в момента плодът е узрял. В Божествения свят нещата зреят. Ти никога не можеш да узрееш и добиеш нещо, ако душата ти не влезе в Божествения свят. Не говоря за тялото – тялото не може да влезе.

Казваш: Аз познавам тоя човек. – Как го познаваш? – Тоя човек е добър. – Как познаваш добрия човек? – Той има отличен, светъл ум. Това, което не можеш да опишеш, е реално. Това, което не можеш да определиш, е реално. Божественият език, Божественият свят само се чувстват. Ангелският свят само се вижда. А човешкият свят е свят на движение. За да си човек, трябва да ходиш. Нали си ходите на гости? Това е човешкият свят. Като отидете на гости, за какво говорите? При сегашните условия ще говорите за бомби, за хляб, за това-онова. Човешкият свят е свят на свобода. Оттук ще започнете и ще изучавате първата буква на свободата.

Има неща в света, които препятстват на човека за разбиране на любовта, на Божията мъдрост и истина. Допуснете, че отивате при един ваш болен приятел, носите му една хубава, красива ябълка, вкусно ядене; имате всичкото добро желание да си хапне, но той казва: Не мога да ям. Носите му една хубава книга, с добро съдържание, но той казва: Не мога да чета. Докарали сте автомобил за него, но той казва: Не мога да се мърдам от мястото си.

Казвам: Сегашните хора живеят в един свят, в който, като се влюбят, първо се разболяват. Това, което хората наричат любов, то е болестта на любовта. Те влизат здрави в любовта, но излизат болни и казват: Не ми трябваше! За любовта хората се бият на бойното поле, умират за своето отечество. От

любов към парите, да забогатеят, те работят през целия си живот. И, след като придобият пари, оставят ги на другите и казват: Другите да се ползват. Как ще се ползват другите, когато ти не си се ползвал? Това е все едно, професорът да каже на студентите: Аз не разбрах това, но вие ще го разберете. В любовта първо трябва да разбереш, какво нещо е топлината. На земята любовта и човешкият живот не могат да се изявят без топлина. Ако имаме термометър, можем да определим любовта на човека. Някой казва, че ме обича. Ще туря термометъра под мишцата му и ще определя, колко топлина има. Горенето не е любов. Да гориш, това значи, да се измъчваш. Това, за което се мъчиш, не е любов, то е безлюбие. Чел съм много книги за откраднатата любов. Всички вярват, че любовта може да се открадне. Единственото нещо, което не се краде, е любовта. Всичко друго може да се открадне, но любовта – никога. Единствените неща, които не могат да се крадат, са онези, които излизат от любовта, от мъдростта и от истината. Всичко друго може да се открадне. Аз не зная, какво разбирате вие под „кражба”. Често хората смесват понятията. Човек, който е скришен, казват за него, че лъже. Скритостта не е лъжа. Лъжата е единственото нещо без съдържание. Лъжа е това, което няма никакво съдържание и никаква стойност. Лъжата е нещо позлатено. Някога лъжата я позлатяват с любов, някога с мъдрост, а някога с истина. Всеки, който иска да те излъже, ще ти говори за любов, за знание, за свобода. За любовта не се говори. За мъдростта не се говори. За истината не се говори. Там се мълчи. Как говори печката? И да не ви говори, вие знаете, дали е студена, или топла.

Аз мога да ви дам подаръци, мога да ви подаря и месечината, но какво ще ви ползува това? Мога да ви подаря планети, слънца, но какво ще ви ползват те? Например, подаря ви слънцето. Като отидете там, какво ще правите? Съществата на слънцето са по-силни от вас, те имат любов, знаят повече от вас. Ще бъде смешно, вие, невежите хора на земята, като отидете там със своята тапия, да им станете господари. Понякога вие изпадате в това положение. Например, казваш за някого: Аз го обичам! – туряш тапията си, искаш да го владееш. Той е слънце. Как ще го владееш? Единственото нещо, което не се владее, е любовта. Единственото нещо, което не се владее, е мъдростта. Единственото нещо, което не се владее, е истината. Те са абсолютно независими. Трябва да се освободите от подобни заблуждения.

Често мислите, защо Христос не влиза във вашето положение, не взима участие в страданията ви. Питам: Вие страдали ли сте като Христа? Нито на едного от вас не е текло кръв от порите, както на Христа. Че страдал Христос, това не е още любов. Това показва големите препятствия, които стояха на пътя към постигане на любовта. Големи Препятствия има на

пътя към любовта.

В Америка някъде, един земеделец имал голям чифлик. Цялата местност била покрита с каменна кора – нищо не ставало на тая земя. Един ден той решил да напусне това място. Иде един учен и му казва, че под тая канара, на 25 см. дълбочина, има хубава почва. Отстранили канарата, и плодородната почва се подала отдолу.

Допуснете, че отивате при Бога и казвате, че Го обичате, че сте готови да направите всичко за Него. Господ, Който знае всичко, ще ви погледне, нищо няма да каже и ще ви даде една малка работа, да види, колко Го обичате. Ако сте в училище и кажете, че обичате учителя си, трябва да направите нещо за него, да покажете, че го обичате. Трябва да учите предметите, които ви е преподавал. Един учител ви преподава музика – трябва да знаете поне една песен. Ако обичате знанието, трябва да разбирате добре поне една книга. Ако обичате светлината, трябва да знаете, какво нещо е тя, да се разговаряте с нея. Често съм казвал, че човек трябва да се разговаря със светлината. Боли те гърбът. Изложи гърба си на светлината, мисли за нея, за това, което тя съдържа, и болката ще изчезне. Всички болести на ума произтичат от недоимък на светлина. Всички болести на сърцето произтичат от недоимък на топлина. Всички болести на душата произтичат от недоимък на истината. Ако си готов всичко да направиш за истината, ти си богат човек. Като дойде някой и ти заговори за истината, ти ще бъдеш готов да направиш всичко, каквото тя иска. Ако обичаш мъдростта, ще направиш всичко, каквото тя иска. Само любовта можеш да любиш. Ако я любиш, тогава ще имаш живот в себе си. Единствената сила, която поддържа живота, е любовта. Казано е: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил". Това е живот вечен, да познаем любовта. Не е необходимо да идем на онзи свят, за да познаем любовта. Ние сме вече на онзи свят. Ние сме едновременно и в Божествения свят, и в ангелския свят, и в човешкия свят. С ума си ние сме в Божествения свят, със сърцето си ние сме в ангелския свят, а с душата си ние сме в човешкия свят. С душата си ти ще служиш на хората.

Господ иска своето си. Той не казва, дай ми ума си, или дай ми душата си, но казва: „Сине мой, дай ми сърцето си". Христос казва на едно място: „Отче, в Твоите ръце предавам Духа си". На много места в Библията е казано: „Сине мой, дай ми сърцето си". Човешкото сърце трябва да влезе в Божественото, за да се пречисти. Иначе, то ще остане нечисто. Щом е нечисто, всички работи ще останат неразбрани. Човешкото сърце се пречиства само чрез светлината и чрез истината. Чистота и светост са две различни неща. Светостта е качество на ума, чистотата е качество на

сърцето, а свободата – качество на душата. Казано е в Писанието: „Бог вдъхна в ноздрите на човека дихание на живот, и той стана жива душа". Да живееш, това значи, да си свободен. Първият етап на свободата е животът.

Съвременните хора искат да бъдат обичани. Бог, Който ни е създал, ни е обикнал вече. Сега иде втората фаза – ние да обичаме. А ние още стоим и казваме: Да има кой да ни обича! Понеже си на земята, въплътил си се, това показва, че Бог те обича. Сега ти трябва да проявяваш любовта си към Бога. Ако хората не разбират това, сегашният им живот ще се обезсмисли. Те все очакват някой да ги обича. Бог те обича, обсипал те е с безброй блага: свободен си; дишаш – чистият въздух влиза през дробовете ти; слушаш – най-хубавите тонове влизат през ушите ти; най-хубавото ухание влиза през носа ти; най-хубавата храна влиза през устата ти. Бог ти е дал и свобода да ходиш, дето искаш. Какво повече очакваш от това?

Закон е: човек, който иска много, живее в човешкото. Хората искат много. Вземете малкото дете, и то иска много, не се задоволява с малко. И ангелите искат много, но се задоволяват с малко. Най-малко иска Бог. Не можеш да разбереш любовта, ако не искаш най-малкото.

Някой говори за човешка, за ангелска и за Божествена любов. Ще ги представя нагледно. При Божествената любов, когато обичаш някой човек, само от далеч да го зърнеш, от половин километър само да видиш гърба му, или главата му, ти цял ден си весел. Той не ти е говорил, нито те е видял, но си доволен. При ангелската любов ти си весел, когато той само ти се усмихне. При човешката любов ще се ръкуваш с него, ще го пипнеш. Като хванеш ръката му, ще усетиш, че е студена. И най-после, като ти говори, ще опиташ, че езикът му не е добър. Всички се спъват в човешката любов.
Ангелите са красиви. Човек, който не е красив, не е ангел. За да бъдеш ангел, трябва да си красив. За да бъдеш Божествен, трябва да взимаш най-малкото. Като ти дадат една бучка захар, цял ден ще я носиш и ще й се радваш. Аз съм наблюдавал, как постъпва детето: близне бучката захар, тури я в джобчето си и се радва; после пак я извади, пак я близне.

Какво сте придобили досега? Ти си бил млад, красив, но един ден се погледнеш и виждаш, че си остарял. Ти си обичал всички, и те са те обичали, но дойде ден никой не те обича; приятелите, синовете, зетьовете ти казват: Старият! Господ да си го прибере, да си отиде! Няма по-голямо страдание от това.

Сега искам да ви наведа на мисълта, да бъдете богати, защото вие сте богати. По-голямо богатство никой не може да ви даде. Не ви давам знание

– много знания имате; много библиотеки, много книги, много научни работи, но не умеете да ги използвате. И свобода имате много, но сте вързани, както децата понякога връзват бръмбари. Бръмбарът хвръкне, и понеже е вързан с конец за крака, тупне на земята. Ти искаш да бъдеш свободен, но някое дете те е вързало за крака. Хвръкнеш и туп, паднеш на земята – вързан си, едно дете си играе с тебе. Ти обичаш някого, но са те вързали, и цял ден се мъчиш. Богат си, пари имаш, всичко имаш, но връзваш се за парите и казваш: Няма да изляза днес, да не ме оберат, да не разбият касата ми. Питам: Парите нуждаят ли се от пазене? Единственото нещо, което не познава любовта, а познава всички хора, това е парата. На парата е все едно, дали е в цигански джоб, или в джоба на царя.

Престанете да се самоизмамвате в любовта! Преди години дойде при мене един млад момък и ми каза: Искам да обикна някого. Запитах го: Защо не обикнеш баща си и майка си, които са ти дали живот? Той отговори: Невежи са, не харесвам характера на майка си. – Девет месеца те е носила майка ти с любов! Ако не обичаш майка си, ти никого не можеш да обичаш. Човек, който не обича Бога, никого не може да обича.

Някой казва: Обичам те. – Зная, колко ме обича. Ако съм кокошка, ще дойде една вечер, ще ме хване за гръкляна, ще отреже главата ми, ще оскубе перата ми и ще ме опече. Ако съм ябълка, пак зная, как ме обича. Какво правите с нещата, които обичате? Които са за ядене, ядете ги; които са за яздене, яздите ги; които са за горене, изгаряте ги. Гориш дървата, и това наричаш любов.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил". Това е живот вечен, от далеч да виждаш слънцето на живота да изгрява и да му се радваш. Когато дойде на зенита, пак да се радваш. Когато слънцето залязва, това е човешката любов – и на нея да се радваш.

При сегашните условия вие се питате: Кой може да ни избави? Всички стоите и очаквате да дойде свободата отнякъде. Кой може да освободи хората? Само Бог освобождава.

Колко е мъчно да се разбере животът! Съвременните хора не живеят настоящия живот, но живота на миналото, от преди хиляди години. Недоволен си някога, искаш да си отмъстиш – това е живот на миналото, с минали понятия. Бог е Любов, всичко в света е красиво и хубаво, а вие сте недоволни – и това е от миналото. Бил си богат, но взели са богатството ти; имал си знание, но си го изгубил; имал си силна памет, но сега забравяш; бил си силен, но сега усещаш, че силите те напущат. Къде са отишли

силите ти? Това са заблуждения на миналото.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил”. Това е живот вечен, да се освободиш от всички минали заблуждения и да дойдеш до Новото, което Бог дава. Той изисква да разберем живота, който ни е дал. Например, като дадеш на един човек чаша вода, цял ден да се радваш, че си направил най-малкото. Като дадеш на някого плод, да се радваш, че си имал условие да дадеш един плод. Ако срещнеш един човек и му кажеш една хубава дума, да се радваш цял ден, че си го срещнал. Това е служене на Бога.

Сега, за да разберете любовта, искайте най-малкото. В света най-малкото дава Господ, и най-многото дава пак Господ. На нас дава най-малкото. Той е създал света. Казваш: Малко ми е дадено. Едно житно зърно е малко, но като се сее години наред в земята, то расте, увеличава се и дава плод много. Малкото расте, а голямото се смалява.

Ако нямаш най-малкото от любовта, ти не можеш да я разбереш.

Ако нямаш най-малкото от мъдростта, ти не можеш да я разбереш.

Ако нямаш най-малкото от истината, свобода не можеш да имаш.

Бъдете доволни от най-малкото, което ви е дадено. Това е най-трудната работа. Дават ти едно зрънце, но ти го подхвърляш и казваш, че малко са ти дали.

Поставете най-малкото от любовта в сърцето си!

Поставете най-малкото от мъдростта в ума си!

Поставете най-малкото от Истината в душата си и ще добиете знанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил”.

„Ако думите ми пребъдват във вас, и вие пребъдвате в мене, Аз и Отец ми ще дойдем, ще направим жилище във вас, и Аз ще ви се изявя”.

„Аз съм пътят, истината и животът”.

И тогава да кажеш: Ти си, Господи, пътят, истината и животът; аз ще ходя по тоя път с Тебе заедно.

Упражнение. Двете ръце съединени над главата под остър ъгъл. Бавно сваляне на ръцете до главата и издигане нагоре, под остър ъгъл (три пъти). Спущане ръцете надолу, в движение на обливане.

При издигане ръцете над главата се изговаря стихът: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил".

При сваляне ръцете на главата се изговаря стихът: „Ако думите ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в мене, Аз и Отец ми ще дойдем, ще направим жилище във вас, и Аз ще ви се изявя".

При третото движение – спущане ръцете надолу – обливане, се изговаря стихът: „Аз съм пътят, истината и животът".

1. Беседа от Учителя, държана
на 19 март, неделя, 5 ч. с. 1944 г.,
с. Мърчаево, Софийско.

1944_03_22 Новото в живота
Издателска къща „Жануа-98“

НОВОТО В ЖИВОТА

II Беседа за пролетта, държана от Учителя
на 22.III.1944 г., сряда 5 ч. с., с. Мърчаево, Софийско.
Небето облачно., вали сняг, времето влажно,
тихо и топло. Луната се празни.

Добрата молитва.

Евангелието от Матея 15 гл. от 1–10 ст. (Чете Темелко Стефанов)

Евангелието от Лука 17 глава от 1–10 ст. (Чете Стефан Белев)

Евангелие от Марка 3 глава от 1–10 ст. (Чете Симо Стефанов)

Евангелие от Иоана 6 глава от 1–10 ст. (Чете Петър Стоянов – кмета)

„Духът Божий“.

Отче наш.

Човешкият живот има смисъл само когато човекът го разбира. Говоря за живота като едно велико благо, чрез което Бог се изявява и всичкото бъдеще на човека зависи от разбрания живот. Един живот, за да се разбере, има известни условия. Да кажем, че в човека има желание да ходи, но ако няма просторно място, накъде да ходи? Да кажем, че светлината пътува. Но за светлината трябва една обширна вселена. Живот без мисъл няма изражение. Мисълта е равна на светлината. Живот без свобода не може да се изяви. И живот без Любов не може да се осъществи.

Аз искам да ви говоря за някои неща, които са съществени. Има много научни работи, които са научни залъгалки. С каква бързина се движи светлината? – С 300 хиляди километра в секунда. Това число за тебе нищо не значи, понеже не може да схванете тази бързина, след една секунда светлината, която е минала покрай вас, ще бъде далеч 300 000 километра от вас.

И това пространство 300 000 километра е незнайно за тебе. Има и други научни страни. Например човешката мисъл се движи с бързина 3 квадралиона и 600 билиона километра в секунда.

С тази бързина ти на всякъде можеш да бъдеш в материалната вселена. Сега остава да мислиш (какво нещо е да мислиш) какво нещо е квадралион. И хиляди години да мислиш върху това, няма да го схванеш. Това са научни термини, които и учените не знаят добре. Например вие произнасяте думата *Любов*. Между думата *Любов* и самата *Любов* има такова грамадно разстояние, както между Небето и земята. До сега мнозина са ми говорили за *Любовта*. Например някой казва: сърцето ми гори – сърцето на човека да гори, това не е *Любов*. Ако е за горене и огънят гори и *лампата* гори. Едно от качествата на *Любовта* е, че тя произвежда живот. Но не един живот на страдание. Да страдаш това не е *Любов*. Казва някой: Ако ме обичаш, ще страдаш. Това е насилие, ти хващаш една кокошка и я заколваш. Казваш: Ако ме обичаш, трябва да умреш – да станеш жертва за мен. Умиране в даден случай, какво значи? – Да умре човек, това значи да отиде в другия свят. Когато слугата излиза от дома на господаря и отива на нивата, той умира; и като се върне – оживява. Слънцето като залезе вечерта, умира и сутринта като изгрее, оживява. Ние мислим, че като умре нещо – изчезва. Не. – В друг свят е влезнало.

Когато първите хора от многото знания станаха много учени, влезнаха в друг свят. И тогава Господ ги облече в дрехи и ги изпрати от дома си. Каза им: Идете да учите. Та първите студенти бяха Адам и Ева, които излезнаха от бащиния си дом и дойдоха в университета на земята да се учат, в кожени дрехи, да са здрави дрехите, да не се късат. В рая те носеха царски дрехи, мантии. А пък в този свят са съвсем други законите. И сега, хората след като излезнаха от рая, започна една борба между тях. От нищо нещо стана. Народиха се 3 мъжки деца. Дойде им на ум да служат на Бога. Казаха, трябва да се прави нещо; да не би да забравим онова учение в рая. Да турим някакъв ред. Единият от синовете беше земеделец. И пренесе най-хубавото от житото, което имаше, пренесе го в жертва на Бога. Но като гореше това жито, димът му не отиваше нагоре към Бога, а пъплеше на земята като мъгла. А другият беше овчар. Той взе и пренесе едно агне на Господа. И димът на това агне възлизаше нагоре. Тогава Каин каза: От земята извадих най-хубавото и го пренесох в жертва и чудна работа, димът пъпли по земята. А ето, брат ми закла агне, а димът му отива нагоре? И той почна да разсъждава научно. Каза: Значи моят *материал* е малко по-долен от *материала* на брата ми. И ако аз принеса на Бога в жертва брата си, Господ ще погледне на мене другояче. – И пренесе брата си в жертва. Това по-рано беше теория в неговия ум. Но като пренесе в жертва брата си, Господ му каза: – попита го, къде е брат ти? Каин каза: „Не съм страж на брата си“. Господ каза: Кръвта на брата ти вика от земята. Ти си направил едно престъпление. Ти не попита брата си дали иска да стане жертва. И тогава Каин се обръща към Бога и каза: Хубаво ти ме изпъждаш

и всеки, който ме срещне, ще ме претрепе като едно куче. Бог му казва: Ако някой те претрепе, неговите грехове ще бъдат 7 пъти по-големи от твоите. Аз ще туря белег върху тебе, та никой да не те убива.

Та казвам: В света греховете са смъртни, не се изкупуват. Единственото нещо, което изкупува е Любовта! Единственото нещо, което лекува е Любовта! Никакви мерки, никакви пари, никакво жертвоприношение, никакви молитви и никакво разкаяние не са достатъчни. На един човек ти трябва да му възвърнеш онзи живот, който Бог му е дал. Та първото нещо, един морал е – не отнемай на човека, онези блага, които Бог му е дал. Това е първото нещо. Ако искаш да благуваш, не препятствай на човека върху неговото умствено развитие; не препятствай на човека върху неговото духовно развитие и не препятствай на човека върху неговото физическо развитие.

Сега, някои от вас сте дошли тука от далече при нас и казвате: Ние имаме Любов, другояче не бихме дошли тука. Хубаво, вие които дойдохте тука имате Любов, а онези които не дойдоха? Ще ви дам едно сравнение – светлината, която иде от 150 милиона кв. километра от слънцето и тя присъства сега на събранието. Всяко присъствие, което е лишено от Любов, не носи никаква полза; всяка мисъл която е лишена от Любов, няма сила; всяко чувство, което е лишено от Любов няма съдържание в себе си и всяка постъпка, която е лишена от Любов, тя никога не може да се реализира. Любовта в света е великият закон, за да постигнем онова, което сме дошли да извършим на земята.

Трябва да се живее, трябва да се яде, трябва да се работи. Но как? – В яденето има две крайности: когато преяждаш, това е разточителство, това е прегрешение. А когато си недояждаш, постиш, за да спестиш пари за черни дни, то е другото прегрешение. Някои хора постят с тази цел. Не. Ще ядеш и ще благодариш на Бога. Ще ядеш толкова, колкото ти е дадено и нито един грам няма да вземеш повече. Ако много ядеш ти ще работиш. Понеже на земята в сегашното състояние хората много работят. Имате един съвременен поет, който е написал няколко книги или имате някой философ. Какво е допринесъл поета или философа със своята книга? – Тази храна, която философът доставя е много твърда и мъчносмилаема за хората. Какво ще разбере един прост човек под думата субстанция или под думата есенция? От квантовата теория? Какво ще разбере като му се каже, че сярната киселина или азотната киселина се съединява с друго вещество? Какво е киселина? – Киселината съдържа известни елементи, които са решили да опапат някого. Киселините са Каиновците в света, а пък основите са Авеловците в света, които стават жертва – а пък солите – това са Ситовците. Казва се в Писанието: „Ако солта избезсолнее, с какво ще се

осоли?“ Когато Каин уби Авел, тогава дойде Сит. Дойде солта в света.

Обаче трябва да се тури друга една основа. Ако вие не поставите Любовта за основа в живота си, върху какво ще градите? – На камък трябва да се гради. Не на камък се гради земната сграда. А пък животът, който не е съграден от Любовта, носи в себе си най-големите нещастия. А живот, който е съграден върху Любовта носи най-големите блага.

Когато говорим за Любовта, ние подразбираме светлината в човешкия ум. Щом мислиш – Любовта е проникнала в ума ти; щом има топлина в сърцето ти – топли чувства, Любовта е проникнала в сърцето ти; щом си здрав, Любовта е проникнала в тебе. Болестта, болните хора показват безлюбие. Хората, които не мислят /има/ безлюбие, хора, които не чувстват – има безлюбие. Те не могат да очакват нищо в света.

Аз говоря за Любовта като единствена сила, с която човек може да постигне всичко онова, което желае; може да постигне всичко онова, което мисли; и може да постигне всичко онова, което чувствува.

Представете си, че аз съм един беден човек, нямам нито 5 пари в джоба си. Но имам една светла мисъл, едно светло чувство, една светла постъпка. Зная значи, законите на светлината, законите на живота. Да допуснем, че ти имаш проказа или сифилис, които никой не може да излекува. Твоят живот е в моите ръце. Аз имам възможността да те излекувам. Една капка от Любовта струва милиарди. Този елексир, за който се говори, елексира на вечния живот е Любовта. Вземи от онази първична капка на Любовта, която ще капне в твоя ум, сърце и Дух; и когато тя капне, веднага се добива светлина в ума, благородни чувства в сърцето. Когато тя капне в твоята душа образува се онази благородна постъпка, която прави човека силен и всичко може да направи.

Някой казва: Не мога да направя това или онова. Че как се бият сега хората? Как го направиха това? Казват: Хората не могат да изпълнят Христовото Учение! Сега 20–30 милиона хора се бият и всеки един се жертва, напуща баща си и майка си и жена си и къщата си, всичко напуща и се жертвува.

Та казвам: Ние не искаме хората да умират за нас. Досега беше обратният закон – да умират. А пък сега искаме хората да живеят заради нас. Ние не искаме хората да страдат заради нас, а да благуват заради нас. Сега идва някой човек и го карат като вол да работи. Всички имате някой път мисълта, че сте по-учени от другите. Не. Това е едно заблуждение, няма нито един човек по-учен. Според мен един учен човек е, който изпълнява

Волята Божия. Който изпълнява закона на Любовта. Който слугува на Любовта. Един човек, който не слугува на Любовта, той е голям простак. Първокласен простак, по-голям простак не може да бъде от него. И светът страда от тези големи простаци. Казват за някого, той е владика, има корона на главата си! Оставете тази корона. Ако той няма короната на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на добродетелите, тогава какво значение има другото? И ако не носи знамето на Истината в своите ръце, тогава какво значение има неговата дейност? Ръката ти трябва да прави хубави неща: да пише нещо хубаво, да изоре хубаво земята, да ушие нещо хубаво и т.н.

И ако вие погледнете ръката си ще видите, че Бог е положил всички закони на ръката ти. На ръката ти са написани и Любовта, и Мъдростта и Истината. И Библията е написана на ръката ти. Но много ситно е написано на ръката. И сега, това което го наричат врачуване, за да добиеш това знание, трябва да отидеш при някого, за да ти каже твоето бъдеще. Аз да ти кажа: Ако сте лишени от Любовта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от Мъдростта, голямо страдание ви чака и ако сте лишени от Истината, голямо страдание ви чака. Такива страдания, които вие още не сте сънували! Ти казваш: Какво ще правя? Ако сте запознат с Любовта, очаквате най-големи блага които човек не може да си представи и въобрази! Ако сте запознати със знанието и с плодовете на знанието, най-големи блага те очакват; и ако сте запознати с Истината – също. Ето врачуване – знаеш ли какво ще кажеш? Кога един човек се нарича баща и кога един човек се нарича майка? – Бащата трябва да мине през два етапа, за да стане баща, той трябва да се откаже от своя егоизъм. Някой иска да живее само за себе си и казва: Аз не искам да имам главоболие от хората. Бащата трябва да роди един син и една дъщеря и ако не може да роди един син и една дъщеря, той не е баща. И онази майка, която не може да роди един син и една дъщеря, тя не е майка. Един син най-първо да го родиш в Божествения свят, там ще го намериш горе. После ще слезне при ангелите и после ще слезне на земята. Не мислете за тукашните деца, те са кукли. Един син, който не обича баща си , син ли е? Един баща, който не обича сина си, баща ли е? И майка, която не обича дъщеря си, майка ли е? И една дъщеря, която не обича майка си, дъщеря ли е? – Най-голямото благо на бащата е, синът или дъщеря му да го обичат. И най-голямото благо на дъщерята или сина е, бащата и майката да го обичат.Ако дъщерята я обичат бащата и майката, тогаз и като се задоми, ще бъде добре. Но ако няма благословението на бащата и майка си, всичко е напразно.

Или другояче казано, ако на земята нямаме Божието благословение, благословението на неговия Дух, нищо не можем да постигнем! Ако ние не

виждаме Бога в светлината, която ни праща, във въздуха, който дишаме, във водата, която пием, в хляба, който ядем, где е тогава Господ? Като ядеш хляб ще благодариш. Скрит е Господ там и ако ядеш с Любов, ще почувстваш Господа. Ако го ядеш без Любов Господ те наказва. Всъщност ти сам се наказваш.

Та казвам: Казано е в Писанието: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Истината е свързана със свободата. Пътят е свързан с движението. Път без движение няма смисъл. Хората трябва да се движат по път. Истина без свобода няма смисъл. Да обичаш Истината значи умът ти, душата ти, сърцето ти да са свободни.

Сега се зарежда между хората спор. Всички спорят и казват: Не ме обичат. Как знаете, че не ви обичат хората? Някои казват, че не го обичат. Ще ви приведа един анекдот Анекдотът е разказ, в който има нещо вярно, но има неща неверни. Върви по един път един богат милионер, върви и един беден човек, който му казва: Господине да не вървиш по този път, той е опасен. Богатият му казва: Това не е твоя работа, аз съм свободен. Аз разбирам тая работа. Бедният му казва: Казвам ти като човек, по този път не върви! Богатият казва: Да мълчиш, аз зная. И бедният както вървял, по едно време чува рев и вик за помощ. Богатият паднал в един кладенец и вика отвътре. Бедният пита тогава, какво викаш? Богатият казал: Братко, извади ме, голямо нещастие имам! Бедният му казал: Ти знаеш ли кой съм аз? – Не зная. Бедният казал: Аз съм онзи човек, който ти каза, да не вървиш по този път. Аз те познавам, ти си доста голям кожодер, искаш от баща ми известна сума пари. Аз ще те извадя само ако подпишеш, че няма да искаш тези пари. Господ те тури в кладенеца и ще те научи на щедрост. И ако ти си щедър, да прощаваш, аз ще те извадя, но ако не си щедър, ще те оставя в кладенеца. Богатият казал: Колкото искаш ще ти дам. Ще ти дам половината от имането си само ако ме извадиш!

Ще ви приведа друг един пример: Един английски милионер влезнал в едно помещение, гдето били богатствата му, обаче се затворила вратата и той останал вътре в това помещение и умрял от глад. В последният момент на живота си той писал една бележка: „Ако имаше един, който да ми даде хляб, щях да му дам половината от имането си". Умира и пак дава половината. Ние, съвременните хора даваме половината, давайте цялото, за да оживеете! Нищо повече! Кой ще ни помогне? Как е тази работа? В първото Християнство имаше един много хубав разказ. Ирод искаше да бъде благоугоден на евреите и прие апостол Петър и го затвори и му тури букаи и искаше да го принесе в жертвоприношение като Авел. Но 120 души братя постоянно се молеха за Петър. една вечер идва един при него и му казва: Ставай! Сега не е време за спане. Побутна го по ребрата, каза

му облечи се сега. Този Ангел погледна и на Петра му паднаха букаите и веригите! Двамата дойдоха до затворническата врата тя се отвори и Ангелът извел Петра навън и му казва: Утре да не идваш пак да се показваш на Ирода! Да те няма никъде! Като излезна Апостол Петър мислеше, че е сънувал сън и като усети, че е свободен, зарадва се! Това беше първата опитност на апостол Петър. Но това е силата на Любовта, на 120 души братя.

Ако твоят ум, твоето сърце и твоята душа не работят за тебе, и Ангелът няма да дойде! Та ние, съвременните верующи, трябва да впрегнем ума си, сърцето си и душата си – да се молим трябва!

Постоянно ме питат, кога ще дойде мира? – Молете се и ще дойде мира. От вас зависи. Ако всички се обърнат с ума си и със сърцето си и с душата си към Бога, мирът ще дойде веднага. А пък сега всички искат да победят. Мъже и жени се бият. Мъжът иска жената да отстъпи; и жената иска мъжът да отстъпи. Мъжът казва: аз съм мъж. Жената казва: аз съм живота, аз съм нивата. Какво струва твоето семе в хамбара, где ще го сееш ти? А мъжът казва: какво струва твоята нива без моето семе.

Но нивата излиза от Адам. Онази нива беше в Адам и излезна от него. А пък Адам и той не е глава. Понеже едно време и той беше някъде и Господ го взе и каза: „Да направим човека по образ и подобие свое."

А кой беше образът и подобието на Бога? Бог вложи закона на Божествената Любов, на Божествената Мъдрост и на Божествената Истина в човека, да обича човек Любовта отгдето живота иде, да обича знанието и да обича свободата, да не изнасилва никого.

Някой пита: как се служи на Бога? – За да служиш на Бога, не изнасилвай човека, неговата мисъл, остави го свободен в неговата мисъл, в неговите чувства и в неговите постъпки. Ти казваш: Чакай да го просветя. Не сме ний, които просвещаваме хората. Бога е Който просвещава хората чрез нас. И ние всички трябва да бъдем проводници на Неговата Светлина, и Неговата Топлина и на Неговата Сила. Ще мислим, че всеки човек излезнал от Бога,а пък щом излезнал от Бога, носи Любовта; щом излезнал от Бога носи знанието, съдържанието. Щом излезнал от Бога, той носи свободата. А това знание е потребно за всеки един човек.

Ти като погледнеш този хляб, ако го изядеш с любов, ако си бил неразположен, в тебе ще дойде една отлична мисъл и ще мине неразположението ти. Ще седнеш, ще вземеш перото и ще напишеш един куплет „Парице, парице, всесилна царице, с тебе в рая, а без тебе на края".

Без тебе простия за мотика, а с тебе го турят за владика. Когато човек не изпълнява законите на Любовта главата започва да се деформира в него. Известна част на главата му се деформира. Всеки трябва да знае това. Когато един човек не върви по пътя на Мъдростта, главата му се деформира пак на друго място; и когато човек не изпълнява закона на Истината, главата му се деформира на трето място. Че какво струва главата, която е деформирана в предната част, задната част и горната си част, спитена е горе. Такъв човек прилича на змийска глава, на която горната част е срасната с гръбначният стълб, с гръбначният мозък. И ако търсиш съчувствието на змията, няма да го намериш у нея. Аз съм гледал как змията хваща някоя жаба за крачето. Жабата крякa, но змията спокойно я хваща и поглъща. Жабата при никое друго животно не крякa, но като я хване змията крякa – от Любов крякa или от страх. Но по някой път и змията получава урок. Някой път я хваща таралежа за опашката. Таралежът си свие тялото и си покаже само бодилите. Змията се увива около таралежа, но не може да направи нищо. А таралежът я яде спокойно. Турците казват – каквото правиш, ще го намериш. Преди няколко време дойде една сестра и ми приказва за друга една млада сестра. Тя ми каза така: тя е много устата, много нарлет, упорита, не работи, ленива е, мързелива е и пр. Аз казах: Тя е артистка! Казах и: Ако една артистка представлява жена ленива, нали ще я представи тъй както трябва. И ако не я представи тъй както трябва, няма да я одобрят. Ако я представи както трябва ще и ръкопляскат. Жена, която не може да бие мъжа си, не е артистка. Мъж, който не може да бие жена си не е артист. На сцената е той. Публиката ще му ръкопляска. Ако не я бие, ще кажат: Той е баба. Пък ако я бие, тогава е герой. Че нивата, ако нея копаеш, какво ще ти даде тя? Биенето е копаене. Само че той копае на гърба на жена си, там е неговата погрешка. Когато мъжът се разсърди на жена си, да вземе мотиката и да отиде на нивата, и да каже: Това го правя заради жена си. И когато жената се разсърди на мъжа си и тя да вземе мотиката да иде на нивата и да копае. И да каже: Това го правя заради мъжа си. После да копае и лозето и жената като се разсърди на мъжа си да вземе да изпере дрехите му, да ги очисти и да ги изглади. Това е новото разбиране на нещата. Това е новият начин, новото разбиране и Бог така постъпва с нас. Бог ни най-малко не прави въпрос за нашите прегрешения. Че си пил много, не прави въпрос. Господ каза: Пий, но вода. Най-хубавата вода пий, спирт не пий, ром, коняк, а пий вода.

Та казвам: Първото нещо е: В новото Учение се изисква взаимно почитание. Ако ти не се научиш да почиташ хората както трябва и те не могат да те почитат. Трябва да ги почиташ, защото Бог живее във всички хора и Той ни изпитва. Ти казваш: Някой човек е много лош. Аз казвам: Той е артист.

„Няма скрито покрито.“ Мъж, който бие жена си има известни линии на лицето му, по скулите му. И жена, която натупва мъжа си и тя има известни линии на това място. Ако ти биеш жена си, като идеш в другия свят ще ти кажат: Какво си научил? – Научих само да бия жена си. И каква песен си съчинил като я биеш? Биенето значи като свирене на китара. Дръннеш първият акорд, вторият акорд, третият акорд: трябва да даде един звук. Има песен и в биенето на барабана. Този барабан дава основният тон на целия оркестър. Ти един човек, ако не може да го биеш по закона на Любовта, по закона на Мъдростта и по закона на Истината, това не е бой. Съгласен съм да го биеш. И човек, който е бит по закона на Любовта, придобива живот; човек, който е бит по закона на Мъдростта, придобива знание и човек, който е бит по закона на Истината, придобива сила. За да станеш силен трябва да те бият по закона на Истината. И да се радваш, че са те били. И първите християни се радваха, че са бити. Те се радваха, че са бити по закона на Истината. А пък ние, съвременните хора, не познаваме този закон. Вие ще кажете: Те са елементарни работи. За мен един цигулар, който не знае да свири добре той нищо не знае от музиката. За мен един певец, който не може да пее, не разбира нищо от музиката. Който знае, той показва с пеенето си. Художник, който не може да рисува, не разбира от художеството; и оратор, който не говори, не е оратор.

Разни блага ни е дал Бог. Ти като срещнеш на пътя един човек, ако не го погледнеш така красиво, не си разбрал законите на живата. Някой ми казва: Срещнах една жена, която няма да забравя, един поглед ми даде 20 години се минаха от тогаз и като си спомня за този поглед всичките ми страдания изчезват. Това е изкуство, знание. Не само да се оплакваме, че страдаме, но да се радваме, че страдаме. Господ казва така:

Не считайте мъчнотиите в живота за наказание.Те са бич за вашето спасение.

Не считайте несгодите в живота за наказание, те са подтик за вашето подигане.

Не считайте страданията за наказание. Те са целителен балсам за Неговата повдигаща ръка.

Следвайте повеленията на Моя Дух и слушайте Моите Светли Духове. И вървете по Пътя, по който те ви водят.

Ходете по Пътя, по Който Той ви ръководи. Слушай светлите Духове и ще бъдеш благословен.

Когато ние обичаме някого, ние трябва да му дадем най-хубавата храна, с която ние си храним; когато ние обичаме някого трябва да му дадем най-чистия въздух; когато обичаме някого, трябва да му дадем най-хубавата светлина, най-хубавата лампа! Сега тази лампа тук, показва какви трябва да бъдем ние. Това е най-хубавата лампа в Марчаево. И в Марчаево искаме всички да бъдат светли, както тази лампа. И другите братя да бъдат като тази лампа. И благодарение, че се намери тази лампа. Онези работеха за прекарване на електричеството, но все се намери една лампа тук, която да свети като електричество!

В света най-великото нещо е Любовта! Няма по-велико нещо от това, да възприемем Божията Любов, Божията Мъдрост, Божието Знание. Няма по-велико нещо в света, да възприемем Божията Свобода. Единственото нещо, което трябва да ни радва, е присъствието на Божията Любов вътре в нас. Присъствието на Божията Мъдрост в нас и присъствието на Божията Истина в нас. Присъствието на Новия Живот. Присъствието на Знанието в нас и присъствието на свободата, която ни е дал Бог!

Господ казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Този път е в нас сега, Бог е вътре в нас. Казва Господ: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“ вътре в тебе. Всеки, който познава този Път, тази Истина и този Живот, ще има всичките Божии благословения!

И това е Христовото Учение. Христос казва: „Ако ме любите ще опазите Моя Закон, който ви давам“.

И какво по-хубаво в света да бъдеш чадо Божие! Син Божий! Какво по-хубаво от това да бъдеш дъщеря или дете на Бога! Нищо друго не може да се сравни с това! Ако ти си син Божий, имаш всичко на разположение. Ако си дъщеря Божия имаш всичко на разположение. И за сега и за в бъдеще.

До сега ние сме спали. Аз казвам: Какво ни очаква? – За в бъдеще те очаква Божията Любов. На земята, не на Небето. На земята те очаква. Ти ще опиташ Божията Любов на земята във всичката нейна пълнота. След това ще опиташ всичката Любов в света на Ангелите; и най-после ще опиташ тази Любов в Божествения Свят и тогава ще има една връзка между човешката Любов, Ангелската Любов и Божествената Любов, те са едно и също нещо. Те са пъпка, цвят и плод.

Та, започнете сега с човешката любов. В Отче Наш е казано: „И прости дълговете наши, както ние прощаваме на нашите длъжници“.

Някой път вие не обичате някого. Много естествено е и много мъчно е да обичаш някого, има причини. Но има един закон за обичане. Ще кажеш: „Каквито сме ние, Господ ни обича". Мислите ли, че вие сте толкова чисти? – Не. Но защо ви обича Бог? – За Любовта и Истината в човека. Бог обича Истината, която се крие и в един грешен човек. И ако Бог към нас е снизходителен и ние да постъпваме така, както Той постъпва. Ще има препятствие, не е лесна работа. Да казваме теоритически – да обичаме. Това е едно нещо. Но самото обичане е голямо изкуство! Онези, които обичат са толкова взискателни. Един човек като усети, че го обичаш, той е много взискателен. Той иска от тебе. Като познае човек, че го обичаш, най-първо е доволен от 5 лева, които му даваш и като усети, че го обичаш, после не е доволен и от 10 лева, от 15 лева, от 100 лева. И най-после иска да се жертвуват за него. Аз разбирам две неща в жертвата. Аз не мога да се жертвувам за един човек, ако не съм сигурен, че после ще оживея. Христос се пожертвува за хората, но имаше увереност, че после ще оживее в Новия Живот, а не да умреш при жертвата. Ние трябва да се жертвуваме с идеята, че ще влезем в новия живот. И когато някой иска да се жертвува, той трябва да разбира този закон: да умрем за стария живот и да живеем за Новия. Да престанем да живеем в стария живот, но да възприемем и да влезем в Любовта. Да престанем да живеем в стария живот на невежеството и да влезем в знанието. Да престанем да живеем в закона на робството и да влезем в свободата. Ако тези контрасти не съществуват, тогава няма едно правилно разбиране и така се раждат противоречия вътре в нас. Преди няколко време дойде една сестра, която си има един възлюбен. Тя ми каза: Не го обичам. Не мога да го обичам. Едно време го обичах, а сега не.

За мене е ясен този въпрос. Дойде при мен някой и ми казва: Не искам да работя. Давам му 5 лева, той пак казва, не искам да работя. Давам му 30 лева, той пак казва не искам да работя. Давам му 1000 лева и той е готов да работи. Той казва: Аз работя с пари.

Та казвам: Аз не проповядвам едно учение без пари. Ще платиш на човека. Като те обича, ще му платиш богато за Любовта му. Като ти предава едно изкуство, ще му платиш богато. Плащане трябва в света. Казано е в Писанието, в Исая: „Елате и си купете". Без пари какво ще купиш? – Ще платиш със звонковите монети на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Трябва плащане. Казано е: Даром сте взели, даром давайте.

Божието благо се възнаграждава пак с Божие благо. Има карма и Дихарма. Думата Дихарма има ватански корен, която има връзка с българската дума Дар. Дихарма е това, което християните наричат: БЛАГОДАТ. Това е Дар. Щедро дава един извор! Но ако ти пиеш от тази вода и не благодариш на

Бога, няма да те ползува. Човек да благодари за извора на Бога. През целия път той да разправя за този извор. А пък болният, който пие от тази вода и не благодари на Бога, не се ползува. А пък другият, който благодари оздравява. Ние съвременните хора трябва да благодарим на Бога за най-малкото Божие благо, за най-малкия светъл лъч. Трябва да благодарим за един извор, за едно цвете, за най-малкия добър поглед, с който те е погледнал някой. Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Пътят, чрез Който знанието идва; Истината, чрез която свободата идва; Животът, чрез който Любовта идва. Това е Новото, което Бог изпраща сега в света. И тогава ни нарича Свои Синове и Дъщери ако вървим по пътя на Любовта, по пътя на Мъдростта и по пътя на Истината.

Сега, няма да ви казвам Бог да бъде с вас. Вие сте в Бога. И оставете Бог да действува във вас. Слушайте Бога. Слушайте Го във вашия път. Щом слушаш и направиш нещо, ти си радостен – правилно си постъпил и щом направиш нещо и не се усещаш доволен, то има някакъв малък дефект в постъпката ти – не си постъпил правилно. Когато извършиш Волята Божия добре, всякога си радостен. А когато не я извършиш добре, Бог не те осъжда, но ти казва: „Поправи се, поправи тази погрешка".

Да допуснем, че отделите от заплатата на вашия слуга половин лев, сто лева му дадеш, но половин лев си отбил. Ти тури лева, тури повече, не отделяй половин лев.

Някой път към някои хора сме много щедри, и им казваме: Много те обичам. Това са празни работи. А на някои хора не искаме да кажем това, въздържаме се, като че не ги обичаме. Прикриваме се. Аз съм съгласен, че не трябва, но нека този човек да чувства Любовта ти абсолютно безкористно. И след като излезне той, да чувства, че е приел живот, знание и свобода. И да каже: Благодарен съм, че Господ ми даде да срещна този човек.

Този свят сега се нуждае от хора, които да носят Господа по целия свят. Казано е в Писанието: „ Така да просветнат делата ви". Но без Любов, без знание и без свобода не могат да бъдат просветени те. Не могат да просветнат делата ви. Или другояче казано: без Любов, без Мъдрост и без Истина, не могат да просветнат делата ви. И каза се по нататък в същия стих: „... и тогава да прославят Отца Вашего, Който е на Небеса".

И като се върнем при Бога да кажем, както Христос е казал: „Аз изпълних Твоята Воля, прославих Те. И сега прослави Ме и Ти Отче, със Славата, която имах преди създаването на света". Какво значи, Бог е отредил, приготвил е нещо велико за нас. Това, което е приготвил нито на ум, нито

на сърцето не е идвало.

Но сега тези работи са далечни. А пък сега на земята в тези усилени времена, само Божията Любов може да ни помогне да носим тежкия товар. И само Божията Мъдрост, и само Божията Истина могат да ни помогнат. И Бог ще бъде на наша страна и ще носим Божието благословение. А няма по-хубаво нещо от това да носиш Божието Благословение! И Ангелите Божии да слизат и да възлизат и да пазят избраните на земята.

Та ние се молим сега Божията Любов да засегне целия свят. И Божията Мъдрост и Божията Истина да засегнат целия свят, за да се прекрати, не да се прекрати, но да дойде новия живот. Сега хората се бият, понеже им липсва Любов, понеже им липсва знание, понеже им липсва свобода. Щом дойде животът, знанието и тази свобода, войната ще престане. Тогава майките ще започнат.

Тази война е война на смъртта и на безлюбието. А пък след войната на безлюбието, ще дойде войната на Любовта. А пък те са майките, които трябва да народят деца – всички тия деца, които избиха сега да ги заместят с нови. Те са, които ще пресъздадат света. Сега светът се нуждае от майки, които да раждат. И деца, които да ходят по Божият Път. Не да убиват, а да носят Божият живот.

Та ние сега трябва да раждаме, не да рушим, а да раждаме.

Казва Господ: „Аз съм Пътят, Истината и Животът. И ако ходите по Моя Път, по Моята Истина и Моя Живот!

Това е Живот вечен да познаят Тебе, Единаго, Истинаго Бога и Христа, Когото си изпратил."

Любов, Мъдрост, Истина, Живот, знание и свобода. Движение, учение и работа!

Това е сега НОВОТО В ЖИВОТА.

Това е Живот вечен, да познаят Тебе, Единаго, Истинаго Бога и Христа Когото си изпратил. (три пъти)

Сега кажете в себе си: „Господи, ще покажем, ще изразим най-малката Любов, най-малкото знание и най-малката свобода, която иде от тебе!" Най-малкото не най-голямото. Сега да покажем най-малката Любов, най-

малкото знание, най-малката свобода, която излиза от Бога. Те струват повече от всичко друго.

(Всички приятели поздравляват и целуват Ръката на Учителя.)

Сега вън при изворчето (у братя Темелкови) ще направим всички мълчаливите упражнения. Само шестте, без музика.

6.25 ч.с.

1944_03_22 Новото в живота
От томчето Заветът на Любовта т.1

НОВОТО В ЖИВОТА

Човешкият живот има смисъл, само когато човек го разбира. Говоря за живота, като за велико благо, чрез което Бог се изявява. Цялото бъдеще на човека зависи от разбрания живот. За да се разбере животът, нужни са известни условия. Да кажем, че човек има желание да ходи, но няма накъде, простор няма. И светлината пътува, но за нея е нужна цялата вселена.

Живот без мисъл няма израз.

Живот без свобода не може да се изяви.

Живот без любов не може да се осъществи.

Искам да ви говоря за съществени неща. Много от научните работи са „научни залъгалки". С каква бързина се движи светлината? С триста хиляди километра в секунда. Това число за вас нищо не значи, понеже не можете да схванете тая бързина. Обаче, светлината, която е минала покрай вас, след една секунда ще бъде далеч 300 000 километра. Това пространство от 300 000 км е незнайно за вас. Тоя въпрос има друга научна страна. Например, човешката мисъл се движи с бързина три квадрилиона и 600 билиона километра в секунда. С тая бързина ти можеш да бъдеш навсякъде в материалната вселена. Остава да мислиш, какво нещо е квадрилион. Хиляди години да мислиш, няма да го схванеш. Това са научни термини, които много от учените не разбират добре.

Често вие произнасяте думата „любов". Между думата любов и самата любов има такова разстояние, каквото между небето и земята. Мнозина са ми говорили за любовта. Някой казва: Сърцето ми гори. Ако сърцето на човека гори, това не е любов. Ако е за горене, и огънят гори, и лампата гори. Едно от качествата на любовта е, че тя ражда живот, но не живот на страдание. Да страдаш, това не е любов. Някой казва: Ако ме обичаш, ще страдаш. Това е насилие. Ти хващаш една кокошка и я колиш. Казваш ѝ: Ако ме обичаш, трябва да умреш, да станеш жертва за мене. Какво означава умирането? Да умре човек, това значи, да отиде в другия свят. Когато слугата излиза от дома на господаря си и отива на нивата, и той умира. Като се върне, оживява. Слънцето, като залязва, умира; като изгрява, оживява. Вие мислите, че като умре нещо, изчезва. Не, в друг свят влиза.

И първите хора, от много знание, станаха много учени – влязоха в друг свят. Господ ги облаче в дрехи и ги изпъди вън от своя дом. Той им каза: Идете да учите! Адам и Ева бяха първите студенти, които излязоха от бащиния си дом и влязоха в университета на земята, да се учат. В рая те носеха царски дрехи, мантии, а на земята се облякоха в здрави, кожени дрехи, да не се късат. В тоя свят законите са съвсем други. След като напуснаха рая, между първите хора се започна борба – от нищо нещо стана. Родиха им се три мъжки деца. Тогава им дойде на ума, да служат на Бога и казаха: Трябва да се прави нещо, да не забравим учението на рая, да турим някакъв ред. Единият от синовете беше земеделец. И принесе в жертва на Бога от най-хубавото жито, което имаше. Като гореше житото, димът му не отиваше нагоре, към Бога, а пъплеше по земята, като мъгла. Другият син беше овчар. И той принесе едно от своите агнета в жертва на Господа. Димът от жертвата му възлизаше нагоре. Тогава Каин си каза: Извадих най-хубавото жито от земята, принесох го в жертва, но защо димът пъпли по земята? Ето, и брат ми закла агне, но димът му отива нагоре. И започна Каин да разсъждава научно: Материалът на моята жертва е по-долен от материала на брата ми. Ако принеса брата си в жертва на Бога, Той ще погледне към мене благосклонно. И принесе брата си в жертва. Това, което беше теория в неговия ум, стана действителност. Тогава Господ го запита: Каине, къде е брат ти? – Не съм страж на брата си, отговори Каин. Бог му каза: „Кръвта на брата ти вика от земята. Ти направи едно престъпление, не попита брата си, иска ли да стане жертва". Каин се обръща към Господа с думите: „Ти ме пъдиш, но който ме срещне, ще ме убие". Господ му отговори: „Който те убие, върху него ще дойде седмократно отмъщение. Аз ще ти туря белег, никой да не те убива".

Казвам: Греховете на света са смъртни, не се изкупват. Единственото нещо, което изкупва, е любовта. Никакви мерки, никакви пари, никакво жертвоприношение, никакви молитви, никакво разкаяние не са в сила да изкупят греха. Отнемеш ли живота на човека, който Бог му е дал, ти трябва да му го върнеш. Първият морал е: Не отнемай на човека благата, които Бог му е дал. Ако искаш да благуваш, не препятствай за умственото развитие на човека; не препятствай за духовното развитие на човека; не препятствай за физическото развитие на човека.

Сега някои от вас сте дошли от далеч и казвате: Ние имаме любов, иначе не бихме дошли. Значи, вие, които дойдохте тук, имате любов. А онези, които не дойдоха? И светлината, която иде от 150 милиона километра от слънцето, също присъства на събранието. Всяко присъствие, лишено от любов, не носи никаква полза; всяка мисъл, лишена от любов, няма сила; всяко чувство, лишено от любов, няма съдържание; всяка постъпка,

лишена от любов, не може да се реализира. Любовта е великият закон за постигането на онова, за което сме дошли на земята.

Трябва да се живее, трябва да се яде, трябва да се работи! – Как? – В яденето има две крайности: когато преяждаш, това е разточителност, прегрешение; когато не си дояждаш и постиш, за да пестиш „бели пари за черни дни", то е друго прегрешение. Ще ядеш и ще благодариш на Бога. Ще ядеш толкова, колкото ти е определено, нито грам повече. Ако ядеш много, ще работиш много. Сегашните хора много работят. Някой поет или философ е написал много книги. Какво е допринесъл със своите книги? Тая храна, която философът предлага на хората, е твърда и мъчно смилаема. Какво ще разбере простият човек от понятията „субстанция, есенция", или от теорията на Канта? Какво ще разбере той, ако му се каже, че сярната или азотната киселина се съединява с различни вещества? Киселината съдържа известни елементи, които могат да изядат човека. Киселините са Каиновците в света; основите са Авеловците, които стават жертва, а солите са Ситовците. Казва се в Писанието: „Ако солта обезсолее, с какво ще се осоли?" Когато Каин уби Авела, тогава дойде Сит – солта в света. Трябва да се тури друга основа. Ако поставите любовта за основа на живота си, върху какво ще градите? На камък трябва да се гради, но на камък се гради земна сграда. Живот, който не е съграден върху любовта, носи най-големите нещастия. Живот, съграден върху любовта, носи най-големите блага.

Когато говорим за любовта, ние подразбираме светлината в човешкия ум. Щом мислиш, любовта е проникнала в ума ти. Щом чувстваш, любовта е проникнала в сърцето ти. Щом си здрав, любовта е проникнала в тялото ти. Болестта показва безлюбие. Хора, които не мислят, живеят в безлюбие; хора, които не чувстват, живеят в безлюбие. Те не могат да очакват нищо в живота. Аз говоря за любовта, като единствена сила, с която човек може да постигне всичко, което желае; може да постигне всичко, за което мисли; може да постигне всичко, което чувства.

Представете си, че съм беден човек, нямам пет пари в джоба си, но нося в себе си една светла мисъл, едно светло чувство и една светла постъпка. Значи, аз зная законите на светлината и законите на живота. Срещам човек, болен от неизлечима болест. Неговият живот е в моите ръце. Аз имам възможност да го излекувам. Тоя еликсир, за който се говори в Писанието – еликсирът на вечния живот – е любовта. Една капка от любовта струва милиарди. Взимам една капка от първичната материя на любовта и капвам в неговия ум, в неговото сърце и в неговата душа. От тая капка се добива светлина в ума и благородни чувства в сърцето. Когато капне в твоята душа, тя създава благородни постъпки, които правят човека

силен, да постигне всичко.

Някой казва: Не мога да направя това, или онова. Как се бият хората сега? Как правят това? Казва се, че хората не могат да изпълнят Христовото учение. А сега, все се бият, 20-30 милиона хора, всеки се жертва, напуща и баща си, и майка си, и жена си, и къщата си – всичко напуща.

Ние не искаме хората да умират за нас. Досега беше така, хората умираха, а сега искаме хората да живеят. Ние не искаме хората да страдат за нас, но да благуват. Дойде някой човек между близките си и веднага го заставят да работи като вол. Понякога вие мислите, че сте по-учени от другите. Това е заблуждение. Няма нито един човек по-учен от другите. Според мене, учен човек е тоя, който изпълнява Божията воля, който изпълнява закона на любовта, който служи на любовта. Човек, който не служи на любовта, той е първокласен простак. Светът страда от тия големи простаци. Казват за някого: Той е владика, има корона на главата. Оставете тая корона. Ако човек няма короната на любовта, на мъдростта, на истината, на добродетелта, какво значение има другото? И ако той не носи знанието на истината в своите ръце, какво значение има неговата стойност? От ръката ти трябва да излиза нещо хубаво: да напише нещо хубаво, да изоре земята хубаво, да ушие нещо хубаво. Ако погледнете ръката си, ще видите, че Бог е положил всички закони на нея. На ръката са написани законите и на любовта, и на мъдростта, и на истината. И Библията е написана на ръката, но всичко е написано много ситно. По ръката врачуват. За да ти кажат бъдещето, трябва да отидеш при тоя, който разполага с това знание.

Сега аз да ви кажа бъдещето: Ако сте лишени от любовта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от мъдростта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от истината, голямо страдание ви чака. Казвате: Какво да се прави? Ако сте запознати с любовта, очакват ви най-големите блага, които можете да си представите. Ако сте запознати със знанието и с плодовете на знанието, най-големи блага ви очакват. И, ако сте запознати с истината, също големи блага ви очакват.

Знаеш ли какво да кажеш, това е врачуване. Кога един човек се нарича баща и кога – майка? Бащата трябва да мине през един етап – да се откаже от своя егоизъм. Някой иска да живее само за себе си, не иска да има разправия с хората. За да бъде баща, човек трябва да роди един син и една дъщеря. Ако не може да роди син и дъщеря, той не е баща. Оная майка, която не може да роди един син и една дъщеря, не е майка. Първо ще родиш син в Божествения свят, там ще го намериш. После ще го родиш в ангелския свят, между ангелите, и най-после ще го родиш на земята, между хората. Аз не говоря за децата на земята. Син, който не обича баща

си, син ли е? Баща, който не обича сина си, баща ли е? Майка, която не обича дъщеря си, майка ли е? Дъщеря, която не обича майка си, дъщеря ли е? Най-голямото благо за бащата е синът и дъщерята да го обичат. И най-голямото благо за сина и за дъщерята е бащата и майката да ги обичат. Ако бащата и майката обичат дъщерята, тя и като се задоми, ще бъде добре. Но, ако няма благословението на бащата и на майката, всичко е напразно. Другояче казано: Ако нямаме Божието благословение и благословението на Неговия Дух, нищо не можем да постигнем. Ако не виждаме Бога в светлината, която ни праща, във въздуха, който дишаме, във водата, която пием, и в хляба, който ядем, де е Той? Като ядем хляб, ще благодарим. Господ е скрит в хляба и ако ядеш с любов, ще Го чувстваш. Ако ядеш без любов, Господ ще те накаже. Всъщност, ти сам се наказваш.

Казано е в Писанието: „Аз съм пътят, истината и животът". Пътят е свързан с движението. Път без движение няма смисъл. Хората трябва да се движат по път. Истината е свързана със свободата. Истина без свобода няма смисъл. Да обичаш истината, значи, умът, сърцето и душата ти да са свободни.

Сега се заражда между хората спор. Всички спорят и казват: Не ме обичат хората. Отде знаете, че не ви обичат?

Ще ви приведа един анекдот. Върви по един път богат човек, милионер. Среща го един беден и му казва: Господине, не минавай по тоя път, опасен е. – Това не е твоя работа, свободен съм да минавам, отдето искам. – Казвам ти като на брат, мини отстрани на пътя. – Да мълчиш! Бедният продължил пътя си, но по едно време, чул вик за помощ: – Братко, извади ме, голямо нещастие ме сполетя! – викал богатият. – Познаваш ли, кой съм? – запитал бедният. Не те познавам. – Аз съм оня, който ти казвах, да не минаваш по тоя път. Аз те познавам, ти си голям кожодер. Ще те извадя от кладенеца, ако се подпишеш, че няма да искаш сумата, която баща ми ти дължи. Ти падна в кладенеца, за да научиш закона на щедростта. Ако си щедър и прощаваш дълговете на длъжниците си, ще те извадя; ако не си щедър, ще те оставя в кладенеца. – Ще ти дам половината от богатството си, ако ме извадиш.

Един английски милионер влязъл в скривалището си, дето било богатството му, но по невнимание, вратата се затворила след него и не могъл да излезе. Той бил осъден на гладна смърт. В последния момент на живота си, той написал една бележка: Половината от имането си ще дам на оня, който може да ми даде парче хляб. Умира и дава само половината от богатството си.

И съвременните хора дават само половината от своето богатство. Дайте цялото си богатство, за да живеете. Кой ще ви помогне?

Цар Ирод, за да бъде благоугоден на евреите, издал заповед, да затворят апостол Петра, да турят букаи на краката му и да го принесат в жертва, както Авела. Но 120 негови братя-християни се молеха за него, да се освободи. Една нощ влезе при него един ангел, бутна го и му каза: Стани и се облечи. В тоя момент букаите паднали от краката му, и двамата се намерили пред вратата, която сама се отворила. Ангелът изведе Петра навън и му каза: Повече да не се показваш пред очите на Ирода. Апостол Петър мислеше, че това е сън, но като видя, че е свободен, зарадва се. Това направи любовта на 120 души. Ако твоят ум, твоето сърце и твоята душа не работят за тебе и за твоя ближен, и ангелът няма да ти помогне. Съвременните вярващи трябва да впрегнат ума, сърцето и душата си, да се молят едни за други.

Често ме питат, кога ще дойде мирът. Молете се, мирът ще дойде. От вас зависи. Ако всички се обърнат с ума, със сърцето и с душата си към Бога, мирът ще дойде веднага. Сега всички искат да победят. Мъже и жени се бият. Мъжът иска жената да отстъпи; и жената иска мъжът да отстъпи. Мъжът казва: Аз съм мъж. Жената казва: Аз съм животът, аз съм нивата. Какво струва твоето семе без нивата? Ще стои в хамбара. Де ще го сееш? Мъжът казва: Какво струва нивата без семето? Нивата излезе от Адама. Тя беше в Адама и от него излезе. И Адам не е глава. Едно време и той беше някъде. Господ го взе оттам и каза: „Да направим човека по образ и подобие свое”. Кое беше образът и подобието на Бога? – Законът на Божествената любов, на Божествената мъдрост и на Божествената истина. Тоя закон вложи Бог в човека. Да обича човек любовта, от дето животът иде! Да обича човек знанието! Да обича свободата, за да не изнасилва никого.

Някой пита: Как се служи на Бога? За да служиш на Бога, не изнасилвай мисълта на човека, не изнасилвай неговите чувства и постъпки. Остави го свободен. Казваш: Да му дам просвета. Не сме ние, които просвещаваме хората. Бог ги просвещава чрез нас. Всички ние трябва да бъдем проводници на Неговата светлина, на Неговата топлина и на Неговата сила. Ще мислим, че всеки човек е излязъл от Бога, а щом е излязъл от Бога, той носи любовта. Щом е излязъл от Бога, той носи знанието, което е потребно за всеки човек. Щом е излязъл от Бога, той носи свобода.

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Всеки, който ме яде, има живот в себе си”. Достатъчно е да погледнеш тоя хляб и да го изядеш с любов, за да дойде в ума ти една светла мисъл. Така и неразположението

ти ще изчезне. Ще вземеш ли тогава да пишеш: „парице, парице, всесилна царице"? Живият хляб има отношение към любовта. Ако човек не изпълнява законите на любовта, в мозъка му се деформира известен център. Всеки трябва да знае това. Ако човек не върви по пътя на мъдростта, мозъкът му започва да се деформира на друго място. Ако човек не изпълнява законите на истината, главата му започва да се деформира на специфично място. Какво струва главата, на която е деформирана предната, задната или горната част? Глава, спитена горе, прилича на змийска глава, на която горната част е срастната с гръбначния стълб. В такава глава липсват моралните чувства. Ако търсиш съчувствие в змията, няма да го намериш. Наблюдавал съм, как змията хваща жабата за крачето. Жабата крякa, но змията спокойно си я хваща и поглъща. Което животно да хване жабата, тя не крякa; хване ли я змията, крякa. От любов ли крякa, или от страх? Някога и змията си получава урока – учител й е таралежът. Той я хваща за опашката, свива се и показва само бодлите си. Змията се увива около таралежа, но нищо не може да му направи. Тя става негова жертва. Турците казват: „Каквото правиш, това ще намериш".

Преди няколко дена една сестра ми казва за друга, че е упорита, ленива, обича много да говори. Казвам: Тая сестра е добра артистка, представя една ленива жена. Нали ще я представи, както трябва? Ако не я представи правилно, публиката няма да я хареса. Ако я представи, както трябва, ще й ръкопляскат. Жена, която не може да бие мъжа си, не е артистка. Мъж, който не може да бие жена си, не е артист. И двамата са на сцената, играят ролите си. Ако добре ги изиграят, публиката им ръкопляска – счита ги герои. Ако не копаеш нивата, какво ще ти даде тя? Боят е копан. Погрешката на мъжа е, че копае на гърба на жена си. Когато мъжът се разсърди, иска да копае на гърба на жена си. Не, нека вземе мотиката, да отиде на нивата и да каже: Това правя заради жена си. Когато жената се разсърди на мъжа си, и тя да вземе мотиката, да отиде на нивата да копае и да каже: Това правя заради мъжа си. Или, да изпере дрехите му и да ги изглади. Това е новото разбиране, новият начин на живеене. Така постъпва и Бог с нас. Той ни най-малко не прави въпрос за нашите погрешки. Че си пил много, Той не прави въпрос за това, но казва: Пий! – Какво? – Вода. Не пий спиртни питиета, но пий от най-чистата вода.

Първото нещо: Новото учение изисква взаимно почитание. Ако не се научиш да почиташ хората, и те няма да те почитат. Трябва да ги почиташ, защото Бог живее в тях и чрез тях ни изпитва. Кажеш ли, че някой човек е лош, отговарям: Той е артист, играе на сцената.

„Няма нищо скрито-покрито". Мъжът, който бие жена си, има някои характерни линии на лицето си, специално на скулите. И жената, която

бие мъжа си, има същите линии на лицето си. Ако мъжът бие жена си, като отиде в другия свят, ще го питат, какво е научил. – Научих да бия жена си. – Каква песен съчини, като я биеше? Боят е свирене на някакъв инструмент: вземеш един акорд, втори, трети – трябва да се чуе нещо. Песен има и в биенето на барабана. Той дава основния тон на целия оркестър. Ако не можеш да биеш човека по закона на любовта, по закона на мъдростта и по закона на истината, това не е бой. Човек, бит по закона на любовта, придобива живот; човек, бит по закона на мъдростта, придобива знание; човек, бит по закона на истината, придобива сила. Ако си бит така, радвай се, че са те били. Първите християни се радваха, че са бити по закона на истината. Съвременните хора не познават тоя закон. Ще кажете, че това са елементарни работи. Според мене, цигулар, който не може да свири добре, нищо не разбира от музика; певец, който не пее добре, нищо не разбира от музика; оратор, който не може да говори, не е оратор.

Велики блага ни е дал Бог! Като срещнеш един човек на пътя си, ако не го погледнеш красиво, ти не си разбрал законите на живота. Казваш: Срещнах една жена, която никога няма да забравя – 20 години минаха оттогава. Един поглед само ми даде, но като си спомня за него, всичките ми страдания изчезват. Това е изкуство, знание! Не само да се оплакваме, че страдаме, но да се радваме, когато страдаме.

Господ казва:
Не считайте мъчнотиите в живота за наказание! – Те са бичът на благословението.

Не считайте несгодите в живота за наказание! – Те са подтик към повдигане.

Не считайте нещастията в живота за наказание! – Те са целителен балсам в ръката, която повдига.

Следвайте повеленията на моя Дух.

Слушайте моите светли духове и вървете по пътя, по който те ви водят.

Ходете по пътя, по който Бог ви води.

Слушайте светлите духове и ще бъдете благословени.

Когато обичаме някого, трябва да му дадем най-хубавата храна; когато обичаме някого, трябва да му дадем най-чистия въздух; когато обичаме

някого, трябва да му дадем най-меката и приятна светлина. Тая лампа показва, какви трябва да бъдем ние. Тя е най-хубавата лампа в Мърчаево. Ние искаме всички Мърчаевци да бъдат светли като тая лампа. И другите да бъдат светли като тая лампа. Благодарение, че се намери тя, да замести електричеството.

Най-великото нещо е любовта.

Няма по-велико нещо от това, да възприемем Божията любов, Божията мъдрост, Божията истина.

Няма по-велико нещо от това, да възприемем Божието знание и свобода.

Единственото нещо, което трябва да ни радва, е присъствието на Божията любов в нас, присъствието на Божията мъдрост в нас и присъствието на Божията истина в нас.

Единственото нещо, което трябва да ни радва, е присъствието на новия живот в нас, присъствието на знанието в нас и присъствието на свободата в нас.

„Аз съм пътят, истината и животът". Пътят е в нас – Бог е вътре в нас. Всеки, който познава тоя път, тая истина и тоя живот, има всичките Божии благословения. Това е Христовото учение. Христос казва: „Ако ме любите, ще опазите моя закон".

Какво по-хубаво от това, да бъдеш Чадо Божие, Син Божи! Какво по-хубаво от това, да бъдеш Дъщеря или дете на Бога! Нищо не може да се сравни с това. Ако си Син Божи, имаш всичко на разположение – сега и в бъдеще. Ако си Дъщеря Божия, имаш всичко на разположение – сега и в бъдеще.

Досега вие сте спали. Какво ви очаква в бъдеще? Божията любов. Ще опитате Божията любов на земята във всичката й пълнота. След това ще опитате любовта в ангелския свят. Най-после ще опитате любовта в Божествения свят. Тогава ще разберете връзката между човешката, ангелската и Божествената любов; те са части на едно и също нещо – пъпка, цвят и плод.

Започнете с човешката любов. В Господнята молитва е казано: „И прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници". Мъчно е да обичаш някого. Много естествено – има причина за това. Но има начин да обичаш. Кажи: Господ ни обича такива, каквито сме. Не можем

ли и ние да обичаме така? Мислите ли, че вие сте много чисти? Защо ви обича тогава Бог? – За любовта и за истината в човека. Бог обича истината и в грешния. И, ако Бог е снизходителен към вас, и вие трябва да постъпвате като Него. Ще има препятствия, но не говорете само теоретически: Да обичаме! Изкуство е да обичаш. Ония, които обичат, са крайно взискателни. Като разбере някой, че го обичаш, става много взискателен към тебе. Ако в първо време той не е доволен от 5-те лева, които му даваш, после няма да бъде доволен и от повече. Най-после, той ще иска да се жертваш за него. Не можеш да се жертваш за човека, ако не си сигурен, че ще оживееш. И Христос се пожертва за хората, но вярваше, че ще оживее в новия живот. Жертвата не иска смърт. Ние трябва да се жертваме при мисълта, че ще влезем в новия живот. Ако някой иска да се жертва, трябва да разбира закона: да умрем за стария живот и да оживеем за новия.

Да престанем да живеем в стария живот, но да възприемем любовта и да влезем в нея. Да престанем да живеем в стария живот на невежеството и да влезем в знанието. Да престанем да живеем в закона на робството и да влезем в свободата. Ако тия контрасти не съществуват, няма правилно разбиране. Каже ли някой, че някога обичал, а сега не обича, това значи, че не иска да работи. Давам му пет, десет лева, не иска да работи. Постепенно увеличавам, пак не иска да работи. Като му дам хиляда лева, иска да работи. Той казва: Аз работя с пари.

Как трябва да се работи: с пари, или без пари? Ние не проповядваме работа без пари – за всичко ще плащаш. Ако те обича някой, ще платиш за любовта му; ако ти предава някакво изкуство, пак ще платиш. Исайя казва: „Елате и си купете”. Какво ще купиш без пари? Ще плащаш със звонковите монети на любовта, на мъдростта и на истината. Трябва да се плаща. Казано е: „Даром сте взели, даром давайте”. Божието благо се възнаграждава с Божие благо. Казваме „карма и дихарма”. Думата „дихарма” има ватански корен. Тя има връзка с думата „дар”. Под „дихарма” християните разбират благодат. Щедро дава изворът, но ако не пиеш от него и не благодариш, нищо не придобиваш. Пий от извора и благодари на Бога. Дето минеш, разказвай за тоя извор. Ако болният пие от тая вода и не благодари, нищо не се ползва. Ако благодари, ще оздравее. Трябва да благодарим на Бога за най-малкото благо, за най-малкия светъл лъч. Трябва да благодарим за извора, за цветето, за красивия поглед, който ни е отправил някой.

„Аз съм пътят, истината и животът”. Пътят, чрез който знанието иде; истината, чрез която свободата иде; животът, чрез който любовта иде. Това е новото, което иде вече в света. Като вървим по пътя на любовта, на

мъдростта и на истината, Бог ни нарича свои Синове и Дъщери.

Сега не ви казвам Бог да бъде с вас. Вие сте в Бога и оставете Бог да действа във вас. Слушайте Бога. Слушайте Го във вашия път. Ако слушаш, радостен си; ако не слушаш, не си доволен, чувстваш, че не си постъпил правилно. Когато изпълняваш Божията воля, всякога си радостен; ако не я изпълняваш, никой не те съди, но Бог ти казва: Изправи погрешката си. Трябва ли да откъсваш от заплатата на слугата си по един-два лева? Не късай нищо, но дай един-два лева повече. Към някой си много щедър и казваш: Обичам те. – Това са празни думи. На някого не искаш да кажеш, че го обичаш – въздържаш се, скриваш чувството си. Право е, не трябва да се говори за любовта, но нека тоя човек чувства, че любовта ти е абсолютно безкористна. След това да почувства, че е приел живот, знание и свобода и да каже: Благодаря, че Господ ми даде възможност да срещна тоя човек.

Сегашният свят се нуждае от хора, които носят Господа навсякъде. Казано е: „Така да просветнат делата ви"... Без любов, без знание и без свобода делата не могат да просветнат. С други думи казано: Без любов, без мъдрост и без истина делата не могат да просветнат. Когато делата ви просветнат и прославите Отца Вашего, Който е на небеса, тогава да кажете, като Христа: „Господи, изпълних Твоята воля, прославих Те. Сега прослави ме и Ти, Отче, със славата, която имах преди създаването на света". Какво означават думите „Бог е приготвил нещо велико за вас?" Това значи: „Нито на ума, нито на сърцето на човека е дохождало онова, което Бог е приготвил за него".

Това са далечни работи. А сега, при тия усилни времена, само Божията любов може да ни помогне да носим тежкия товар. Само Божията мъдрост и Божията истина могат да ни помогнат да носим тежкия товар. Бог ще бъде на наша страна, и ние ще носим Божието благословение. Няма по-велико нещо от това, да носиш Божието благословение, и ангелите Божии да слизат и възлизат и да пазят Божите избранници.

Сега ние се молим, Божията любов да обхване целия свят. Божията мъдрост и Божията истина да обхванат целия свят и да дойде новият живот. Днес хората се бият, защото им липсва любов, знание и свобода. Щом дойдат животът, знанието и свободата, войната ще се прекрати.

Съвременната война е война на смъртта и на безлюбието. След нея ще дойде войната на любовта. Това са майките, които трябва да раждат, да заместят убитите синове и дъщери. Майките ще пресъздадат света. Той се нуждае от майки, които раждат, и от деца, които ходят по Божия път, да носят Божествения живот. Да раждаме, без да разрушаваме !

„Аз съм пътят, истината и животът”.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил”.

Любов, мъдрост, истина.

Живот, знание и свобода.

Движение, учение и работа – това е новото в света.

Кажете в себе си: Господи, да проявим най-малката любов, най-малкото знание и най-малката свобода, които излизат от Духа.

2. Беседа от Учителя, държана
на 22 март, сряда, 5 ч. 1944 г.,
с. Мърчаево, Софийско.

1944_04_16 Най-красивият ден
Утринно слово
Издателска къща „Жануа-98“

НАЙ-КРАСИВИЯТ ДЕН

III Утринно слово, държано от Учителя
на 16.IV.1944 г., 5 ч. с., Великден, с. Мърчаево, Софийско

Добрата молитва.

91 Псалом.

Молитвата на Царството.

„Духът Божий“ (тихо).

Ще прочета първата глава от Евангелието на Йоана.

Изгрява слънцето.

Във Вселената има много слънца, милиони слънца. Но само едно слънце има, което ползува земята, което я огрява. Другите дават много малка топлина, много малка светлина. Казвам: Земята единствено може да разчита на слънцето. В съвременния живот хората разчитат на много слънца и съзвездия. Другите слънца са само да се определи времето и събитията, които стават. На английски думата „стар“ значи звезда, значи свети, на български значи стар – човек,на който отслабнали краката. Човек ако разчита на звездите остарял е съвсем, според българина. Всичките стари хора са стари звезди, които не помагат на земята. Сега всинца имате познания, казвате: Христос дошъл да спаси света. Що е спасението? Не може да се обясни. Слушал съм толкоз обяснения досега. Чудя се на обясненията, които проповедниците дават. Христос дошъл да спаси света. Спаси ли го? Ако светът беше спасен, хората не щяха да бъдат болни.

Казвате: Ние трябва да вървим по закон. Закон трябва да има човек, да знае, как да постъпва. Законът за кого е създаден, за здравите или за болните? Закон има за здравите хора, за умните, за добрите хора. За лошите хора няма закон. Те създават закон ограничение. Този закон е съвсем друг. Законът е, който показва пътя на човека, как да постъпва. Да вържеш един човек, да го затвориш в едно здание, то е ограничение. Казват: Закон е. Казвам: Повечето хора имат понятие за закона като ограничение. Това не е закон. Това е едно животинско състояние. В

животинското царство големите животни ограничават малките. Наричат го закон. Малките животни не се карат с големите. Малкото животно като види голямото, отдалече отваря път, гледа да бъде колкото се може по-далеч. Защото голямото животно е прокурор, съдия и стражар. Всичко налага. Ако прегрешиш нещо пред него, веднага се разправя по всички правила. Няма кой да те защити. Всъщност има кой да те защити. Не мислете, че животните както постъпват, няма кой да ги защити. И те имат карма, животинска карма има в света. Един вълк, който изял хиляди овце, той не е вълк, но става овца. Защото като изяде тия овце, материята на овцете ще влезе в него и той е съграден от овча материя. За да изкупи кармата, започват другите вълци да го ядат, да опита, как е. Едно време късаше овците, много хубаво беше, прясно месце, казва: Бог така е създал света. Като започнат него да го късат, казва: не е тази работа, както мислех едно време.

Аз като гледам хората, виждам, че не са се научили да говорят истината. На десет неща, които казват, има девет лъжи и една истина. Разправя нещо, няма да го опише, както е. На мене са ми описвали задната част на Витоша, че е много хубава. Описвали са ми Силимица някъде, много хубаво место. Гледам онези, които живееха до Силимица, започнаха да боледуват. Не е хубаво място. Още като казват името Силимица, виждам, че няма отвор, вглъбнато е. Има някои хора започват мекичко, свършват грубичко. Тъй за пример започват младите моми. Като срещнат един момък за пръв път много добри са. И момците са същите. И старите са същите. Във всички характерът е еднакъв. И учениците са тъй. Като дойде някой нов учител, не го знаят, мислят, че е много учен, треперят. Щом като разберат, казват, не знае много. Те се лъжат така.

Мислите ли, че слънцето, като изгрява от изток е толкова малко. Туй слънце се вижда, като че мога да го взема на ръце да го нося. Не е голямо. Чудя се, как такова малко слънце, такава голяма работа свършва в света. Казвате: Божия работа. Толкоз малко слънце огрява света. Хората нямат ясна представа за слънцето. Слънцето не е малко. Ако вземете бинокъла, ще видите, че с едната си страна привлича предметите, по-големи се виждат, а с другата ги отдалечава.

Казвам: Има няколко неща в света, които са необходими. Някой път говорим за любовта. Любовта в моя ум е един подтик, първият подтик в света. Ако този подтик не дойде, нищо не може да направиш. Вие имате една бучка захар или имате една ябълка. Подтик имате да я изядете. Преди да я изядете, нямате ясна представа. Щом започнете да ядете ябълката, вие имате истинско понятие, що е ябълката в себе си. Що представлява една ябълка. В ябълката е затворено едно същество, което за

да приемете в дома, трябва да ви плати нещо. То ще влезе във вас, ще ви разгледа. Една ябълка след като влезе във вас, знае, какъв човек сте. Найпърво вие ще я сдъвчете със зъбите. То е музика. Вашият оркестър свири. Приемате я, съблючате и дрехата. Най-после през входа на приемната стая, влезе вътре, започвате да разгръщате куфарите, какво е донесла да видите. Като вземете всичко, каквото е донесла ябълката, казвате: Върви си. Изпъждате я из една врата. За което съжалява, че е влязла. Не е ли тъй? Приемате един човек, казвате: Готов съм да се жертвувам заради вас. Един ден го ритнете, казвате: Не искам да зная нищо, не сте били човек. Ще обясня аз какво разбирам, когато казвам, това не е човек. Всичките ценни неща са опаковани. Казвате: Той още не е човек. Да кажем някоя опакована кутия дошла, в кутията има нещо. Самата кутия не е съществена, но в кутията има скъпоценен камък. Тази кутия трябва да отворите. Този скъпоценен камък е малък. Него като извадите, има други качества. Често ние се заблуждаваме с външната кутия на хората. Тя е кутия само за скъпоценния камък. Тялото, което имате, е кутия. От тялото съдим, че човек е красив, добър. По тялото не може да съдиш, че човек е добър. Казвате: Колко хубави са тия ръце. Тия ръце знаеш, колко удара може да нанесат. – Колко са хубави краката! – Знаеш, колко ритници дават. Казва: Колко е хубава устата! – Знаеш, колко зъби има в устата. Ръцете не е човекът, краката не е човекът, устата не е човекът. Истинското, което е човекът, то е туй, като го познаете човекът, по-красиво същество от човека няма извън кутията. По-лошо същество от човека в кутията няма. С тази кутия всеки може да ти причини пакост. Някой път са доста солидни кутиите, блъсне те, удари ти главата. Ще кажеш, че скъпоценният камък те е блъснал, не кутията те е блъснала. Не съм срещал скъпоценен камък да е пукал главата някому. Как е възможно туй същество, което е излязло от Бога да те блъсне. Когато на Христа казват, че е благ, казва: Благ е тъкмо един Бог. Казвате: Човек е излязъл от Бога. Как е възможно туй същество, което е излязло от Бога, да пука главите на хората? От де на къде?

Казвам: Знанието, което имате сега то е една пъпка. По някой път вие мислите, че познавате любовта. За любовта аз съм говорил, но аз съм говорил само за пъпката на любовта. За цвета на любовта още нищо не съм казал. Що е любовта като цвят не съм ви казал нищо. Що е любовта като плод ще има още дълги години да ви се говори. Теории сега може да имате колкото искате. Ако познавате пъпката, като се развие ще познаете и цвета. Човек, който не познава пъпката, не може да познае и цвета. Който не познава цвета, не може да познае и плода. Едно след друго вървят.

Казва Йоан: „Бога никой никога не е видял“. Право е в кое отношение? Бога без любов не може да го видиш. Само с любовта се вижда Бога.

Когато някой казва, че е сляп, то значи, че няма любов. Всички хора, които нямат любов, са слепи, те не виждат. Сега аз искам да се освободите. Вие обичате да критикувате. Много хора ми са се оплаквали. В България като съм дошъл, колко жени се оплакват от мъжете си. Хиляди жени има, които се оплакват от мъжете си. Хиляди мъже има, които се оплакват от жените си. Хиляди синове има, които се оплакват от бащите си. Хиляди дъщери има, които се оплакват от майките си. Хиляди ученици има, които се оплакват от учителите си. Хиляди учители има, които се оплакват от учениците си. Хиляди слуги има, които се оплакват от господарите си. Слушал съм ги така, като едно занимание, неверни работи. Всичко туй което ми разправят, не е нещо съществено. Аз употребявам „хиляди хора" по човешки са ми разправяли. Ако кажа сто, значи по ангелски. Хиляди хора са ми разправяли значи това, което не е. Казва някой: Много ме обиди. Как те обиди? Каза ми много лоша дума. Каква лоша дума? Каза ми говедо. Казвам: Много добре ти е казал. Той ти е казал да идем да се учиш. Казвам: Ти не разбираш тази дума. Бог създаде хората да ръководят хората в знанието. Те проправиха пътя, по който се учиха. Ти на един кон се качиш, казваш: Кон е. Този, глупавият кон те заведе навсякъде, носи товара, услужва ти. Казал ти: Ти си говедо. Ти не разбираш работата. Тези херувими носят говежда форма. Тогава какво ще кажете. Един херувим няма да го видиш като човек, на като животно. Какво ще кажете тогава. Някой път се качиш на коня, оздравееш. Някой път се качиш на коня, работата ти провърви. Някой път се качиш на коня, минаваш добре изпита си. Някой път се качиш на коня, той ти проправи път, този глупавия кон. В този кон седи едно почтено същество, за което ти още не си сънувал, каква услуга ти прави. Един ангел взел най-ниската форма да ти служи от любов към Бога. Ти кажеш: Това е говедо. Така не се говори. Ще го потупаш, ще кажеш: Много ти благодаря, ти ми даваш един много добър урок, един ден желая и аз да бъда като тебе. Колко от вас биха рекли да бъдат говеда. Виждал съм отлични постъпки на животните. Аз ще ви приведа онзи пример: Един човек ми разправи следното. Един хубав ден съм огладнял, тогава седим под една круша, всичко обрано. Казвам, да бях дошъл малко по-рано. Човек като не знае, кога да идва, всичко обрано. По едно време дойде един малък вятър, паднаха 5–6 круши. Оставено е нещо заради него на това дърво. Сега някой мисли, че тук няма промисъл. Има промисъл. В света има един промисъл. По пътя, по който ще минем Бог е оставил от всичко онова, което е необходимо за нас. Бог е направил така, че във всеки човек, когото срещнем оставено е благо за нас. При животните, при дърветата, при изворите, дето и да седнеш, ще благодарим, че има нещо да вземем. Ти оставяш, не го вземаш, търсиш нещо друго. Седиш на един камък, на втори камък, при едно дърво, при друго, при един човек, при други, казваш: Побеля ми главата, всичките хора не са божествени. Само ти си божествен човек, свят човек, като тебе друг няма. Всички са

лоши, само ти си добрият човек. Целият свят е вътре в Бога. Всичко онова, което е в Бога е велико. Единствената нечистота, която съществува, то е онова, което съществува вътре в нас, индивидуално във всеки човек. Всичките хора понеже не живеят по Бога частично нечистотата съществува вътре. Аз искам да ви дам едно изяснение.

Аз не съм срещал някой да благодари. Апостолите като ги биха, върнаха се радостни. Сега гледам някое дете майка му го била, то не се радва, плаче. Дойде оплаква се. Някого баща му го бил, оплаква се. Апостол Павел го биха пет пъти по 39 удара и казва: Ще се похваля със страданията си. Не обръщайте внимание на човешките прояви. Вие по някой път се заблуждавате. Някой човек пише много хубаво. Не са съдържателни писмата му. Някой пише една буква голяма, една малка, но писмото е съдържателно, не пише хубаво. Някой път ще се затрудниш като четеш, не е хубаво написано писмото му, но е съдържателно. По-хубаво грозно написаните писма, отколкото красивите писма без съдържание. Защото какво е една красива мома, която не може да каже една сладка дума. Защо ми е една красива мома, която не може да ми омеси един хубав хляб. Моми има като омесят хляба, хората се разболяват от него. Аз съм страдал много от лош хляб и от лошо сготвена храна. Някой готви, но отрова внася в яденето. С лоши мисли бърка в тенджерата. Казва: Пуста тенджера, на мен ли се падна аз да готвя, тъ-тъ-та. Така не се готви. Ето къде е мъчнотията. Понеже пътя, по който пътуваме сега преди нас са минали хора преди нас са минали, които са го оцапали, този път е останал кален. И ние трябва да се окаляме. Ако тия хора, които бяха минали, бяха павирали този път, ако му бяха дали един малък наклон, щеше да бъде чист. Те оставиха всичката кал. В българина има една черта, малко чистота има. Като изследвах българите, намерих най-чистите българи, които имат чистота, те са еленчаните. По-чисти от американците. Неделя като дойде еленчаните метат улиците, като влязат в къщи, като че човешки крак не е стъпил. Като влезеш вътре, трябва да изуеш обущата, всичко чисто. На други места гледам, ще влезе с калта, без да се изчисти, окаля вътре. После ще започне да се извинява. Като се извини, няма да вземе лопатата да изчисти, но казва: Извини, внесох кал, за берекет Господ да го обърне. Хубаво е, нямам нищо против.

Влезе един човек, обиди ви. Кал внесъл. После се извинява. Казва: Извинете, за берекет е. Някой път има много малка обида. Казва: не си учен човек, не знаеш много хубаво да свириш. Прав е човекът. Някой път бащата казва една дума на сина и синът никак не се обижда. Той казва: Моето шопарче. Казва го мекичко, синът не се обижда. Казва: Моето шопарче. Аз не зная, защо бащата казва моето шопарче, а не казва моето агънце. Каже: Моето шопарче и го потупа. Знаете, къде е тайната. Шо-

пари. Пари ще печели туй дете, умно е. Банкер ще бъде, богаташ. Шопарче, значи с пари. Който не знае, казва шопар. Който знае, казва: с пари. Бащата не казва шопар, но казва с пари. Ще бъде това дете богато.

Казвам: Ние в този живот трябва да благодарим на Бога за очите, които ни е дал. Ние трябва да благодарим на Бога за ушите, които ни е дал. Трябва да благодарим на Бога за устата, за носа, за ръцете, за краката, за сърцето. Искам да ви кажа, как трябва да благодарим. Представете си, че дойде някой виден цигулар да свири. Зимно време, хората са немарливи, не знаят, че салонът трябва да бъде отоплен. Тогава цигуларят иска да свири. Казвам: Аз човекът, който разбирам, ще се завзема да приготвя условията, ще се завзема да се отопли салонът. Трябва му пиано. Ще намеря най-хубавото пиано. Ще го опитам. Ще взема участие всичките столове да са наредени хубаво, да има ред и порядък. Аз ви питам колцина от вас отоплявате божествения салон тъй както трябва Господ да дойде. Колцина от вас отоплявате този салон, както трябва? Казвате: Ние 20 години как сме тръгнали в този път. Аз от няколко хиляди години, считам че нищо не зная, вие от 20 години всичко знаете. Има едно знание на бит пазар, вехтории се продават, обуща, пребоядисани дрехи. В религиозния свят аз ви виждам, облечени в такива вехтории. Ще ви дам един съвет, никога не обличайте стари религиозни дрехи. Ще намериш най-добрата дреха, направена от най-добра материя.

Сега вие искате възкресение. Намерете в живота си един ден, дето сте служили на Господа тъй както трябва. Намерете един от най-красивите дни на вашия живот, дето целият ден сте мислили само за Господа. Сега какво значи да мислиш за Господа? Да си бил толкова досетлив, че Господ иска да направи добро някому на земята, пък Той не може да слезе, ти да схванеш и веднага да свършиш работата. Някой е болен, молил се е на Господа да му изоре нивата, Господ няма волове да оре нивата, ти ще идеш да изореш нивата да свършиш работата заради Господа. Някое дете се е молило на Господа, дрехи няма, зимно време е. Господ няма да прати ангелите на земята, ти да се сетиш да свършиш работата на Господа. Двама души се карат някъде, били са се, както често става, да идеш ти да свършиш Божията работа. Виждал съм бащи, които са били синовете си, виждал съм и синове, които са тупали бащите си. Синът се моли и бащата се моли, да дойде някой да каже какво да правят. Господ няма да слезе, но ти да идеш и да свършиш Неговата работа. Това значи да обичаш Господа.

Вчера дойде една сестра при мене. Аз и чета едно число от една книга, казвам и: Избери си и ти едно число. Тя избра 52. Рекох: Ти избра две майки да ти говорят. Избра ги тъй, че тури невежата майка отред, а по-учената майка отпред. 52 ще го направиш на 25. 25 е Божественият ред на

нещата, 52 е човешкият ред на нещата. Четем 52 в една книга. Първо е невежата майка, после иде другата да коригира. Да ви разправя един анекдот, разправяше ми го един във Варненско. Намерил си една красива мома, сгодил се за нея. Казва на приятеля си: Ела да видиш какви добри качества има. Знае да прави хубаво кафе, сладко. Има обхода, знае как да черпи, търпелива е. Хвали я. Тя като правила кафето солта и захарта били наблизо, на възлюбения направила кафето със захар, а на неговия приятел турила сол две лъжички. Годеникът пие кафето, колко е хубаво. Приятелят му гледа приятеля си и се чуди защо е такова. Срам го е да каже, че сол има в кафето. Тя иде после да ги черпи със сладко. Той туря си крака, спъва я, тя изтървава целия прибор. Тя казва: Няма нищо, такива неща се случват. – Виж – казва какъв характер, въздържание има, хич не се обижда. После я пита: обиди ли се? – Трябваше да ме видиш долу след като занесох приборите, какво направих, хванах със зъби дъската на масата, че я дъвках. Казва: Да ми се паднеш и тебе така ще те дъвкам.

Казвам: Бъдете внимателни да не туряте сол в кафето на приятелите, на вашите възлюбени. Никой без любов не може да види Бога. Неговият единороден син разбра, че само любовта е, която разкрива. Ти щом видиш Бога, ще станеш подобен Нему. Писанието казва: Бог направи човека по образ и подобие свое. Бог направи човека да обича, както Бог обича. Казвам: Това е единствената мисъл, която ви оставям. Ако сте един музикант, свирете най-хубаво, без погрешка. То е най-хубавото. Не да питате: Хубаво ли свирих? Щом свириш хубаво, всичките хора ще бъдат доволни. Ако сте готвач, гответе най-хубаво: турете най-хубаво масло, турете най-хубавия лук, най-хубавите картошки, яденето да бъде безупречно. Ако сте шивач, ушийте най-хубавата дреха, без погрешка, че който носи дрехата да каже: Много хубава дреха е. Ако сте обущар, пак същото. Казвам: Като срещнете един човек, кажете най-хубавото. Като идеш при един болен, кажете: Ще оздравееш след няколко седмици, на нивата ще идеш да жънеш. Някой е беден, кажете: Ще забогатееш един ден. Ако е млада мома кажи: Красива ще станеш, ще се ожениш, деца ще имаш. Кажете на хората най-хубавото, което знаете. Казваш, кой знае дали ще стане. Кажи: Това ще бъде, ще стане. Господ иска ние да помагаме най-умно. Казвате: От тебе човек няма да стане. Ти няма да свършиш училище, каквото имаш, ще изгубиш. Те са обикновени работи на един развален живот.

Сега законът е като подбудителна причина и парите са като подбудителна причина. Момата е красива, това е пари. Момата е здрава, това е пари. Пълна е с магнетизъм, това е пари. Момата, която знае да работи, това е закон. Момата, която служи на закона, знае да работи, която е красива има пари, свободна е, облече се. Мома, която със закон отива, трябва да работи.

Която отива с пари, тя си почива. Това мяза на онзи японски принц, който отива в Америка да учи американския живот. Молил се в едно богато семейство да му намерят място за слуга. Слугувал два месеца. Казва американецът: Слугува два месеца, но отличен слуга. Но постоянно носеше латинската граматика. Като остане свободен, изучава латински език този японец. Аз бих желал от сега да изучавате граматиката на любовта. Аз да ви кажа: Ако ви изпитва комисията по граматика, знаете ли, колко ще ви тури? Ще ви скъсат. Аз съм превождал един пример. В Китай имало двама мъдреци, единият бил образец на търпение. Всеки, който идвал при него, той му услужвал. Един идвал 29 пъти при него, той го приемал и му помагал. Другият искал да подражава на този мъдрец. Като отишъл бедният да го изпита на петият път му казал: Прекали го, веднъж, два пъти, три пъти разбирам, но пет пъти? Той му казва: Ти си назад, аз при онзи мъдрец ходих 29 пъти, гледах нищо не ми каза, пет пъти като дойдох при тебе, излезе из кожата си. Какво казва Христос, колко пъти да прощаваме? Седем пъти по 77.

Помнете едно: всяка стъпка, която направите, всичко в света, което правите, не го правите за другите. При другите хора ще иде и каквото придобие ще се върне при вас. Такъв е законът. Никой не може да се избави. Затова, ако искате да успявате, правете добро и то ще се върне при вас. Радвайте/се/ за доброто и злото, което носите, то ще се върне при вас. Злото ви при хората няма да остане, ще причини малка пакост на хората, те ще го изпратят. Добрите работи ще ги изпрати при онзи, който ги правил. Първото нещо: Ние трябва да идем в небето с един придобит живот. Всичко онова, което направим за Бога, ще се върне при нас. То ще ни въздигне. То значи Божията Любов като дойде, ще ни въздигне. Без любов човек не може да се въздигне в света. Когато обичаме някого погрешките се превръщат. Каквото и да направим, ще се повърне. Ако една погрешка може да отклони любовта, тя е по-силна. Пък Любовта е най-силното нещо. Божествената Любов всички погрешки превръща в скъпоценни камъни, когато обичаме Бога. Писанието казва: Всичко онова, което се случва на онези, които любят Бога, ще се превърне за добро. Не съжалявайте, то не е лична опитност. Ние не може да говорим за другите хора. Казва: Той е търпелив човек. Търпението е цяла наука. То трябва да се преподава като музиката. Вие нямате търпение. Когато дойде мирът, ще ви свиря някой път за търпението. Вие не знаете, каква е музиката на търпението. Аз съм слушал много любовни песни, но досега съм слушал само трима души, които пеят от любов. Ако имаме развито ухо, ще слушаме Божественото пеене. Не може да предадем, което реките преподават. Не може да предадем, което цветята преподават. Не може да предадем, което птичките предават. Като речем да предадем, не може да предадем Божественото. Един пример. Ако с любов пееш на един болен

човек, той ще оздравее. Толкоз силни са трептенията, че този човек веднага ще забрави своята болест. Ти му пееш, той охка. Ти казваш пях му.

Всеки, който люби, ще види Бога. Всеки, който не люби, няма да види Бога. Когато някой не вижда Бога, това е ад. Когато някой вижда Бога това е. Сега ви пожелавам да слушате, когато Господ ви говори отвътре. Добре да слушате и добре да предавате. Тогава като един възпитателен метод: цигуларят много добре говори, публиката слуша. Има цигулари,като свирят на сто души десет оздравяват. Има цигулари, като свирят, 20% оздравяват, други, като свирят 30% оздравяват, 40%, 50%. Малцина има, които като свирят, всички оздравяват. Казвам: Съвършенство е, като дойдем най-малко 75% трябва да оздравяват.

Сега тук сте в Мърчаево и постоянно казвате: Нямаме удобства, много тясно. Аз не съм притеснен. Пред мен се е изпречил цял баир, запушил ми слънцето. Ти, казва, не стой вътре, излез горе. Източният вятър е доста студен, да те топля. По пътя постоянно пеят и млади и стари. Някой път някой се провикне, вика: Хей, хей! Какво седиш там, кога ще дойдеш да ни проповядваш, на пиянство го ударихме. Ела да ни поговориш. Някой път се карат, казват: Ела сам да ни поговориш. Казвам: В света има много работа да /ни/ свършим. Сега тук сме на почивка, разпуск имаме на занятията, във ваканция сме. Скоро ваканцията ще се свърши, ще започнем нова учебна година, ще се върнем в училището да учим. Като се върнем, трябва да бъдем въоръжени с нови сили, с нов подтик. Като влезем новото, което ще ни се преподава, да го приемем, да се радваме. Скоро ще бъде. Апостолите казват: Царството Божие скоро ще дойде. Две хиляди години минаха.

Сега за пръв път ще стане нещо. Има нещо, което само Бог ще направи. Туй, което никой не може да направи, Бог ще направи. Бог ще направи това, което никой не може да направи. Очакваме да стане туй, което никой не може да направи. Туй, което е направено, знаем че е от Бога направено. Това, което Бог ще направи е благо. Любовта трябва да се прояви тъй, както Бог я проявява.Всеки от вас като почувства тази любов, да я предаде, както е видял. Той не може да я предаде така, поне приблизително така както е.

Мърчаевци искаха да прекарат електричество. Трябваше жици да имат. Трябваше бакър да дадат. Дадоха, дойдоха жиците. Дадоха жиците, не им дават електромери. После не им даваха трансформатор, какво ли не дойде. Мърчаевци не бяха готови за светлината. Казват: Защо ви даваме светлина да пущаме и да я гасим постоянно, по няколко пъти на вечер, да ни създавате излишна работа: да палим и да гасим. Ще ви дадем, когато няма

да се гаси. Казвам: Новата светлина, която дойде, новата Любов да не изгасва. Истинската светлина на Любовта и свобода вечно да пребъдват, да не изгасват. Това е Божието благословение.

Отче наш.

1944_04_16 Най-красивият ден
От томчето Заветът на Любовта т.1

НАЙ-КРАСИВИЯТ ДЕН

Милиони слънца има във вселената, но само едно слънце огрява земята, само от едно слънце се ползува тя. Другите слънца дават малка светлина и малка топлина. Земята може да разчита единствено на слънцето. Задачата. на останалите слънца и звезди е да определят времето и събитията, които стават в света. Какво означава думата звезда? На английски „звезда" се казва star, а на български, стар е оня човек, на когото краката са отслабнали и не държат. Според българите, ако човек разчита на звездите, остарял е вече. Старите хора са стари звезди, които не помагат на земята.

Всички хора имат познания и казват: Христос дойде на земята да спаси човечеството. Що е спасението? Слушал съм много обяснения на тая дума и от проповедници, и от учени, но нито един не се е домогнал до истината. Христос дойде да спаси света, но спаси ли Го? Ако светът беше спасен, хората нямаше да страдат и да боледуват. Казвате: Трябва да вървим по закон. Трябва да вървим по закон, но за кого е създаден законът: за здравите, или за болните? Законът е създаден за здравите, за добрите, за умните хора – за лошите хора няма закон. Повечето хора имат понятие за закона, като за някакво ограничение. Това не е закон, това е животинско състояние. В животинското царство големите животни ограничават малките – и това не е закон. Малките животни не се карат с големите – подчиняват им се. Малкото животно, като види голямото, от далеч още му отваря път. Голямото животно е и прокурор, и съдия, и стражар – във всичко се налага. Ако сгрешиш с нещо пред голямото и силно животно, то веднага се налага по всички правила на насилието – няма кой да те защити. В същност, има кой да те защити. И животните имат карма – животинска карма, и те не са беззащитни. Вълк, който е изял десетки и стотици овце, в далечното бъдеще се превръща в овца. Клетките на овцете, които той е изял, влизат в неговия организъм и постепенно го преустройват, така че в едно близко, или далечно бъдеще, той се явява на земята не като вълк, но като овца. И, за да изкупи кармата си, другите вълци го нападат, започват да го давят. Докато нападаше овцете, добре му беше, опитваше прясното им месце и мислеше, че Бог е наредил така. Но като опита вълчите зъби на своята кожа, казва: Тая работа не излезе така, както мислех едно време.

Като изучавам хората, виждам, че те още не могат да говорят истината. На десет неща, които казват, едно само е вярно, а другите девет са неверни. Някой описва нещо, но не го описва, както е в действителност. Мнозина са описвали задната част на Витоша, като много хубаво място. Описвали са

ми местността около хижа Силимица, също много хубава местност. Но какво забелязах? Всички, които живяха на хижа Силимица, започнаха да боледуват. Значи, не е толкова хубаво място. Още при изговаряне на думата Силимица се вижда една вглъбнатина без отвор. Външно мястото е хубаво, но не се отразява добре. И хора има такива: започват мекичко, свършват грубичко. Така започват младите моми и момци. Когато момата срещне един момък за пръв път, тя е много добра към него, мекичко постъпва. И момъкът постъпва по същия начин с момата. Каквито са младите, такива са и старите. В характера на всички хора има нещо общо, свойствено на човешкото естество. Така постъпват и учениците. Като им дойде нов учител, докато още не го познават, мислят, че всичко знае, че е много учен, треперят пред него. Щом го разберат, те казват: Не е такъв, какъвто го мислехме, не знае много. Като мислят така, те се самоизлъгват. Мислите ли, че слънцето, което изгрява и залязва всеки ден, е толкова малко, както го виждате? Слънцето изглежда малко, като че всеки може да го вземе на ръце и да го носи. От далеч гледано, не е голямо. Чудно е даже, такова малко слънце да свършва толкова голяма работа! Божия работа! Това малко слънце огрява цялата вселена. Хората нямат ясна представа за слънцето. Ако вземете бинокъл и наблюдавате с него външните предмети, ще видите, че от едната страна на бинокъла предметите стават големи и се приближават до очите, а от другата страна стават малки и се отдалечават. Така постъпва и природата: големите тела отдалечава и ги прави малки, а малките приближава и ги увеличава. Това върши тя по закона на необходимостта.

Има неща в човешкия живот, които стават по силата на същия закон – законът на необходимостта. Необходимо е, на-пример, да се говори за любовта като подтик. В моя ум любовта е подтик – първият подтик в света. Ако тоя подтик не дойде, нищо не може да се направи. Виждате бучка захар или една ябълка – имате подтик да я изядете. Преди да изядете ябълката, вие нямате представа за нея. Щом я изядете, имате вече представа, знаете, какво нещо е ябълката и какво крие в себе си. Като влезе във вас, ябълката знае вече, какъв човек сте. Разумност има в ябълката – разумно същество е тя, затова дава нещо от себе си. Като дъвчем ябълката със зъбите си, това е музика – нашият оркестър свири. Приемаме ябълката в стаята си, събличаме горната ѝ дреха, отваряме куфарите ѝ, да видим, какво носи. Като вземете от нея всичко, каквото носи, изпъждате я навън и казвате: Хайде, върви си сега! Ябълката излиза от друга врата и съжалява, че ви е посетила и влязла във вашия дом. Не постъпвате ли така и с хората? Приемате един човек в дома си и казвате: Готов съм да се жертвам за тебе. Един ден го ритнеш, изпъдиш го навън и казваш: Не искам да зная нищо за тебе, ти не си човек.

Ще обясня, какво разбирам под думите „не си човек”. Представете си, че имате една опакована кутия. Изваждате опаковката, поглеждате кутията отвън, казвате: Не е съществена тя. Самата кутия не е съществена, но в нея има нещо ценно – скъпоценен камък. Малък е той, но ценен. Често и вие се заблуждавате от външната страна на кутията и казвате на някого: Ти не си човек. Тялото е кутията на човека, вътре е скъпоценният камък. По тялото съдим, дали даден човек е добър или лош, красив или грозен. Не, по тялото не можем да съдим. Казвате: Колко хубави ръце има тоя човек! – Знаеш ли, колко удари могат да нанесат тия ръце? - Колко хубави са неговите крака! – Знаеш ли, колко ритници могат да дадат тия крака? Колко хубава е устата му! – Знаеш ли, колко зъби има тая уста и какво може да направи с тях? Ръцете не са човекът, краката не са човекът, устата не е човекът. Истинският човек е вън от кутията, т.е. вън от тялото. Като познаете човека, ще видите, че по-красиво същество от него няма. И по-лошо същество от него, няма. Красивото същество е вън от кутията, а лошото същество е в самата кутия. Значи, по-красиво същество от човека извън кутията няма, и по-лошо същество от човека в кутията няма. С кутията всеки може да ти причини пакост. Има здрави, големи кутии. Удари ли те един път, главата ти ще пукне. Ще кажеш, че скъпоценният камък те е ударил. Не, кутията те е блъснала. Не съм слушал скъпоценен камък да е счупвал главата на някого. Как е възможно едно същество, излязло от Бога, да те блъсне? Когато казаха на Христа, че е благ, Той отговори: „Благ е само Бог”. Невъзможно е същество, излязло от Бога, да пука главите на хората. Знание е нужно на човека.

Знанието, което съвременните хора имат, е пъпка. Мнозина мислят, че познават любовта. И аз съм говорил за любовта, но за пъпката на любовта. За цвета на любовта още нищо не съм казал. И що е любовта като плод, още много години има да ви се говори. Теории можете да имате, колкото искате, но теорията не разрешава въпроса. Като се развие пъпката, ще познаете цвета. Който не познава пъпката, не може да познае цвета. Който не познава цвета, не може да познае плода. Пъпка, цвят и плод вървят едно след друго.

Казано е в Писанието: „Бога никой никога не е видял”. Право е твърдението, но в какъв смисъл? Без любов никой никога не е видял Бога. Без любов не можеш да видиш Бога; с любов можеш да Го видиш. Каже ли някой, че е сляп, това значи, че няма любов. Хора, които нямат любов, са слепи, не виждат.

Сега аз искам да се освободите от критиката. Мнозина обичат да критикуват. Откак съм дошъл в България, слушал съм хиляди мъже и жени да се оплакват едни от други. Мъжете се оплакват от жените си, и

жените от мъжете си. Хиляди синове се оплакват от бащите си; хиляди дъщери от майките си. Учениците се оплакват от учителите си, учителите от учениците си, слугите от господарите си, и господарите от слугите си. Слушал съм тия критики и оплаквания като забавление. Много неверни работи съм слушал и съм си казвал: Всичко това не е съществено. Като казвам „хиляди хора“, имам пред вид числото хиляда, което означава човешкия свят.

Значи, говорили са ми по човешки. Ако кажа сто души, имам пред вид числото сто, което означава ангелския свят. Като ми се говори по човешки, разбирам неща, които не са верни. Казва някой: Много ме обидиха. – Как те обидиха? – Казаха ми една лоша дума. – Каква дума? – Казаха ми говедо. – Много добра дума са ти казали. Говедо – го веди, отиваш да се учиш. Ти не разбираш смисъла на тая дума, затова се обиждаш. Бог създаде говедата, за да ръководят хората в знанието. Те проправиха пътя на хората, да възприемат знанието. Ти се качиш на един кон и казваш: Кон! Но тоя глупав кон те развежда навсякъде, носи и товара ти, услужва ти. Зад говедата се крият възвишени същества – ангели и херувими. Какво ще кажете на това, ако видите херувим във форма на едно говедо, дошло на земята да изпълни мълчаливо една велика работа. Например, някой ден се качиш на кон, и болката, която имаш, изчезне. Качиш се на кон, и работите ти се нареждат. Качиш се на кон, и добре свършваш изпита си. Значи, глупавият кон ти проправя пътя. Ти не подозираш, каква услуга ти прави разумното същество чрез коня или чрез говедото. Някой ангел взима една от низките форми на живота – формата на говедо, за да ти услужи чрез него, а ти казваш, че това е говедо. Така не се говори. Ще се приближиш при говедото, ще го погладиш по главата, по гърба и ще кажеш: Благодаря ти, даваш ми един добър урок. Желая и аз един ден да бъда като тебе, да служа безкористно. Колцина биха приели да бъдат в положението на едно говедо? При това, животните проявяват отлични качества. И зад растенията се крият разумни същества, които услужват на хората.

Един познат ми разправяше следната опитност. Един ден вървял по едно дълго, прашно шосе. По пътя огладнял, ожаднял и пожелал да разкваси малко устата си. Край шосето съзрял една круша. Отишъл под крушата и погледнал нагоре, дано види някой плод. Нито един плод нямало. Докато се готвел да продължи пътя си, явил се малък ветрец, който разлюлял клонете. В тоя момент той чул, че нещо тупнало на земята. Погледнал – една хубава, сочна круша. Навел се радостно към земята, взел крушата и задоволил жаждата си. Ще кажете, че случайно е останал един плод на дървото. Не, това е Божият Промисъл.

Съществува Промисъл в света. Пътят, по който минаваме, е осеян с блага. Бог е оставил на тоя път всичко, което е необходимо за нас. във всеки човек, Той е скрил по едно благо за нас. Дето и да отидем – при изворите, при растенията, при животните – навсякъде е оставено по едно благо за нас. Да благодарим за това! Ти оставяш благото, не го взимаш и търсиш друго нещо. Като не виждаш благата, които ти се предлагат, казваш: Няма добро в света. Остарях, побелях, никъде не видях Божественото. Значи, само ти си Божествен, свят човек, като тебе няма друг. Всички хора са лоши, само ти си добър човек. Целият свят е в Бога. Всичко, което е в Бога, е велико. Лошото, от което се оплаквате, това е нечистотата в човека. Като не живеят по Бога, хората държат нечистотата в себе си – вътрешната нечистота, и тя ги измъчва. Какво трябва да направят, за да се освободят от нея? – Да благодарят за всичко, което им се случва в живота, и да работят върху себе си.

Днес малко хора могат да благодарят. Въпреки това, има примери от историята на човечеството, както от религиозния живот, така и от обикновения, дето се вижда благодарността на човешката душа. Апостолите, които минаха през големи страдания и бой, благодариха и славеха Бога. Детето благодари ли на майка си, когато го бие? То плаче и се оплаква, недоволно е. Синът се оплаква, когато баща му го бие. Но апостол Павел, след като го биха няколко пъти, каза: „Ще се похваля със страданията си”. За всичко благодарете, без да се заблуждавате от външните прояви на човека. Например, четете едно писмо, красиво написано, но без съдържание. Друг не пише хубаво, буквите са различни по големина, но съдържание има писмото. Кое е за предпочитане: красиво написаното писмо, без съдържание, или грозно написаното, но съдържателно? Защо ни е една красива мома, която не може да каже една сладка дума? Или, защо ни е една красива мома, която не може да омеси един хубав хляб? Момата може да омеси такъв хляб, че хората да се разболеят от него. Някоя домакиня така готви, че внася отрова в яденето. Защо? – Лоши мисли внася в яденето. Тя готви, мърмори, недоволна е от работата си. Казва: На мене ли се падна да готвя? – Така не се готви.

Де се крие мъчнотията? Пътят, по който сега вървим, е кален. Преди нас са минавали хора, които са го окаляли, и така са го оставили. Ние вървим след тях и се каляме. Ако хората преди нас бяха павирали пътя и направили малък наклон, да се стича водата, пътят щеше да бъде чист. Но те оставиха всичката кал след себе си. Българинът трябва да работи върху себе си, да придобие по-голяма чистота. Като правех научните си изследвания в България, като най-чисти се оказаха Еленчани. Наближи ли неделя, те чистят, мият не само къщите си, но и улиците – пред всяка къща е чисто, полято с вода и добре изметено. Като влизаш вътре, приятно ти е,

изуваш обувките Си, да не внасяш кал. На други места влизат с кални, нечисти обувки и, дето стъпват, всичко калят. След това се извиняват, че внесли кал, но казват: За берекет е. Господ да обърне всичко на добро! Няма защо да се извиняваш. Вземи лопата и метла и изчисти, дето си накалял. И обидата е кал, от която трябва да се чистите. Влезе някой в дома ви, обиди ви – кал внесъл. После казва: Внесох малко кал, но ще ме извините, за берекет е. Някога обидата е малка, а някога голяма. Кажеш на човека, че не е учен, че не знае да свири. Той счита, че си го обидил много. Ако бащата каже на сина си „моето шопарче", синът не се обижда. Защо бащата казва „моето шопарче", а не каже „моето агънце"? Като каже моето шопарче, бащата потупва сина си по гърба – той разбира значението на думата шопарче. Шо – пари – пари ще печели тоя син: учен е, банкер е, богат човек ще стане. Шопарче – с пари ще разполага. Който не знае значението на думата, казва на някого шопар и го обижда; който знае значението й, казва, че тоя човек ще разполага с пари. С пари ще си играе детето, затова бащата го нарича шопарче.

Казвам: Ние трябва да благодарим на Бога за очите, които ни е дал; трябва да благодарим за ушите, които ни е дал; трябва да благодарим за устата, която ни е дал; трябва да благодарим за носа, за ръцете, за краката, които ни е дал. Трябва да благодарим и за сърцето, и за ума, които ни са дадени. Как трябва да благодарим? Представете си, че дойде един виден цигулар да свири. Зима е, салонът трябва да се отопли. Ако хората са немарливи, няма да отоплят салона, и цигуларят не може да свири. Но ако разбират, какво трябва да направят, първо ще отоплят салона, ще наредят обстановка, ще доставят хубаво пиано, ще го опитат и тогава ще поканят цигуларя. Да благодариш, това значи, да създадеш такива условия в себе си – да дадеш възможност на великия цигулар да свири. Колко хора днес отопляват Божествения салон, както трябва, за да влезе Господ в него да свири на своята цигулка? Казвате: Вече 20 – 30 години откак сме тръгнали в тоя път, още ли не сме приготвили условия за идването на Божия Дух в нас? Аз от няколко хиляди години приготвям тия условия и считам, че още нищо не зная, а вие от 20 – 30 години работите и мислите, че всичко знаете. Има едно старо „битпазарско" знание, дето се продават вехтории, стари обувки, обърнати и боядисани дрехи. Аз виждам много от вас, в религиозния свят, облечени все в такива вехтории. Ще ви дам един съвет: никога не обличайте стари религиозни дрехи! Ще намериш най-добрата дреха, изтъкана от доброкачествена материя и нея ще облечеш.

Старото е отживяло времето си, Новото води към възкресение.

Сега вие очаквате възкресение. Намерете в живота си поне един ден, в който да сте служили на Бога, както трябва. Тоя ден ще бъде най-

красивият ви ден, през който сте мислили само за Бога. Какво значи, да мислиш за Господа? Това подразбира, да си бил толкова досетлив, че да си схванал най-малкото желание на Господа и да свършиш работата вместо Него. Бог не може да слезе на земята, но ти ще свършиш Неговата работа. Някой е болен, моли се на Господа да се изоре нивата му. Бог няма волове, с които да слезе и изоре нивата на болния, но ти ще отидеш вместо Него и ще свършиш работата – ще изореш нивата на своя ближен. Някое бедно дете се моли на Господа, да му изпрати дрешки да се облече, да не трепери от студ. Господ няма да изпрати ангели на земята, да донесат дрехи на бедните, но ти сам трябва да се сетиш, да доловиш желанието Му и да им се притечеш на помощ. Двама души се карат, бият се, ти трябва да отидеш в името на Бога, да свършиш Неговата работа, да ги примириш. Виждал съм бащи, които бият синовете си. Виждал съм и синове, които бият бащите си. И бащата се моли, и синът се моли, дано дойде някой да ги примири, да им каже, какво да правят. Господ сам няма да слезе на земята, но ти ще отидеш и ще свършиш Неговата работа. Това значи да обичаш Господа.

Вчера дойде една сестра при мене. Аз чета една страница от една книга. Казвам ѝ: Избери си и ти едно число. Тя избра страница 52. Казвам: Ти избра две майки да ти говорят; невежата майка туря отпред – петорката, а учената майка отзад – двойката. Сега ще превърнеш числото 52 на 25 – число на Божествения ред на нещата. Значи, първо ще поставиш учената майка, а после невежата. Числото 52 има отношение към човешкия ред на нещата. На първо място е невежата майка, на второ място – учената, която иде да изправя нещата..

Във Варненско някъде, един млад момък се влюбил в една красива мома. Често говорел за нея на приятеля си, като изтъквал нейното благородство и самообладание. Един ден той казал на приятеля си: Днес ще те заведа при моята възлюбена, да видиш, какво благородство, какъв характер има тя. Като отишли в дома ѝ, тя ги приела любезно, разговаряла се с тях. По едно време отишла да ги почерпи. Донесла табла със сладко. Възлюбеният и нарочно я спънал, за да опита характера ѝ. Таблата паднала от ръцете и, чашите с вода и сладкото се разсипали на пода, но тя спокойно се навела, събрала чашите и нищо не казала. Като отишла в кухнята да направи кафе, възлюбеният казал на приятеля си: Видя ли, какво самообладание има моята възлюбена! При тая пакост, която и причиних, тя не каза нищо – запази своя мир и спокойствие. След това тя ги почерпила с кафе, но в смущението и гнева си, объркала кутиите със захарта и солта. В джезвето, дето направила кафе на своя възлюбен, турила захар, а в другото – сол. Пие възлюбеният и кафето, доволен е от него – сладко и хубаво било направено. Пие приятелят му кафето и се мръщи – солено е на вкус. Срам

го е да каже на приятеля си, че в кафето му има сол. Като се оженил за възлюбената си, работата не излязла, както очаквал. От самообладанието и благородството на възлюбената нищо не останало. Един ден той я запитал: Де остана твоето благородство и самообладание? – Трябваше да слезеш в кухнята, да видиш, какво направих там. От гняв, че изпуснах чашите на земята, със зъбите си нагризах масата. Сега и на вас казвам: Бъдете внимателни, да не туряте сол в кафето и да въздържате гнева си.

Казано е в Писанието: „Никой никога не е видял Бога". Това значи: без любов никой не може да види Бога. Неговият единороден Син разбра, че само любовта е в сила да разкрива нещата. Щом видиш Бога, ти ставаш подобен на Него. „И направи Бог човека по образ и подобие свое". „По образ и подобие свое", значи, да обича човек, както Бог обича. Тая мисъл ви оставям: Да любите, както Бог люби. Да свирите, както най-добрият музикант свири. Трябва ли добрият музикант да пита, добре ли е свирил? Ако свириш хубаво, всички хора ще бъдат доволни от тебе. Ако си готвач, ще готвиш най-хубаво и чисто: ще туриш прясно масло, пресни картофи, хубав лук – яденето да бъде безупречно. Ако си шивач, ще ушиеш най-хубава дреха, без погрешка, че който я облече, да бъде доволен. Ако си обущар, ще изработиш най-хубави и удобни обувки. Като срещнеш един човек, ще му кажеш най-хубавата дума. Като отидеш при болен, ще му кажеш една ободрителна дума, че ще оздравее и ще отиде на нивата си да работи. На бедния човек ще кажеш, че ще забогатее. На младата мома ще кажеш, че красива ще стане, ще се ожени и добри деца ще има. Говорете на хората най-хубавото, което знаете. Казваш: Дали ще стане това, което говоря? Говори с любов и не мисли; каквото кажеш, ще стане. Господ иска от нас да помагаме по най-разумен начин. Кажеш ли на някого, че от него човек няма да стане, ти нищо не придобиваш. Отрицателните мисли са проява на изопачения човешки живот. В човешкия живот има две подбудителни причини: законът и парите. Момата е красива – това е пари; момата е здрава, пълна с магнетизъм – това е пари. Като служи на закона, момата знае да работи; мома, която знае да работи, това е пари. Красивата мома има пари, свободна е, облича се добре. Законът изисква от човека работа, а парите го остават свободен, да си почива.

Един японски принц отишъл в Америка, с желание да изучи американския живот. Помолил се на едно американско семейство да му намерят място за слуга. Слугувал два месеца. Американецът останал много доволен от него. В свободното си време, той изучавал латинската граматика. След това принцът напуснал богатото американско семейство. Той постъпил за слуга и работил по закон, а напуснал господаря си по свобода. Сега на вас желая да изучавате граматиката на любовта. Ако днес ви изпитва комисия по тая граматика, ще ви скъса. В Китай имало двама

мъдреци. Единият бил образец на търпение. Всеки, който идвал при него, бивал добре приет и изпращан. Един просяк идвал 29 пъти при него; той всякога го приемал с любов и търпение. Другият мъдрец искал да подражава на съседа си, но не могъл да издържи. Като отивал бедния няколко пъти наред, още на петия ден той му казал: Прекали го вече! Разбирам, веднъж, два, три пъти да дойдеш, но пет пъти? Бедният му отговорил: Ти не можеш да стигнеш оня мъдрец, далеч си от него. Ходих 29 пъти при него, но той всякога ме приемаше с еднакво разположение. Пет пъти при тебе дойдох, и ти излезе от търпение. Какво казва Христос? Колко пъти на ден да прощаваме на брата си? Ще прощаваш 77 пъти по 7.

Помнете: Всичко, каквото правите, не е само за другите. Направеното от вас ще отиде при другите хора, а придобивката ще се върне при вас. Такъв е законът. Затова, ако искате да успявате, правете добро, и то ще се върне при вас. И злото, и доброто, които правите на другите хора, ще се върнат при вас. Първото нещо: на небето трябва да отидем с придобит капитал. Каквото направим за Бога, пак ще се върне при нас; то ще ни въздигне. Това значи: Божията любов, като дойде, ще ни повдигне. Без любов нищо не се постига. *Любовта* превръща всичко на добро. Когато обичаме Бога, Божията любов превръща всички грешки на скъпоценни камъни. Ако любовта може да се отклони от една погрешка, тя не е истинска. *Любовта* е мощна, велика сила. Затова е казано в Писанието: „Всичко, което се случва на ония, които любят Бога, се превръща на добро". Тоя стих се отнася до ония, които любят Бога и понасят всичко с търпение. Търпението е велика наука. То трябва да се преподава, както музиката. Малцина имат търпение. Когато дойде мирът, някой път ще ви свиря за търпението. Вие не знаете музиката на търпението. Аз съм слушал да пеят любовни песни, но само трима души са пели с любов. Ако имаме развито ухо, ще слушаме Божественото пение. С обикновено ухо не можем да възприемем и предадем това, което реките предават; това, което цветята предават и това, което птиците предават. Ако с любов пеем на един болен човек, той ще оздравее. Трептенията на любовта са толкова силни, че болният ще забрави своята болест. Ако му пееш, и той охка, не си пял с любов.

Всеки, който люби, ще види Бога; който не люби, няма да види Бога. Да виждаш Бога, това е рай. Да не виждаш Бога, това е ад. Пожелавам ви да слушате, когато Бог ви говори отвътре. Добре да слушате и добре да предавате. Препоръчвам ви музиката като възпитателен метод. Цигуларят, като свири, говори, а публиката слуша. Има цигулари, които с музиката си лекуват: един чрез музиката си оздравява десет на сто, друг – 20 на сто, трети – 30, 40 или 50 на сто. Малцина могат да оздравяват всички болни. За съвършен музикант се счита оня, който може да излекува 75 на сто от болните.

Сега сте в Мърчаево и често се оплаквате, че нямате удобства, че ви е тясно. Пред мене се изпречил голям баир, закрил ми е слънцето, но аз не се притеснявам. Той ми казва: Не стой вътре, излез навън. Източният вятър е доста студен, излез на слънце. По пътя постоянно минават млади и стари и пеят. Някой се провикне: Хей, хей, какво седиш там? Кога ще дойдеш да ни проповядваш? На пиянство го ударихме, ела да ни поговориш. Казвам: В света има много работа. Тук сме на почивка, на ваканция. Скоро ще се свърши ваканцията и ще започнем нова учебна година. Ще се върнем в училището да учим. Трябва да бъдем въоръжени с нови сили, с нов подтик. Новото, което ще ни се преподава, да го приемем с радост. Скоро ще бъде това. Апостолите казваха: „Царството Божие скоро ще дойде".

Сега ще стане нещо, което само Бог ще направи. Очакваме да стане това, което никой не може да направи, освен Бога. Това, което Той ще направи, носи благо. Любовта трябва да се прояви така, както Бог я проявява. Всеки от вас да предаде любовта така, както почувствува.

Мърчаевци искаха да прекарат в селото електричество. Трябваше да дадат бакър за жиците. Получиха жиците, не им дават електромери. После не им даваха трансформатори – много пречки срещнаха. Мърчаевци не бяха още готови за светлината. Казват: Защо ще ви дадем светлина, да пущаме и да я гасим по няколко пъти на вечер? Защо да си създавате излишна работа? Ще ви дадем, когато няма да се гаси.

Когато дойде новата светлина и новата любов, лампите няма да изгасват. Истинската светлина на любовта и на свободата вечно да пребъдват, никога да не изгасват. Това е Божието благословение. Това е най-красивият ден.

3. Беседа от Учителя, държана
на 16 април, 5 ч.с, неделя, Великден, 1944 г.
с. Мърчаево – Софийско.

1944_06_22 Неразбрана и разбрана любов
Издателска къща „Жануа-98“

НЕРАЗБРАНА И РАЗБРАНА ЛЮБОВ

IV Беседа, държана на 22 юни 1944 г.
на връх Острец на Витоша

Добрата молитва.

91 псалм.

Молитвата на Царството.

„В Начало бе Словото“.

Отче наш.

Ще прочета 13 глава от Първото послание към коринтяните.

Сега в света най-разбраното нещо е любовта и най-неразбраното е любовта. Едно нещо има, което е разбрано и неразбрано. То е любовта.Колкото го разбираш, толкова и го не разбираш. Колкото повече го разбираш, толкоз повече го не разбираш. То е обратен процес. Сега защо е така, не е ваша работа. И защо не е така, пак не е ваша работа. Сега може да кажем: Защо е така. То е ясно. Някои неща са разбрани, близки са. Далечните неща не са разбрани. Любовта е наблизо и надалече. Следователно, близката любов е разбрана, далечната любов е неразбрана. Какво има, защо е неразбрана? Защото е далечна. Защо е разбрана? Защото е близка. Свършена работа. Красотата на любовта е, когато е неразбрана. Красотата на любовта е, когато е разбрана. И в двете е еднакво красива. Дръжте две неща в ума си. Не мислете, че разбирате любовта в цялото. То е заблуждение. Казвате, че знаете близката любов. Да се не съмнявате. За далечната любов кажете: Тази работа не е за нас. За далечната любов и да ме питате, нищо не зная. За близката никога не казвайте, че не я знаете. Сега всички знаете близката любов, вашата близка любов. Всеки знае своята близка любов. И всеки не знае своята далечна любов. Те са две понятия. Сега за пример, едно малко камъче може да го дигнете. То е малката любов. Ако дигнеш 4–5 тона камък, какво ще го правиш. Този 4–5-тонния камък, ако ти дадат 10 години, може да го пренесеш. Ще го разбиеш, ще го разчупиш на малки парчета и ще го пренесеш. Когато човек се старае да разбере цялата любов, той се сразява, пречупва се гръбнака, става неврастеник, неразположен, мърморник,

недоволен.

Никога не се старайте да носите голямата любов. Няма нужда да я носиш. Единственото нещо, което иска да го не носите, то е любовта. Ние по някой път искаме да покажем любовта. Туй, което показваме на хората, не е любов. Единственото нещо, което човек не може да носи, то е любовта. Единственото нещо, което не иска да те носи, пак е любовта. Нито иска да я носиш, нито иска тя да те носи. Туй, което носиш, не е любов. Туй, което те носи, не е любов. Ако искате да знаете, щом любовта те носи, ти си слаб. Щом ти носиш любовта, тя е слаба. Любовта те счита едно разумно дете, не иска да те носи, гевезе те счита. Всички сте малко големи гевезета. Някой път представяте, че много страдате. По лицата показвате страдание, артисти сте. Смешна работа, то е актьорство. Какво има да сте недоволни в живота? Баща ви е богат, хубави дрехи, обуща, шапка, стая имате и пак се гевезите, че нещо не ви стига. Какво не ви стига? Не ви стига, че вие искате да носите любовта и искате тя да ви носи. Те са две неща абсолютно невъзможни.

Сега вие ще ми кажете, аз как разбирам любовта. Аз може да ви кажа, аз как разбирам, то е друго. Туй, което аз разбирам, винаги го държа за себе си. Туй, което не разбирам и него държа за себе си. Аз не искам туй, което аз разбирам, да го държите вие. Не искам и туй, което не разбирам и него да държите в ума си. Вие някой път държите в ума си, какво разбира Учителят. То не е ваша работа. Какво не разбирам, и то не е ваша работа. И аз не искам да се занимавам, какво вие не разбирате. То не е моя работа, то е ваша работа. Не искам да се занимавам, какво вие разбирате. То не е моя работа, то е ваша работа.

С какво трябва да се занимаваме? С онова, което любовта ни говори. Каквото говори в дадения случай, то е единственото, с което трябва да се занимаваме. Когато говори любовта ще слушаш. Тоз говори туй, онзи говори онуй, всичко туй ще оставиш. Туй което говори тя, ще слушаш. Никой не може да говори, както тя говори. Никой в света не е в състояние, нито поет, нито философ да говори, както любовта говори. Тя като ти говори, ще я слушаш. И няма да я сравняваш с никого. Всички други трябва да станат сенки на любовта.Тя да изпъкне и тогава ще я разбираш. Вий по някой път искате да покажете на хората, как ви се е открила любовта. Туй, което любовта ви открива, тя не иска никога вие да го казвате на другите. Ако има нужда, тя ще говори. Любовта няма нужда от преводчици. Единствената сила в света, която не търпи преводчици, тя е любовта. Другите може да искат, тя не иска преводчици. Като дойде, знае всичките езици, може да ти каже и ти да разбереш. Като говори любовта, всички я разбират.

Някой дойде, иска да ме учи, какво нещо е любовта. Тълкуватели на любовта има. Аз не искам да ви тълкувам любовта. Казвам: Когато любовта говори, да я слушате. Няма по-хубаво нещо от това. Какво ще ви говори за слънцето? Какво е слънцето, каква е светлината? Слънцето като ти говори, слушай го, отколкото който и философ да ти говори за слънцето и светлината. Туй, което слънцето ти даде, туй което си видял, туй което си почувствал, то е знанието, което слънцето дава. Другите неща са механични пособия или превозни средства. Искаш да знаеш, как един човек е дошъл от София. Нищо не значи. Този човек може да е дошъл с превозно средство или със своите крака. Кое е най-хубавото превозно средство? – Краката.

Сега вие се сърдите, че някой не ви обича. То е най-смешното нещо в света, да искате някой да ви обича. Няма нещо по-смешно нещо да искаш да те обичат. Питам: Един човек, който в даден случай ти носи вода, няма ли да го обичаш? Един човек, който не иска да ти услужи, въпросът е предрешен. Онзи, който ти услужва, го обичаш, който не ти услужва, не го обичаш. Не зная, каква друга любов може да има. Аз ви давам много прост пример. Карма – това е човешко тълкуване. В любовта няма никаква карма. В любовта няма никаква философия. Ти като идеш при нея, ще се откажеш от всичко, което знаеш. Няма да разправяш за страданията си, за нищо няма да разправяш. Тя не иска да знае тия работи. Любовта не иска никога да и говорят за миналото. Любовта не иска никога да и говорят и за бъдещето. Тя говори само за настоящето. Не иска да тълкувате любовта. Оставете тълкуванията. За вашата любов то е друг въпрос.

Та казвам: Важна е любовта, която ни говори в дадения случай. По някой път хората мислят, че Господ им се разсърдил. Туй, което мислим, че Господ ни се разсърдил на нас, то сме ние. Ние, които се оглеждаме в Негово огледало виждаме се сърдити. Казваме: Господ е сърдит. От туй заблуждение оставете се настрана. Бог никога не се сърди. Той не е Бог на гнева, но Бог на Любовта. Понеже ние се гневим, мислим че и той се гневи. Гневът извън любовта е на място. Но в любовта, той няма място. Няма никаква стая за гнева в любовта. Гневът като дойде в любовта, никакъв прием не му дават, никакво легло не му дават, държа го отвън обикаля около къщата. Като слуга го държат. Тогава се сърди, че няма прием вътре. Сега когато вие се сърдите, обикаляте къщата на любовта. И 10 години да се сърди, ще обикаля. Ако искате да влезете в любовта, ще напуснете гнева, ще влезете вътре.

Да допуснем, че някой човек нямал обхода спрямо вас. Вие мислите така. На физическото поле всичките хора не могат да вземат първото място. Ако

влезете в театъра, колко души вземат първите редове? Десетина места има. Или първите ложи колко души може да ги вземат? Малко. Питам: Онези, които вземат първите столове, какво ще спечелят, ще се подмладят ли? Старите, като вземат първите места, подмладяват ли се? Той стар остава и на първото място. Старият като слуша най-хубавата музика, подмладява ли се? Пак остава стар. Младият, като вземе последното място, пак е млад. Като слуша музика на последното място, пак е млад. Кое предпочитате: Да сте на първото място и да сте стар или да сте на последното място и да сте млад? Кое е за предпочитане?

Всичките хора, които са на първите места, търсят неразбраната любов. Които са на последните места, те виждат разбраната любов. Когато сте на последното място, вие разбирате любовта. Когато сте на първото място, вие не я разбирате, нямате любов. Всички царе, владици, попове, светии, те не разбират любовта. Единствените същества, които разбират любовта, те са децата. Казва: „Ако не станете като малки деца, не можете да влезете в Царството Божие“. Аз говоря за любовта, не мислете за първите места. Казвате: Голяма любов има. То са понятия на съвременния свят. Неразбран свят е той. По какво ще познаете, когато любовта говори. Когато ти слушаш любовта, дето минеш всички хора те приемат. Когато проявяваш любовта, хората те разбират. Когато не я проявяваш, мислиш че любовта те е изоставила, ще те изпъдят. И двете са заблуждения. Ти не може да носиш любовта. Любовта никога няма да те остави. Ти като не разбираш, оставяш я, искаш да лъжеш хората, че тя те е оставила. Сега женената иска да каже, мъжът ми ме би, че не искам да живея при него. Какво лошо има в биенето? Като бият цигулката, свири. Онзи лък като търка цигулката по пула, тя свири. Като стискаме, като съкратяваме струните, даваме различни тонове. Вие говорите за бой, който не е музикален. Той е неразбран бой, неразбрано свирене. В разбраната музика има акорди. В другото искаме само да произведем ефект.

Във вас сега има едно неразбрано недоволство. Недоволството произтича, когато мислиш, че двама души те обичат. И двамата ще бъдат недоволни от вас. Затуй смешно е да кажеш, че двама ви обичат. В дадения случай в света само един може да те обича. Щом двама те обичат, скандал има вече. Казвам: Всичкото недоразумение между хората произтича от едно вътрешно неразбиране на онази любов, с която Бог иска да научи хората на земята да живеят. Допуснете сега, че аз обикна една риба. Човек може да обикне рибата, защото в света има /жени/, които са от рибното царство. Всякога тази жена от рибите, като се разсърди, иска да се хвърли във водата да се удави. Тя е риба, не иска да живее при него. Тя се е оженила за един мъж, който не е риба. Той иска тя да излезе из водата. Той е рак. Тя се чуди, как е възможно ракът да излезе из водата навън. Ракът се чуди, как е

възможно рибата постоянно да живее във водата. Не се разбират. Мъжът е рак, жената е риба – не се разбират. В какво не се разбират? Мъжът по някой път иска да излезе на сушата. Казва си, как така, аз го правя, тя да не може да го направи. Рибата иска ракът да влезе във водата и там постоянно да живее. – Невъзможно е, не съм свикнал. Казва: Ти съвсем опак човек си. Кой е на правата страна? Аз виждам на правата страна е, който излиза из водата навън. Рибата разбра близката любов. Ракът, който излиза из водата навън, иска да разбере неразбраната любов. Ракът накриво ходи, защото иска да разбере неразбраната любов. Затуй се е изкривил, че търси един предмет, който никой не е проучил. Иска да разбере далечната любов. Много голяма философия има, цели съчинения са писали раците върху неразбраната любов.

Именно апостол Павел засяга според тогавашното съзнание на първите християни да изясни любовта, засяга някои основни черти, качества на любовта, които може да се приложат. Някои мислят, че говорят езици, че имат много знание. Той казва: Всички тия неща са преходни. Той казва: „Езици ли са, ще престанат, знание ли е, ще изчезне. Сега отчасти знаем“.

Единственото нещо, което ще остане за бъдеще, то е любовта – когато ни говори, да я слушаме. После трябва да бъдеш търпелив. Като говори любовта, трябва да имаш търпение да я чакаш. Любовта сама ще дойде да ти говори. Ти ще схванеш, че днес ще дойде. Тя може да дойде днес, утре, други ден, може и след година да дойде. Ти ще окрякаш орталъка. Като ти каже след една година и като мине година, да ти се струва като че един час. Да се не продължава времето. Любовта винаги съкратява времето. Неразбраната любов удължава времето. Туй, което във вас удължава времето, е неразбраната любов. Туй съкратява времето то е разбраната любов.

Сега ще се яви въпросът: Защо ние да го не разбираме? Защото искаш да носиш любовта. Защо аз не разбирам? Защото искаш любовта да те носи. То са две неща в света невъзможни. Защото ако любовта те носи, ти си слаб; ако ти носиш любовта, тя е слаба. Всесилното в света, безсмъртното в света то е любовта. Щом любовта те носи, ти си смъртен човек. Щом любовта те носи ти си неспособен човек за култура. Щом ходиш с любов и я слушаш, всичко добре разбираш. Тогава може да имаш едно знание, което тя ще ти го даде. Щом помислиш, дали някой друг я разбира, както ти я разбираш, туй, което имаш, ще го изгубиш. Тя не обича да поставяш контрасти. Тя знае всичко, на които говори я разбират. Ти трябва да мислиш като ти говори и ти я разбираш. Щом ти говори и ти мислиш, че не я разбираш, вие сте в противоречие. Казвам: За сегашния социален строй причината е, че те искат любовта да ги носи и те да носят любовта.

Мислим една майка като носи детето, може да има любов. Аз може да приведа друг пример: Онзи разбойник, който взел пари и ги носи в себе си и майката, която носи детето, каква е разликата? Майката е разбойник, задигнала кесията, задигнала детето. Това, дете принадлежи някому другиму, тя го е откраднала. Крадено е туй дете. Некрадените неща трябва да ходят. Щом носиш нещо, ти си го крал. Некрадените неща трябва да вървят. Казвате: Бамбашка работа. За да имате ясна представа, говорим за съществените неща. Туй, което върви с тебе и туй, което не носиш и те слуша, то е реалното. И другите неща са хубави. Не че е лошо разбойникът да носи златото. И детето може да носиш. Туй, което носиш не е злато. Туй дете, което носиш, не е дете, съвсем друго е. Носиш една дреха, за нея е безразлично дали я носиш. Тебе ти е приятно да носиш дрехата, но дали на дрехата е приятно.

Любовта никога не отпада. Другите дарби,пророчества ли са, ще се прекратят, езици ли са, ще престанат, знание ли е , ще изчезне. Но когато „съвършеното“, т.е. когато дойде любовта, „това, което е отчасти ще се прекрати“. Казва: „Откак станах мъж, откак разбрах близката любов, която ми се откри, напуснах, което е детинско. Защото сега видим мрачкаво, както през огледало. А тогава ще гледаме лице с лице“.

Ние искаме някой човек да ни покаже образец за любовта. Не търсете образец. Любовта чрез всичките хора се проявява. Единственото нещо, което не търси преводчици и други да я представляват, то е любовта. Тя е единственото нещо в света, което всички разбират и която всички разбира. Между любовта и човешката душа няма никакъв спор. Тя е всякога разбрана. Ако има нещо, което не разбира, то е посторонно. Казвам: Единственото, което ви разбира, то е любовта. Единственото, което вие разбирате, то е любовта. Единственото, което не разбирате, то е любовта. Единственото, което не ви разбира, е пак любовта. И любовта не ви разбира. Когато вие искате да я носите, не ви разбира тогава. Ще бъде смешно. Ако вземеш земята на ръцете си, къде ще я носиш? Или ако вие поканите слънцето на гости на земята, в коя стая ще го поместите? Искаш да поканиш на гости това слънце. Невъзможно е. Ще оставиш да е далече. Туй, което вземеш от него, малката светлина е разбрано. При голямото слънце ще идеш при него наблизо. Ако речеш то да дойде при тебе, ти искаш неразбраното в света.

Сега ще кажете, защо сме били толкоз невежи в света. Радвайте се, че си бил невежа. Ако ти знаеш в света, знаеш, какво ще бъде? То ще бъде най-голямото нещастие, което може да те сполети: да знаеш всичко. Адът е образуван от идеята, че всичко знаем. Раят е образуван, че малко знаем. Значи раят е място, дето малко знаят: Адът е място, дето много знаят. Като

дойде някой казва: Какво аз зная, колко ми е патила главата? Когато всичко знаете и страдате, то е ад. Защо страдам? Защото много знаеш. Турците казват: „Чок билям, чок чекер.“ Аз не ви говоря това, което знаете, да го изхвърлите. Не да приемете новото и старото да го изхвърлите, да облечете новите дрехи. Новото само на Великден ще го облечете, всеки ден няма да го обичате, ще го пазите. Когато се намерите в голямо противоречие ще облечете новите дрехи. Като дойде страданието, ще облечете новите дрехи. Обикновените дрехи ще носите.

„Бог толкоз възлюби света, щото изпрати любовта си да научи хората, как да живеят“ в света. Думите „изпрати сина си“, значи изпрати любовта си да ни научи на любовта, която не може да я носиш, нито да ни носи. Любовта, която ще ни научи да живеем тъй, както Бог изисква.

Вчерашният разговор как го нарекохме? Прокурорско дело. Развиваха се какви ли не противоречия. Няма разрешения. Тъй както живеем в света, нищо не може да ни примири. Аз гледам, има ежби между вас. Някой се обидил. Една сестра мисли тъй, друга мисли инак. Едната казва: „Аз я доведох при Учителя /не ме познава/“. Другата казва: „Аз я посветих“. Довела я при мене. Аз не се нуждая от такива яйца, кой колко носил. То не е любов. Тя е слугинята на любовта. Те са слугините, които лъжат. Няма по-хубаво нещо в света от любовта. Тя като говори, всичко имаш. Няма по-голямо страдание, когато престане да ти говори. Когато не ти говори, това са наши разбирания. Щом я разбираш тя отваря всичките врати. Когато не я разбираш, затваря всичките врати изведнъж. И това е много естествено. Значи в малкото, което разбираш всичките врати са отворени. Голямото, щом е неразбрано, вратите са затворени. При врати, които са затворени не отиваш да хлопаш. Дето вратите са отворени, има любов. Дето вратите са затворени няма любов. Всяка затворена врата говори за неразбрана любов. Всяка отворена врата говори за разбраната любов. Не ходи при затворена врата. Казва: Сърдцето е затворено. В света искаме да бъдем учени, в света искаме да бъдем богати, в света искаме да бъдем силни. Те са затворени врати. Тези неща са облекло. Те нямат нищо общо с любовта. Когато някой мисли, че като има знание, ще го обичат, той е само един слуга на любовта. Ни най-малко знанието няма да те заведе при любовта. Любовта от знанието не се нуждае. Знанието е превозно средство. Любовта сама ще ви посети, ще ви говори. Вие трябва да я слушате. Няма да искате да се качите на нейната колесница да ви развожда. Такива работи да няма. Може да ви проповядват колесници, има много колесници, но любовта никакви колесници няма. Единственото нещо, което няма превозно средство е любовта. Единственото нещо, което няма преводчици то е любовта. Сега защо е тъй и аз не зная. Знание значи не го живея. Аз за пример не може да ви кажа, как цялото човечество страда, не може да го

схвана. Един човек когато счукват в една чутура, не зная, не го чувствам. Аз предполагам. Да имам неговото знание е невъзможно. Аз като вляза в чутурата, ще зная. И аз не може да предам моето знание. Аз не може да предам моята любов. Нито пък вие може да предадете вашата любов. То е ваше специфично разбиране. В дадения случай, когато любовта е между нас, ние може да се разбираме. Щом тя си замине, кое остава на своето място.

Сега не искайте да ми разбират хората. Когато любовта дойде, значи ще ви разберат. Когато любовта си иде, ще бъдете неразбрани. Понякога е хубаво любовта свободна да си замине. Иде си, да се радвате: Дойде, пак да се радвате. И заминаването на любовта да ни причинява радост. Идването на любовта да ни причинява радост. Тя е единствената, която, като идва причинява радост и като заминава, причинява радост. Сега не мислете, че радостта не е еднаква. Радостта, като замине любовта е еднакво силна, както, когато дойде любовта. Когато дойде любовта при вас, вие ще бъдете майка, натоварена с вашето дете. Когато любовта замине, детето ще бъде в училище, ще бъде израснало, ще ви говори. За туй любовта е, която примирява всичките противоречия в света.

Казваме: Когато умрем. Когато престанем да носим любовта. Едно дете, докато ти го носиш е невежа. В момента, когато оставиш туй дете да ходи, то разбира. То ходи далеч от майка си. Като се отдалечават децата се просвещават. Когато майката го държи за ръцете, то не разбира майка си. Казвам: Ако любовта би ви държала на ръце, вие никога не бихте се просветили. Вие щяхте да бъдете малки деца. Понеже сега всички други са ви носили, са ви говорили за любовта, сега ще влезете в света, дето самата любов ще ви говори. Представете си, че сте били в един свят дето са ви представили, какво нещо е слънцето. Мислите ли, че всичките свещи могат да представят слънцето. Когато видиш слънцето, какво е всъщност, ще кажеш тогава: Сега разбрах какво е реалността в света. Свещите са на място, но те никога не може да заместят слънцето. Вашата любов никога не може да замести слънцето на любовта.

„Отчасти знаем и отчасти сме приели." В Него всички живеят и се движат. Бог ни е дал свобода да живеем в Него. За нищо Той не ни се сърди. Сами се наказваме и считаме, че туй е наказание от Бога. Бие мъжът жената. Жената казва: Господ позволи да ме бие. Любиш, обичаш го, пак казвате: Господ така направи. Трябва ли постоянно да обичаш хората. Представете си, че имам да посетя хиляда души хора. Започвам с първия. Имам по пет минути при всеки едного да седя. Той има ли право да ме задържа да седя десет минути при него. Да се радва на петте минути, които мога да му дам. С какво съм аз задължен. Любовта какво ми е длъжна да остане десет

минути? Тя определила пет минути. Аз трябва да чакам, като обиколи хиляда души, пак ще се върне при мене. Какво говоря на другите хора, то не е твоя работа. Какво говори на тебе, с туй занимавай. Какво е говорила на другите хора, то е тяхна работа. Ако един ден се помъчи да каже, какво любовта е говорила, има право. Може да ти предаде толкоз колкото любовта е говорила. Не казвам, че не може да предадеш. Туй знание, което всеки може да предаде за любовта е частично.

Казва: Аз го разбрах. От части знаем. Когато дойде любовта, ще знаем, ще се разкрие. Ще кажете: Сега ми се отвориха очите, сега ми се отвори сърдцето, разбирам, какво нещо е любовта. Туй, в което човек трябва да възкръсне. Щом възкръснеш, трябва да престанеш да бъдеш смъртен.

„Сега остават тия трите: Надежда, Вяра и Любов." Аз считам надеждата свързана с физическия свят. Вярата е свързана със света на знанието, с духовния свят, а любовта – с Божествения свят. Надеждата е приемната стая, приятно ще ядеш. Вярата е класната стая, дето трябва да учиш нещо. Любовта е свободата. Ще дойдеш да се разхождаш, екскурзия ще правиш навсякъде. Ще ходиш, дето искаш и колкото искаш. Може да посещаваш слънцето, месечината, звездите. Като ти дотегне, пак може да се върнеш в класната стая. Щом ти дотегне там, ще се върнеш в обядната стая. Надявайте се, живейте във физическия свят. Вярвайте, живейте в духовния свят. Любете, живейте в света на любовта, в Божествения свят. Живейте тъй, както разбирате. Като казвам живейте, както разбирате, то е любовта. Живейте както са ви учили. Живейте тъй, както ви обичат дрехите. Нали правите гримировки. Ще седиш, ще ти четат, ще ти облекат дрехите, булките как ги обличат. Колко седмици булките носят дрехите си? После носят булски байрак и този байрак на четири парчета го късат и парчетата хвърлят в четирите посоки на света. Аз тълкувам туй: Булката има право да живее на запад, на изток, на север, на юг. Казвам: Това е законът на любовта, имаш право на всякъде да живееш.

Като заговорихме за любовта, как се разпръснаха облаците. Ако не бях ви говорил за любовта, щеше да бъде облачно, слънцето се показа.

Да се радваме, че има едно нещо, на което може да разчитаме. Да се радваме, че има нещо, което ни прави невежи и знаещи, прави ни слаби и силни, прави ни доволни и недоволни. Контрасти. Недоволството е карма. Любов като дойде, всичките тия ги примирява, всичките противоречия моментално ги примирява. Като се отдалечи, противоречията идат. Знайте, когато противоречията идат, любовта си е заминала; Когато противоречията си отиват, любовта е дошла. Не мислете, че сте в Царството Божие. Като влезе в ада един светия може да го превърне на

рай. Христос като влезе в ада обърна го на рай. Проповядва на тия хора и всички тръгнаха подире му, изведе ги. Любовта влезе и всичките дяволи забравиха противоречията. Стражарите, които пазеха тия души, като видяха любовта, оръжието им падна, забравиха. Като излезе Христос казаха: Колко будали сме били, отидоха тия нашите хора, които ги държахме. Любовта като дойде при вас, вие казвате: Ние изгубихме. Като дойде, много знаете; Като замине, казвате: Колко будали сме били. Вие се радвайте, че сте будали. Будала значи Буда, значи Христос. Алах значи Божи Христос.

Може ли да накладем огън?

1944_06_22 Разбрана и неразбрана любов
От томчето Заветът на Любовта т.1

РАЗБРАНА И НЕРАЗБРАНА ЛЮБОВ

Послание към Коринтяните, 13 гл.

Най-разбраното и най-неразбраното нещо в живота е любовта. Колкото повече я разбираш, толкова повече не я разбираш. Значи, на земята, любовта се движи между контрасти. Защо е така, не е ваша работа. Обаче, ясно е, че разбраните неща са близо до вас, а неразбраните – далеч. И любовта е близо и далеч. Близката любов е разбрана, а далечната – неразбрана. Ако някой пита, защо любовта е разбрана, ще отговорите: Защото е близо. – Защо е неразбрана? – Защото е далеч. Красотата на любовта се заключава и в разбирането, и в неразбирането ѝ. Да мислите, че разбирате любовта в нейната пълнота, това е заблуждение. Близката любов разбирате – в това не се съмнявайте. Питат ли ви за далечната любов, кажете, че нищо не знаете, че тя не е за вас. Всеки знае своята близка любов, и всеки не знае своята далечна любов. Всеки може да вдигне малко камъче. Това е малката разбрана любов. Можеш ли да вдигнеш камък, тежък четири-пет тона? Ако ти дадат десет години срок, можеш да го вдигнеш. Ще го разчупиш на малки парчета и ще ги пренесеш от едно място на друго. Когато иска да разбере цялата любов изведнъж, човек счупва гръбнака си и става неврастеник, недоволен от живота.

Не се стремете да носите голямата любов на гърба си. Единственото нещо, което не желае да го носят, е любовта. Понякога човек иска да покаже любовта си пред хората. Любовта не се показва пред никого. Това, което се показва пред хората, не е любов. Любовта не обича да се показва, нито обича да я носят. Тя нито иска да я носят, нито носи някого. Това, което носиш, не е любов. Това, което те носи, пак не е любов. Ако любовта те носи, ти си слаб; ако ти я носиш, тя е слаба. Любовта гледа на тебе като на разумно дете, не иска да те носи. По отношение на любовта, хората са малки, галени деца. Те се представят за големи страдалци. По лицата им се чете страдание, недоволство. Те са актьори, играят на сцената роля на страдащи хора. Защо са недоволни? Баща им е богат, купува им дрехи, обувки, учи ги. Какво не им достига? Те искат да носят любовта, и тя да ги носи. Това са две неща абсолютно невъзможни.

Сега ще ме питате, как аз разбирам любовта. Това, което аз разбирам, винаги го държа в себе си; и това, което не разбирам, пак го държа в себе си. Обаче, не желая това, което разбирам и което не разбирам, вие да го държите в ума си. Какво аз разбирам, това не е ваша работа; и какво не

разбирам, и това не е ваша работа. Не искам да се занимавам и с това, което вие разбирате; не искам да се занимавам и с това, което вие не разбирате. И едното, и другото е ваша работа.

С какво трябва да се занимаваме? – С онова, което любовта ни говори всеки даден момент. Когато любовта говори, ще оставиш всичко настрана и ще слушаш. Че тоя говори, оня говори, нищо няма да слушаш. Никой не говори, както любовта: нито поет, нито философ, нито учен. Ще слушаш само любовта и с никого няма да я сравняваш. Вън от любовта всичко е сянка. За да я разбираш, тя трябва да изпъкне първа. Някой иска да покаже на хората, как му се е открила любовта, или какво му е открила. Любовта не иска да разказвате на хората, как ви се е открила, нито какво ви е открила. Ако е нужно да каже нещо, тя сама ще направи това. Тя не се нуждае от преводчици. Тя знае всички езици и ако иска да ти открие нещо, ще ти говори на твоя език, и ти ще я разбереш. Когато любовта говори, всички я разбират.

Мнозина са искали да ме учат, какво нещо е любовта. Те са тълкуватели на любовта. Аз не искам да тълкувам любовта. Казвам: Когато любовта говори, вие трябва да я слушате. Няма по-красиво нещо от това. Какво ще ви говоря за слънцето? Какво ще ви говоря за светлината? Когато слънцето ви говори, слушайте го. За предпочитане е него да слушате, отколкото който и да е философ или учен, да ви говори за слънцето и за светлината. Това, което виждате, когато слънцето грее, това, което ви дава то, и това, което усещате от слънчевата светлина и топлина, то е истинското знание. Всичко друго е механично пособие или превозно средство. Какво ще придобиеш, ако знаеш, с какво превозно средство е дошъл някой човек при тебе? Той може да е дошъл с някакво превозно средство, а може и пеш да е дошъл. Най-доброто пътуване е пеш. Важно е да дойде приятелят ви при вас, да поговорите, да разберете, че ви обича и мисли за вас. Често хората са недоволни, че някой не ги обича. Смешно е да искаш от човека да те обича. Може ли да не те обича оня, който ти услужва? Можеш ли да не го обичаш и ти? Ако чрез взаимопомощ хората не се обичат, каква друга любов търсите? Ще казвате, че някой не ви обича по кармични причини. Кармата е човешко изобретение. В любовта не съществува никаква карма. Като отидеш при любовта, ще се откажеш от всичко, което знаеш. Няма да ѝ разказваш за страданията си. Любовта не търпи да ѝ се говори нито за миналото, нито за бъдещето. Тя говори само за настоящето. Любовта не позволява да се правят никакви тълкувания за нея.

Помнете: Над всичко е любовта, която ни говори във всеки даден момент. Като не разбират любовта, мнозина мислят, че Бог им се сърди. Това е отражение на техни състояния. Като се оглеждат в лицето на Бога, като в

огледало, те виждат себе си и мислят, че Бог им се сърди. Да мислите, че Бог се сърди, това е заблуждение. Той никога не се сърди. Бог не се гневи. Казано е: „Бог е Любов”. Като се гневим, мислим, че и Той се гневи. Вън от любовта, гневът няма място; и вътре в любовта той няма място. Ако се опита гневът да влезе в любовта, ще го оставят вън, да обикаля къщата ѝ. Любовта не дава никакъв прием на гнева. Тя го държи отвън, като слуга. И вие, като се сърдите, обикаляте къщата на любовта. Колкото и да се сърдите, тя няма да ви приеме в дома си. За да влезете в любовта, трябва да напуснете гнева, т. е. да се откажете от него.

Едно от качествата на любовта е добра обхода към всички живи същества. Казвате ми, че някой няма добра обхода към вас. Това показва, че той е вън от любовта. Любовта определя мястото на всеки човек, но само един може да вземе първото място. Това е в реда на нещата. На физическото поле, всички хора не могат да взимат първите места. Колко души в театъра взимат първите места? Какво печелят ония, които сядат на тия места? Ако старият седне на първо място, млад става ли? И на първо място да седне, старият си остава стар. Ако младият седне на последно място, пак млад си остава. Кое предпочитате: да седнете на първо място и да сте стар, или да седнете на последно място и да сте млад? Много хора, които седят на първите места, търсят неразбраната любов; ония, които седят на последните места, търсят разбраната любов. Когато сте на първото място, не разбирате любовта; когато сте на последното място, разбирате любовта. Малцина от ония, които заемат високо обществено положение, разбират любовта. Единствените същества, които разбират любовта, са децата. Христос казва: „Ако не станете като малките деца, не може да влезете в Царството Божие. Като знаете това, не се борете за първите места.

Казват за някого, че има много любов, а за друг, че има малко любов. Това са човешки разбирания – на съвременните хора. Как се познава, кога говори любовта? Оня, на когото любовта говори, е приет от всички хора. Оня, който проявява любовта, има отношение към хората, и всички го разбират. Ако не проявяваш любовта, чувстваш се от всички изоставен. Любовта никого не изоставя. Като не разбираш любовта, ти сам се отдалечаваш от нея и казваш, че тя те е изоставила. Това е заблуждение. И жената се оплаква от мъжа си, недоволна е, не иска да живее при него, че я биел. Какво лошо има в биенето? Ако цигуларят не бие струните на цигулката с лъка, никакъв тон няма да излезе. Като се оплаквате от боя, вие говорите за немузикалния бой. Той е неразбран бой, неразбрано свирене. В разбраната музика има хармонични тонове и акорди.

Съвременните хора страдат от неразбраните неща: неразбрана любов, неразбрана музика, неразбрано недоволство. Например, когато мислиш,

че двама души те обичат едновременно, ражда се неразбраното недоволство. В даден момент, само един може да те обича. Обичат ли те двама едновременно, непременно ще се яви спор и недоволство. Недоразумението между хората се дължи на вътрешното неразбиране на любовта, която иска да ги научи да живеят в мир и съгласие помежду си. Момък обикне една мома, ожени се за нея, но тя е недоволна от него, иска да се хвърли във водата, да се удави. Защо иска да се хвърли във водата? Защото е риба, т. е. от рибешки произход. Мъжът е рак, жената – риба и не се разбират. Рибата се стреми към водата, ракът иска да я извади оттам и в края на краищата, животът им се разваля. Жената иска мъжа й да влезе във водата; той иска тя да излезе на сушата – никой не отстъпва. Кой от двамата е на правата страна? – Който излиза вън от водата. Рибата разбира близката любов – любовта, която има отношение към нея. Ракът иска да разбере далечната любов, т. е. неразбраната любов. Затова ракът върви накриво. Той се заел с въпрос, който никой не е разрешил. Много съчинения са писали раците върху неразбраната любов, но никой от тях не я разрешил. И апостол Павел засяга въпроса за любовта, описва някои нейни качества, които могат да се приложат. Някои мислят, че знаят много езици, разполагат с големи знания, но апостолът намира, че всичко това е преходно. Той казва: „Езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще изчезне. Сега отчасти знаем”.

Единственото нещо, което ще остане за вечни времена, е любовта да говори, а ние да я слушаме. Когато любовта говори, ние трябва да проявим търпение, да изслушваме. Любовта сама иде при нас. Ние трябва да схванем момента, когато тя ще ни посети. Тя може да дойде днес, утре, или след година – ще чакаш с търпение. Колкото и да е дълго времето до нейното дохождане, ще чакаш, като че ли един час си чакал. Любовта винаги съкращава времето. Това, което удължава времето, е неразбраната любов. Това, което съкращава времето, е разбраната любов.

Всеки си задава въпроса: Защо не разбирам любовта? – Защото искаш да я носиш. – Защо не разбирам любовта? – Защото искаш да те носи. Това са две неща невъзможни. Ако любовта те носи, ти си слаб; ако ти носиш любовта, тя е слаба. Всесилното, безсмъртното в света, това е любовта. Щом любовта те носи, ти си смъртен човек. Щом любовта те носи, ти си човек, неспособен за култура. Ако ходиш с любов и всякога я слушаш, всичко ще разбереш добре, ще придобиеш онова знание, което произтича от нея. Помислиш ли за момент само, че никой не разбира любовта, както ти я разбираш, всичко, което си придобил, ще го изгубиш. Тя не обича сравненията. Всички, на които любовта говори, я разбират. Когато говори на тебе, и ти я разбираш. Щом любовта ти говори, а ти мислиш, че не я разбираш, сам изпадаш в противоречие.

Коя е причината за сегашните морални и социални условия на живота? Причината се крие в неразбирането на хората. Те искат любовта да ги носи, и те да носят любовта. Мислите ли, че майката, като носи детето си, има любов? Любовта на майката не се изявява в това, че носи детето си – другаде се крие нейната любов. Нима разбойникът, като носи откраднатите пари, има любов? И майката може да носи детето си, без да има любов. Детето е кесия, пълна със злато, което майката е задигнала отнякъде и го носи. Детето принадлежи на друг някой – откраднато е то. Некрадените неща трябва сами да ходят. Щом носиш нещо, ти си го откраднал. Казвате: Бамбашка работа! Ние говорим за съществените неща. Реално е това, което ти не го носиш, но само ходи и те слуша. И другите работи не са лоши, но не са реални. Не е лошо, че разбойникът носи златото. Не е лошо, че майката носи детето си. Това, което носи на ръцете си, не е самото дете. Тя носи дрехата на детето си и приятно ѝ става. Дали на дрехата е приятно, че я носиш, това е друг въпрос.

„Любовта никога не отпада; другите, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще изчезне. Но когато дойде съвършеното, тогаз това, което е отчасти, ще се прекрати". „Откак станах мъж", т. е. откак разбрах близката любов, „напуснах, което е младенческо". „Защото сега виждаме мрачкаво, както през огледало, а тогаз ще гледаме лице с лице".

Някои търсят човек, който да бъде образец на любовта. Не търсете образци. Любовта се проявява чрез всички хора. Единственото нещо, което не търси преводчици и не се нуждае от представители, е любовта. Любовта е единствената сила, която всички разбират, и тя всички разбира. Между любовта и човешката душа не съществува никакъв спор. Тя е всякога и от всички разбрана. Ако има нещо неразбрано в любовта, то иде отвън, като нещо странично. Единственото, което ви разбира, е любовта; единственото, което вие разбирате, е любовта. Единственото, което не разбирате, е любовта; единственото, което не ви разбира, е пак любовта. Кога не ви разбира любовта? Когато искате да я носите. Ако вдигнеш земята на ръцете си, де ще я носиш? Или, ако поканиш слънцето на гости, в коя къща ще го поместиш? Това е невъзможно. Ще оставиш слънцето надалеч, дето е турено. Малката светлина, която взимаш от него, е достатъчна – тя е разбрана. При голямото слънце ти ще отидеш наблизо. Речеш ли, то да дойде при тебе, ти искаш неразбраното в света.

Казваш: Защо съм бил толкова невежа? Радвай се, че си бил невежа. Ако всичко знаеш, това ще бъде най-голямото нещастие, което може да те сполети. Адът е създаден от мисълта на хората, че всичко знаят. Раят е

създаден от мисълта на хората, че малко знаят. Значи, раят е място, дето малко знаят; адът е място, дето много знаят. Някой казва: Колко зная аз, колко е патила главата ми! Когато всичко знаеш и страдаш, това е ад. Защо страдаш? Защото много знаеш. Не е въпрос да приемете новото, да облечете новите дрехи, а старото да изхвърлите. Новото ще облечете само на Великден. Когато се намерите в голямо противоречие, ще облечете новите дрехи. Когато дойде страданието, ще облечете новите дрехи и така ще го посрещнете.

„Бог толкова възлюби света, щото даде своя единороден Син в жертва, за да не погине всеки, който вярва в Него". Бог толкова възлюби света, щото изпрати любовта, да научи хората, как да живеят. Коя любов ще ви научи да живеете така, както Бог изисква? – Която не можеш да носиш, нито може да те носи.

Как нарекохме вчерашния разговор? – Прокурорско дело. Разгледаха се какви ли не противоречия, но тъй, както живеете, те не могат да се разрешат. Тъй както сега живеете, нищо не може да ви примири. Между вас се явяват недоразумения, спорове: един мисли така, друг иначе. Една сестра казва, че посветила друга в любовта; другата не признава това. Ние не се нуждаем от такава любов. Тя е слугинята на любовта, която заблуждава и не говори истината. Няма по-велико нещо от любовта. Докато любовта говори, всичко имаш на разположение. Няма по-голямо страдание за тебе от това, да престане любовта да ти говори. Ако не говори, ти имаш човешки разбирания. Щом почне да ти говори, тя отваря пред тебе всички врати, и ти я разбираш. Щом затвори всичките врати изведнъж, ти преставаш да я разбираш. Ако малкото е разбрано, вратите са отворени; ако голямото е неразбрано, вратите са затворени. Там, дето вратите са затворени, няма любов. Не хлопай на затворени врати. Там, дето вратите са отворени, има любов.

Всяка затворена врата говори за неразбраната любов. Всяка отворена врата говори за разбраната любов. Ние искаме да бъдем учени, да бъдем богати, да бъдем силни. Това са затворени врати, външни облекла, които нямат нищо общо с любовта. Да мислиш, че хората могат да те обичат само за знанието, ти си слуга на любовта. Знанието няма да те заведе при любовта. Тя не се нуждае от знание. Знанието е превозно средство, а любовта сама ще ви посети и ще ви говори. Тя ще говори, вие ще слушате, няма да искате да се качвате на нейната колесница. Много колесници има в света, но любовта няма никаква колесница. Единствена любовта няма превозно средство. Защо е така, никой не знае, и аз не зная. Например, аз не мога да ви кажа, защо страда човечеството, но мога да схвана страданията му. Защо чукат човека в чутурата, не зная, но чувствам положението му. Какво

знание ще придобие там, не мога да го предам. Но и моето знание, придобито в чутурата, не мога да предам на другите. Аз не мога да ви предам моята любов, нито вие можете да предадете своята любов – това е специфично разбиране.

Едно е важно: когато любовта е между нас, ние се разбираме; когато любовта си замине, иде неразбирането. Добре е понякога любовта да бъде свободна, да си замине. Отиде ли си, радвайте се; дойде ли, пак се радвайте. Идването на любовта да ни причинява радост; и заминаването на любовта да ни причинява радост. Тя е единствената, която, и като иде, и като си заминава, причинява радост. Не мислете, че в двата случая радостта не е еднакво силна. И когато иде любовта, и когато си заминава любовта, радостта е еднакво силна. Когато любовта иде при вас, вие сте майка с дете в ръка. Когато любовта си замине, детето е вече израстнало: говори, ходи на училище. Докато носиш детето си, то е невежо. В момента, в който оставиш детето на земята, да ходи свободно, то се отдалечава от тебе, просвещава се и почва да разбира.

Казвам: Ако любовта ви държи на ръце, вие никога няма да се просветите, завинаги ще останете малки, невежи деца. Понеже мнозина са ви носили, говорили са ви за любовта, вие започвате сами да ходите, да слушате любовта да ви говори и да се просвещавате. Представете си, че сте в един свят, дето ви говорят за слънцето, без да го виждате. Мислите ли, че във всички светове можете да имате представа за слънцето? Само когато видите слънцето и разберете, какво е всъщност то, тогава ще кажете: Имам вече представа за реалността. Всяка свещ е на мястото си, но свещта никога не може да замести слънцето. Вашата любов никога не може да замести слънцето на любовта.

„Отчасти знаем, и отчасти пророкуваме". Казано е още: „Всички живеем и се движим в Бога". Той ни е дал свобода, да живеем в Него. Той за нищо не ни се сърди. Ние сами се наказваме и мислим, че наказанието иде от Бога. Мъжът бие жена си, и тя мисли, че Бог е допуснал това. Жената обича мъжа си и казва, че Господ е причина за това. Трябва ли да обичаш всички хора? Ще ги обичаш и на всички ще дадеш по нещо. Представете си, че трябва да посетиш хиляда души. При всеки ще останеш по пет минути – с малко време разполагаш. Има ли право някой да ме задържа повече от пет минути? Нека се радва на петте минути, които му давам. Длъжна ли е любовта да ми даде десет минути, когато на останалите е определила по пет минути? Ако искаш да ти даде повече от пет минути, трябва да чакаш, да обиколи хилядата души и като се връща, пак да те посети. Какво говори на другите хора, това не е твоя работа; какво говори на тебе, с това се занимавай ти. Любовта е свободна сама да каже, какво е говорила на

другите хора, но ти нямаш право да искаш това от нея. Знанието, което всеки е придобил от любовта, е специфично. Всеки може да предаде това знание по специфичен начин, и то отчасти.

„Отчасти знаем, и отчасти пророкуваме; но когато дойде любовта, това, което е отчасти, ще се прекрати”. Тогава всичко ще се разкрие. Казваш: Отвориха ми се очите, отвори ми се сърцето, да разбирам любовта. Любовта носи възкресението. Щом възкръснеш, ти ставаш безсмъртен.

„А сега остават тия трите: вяра, надежда, любов; но най-голяма от тях е любовта”. Надеждата е свързана с физичния свят; вярата е свързана със знанието, с духовния свят, а любовта е свързана с Божествения свят. Надеждата е стаята за ядене, дето ядеш приятно и сладко; вярата е класната стая, в която учиш; любовта е свободата. Като дойдеш при любовта, ще ходиш, дето искаш и колкото искаш. Ще посещаваш слънцето, месечината, звездите. Като ти дотегне, можеш да се върнеш в класната стая. И тук, като ти дотегне, ще влезеш в обедната стая. Надявате се – живеете на физичния свят. Вярвате – живеете в духовния свят. Любите – живеете в света на любовта, в Божествения свят. Живейте, както разбирате. Това значи, живейте по закона на любовта. Живейте, както са ви учили. Живейте като булката, в бяла булчинска премяна. Живейте като булката и младоженека, които носят байряк в ръка, разкъсват го на четири парчета, и го хвърлят по четирите посоки на света. С това искат да кажат, че младоженците имат право да живеят на изток, на запад, на север и на юг. Казвам: Който живее в закона на любовта, има право да живее навсякъде – в четирите посоки на света.

Като говорих за любовта, облаците се разпръснаха, и слънцето се показа. Ако не бях говорил за любовта, времето щеше да си остане облачно. Да се радваме, че има нещо, което ни прави невежи и знаещи, слаби и силни, недоволни и доволни. Недоволството е кармично свързано с човека. Като дойде любовта, всички човешки противоречия изчезват. Когато се отдалечи любовта, противоречията отново идат. Помнете: Когато противоречията идат, любовта си отива; когато противоречията си отиват, любовта иде. Не мислете, че сте вече в Царството Божие. Когато светията влезе в ада, той го превръща на рай. И Христос, като влезе в ада, превърна го на рай. Той проповядваше на жителите в ада, и те тръгнаха след Него. Любовта влезе в ада, и дяволите забравиха противоречията си. Като видяха любовта, стражарите, които пазеха грешните души, изпуснаха оръжията си и забравиха службата си. Като замина Христос, те се опомниха и казаха: Големи будали излязохме. Отидоха нашите хора, които толкова време пазехме. Радвайте се, че сте будали. Будала – Буд-Аллах. Буд означава

Христос. Аллах означава Бог.

4. Беседа от Учителя, държана
на 22 юни, четвъртък, 6 ч. с. 1944 г.,
в. Острец – Витоша.

1944_07_12 Той иде!
Издателска къща „Жануа-98“

ТОЙ ИДЕ!

V Беседа, държана от Учителя
на 12.VII.1944 г., Петровден, с. Мърчаево, Софийско

Добрата молитва.

Ще ви прочета 13 глава от I Послание към Коринтяните.

„Духът Божи“.

Да ви прочета само едно изречение: „Неизмеримата Божия Любов, Мъдрост и Истина са плът на Божия Дух.“

Ще ви прочета част от беседата „Гласът на душата“ от томчето „Вечното благо“ на страница 121 от „В света съществуват 3 закона, към които се стремят всички хора, съзнателно и несъзнателно...“

/Учителят прочита до края страницата и продължава да чете 122 страница до хармонията както и хармоничните движения са неизменни/.

В тази хармония всичко е на място. То е здравословно състояние. Когато човек е доволен от живота, той е в реалното. Какво ти не достига. Ти си дете, искаш да бъдеш стар. То е заблуждение. Стар си, искаш да бъдеш млад, то е друго заблуждение. Млад си, искаш да бъдеш красив. То е друго заблуждение. Животът, любовта носи всички в себе си. Искаш да бъдеш красив, то е външно заблуждение. Искаш да бъдеш повече от хората, да кажеш: Като мене няма друг. Тогава ще дойдат двама души, да се състезават за своята красота. Ето противоречието. Вярно е, че като тебе няма, в света съществуват само по един екземпляр. Карамфилът е цвете. Казват, че има 20 вида. Няма видове, един е карамфилът. Това е заблуждение, че има много видове карамфил. Розата е една, няма много видове рози, една роза има. Това са наши заблуждения, това са сенки на живота. Някой път мислиш, че много знаеш. То е заблуждение. Някой път мислиш, че нищо не знаеш, то е друго заблуждение. Че всичко знаеш – всичко знае само Бог. Че нищо не знаеш – то си ти човекът. Че нищо не знаеш, какво подразбира. Радвай се, че не знаеш нищо. Ако знаеш какво нещо е болестта, какво се ползуваш? Ако знаеш какво нещо е сиромашията, какво се ползуваш? Ако знаеш какво нещо е смъртта, какво се ползуваш? Ако знаеш какво е гневът, съмнението, алчността, какво ви

ползуват? – Те са нереални работи. Някой казва: Много зная, много съм страдал. Какво има в страданието, кажете ми сега. Кой е израснал от страдание, кажете ми сега. Казвате, че страданията учат човека. Кой е станал богат от страдание? Кой е станал учен от мъчението? Тъй писали, че от доброто произлиза злото. Като не разбираме доброто, то се превръща на зло. Като не разбираме злото, то се превръща на добро. Сега ще кажете, защо става така? – Не го зная, така е сега. Един плод, като седи дълго време, изгнива. Един плод като го откъснеш от дървото и така седи дълго, той изгнива. Докато е на дървото, не изгнива. Ние го държим откъснат дълго време и той се разваля. Затова нямаш право да държиш един плод откъснат. Щом го откъснеш, ще го вземеш в себе си и ще му дадеш най-почтеното място. И тогава всички съвременни хора страдат, когато откъснат една Божествена Мисъл или едно Божествено Чувство от дървото на живота. Че не го ядат и то се разваля в тях. И там причинява най-големите страдания, нищо повече. Казвам ви: Никога не късайте плода преди да сте огладнели. Този плод като го откъснете, ще го изядете. От него нито трошица не трябва да падне. С костилката, с всичко ще го изядете. Не се позволява да счупиш костилката. Всичко ще изядеш.

Някой път казвате: Какво е „Новото Учение“? – Новото Учение седи на това, да знаеш как да снемеш раницата, която си турил на гърба си. Дойде някой и ти казва, че ти си сиромах. Не се лъжете, когато ти казват, че си сиромах, или че не си даровит човек. Казвате: Тя е кокошка. Не е умна тази кокошка. Или казвате: Това е овца, това е дърво. Заблуждават ви вас. Дърветата са много умни. Дърветата знаят това което хората не знаят. Кокошките знаят това, което хората не знаят. Тепърва учат учените хора и сега учат как кокошките носят яйцата си и от какво вещество са направени. Кокошките са знаели, още преди време как да образуват яйцата си, черупките им. Преди да се яви човекът, те бяха учени кокошки. Сега във вашият ум разглеждате, какво може да направи кокошката. Вие разглеждате туй, което не е кокошка. Кокошката е много скромна къщица, в която живее много разумно същество. Ти казваш: Кокошка. Малка колибка е тя. В тази колибка живее много разумно същество. Ти виждаш, че човекът живее в много хубава къща, палат, но палатът не е човека. В много палати живеят глупави хора. Кой е глупав човек? – Който уповава на своята къща. Кокошките са по-умни, понеже не разчитат на къщата. Човек трябва да разчита на себе си. Хубаво аз ще ви попитам, къде са вашите баби, които разчитаха на своите къщи. Дядовците ви къде са. Няма ги. Къде изчезнаха. Казвате: На оня свят отидоха. Ами със своята къща на оня не е отишъл, къщата е останала тук, тях никога не сте ги виждали. Може ли да опишете какво беше дядо ви? Не може. Дядо ви най-първо е бил едно малко детенце, което тежало 3–4 кг. като дошъл тук. Преди да е дошъл у баба ви, той даже не е тежал нито един грам. Една милионна част

от грам или по-малко е тежал. Казвам ви, че дядо ви е тежал една стомилионна част от грама. Това беше дядо ви. Кажете ми сега: Може ли да имате понятие, дядо ви който е тежал една стомилионна част като материална частица?

Казваме: Единственото реално в света, това е Любовта. Когато ти чувстваш един малък подтик на живота: това е Любовта. Какво ти липсва тебе? Ядеш един плод, усещаш сладчината. Тази сладчина е Любовта на плода. Ако разбираш сладчината, това е животът. Ние казваме: Тази сладчина я имаме, но трябват ни дрехи, шапка, обуща, това ни трябва, онова ни трябва. Развалим сладчината. Никакви обуща, никаква шапка не ни трябва, това са празни работи. Те са заблуждение. Шапките в света са много малки. Като се ражда човек е малък, а шапката е хиляди пъти по-малка. Човек като иде на света има всичките такъми. Не търсете шапките. Едно време, хората, които ходеха гологлави считаха за луди. Едно време считаха хората, които ходеха боси, за смахнати. Видят те, ходиш бос, мислят, че си загазил. Сега виждаме, времето научи хората да ходят гологлави, боси. Изгубил си шапката, няма от къде да купи и ходи гологлав. Като няма шапка, откъде ще купиш хубава шапка. Скъсали се обущата, от къде ще купиш хубави обуща. Един евреин ми разправяше. Един евреин ми разправяше, че продал един стар костюм, малко скъсан за 12 000 лева. Друг един си купил един костюм за 38 000 лева. Кой от вас може да си купи един костюм? Ако вие разбирахте Божия Закон, ако имахте такава Любов към Бога, детинска – животът ви щеше да бъде друг. Вие разбирате Любовта, която носи противоречие. Обикне ви един ваш приятел и вие мислите, дали само вас обича или и другите обича. Много естествено, ако вашият приятел е мъж или жена, най-първо той обичаше майка си, после баща си, после братята си, сестрите си, чичовците си. Ти си последният дошъл от някъде и мислиш дали само тебе обича. Преди тебе обичаше крушите, ябълките. Казваш само мене ли обичаш. Не само тебе, това е неразбиране на Любовта. Ти се радвай, че този човек обича баща си. Защото ако обича баща си, ще обича и тебе. Като обича майка си ще обича и тебе. Като обича брата си ще обича и тебе. Ти не считай, че ти си първият човек, когото той обича. Ти не считай, че като срещнеш някого, че го обичаш и че за пръв път го обичаш. То е заблуждение. От там произтичат противоречия.

Единственият, Пръв, Който ни е обикнал, то е Бог.И първият, Когото ти обичаш, то е Бог. Ако ти не обичаш Бога и ако първо Бог не те е обикнал, и ако ти не си го обикнал: Няма никакво знание, няма никаква светлина, няма никаква свобода. Единственият живот, единствената Светлина, единствената Свобода произтичат от Любовта, която Бог е имал към тебе. Единственото приемане на Любовта, светлината и свободата, е когато ти си

обикнал Бога. Сегашните времена казвате: Аз много пострадах от живота.

Има една песен „иде, иде“ пейте я. Всичкото дойде от „иде“. Някои казват да не се пее тази песен „иде“. Понеже, този който иде, в света, погна онези, които не изпълниха този закон. Хукнаха да бягат, повлякоха и нас. И ние бягаме. От Любовта, която иде всички бягат, и ние бягаме. Казвам: Понеже той иде, сега всички трябва да Го посрещнем. Вие не сте Го видели как иде. Вие видяхте само онези, които дигат прах, те дойдоха, хвърлиха бомби и каквото задигнаха, задигнаха. И каквото разрушиха, разрушиха и заминаха.

Онзи, който иде в света, носи Любовта, носи Живота. Онзи, Който иде в света, носи светлината, знание, Онзи, Който иде в света, носи свободата за всичките хора. Всичките да бъдат свободни в него. Не само хората, но всички да бъдат свободни.

Та казвам: Ние всичките се намираме в следното противоречие: „Един добър, разумен човек усетил, че апаш бърка в джоба му. Той не се възмутил, но спокойно му хванал ръката, усмихнал се и казал: Слушай, приятелю, остави аз да бръкна в джоба си, ще ти дам повече, отколкото ти може да вземеш с твоята ръка“. Не бъркайте в чуждите джобове. Не късайте плодове от чуждите градини. Някои деца късат плодове от дърветата, и като видят, че още не са зрели, хвърлят ги на земята. Други късат зрели плодове, турят ги в джобовете си и отминават спокойно. Те не знаят, че всяка кражба, всяка лъжа носи своите последствия даже в далечното бъдеще. Ще дойде ден, когато нещастията ще се сипят върху тях. Те са резултат на кражби, лъжи и престъпления в далечното минало!

Или казано: Всеки плод, изяден без любов, всяка шапка турена на главата без любов, всяка обувка турена на крака без любов, всяко палто турено на гърба без любов, носи нещастие. Всяка шапка турена на главата с любов, всяко палто турена на гърба с любов, всяка обувка, всяка ябълка, изядена с Любов, всеки срещнат човек с любов носи щастие. Тъй седи сега законът.

Та казвам: Ние хората сега сме призвани. Който иде в света, който всякога идва, Той иде в сутрешното слънце и заминава с изчезването на слънцето. Той идва в чистия въздух, който дишаме и заминава с нечистия въздух. Той иде в бистрата вода, която пием, заминава с мътната вода, която ние образуваме. Той иде в чистото ядене, което правим и заминава с нечистото ядене. Вие седите някой път и искате да се самовъзпитате. В какво седи самовъзпитанието? Дойде този, когото очаквате. Вие се скарате, дигнете скандал. Ще намерите някой виноват в къщи. Ако сте женен, жената кой ще намери първият виноват? Мъжът. Ако сте женен мъжът кого ще

намери първия виноват? Жената. Ако имате деца, майката ще търси някое виновато. След децата идат слугите, ще намери някой от тях виноват, ще вдигне скандал. От хиляди години се търсим виновати хора. Мъжете бяха виновати, жените бяха виновати, децата бяха виновати, слугите бяха виновати, воловете, котките бяха виновати. Всички са се виновати. Кой е тогава, който не е виноват, кажете ми сега? Няма нито един. Като станете сутрин мъжа вие го търсите в образа на вашия ум. Ако той носи светлината, благодарете на Бога. Вие търсите жената някъде виновата. Жената потърсете в сърдцето и благодарете на Бога, че имате сърдце. Понеже не знаете какво нещо е сърдцето, каква музика има в него, не познавате ритъма на сърдцето. Има един ритъм на сърдцето, човек е весел. Щом се измени ритъмът, изменя се състоянието на човека. Има един ритъм на човека, наричам го „анданте", каква тъга, какво увиване на кревата! Мъчиш се, анданте е това, болезнено състояние. Щом дойде алегро на сърцето, човек стане, учи, работи, яде, пие. На вас ви трябва алегро, не анданте. Андантето вече го научихте, всичкото досега е анданте на музиката. Мъжът е виноват – анданте; жената е виновата – анданте; дето е виновато – анданте; слугата е виноват – анданте. Невежа е, не знае – анданте. Що е анданте музикално? Виновато е. Казвам: андантето ние хората го създадохме, алегрото Бог го създаде. Андантето образуват старите хора, като не може да ходят. Казват: Полекичка, с бастун – анданте е. Алегро са децата. Като стане това дете най-първо се мъчи. Той е дядото, който е бил на 120 години и като се роди, не може да забрави, че е стар, пъпли по земята, пълзи. Като научи андантето, изправи се – алегро – дядото се е подмладил.

Казвам: За да се подмладите, най-първо трябва да разбирате закона на ритмичното ходене. Алегрото е ритмично ходене в природата, ритмично чувстване и мислене. Направиш престъпление или някаква погрешка, не търсиш погрешката в себе си, търсиш я в хората. Един свещеник, тук в България, в турско време, който не бил много учен, защото свещениците тогава не трябвало да свършват семинария, като идвал Великден, много лесно извършвал Възкресението. Запалвал един мангал с кюмюр, напълвал кадилницата с въглища, турял тамян, закади с кадилницата, прескочи мангала три пъти и казвал Христос Възкресе. Десет, петнадесет години лесно ставало Христос Възкресе, но веднъж се случило да дойде един гражданин в това село. Минава се час, минават два не излиза гражданина, не може да обяви Христос Възкресе. Питат го селяните: Закъсня Великден тая година. – Онзи дявол докато е тук, няма да дойде Великден. Страх го е от онзи човек, знае повече. Да прескочиш мангала, това не е Христос Възкресе. Питам, какво е прескачането на един мангал? То е лесна работа. Знаете колко мъчно се поправя едно прескачане.

Лесно е да кажеш една обидна дума, знаеш, колко мъчно се изтрива. Създадеш една форма, която в невидимия свят не е приемат. Да се изправи една дума, не е лесна работа. Та казвам: Езикът не е лош. Човек някой път казва нещо лошо, то си има свои причини. Вземеш лошото в най-малката форма. Езикът се нагласява като струните, зависят от времето, от влагата. Като вземеш тона, не е верен. Едно малко нагласяване трябва. Любовта е камертон. Като дойдеш в закона на любовта, то е камертон. Що е Любовта? Туй което нагласява. Що е Мъдростта? Туй което нагласява. Що е Истината? Туй което нагласява. Ако ти не нагласяваш живота съобразно с Любовта, ако ти не нагласяваш мисълта си съобразно Мъдростта и ако ти не нагласяваш постъпките си съобразно с Истината, ти не може да се проявиш като човек. Досега вие чули ли сте гласа Божи да ви осъжда заради нещо? Някой път чули ли сте Господ да ви хука? Не. Единственото същество, което всякога говори благо, то е Бог. Като изгрее сутрин слънцето, когато времето е ясно, как излизате пролетно време, как виждате гласа на Бога. Тих е Той. В природата дето някой път стават бури, отдавате го на Господа, но тия бури са образувани от съвсем други същества. Първото нещо, то е гласът на Бога, който създава. То е най-хубавото нещо, което съществува. То е благото на живота. Бурите и туй, което ние виждаме, то са дисонанси. Когато някой мъж се разгневи, започне да кряска в дома. Бащата след като се разгневи, казва, че е от Господа. Той е земен баща. Не е лошо да се гневи, има право.

Тук имаме един брат, който казва, че баща му го бил. Често разправя, казва, ако не беше ме бил баща ми, човек нямаше да стана. Ако баща му не го беше бил, по-добър щеше да стане. Той се развали от боя на баща си. Изправлението на човека, което трябва да претърпи.

Вие искате Христос да дойде на земята. Христос не може да дойде на земята сега. Той е бит и две хиляди години не може да го забрави. Търпи го, но то е великата любов. Като помисли, че не са го приели, да дойде пак на земята, казва: Малко по-далече от земята. Искате да дойде Христос между вас, но ще намери раздор и крамоли. Какво ще слушам онез, които крякат като жабите. Доста съм слушал пението на жабите. Аз съм слушал жабите доста да ми пеят. То е едно уподобление.

Ние да сме доволни от живота. Ти си доволен да имаш хубава мисъл, ти си доволен да имаш хубави чувства. Защото в хубавите чувства Бог се изявява. В хубавите мисли Бог се изявява. В хубавото положение Бог се изявява. Нямаш туй разположение. Влезе една малка прашинка в окото, започне окото да плаче. Коя е причината? Малката прашинка. Тогава Господ изпраща вода да очисти окото и ти плачеш. Защо плаче човек. Много такива прашинки е имало в окото. Тури вода в окото да се очисти. Без нея

хората преждевременно щяха да ослепеят.

Сега започнете. Новият живот в какво седи? Да прекарате един ден, без да се безпокоите. Като дойдоха бомбите в София, защо да не можете да излезете. Нека падат бомбите, то е алегро. Ще вървиш. Бягане е алегро. То са гръцките надбягвания, олимпийските надбягвания за някакъв венец. Някои бягаха повече.

Сега на мене се ми разправят за Христовата Любов. Аз се чудя. Аз не съм срещал в България нито един човек да е говорил за любовта. То са трици, което говорят. Казва Христос как е страдал. Не го зная как е страдал. Какво ще кажа, как е страдал. Може да зная, но да ме разпънат на кръста, цяла нощ да ме бият,да се гаврят с мен, тогава ще разбирам. Сега нито съм бит. Казва: Как е пострадал Христос. Ако разбираш как е пострадал Христос, никога няма да правиш прегрешение. Ти не си разбрал страданията Христови. Щом тебе обиждат, знаеш реално, що е обидата. Щом другите обиждат, не го знаеш.

Казвам: Постарайте се днес да минете без вътрешни тревоги. Да кажем, че вие се тревожите, че слънцето няма да изгрее. Вие се тревожите, понеже учените хора казват, че земята ще спре да се движи. Кога ще спре, изчисляват. Това може да бъде, може и да не бъде. Животът никога не може да спре. Вечното движение не може да спре. Ние може да спрем, но движението на живота не спира. Вие всички се смущавате от едно нещо, че може да изгубите любовта. Единственото нещо, което не се губи в света, то е любовта. Всичко може да се изгуби, но любовта не се губи. Тогава коригирайте се. В закона на любовта коригирайте се. Казва: Аз не мога да обичам. Ти може да не обичаш, то е друг въпрос. Ти не си авторитет. От тебе не произтича любовта. Щом не обичаш, показва, че ти не си разбрал, какво нещо е любовта. Сега вие какво разбирате. Едно време българите много лесно изгасяваха любовта, духне лампата, изгаси я. Сегашните /електрическите запалени свещи/ духай ги, как ще ги изгасиш. Вие имате ключ. Някое дете може да завърти ключа. Цяло Мърчаево да се събере да духат, не се изгасва. Като доде най-малкото глупаво дете и завърти ключа, ще изгаси свещта. Ако вашата любов изгасва с електричество, децата са виновати. Ако никой не може да загаси вашата свещ на електричеството, имате такава прозрачна броня. Като духат, отблъсква. Цял свят да духа, не може да изгаси.

Казвам: Любовта, която иде от Бога е такава. Единственото нещо, което по някой път може да изгаси, то е безлюбието. Някое дете завърти ключа, изгасва. Щом се изгаси, отвори ключа. Вие сега тръгнете из селото и търсите, кое е това дете, което завъртяло ключа. Цял ден не може да го

намерите. Щом завърти някой ключа, вие обърнете ключа. Що ще ходите да търсите тия деца. Сега някой път нали имате някоя рокля оцапана малко. Кой я оцапал? Какво ви коства да вземете кърпа да изтриете оцапаното. Някой път някой носи. Оцапал се остенът. Кой го оцапал? Малко вода вземете, измийте остена, оставете го. Този остен, който носиш има шило. Туй шило не го туряй да мушкаш воловете, като дойдеш по любов. Като мушкаш с този остен ще дойде един ден и тебе да те мушкат. Един остен има приложение не само към живота. Ще го приложиш. Той е за всичките хора. Върви навсякъде. Никога не прилагай един остен, дето не трябва. Ако го приложиш, извади го. Казвам ви сега: Ето къде /е/ хубавото на тези остени – започнаха да пишат с тях. Едно време мушкаха воловете. Сега са ги турили да пишат най-хубавите работи. Сега турете вашите остени, не ги хвърляйте навън, направете пера и да пишат най-хубавите работи.

Никой в света не може да се подмлади без любов. То е основен закон. Ако кажете как, вие имате едно съмнение. То е невежество. Не мислете, че ако свършите всичките университети в света, ще знаете, как да са подмладите. То не зависи от сегашното знание на хората. Представете си, че не сте яли сладко и не знаете, какво нещо е сладко. На една сладка ябълка в какво седи сладчината. Ако се съберат всичките учени професори, да ви разправят, ще разберете ли, какво е сладчината. Ще мислиш, че имаш понятие. Дайте тази ябълка на едно дете, веднага като я опита, ще има истинско разбиране за сладчината, без да има професори. Онова истинското знание, което търсим, което подмладява не иде от професори. То иде от Бога. Туй, което иде направо от Бога, то подмладява. Туй което иде от хората, не подмладява, то остарява. Хората произвеждат старост, а Бог произвежда младост. За да се подмладиш трябва да имаш Божията Любов. Щом те погледне Бог, ти си млад. Как ще се подмладиш? Ще те погледне Господ. Как ще се подмладят хората? Трябва да ги погледне Господ. Как става, не зная. Аз го зная как става, по човешки не го зная. Като ям ябълката, зная сладчината. Щом те погледне Господ ти си радостен, весел.Щом те погледнат хората, ти си скръбен, тъжен. Щом те погледнат хората, ти заспиш; щом те погледне Господ, ти се събуждаш. Щом те погледнат хората, ти нямаш разположение, отчаяш се, животът е безсмислен. Щом те погледне Господ, ти си радостен, весел, животът има смисъл.

Казвам: Да оставим човешките неща настрана, да възприемем Божието благо в нас. То е Божественото. Туй е новото в света, което очаквате. Хубавото иде от Бога, не го очаквайте чрез хората. Хората са само условия. Божественото направо иде до вас. За него няма да разправяте как е дошло. Туй, което дойде от Бога, вие не може да го разправяте никому. То е

невъзможно. Някой път гледам, искат да ми разправят някаква своя опитност, как страдали. Не може да ги разбера. Казва: Аз съм много радостен. Аз зная моята радост каква е, но неговата радост не зная. Тази радост като дойде до мене зная, но неговата радост не зная. За онази радост, която иде от Бога, не говорете. Светлината, като огрява дърветата, ражда хубавите плодове. Вие като вкусите плодовете, знаете какво нещо е светлината.

Човек, на когото Господ е говорил, той се познава. Ако някой е болен, ще му кажа: Тури ръката. Ако си тури ръката на болния, той оздравява. Щом си тури ръката и болният не оздравява, да не говори, че Бог му е говорил, хората са му говорили. Някой казва: Той е невежа. Че и най-учения професор, като го туря в стаята и му дам да чете Библията, а няма светлина, той е невежа. Като има светлина, чете; като няма светлина, в тъмнината е невежа. Кой от вас, като се махне светлината ще чете?

Казвам единственото нещо: Любовта като дойде, тя носи живота. Животът не се придобива, той иде от Любовта. Знанието не се придобива, то иде от Мъдростта. Свободата не се придобива, всичките хора искат свобода, тя иде от Истината. За нея не разправяйте, не казвайте: Аз съм свободен. Ти, който говориш за свободата, ти не си свободен. В свободата никой не може да те ограничи. То е невъзможно. Щом помислят хората да те ограничат, ти ще бъдеш на слънцето. Как ще те ограничат?

По някой път вие се питате: Защо трябва да обичате? За да се подмладите. Защо трябва да имате любов към Мъдростта? За да дойде светлината. Без любов към мъдростта, светлината не може да дойде. Без любов към истината, свободата не може да дойде. То е познаване на тия трите закона.

Никога няма да ставаш по-горе от другите хора. Считай, че ти имаш толкоз право, колкото Бог ти е дал. Няма да превишаваш правата си в света. Имаш един слуга, ще му кажеш: Стояне, днес ще ми послужиш, както Господ те е научил. Ако викам един шивач, ще му дам плата и ще му кажа: Скрой дрехата, както Господ те е научил. Няма нищо да му казвам. Като ушие дрехата, ще я облека както я е направил. Пък и аз ще му платя, както Господ ме е научил. Жената да каже на своя другар: Днес послушай ме както Господ те е научил. Мъжът да каже на своята другарка: Послушай ме днес, както Господ те е научил. Ще кажеш на сина си: Послушай ме, както Господ те е научил. И на дъщеря си ще кажеш да те послуша, както Господ я е научил. И синът да каже на майката да постъпи, както Господ я е научил.

Започнете сега с новото. Какво писал Мойсей, какво са казали пророците.

Хубави работи казаха пророците, останаха неразбрани работи. Кажи ми няколко думи, както Господ те е научил. Посвири ми, както Господ те е научил. Сега вие ще разправяте, какво съм казал аз. Вие не сте го приложили. Ако не го приложите, нищо не сте разбрали. Сега аз вярвам в едно нещо: вярвам, че вие днес ще разберете. С вас и целият народ ще го разбере как? Гладните хора не трябва да ги караш да ядат. Може да караш за ядене, който не е гладен. На гладния само хляб ще дадеш, няма да му даваш наставления, как ще стане това. На гладния остави яденето, не му давай наставления, той сам знае. Ти само от далече гледай.

Хората знаят как да се приложи Божия закон. Само трябва да се тури храната и да се остави, те знаят. Туй учение трябва да се приложи, както те го разбират. На света казвам така: Направете така, както Господ ви е научил. Като дойде някой, казва: Какво да правя. Направи тъй, както Господ те е научил, нищо повече. Той ще каже: Аз не зная. Не, не то е политика, че не знаеш. Често хората когато имат да дават – забравят, но когато имат да вземат, хич не забравят. Някой казва: Забравих,че имам да плащам. Защото има да дава – забравил. Когато има да взема, хич не забравя. Ти толкоз време не си платил. Та казвам: Нека помним когато имаме да вземаме и когато имаме да даваме. Имаш да вземаш – помни, имаш да даваш и него помни. Според мен трябва да помним когато имаме да даваме и когато имаме да вземаме по-малко. Досега помним когато вземаме. Да помним когато имаме да вземаме, то ще бъде последно. Когато имаме да даваме, даването да бъде първо, вземането да бъде последно в помненето.

Та първото нещо: Три неща научете в света, които са невъзможни. Животът ви никой не може да вземе. Светлината ви никой не може да премахне. Свободата ви никой не може да ограничи. Туй във вас трябва да бъде, ако Бог живее. Ако Бог не живее, туй е друг въпрос. Когато ще обяснявате думите Христови „които чуят гласа ми, ще оживеят в последния ден", в последния ден значи, когато любовта заговори. Любовта то е последния ден. Последният ден, когато Мъдростта заговори. Последният ден, когато Истината заговори, всичко туй ще бъде. То е когато Господ започне да говори в света. Ти съзнаваш своите погрешки. Господ е заговорил. Имаш желание да учиш, Господ е заговорил. Имаш желание да започнеш един нов живот. Господ е заговорил. Не отлагай това. Днешния ден не го отлагай. Вие мислите друг ден да го направите. Днешният ден, той никога няма да се повтори. Слънцето само веднъж изгрява и залязва. Не мислете, че в живота много пъти слънцето изгрява и залязва. Веднъж като изгрее ще се радваш на него. То принася всичките плодове. Тогава трябва да вярвате в себе си. Разболеете се, вярвате, че болестта е старото. Всичките хора, които вярват в старото учение, боледуват. Които ще вярват

в новото учение, болест няма да има. За да разбираш сладчината на един плод, трябва да бъдеш гладен. Ако в света няма глад за любовта, не може да я познаеш. Само при глада любовта се познава каква е. Само при глада светлината се познава каква е. Само при глада свободата се познава каква е. Без глад свободата остава непонятна. Без глад светлината остава непонятна. Без глад и самият живот остава непонятен. Гладът е онова, което стимулира. То е обичта. Обичта наричам глад. Без обич в света, всичко остава непонятно. Що е обичта? Обичта е глад в света. Без обич в света нищо не може да се подигне. Първоначалното е любовта. Първото, което постоянно дава то е любовта, тя никога не взема. Туй, което винаги дава и никога не взема, то е любовта. Няма какво да те е страх,че любовта ще потърси туй, което е дала. Ако потърси, то е робство. Тя никога не търси онуй, което е дала. Любовта се радва в глада. Когато си гладен ще благодариш на Бога за онова, което ти е дал. Всички трябва да бъдете доволни от онова, което Бог ви е дал. Днес туй трябва да дойде в душата, да се зарадвате за великите блага. Вие очаквате един ден да умрете и да идете в оня свят, да дойдете да възкръснете. Мислите как ще стане туй възкресение. То няма да е както проповядват в църквата, както пишат учените. И днес може да възкръснеш. Щом се съмняваш, дойде смъртта. Любовта изключва абсолютно всичките съмнения, подозрения. В нея всичко е чисто. Как може да е тъй, не говоря, аз го зная, че е тъй. Ако ме попита някой, какво е сладчината, дам му една ябълка. Като вкуси, не ме пита. Не разправяйте за сладките работи, кажете: Ето една ябълка, изяж я. Той казва: Вече зная.

Другото противоречие. Вие ще кажете, че хората са лоши, тия хора как Господ ги търпи. Той ги търпи, ние не може да ги търпим. Туй, което Бог търпи и ние трябва да го търпим. Туй, което Бог обича и ние трябва да го обичаме. Не искайте Господ да обича вашите прегрешения, понеже ще ви тури и вие да ги опитате. Казвам в простия смисъл.

Онези от вас, които са женени, имайте един идеал, че има един мъж в света, който е съвършен, който досега нито една обидна дума не е казал на своята възлюблена. Има една жена в света, която нито една обидна дума не е казала на своя възлюблен.Трябва да имате един идеал в света.

Сега някои от вас искате да бъдете първи, нали така. Бъдете първи да изправите погрешките си, бъдете последни да направите най-големите работи в света. Да храните целия свят, то е последна работа. Големите работи са последни. Дави се някоя мравя. Казваш: Нека се удави. Избави я, няма да ти коства нищо. Тури пръста, извади я.

Сега тук свещеникът в Мърчаево казва: Тия хора не са още вярващи. Прав

е. Законът на любовта, както аз ви говоря, още не е приложен. И самият свещеник и той не го е приложил. И той и ние си мязаме. Ние го упрекваме, как смее да говори. Казва: Нямат хората любов. Право говори. Но и неговите уста са нечисти. Аз бих го похвалил, ако устата са чисти. Доста помия излезе от устата му. Когато ме поливат с чиста вода разбирам, но когато ме поливат с помия, не разбирам. Да ръси с китка, разбирам, да ръси с помия, не е попско. Искам вие като ръсите, да ръсите с чиста вода и китката да бъде босилкова. Всички ще бъдете попове. На всинца ви казвам да ръсите. Вземете босилек и тръгнете, започнете да ръсите, нищо повече. Ако ви обвинят, кажете, че аз съм ви опопил. Идете с китката да престанат всичките спорове. Хората живеят хубаво. Карат се хората, туй вече ние го знаем.

Първото нещо: Днешният ден да благодарим на Бога, за всичките добрини, които ни е дал и за доброто, което иде. Старото си отива, новото иде. Що е новото? Любовта. Старото си отива, то са онези неразбраните работи. Новото е да виждаш доброто в себе си и в другите. Старото е робството в света, то си отива. Иде свободата, Божията свобода. Да се освободи ума от терзания, да се освободи сърцдето то терзания и тялото от болести. Да станем всички здрави, да бъдем всички радостни и весели за Божествения живот. Да започнем като малките деца да играем.

Три неща в света са важни: Любовта е плод на Божия дух. Знанието е плод на Божия дух и свободата е плод на Божия Дух. И ние като възприемем тия плодове на духа, вече ще знаем какво е свобода. Всеки, който яде от дървото на живота той живот има, знание има и свобода има.

Духът Божи.

Ще прочета следното: „Велик е Бог в Любовта си. Велик е Господ в Мъдростта си. Велик е Бог в Истината си. Бог Господ в Любовта си поучава, в Мъдростта си просвещава, в Истината си освобождава. Милостив и жалостив е Господ и Неговата благост е над всичко. Всесилието Му крепи всичко. В Господа всичко живее и се движи. Той е веселие, радост на всички“.

Туй ще го имате в ума си, тъй както ви е научил Бог. Няма да казвате как ви е научил. Адам като съгреши, Бог го потърси: Адаме, Адаме! Той мълчи. Казва: Чух гласа, но се убоях. Боязънта произтича, когато не познаваме Божия закон. В закона на любовта страх няма. Страхът трябва да бъде отвън. Туй, което плаши хората, то е безлюбието. Туй, което насърдчава хората, то е любовта.

Та казвам: Които Бог е научил, не ги учете. Оставете те да проявят това, което Бог ги е учил. Погрешката на съвременните хора е, че се учат едни други. Тогава се раждат спорове. Никакво учение да няма. Казано е: „Всички ще бъдат научени от Господа“. Какво трябва да се прави? Оставете хората да се проявяват, както Господ ги е научил. Цигуларят да свири, както Господ го е научил. Онзи, който говори, да говори, както Господ го е научил. Не го учете. И вие говорете, както Господ ви е научил. Не говорете, както Господ не ви е научил. Сега някои се усмихват. Казват: Ние го знаем. Не го знаете. Вашата усмивка не показва знание. Някой се усмихва, мисли, че знае. Както аз виждам хората и аз може да се усмихвам, може да се изпъча да ходя, да се показвам. Като ходя, разглеждам стъпките си другояче. Като стъпвам по някой път спирам да се гледам, може ли да бъда в хармония с всичките хора по земята. Да не би да тласна някого, да стъпча някоя мравя. Трябва да спазя закона. Не само за себе си да мисля, че съм свят човек или добър човек. То е заблуждение. Едно огледало може да отрази светлината, но ни най-малко не свети огледалото. Ние по някой път мислим, че сме много добри, или сме много лоши. Те са заблуждения. Аз съм това, което Бог ме е направил. Проявявам това, което Бог ми е дал. Аз се радвам, когато проявявам Божията Любов. Аз се радвам, когато проявявам Божията Мъдрост. Аз се радвам, когато проявявам Божията свобода. Казвам: Желая сега и вие да се радвате на това, което Бог ви е дал. Аз не искам да се радвате на нещо друго, да чакате. Радвайте се на онова, което досега сте го турили в килера, търсите го отвън да дойде. Вие правите една погрешка, тя е следната: Една кметица, чорбаджийка, била много знатна. Чорбаджията донасял дърва, прислужвали и, не знаела какво е работа. Умрял чорбаджията, останала сама, няма кой да и шета. Няма дърва, отива при свой съсед. И той няма дърва. Казва и: Иди в гората, има една помощница много добра, името и е Нужда. Събери дърва, повидуй я, тя веднага ще ти помогне. Отишла в гората, събрала дървата и викала: Нуждо, Нуждо! Целия ден. Казва си: Тя няма да дойде, аз да ги туря на гърба си. Казвам: Дигнете дървата на рамото и право в къщи. Ще се разреши въпросът. Туй, което може да направиш, то е Божественото. Радвайте се, че вие може да дигнете малко товар и да го занесете в къщи. Колко пъти Христос е идвал при вас и казва: Може ли да направите малка услуга? Някой казва: Занят съм сега. Господи, ще ме извиниш, ожених се за моята възлюблена... Господ си заминава. След десетина години, родило ти се едно дете, дойде и казва: Може ли да ми направиш това? Казваш: Деца имам. Той пак си заминава. Дойде когато си на 120 години да направиш нещо. Казваш: Господи, краката ми не държат вече. Най-първо жената е виновата, вторият път децата дошли, на края на 120 години краката не държат. В този възлюбления Господ е в него. Като дойде Господ хвани твоята възлюблена, че и двамата на работа за Господа. Като дойде втория път възлюбленият, възлюблената и децата и те на

работа. Тази работа и тримата да я свършат. На стари години всичките се хванете заедно. Да няма старост. Ако твоят възлюблен не може да люби Господа, той не е от тях. Ако детето не може да ти помага, то не е от тях. Ти като тръгнеш да вършиш Волята Божия, възлюбления да дойде с тебе и да каже: Дето отиваш ти и аз ще дойда с тебе, каквото ти правиш и аз ще правя с тебе. Детето да каже: Където отиваш ти и аз ще дойда с тебе, каквото ти правиш и аз ще правя с тебе. Ако вашите деца не вървят по вашия път, ако вашата възлюблена не върви по вашия път, те не са от тях. Ако вие не вървите по пътя на вашата възлюблена и вие не сте от възлюблените. Казвам: Законът е еднакъв. Казвам: Вие сте свободни, като дойде Господ, дето тръгне един всички да тръгнете. Който и да е, последен ли е, пръв ли е, който тръгне напред, всички тръгнете по него. В света само Бог е първият. Той казва: АЗ съм алфа и омега. .Пръв и последен е Бог. Пръв и последен е Господ. Първата мисъл и последната мисъл са Божествени. Първото чувство и последното чувство са Божествени. Първата постъпка във всеки човек и последната е Божествена. В първата постъпка усещаш нещо мощно. Денят е ясен, хубав, всичко имаш на разположение. Хората идват да помагат отвсякъде. Там дето е Господ всичко се втича.

Сега ще видите Господ като дойде в света. Той иде и като дойде, мирът ще дойде. Той иде, още не е дошъл. Още една стъпка. Като стъпи и мирът ще дойде, ще престанат бумтенето на аероплани, ще престанат бомбите. Една стъпка още и мирът ще дойде. Той си е дигнал кракът. Казвате: Кога ще бъде. Аз виждам дигнатия крак. Господ си е дигнал крака и като стъпи мирът ще дойде. Той като стъпи, а не хората като стъпят. Той като стъпи мирът ще дойде. Тогава всички ще го видите. Той ще бъде един от най-веселите дни. /Амин/ Амин ще бъде, като дойде мирът. Понеже всички се разбягаха, Господ е свободен. Всички се скриха в скривалища, няма да стъпче никого. Всички са скрити в скривалища, пътят Му е свободен, няма опасност да стъпче някого. Много хубаво направиха, че се скриха хората. Мирът ще дойде, ние ще излезем от скривалищата, ще видим,че Господ е дошъл. Онези, които ни тъпкаха, те избягаха, отидоха си.

Постъпете тъй, както Господ ви е научил. Както Господ ви е научил, постъпете така.

Отче наш.

Божията Любов носи изобилния пълен живот. (три пъти)

Божията Мъдрост носи изобилното знание. (три пъти)

Божията Истина носи изобилната свобода. (три пъти)

1944_07_12 Той иде!
От томчето Заветът на Любовта т.1

ТОЙ ИДЕ

Неизмеримата Божия Любов, Мъдрост и Истина са плът на Божия Дух.

В Божествената хармония всичко е на място. Хармонията е здравословно състояние. Когато е доволен от живота, човек е в реалността; когато е недоволен, нещо му недостига. Ако си дете, искаш да бъдеш стар. Това е заблуждение. Ако си стар, искаш да бъдеш млад. Това е друго заблуждение. Млад си, искаш да бъдеш красив. И това е заблуждение. Животът, любовта носят всичко в себе си. Искаш да бъдеш красив, да бъдеш повече от другите, да кажат, че като тебе няма друг. Да, но ще дойде някой, да се състезавате в красотата. Ето едно противоречие. Вярно е, че като тебе няма друг в света; навсякъде съществува само по един екземпляр. Карамфилът е цвете. Ще кажете, че има 20 вида карамфили. Един е карамфилът, няма много видове. Да мислиш, че има много видове карамфили, това е заблуждение. Една роза има, няма много видове. Да мислиш, че има много видове рози, това е заблуждение, това са сенки на живота. Някога мислиш, че много знаеш.

Това е заблуждение. Някога мислиш, че нищо не знаеш – това е друго заблуждение. Само Бог знае всичко. Че нищо не знаеш, това си ти – човекът. Какво разбираш под „нищо не знаеш?" Радвай се, че нищо не знаеш. Какво се ползваш, ако знаеш нещо за болестта? Какво се ползваш, ако знаеш нещо за сиромашията? Ако знаеш, какво нещо е смъртта, нищо не се ползваш. Ако знаеш, какво нещо с гневът, съмнението, алчността, нищо не се ползваш. Това са нереални неща. Някой казва: Много зная, много съм страдал. Какво има в страданието? Кой е израснал от страданието? Ще кажете, че страданията учат човека. Кой е станал богат от страданието? Кой е станал учен от знанието? Някой писал, че от доброто произлиза злото. Така е. Ако не разбираме доброто, то се превръща на зло. Ако разбираме злото, то се превръща на добро. Защо е така, не е важно – така е. Плодът, откъснат от дървото, като стои дълго време, изгнива. Докато е на дървото, не изгнива. Затова, нямаш право да държиш един плод дълго време откъснат, без да го приемеш в себе си и да му дадеш почетно място. Щом откъснеш плода, ще го изядеш. Всички хора страдат, когато откъснат една Божествена мисъл или едно Божествено чувство от дървото на живота и не ги изядат навреме. Ако не ги изядат, те се развалят.
Никога не късайте плод, преди да сте огладнели. Като го откъснете, трябва да го изядете. Частица не трябва да падне от него. Ще го изядете с

костилката, с всичко, което съдържа. Не се позволява даже да счупиш костилката – всичко ще изядеш. Това се отнася до Божествения плод.

Мнозина запитват: В какво се заключава Новото учение? – Новото учение се заключава в това, да снемеш раницата, която си турил на гърба си. Дойде някой и ти казва, че си сиромах. Не се лъжи, когато ти казват, че си сиромах, или че не си даровит. Казват: Това е кокошка, не е умна тя. Или, това е овца, това е дърво. Заблуждават ви, умни са те. Понякога те знаят това, което хората не знаят. Едва сега учените изучават въпроса, как кокошките снасят яйцата си и от какво вещество ги правят. Обаче, кокошките знаят това отдавна. Те знаят, как да образуват черупките, как да правят яйцата си. Кокошката е съществувала преди да се яви човекът. Сега вие разглеждате умствено, какво може да направи кокошката. Спирате се върху въпрос, който не се отнася до кокошката. В скромната къщица на кокошката живее едно разумно същество. И човек живее в своя къщичка, но по-хубава, в сравнение с тая на кокошката. Къщата на човека е цял палат. В тоя палат живее или глупав, или разумен човек. Кой човек е глупав? – Който упова на своята къща. В това отношение, кокошката е по-умна, тя не разчита на къщата си. И човек трябва да разчита на себе си. Де е вашата баба, която разчиташе на своята къща? Де е вашият дядо, който разчиташе на своята къща? – Няма ги. Де изчезнаха? – Отидоха на оня свят. Не са отишли с къщата си. Тя е останала тук, а тях никога не сте виждали. Можете ли да опишете, какъв беше вашият дядо? – Не мога. Първо, дядо ви бил малко детенце, което тежало три-четири килограма. Преди да се зачене, той не е тежал нито един грам. Той е тежал по-малко от една сто милионна част от грама. Това беше дядо ви някога. Имате ли представа за тоя ваш дядо, който тежал едва една сто милионна част от грама?

Единственото реално нещо в света е любовта. Най-малкият подтик в живота, това е любовта. Ако имаш тоя подтик в себе си, какво ти липсва? Ядеш един плод, усещаш сладчината му – това е любовта на плода. Ако разбираш сладчината, това е животът. Казвате: Ние имаме тая сладчина – живота, но трябват ни обувки, дрехи, шапки. Кажете ли така, разваляте сладчината. Никакви обувки, никакви шапки не ви трябват – това е празна работа. Това са заблуждения. Като преходно нещо, шапката е малка. Когато се роди, човек е малък, но шапката е много по-малка. Щом сте дошли на земята, вие имате всичките такъми, затова не търсете никакви шапки. Едно време някои хора ходеха гологлави, считаха ги за извеяни. Ония пък, които ходеха боси, минаваха за смахнати. А днес, времето другояче учи хората – да ходят гологлави и боси. Изгубиш ли шапката си, няма отгде да купиш нова и ходиш гологлав. Скъсаш обувките си, няма отгде да купиш нови.

Един евреин ми разправяше, че продал стария си костюм за 12 хиляди лева. Друг познат ми казваше, че си купил нов костюм за 38 хиляди лева. Кой може днес да си купи толкова скъп костюм? Ако разбирахте Божия закон, ако имахте любов към Бога, като децата, животът ви щеше да бъде друг. Вие разбирате любовта, но оная, която носи противоречие. Ако ви обикне един човек, вие си мислите: Дали обича само мене, или и друг обича. Много естествено. Ако вашият възлюбен е мъж или жена, първо той е обичал майка си, после баща си, братята, сестрите си, чичовците си. Ти си последният, дошъл отнякъде, искаш само тебе да обича. Преди да обича тебе, той обичаше крушите, ябълките. Ако го питаш, само тебе ли обича, той ще ти каже: Не обичам само тебе, и други обичам. Това е неразбиране на любовта. Радвайте се, че тоя човек обича и баща си, и майка си. Ако обича баща си, ще обича и тебе; ако обича майка си, ще обича и тебе; ако обича брата си, ще обича и тебе. Не мисли, че ти си първият човек, когото той обича. Не мисли, че и ти, като срещнеш някого и го обикнеш, за пръв път обичаш. И това е заблуждение. Оттук произтичат противоречията.

Единственият, Който те е обикнал пръв, е Бог. И първият, Когото ти обичаш, е Бог. Ако ти първо не обичаш Бога, и Бог пръв не те е обикнал, не можеш да постигнеш никакво знание, никаква светлина, никаква свобода. Единственият живот, единствената топлина, единствената свобода произтичат от любовта, която Бог е проявил към тебе. Единственото възприемане на любовта, на светлината и на мъдростта е дошло, когато ти си обикнал Бога. Казваш: В сегашния живот аз много страдах.

Имаме една песен: „Иде, иде". Изпейте я. Всичкото дойде от „иде". Някой казва: Да не се пее тая песен. Защо? Защото Тоя, Който иде, погна ония, които не изпълниха закона Му. Всички хукнаха да бягат, но повлякоха и нас. И ние бягаме. Всички бягат от любовта, която иде; и ние бягаме. Казвам: Понеже Той иде, всички трябва да Го посрещнем. Вие не сте Го видяли, как иде. Вие видяхте само ония, които вдигат прах. Те дойдоха, хвърлиха бомбите си и каквото задигнаха, задигнаха; каквото разрушиха, разрушиха. Най-после заминаха.

Оня, Който иде в света, носи любовта, носи живота.

Оня, Който иде в света, носи светлината, носи знанието, носи мъдростта.

Оня, Който иде в света, носи свободата, носи истината.

Всички хора да бъдат свободни в нея. Не само хората, но всички живи

същества да бъдат свободни. Въпреки това, хората живеят в противоречия.

Един добър, разумен човек усетил, че апаш бърка в джоба му. Той не се възмутил, но спокойно хванал ръката му, усмихнал се и казал: Слушай, приятелю, остави аз да бръкна в джоба си; ще ти дам повече, отколкото ти може да вземеш със своята ръка. Не бъркайте в чуждите джобове. Не късайте плодове от чуждите градини. Някои деца късат плодове от чужди градини и като видят, че не са узрели, хвърлят ги на земята. Други късат зрели плодове, турят ги в джобовете си и спокойно си отминават. Те не знаят, че всяка кражба, всяка лъжа носи своите последствия, даже и в далечното бъдеще. Ще дойде ден, когато нещастия ще се сипят върху главите им, без да подозират, че те са резултат на кражби, лъжи и престъпления, направени в далечното минало.

Помнете: Всеки плод, изяден без любов; всяка шапка, носена без любов; всяка обувка, всяко палто, носени без любов, водят към нещастие. И обратно: всяка шапка, всяко палто, носени с любов, водят към щастие; всяка ябълка, изядена с любов, всеки човек, приет с любов, носят щастие. Това е закон. Днес всички ние сме призвани. Който иде в света, той иде чрез сутринното изгряващо слънце и заминава със залязващото слънце. Той иде чрез чистия въздух, който дишаме, и заминава с нечистия. Той иде чрез бистрата вода, която пием, и заминава с нечистата вода. Той иде чрез чистото ядене, което готвим, и заминава с нечистото. Вие искате да се самовъзпитавате. В какво се заключава самовъзпитанието? Седиш в размишление, но някаква малка причина отвън те предизвиква, и ти се разгневиш. Търсиш някой виновен вкъщи, да се караш. Ако си женен, или жената ще бъде виновна, или мъжът ще бъде виновен. Ако имаш деца, едно от тях ще бъде виновно. Ако имаш слуга, той ще бъде виновен. От хиляди години хората търсят някой виновен отвън. Мъжът бил виновен, жената била виновна, децата били виновни, слугите били виновни, воловете, котките, кучетата, всички окръжаващи са виновни. Тогава кой не е виновен? Няма нито един виновен. Още като ставате от сън, търсете мъжа в своя ум. Ако той носи светлина, благодарете на Бога за това. Не считайте, че мъжът е виновен. Търсете жената в сърцето си, благодарете на Бога, че имате ум, че имате сърце. Вие не знаете, какво нещо е сърцето, не знаете, каква музика има в него – не познавате ритъма на сърцето. Има един ритъм на сърцето, който прави човека весел. Щом се измени тоя ритъм, изменя се и състоянието на човека.

Има един ритъм в човека, наричам го „анданте”. Каква тъга, какво униние се крие в него! Мъчиш се – анданте е това; състоянието ти е болезнено – анданте е това. Влезе ли сърцето в „алегро”, човек оживява, учи се, работи, яде, пие. На вас е нужно алегро, а не анданте. Анданте вече научихте.

Всичко досега е било анданте. Мъжът е виновен – анданте; жената е виновна – анданте; детето е виновно – анданте; слугата е виновен – анданте; приятелят ти е невежа – анданте. Що е анданте в музиката? Вината, скръбта, невежеството. Хората създадоха анданте, а Бог създаде алегро. Старите хора, като не могат да ходят, създадоха анданте. Те казват: Полекичка ще се движим, с бастун – анданте е това. Децата създадоха алегро. В първо време, докато проходи, детето се мъчи. То е дядото, който е живял до 120 години, и като се родил отново, като малко дете, не може да забрави, че е бил стар; пълзи по земята и се мъчи. Като научи анданте, дядото се изправя на краката си, подмладил се е вече – алегро е това.

И тъй, за да се подмладите, първо трябва да разбирате закона за ритмичното ходене. Алегро е ритмично ходене в природата, ритмично чувстване и ритмично мислене. Ако направиш едно престъпление или някаква погрешка, ти не търсиш вината в себе си, а в хората. Един свещеник, в турско време, се отличавал с малко знание. Когато трябвало да каже: „Христос Възкресе!", срещу Великден, запалвал един мангал с дървени въглища сред църквата, напълвал кадилницата с тамян, запалвал го и кадял; прескачал мангала три пъти и казвал: Христос Възкресе! Така посрещал той Христовото Възкресение десетки години. Случило се веднъж да дойде в църквата един гражданин, да види, как се посреща тоя празник в селото. Свещеникът го видял и решил, докато гражданинът не излезе от църквата, да не обяви Христовото Възкресение. Но гражданинът чакал да чуе „Христос Възкресе". Селяните запитали свещеника: Дядо попе, тая година закъсня Великден. – Докато оня дявол е тук, Великден няма да дойде! – отговорил свещеникът. Защо закъснял Великден? – Свещеникът се страхувал от гражданина, защото той знаел повече от него. Да прескочиш мангала три пъти, това не е Възкресение Христово. Лесно се прескача мангал, но мъчно се изправя прескачането.

Лесно е да кажеш една обидна дума, но мъчно се изтрива тя. Чрез обидата ти създаваш една форма, която невидимият свят не приема. Да се изтрие една дума, не е лесна работа. Вината не е в езика. Езикът не е лош, но човек казва лоши неща. И това си има своето значение. Като кажеш лошата дума, и в най-слаба форма, езикът се нагласява, както струните. Както струните зависят от времето, от влагата, така и езикът – от думите на човека. Взимаш един неверен тон. За да го изправиш, нужно е нагласяване. Любовта изправя нещата. Що е любовта? – Камертон, който нагласява. Що е мъдростта? – Камертон, който нагласява. Що е истината? – Камертон, който нагласява. Ако не нагласяваш живота си съобразно любовта, ако не нагласяваш мисълта си съобразно мъдростта и ако не нагласяваш постъпките си съобразно истината, ти не можеш да се проявиш като човек. Чули ли сте досега, гласът Божи да ви осъжда за нещо? Чули ли сте Господ

да ви ругае? Единственото същество, Което всякога говори благо, това е Бог. Сутрин, когато слънцето изгрява, когато времето е ясно и топло, излизате вън. Чувате ли гласа на Бога? Какъв е той? Тих е Божият глас. Когато в природата се явяват бури и ветрове, това отдават на Господа. Не, бурите са създадени от други същества. Гласът на Бога е благото в света – най-хубавото, най-красивото нещо, което съществува. Бурите, стихиите, които стават около вас, това са дисонанси. Когато мъжът се разгневи, той започва да кряска. След това той казва, че гневът е от Господа. Казват, че и бащата излиза от Бога. Значи, бащата има право да се гневи. Но той е земният баща. Един от нашите братя разправя, че като бил дете, баща му често го биел. Той казва: Ако баща ми не беше ме бил, нямаше да стана човек. Всъщност, ако баща му не беше го бил, той щеше да стане по-добър. Понякога, боят на бащата разваля децата; понякога ги подобрява. Важно е бащата да възпитава детето и да го изправя.

Сега вие очаквате Христос да дойде на земята. Днес Христос не може да дойде между вас. Той е бит от хората, две хиляди години вече минаха и не може да забрави тоя бой. Той търпи, но това е великата любов, която всичко понася. Само като си помисли, че не са Го приели, не иска да дойде втори път на земята. Той казва: Малко по-далеч от земята! Вие искате да дойде Христос между вас, но какво ще намери Той? Навсякъде раздори и крамоли. Защо ще слуша ония, които крякат като жаби? Той казва: Доста съм слушал пението на жабите.

Да бъдем доволни от живота! Да си доволен, че имаш хубава мисъл. Да си доволен, че имаш хубави чувства. Бог се изявява чрез хубавите мисли и чувства. Той се изявява в добрите постъпки, в доброто разположение. Ако влезе малка прашинка в окото ти, то започва да сълзи. Коя е причината? – Малката прашинка. Бог е дал водата, да чисти окото, да не плачеш. Защо плаче човек? – Много прашинки са влезли в окото му. Измий окото с топла, чиста вода, и прашинките ще излязат. Без водата хората преждевременно щяха да ослепеят.

В какво се заключава новият живот? – Да прекарате поне един ден без смущение и безпокойство. Защо, като дойдоха самолетите в София, излязохте вън? Нека падат бомбите – това е алегро, а ти ще вървиш по пътя си. Бягането не е алегро. Това са гръцките надбягвания – Олимпийските игри, които се устройваха за придобиване на някакъв венец. И след всичко това, ще ми разправят за Христовата любов. Аз се чудя на хората. Аз не съм срещал досега нито един човек, който да е говорил за любовта, каквато е в действителност. Това, за което говорят, са трици. Говорят за страданията на Христа. Не зная, как е страдал Христос. Мога да зная, само ако ме разпнат на кръст, цяла нощ да ме бият, да се

гаврят с мене. Сега нито съм бит, нито съм разпъван. Как ще разбирам страданията на Христа? Ако разбираш, как е страдал Христос, никога няма да правиш погрешка. Ти не си разбрал Христовата любов, не си разбрал страданията на Христа. Когато те обиждат, ти знаеш реално, какво е обидата. Когато другите обиждат, не знаеш, какво е обида.

Стремете се да живеете без вътрешни тревоги. Често вие се тревожите, че земята ще спре движението си, че слънцето няма повече да изгрява. Учените изчисляват, след колко години земята ще престане да се движи. Това може да бъде, може и да не бъде. Вечното движение никога не спира. Животът никога не може да спре. Ние можем да спрем, но движението на живота не спира. Вие се смущавате, че може да изгубите любовта. Единственото нещо, което не се губи, е любовта. Всичко може да се изгуби, любовта – никога. Затова, изправете мисълта си. Щом сте в любовта, изправете живота си. Казваш: Аз не мога да обичам. – Може да не обичаш, това е друг въпрос. Ти не си авторитет, любовта не произтича от тебе. Щом не обичаш, това показва, че не си разбрал любовта. Какво разбирате днес? Едно време хората лесно изгасваха любовта: духнат лампата, изгасят любовта. Но как ще изгасиш сегашните електрически лампи? Духаш, те не изгасват. Ключ трябва за тях. Тогава и детето може да завърти ключа. Цялото Мърчаево да се събере да духа, няма да изгаси електрическите лампи. Но и най-малкото дете завъртва ключа, и лампата изгасва.

Ако вашата любов изгасва, както електрическата лампа, децата са виновни. Ако никой не може да изгаси вашата електрическа лампа, това показва, че имате бронята на любовта. Колкото и да духат, тя отблъсква. Цял свят да духа, не може да я изгаси.

Велико нещо е любовта, която иде от Бога. Нея никой не може да изгаси. Единственото нещо, което временно може да изгаси вашата лампа, това е безлюбието. Някое палаво дете завъртва ключа, и лампата изгасва. Стани, отвори ключа, и лампата пак ще светне. А вие тръгвате из селото, търсите палавото дете, което завъртяло ключа, и не можете да го намерите. Цял ден да го търсите, не можете да го намерите. Завърти ли някой ключа на вашата лампа, врътнете го на обратната страна, и лампата ще светне. Защо ще търсите немирното дете? Гледате роклята си – оцапана е малко. Търсите виновника, който я оцапал. Какво ви струва да вземете кърпа, натопена във вода и сапун, да изтриете изцапаното? Някой селянин казва, че остенът е оцапан. Търси, кой го оцапал. Вземи малко вода, измий остена и го остави настрана. Остенът, с който си служим, има шило. Ако живееш в любовта, не мушкай воловете си с остен. Ако ги мушкаш, ще дойде ден и тебе да мушкат. Остенът има приложение, не само към воловете, но и към всички хора. Обаче, никога не прилагай остена, дето не трябва. Превърни

остена в перо. Тая е хубавата страна на остена – да пишеш с него. Едно време мушкаха воловете с остен, сега с остен пишат хубави работи. Не хвърляй остена си навън, но превърни го на перо, да пишеш с него велики и красиви неща.

Приложете любовта като средство за подмладяване. Без любов никой не може да се подмлади. Това е основният закон в живота. Как ще се подмладиш? Съмняваш се в някого – това е невежество. Ако свършиш всички университети, пак няма да знаеш, как да се подмладиш, пак няма да знаеш, как да се освободиш от съмнението. Подмладяването не зависи от знанието. Представи си, че ядеш сладко и не знаеш, какво нещо е сладчината. Де се крие сладчината на ябълката? И най-учените професори да се съберат, да ви говорят за сладчината, ще знаете ли, какво представя тя? Обаче, вземи една ябълка, вкуси я, веднага ще имаш представа за сладчината ѝ. И без обясненията на професора ще знаеш, какво е сладчина. Истинското знание, което подмладява, не иде от обясненията на професора, но от Бога. Онова, което иде направо от Бога, то подмладява. Онова, което иде от хората, носи старостта. Хората създават старостта, а Бог – младостта. За да се подмладиш, трябва да имаш Божията любов. Как се подмладяват хората? – Когато Бог ги погледне. Как става това, и аз не зная. По Божествено зная, но по човешки не зная. Като ям ябълката, познавам сладчината и. Какво става с тебе, като те погледне Господ? Ти ставаш радостен, весел; щом те погледнат хората, ти си скръбен, тъжен. Щом те погледне Господ, ти се събуждаш; щом те погледнат хората, ти се отчайваш, животът ти се обезсмисля и заспиваш.

Да оставим човешките неща настрана, но да възприемем Божието благо. То е Божественото; то е, което очаквате сега. Хубавото, доброто иде от Бога, а не от хората. Те са само условие, да предават Божественото. Как ще дойде Божественото, не говорете за това. За онова, което иде от Бога, не можете да говорите на никого. За Божественото не се говори. Някой иска да ми разправя своята опитност, как страдал, но не може да я предаде. Друг иска да разкаже своята радост, и той не може да я предаде. Много естествено. Аз зная, каква е моята радост, но неговата радост не зная. Не се говори за радостта, която иде от Бога. Светлината, която огрява дърветата, произвежда хубавите плодове, но и за нея не се говори. Като вкусите плода, знаете, какво нещо е светлината. Човек, на когото Господ е говорил, се отличава от другите. Като види болния, туря ръката си върху него, и болният оздравява. Ако тури ръката си, и болният не оздравее, Бог не му е говорил, хората са му говорили. Казват за някого: Той е невежа. Невежа е, защото няма светлина. Ако поставя в тъмна стая най-учения човек и той ще бъде невежа. Докато има светлина, ще чете, учен ще бъде; щом няма светлина, той е невежа. На кого от вас, като отнемат светлината, може да

чете?

Той иде. Любовта иде, тя носи живот. Животът не се придобива, той иде от любовта. Знанието не се придобива, то иде от любовта. Свободата не се придобива, тя иде от истината. Всички хора искат да бъдат свободни, но не познават още истината. Не говорете за свободата. Не казвайте, че сте свободни. Докато говориш за свободата, ти не си свободен. Ако си свободен, никой не може да те ограничи. Ако някой помисли да те ограничи, ти ще бъдеш вече на слънцето.

Мнозина запитват, защо трябва да обичат. Ще обичаш, за да се подмладиш. Защо трябва да имаш любов към мъдростта? – За да дойде светлината. Без любов към мъдростта, светлината не може да дойде. Без любов към истината, свободата не може да дойде. Това значи, познаване и на трите закона – законът на любовта, на мъдростта и на истината. Никога не се сравнявай с другите хора, не мисли, че си по-горе от тях. Считай, че имаш толкова право, колкото Бог ти е дал. Не можеш да превишаваш правата си. Имаш слуга, ще му кажеш: Стояне, днес ще ми служиш, както Господ те е научил. На шивача ще дадеш плата и ще му кажеш: Скрой дрехата, както Господ те е научил. Като донесе дрехата, ще я облечеш, както я е ушил. И ти ще му платиш, както Господ те е научил. Жената да каже на другаря си: Слушай ме днес, както Господ те е научил. И мъжът да каже на другарката си: Слушай ме днес, както Господ те е научил. Ще кажеш на сина си и на дъщеря си: Слушайте ме, както Господ ви е научил. И синът да каже на баща си, да постъпва с него, както Господ го е научил. И дъщерята да каже на майка си, да постъпва с нея, както Господ я е научил. Това е новото в света.

Започнете с новото! Какво е казал Мойсей, какво са казали пророците, оставете настрана. Хубави работи са и те, но неразбрани. Кажи няколко думи, както Господ днес те е научил. Посвири малко, както Господ те е научил. И след това ще разправяте, какво съм казал аз. Вие не сте приложили това, което съм казал. Ако не го приложите, нищо не сте разбрали. Сега аз вярвам, че вие днес ще ме разберете. Заедно с вас, и целият народ ще ме разбере. Как ще разбере? Не трябва да каниш гладния човек да яде. Щом види ядене, той ще яде. Може да караш сития да яде, но гладният, като види хляба – без никакви наставления, ще почне да яде. Той знае вече, как да яде. Ти се отдалечи и гледай, как яде. Както гладният знае да яде, така всеки човек знае, как да прилага Божия закон. Достатъчно е да турят храната пред него и да се отдалечат; той знае, какво да прави. Новото учение трябва да се прилага, както се разбира. Казвам на съвременните хора: Направете така, както Господ ви е научил. Някой ме пита, какво да прави. Постъпи тъй, както Господ те е научил. – Аз не зная, как да постъпя.

– Това е политика. Когато хората имат да дават, забравят дълга си; когато имат да взимат, никак не забравят. Каже ли някой, че забравя да плати дълга си, това показва, че не иска да плаща. Защо, когато има да взима, не забравя? Да помним, когато имаме да взимаме, но да помним и когато имаме да даваме. Според мене, повече трябва да помним, когато има да даваме, по-малко, когато има да взимаме. Хората постъпват точно обратно. Даването да бъде на пръв план в паметта, а взимането да бъде на последно място.

Три неща са невъзможни в света. Живота ви никой не може да вземе. Светлината ви никой не може да отнеме. Свободата ви също никой не може да ограничи. Щом Бог живее във вас, така е. Ако Бог не живееше във вас, това е друг въпрос. Христос казва: „Които чуят гласа ми, ще оживеят в последния ден". Кой е последният ден? – Когато любовта проговори. Кой е последният ден? – Когато мъдростта проговори. Кой е последният ден? – Когато истината проговори. Това е времето, когато Господ започва да говори. Ако съзнаваш погрешките си, Господ ти е проговорил. Ако имаш желание да учиш, Господ ти е проговорил. Имаш желание да живееш по нов начин. – Господ ти е проговорил. Не отлагай нещата. Не отлагай работата на днешния ден за утре. Днешният ден никога не се повтаря. Слънцето само веднъж изгрява и залязва. Не мислете, че слънцето много пъти изгрява и залязва. Веднъж като изгрее, радвай се на изгрева. Слънцето донася всичките плодове. Разболееш се, вярвай, че болестта ти ще мине. Тя е старото в живота. Всички хора, които вярват в старото, боледуват. За ония, които вярват в новото учение, няма болести. За да разбираш сладчината на плода, трябва да бъдеш гладен. Ако хората не гладуват за любовта, не могат да я познаят. Любовта се познава само при глада. За да познаеш светлината, трябва да гладуваш за нея. Само при глада се познава светлината. Само при глада се познава свободата. Без глад животът остава неразбран. Без глад светлината остава неразбрана. Без глад свободата остава неразбрана. Гладът стимулира човека. Според мене, обичта е глад. Без обич всичко остава неразбрано. Без обич нищо не се постига.

Първото нещо в света е любовта. Тя само дава, нищо не взима. Това, което винаги дава и никога не взима, е любовта. Не се страхувай, че любовта ще потърси това, което е дала. Ако го потърси, това е робство. Тя никога не заробва. Любовта се радва и на глада. Когато си гладен, ще благодариш на Бога за онова, което ти е дал. Бъдете доволни за онова, което ви е дадено. Вложете тая мисъл в душата си, за да се радвате на великите блага. Мнозина очакват, че един ден ще умрат, ще отидат на оня свят и след това ще възкръснат. Как ще възкръснете? Възкресението няма да дойде, както се проповядва в църквата, или както учените казват. И днес можеш да

възкръснеш. Ако се съмняваш, смъртта ще дойде. Ако вярваш, животът ще дойде. Любовта изключва абсолютно всякакво съмнение, всякакво подозрение. В нея всичко е чисто. Аз съм опитал любовта, познавам я, както вие познавате сладчината на ябълката. Който е вкусил ябълката, не пита, каква е нейната сладчина. Не говорете за сладките работи, но кажете: Ето една ябълка, опитайте я. Като я опиташ, казваш: Зная, какво нещо е ябълката.

Освободете се от противоречивата мисъл, че хората са лоши. Казваш: Не мога да търпя тоя човек. Бог го търпи, ти не можеш да го търпиш. Това, което Бог търпи, и ние трябва да го търпим. Това, което Бог обича, и ние трябва да го обичаме. Не желайте Господ да обича вашите прегрешения, понеже ще ви застави и вие да ги обичате. – Как да обичаме лошите хора? – Ако си жена, постави в душата си идеала, че има един мъж в света, който е съвършен, който не ти е казал една обидна дума. Ако си мъж, постави в душата си идеала, че има една жена в света, която е съвършена, която не ти е казала една обидна дума. Носете тоя идеал в душата си.

Някои искат да бъдат първи, да заемат първи места. Бъдете първи в изправяне на погрешките си; бъдете последни в правене на погрешки. Бъдете първи в малките работи, а последни – в големите работи. Да обичате целия свят, това е последна работа. Да храните целия свят, това е последна работа. Малките работи са първи, големите работи са последни. Дави се една мравка. Казвате: Нека се удави. Не, извади я, нищо няма да ти струва. Тури пръста си във водата, извади мравката навън. Това е най-малката работа, която можеш да свършиш.

Казват за вас, че не сте истински вярващи. Право е, вие още не сте приложили закона на любовта, както аз ви говоря. И ония, които казват за вас, че не сте вярващи, и те не са го приложили. И те, и вие си приличате. Ще каже някой, че нямате любов. Право казва, но и неговата уста е още нечиста. Аз бих го похвалил, ако устата му е чиста. Когато ме поливат с чиста вода, разбирам; когато ме поливат с нечиста вода, това не разбирам. Да ръсиш с китка, потопена в чиста вода, разбирам; да ръсиш с нечиста вода, не разбирам. Сега искам и вие, като ръсите, да бъде с чиста вода, и китката ви да е от босилек. Вземете босилек и тръгнете от къща на къща, да ръсите. Ако ви обвинят, кажете, че аз съм ви опопил. Ръсете с вашата китка – с китката на любовта, да престанат всички спорове, да заживеят хората братски помежду си.

Първото нещо: Още днес да благодарим на Бога за всички добрини, които ни е правил, и за доброто, което иде. Старото си отива, новото иде. Що е новото? – Любовта. Що е старото? – Това са неразбраните работи. Новото

изисква да виждаш доброто в себе си и в другите. Старото е робство, което вече си отива. Иде Божията свобода! Да се освободи умът от терзания, да се освободи сърцето от терзания, да се освободи тялото от болести. Да бъдем всички здрави, да бъдем всички радостни и весели, да се радваме на Божествения живот. Да заиграем като малките деца!

Три неща са важни: Любовта като плод на Божия Дух, знанието като плод на Божия Дух и свободата като плод на Божия Дух. Значи, любовта, мъдростта и истината са плодове на Божия Дух. Като възприемем тия плодове на Духа, ще знаем, какво нещо е любовта, знанието и свободата, които идат от дървото на живота. Всеки, който иде от дървото на живота, той има живот, знание и свобода.

Велик е Бог в Любовта си!
Велик е Бог в Мъдростта си!
Велик е Бог в Истината си!
В любовта си Бог поучава, в мъдростта си просвещава, в истината си освобождава.
Милостив и жалостив е Господ, и Неговата благост е над всичко.
Веселието Му крепи всичко.
В Господа всичко живее и се движи. Той е веселие и радост на всичко живо в света.

Ще държите в ума си мисълта, да правите всичко, както Бог ви е научил. Няма да казвате, как ви е научил. Адам, като сгреши, Бог го потърси: Адаме, Адаме. Той мълча, но после каза: Чух гласа ти, Господи, но се убоях. Боязънта произтича от непознаване на Божия закон. В закона на любовта страх няма. Страхът трябва да бъде отвън. Това, което плаши хората, е безлюбието. Това, което насърчава хората, е любовта.

Казвам: Когото Бог е научил, вие не го учете. Оставете го да проявява това, което Бог го е учил. Погрешката на съвременните хора е, че едни други се учат. Така се раждат спорове. Никой никого да не учи. Казано е: „Всички ще бъдат научени от Господа". Оставете хората да се проявяват, както Господ ги е научил. Цигуларят да свири, както Господ го е научил. Ораторът да говори, както Господ го е научил. И вие говорете, както Господ ви е научил. Не говорете, както Господ не ви е учил. Вие се усмихвате. Защо? Вашата усмивка показва незнание.

Може да се усмихваш, да изпъчиш гърдите си напред, да покажеш, че много знаеш. Както и да се пъчиш, трябва да спреш вниманието си на стъпките си, да видиш, може ли да ходиш в хармония с всички хора по земята. Може ли да ходиш така, че да не блъснеш никого, да не стъпчеш

една мравка? Трябва да спазваш закона, да не мислиш само за себе си, да не си представяш, че си добър и свят човек. Това е заблуждение. Огледалото отразява светлината, но то не свети. Да мислиш, че си много добър, или че си много лош, и това е заблуждение. Ти си такъв, какъвто Бог те е създал. Ти проявяваш това, което Бог ти е дал. Аз се радвам, когато проявявам Божията любов. Аз се радвам, когато проявявам Божията мъдрост. Аз се радвам, когато проявявам Божията истина и свобода. Желая и вие да се радвате на това, което Бог ви е дал. Радвайте се на онова, което досега сте турили в килера си. Не търсете нищо отвън.

Често хората правят погрешката, която направила една българка – чорбаджийка. Докато бил жив мъжът и, тя нищо не работела. Чорбаджията донасял дърва, вода, услужвал и във всичко. Какво е работа, тя не знаела. Умрял чорбаджията, тя останала сама – няма кой да и помага. Няма дърва, не може сама да си донесе. Отива при съседа си, но и той няма дърва. Той и казал: Иди в гората, там има една помощница, наричат я Неволя. Събери дърва, тури ги на куп и започни да викаш Неволята. Тя ще ти се отзове и ще ти помогне. Отишла в гората, събрала една купчина дърва и започнала да вика: Неволя, Неволя! Викала, но никой не и се отзовал. За да не замръкне в гората, тя турила дървата на гърба си и тръгнала за дома си. Казвам и на вас: Вдигнете дървата на рамото си и право вкъщи! Само така ще разрешите въпроса. Това, което ти сам можеш да направиш, то е Божествено. Радвайте се, че можете да вдигнете малкия си товар и да го занесете вкъщи.

Колко пъти Христос е идвал при вас, да ви пита, можете ли да направите една малка услуга! Някой отговаря: Зает съм сега, Господи! Ожених се. И Господ си отива. Минават години, раждат му се деца. Пак дойде Христос и пита: Може ли да ми направиш една услуга? Отговаряш: Деца имам, Господи. Той пак си заминава. Остарееш, станеш 120 годишен дядо, пак дохожда Христос. Ти казваш: Господи, краката ми не държат вече. Първо жената беше виновна, после деца се родиха, а най-после краката ти не държат. Знай, че Господ е и в твоята възлюбена. Като дойде Господ, вземи ръката на твоята възлюбена, и двамата се хванете на работа за Господа. Като дойде втори път Господ при тебе, хвани за ръка възлюбената и децата, и хайде на работа за Господа! Така тримата ще свършите по-лесно работата. И най-после, когато Господ те посети на старини, хванете се всички за ръка, и заедно работете за Господа.

Да няма старост! Ако твоят възлюбен не може да люби Господа, той не може да бъде Негов служител. Ако детето не може да ти помага, то не може да бъде Божи служител. Тръгнеш ли да вършиш Божията воля, възлюбеният ти да дойде с тебе и да каже: Дето отиваш ти, и аз ще дойда с

тебе. Каквото ти правиш, и аз ще правя с тебе заедно. Детето да каже: Дето отиваш ти, и аз ще дойда с тебе. Каквото правиш ти, и аз ще правя с тебе заедно. Ако възлюбената ви не върви по вашия път, ако вашите деца не вървят по вашия път, те не са Божии служители. Ако и вие не вървите в пътя на вашата възлюбена, не сте Божии служители. Законът е един и същ за всички.

Казвам: Вие сте свободни, дето тръгне един, да тръгнете всички. Дали си последен, или пръв, ако тръгнеш напред, всички да тръгнат след тебе. Бог е първият, затова Той казва: „Аз съм алфа и омега, аз съм пръв и последен". Пръв и последен е Господ. Първата и последна мисъл са Божествени. Първото и последно чувство са Божествени. Първата и последна постъпка са Божествени. Първата постъпка крие нещо мощно, но и в последната постъпка се крие мощното. Денят е ясен, хубав, всичко имаш на разположение. Хората идат отвсякъде, да помагат. Там, дето е Господ, всичко се влива.

Той иде! Когато Господ дойде в света, и мирът ще дойде. Той иде, но още не е дошъл. Още една стъпка остава. Като стъпи, и мирът ще дойде. Ще престане бумтенето на аероплани, ще престанат бомбите. Една стъпка още, и мирът ще дойде. Бог е вдигнал крака си вече. Кога ще бъде това? Аз виждам вдигнатия крак. Щом стъпи, мирът ще дойде. Всички ще видите това. Тоя ден ще бъде един от най-веселите дни. (Амин). Амин ще бъде, като дойде мирът. Понеже всички се скриха в скривалищата, Господ е свободен, няма да стъпче никого. Пътят му е свободен, няма опасност да настъпи някого. Добре направиха хората, че се скриха. Мирът ще дойде. Ние ще излезем от скривалищата и ще видим, че Господ е дошъл. Ония, които ни тъпчат, избягаха, отидоха си.

Постъпете тъй, както Господ ви е научил.

Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

Божията Мъдрост носи изобилното знание.

Божията Истина носи изобилната свобода.

5. Беседа от Учителя, държана
на 12 юли, сряда, 5 ч. с, 1944 г.,
с. Мърчаево, Софийско.

1944_08_25 Поливане
Издателска къща „Жануа-98“

ПОЛИВАНЕ

VI Беседа, държана от Учителя, на 25 август 1944 г., 6 часа сутринта,
на връх Острец на Витоша

91 псалом.

Молитвата на Царството.

„Духът Божи“.

Отче наш.

Ще прочета 15 глава от Матея.

Вие сте от разни характери и да ви се говори някой път една реч, не се разбира от всичките еднакво. Един богат човек иска много пищна храна, разнообразна, да е сготвена добре. Той проста храна не обича. Казвам: Във всичките разбирания, във всичките философии на живота кое е най-важно? Една копринена тънка дреха за зимно време ни най-малко не е практична. За лятното време при 30 градуса топлина е отлична. После може да е с деколте, без ръкави. Даже животните, които са ходили с деколте в топлите места, при студените условия на живота изникнали им косми. Космите на главата от зор изникнаха. Брадата от зор е израснала. Дето хората са станали малко гладки, показва добрите условия.

Сега вас ви занимават някой път много обикновени работи. За пример интересува ви, като идете да учите, как ще свършите училище. Свършите четири години отделения, свършите три години прогимназия, пет години гимназия, четири години университет. Другите казват: Учен човек, много знае. Ти виждаш, че колкото учиш, все има повече да учиш и мислиш, какво да направиш със знанието, което имаш. Станеш по-чувствителен, по-честолюбив, мислиш, че си учен човек, че хората с тебе трябва другояче да се обхождат. По-напред като прост слуга този ти каже нещо, ти го направиш, онзи ти каже друго направиш го. Сега казваш, че всеки не може да ти заповядва. Значи ние обичаме да заповядваме, а не обичаме да ни заповядват. Кое е по-хубаво сега: да ти заповядват или да заповядваш? Кое е по-хубаво: да заповядваш или да ти заповядват? Ако е за добро, да заповядваш е най-добре, ако е за зло, най-лошо е. Следователно за доброто да заповядваш, имаш пълно право. Дойдеш до злото, нека да ти

заповядват, ти само слушай. Като ти заповядват, ти иди, че направи доброто. Вие едновременно сте господари и на доброто и на злото. Заповядвай на себе си да правиш добро. Когато обичаш някого, дойде при тебе казваш: Заповядай! Правиш му услуга искаш да го нагостиш. Когато не обичаш някого, заповядваш да го нахукат, казваш да си върви. Питам кой господар е по-добър от двамата. Вие казвате, този човек не обичам. То е тъй, че не го обичаш. Този човек за бъдеще ще бъде условие да те обича. Този човек, когото сега не обичаш, за бъдеще ще имаш нужда да те обича. Този човек, когото сега не обичаш, за бъдеще няма да бъде нищо. Сега вас ви се вижда противоречие, как може да бъде. Вземете един слуга, комуто господарят дава заплата десет хиляди лева, нали изпълнява, каквото заповяда господарят му. Каквото каже господарят изпълнява думата му. Един ден, когато господарят престане да му плаща, слугата не го слуша. Освен че не го слуша, казва: опак, изяде ми парите, изедник.

В света с пари добро никога не може да направиш. Дето казват, че с пари може, то е за злото. С пари убийство може да направиш. Може да те подкупят да идеш и да убиеш когото и да е. Всички мислите, че като имате пари, ще правите добро. Лъжете се. С пари всичките хора са развратени. Сега разбирайте думата развратени, развъртени. Развращението иде, когато дойдат парите. Развращава се човек от парите, когато парите му станат господар. Парите са едно оръжие, една сабя, която носиш. Ако си умен човек, ще направиш добро с нея, ще насечеш дърва, ако си от лошите може да претрепеш някого. Казвам: Когато казва Писанието: „не може човек да служи на двама господари“, защото в света има само един господар. Бог е създал света. Вторият господар сам се е наложил. Случва се в едно семейство, че бащата умира, остава големият син, взема мястото на бащата, започва да се разправя с другите братя както баща му. Бащата е дал нещо, този брат, отде накъде ще се разпорежда. Сега ще вземе привилегията като големия баща, казва: Трябва да се подчинявате. Казвам: Валидна е първата заповед, която е излязла от Бога. Другите заповеди са второстепенни. Сега по какво се познават Божествените заповеди от човешките. Божествените заповеди никога не произвеждат противоречие. Каквото кажеш, става, каквото бутнеш, става. Завъртиш ключа, дойде светлината, завъртиш ключа, дойде водата, завъртиш ключа, дойде хляба. Обаче в заповедите на хората няма тази сила. Казваш много работи, но туй което е човешко, винаги произвежда в човешката душа, в ума, в сърдцето му раздвояване. Раздвоиш се, дали да го направиш или не, то е човешко. Мислиш дали да го обичаш или не, то е човешка работа. В любовта няма закон, който да ти каже да обичаш. Щом мислиш дали да обичаш или не, то е човешко. Светлината няма закон да осветява. Да кажеш на светлината или на запалената свещ да светят. Като запалиш свещта, тя знае да свети.

Сега вие казвате, защо не ни върви. Човешки работи са, затова не ви върви. Казваш: Аз защо не мога да живея с този човек? Ти си избрал един другар, който не е по Бога, как ще живееш? Искаш ти да бъдеш господар и той иска да бъде господар. Двама господари на едно място не може. Плюс и плюс се отблъскват, противоречие има. Знаете ли защо има противоречие? Двама души, които се обичат и двамата са гладни, от две места им дават хляб, единият иде на едното място, другият на другото, ще се разделят. Двама гладни хора не може да се обичат. Сега аз ви говоря за обичта, тя строи. Когато аз говоря, аз не визирам обикновената любов. Любовта,която вие имате е толкоз обикновена, тя съществува в животните, навсякъде. Тя е последната слугиня на Бога. Последната любов е, с която вие се занимавате. По-долна от нея няма, вие сте я хванали за пеша и, държите се. Пък тя е базиргянин: малко дава, много взема. Някой ми казва: Знаеш ли, че аз те обичам. Как ме обичаш? Сега ние казваме, че обичаме Бога, любим Бога. Обичаме Го, защото ни е пратил на земята, как няма да го обичаме. Ако ви бутне, вземе изведнъж всичко. Ще кажем: Отсега нататъка на Господа не служа. Ако някой ви зададе един въпрос: Защо трябва да обичате един човек? Трябва да го обичате, защото ви люби. Някой дойде и ми казва, че много ме обича. Обича ме, как няма да ме обича. Дошъл с празен чувал, обича ме трябва да напълня чувала. Иска да вземе от мен, а иска да ме убеди, че ме обича. Да каже на светски език: Дойдох при тебе да взема жито, от тебе да ми напълниш чувала. Казва: Ти напълни моя чувал, аз ще напълня твоя. То е политика. Ти като напълниш чувала, ако го видиш хвани го. Обичта с празния чувал, то е за ваша сметка. Вие мислите, че като обичате някого, вие му давате. Онзи, когото обичате, вие винаги вземате от него. Ето което не знаете. И в обичта има вземане, там любовта после се проявява. Идеш при някой богат човек, казваш: Аз те обичам. Той разбира закона, напълни ти чувала с жито. Идеш на неговата нива, изореш я, посееш я с жито. Идната година, като го пожънеш, казваш: Ти миналата година ми даде един чувал с жито, посях го, спечелих, аз вземам един за мене, а на тебе давам девет чувала. То е любов. Любовта, която посеете на нивата, от плода върнете деветте чувала, а за себе си оставете един чувал. Не оставяйте за себе си девет чувала, то е неразбраната любов, от която главите на хората са побелели и оголели. От тази любов ще очакваш да ти побелее главата. Не само това, но най-после каквото има човек в този свят, с тази любов ще го изгуби.

Вземете съвременния свят. Ще ти наложи един закон, ще идеш да се биеш за отечеството. Трябва да жертваш всичко. Баща ти ходил да се бие, убили го. Брат ти ходил да се бие, убили го. Сестра ти била милосърдна сестра, убили я. Каква е тази любов? Казват: Трябва да умрете за отечеството, като го обичате. Казвам: Новото учение е друго. Не трябва да умираме за отечеството, но да живеем за отечеството. Не искам онези, които ми

дължат да умрат, но да живеят да си платят дълговете. След като умрат изпоядат ме. Вие като ви стане мъчно искате да умрете. Постоянно слушам: Искам да умра. Чакай де. Като сте сиромаси искате да умрете, но като богати искате ли да умрете? Ако няма кой да ви обича, искате да умрете, но ако има кой да ви обича, искате ли да умрете? Не. Защо. Сега аз ви говоря върху илюзиите на света. Влезли са известни същества които са изопачили Божествения закон. Съществува един свят на илюзии във вас. Всякога знайте, щом една мисъл се раздвои в ума, не е права. Щом едно чувство се раздвои не е право. Щом една постъпка се раздвои не е права. Божественото в човека никаква сянка не хвърля. Пълна хармония, никакъв дисонанс няма. Щом се тревожиш и безпокоиш, е човешко. Не е лошо. Щом се разгневиш, впрегни воловете си и иди да ореш, вземи мотиката си и иди да копаеш, или вземи две стомни, иди на чешмата донес вода. Енергията трябва да се впрегне на работа. Ако си гневен и донесеш две стомни вода, водата, която е носена с гняв е по-сладка. То е теория, ще направите опит. Идете някой път и пийте вода, малко е блудкава, ако с гняв сте я донесли и пиете, водата е по-сладка. Земеделците знаят това. Като турите тор на едно дърво, торът нито се яде, нито се пие, но като ториш едно растение, по-хубави стават плодовете. Мътната вода като туриш на растението, изкарва по-хубави плодове. Казвам, не е лошо човек да се сърди. Като дойде гневът, направете го слуга, не го оставяйте господар. Като дойде съмнението, не го пъдете. Кажете: Такъв слуга като тебе искам. Турете го на място. Като дойде леността и нея турете на място. Леността не е лоша, тя дава почивка на човека, малко да работи. Ще си починеш един, два часа, не целия живот да почиваш, ще станеш крепък.

Сега ще ви дам едно правило. Казвате, какво да правим с нашия лош живот, какво да правим с нашите лоши мисли, с нашите лоши желания. Какво да правим? Аз ще ви кажа. Този въпрос ще реша сега. Лошите мисли са били досега господари във вас, а добрите са били слуги. Сменете сега, направете лошите мисли слуги, а добрите господари ги направете. Лошите чувства са били във вас господари, а добрите чувства са били слуги. Направете сега лошите чувства слуги, а добрите чувства направете господари в себе си. Лошите постъпки досега са били господари, добрите са били слуги. Сега другия ред турете. Не ги пъдете, нищо не пъдете. С пъдене тази работа не става. Скръбта като дойде не я пъдете. Радостта като дойде, нея не задържайте. Защото ако пъдиш скръбта, страданието, ако пъдиш, то не си отива. Казвате, защо да не може да го изпъдя? Скръб имаш, страдание имаш; порязал си крака, искаш да се махне. Махва ли се? Трябва да му служиш. Може да служиш на тази скръб. Скръбта в дадения случай е дошла да ти помогне. Туй което лекува човека, то е скръбта. Ти си порязал крака си, като превързва крака ти, тя причинява болка. Ти започнеш да хукаш. Като излекува крака, замине страданието. Преди да

оздравее крака, аз не се мърдам от тук, казва скръбта. Радостта не я задържайте. Като дойде, тя качи се на гърба ти. Радостта винаги се качва на гърба. Понеже носи доста за ядене, качи се на рамото ти и бонбончета, ябълки, круши ти дава. Ти я носиш, защото дава по нещо. Остави я да си замине. Тя рече да замине, ти казваш: Почакай. Има и други някои, да се качи на рамото и да им даде. Остави я да си върви. Колкото време иска да седи на рамото, нека седи, нищо не казвай. Като замине, нека си иде. Радостта като седи един, два часа, изпохарчи всички ябълки, няма какво да ви дава. Понеже я задържате, няма вече какво да ти даде. Остави я да си иде, да напълни торбата пак. Затуй не трябва да задържате радостта. Не и казвайте: Аз без тебе не мога.

Сега тия са правилата. Вие очаквате от живота. Майката през цял живот не може да носи своето дете. Ти през цял живот не може да носиш една мисъл в ума си. Тази мисъл трябва да излезе от тебе. Едно чувство не може да носиш през целия живот. То трябва да излезе навън, да учи. Чувствата се учат, мислите се учат, постъпките се учат. Те трябва да излязат навън. Ще ви приведа един анекдот. Съвременните хора страдат, понеже не знаят какво нещо е любовта. Всичките хората не познават любовта. Да се пожертваш за хората, то още не е любов. Да раздадеш имането си, то не е любов. Като четете 13 глава от Посланието към коринтяните, се говори за любовта. Любовта като дойде носи изобилен живот, носи изобилно знание и изобилна свобода. Това са качествата на любовта. Любовта като потече, дето мине носи всичките благословения със себе си. Чудно е, любов имаш, и си толкова скържав, страх те е да не те оберат. Аз се чудя при тази изобилната вода до Мърчаево, кой може да те обере. Тази вода /топлите води при Рударско/ която имате, този големия извор, да започне да плаче, че ще му вземат водата. То е смешно, радва се, че ще вземат. И без това ще изтече навън. Вас ви е страх от любовта. Цицирикат капчици, срах ви е да не би някой да ви открадне любовта. Единственото нещо, което не се краде, то е любовта. Всичко друго може да откраднат, любовта никога не се краде. Всичко може да разделиш, любовта никога не може да разделиш. Любовта не може да помръднеш. Няма същество в света, което може да я помръдне. Единственият, който помръдва любовта, Той е Бог. Има един, който може да я подига. Кой как дойде да я бута, не може. Като я бутне, казва: Не е за мене, остави я и си замине. Когато искате по някой път да дигнете любовта, ще повикате Господа. Другояче ще се орезите. Вие какво сте мислили, то е друга работа. Не се плашете, че любовта може да ви я откраднат. Като се убедите, че никой не може да я дигне, ще имате една свобода.

Аз представям въпроса много материално, за да бъде разбран. Защото всичките мъчнотии в живота, които за бъдеще ще се явят ще ги разрешим

чрез закона на любовта. Единственото нещо, което разрешава трудните задачи е любовта. Без любов трудните задачи не се разрешават. Искаш да помогнеш на един умрял, любовта ще го съживи. Искаш да помогнеш на някой невежа, любовта ще ти помогне. Във всичките работи, единствената сила, която помага както трябва, то е любовта. Всички същества от единия край на живота, до другия са се носители на любовта. Които са разбрали този закон, те са съвършени. Онези, които не са разбрали закона, са от несъвършените.

Да допуснем, дойде един ваш приятел, който ви е обидил. В какво седи обидата? Много хора има, които са родени и обичат да имат само един приятел, не обичат много приятели. Имат един признак носят го. Хубаво е това в тях, но са хора, които много страдат. Защото този, когото обикнат, той обикне друг. Не може да се поберат в кожата, как тъй той да обикне друг. Те са създадени да обичат само един, искат другите хора като тях да бъдат. Как тъй да обичат друг. Това е единична любов. На едно колело, с което се полива градина, турите само една чаша и завъртите колелото, как ще поливате градината. Когато цялото колело е с много чаши, по-лесно се полива градината. Всичките хора са чаши, които гребат от любовта. Трябва да се радваме, стига тази чаша да не е пробита, да може да гребне и да полива градината. Божествената градина трябва да се полива. От плода на тази градина нашето благо ще дойде. Ако никъде нищо не си поливал, няма да се ползваш. От чуждите градини малко може да дадат от най-сладките плодове. Защо да им дадем ще кажат. Най-сладките плодове са там, дето сме поливали. Дето не сме поливали там са горчивите плодове. Защо ще дойдат горчивите плодове? Защото не си поливал. Защо ще дойдат сладките плодове? Защото си поливал. Може да го проверите. Бог всякога иска да ни накара да работим, за да бъдат плодовете сладки. Христос казва: „Отец ми работи и аз работя с него". Господ работи, защото Той като работи, добрите плодове стават. Ако Господ не работи, тогава са горчивите плодове. Там дето Господ работи плодовете са най-сладки. Дето и ние работим са най-сладките плодове. Там дето Господ не работи са най-сладките плодове. Дето и ние не работим са най-горчивите плодове. Ето една практическа философия, която проверете. Върху нея градете живота си. Не отивайте да поливате, дето други са поливали. Не сейте една нива, дето мнозина са сели. Ще сееш там, дето никой не е сял. Дето другите са сели, радвай се на това. Дето човек е сял и е работил, радвай се. Радвай се и на онова, което вие постигате. Духът във вас е който ви ръководи. Искайте да работите, за да постигнете. Тогава ще имате онази радост и скръбта ви ще се превърне на радост!

Днес е облачно времето. Нашите разбирания са днешното време. Всичката ви философия на земята е такава. Не е приятно, търсим завет между

камъните, но тия противоречия през дупките идат, че ни закачат. Туй е старото учение на света. Да те обичат хората, знаеш какво значи. Да те обичат хората, значи ти си наковалня. Да обичаш – ти си чук отгоре на наковалнята. Да му мисли гвоздеят, който е помежду наковалнята и чука. Сегашната любов има наковалня. Искате да ви обичат. Чукове има, които чукат отгоре. Те обичат гвоздеите. Сега наковалнята казва: Удряй, да ме обичаш. Той знае, че има някой да го обича. Да мисли гвоздеят. Най-после гвоздеят става истински гвоздей. Като стане гвоздей, казват: Турете го някъде. Хора, които не се обичат, ще ги накара да се обичат. Как мислите, любовта на гвоздея бихте ли желали. С гвоздеи да обичате. Дойде някой тури тесла, разкове. Никога не е имало никаква любов. То са заблуждения. Никакво отношение няма. И двата предмета са мъртви. Законът е такъв. Онзи, когото обичаш и любиш, ти ще му поливаш градината. Неговата градина ще видиш, че се нуждае от поливка. Ти когото обичаш и който те обича, без да му кажеш, той като види твоята градина ще ти полее градината. Тия хора се обичат. Когато поливате градината без да ви каже някой, вие се обичате. Човешкият ум е една отлична градина, човешкото сърдце е една отлична градина и човешката душа е отлична градина. Тия градини може да се поливат с Божията Любов. Там ще растат всичките плодни дървета с най-сладките плодове.

Вземете в съвременната химия да ви приведа един пример. Имате водата, от два елемента е направена. Единият елемент е двоен, двойна пропорция дава. Единият елемент поддържа горението, сам не гори, а другият гори. Ако няма кой да поддържа горението, той престава да гори. Питат някои: Защо трябва да се пие водата от два елемента? Щом пиете вода, тази вода се разлага, водородът отива в сърдцето, образува горенето. В сърдцето се образува топлина. Иде кислородът на помощ да поддържа горението. Кислородът като влезе в ума образува човешката светлина. Водородът отива да му помага. Кислородът никога не отива в човешкото сърдце. Сърдцето се нуждае от водород. Сърдцето се нуждае от любов, която гори. Човешкият ум се нуждае от любов, която поддържа горението. Умът не се нуждае от горене, от поддържане на горението. Туй, което поддържа горението е светлина. Туй, което гори е топлина. Казвате тогава: Изгорях. Като гориш топлина трябва да има. Ако не гориш. Щом гориш, ти си водород. Щом поддържаш горението, ти си кислород. Любовта не гори, а поддържа горението. Любовта никога не гори, поддържа горенето. Туй, което гори в света, то е материалната любов. И тя ви трябва, но материалната любов не може да гори, ако Божествената Любов не я поддържа в нейните проявления. Всичките противоречия, които се явяват в живота в сърдцето стават тия работи. Човешката любов изгаря човека. Може да има ключове разни степени на топлината. Без топлина човек замръзва. С топлина човек оживява. Ако се пресили любовта, топлината

става по-голяма, тогава се явява друг неестествен живот, всичко се обръща на пара. Мощна е само Божествената Любов. Човешката любов е много слаба, немощна. Човешката любов мяза на кравешко мляко. Като туриш до половина тенджерата, като подкладеш огъня, млякото се набъбва. Който не разбира закона, мисли, че се увеличава. Ако поседиш, ще излезе из тенджерата, ще изгубиш млякото. Вие мислите, като се надигне любовта, ще напълни цялата стая. Ще намалиш огъня, да не излиза из тенджерата млякото.

Божествената Любов е голям вечен извор, който тече навсякъде, непрестанно той пълни всичко, празните пълни, пълните не ги бута. Единствена любовта пълни всички съдове. Като няма какво да мисли, любовта намира работа. Ако мисли, че знае, любовта минава и заминава. Та във вас има едно неразбиране. Радвайте се на човешката любов, която станала слугиня. Законът какъв е. Радвайте се на човешката любов, която е станала слугиня. Радвайте се на Божествената Любов, която е станала господарка. Радвайте се на Божествената Любов, че е господарка. Радвайте се на човешката любов, че е слугиня. Като дойдат и двете да ги приемете. Да приемете Божията Любов и да приемете и нейната слугиня. Оставете ги двете, като дойдат у вас те ще /се/ уредят. Никакви наставления не им давайте, те ще уредят работите, както никой не може да ги уреди. Ако се намесите в тази работа, вие всичко каквото имате, ще го изгубите. Те казват: Щом нямаш нужда от нас, заминаваме. Като останете сами иде студът. Студът иде, когато светлината и топлината си отиват. Кажеш: Добър ден! – не може да се ръкуваш. – Добър ден! – не може да говориш. Понеже хората оправят света, любовта заминава. Студено е днес. Как ще обясним. Бащата родил син и дъщеря, не го слушат. Дъщерята иска да се ожени за някого, когото бащата не обича. Синът иска да се ожени за някоя, която майката не обича. Дъщерята трябва да слуша баща си, да се жени за момък, когото бащата обича. И синът трябва да се жени за една мома, която майката обича. Нищо повече! Вие казвате: Защо така? Че кой ви е научил да обичате? Баща ви. Ако баща ви не ви обичал, как ще знаете да обичате? Щом ви обикне ще вървите по пътя. Кой ни научил в света да се обичаме? Бог ни научил. Ще го слушаме. Ние сега мислим. Първият, който ни е научил да обичаме и да любим, Той е Бог. По този начин вие дойдохте до този хал, ще остареете, ще загубите любовта. Ще се чудите, какво беше едно време като млади.

Туй, което ви говоря, ако приемете туй учение, ще се подмладите. То е закон за подмладяване. Как ще стане? Не мисли как ще стане. Ще легнеш, ще станеш и ти ще си се подмладил. Как става няма да знаеш, но туй, което е станало, ще го знаеш. Че е станало ще го знаете. Достатъчно, че е дошло от някъде, нищо повече.

Един ден гледам, нашият брат Темелко вършее с два коня. Казвам му: С три коня – по-лесно се вършее. Той казва: Нямам. На другия ден ето един кон иде сам. Влезе, туриха му въжето и целия ден вършеха с него. Другият ден искат да го вземат, не искат да му вършее. Конят дойде неканен гост. То е по закона, любовта сама иде. Като дойде, свърши работата и си върви.

В света всички хора трябва да бъдат носители на Божествената Любов. Всички противоречия, които днес съществуват, то се дължи на човешката лакомия и неразбиране закона на любовта. Ако съвременните хора разбираха любовта, тази война, дето се избиват и осакатяват хората нямаше да съществува. Неразбранщина, искат да бъдат господари, богати, те да заповядват, да няма по-силни от тях. Ражда се едно състезание. Сега в света любовта иде. Като дойде Божествената Любов, всички противоречиви форми ще изчезнат и хората ще забравят да се мразят. Как ще стане, няма да го знаете, но като стане, ще го видите. Ще дойде един ден, няма да бъде далече.

Сега от туй, което проверите, него ще казвате. Това е натрупан материал, вие ще идете да го продадете, доста скъпо продавате. Повече от една ябълка не давайте. Който иска да му кажеш нещо, ще се качиш на рамото му. Ако позволи да се качиш на рамото, дай му една ябълка, ако не позволи, кажи: Не давам. Туй е вярно. Там дето не сте поливали горчивото иде. Там, дето си поливал, сладкото иде. Защо е горчивото? Защото не съм поливал. Защо е сладко? Защото съм поливал. Защо ме обичат хората. Сладчината е любов. Горчивината е безлюбие. Що е безлюбие? – горчивина. Когато лекуват някоя болест, горчиви хапове ни дават. Учат ни да поливаме. Казвам: Нямам време да поливам. Ще дойде горчивината. Казваш: Нямам време. Като нямаш време ще дойде горчивината. Като имаш време, ще дойде сладчината. Що е време? Дето има време, има поливане. Дето няма време, няма поливане. Всички се оплаквате, че нямате време. Времето е дадено за любовта. Дето има любов, време има, дето няма любов, няма никакво време. Там, дето има любов, има сладчина, дето няма любов, горчивина има.

Всичката философия на любовта давам ви я в резюме. Какво нещо е любовта. Любовта е най-сладкото нещо и в ума, и в сърдцето, в душата, навсякъде. Всичката красота това е любовта. Хармонията това е любовта. Силата това е любовта. Ако сте грозен, то се разбира защо. Ако сте красив, разбира се защо. Ако сте силен, разбира се защо. Ако сте слаб, разбира се защо. Ако сте добър, разбира се защо, ако сте лош пак се разбира. Истинското богатство е дето богатството е слуга на любовта. Истинското знание е слуга на любовта, всички неща в света са слуги на любовта.

Единствена любовта е слуга на Духа. Любовта аз наричам най-възрастната дъщеря на Бога. Първата в света, която урежда света. Най-красивата, най-силната, най-разумната от всичките.

По някой път вие искате да знаете, защо вие сте жена или защо сте мъж? Вие сте жена, понеже в света само жените образуват топлина, те горят постоянно. Що е мъж? Туй, което поддържа горението, то е светлина. Топлината и светлината заедно вървят. Те са процеси. Топлината служи в един по нисш свят, от това се създава възвишения свят светлината. Та казвам: Онзи, който не носи светлина, не е мъж. Онази, който не носи топлината, не е дева, не е жена. Девите носят топлината, ангелите носят светлината. Не разбираме под топлина горение. И туй, което гори и не изгаря, то е горение. Мойсей видя къпината, която гореше и не изгаряше. Мисъл, която поддържа туй горение или го прави достъпно за другите, тя е светлина. Без светлина ние не можехме да имаме очи. Светлината в нас създаде очите, с които виждаме хубостите на Божествения свят. Няма по-хубаво нещо да бъдете дева. Най-чистото нещо са девите, които горят. Най-красивото нещо, това е светлината. Най-чистото е огънят. Най-красивото е светлината. Красива е човешката мисъл. Чист е стремежът на човешката душа.

Любовта и обичта това са два принципа в света, които подигат хората. Защо българинът нарекъл туй, което гори и поддържа горението, като се съедини, нарекъл го вода. Вода е нещо, което води, отваря пътя. Водата отваря път.

Сега малко чувствувате безлюбието. То е миналото. Ако бихте имали първата любов, Божията Любов, веднага ще стане топло. Ако дойде любовта веднага цялото небе ще се отвори. Имате малко любов, тук там е отворено небето. Тук разискваме за човешката любов. Не е свободен човек при човешката любов. Аз съм гледал деца, майката носи в престилката си три, четири ябълки, майката бръкне, детето отвори очите, гледа колко е голяма ябълката на брата му. Ако даде по-хубавата на братчето му, то плаче. Казват: Глупави били децата. То е като художник, вижда хубавото. Като даде на него и на брата му еднакво хубави ябълки, казва: И моята е като твоята. По-малка ябълка майката трябва да даде на по-малкия. По-голяма е на брата, той е по-голям, на по-малкия, по-малка. То е по мярката на човешката любов. Ябълките трябва да бъдат еднакви. Често съм виждал братчето казва: Дай ми твоята, и то взема неговата.

Стига вече. Дойдохме до човешката любов. Човешката мисъл иска да бъде господарка на любовта, пък то не може. Човек като Яков бори се с Господа. И видя, че не може да победи, Господ като го бутна за бедрото, то се

изкълчи. Казва: Благослови ме да разбера твоето учение. Яков е практичен, две жени имаше, слугува за тях при Лавана. Господ казва: Връщаш се вече при брата си, ще напуснеш стария живот. Взе благословението от баща му, ще се поправиш. Той се бори и най-после разбра, че не е прав. Като се върна Яков при брата си, още от далече отдели от имането си и казва: Твой раб съм.

Най-хубавото е като дойдете до закона на любовта, давайте по равно. В Божествената Любов равенство, в човешката любов друг въпрос. В Божествената Любов хората са еднакво силни, в човешката не са еднакво силни, един има повече, друг – по-малко. Неестествено е.

Да слезем долу, пак да ни угости човешката любов!

1944_08_25 Поливане
От томчето Заветът на Любовта т.1

ПОЛИВАНЕ

Тъй както сте събрани тук, вие сте хора с различни характери, затова, като ви се говори нещо, всички не разбирате еднакво. Богатият иска пищна храна, търси разнообразие, стреми се към добре сготвено ядене. Той не обича проста храна. Кое е най-важното в разбиранията на хората? – Техните философски системи за живота. Тънката копринена дреха не е практична за зимата; за лятото, при 30 градуса топлина, тя е отлична. Даже и животните, с по-тънка кожа, усещат студените условия на живота. За топлите места козината им е удобна, но като се пренесат при студен климат, те се нуждаят от гъсти, дълги косми. Нуждата, условията са създали дебелата кожа на животните. И косми на човешката глава са изникнали от нужда, от голям зор. Също и брадата е израснала от зор. Фактът, че съвременните хора са по-гладки, с по-мека кожа от предишните, говори за добрите условия, при които те живеят.

Често вие се занимавате с обикновени работи. Например, интересувате се, като учите, как ще свършите училището. В първо време свършвате четири отделения, после три години прогимназия, пет години гимназия и най-после четири години университет. Хората казват: Учен човек е тоя, много знае. Обаче, ти виждаш, че колкото учиш, все повече трябва да учиш и мислиш, как да използваш знанието, което си придобил. Ставаш по-чувствителен, по-честолюбив, мислиш, че като учен, хората трябва да се обхождат другояче с тебе. Докато си бил слуга, на всички си отстъпвал, изпълнявал си, каквото ти заповядват. Но сега казваш, че не всеки може да ти заповядва. Значи, ние обичаме да заповядваме, а не обичаме да ни заповядват. Кое е по-хубаво: да заповядваш, или да ти заповядват? Ако е за добро, да заповядваш е най-добре; ако е за зло, не е добре да заповядваш. Следователно, имаш пълно право да заповядваш за доброто. Дойдеш ли до злото, нека други да ти заповядват, а ти само слушай. Заповядват ли ти за доброто, бъди изпълнителен. Човек едновременно е господар и на доброто, и на злото. Затова, всякога заповядвай на себе си да правиш добро. Като обичаш някого, ти го каниш в дома си и му казваш: Заповядай! Така ти му правиш услуга, имаш желание да го нагостиш. Ако не обичаш някого, заповядваш да го наругаят, да го изпъдят вън. Кой господар е по-голям: който обича, или който не обича? Казваш: Не обичам тоя човек. Така е, днес не го обичаш, но ще имаш нужда в бъдеще, той да те обича. Той ще заеме високо положение, и ти ще имаш нужда от него. Това ви се вижда противоречиво, но така е. Например, имате слуга, на когото плащате десет хиляди лева месечно. Той ви слуша, изпълнява,

каквото му кажете. Един ден, когато престанете да му плащате, слугата не ви слуша вече. Не само че не ви слуша, но говори лошо за вас. Казва, че сте изяли парите му. Докато бяхте изпълнителен към него, той ви обичаше и слугуваше добре; щом изменихте отношението си, той не ви слуша. Сега вие имате нужда от него. С пари добро не може да се прави.

Съвременните хора казват, че с пари, именно, всичко може да се направи. Това е само за злото, но не и за доброто. С пари убийство може да направиш; с пари подкупваш някого, и той извършва престъплението. Хората мислят, че като имат пари, ще правят добро. те се лъжат. Парите развалят хората, развращават ги. Думата „развратен" означава развъртян. Човек се развращава от парите, когато те му станат господари. Парите са оръжие, сабя с две остриета. Ако си умен, ще правиш добро с нея, ще сечеш дърва; ако си лош, ще убиеш някого. Казано е в Писанието: „Не може едновременно да служиш на двама господари – на Бога и на Мамона". В света има само един господар – Бог. Той е създал всичко. Вторият господар сам се е наложил. Случва се, че в едно семейство бащата умира. Големият син заема мястото на бащата и започва да се отнася с другите братя, както бащата е постъпвал. Бащата е дал нещо за това семейство, а братът още нищо не е дал. Кое му дава право да се разпорежда като баща? Той взима правата на бащата и казва: Трябва да ми се подчинявате. Казвам: Валидна е първата заповед, която е излязла от Бога. Другите заповеди са второстепенни.

По какво се отличават Божествените заповеди от човешките? Божествените заповеди никога не произвеждат противоречия. Каквото кажеш, става; каквото бутнеш, става. Завъртиш ключа, яви се светлина; завъртиш ключа, потече вода; завъртиш ключа, дойде хлябът. Човешките заповеди създават противоречия. Те нямат силата на Божествените. Много неща казва човек, но от казаното малко става. Човешките заповеди произвеждат в ума, в сърцето и в душата раздвояване. Щом се раздвоиш, да направиш ли нещо, или не – това е човешко. Мислиш, дали да обичаш, или не – това е човешко. В любовта няма закон, който заповядва на човека да обича. Няма закон, който заповядва на светлината и на запалената свещ да светят. Щом запалиш свещта, тя знае, какво да прави.

Често се запитвате, защо работите ви не вървят добре. – Много просто, човешки работи са. Питаш: Защо не мога да живея с тоя човек? – Ти си избрал един другар, който не живее по Божествено, а по човешки. Как ще живееш с него? И ти искаш да бъдеш господар, и той иска да бъде господар. Двама господари на едно място не може да има. Плюс и плюс се отблъскват; минус и минус се отблъскват – противоречие има между тях. Защо се явява противоречието? Двама души се обичат, и двамата са

гладни; отиват да си вземат хляб. Единият отива на едно място, а другият на друго място и се разделят – любовта им се раздвоява. Затова казвам: Двама гладуващи не могат да се обичат. Аз ви говоря за любовта, като строителна сила. Аз нямам пред вид обикновената обич, която съществува между живите същества – навсякъде в природата. Обикновената обич, обикновената любов е последната слугиня на Бога. С нея се занимават обикновените хора. По-долна от нея няма. Въпреки това, вие се хващате за дрехата ѝ, здраво се държите за нея. Тя е търговецът малко дава, много взима.

Мнозина казват, че обичат Бога. Обичат Го, всички Го обичаме, защото ни е пратил на земята да живеем. Как няма да Го обичате? Вземе ли всичко, което имате, засегне ли интересите ви, казвате: Отсега нататък не искам да служа на Господа. Ако някой ви запита, защо обичате даден човек, ще отговорите: Трябва да го обичам, защото той ме люби. И на мене са казвали, че ме обичат. Обичат ме, как няма да ме обичат. Дошли при мене с празни чували, и аз трябва да напълня чувалите им. Те искат да вземат нещо от мене, а ме убеждават, че ме обичат. Защо оня, който обича, не каже просто, разбрано: Дойдох при тебе, за да взема жито. Можеш ли да напълниш чувала ми? Друг пък не казва, че обича, а извърта истината: Ти напълни моя чувал, аз ще напълня твоя. Това е политика. Като напълниш чувала му, няма повече да го видиш. Да обичаш и да отиваш с празен чувал, това е човешка работа. Ти мислиш, че, като обичаш някого, даваш му нещо. Не, ти винаги взимаш от тоя, когото обичаш. Това е, което не знаехте. В обичта първо се взима, после се дава.

Любовта се проявява в даването. Отиваш при един богат човек и му казваш: Аз те обичам. Той разбира закона и пълни чувала ти с жито. След това отиваш на нивата му, изореш я, посееш я с жито. Така проявяваш любовта си. Следната година, като се събере всичкото жито, ти отиваш с празен чувал и казваш: Миналата година посях нивата, и ти спечели. Сега аз взимам само един чувал за себе си, а за тебе оставям девет чувала. Това е любов. Като посеете нивата на приятеля си, от плода ще му дадете девет чувала, а за себе си ще оставите само един. Оставите ли за себе си девет чувала, а за ближния си един, това е неразбраната любов, от която главите на хората побеляват и оголяват. Неразбраната любов взима всичко от човека; каквото е придобил, ще го изгуби. Това става в съвременния свят. Ще те заставят да се биеш за отечеството по закон, и ти трябва да жертвуваш всичко. Баща ти ходил на бойното поле, убили го; брат ти ходил, и него убили; сестра ти била милосърдна, и нея убили. Ще кажете, че това е любов към отечеството и трябва да умрете за него. Новото учение изисква друго нещо. Не трябва да умирате за отечеството, но да живеете за него. Не трябва да умирате от дълговете си, но да живеете и да ги

изплащате. Някой, като страда, иска да умре. Често слушам да говорят: Искам да умра. Като си сиромах, искаш да умреш. Като забогатееш, искаш ли да умреш? Ако няма кой да те обича, искаш да умреш. Ако има кой да те обича, искаш ли да умреш?

Сега аз се спирам върху илюзиите на живота. В живота са влезли известни същества, които са изопачили Божествения закон. Съществува един свят на илюзии, вън от вас и вътре във вас, но знайте, че когато една мисъл раздвои ума ви, тя не е права; когато едно чувство раздвои сърцето ви, то не е право; когато една постъпка раздвои волята ви, тя не е права. Божественото начало в човека не хвърля никаква сянка, в него има пълна хармония. Докато се тревожиш и безпокоиш, ти си в човешкото. И това не е лошо. Но щом се разгневиш, впрегни воловете си, иди на нивата да ореш; вземи мотиката, иди на лозето да копаеш; вземи две стомни, иди на чешмата да донесеш вода. Енергията трябва да се впряга на работа. Вода, носена с гняв, е по-сладка. Дали това е теория, или практика, направете опит. Отиваш при някой извор да пиеш вода. Казваш: Блудкава с водата. Ако си я донесъл с гняв и пиеш от нея, ще видиш, че водата е по-сладка. Земеделците знаят това. Като турят тор на едно дърво, то дава по-сладки плодове. Като поливат растението с мътна вода, плодовете му са по-хубави, отколкото, ако го поливат само с чиста вода. Затова казваме, че не е лошо човек да се гневи, но трябва да направи гнева си слуга. Не оставай гнева да господарува. Дойде съмнение във вас, не го пъдете, но му кажете: Такъв слуга искам, като тебе. Турете го на място. Като дойде леността, и нея турете на място. Леността не е лоша, тя дава почивка на човека, кара го по-малко да работи. Няма да почиваш цял живот; ще почиваш по един-два часа на ден и ще се усилиш.

Казвате: Какво да правим с лошия си живот? Какво да правим с своите лоши мисли и желания? Ето какво ще правите. Понеже лошите мисли и желания досега са били ваши господари, а добрите – ваши слуги, сменете ролите им: лошите направете слуги, а добрите – господари. Така постъпвайте с лошите чувства и действия. Ония, които са били господари, направете слуги, а слугите – господари. Това е новият ред на нещата. Не пъдете старите мисли и чувства; с пъдене работата не се урежда. Дойде скръбта при вас, не я пъдете. Дойде радостта при вас, не я задържайте повече, отколкото трябва. Ако пъдиш скръбта и страданието, те не си отиват. Например, порежеш крака, или ръката си, искаш болката веднага да се махне. Можеш ли изведнъж да я махнеш? Не можеш. Трябва да й послужиш малко. Трябва да служиш и на скръбта. В дадения случай, скръбта иде да ти помогне. Това, което лекува човека, е скръбта. Докато не мине болката на крака ти, и страданието не си отива. То казва: Преди да оздравее кракът ти, не мърдам от мястото си. Дойде ли радостта при тебе,

не я задържай. Радостта се качва на гърба ти. Защо? Защото носи много неща за ядене. Като се качи на гърба ти, тя вади от торбата си бонбони, ябълки, круши и раздава. Нима ли да я носиш на гърба си? Ще я носиш, защото дава нещо. Тъкмо помисли да си замине, ти казваш: Остани още малко. Тя не може да остане повече, отколкото е определено. Има и други хора, на които трябва да даде нещо. Нека да остане на гърба ти, колкото иска, но ти нищо не ѝ казвай. Като рече да си отиде, дай ѝ свобода. Ако остане един-два часа още, тя ще ти даде всичко, което е определила за тебе, и ще си отиде. Задържиш ли я повече, няма какво да ти даде. Като напълни торбата си, тя пак ще те посети. Следователно, не казвай на страданието, че без него можеш; не казвай на радостта, че без нея не можеш.

Колко време майката носи детето си на ръце? Цял живот ли го носи? Така и ти, през целия си живот не можеш да носиш една мисъл в ума си. Влезе ли в ума ти, след време тя трябва да излезе навън. Не може да носиш едно чувство в сърцето си през целия си живот. Щом влезе в сърцето ти, след време трябва да излезе навън. Де отиват мислите и чувствата? – Да се учат. Значи, мислите, чувствата и постъпките се учат, затова трябва да излязат вън от човека. И човек трябва да учи, да разбере, какво представя любовта. Съвременните хора страдат, понеже не знаят, какво нещо е любовта. Те не познават любовта. Да се жертваш за хората, това не е любов. Да раздадеш имането си, това не е любов.

Като четете 13-та глава от Първото послание към Коринтяните, виждате, какво се говори за любовта. Тя се отличава с изобилие. Тя носи изобилен живот, изобилни знания, изобилна свобода. Дето минава, любовта носи благословение. Някои говори за любов, а е скържав, нищо не дава. Чудно нещо, любов имаш, а се страхуваш да не те оберат. При това изобилие на вода, както е в Мърчаево, кой може да те обере? Смешно е, топлата вода при Рударско да плаче, че ще я оберат. Тоя топъл извор се радва, че взимаш нещо от него. И без това той изтича навън. Ако имате любов, не се страхувайте. Да се страхува оня чучур, който едва капе, че ще го оберат, има смисъл. Всеки може да открадне неговата любов. Единственото нещо, което не се краде, това е Божията любов. Всичко може да се открадне, но любовта – никога. Всичко можеш да разделиш, но любовта – никога. Всичко може да преместиш, но любовта никой не може да помръдне. Няма същество в света, което може да помръдне любовта. Единственият, Който може да мръдне любовта, това е Бог. Има Един, Който може да я мести. Никой друг не може да се докосне до любовта. Като я бутне някой, сам вижда, че тая работа не е за него. Оставя я и си заминава. Ето защо, ако искате да преместите любовта, извикайте Господа на помощ. Иначе, ще се осакатите. Как мислите вие по тоя въпрос, това е друга работа. Не се

плашете от хората, че могат да откраднат любовта ви. Денят, в който се убедите, че никой не може да отнеме любовта ви, е ден на свобода.

Сега аз ви представям въпроса за любовта в материална форма, за да бъде разбран. Защото, всички мъчнотии, които може да се явят в бъдеще в живота ви, ще се разрешат чрез закона на любовта. Единственото нещо, което разрешава трудните задачи, е любовта. Без любов те не се разрешават. Искаш да съживиш един умрял – любовта ще направи това. Искаш да помогнеш на някой невежа – любовта ще му помогне. Единствената сила, която помага, както трябва, при всички условия, това е любовта. Всички същества, от единия край на живота до другия, са носители на любовта. Който разбира тоя закон, той придобива съвършенство. Който не разбира закона, остава с своето несъвършенство. Любовта изключва всякаква обида.

Какво нещо е обидата? – Накърнено чувство. Представете си, че един саможив човек се сдружи с някого. Той се привързва към него, обиква го и го нарича свой приятел. Той е така създаден, че не може да дружи с много хора, но изисква това и от приятеля си. Ако друг някой обикне приятеля му, или приятелят му дружи с други, той започва да страда. Казва, че приятелят му го обидил. Не, чувството му е накърнено. Обидата се явява в единичната любов. Ако той разшири сърцето си и приеме повече хора, обидата ще го напусне. Можете ли на едно колело, което полива градината, да турите само една кофа и с нея да полеете цялата градина? Една кофа вода не може да полее градината. Ако на цялото колело поставите много кофи, градината по-лесно ще се полее. Хората са кофи, които постоянно гребат от водата на любовта. Важно е, кофите ни да са здрави и да поливат градината. Божествената градина трябва да се полива. Плодовете на тая градина носят благо за всички. Ако никъде не си поливал, никакви блага не те очакват. Очакваш ли от чуждите градини, малко ще получиш.

Сладките плодове идат оттам, дето сте поливали. Горчивите плодове идат оттам, дето не сте поливали. Защо идат горчивите плодове? – Защото не си поливал. Защо идат сладките плодове? – Защото си поливал. Това всеки може да провери. Бог иска да ни застави да работим, за да бъдат плодовете ни сладки. Христос казва: „Отец ми работи, и аз работя”. Бог работи, за да стават плодовете сладки. Ако Господ не работи, явяват се горчивите плодове. Дето Господ работи, там плодовете са най-сладки. Когато и ние работим с Него заедно, и нашите плодове са сладки. Дето Господ не работи, там са горчивите плодове. Дето ние не работим, там са горчивите плодове. Ето една практична философия, която трябва да проверите. Върху нея ще съградите живота си. Не поливайте, дето други са поливали.

Не сейте, дето мнозина са сели. Ще сееш там, дето никой не е сял. Радвай се на това, което ти си посял. Духът във вас ви ръководи. Работете, за да имате постижения, да придобиете радостта. Тогава ще проверите стиха: „И скръбта ви ще се превърне на радост”.

Днешният ден е облачен. И вашите разбирания са като тоя ден. Всичката философия на земята е такава. Не е приятен денят, студено е, търсим завет между камъните, но има противоречия. Студът минава и през дупките. Това е старото учение на света. Знаеш ли, какво значи, да те обичат хората? Да те обичат хората, това значи, да си наковалня. Като обичаш, ти си чук върху наковалнята. Да му мисли гвоздеят, който е между наковалнята и чука. В човешката любов има наковалня, има и чук, който удря отгоре. Искате ли тогава да ви обичат? Хората обичат гвоздея. Наковалнята казва: Удряй, да покажеш любовта си. Гвоздеят знае, че някой го обича, но ще опита тая любов. Като мине между наковалнята и чука, той става истински гвоздей. Тогава казват: Турете гвоздея на работа. Хора, които не се обичат, гвоздеят ще ги застави да се обичат. Бихте ли желали любовта на гвоздея? Гвоздеят закове две дъски, а после с тесла ги разковават. Това показва, че никаква любов не е съществувала.

Да се говори за любов между хората, това е заблуждение. На оня, когото обичаш, ще поливаш градината. С любовта си ще разбереш, че и неговата градина се нуждае от поливане. И който те обича, също полива твоята градина. Като види, че градината ти е суха, без да го молиш, той ще я полее. Това са хора, които обичат. Човешкият ум е отлична градина. Човешкото сърце е отлична градина. Човешката душа е отлична градина. Тия градини се поливат с Божията любов. Там растат плодни дървета със сладки плодове. Ще приведа един пример от химията, за обяснение на отношенията между хората. Например, водата е съставена от два елемента: водород и кислород. Водородът е два пъти повече по обем от кислорода. Водородът гори, но не поддържа горението; кислородът поддържа горението, а сам не гори. Ако няма кой да поддържа горението, то престава. Питат някои, защо трябва да се пие вода. Когато пиеш вода, тя се разлага по особен вътрешен начин. Водородът отива в сърцето, дето става горение, и в резултат на горението се образува топлина. В помощ на тоя процес иде кислородът, който поддържа горението. Като влезе в ума, кислородът помага за образуване на светлината. Кислородът никога не отива в сърцето, понеже то се нуждае от водород. Значи, сърцето се нуждае от любов, която произвежда горение и топлина. Умът се нуждае от любов, която подържа горението и образува светлина. Това, което поддържа горението, е светлина; това, което гори, е топлина. Казва някой: Изгорях. Щом гориш, топлина ти е нужна. Щом гориш, ти си водород; щом поддържаш горението, ти си кислород.

Любовта не гори, но подържа горението. Това, което гори, е материалната любов. И тая любов е нужна, но тя не може да гори, ако Божествената любов не я подържа. Всичките противоречия в живота стават в човешкото сърце. Човешката любов изгаря човека. Тя се различава по степента на топлината. Без топлина човек замръзва; с топлина човек оживява. Ако се пресили любовта, топлината става по-голяма, отколкото трябва. Тогава се създава един неестествен процес, и всичко се обръща на пара. Мощна е само Божествената любов; човешката любов е слаба, немощна. Човешката любов може да се уподоби на мляко. Като го сипеш в тенджера и запалиш огъня, млякото постепенно се повдига, докато кипне. Който не разбира закона, мисли, че млякото се увеличило. Ако млякото продължава да стои на огъня, най-после излиза от тенджерата и се изгубва. И вие мислите, че като се надигне любовта във вас, ще напълни цялата стая. Ще намалите огъня, за да не изтече млякото от тенджерата навън.

Божествената любов е голям, вечен извор, който тече непрестанно. Той пълни всичко. Празните съдове пълни, а до пълните не се докосва. Само Божията любов пълни всички съдове. Ако няма какво да мислите, любовта ще ви намери работа. Ако мислите, че много знаете, любовта минава край вас и си заминава. Радвайте се на човешката любов, която е станала слугиня. Радвайте се на Божествената любов, която е станала господарка. Като дойдат и двете при вас – господарката и слугинята – приемете ги с разположение. Приемете Божията любов, приемете и нейната слугиня. Като ги оставите, двете сами ще се спогодят. Никакви наставления не им давайте. Те ще уредят работите си така добре, както никой друг не може да ги уреди. Ако се намесите в тяхната работа, всичко, каквото имате, ще го изгубите те казват : Щом нямате нужда от нас, ние си заминаваме. Като останете сами, студът ще дойде. Студът иде всякога, когато светлината и топлината си отиват. Като изстинат ръцете ти, не можеш да се ръкуваш, не може да кажеш „добър ден", не може да говориш. Когато хората оправят света, любовта заминава. Днес е студено. Как ще си обясните това? Бащата има син и дъщеря, но те не го слушат. Дъщерята иска да се ожени за някого, когото бащата не обича. Синът иска да се ожени за някоя мома, която майката не обича. Дъщерята трябва да слуша баща си, да се ожени за момък, когото той обича. И синът трябва да се ожени за мома, която майката обича. Кой ви е научил да обичате? Баща ви. Ако бащата не ви е обичал, как щяхте да знаете изкуството да обичате? Щом той ви обича, ще вървите по неговия път. Бог е научил бащата и майката да обичат. Затова ще ги слушате. Първият, Който ни е научил да обичаме и да любим, е Бог. Него ще слушаме.

Работете върху себе си да се подмладите. Новото учение ще ви подмлади.

То носи методи за подмладяване. Как ще стане това, не мисли. Ще легнеш, ще заспиш и на сутринта ще станеш подмладен. Как е станало това, не знаеш, но става. Любовта е метод за подмладяване. Тя сама иде при човека и донася всичко, което му е нужно. Виждам един селянин, как вършее с два коня. Казвам му, че с три коня по-лесно се вършее. Той отговаря: Само два коня имам. На другия ден иде един кон, сам влиза в хармана. Туриха му въжето, и целия ден работиха с трите коня. Но хората си взеха коня, не позволиха да вършее на чужд харман. Така и любовта иде сама при човека: свърши работата си и си отива. Всички хора трябва да бъдат носители на Божията любов. Като дойде при вас, любовта ще премахне всички противоречия. Те се дължат на човешката лакомия и на неразбиране закона на любовта.

Ако хората разбират любовта, сегашната война, в която се избиват и осакатяват милиони хора, нямаше да стане. Хората искат да бъдат богати, господари, те да владеят и заповядват на света, да няма по-силни от тях. Но иде вече любовта в света. Като дойде, всички противоречиви положения ще изчезнат, и хората ще се обикнат. Как ще стане това, не знаете; като стане, ще го видите. Тоя ден не е далеч. Като проверите нещата, тогава ще говорите. Сегашното състояние на живота е резултат на наслоявания от миналото, които трябва да продадете, и то доста скъпо. И като разбогатееете, ще раздавате, но само по една ябълка. И вие, като любовта, ще се качите на гърба на човека и ще му дадете само една ябълка. Ако не позволи да се качите на гърба му, нищо няма да му дадете. Това е закон. Дето не сте поливали, плодовете са горчиви. Ако сте поливали, сладкото ще дойде. Така, именно, ще знаете, защо иде сладкото и защо – горчивото. Сладчината е любов, горчивината е безлюбие. Понякога и горчивото е на място. Кога? Когато лекуват някого. Горчивите хапове лекуват, учат ни да поливаме. Кажеш ли, че нямаш време да поливаш, горчивината иде. Кажеш ли, че имаш време да поливаш, сладчината иде. Дето има време, там има и поливане; дето няма време, няма поливане. Всички се оплакват, че нямат време. Времето е дадено за любовта. Дето има любов, време има; дето няма любов, няма време. Дето има любов, и сладчина има; дето няма любов, горчивина има.

Сега аз ви дадох в резюме философията на любовта. Какво нещо е любовта? – Сила, която се крие в ума, в сърцето и в душата. Тя е сладчината. Красотата, това е любовта; хармонията, това е любовта; силата, това е любовта. Ако си грозен, знаеш, защо си грозен; ако си красив, знаеш защо си красив; ако си силен, знаеш, защо си силен; ако си слаб, знаеш, защо си слаб; ако си добър, или лош, знаеш защо, си такъв; ако си богат, или беден, знаеш причината за това. Истинското богатство е слуга на любовта. Истинското знание е слуга на любовта. Всички неща в света са все

слуги на любовта. Обаче, любовта е слуга само на Духа. Любовта е най-възрастната дъщеря на Бога. Тя е първата дъщеря, която урежда света. Тя е най-красивата, най-силната, най-разумната от всички останали дъщери.

Често хората се запитват: Защо съм жена, или защо съм мъж? Ти си жена, защото само жените образуват топлина, само жените горят постоянно. Защо съм мъж? – За да поддържаш горенето и да произвеждаш светлина. Светлината и топлината вървят заедно. Те са процеси, неразривно свързани. Оня, който не носи светлина, не е мъж. Оная, която не носи топлина, не е жена, не е дева. Девата носи топлина, ангелът носи светлина. Под „топлина" не разбирам горение. Истинският огън гори и не изгаря. Мойсей видя на планината къпина, която гореше и не изгаряше. Всяка мисъл, която поддържа горението и го прави достъпно и за другите, е светлина. Без светлина не бихме имали очи. Светлината създаде очите, да виждаме хубостите на Божествения свят. Няма по-велико благо от това, да бъдеш дева. Най-чистото нещо е девата, тя гори и не изгаря. Най-красивото нещо е светлината. Красива е човешката мисъл. Чист е стремежът на човешката душа. Любовта и обичта са два принципа в света, които повдигат хората. Защо съединението, получено от кислород и водород, наричаме вода? Защото от една страна тя носи свойствата на кислорода, а от друга – свойствата на водорода. Водата отваря път, т. е. води човека в известна посока.

Днес е малко студено – безлюбието царува. То е миналото на човека. Ако носите първата любов в себе си – Божията любов, веднага ще стане топло. Когато дойде любовта, цялото небе ще се отвори. Като погледнете към небето, тук-там е малко отворено, все имате малко любов. При човешката любов, човек не е съвършено свободен, все нещо го притеснява. Тук студът ни ограничава, затова говорим за човешката любов. Наблюдавал съм, как майката постъпва с децата си. Тя носи в престилката си три-четири ябълки. Едното дете я следи с отворени очи, коя ябълка ще даде на него и коя на братчето му. Ако даде по-голямата ябълка на братчето му, то започва да плаче. Това е човешка любов. Ще кажете, че децата са глупави. Не, детето е художник. То има развито око. Вижда и разбира, коя ябълка е по-хубава. Ако майката даде на двете деца еднакво хубави ябълки, децата са доволни Едното от тях погледне ябълката си и казва: И моята ябълка е като тая на братчето ми. Майката трябва да даде малката ябълка на по-малкото дете, а голямата – на по-голямото. Това е по мярката на човешката любов. По Божествената любов ябълките трябва да бъдат еднакво големи. Дойдохме вече до човешката любов, до човешката мисъл. Мисълта на човека иска да бъде господарка на любовта, а това е невъзможно. Човек се бори като Якова с Господа. Яков видя, че не може да победи. Господ бутна Якова по бедрото, и той окуця. Тогава Яков каза: Благослови ме, Господи,

да разбера Твоето учение. Яков имаше две жени, за които слугува 14 години при вуйчо си Лавана. Когато Яков се връщаше при брата си, Господ му се яви и каза: Ти трябва да напуснеш стария живот. Ти взе благословението от баща си чрез насилие, затова трябва да изправиш живота си. Най-после Яков съзна погрешката си и, като се връщаше при брата си Исака, отдалеч още отдели част от имането си за него и каза: Отсега съм твой раб.

И тъй, като дойдете до закона на любовта, давайте на всички по равно. В Божествената любов има равенство, в човешката любов въпросът се разрешава другояче: един има повече, друг – по-малко. Това е неестествено. В Божествената любов хората са еднакво силни, пълни с любов и себеотричане.

Сега да слезем долу, да ни угости там човешката любов!

6. Беседа от Учителя, държана
на 25 август, петък, 6 ч. с. 1944 г.,
на върха Острец, Витоша.

1944_08_26 Сиромах и богат
Издателска къща „Жануа-98“

СИРОМАХ И БОГАТ

VII Беседа, държана от Учителя
на 26 август 1944 г. в 6 ч. и половина сутринта в столовата на хижа „Брокс“ – „Острец“, под връх Острец на Витоша

Тайна молитва.

Прочете се беседа „Поливане“, държана предния ден на връх Острец.

Аз ако бях един странник, щях да ви кажа, че тази беседа е държана при много неблагоприятни условия. Времето било студено, салонът бил неотоплен, пианото било разстроено, хората са гледали да излязат от вътре. Това е впечатлението от беседата. Тази идея не сте разбрали горе. После българският език не е за такава беседа. Европейските езици още повече не са. За тази беседа се иска всяка дума да има едно значение, не две. Сега допуснете, че някой си велик музикант дава концерт, пияното е разгласено, доста хубаво голямо пиано, но разгласено. Как мислите, може ли той да държи един отличен концерт. Не свири хубаво. Не,че не свири хубаво, но пианото не отговаря на условията, които хармонията изисква. После представете си другото: публиката е болна, кой корем го боли,кой ревматизъм на коляното. Слушам да казват: Кога ще свърши, дотегна ни да слушаме. Любовта изисква не болни хора. Тя като дойде, не отивайте да слушате когато сте болни. Казвате: Трябва да се спазват известни правила: Когато един човек е далеч от вас, високо говорите да ви чуе. Когато е близо тихо говорите. Вие когато сте близо, силно говорите, когато сте далече, тихо говорите.

Как разбирате любовта? Вие разбирате любовта, като на близките силно говорите. На далечните слабо говорите. Мислите ли, че тази любов е разбрана? Мислите ли, че ще ви чуе? Любовта говори с най-тихия глас, който съществува в битието. Няма по-тих глас от нейния. Трябва един нагласен ум, едно ухо, за да чувате този тихия глас. Тия силните говори, тия изражения на чувствата, запаленото сърдце, силна светлина, те са неща неразбрани. Те са силни работи. Как мислите, как Господ вижда в най-тъмните работи? Там, дето никой не може да проникне Господ и в най-тъмните неща вижда. Как мислите, един, който турил пет бучки захар в чашата и един, който турил една бучка, от тях кой е по-умен? Представете си, че всяка бучка струва сто лева, пет бучки петстотин лева. Казва: Аз съм навикнал с пет бучки. То е неестествен навик.

Другото изяснение: Идете в една баня. Хората отиват в банята с два костюма. С най-новия или с най-скъсания. Отивате с най-хубавите дрехи, като влезете в банята, събличате си новите дрехи. С нови дрехи, с хубави дрехи в банята не се влиза. Същият закон. Който отива с най-скъсаните си дрехи и той трябва да ги съблече. Когато влезе в банята с хубавите дрехи трябва да ги съблече и гол да влезе в банята. Ако влезе със скъсаните дрехи в банята, ще се изчистят, мръсните дрехи ще излязат чисти, изпрани. Ако влезете с чистите дрехи, ще развалиш фасона им. При любовта невежите излизат по-учени, учените при любовта излизат малко с развален фасон.

Сега в природата, докато едно дете е в утробата на майката, е облечено с царска мантия. В утробата на майка си то е в рая, облечено е с мантия. Като съгреши детето, тогава се ражда. Туй, което наричаме раждане, то е съгрешаване. Господ го изпъжда из рая навън – излиза из утробата на майка си. „Семето, което се посажда в земята, ако не се развали, не може да изникне." Казвам: В аналогиите, в сравненията трябва да съпоставите едно ясно разбиране, което съществува в човешкото сърдце, в човешкия ум. Сърдцето разбира по един начин, умът разбира по друг начин. Сърдцето разбира сладчината, умът разбира красотата. Умът никога не може да разбере що е сладчина и сърдцето не може да разбере що е красота. Когато сърдцето иска да разбере що е красотата, то се качва в ума. Когато умът иска да разбере, що е сладчината, той слиза в сърдцето. Що е сладчината? Умът слиза в сърдцето. Ако вашият ум не може да слезе в сърдцето, не може да разбере сладчината. Ако вашето сърдце не може да се качи в ума, не може да разбере, що е красотата.

По някой път вие казвате, защо човек трябва да дойде на земята. Да разбере що е сладчината и що е горчивината. Трябва да се качи в небето, да разбере що е красотата и що е грозотата. В небето се разбира красотата и грозотата. Грозотата е сянка на красотата. Горчивината е дреха на сладчината. Сладчината е облечена в горчивина. Сладчината без горчивина не може да се прояви. В контрастите се проявява. Ако няма сладчина, няма и горчивина; ако няма горчивина, няма и сладчината. Заедно вървят. Хората искат сладчина без горчивина. Невъзможно е сладчина без горчивина и горчивина без сладчина.

Сега пеене трябва. Най-хубавата песен да напишеш по всичките правила, с всичките украшения. Една хубаво написана песен да я изсвириш, да я изпееш, иска се най-добрият певец, който има развито гърло, най-хубавото пиано или най-хубавата цигулка, най-хубавата арфа, за да я изсвириш. Казвам сега: Без едно нагласено сърдце сладчината не се разбира. И без един нагласен ум, красотата не са разбира. Представете си,

че едно дете минава една река, която е четири пръста дълбока. Вие му кряскате да не минава реката, за да не се удави в реката. Вие не говорите истината. Не кряскайте. Кажете: Минете речицата. Ако минава река десет метра дълбока, там може да кряскате: Ще се удавиш. Всякога когато говорим нещо, трябва да изразяваме една истина. Никога не трябва да говорим, че в плитките води човек ще се удави. Неверни работи са. Казваш: Сърдцето ми гори. Никога не гори сърдцето. Туй, което гори и изгаря е плитка вода от два пръста. Ще се удавиш. Няма да се удавиш. Пресъхне водата. Като пресъхне образува се пепел, пясък. Докато минава водата е плитка. Като пресъхне остане без вода, пепел остане. Що е водата? Водата престава да минава през пясъка.

Та казвам: Тия бележки, които сте взели, не са верни. Много твърдо е. Тъй както го четохте, аз съм един странник, виждам една пастърма. Трябва най-малко пет, шест часа да ври, за да омекне. Добре нали мислим сега. Понеже сме облекли любовта с дрипави дрехи, тя се възмутила и се явила с мъгла. Казва: На баня да ходите. Сега на какво вие бихте уподобили процеса? Ако влизаш в една баня, ако не се събличаш, ти си невежа. Ако влизаш с хубавите дрехи, ти си един човек невъзпитан, характер нямаш. Щом добре облеченият се съблича и остава гол в банята и онзи, който е със скъсаните дрехи и той се съблича, и двамата са умни. Ще се покаже, че онзи, който има хубавите дрехи, тялото му ще бъде по-чисто, по-бяло; на онзи със скъсаните дрехи ще бъде по-черно. След като се окъпят и излязат от банята и двамата ще бъдат бели. От банята като излизат е Божественото учение. Когато хората са облечени с хубавите дрехи, със скъсаните дрехи това е земната любов, нуждаят се от баня. Който не влязъл в тази баня, не може да познае Божествената Любов. Страданието това е събличането на хубавите дрехи, на красивите дрехи. Скъсаните дрехи това е примирение, окъпване в банята. Като излезеш навън от банята е Божествената радост. Туй разбиране вече има смисъл. Другите работи остават неразбрани.

Аз ако седна да поправя една беседа, ако съм един стенограф, няма да я познаете. И десет пъти да ви я прочета, няма да ви дотегне. Аз даже сега втори път не искам да я прочетете. Втори път из банята навън. Сега правилото: при банята трябва да се събличаме. Който е с хубавите дрехи или със скъсаните дрехи, трябва да се съблече, голи трябва да влезем. Адам в рая беше гол. Голотата е чистота. Обличането, както хората сега се обличат, то е грешно състояние. Някой като закъса, в затвора му турят халат, турят вериги да дрънкат. Тщеславен стане, препоръчват го, двама, трима адютанти го гледат, екскортират го. Каква е разликата между един цар и един затворник. И царя го ескортират и престъпника го ескортират. Царят е облечен хубаво. Отиват и двамата на баня. Царят е облечен хубаво, като влезе в банята ще са съблече гол. Този със скъсаните дрехи ще му

снемат веригите и той ще влезе гол. И двамата ги ескортират и двамата полека вървят. Защо като цар ще се радваш, а като престъпник ще скърбиш? Неразбиране. Представете си, че возят един цар с едно халаше. То ще бъде най-голямата обида. Представете си, че возят един престъпник с най-хубавата каляска. Какво ще бъде тогава? Хората отвън тогава, които гледат, ще кажат: Престъпление е, ако царя прекарват с халаше и ако престъпника прекарват с най-хубавия кон и най-хубавия файтон. Тогава какво трябва да направите? Ще преместите престъпника на халашето и царя на каляската. Това е естествения ред на нещата.

Сега бедният трябва да се моли, докато чувалът е празен. Щом се напълни чувала, да не се моли, да го дигне. Богатият кога трябва да се моли? Бедният да се моли, докато чувалът е празен; богатият да се моли, докато чувалът е на гърба му да го снемат. Щом изпразнят чувала, да взема чувала и да бяга. То е разбиране на живота. Богатите хора се нуждаят да им се вземат чувалите. Бедните искат да се напълнят. Богатите имат опитността на пълните чували, бедните нямат опитността на пълните чували. Когато бедният кряска при празния чувал е на място. Когато богатият кряска при пълния чувал е на място. Когато богатият кряска при празния чувал, не е на място. Когато бедният кряска при пълния чувал не е на място. Кряска, тази дума е двузначна. Вие сега мислите, че като се говори за любовта, тя е силно течение. Единственото нещо, невидимо в света е любовта. От къде иде, къде тече, не се знае. Тя носи всички блага, но остава невидима. Единственото нещо, което не се вижда е любовта. Не формата, но същественото е невидимо. Тя иде по най-тихия начин и носи най-полезните работи. Оставеното вие считате любов. То е благото на любовта. Плодът, който е дошъл при вас и вие го считате за любов, сладчината. Вие не знаете какво е сладчината. Сладчината вие чувствате, но не знаете. Ябълката сама по себе си е сладчина. Сладчината е невидима. Вие виждате само формата. По някой път искаме да видим любовта. Единственото нещо, което не може да видиш е любовта. То е опит. Туй, което чувстваш е сладчина, то е любов. Каква е тя, никаква форма не може да дадеш. Чувстваш една сладчина се различава от друга. Сладчината на крушата, на ябълката, на сливата се различава. В какво седи разликата в сладчината? Може да кажеш, че сливата е синя, ябълката може да е червена, крушата може да е жълта. Синината, червенината, жълтината, това не е сладчината. То са етикети. Казвам: Единственото нещо, което не се вижда в света, то е любовта. Плодовете и се виждат, но самата не се вижда. Когато казваме, че Бог е невидим, то е като сладчината, без да се вижда, пак я чувствуваш много реално. Казвам сега: Всички имате едно схващане за Божията Любов. Единственото нещо, когато се приближавате до любовта, трябва да бъдете доволни. Най-малкото недоволство, ти си извън любовта. Любовта не търпи абсолютно никаква дисхармония в света. Имаш всичкото

заблуждение. Ако искаш да разбираш любовта, трябва да влезеш гол. Аз разбирам думата гол, който е съвършен. Само съвършения човек е гол. Голият красота има. От този голия човек светлина излиза, облечен е. Онзи е гол, но тъмнина има. Гол, от когото светлина излиза и гол, в когото тъмнина има. Белите хора са голи и черните са голи. Кое е по-хубаво, белият ли е по-добър или черният. Черното означава празнота. Празният чувал е черен, пълният чувал е бял. Що е бяло? Пълнота. Що е черно? Празнота. Следователно тя се нуждае да се напълни. Що е светлината? Като изпразните светлината, образува се пак тъмнина. Истинското понятие за тъмнината е празнота. Светлината то е пълнота. То е идейно вече. Сиромахът е тъмнота, богатият е светлината и пълнотата.

Сега говорим за естественото богатство. Другото състояние, когато богатият е недоволен, богатството е на гърба му. То е положението на едно животно, което е натоварено. Туй животно върви, искат да му снемат товара, да го разтоварят. В света богатите хора са натоварени. Щом имаш богатство и си недоволен, натоварен си. Щом си доволен от знанието, щом си доволен от богатството, то е Божие благо. Знанието трябва да ни радва, богатството трябва да ни радва. Всичко, което имаме трябва да ни радва. То е Божественото. Затова щом сте тъжни, значи средата, в която живеете, не сте оценени. Един лекар, който уморил десет деца, той е престанал да бъде лекар. Лекар е само онзи, който никога не е уморил нито едно дете. Всеки лекар, който е уморил десет деца, държат го отговорен, ще го съдят. Ще изучава изкуството на лекуването, ще започне да лекува. Всеки певец, който не се е научил хубаво да пее, освиркват го десет пъти, той е виноват. Същото ако и той не е изпял една песен, както трябва. Уморил песента. Аз считам, всеки певец, който не е изпял една песен, уморил детето. Който изпял песента по всичките правила, той бабувал детето, то е излязло живо.

Сега искате да бъдете лекар. Когато бабувате вашите мисли, гледайте да не уморите вашите мисли. Вие сте лекар на вашите мисли, вие сте лекар на вашите чувства, вие сте лекар на вашите постъпки. Щом уморите десет мисли или десет чувства или десет постъпки, вас ви държат отговорни. Аз никога не съдя лекарите. Понеже ако река да ги съдя, ще съдят и мене. „С каквато мярка мерите, с нея ще ви мерят". Сега по някой път искате да се примирите. Докато богатият и сиромахът не идат в банята не може да са примирят. Онзи с миризливите не може да се примири с оня, който е чист, той обоняние има. Когато един човек има много недъзи, че иска да го обичат, не може. Трябва да има човещина. Трябва да влезе в банята. Богатият и сиромахът трябва да влязат в банята, тогава е побратимяване. Нали един от министрите казваше: „В кървавата баня". Като излязат от кървавата баня, ще се опознаят, ще се побратимят хората.

Законът е: Богатият трябва да се радва, като се освободи от богатството и сиромахът трябва да се радва, като се освободи от сиромашията. И двамата са наравно. Когато богатият съжалява, че е изгубил богатството, и когато сиромахът съжалява, че е изгубил сиромашията, те са равни. Но сега хората никога не съжаляват, когато изгубят сиромашията. Има сиромаси, които съжаляват, че са изгубили сиромашията. Под сиромах разбираме добър човек, който не е направил никакво престъпление. Богатите хора наричам, които са направили всички престъпления. Да се радва човек, когато се освободи от богатството, да съжалява, когато изгуби сиромашията си. Сиромашията е богатство на небето. Богатството е сиромашия на земята.

Сега трябва да закусваме. Да дойдем до благото на Любовта.

1944_08_26 Сиромах и богат
От томчето Заветът на Любовта т.1

СИРОМАХ И БОГАТ

Чете се беседата „Поливане", държана на върха Острец.

Като слушам беседата, ако бях странник, щях да кажа, че е държана при неблагоприятни условия. Времето е било студено, салонът неотоплен, пианото разстроено, хората гледали по-скоро да се приберат на топло. Такова е впечатлението от беседата. Българският език не е за такава беседа, а европейските езици още по-малко. За тая беседа е нужен такъв език, при който, всяка дума да има само едно значение. Представете си, че един велик музикант дава концерт. Пианото е голямо, хубаво, но разстроено. Може ли музикантът да даде отличен концерт? Ще кажете, че той не свири хубаво. Той свири хубаво, но пианото не отговаря на условията, които хармонията изисква. При това, публиката е болна. Един се оплаква от корем, друг – от ревматизъм в коляното. Как ще слушат беседата тия хора? Ще гледат по-скоро да се свърши. Любовта изисква здрави, а не болни хора. Когато дойде тя, ако сте болни, не отивайте да слушате. Ще кажете, че трябва да се спазват известни правила.

Когато човек е далеч от вас, ще говорите високо, да ви чува; когато е близо, тихо ще говорите. Вие постъпвате точно обратно. Когато сте близо, един до друг, високо говорите; когато сте далеч, тихо говорите. Така разбирате вие и любовта – по човешки. Ако сте близо до хората, високо говорите; на отдалечените от вас тихо говорите. Мислите ли, че тая любов е разбрана? Мислите ли, че и едните, и другите ще ви чуят добре? Любовта си служи с най-тихия глас, какъвто съществува в Битието. Няма по-тих глас от нейния. За да чувате тихия глас на любовта, трябва да имате добре развито ухо, добре нагласен ум. Силните звукове, високият говор, грубите изрази на чувствата, запаленото сърце, силната светлина, са неразбрани неща. Те са силни работи. Как вижда Господ в тъмните места? Дето никой не прониква, Господ и там вижда. Той вижда и в най-затънтените места. Според вас, кой човек е по-умен: който туря пет бучки захар в чашата си, или който туря само една бучка? Ако бучката захар струва сто лева, петте бучки струват петстотин лева. Кой от двамата е по-икономичен? Ще кажеш, че си привикнал да пиеш с пет бучки захар. Това е неестествен навик. Друго положение. Как отива човек на баня: с новия си костюм, или със стария? Ако отиваш с новия костюм, като влезеш в банята, ще го съблечеш. С нови дрехи в банята не се влиза. Същото положение е и с оня, който отива със старите си, скъсани дрехи. Преди да влезе в банята, той трябва да се съблече. И в единия, и в другия случай ще съблече дрехите си

и ще влезе в банята гол. Ако влезеш със старите, със скъсаните си дрехи в банята, те ще се изперат и ще излезеш оттам с чисти, прани дрехи. Ако влезеш с новите си дрехи, ще развалиш формата и вида им. При любовта невежите излизат учени; учените излизат невежи, с изопачен вид и форма.

Какво е положението на детето в утробата на майката? Докато е в утробата на майка си, детето е облечено с царска мантия, то е в рая. Като сгреши, то се ражда вече. Това, което наричаме раждане, не е нищо друго, освен съгрешаване. Бог пъди детето от рая навън, т. е. то излиза от утробата на майка си. Казано е в Писанието: „Ако семето не се посади в земята и не изгние, не може да изникне, не може да даде плод". Аналогия е това. Когато си служите с известна аналогия, т. е. с някакво сравнение, трябва да съпоставяте нещата, за да дойдете до право разбиране, каквото съществува в човешкото сърце и в човешкия ум. Сърцето възприема нещата по един начин, умът – по друг начин. Сърцето разбира сладчината, умът разбира красотата. Умът никога не може да разбере, що е сладчина; и сърцето никога не може да разбере, що е красота. Когато сърцето иска да разбере красотата, то се качва в ума; когато умът иска да разбере сладчината, той слиза в сърцето. Ако умът не може да слезе в сърцето, той не разбира сладчината. Ако сърцето не може да се качи в ума, то не разбира красотата.
Често се запитвате: Защо човек слиза на земята? – За да разбере сладчината и горчивината. Защо трябва да се качи на небето? – За да разбере красотата и грозотата. На небето се разбира грозотата и красотата, на земята се разбира сладчината и горчивината. Грозотата е сянка на красотата, горчивината е дреха на сладчината. Сладчината е облечена в горчивина. Тя не може да се прояви без горчивината. Ако няма сладчина, няма и горчивина; ако няма горчивина, няма и сладчина. Те вървят заедно. Хората искат сладчина без горчивина. Невъзможно е сладчина без горчивина и горчивина без сладчина.

Какво се иска от съвременните хора? – Да пеят. Всеки да напише най-хубавата песен, по всичките правила, с всичките украшения. За да изпееш, или да изсвириш една хубаво написана песен, се изисква най-добрият певец, с добре развито гърло, или най-добрият музикант, с най-хубав инструмент. Така и без добре нагласено сърце, сладчината не може да се разбере. И без добре нагласен ум, красотата не се разбира. По същия закон, за да предадеш истината, иска се добре нагласена душа и дух. Представете си, че едно дете минава през рекичка, дълбока пет сантиметра. Вие викате да не минава то през реката, да не се удави. Не говорите истината. Не викайте, но кажете на детето: Мини спокойно през рекичката. Друг е въпросът, ако детето минава през река, десет метра дълбока. Там можете да викате, защото детето, наистина, ще се удави.

Всякога, когато говорим нещо, трябва да изразяваме истината. Не казвайте, че в плитката вода човек ще се удави. Това са неверни работи. Казваш, че сърцето ти гори. Сърцето не гори. Това, което гори и изгаря, е плитка вода, от четири-пет сантиметра. Ще се удавиш ли в такава вода? Няма да се удавиш. Водата на тая рекичка лесно пресъхва. И тогава, на повърхността на почвата ще се яви тиня. Докато има вода, макар и малко, казваме, че рекичката е плитка. Щом пресъхне водата, явява се пясък и тиня.

Казвам: Когато слушам да четете нещо, аз, странникът, виждам да излиза нещо твърдо от устата ви, като пастърма. То трябва да се вари най-малко пет-шест часа, за да омекне. Четенето отговаря на времето. Вие сте облекли любовта с дрипави дрехи. Тя се възмущава и се явява с мъгла. Тя иска да каже, че трябва да отидете на баня. Как влизаш в банята: облечен, или гол? Ако не съблечеш дрехите си, ти си невежа. Ако влезеш с хубавите си дрехи, ти си невъзпитан, безхарактерен човек. Ако оня, с дрипавите дрехи, и другият, с хубавите дрехи, се съблекат и влязат в банята голи, и двамата са умни. Разликата е само в това, че тялото на оня с хубавите дрехи е по-чисто от тялото на другия, със скъсаните дрехи. Но като се окъпят в банята, и двамата ще бъдат чисти. Банята подразбира Божественото учение. Ако хората са облечени с хубави или със скъсани дрехи, това е земната човешка любов. И едните, и другите се нуждаят от баня. Който не влиза в тая баня, не може да познае Божествената любов. Страданието представя събличане на хубавите дрехи. Примиряването, т. е. окъпването в банята, представя скъсаните дрехи. Излизането вън от банята, това е Божествената радост. Това е новото разбиране, което осмисля живота. Другите работи остават неразбрани.

Сега, ако аз се заема да поправя една беседа, като стенограф, няма да я познаете. И десет пъти да я прочета, няма да ви дотегне. Тя трябва да мине през банята. Който влиза в банята, ще спазва правилото: да се съблече и гол да влезе в банята. Дали си с хубави или със скъсани дрехи, ще се съблечеш, и гол ще влезеш. И Адам беше гол в рая. Голотата е чистота. Обличането, както хората сега се обличат, е греховно състояние. Като поставят в затвор някого, свалят дрехите му, но не го оставят гол; обличат го в халат, а на ръцете и на краката му турят вериги, да дрънкат. Затворникът става тщеславен. Двама-трима адютанти го придружават и отдалеч го препоръчват. Каква е разликата между цар и затворник? И царя придружават, и затворника го придружават. Царят е добре облечен, а затворникът – в халат. И двамата отиват на баня. И двамата се събличат голи и влизат в банята. Защо царят се радва на положението си, а затворникът скърби? Неразбиране е това. Какво ще бъде положението на царя, ако го качат на един слаб, хилав кон? Това ще бъде най-голямата обида за него. Какво ще бъде положението на затворника, ако се качи на

хубав файтон? Затворникът ще се радва. Какво ще кажат хората, които гледат отвън? Те ще се възмутят. Какво трябва да се направи тогава? Затворникът трябва да се качи на хилавия кон, а царят – на файтона. Това е естественият ред на нещата.

Какво представя царят и какво затворникът? Царят е богат човек, а затворникът – беден. Бедният трябва да се моли, за да си напълни чувалът. Щом чувалът му се напълни, той трябва сам да го вдигне, няма защо да се моли. Кога трябва да се моли богатият? Когато чувалът е на гърба му. Той се моли да снемат чувала. Щом изпразнят чувала, той ще го вземе и ще бяга. Богатите хора се нуждаят от изпразване на чувалите, бедните се нуждаят от пълнене на чувалите. Богатите имат опитността на пълните чували; бедните имат опитността на празните чували. Когато бедният вика при празния чувал, това е на място; когато богатият вика при пълния чувал, и това е на място. Когато богатият вика при празния чувал, това не е на място; когато бедният вика при пълния чувал, това не е на място.

Сега, като се говори за любовта, вие си я представяте като някакво силно течение. Любовта не е течение. Единственото невидимо нещо в света е любовта. Отгде иде, накъде отива, как тече, не се знае. Тя носи всички блага, но остава невидима. Тя е невидима, не само по форма, но и по същество. Тя иде по най-тих начин и носи най-полезни работи. Вие считате за любов благата, които тя оставя. Това са блага, а не самата любов. Плодът, който взимате, считате за любов. Сладчината, която опитвате, считате за любов. Сладчината се усеща, но какво е всъщност тя? Ябълката виждате, формата ѝ виждате, но сладчината ѝ е невидима. И вие искате да видите любовта, както виждате ябълката. Единственото невидимо нещо е любовта. Тя се опитва, вкусва се, чувства се, но не се вижда.

Значи, това, което чувстваш, което усещаш, което опитваш, е сладчина. Какво представя любовта? Форма не можеш да ѝ дадеш, но чувстваш, усещаш, че сладчина се внася в тебе. Обаче, сладчината на крушата, на ябълката, на сливата се различават. Лесно може да се опише разликата между тях, но сладчината се определя мъчно. Жълтият цвят на крушата не е сладчина; червеният цвят на ябълката не е сладчина; синият цвят на сливата не е сладчина – това са етикети. Плодовете на любовта се виждат, но любовта не се вижда. Когато казваме, че Бог е невидим, подразбираме сладчината. Без да се вижда, тя се чувства реално. Каквото и да говорите, всички имате схващане за Божията любов.

Едно се иска от вас: Като се приближавате до любовта, да бъдете доволни. Яви ли се най-малкото недоволство, ти си извън любовта. Тя не търпи абсолютно никаква дисхармония. Ако искаш да разбереш любовта, трябва

да влезеш при нея гол, както в банята. Съвършеният човек е гол – красота има в него. От голия човек излиза светлина. Той е облечен в светлина. И обикновеният човек може да се съблече гол, но тъмнина излиза от него. Има два вида голи хора: от единия излиза светлина, а от другия излиза тъмнина. И белият човек може да бъде гол. Какво означава белият цвят, и какво означава черният? Черният цвят означава празнота. Черен е празният чувал; пълният чувал е бял. Значи, черното означава празнота, бялото означава пълнота. Празнотата се нуждае от пълнене. Що е светлината? – Пълнота. Като изпразните светлината, образува се тъмнина, т. е. празнота. Това е идейно схващане за бяло и черно, за светлина и тъмнина. В тоя смисъл, сиромахът е тъмнина и празнота, богатият е светлина и пълнота.

Ние говорим за естественото богатство, а не за неестественото. Естествено богатият е доволен. Неестествено богатият е недоволен. – Защо? – Богатство носи на гърба си. Той е в положението на натоварено животно: върви, пъшка, иска да снемат товара му. В живота, богатите хора са натоварени и недоволни. Бедните са разтоварени и доволни. Щом си доволен от знанието си, ти си придобил Божественото благо. Знанието трябва да ни радва. Всичко, което имаме, трябва да ни радва. Това е Божествено разбиране. Когато тъжиш, това показва, че средата, в която живееш, не те оценява. Ти си лекар. Как ще те ценят и уважават, ако си уморил десетина деца? Истински лекар е оня, който не е уморил нито едно дете. Лекар, който уморил десетки деца, носи отговорност, ще го съдят. Той трябва да изучава изкуството на лекуването. Всеки певец, който не се е научил добре да пее, бива освиркван. Десет пъти да се яви на сцената, ще го освиркат. Неправилното пеене на една песен е също, както недоброто лекуване. С песента си и певецът е уморил някого. Който пее добре, по всичките правила, той е бабувал добре, и детето се родило живо. Да бъдеш добър лекар, значи, да бабуваш добре.

И тъй, когато бабувате на вашите мисли, гледайте да не уморите нито една от тях. Уморите ли една от тях, ще ви държат отговорни. Вие сте лекар на вашите мисли; вие сте лекар на вашите чувства; вие сте лекар на вашите постъпки. Ако за една мисъл, за едно чувство и за една постъпка ви държат отговорни, колко по-голяма ще бъде отговорността ви за десет мисли, за десет постъпки. Аз не съдя лекарите. Ако река да ги съдя, и мене ще съдят. Казано е: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери”. Вие искате да се примирите. Докато богатият и сиромахът не влязат в банята, не могат да се примирят. Оня, с чистите дрехи, не може да се примири с другия, облечен с нечисти дрехи. Обоняние има той. Как ще обичате един човек с много недъзи? Казвате: Човещина трябва да има. За да бъдеш обичан, трябва да влезеш в банята. Богатият и сиромахът ще се

побратимят, когато влязат в банята.

Закон е: Богатият да се радва, когато се освободи от богатството си; и сиромахът да се радва, когато се освободи от сиромашията си. Тогава и двамата са на едно равнище. Ако богатият съжалява, че изгубил богатството си, и ако сиромахът съжалява, че изгубил сиромашията си, те са пак на едно равнище. Но сиромахът никога не съжалява, когато изгуби сиромашията си. Рядко ще срещнете сиромах, който съжалява, че изгубил сиромашията си. И богатият не се радва, когато изгуби богатството си. Рядко ще срещнете богат, който се радва, че изгубил богатството си. Под „сиромах”, в широк смисъл, разбираме добър човек, който не е извършил никакво престъпление. Под „богат”, в широк смисъл, разбираме човек, който е извършил много престъпления. Да се радва човек, когато се освободи от богатството си; да съжалява, когато изгуби сиромашията си. Сиромашията е богатство на небето, богатството е сиромашия на земята.

Сега трябва да закусим, да дойдем до благото на нещата.

7. Беседа от Учителя, държана
на 26 август, събота, 6 ч. с, 1944 г.
на хижа Острец, Витоша.

1944_08_26 Ценното
Издателска къща „Жануа-98“

ЦЕННОТО

VIII Беседа, държана от Учителя
на 27 август 1944г., 6 часа сутринта
на поляна над хижа „Еделвайс“.

„В Начало бе Словото“.

91 псалом.

Молитвата на Царството.

Добрата молитва.

Прочете беседата „Закон за недоволството“ от „Отворените форми“.

Животът е една велика драма, в която всичките хора са действуващи актьори. Питат хората, какво ще стане с живота. Нищо. Драмата трябва да се изиграе много добре. Ако актьорите играят много добре, всички печелят. Трябва ли някой да печели в драмата? Който писал самата драма казва: Много добре е написана. Всяка драма е добре написана. Сега някои търсят в драмата, кой ще бъде победител. В драмата победители няма. Само действащите лица трябва добре да си изиграят ролите, да бъдат похвалени за онова, което са играли. Ако човек играе една роля на любовта, победител ли трябва да бъде? Той трябва да играе добре ролята си, да покаже, какво нещо е любовта – животът победител ли трябва да бъде. Той трябва да живее, да покаже най-добрия живот. Драма има за кого. За мъртвите ли хора има драма или за живите? За живите разбира се. За мъртвите никаква драма няма. За живите е драмата. Драма значи героят се поставил на изпитание, трябва да издържи, герой да бъде. Добре да издържи изпита, да покаже, че е герой, не трябва да бъде слаб.

Сега денят е хубав, но ние имаме една най-слаба дарба. Този вятър е драма. Изпитва ни. Имаме желание да се върнем в хижата на топло, при собата. Тук салонът не е отоплен.

Гладният за какво мисли най-много? Може много работи да му представим, но кое го интересува? – Хлябът. В дадения случай човек трябва да се интересува от туй, което е най-съществено в живота. Кое е най-същественото в живота? Най-съществено е Любовта. Щом придобиеш

любовта, всички възможности ще дойдат. Щом изгубиш любовта, изгубват се възможностите. Първото нещо, човек трябва да търси най-ценното в света. Другите неща идат сами по себе си. Като изгуби най-ценното, другите неща не идат при него. Съвременният свят е изгубил, отделил се е от най-ценното, търси живота дето го няма. Тъй както хората живеят, изгубили са ценното, не служат на любовта, служат на посторонни работи от там от дето всичките страдания и противоречия идат.

Сега ако липсва слънцето, какво ще бъде, какво ще стане? Ще дойде тъмнота и такъв студ, никой не може да издържи. Когато слънцето иде подобряват се условията. Закон е: Когато Любовта дойде в човешката душа, тя подобрява нещата.

Кой връх тук е най-висок? (Връх Силимица, по-нисък е Острец.)

1944_08_26 Ценното
От томчето Заветът на Любовта т.1

ЦЕННОТО

Чете се беседата „Законът на недоволството” от книгата „Отворени форми”.

Животът е велика драма, в която всички хора са действуващи лица – актьори. Хората се запитват, какво ще стане с живота. Нищо няма да стане. Драмата трябва да се играе добре. Ако актьорите играят добре, всички печелят. Трябва ли някой да печели от драмата? Който писал драмата, сам казва: Много добре е написана. Всяка драма е добре написана.

Някои искат да знаят, кой ще бъде победител. В драмата победители няма. Действуващите лица трябва да си изиграят ролята добре, да получат похвала за онова, което са играли. Ако човек играе роля на любовта, победител ли трябва да бъде? Той трябва да играе добре ролята си, да покаже, какво нещо е любовта. Трябва ли в живота човек да бъде победител? Той трябва да живее, да прояви най-добрия живот. За кого има драма: за мъртвите хора, или за живите? – За живите, разбира се. За мъртвите никаква драма не съществува. За живите е драмата. Тя подразбира, че героят е поставен на изпитание и трябва да издържа - герой да бъде. Той трябва да издържи изпита си добре, да покаже силата си. Героят не трябва да бъде слаб.

Сега денят е хубав, но се играе една слаба драма. Вятърът, който духа днес, е драма. Той ни изпитва. Ние имаме желание да се върнем в хижата, на топло. Тук салонът не е отоплен.

За какво мисли най-много гладният? Различни работи може да му предложим, но кое го интересува най-много? – Хлябът. В даден момент, човек трябва да се интересува от това, което е най-съществено в живота. Кое е най-същественото в живота? – Най-същественото е любовта. Щом при-добиеш любовта, всички възможности ще дойдат. Щом изгубиш любовта, изгубваш и възможностите.

Първото нещо: Човек трябва да търси най-ценното в света. Другите неща идат сами по себе си. Като изгуби най-ценното, и другите неща се губят. Съвременният свят е изгубил най-ценното – живота. Той се отделил от него, и днес го търси там, дето го няма. Тъй както хората живеят, виждаме, че са изгубили ценното – любовта, която ражда живота. Те не служат на любовта, но служат на временни, преходни неща, отдето идат всички

страдания и противоречия.

Какво ще стане сега, ако липсва слънцето? Ще настане тъмнина и такъв студ, на който никой не може да издържи. Когато слънцето иде, условията се подобряват. Закон е: Когато любовта влезе в човешката душа, тя подобрява всички неща. Ценното е слънцето, ценното е любовта в живота.

Кой връх тук е най-висок? – Върхът Селимица. Той е по-висок от Острец. Стремете се към високите върхове!

8. Беседа от Учителя, държана
на 27 август, неделя, 6. ч. с., 1944 г.,
на полянка над хижа „Еделвайс”, Витоша.

1944_08_28 Сянка и реалност
Издателска къща „Жануа-98“

СЯНКА И РЕАЛНОСТ

IX Беседа, държана от Учителя на 28 август 1944 г. 6 ч. сутринта
на поляната в гората над хижа „Еделвайс“ на Витоша.

91 псалом.

Молитвата на Царството.

Добрата молитва.

„Духът Божи“.

Прочете се беседата „Живите линии на съзнанието“ от тома „Отворени форми“.

Що е реално? Реално е туй, в което човек живее в дадения случай. Нереално е туй, за което той мисли. Мисли за някакъв бъдещ живот, но какъв е и той не знае – сянка. Съвременните същества по някой път от своята реалност хвърлят своите сенки. Като изучаваме сенките на съвременните същества, наричаме туй живот. То е сянка. Сенките на реалността са наша реалност.Казвам: Ние се изменяме. Млад си, станеш стар. Изменил си се, не знаеш защо си се изменил. Отвън виждаш, че си се изменил, вътре се чувстваш млад. Отвън стар, отвътре млад, как ще примириш туй противоречие. Всякога човек остарява, когато престане да люби. Всеки, който остарява е престанал да люби. Всеки, който люби, се подмладява. Има стари хора, които не са стари. Има деца, които не са млади. Някой път някои деца са хилави. Любовта се отличава с едно качество: човек, който има любовта, той е учен, той е добър, той е силен. То са качества. Хората на любовта не се изменят. Малки промени стават в тях, но те не се изменят, те са вечно млади. Под думите млад и стар какво разбирате? Стар и млад са две неща неразбрани.Да бъде човек стар, значи да има желание да бъде млад, значи да има топлина. Вие отделяте светлината от топлината. Когато отделяте топлината от светлината, вие остарявате. Когато отделяте светлината от топлината, вие се подмладявате. Когато топлината стане вътрешен процес, ти си млад. Когато светлината стане вътрешен процес човек е стар. Ако едновременно вие имате светлина отвън и топлина отвътре, то е съвършеният човек. Старият има светлина отвън и топлина няма; младият топлина има отвътре, светлина няма. Затуй децата искат да бъдат стари. Трябва да запазят своята топлина.

Същевременно старият иска да се подмлади, но ако не допусне топлината отвътре, той никога не може да се подмлади. Аз веднъж правих един опит. Едно, доста интелигентно шест годишно дете имаше доста играчки: зайче, имаше аеропланче, имаше автомобил, имаше жива кукла. Казва: Ще ти държа една лекция, тия работи ти не ги знаеш. Казва: Такива работи имаш ли? Казвам: Нямам. Започна да навива автомобила и той тръгна. Казва: Ако не го навиеш не тръгва. Един ден като ти дадат такова нещо, не тръгва, ако не го навиеш. Да го знаеш. Някой ако слуша ще кипне: Как едно дете да ме учи. Че какво зная аз в природата. Може ли да навия едно растение да расте. Навил някой растението, расте нагоре. Скръбен е някой човек, ти не може да го направиш радостен. Няма скръб, която да се не премахва. Умряло някое дете, майката забравила да го навие. Нави машината на детето. Всяко нещо, което е навито, развива се. Което се развива, то се навива. Казва: Нави ли го. Щом те навият, ти ще се развиеш. Онези в света, които се развиват, те са герои. Но героят свършва с веселие. Навитият, който се счита слаб, става силен. Като започва да се развива, става силен. Казвам: Погрешки имаш. Що е една погрешка. Една погрешка е една неразбрана добродетел. Що е добродетел? Една разбрана погрешка е добродетел.

Да допуснем едно просто изяснение, дават ти едно семе, ти го невиждаш нищо. Туй семе ако го посееш, след време ще стане дърво, ще даде плод. То е доброто. Добре. Но туй дърво, което може да даде плод, тия плодове не ги даваш, искаш да седят на дървото. Те окапват, не даваш да ги обере някой. То е злото. Ние оставяме плодовете да окапват, да изгният и убеждаваме хората, че не са за ядене. То е злото в света. Ще посееш семената и плода, който дава, ще го дадеш. От дървото имаш право само на една ябълка. Всичките други са на окръжаващите. Ние не може да приложим тия идеи при сегашния порядък на нещата, понеже възгледите са тесни. В едно шише от един килограм, не може да събереш пет килограма. Ако имаш един килограм шише на истината, колкото и да туряш, то се разширява, гъвкаво е. Туряш едно кило: кило събере. Туряш в същото два килограма, събере ги, разширява се. Може да туриш три килограма, четири килограма – колкото искаш. Туриш малко, смалява се; туриш много, увеличава се. Няма нужда да носиш 20–30 шишета. То се разширява и смалява. Гъвкаво е, не се чупи. Туй шише само се мие, то не допуска да бръкнеш да го миеш, само се чисти. Казват за Едисон, че като правил своите опити и оцапвал дрехите си, вечерно време пускал на един диск ток 70–80 хиляди волта и всичката нечистота от дрехите се отмахвала, дрехите ставали чисти. Всяка вечер дрехите ставали чисти, минавали през този волтаж на високо напрежение.

Сега ние говорим за обикновената любов. Казва: Чувствам малка топлина.

Изчезне топлината. Изчезне любовта. Дойде топлината, радвам се. Не е лошо. От тази малката топлина излиза малка светлина. Малката топлина излиза от слънчевия възел. Този слънчев възел трябва да се увеличава. Дойде един човек, ти си готов да го нахраниш. Дойдат двама, ти се колебаеш, казваш: Нямам за двама.

Реалността може да нахрани едного, може да нахрани хиляди. Как беше, Христос взе пет хляба и нахрани пет хиляди души с тях. Но Той разбираше закона. Казва: Откъде ги нахрани? Както и да ви разправям, не може да се обясни. Нещата сам като ги направиш, ще разбереш. Каквото и да ви разправям за сладчината, като ви дам да вкусите тази сладчина, ще разберете. Във вас има един орган, една способност или едно сетиво, с което усещате. В дадения случай кои неща са реални? Днешния ден е ясен, какво показва? Туй показва, че положението на хората започнало да се подобрява. От невидимия свят е турен един проект. Скоро ще дойде нещо по-добро в света. Защо ще дойде? Защото иде една светлина, която ще проникне в съзнанията на хората и хората ще видят своите погрешки, ще видят престъпленията, които са правили и ще знаят, как да ги поправят. Защото миналите престъпления трябва да се поправят. Сега всички вие очаквате доброто. Ние носим и престъпления. И добро и зло носим със себе си. Злото трябва да го изправим. Неразрешените задачи трябва ги разрешим. Разрешените задачи трябва да ги изпълним. Неразрешените трябва да ги разрешим. Решеното трябва да го изпълним. В изпълнението е хубавата страна.

Да кажем имате един човек, който ви обича, какво трябва да направи/те/ заради него? Бог, Който е Любов, защо отиваме да се молим на Бога? Ще Му предадем ли нещо? Казваме: Господ е всесилен, Господ е това онова, Той е всеблаг. Какво ще предадем на Господа, кажете. Когато се молим, трябва да идем при Бога, понеже е съвършен. На съвършеното изпращаме една своя мисъл. Като мислим за Бога, ставаме съвършени като Него; като мислим за Бога, ставаме добри като Него. Като мислим за Бога, ставаме благи като Него в дадения случай. Когато искаме да направим нещо, трябва да мислим заради Него. Ако не мислим заради Него и нещата не стават, твоята мисъл не е права. Ако мислиш за Бога и се сърдиш, не си на правата страна. Ако мислиш за Бога и се обезсърдчаваш, не си на правата страна. Съмнението ще дойде, не е грях, но всякога трябва да държим съмнението отвън, да не го приемаме вътре. Щом приемем съмнението, то трябва да стане вяра.

Та казвам: Считате любовта нещо преходно, нереално. Но и българската дума любов не е толкова силна. Любовта в себе си аз я тълкувам: Една сила, която слиза от невидимия свят, изтича през една хурна и се влива в едно

корито като вода. Тази вода хората я вземат, перат дрехите, направят е нечиста, хвърлят я като помия отвън. Някой като изучава любовта, изучава помията. Чистата любов когато очисти хората, стане нечиста. Като изучаваме любовта, която е очистила хората, взела всичките нечистотии, казваме: Ето любовта. Нашите помии сме турили на гърба на любовта. Казваме: Това е любовта. Всякога тогава ще се оцапаш, ако любиш хората, ще очистиш техния кир. Кирта е тор за растенията. Греховете са потребни. Нашите грехове са тор за земята. С кола пренасят този тор, наторяват растенията, които дават сладките плодове. Сладките плодове от този тор ни ги изпращат да ги вкусим. Да благодарим на Бога за греховете. Да благодарим на Бога за всичките си погрешки. Да се радваме на добродетелите, които Бог ни е дал. Туй, което приемаме да се радваме, туй което изпращаме, да благодарим заради него. Да благодарим, че ни освободили от тази тор. Често тор има по гърба ни. Много мъчно е човек да обича човека. Да обичаш, значи в даден случай да знаеш от какво има нужда. Едно дете, което е родено талантливо, музикално, не обича да му говориш сладки думи, да му дадеш пари, но дай му един инструмент да свири. На един певец дай му условия да пее, не го хвали. Казвам: Любовта седи да кажем на всичките хора в дарбите, хубавите работи, които Бог е вложил в тях да ги проявяват. Искаме същевременно и те да ни помагат хубавото и доброто да се прояви в нас. Ако хората не ни обичат, доброто не може да се прояви, ако ние не ги обичаме, не даваме възможност доброто в тях да се прояви. Като любиш един човек, ти му даваш възможност да се прояви. Той като те обича, ти дава възможност ти да се проявиш. Ако в света не се обичаме един други, не може да се проявим, нямаме възможност. Казваме: Господ ще направи. Като любиш, ще дадеш възможност Господ да го направи. Като любиш някого, ще направиш Той да се прояви. Музикант ще стане, поет ще стане, силен ще стане, всичко ще стане.

Казвам: Първото нещо трябва да любите, трябва да обичате, трябва да ви любят и трябва да ви обичат. Като любиш, помагаш на хората; Като те любят, помагат ти. Та се радвайте на проявлението на хората. Всеки, който люби е един добър пример. Всеки, който обича, е един добър пример. И ти като любиш, си един добър пример. В туй отношение в света няма разлика между богати хора и между сиромаси хора. По някой път не искате да бъдете сиромаси. Всеки не иска да бъде сиромах, всички искате да бъдете богати. Много добре е. Много хубаво нещо е да бъдете богати.

Защо не трябва да бъде богат? Турено ти е на гърба повече богатство, отколкото може да носиш. Защо ти е? Богатият човек трябва да търси да раздаде богатството. Ако не го раздаде както трябва, няма бъдеще; ако го раздаде както трябва, има бъдеще. След като си осиромашал, трябва да

ходиш пак да търсиш хората, ще просиш. Съвременните хора не знаят, как да просят. Ако бихте били един просяк, как щяхте да просите? Като дойде един цигулар при мене, ще проси ли? Той ще извади цигулката, ще изсвири най-хубавото парче. Аз ще извадя не един лев, но хиляда, ще туря в джоба му. Ако на десетина места изсвири този цигулар и на всякъде му турят по петдесет–шейсет хиляди лева, ще бъде ли сиромах? Един художник няма да бъде просяк. Той ще нарисува най-хубавите картини даром, ще даде и те ще извадят от джоба си. Няма да определя цената.

Казвам: Туй, което ви говоря, времето показва, ако така живеете, така ще бъде ясно време, така ще грее слънцето. Сега има от нашите братя, които не са облечени, нямат балтони, топли дрехи нямат. Те са нашите стари възгледи. Нашата стара любов мяза на вехта дреха. Казва: Аз го обичах едно време. Като ме обикнаха хората, остарях от тази любов. Като дойдоха да берат плодовете, които имах, не обраха, както трябва, но очупиха клоните и замязах на кютюк. Аз пак ще се поправя, но доста време ще мине, докато се образуват новите клонища. Да кажем, вие обиждате един ваш приятел. Вие сте очупили един клон. Ще бъдеш умен да не чупиш клонищата на любовта. Единственото нещо: Не се позволява да чупиш клоните на любовта. Някои съжаляват, че са любили. Защо съжалявате, че сте любили по някой път. Че не е вярно това. Бог ви е възлюбил, пратил ви е в света. Слънцето за вас грее, вятърът за вас духа, листата за вас растат, реките за вас текат, цветята за вас цветят и вие сте се навели и казвате: Какъв нещастен човек. Мислите, че сте от умните хора. И бедният като иде между богатите, той да има съзнание, да мисли: Заради мене вие сте богати. Бедният да бъде като че го кредитират. Той е цар. Аз се радвам, че си цар. Царят е вън от тебе. Царят като почувства, че ти си разбрал, той ще те повика да му станеш приятел. Ако бедният не може да стане приятел с царя, той не е разбрал любовта. Ако царят не може да стане приятел с бедния, той не е разбрал любовта. То е кривото разбиране. Бедният да стане приятел с царя, добър приятел, не да счита, че царят е по-високо. Царят да се радва, че има приятел беден.

Сега нас Господ ни разбира, пък ние не Го разбираме. Не зная, как да ви обясня. Ние влизаме в стълкновение. Идеята е следната: Бога никой не Го е създал. Защото който го е създал, той е Бог. Туй, което създава, то е Бог. Ако го създават, не е Бог. В нас хората се явява злобата, ние по някой път мислим, че никой не ни е създал. Като станем възрастни, мислим, че не може някой да е бил едно детенце при майка си. Като признаем, че сме излезли от Бога, ние се опасяваме, да не би да се разкае и туй, което ни е дал, да си го вземе. Гледаме да сме далече, да не би да си простре ръката, да вземе всичкото благо, което имаме. То е погрешката, която имаме на земята. Бог всъщност се радва на нашите погрешки и на нашите

добродетели. Защото ако би скърбял за нашите погрешки, ще бъдем по-силни от него. Ти скърбиш за някого. Този, който те е наскърбил, е по-силен. Щом не те наскърбява, ти си по-силен. Щом го любиш, ти си по-силен от него; щом не го любиш, ти си по-слаб. Тогава щом се обичате, любите, сте еднакво силни. Щом не любиш, ти си слаб. Щом не вярваш, ти си слаб. Щом се обезнадеждиш, ти си слаб. Щом ходиш да просиш, ти си слаб. Като не искаш от никого да се учиш, пак си слаб. Ако не искаш да просиш от хората, трябва да им дадеш условия, да направиш нещо заради тях. Бог е направил света, оставил ни и ни гледа. Ние използуваме всичките Негови блага. Следи ни, Господ слуша всички наши теории за света и нищо не казва. Той казва: Много добре. Всякога, когато предлагаш на Бога една своя теория, той я туря на гърба ти, да я опиташ. Затуй трябва да имаме правите възгледи. Всяко нещо трябва да бъде направено навреме. Цигуларят трябва да свири добре, който има език трябва да говори добре. Който има очи, трябва да гледа добре. Който има уши, трябва да слуша добре. Всички дарби, които Бог ни е дал, трябва да ги проявим в техните съвършени качества. Нещата стават по съвършени, но възможностите за проявлението на много блага са опорочени.

Това да ви служи за правило, другото е теория. Който люби е свободен. Който люби знания има. Който люби живот има. Който не люби, свобода няма. Който не люби, знание няма. Който не люби, живот няма. Тези три неща казвам вас, на света няма какво да разправям. Ние трябва да изменим света, нищо повече. Чудни са, като казват: Как да изменим? Някой турил едно було, че не може да вижда, спъва се. Дойда взема булото, махна го от главата. Той може да кряка, да вряка колкото си иска. Казвам: Гледай на света! Казвам: Всичките була и заблуждения трябва да се отмахнат от хората. Най-първо трябва да се отмахнат от вас. Първото заблуждение е: Мене никой не ме обича, аз съм самотен. Самотността е едно качество само на Бога. То не е качество на нас. Не може да го опитаме. Единственият самотен в света, който е, той е Господ. От наше гледище няма нещо по-хубаво от самотността. Няма по-страшно нещо от самотността. По-грозно няма от самотността. По-голяма красота от самотата няма. Туй трябва да го вземете на вяра. Сега не може да ви говоря. Всички дойдохме в едно направление от хижата дотук, но всички не вървят по една посока. Всеки върви по особен път. Двама души не вървят по същия път. Не е хубаво да се върви по същия път. Дето казват, че върви по същия път не е вярно. Човек като живее добре, върви по свой път. Щом разбираш един човек и той те разбира, вие вървите по същия път. Най-първо трябва да виждаме от какво произтичат контрастите. Срещам един човек, когато съм се наял. Думите „гладен съм“ нямат същото значение както за него. Трябва да вляза в положението му, да иде да се нахрани. Ще му кажа: Чакай, не е дошло времето. Всеки човек, който има известна малка нужда, задоволете

нуждата му. Вие правите полза на себе си. Вие може да задоволите нуждата му, вие носите хляба. Знаете закона, извадете хляба, дайте му кифличка, дайте му една ябълка, дайте му една круша. Казвате: Ако дам за мене нищо няма да остане.

Първото нещо: Ние с доброто поставяме основа в живота си. Направете един опит да се освободите от противоречията. Сега преди няколко дена имаше голяма буря, можеше да бомбардират София, показваше какво са мислили. Щом се уредиха работите, Божественото взе надмощие. Хората се уреждат още. Днешният ден показва това. Утрешният може да се покаже съвсем облачен, третият ден пак може да се изясни. Промените, които стават в хората хвърлят сянка в действителния живот. Какво е вашето състояние, вие как се чувствате. После вие очаквате да се подобри живота. Дойде един много добър цигулар, вие отивате да го слушате. Ако сте глухи, какво ще го чуете. Причината е във вас. Салонът е добре отоплен, казвате: Не може да го чуя. Значи за добрия цигулар трябва да имате ухо. Да е добре отоплен салонът. Ако цигуларят дойде и вие не може да го разберете, как ще го чуете. Днешният ден се дава един концерт. Светът се оправя. Аз виждам в света се събират багажи. Сегашните управници от осем хиляди години, сега си събират багажите, турят ги в автомобили. Къде? Отиват си вече. Станали сме напълно неутрални. Злото ще го разоръжим да си върви, в съгласие с небето сме, с никого няма да воюваме от воюващите страни. Онези, които идат да ни освободят отгоре, са Белите братя, които са въоръжени и ни дават ултиматум да скъсаме с черните братя. Не искат да воюваме с тях, но ще скъсаме. По техния ум, по тяхната философия доста ходихме. Някой от вас ще поплачат, казват: Какво ще бъде с нашите разрушени апартаменти. Не ги слушайте, апартаментите, които имате да си вървят. Не искам от тях да остане нито косъм. Каквото имат да си го занесат. Белите братя, които идат, ще донесат всичко ново: и кревати, и шапки, и паници, и тенджери, и обуща. Всичко старо навън. Няма какво да плачем, какво ще бъде в света. Ние дойдохме в един свят, дето черните братя се устроили, лъгаха ни. Доста е. Сега остава единственото нещо, което може да направим:

Единственото нещо е любов към Бога, любов към ближния, любов към всички братя и сестри. Любов към баща си, любов към майка си, към брата си, към сестра си. И слугата ти е брат. Малкото бръмбарче, дървото, всички в света са престорени братя, разни форми са взели. Казвате: То не е за нас. Туй дърво може да ти бъде брат. Под думата брат разбирам всяко същество, което може да ти услужи в дадения случай. Кравата, която ти дава мляко, ти е сестра. Ябълката, която ти дава плод ти е сестра. Едва ние сме запознати с братята и сестрите, които ни слугуват. Светлината, която иде отгоре тя е брат. Топлината, която иде тя е сестра. Аз тъй гледам.

Казваме: Не е топлината сестра. Топличка е нейната дума. Отвори светлината, брат е. В светлината виждам нашия брат. В топлината виждам нашата сестра.

Сега дигнете и турете бялото знаме. Любовта се посреща с бялото знаме. Както казал онзи германец: Имаме страшно оръжие, като го изнесем, светът пепел ще стане. Мирът ще дойде веднага. Какво е туй знаме? – Бялото знаме. Щом решим да изпълним Волята Божия, знамето е дигнато. Ако всички народи решат да служат и да изпълнят Волята Божия, да дигнат бялото знаме, мирът ще дойде, навсякъде ред и порядък ще съществува.

Сега седим на тия братя (насядали сме на борови трупи), знайте какво казват: „От нашето неразбиране седите отгоре на нас.“ Казват и другото: „Ако и вие не разбирате, и върху вас ще седят.“ Отдолу ми говорят: „Ние вече разбрахме и с вас ще възкръснем. Няма да бъдем такива.“

Това е живот вечен, да познае Тебе Единаго и Истинаго Бога и Христа, Когото си изпратил.

Това е живот вечен, да познае истинската Любов, която носи живот.

Това е живот вечен, да познае Бога и всички блага, които Бог изпрати в света. Това е живот вечен.

1944_08_28 Сянка и реалност
От томчето Заветът на Любовта т.1

СЯНКА И РЕАЛНОСТ

Чете се беседата. „Живите линии на съзнанието" от книгата „Отворени форми".

Всички говорят за реални и нереални неща. Кои неща са реални? Реално е това, в което човек живее всеки даден момент. Нереално е това, за което той само мисли. Седиш и мислиш за някакъв бъдещ живот, но какъв е тоя живот, сам не знаеш – сянка е това. Съществата, които живеят в реалността, хвърлят понякога своите сенки към нас. Като изучаваме тия сенки, ние гледаме на тях като на реалност и ги наричаме живот. Значи, сенките на реалността са наша реалност. Ние се изменяме и се чудим, защо стават тия промени. Млад си, но след време остаряваш . Отвън си стар, изменил си се, но вътрешно се чувстваш млад. Как ще се справиш с това противоречие? – Кога остарява човек? -- Когато престане да люби. Всеки, който престава да люби, остарява; всеки, който люби, се подмладява. Има стари хора, които не са стари; има деца, кои го не са млади. Любовта прави човека умен, добър и силен. Това са качествата на любещия. Хората на любовта не се изменят, те са вечно млади. Външно се изменят, но вътрешно – никога.

Какво разбирате под „млад и стар"? Това са неразбрани думи. Старият има желание да бъде млад, т. е. да има топлина. Не отделяйте светлината от топлината. Когато отделяте светлината от топлината, млад сте. Когато светлината е външен процес, човек е стар, когато топлината е вътрешен процес, човек е млад. Когато светлината е отвън, а топлината – отвътре, това е съвършеният човек. Значи, съвършеният проявява едновременно и светлина, и топлина. Старият има само светлина отвън; той е лишен от вътрешна топлина, затова иска да бъде млад. Младият има вътрешна топлина, без външна светлина, затова иска да бъде стар. И децата искат да станат големи. Младият трябва да се стреми към светлината, без да изгубва вътрешната си топлина; и старият може да се подмлади, без да губи външната си светлина. Ако си млад, приеми светлината отвън. Така ще придобиеш качествата на стария. Ако си стар, приеми топлината отвътре, така ще се подмладиш.

Приятно е да гледаш дете в положение на възрастен човек, да те учи. Едно шестгодишно дете, доста интелигентно, се забавляваше един ден със своите играчки. Спрях се пред него, да видя, как играе. То ме погледна и ме попита: Ти имаш ли такива играчки? – Нямам. – Тогава аз ще ти покажа,

как си играя. Това автомобилче няма да тръгне, ако не въртна ключа. Ако не го навия, не тръгва. Така трябва да правиш и ти. Учи ме това дете, и аз го слушам. Ще кажете, че е унизително за мене да ме учи едно малко дете. Какво от това? Като слушам детето, аз се питам: Зная ли всичко, което става в природата? Мога ли да навия едно растение, и то да започне да расте? Някое разумно същество е навило растението, и то расте нагоре. Някой е скръбен, но ти не можеш да го навиеш и да превърнеш скръбта му в радост. Обаче, няма скръб, която да не се премахва. Умряло някое дете, майката плаче, не може да се утеши. Навий машината на детето, и то ще се съживи. Всяко нещо, което е навито, се развива; и всяко нещо, което се развива, може да се навива. Казват за някого, че го навили. Щом го навили, ще го развият. Който се развива, е герой. Навитият е слаб, но като се развива, става силен. Не е лошо, че си навит. Щом си навит, ще се развиеш.

Що е погрешката? – Неразбрана добродетел. Що е добродетел? – Разбрана погрешка. Дават ти едно семе. Погледнеш семето, нищо особено не виждаш. Като го посадиш, от него излиза голямо дърво, което след време дава плод. Плодът е доброто, скрито в семето. Ти поглеждаш към дървото, радваш се на плодовете, не даваш да ги оберат. Те стоят известно време на дървото, докато изгният и окапят. Това е злото – погрешната на човека. Вие оставяте плодовете на дървото и убеждавате хората, че не са за ядене. Това е злото в света. Щом имаш семка, ще я посадиш. От плодовете й ще задържиш само един, а останалите ще дадеш на окръжаващите. При сегашните условия на живота, вие не можете да приложите тая идея, понеже възгледите на хората са тесни. В едно шише, от един литър вместимост, не можеш да налееш пет литри течност.

Ако имаш шише на истината от един литър, колкото и да туряш, то се разширява – гъвкаво е. Колкото повече туряш, толкова повече шишето се разширява. Можеш да туряш, колкото искаш: туряш малко, шишето се смалява; туряш много, увеличава се. Няма нужда да носиш много шишета. Гъвкаво е шишето на истината – не се чупи. Това шише само се мие и чисти, не позволява да бъркат в него и да го чистят. Казват за Едисон, че когато дрехите му се изцапвали при опитите, той ги събличал, поставял ги на електрически ток с голямо напрежение, от 70 – 80 хиляди волта, и те ставали чисти.

Говори се за малка и голяма любов, за обикновена и необикновена любов. Малката любов произвежда малка топлина. Щом изчезне топлината, изчезва и любовта; дойде топлината, дохожда и любовта. Малката топлина произвежда малка светлина. Отде излиза топлината? От слънчевия възел. Тая топлина трябва да се увеличава. Ако топлината ти е малка, можеш да приемеш и угостиш само един човек. Дойдат ли двама, не ги приемаш. В

реалността има място за един, има място и за хиляди. Тя може да нахрани едного, може да нахрани и хиляди. Христос разбра тоя закон и затова можа да нахрани петхиляден народ само с пет хляба. – Как направи това? – Колкото и да ви се обяснява, няма да разберете. Като направиш нещо сам, тогава ще го разбереш. Каквото и да ти се разправя за сладчината, ще я разбереш, като я опиташ. Вкусът определя сладчината.

Какво показва днешният ясен ден? – Че положението на хората е почнало да се подобрява. Разумният свят е изработил нов проект, според който скоро ще дойде нещо добро. Нова светлина прониква в съзнанието на хората. Те ще видят погрешките и престъпленията, които са правили, и ще знаят, как да ги изправят. Погрешките на миналото трябва да се изправят. Човек носи в себе си и доброто, и злото. Злото трябва да се превърне на добро. Неразрешените задачи трябва да се разрешат, а разрешените – да се реализират. В изпълнението на разрешените задачи е бъдещето на човека. Всички очакват светло, добро бъдеще.

Представете си, че един човек ви обича. Какво трябва да направите за него? Защо се молите на Бога? Бог е Любов. Ще Му придадете ли нещо с вашата молитва? Ние се молим на Господа, понеже е съвършен. Следователно, към оня, който ни обича, ние можем да отправим само една добра, светла мисъл и да му благодарим. На съвършения, на любещия изпращаме своите добри мисли – нищо повече не можем да му дадем.

Мисли за Бога, за да станеш съвършен като Него.

Мисли за Бога, за да станеш добър като Него.

Мисли за Бога, за да станеш благ като Него.

Казвам: Ако искаш да направиш нещо, мисли за Бога. Мислиш за Господа, но нещата не стават, както очакваш. – Защо? – Мисълта ти не е права. Ако мислиш за Бога и се гневиш, не си на правата страна; ако мислиш за Бога и се обезсърчаваш, не си на правата страна; ако мислиш за Бога и се съмняваш, не си на правата страна. Съмнението неизбежно ще дойде, но трябва да остане отвън. Не приемай съмнението вътре в себе си. Приемеш ли го, то трябва да стане вяра.

Мнозина гледат на любовта като на преходна, нереална величина. На български език думата „любов" е изгубила силата си.

Според мене, любовта е сила, която слиза от разумния свят, изтича през една курна и се влива в едно корито. Хората я използуват като вода, в която

перат нечистите си дрехи. Щом стане нечиста, те я хвърлят вън, като непотребна. Който изучава любовта в това състояние, дохожда до криво заключение. Значи, любовта, като чисти хората, става нечиста. След това казват: Ето любовта. Като не я разбират, хората турят нечистотиите си върху нейния гръб и мислят, че я познават. Качеството на любовта е да чисти хората. И ти, ако любиш, ще чистиш калта на другите. Калта на хората е тор за растенията, а греховете им – тор за земята. Значи, и греховете са потребни. От калта на хората растенията дават сладки плодове, които ние опитваме. Благодарете на Бога за своите погрешки и грехове. Радвайте се на добродетелите, които са вложени във вас. Да се радваме на това, което приемаме; да благодарим за това, което изпращаме. Да благодарим, че ни освобождават от калта. Понякога и по гърба на човека има кал. Мъчно е човек да обича човека. Да обичаш някого, значи, да знаеш, от какво има нужда той. На дете, надарено с музикален талант, не говори сладки думи, не му давай пари; дай му инструмент да свири. На певеца дай условия да пее, не го хвали. Любовта изисква от всички хора да проявят дарбите си и едни на други да си помагат в проява на доброто и хубавото, вложено в тях. Ако хората не ни обичат, не можем да проявим доброто; ако ние не ги обичаме, не даваме възможност на доброто в тях да се прояви. Като любиш някого, ти му даваш възможност да се прояви; ако те обича някой, той ти дава възможност да се проявиш. Като любиш някого, ще му дадеш възможност да се прояви. Музикант ще стане, поет ще стане, силен ще стане – всичко ще стане.

Първото нещо: трябва да любите и да обичате, трябва да ви любят и да ви обичат. Като любиш, ти помагаш; като те любят, на тебе помагат. Радвайте се, когато хората се проявяват. Всеки, който люби, дава добър пример; всеки, който обича, дава добър пример. Като любиш и обичаш, и ти си добър пример. Щом любиш и обичаш, няма разлика между богати и бедни. Никой не иска да бъде беден, всеки иска да бъде богат. Добре е всички да бъдете богати. Но понякога не е добре човек да бъде богат. Турят на гърба ти по-голямо богатство, отколкото можеш да носиш. Защо ти е това богатство? Богатият трябва да раздаде богатството си. Ако не го раздаде, както трябва, няма бъдеще; ако го раздаде, както трябва, има бъдеще. Ако богатият обеднее, ще проси. Съвременните „хора не знаят да просят. Цигуларят проси ли? Той изважда цигулката си и свири най хубавото си парче. За такова свирене скъпо се плаща. Като свири на десетина места, той ще бъде добре възнаграден. Сиромах ли е тоя цигулар? Художникът трябва ли да проси? Той ще нарисува една хубава картина. Даром ще я даде, но всички, които я видят, щедро ще го възнаградят.

Ясното време днес показва, че това, което говоря, ще се сбъдне. Ако живеете добре, слънцето ще ви огрява. Някои от вас не сте добре облечени, нямате топли дрехи. Това показва, какви са вашите стари възгледи. Човешката любов е остаряла, прилича на стара дреха. Някой казва: Едно време обичах едного. Човек остарява от любовта на миналото. Който обича така, обира плодовете, изпочупва клоните и от човека остава само един дънер. Той ще се поправи пак, но много време ще мине, докато се образуват новите клони. Вие обиждате приятеля си – счупили сте един клон. Ще бъдете умни, да не чупите клонете на любовта. Не се позволява да чупим клонете на любовта. Някои съжаляват, че са любили. Защо трябва да съжаляват? Бог ви е възлюбил, пратил ви е на земята да живеете. Слънцето за вас грее, вятърът за вас духа, листата за вас се развиват, цветята за вас цъфтят, реките за вас текат, а вие сте посърнали и казвате: Колко съм нещастен! Ако мислиш така, не си умен човек. И бедният, като влезе между богатите, трябва да има съзнание за себе си и да каже: Вие сте богати заради мене. Той да ги чувствува като кредитори. Някой е цар. Радвай се, че е цар. Когато царят схване, че си го разбрал, ще ти стане приятел. Ако бедният не стане приятел на царя, не е разбрал любовта; ако царят не стане приятел на бедния, и той не е разбрал любовта. Бедният да стане добър приятел на царя, да не гледа на него като на по-високо стоящ. Царят да се радва, че има за приятел беден човек. Царят да разбира бедния, и бедният да разбира царя.

Казвам: Господ ни разбира, а ние не Го разбираме. Така ние влизаме в стълкновение с Него. Запитват: Кой е създал Бога? – Никой не Го е създал. Оня, Който Го е създал, Той е сам Бог. Оня, Който създава, това е Бог. Ако други могат да Го създадат, Той не е Бог. Понякога в човека се явява мисълта, че никой не го е създал. Все едно възрастният да отрече, че някога е бил малко дете, в прегръдките на майка си. Той се страхува, да не би, като признае, че е излязъл от Бога, да се разкае Бог и да си вземе всичко, което му е дал.

Човек се страхува, да не би Бог простре ръката си и вземе всичкото благо, което му е дал. В това се заключава погрешката на хората. В същност, Бог се радва и на погрешките, и на добродетелите им. Ако Той страда за нашите погрешки, ние сме по силни от Него. Който те е наскърбил, е по-силен от тебе. Ако не може да те наскърби, ти си по-силен от него. Като любиш, ти си силен; като не любиш, ти си слаб. Когато двама се любят, те са еднакво силни. Щом не вярваш, слаб си; щом се обезнадеждиш, слаб си; щом просиш, слаб си; щом не искаш да се учиш, слаб си. Ако не искаш да просиш от хората, ти трябва да направиш нещо за тях. Бог е създал света, оставил ни е да се ползуваме от Неговите блага, слуша нашите философии и теории за създаването на света, но нищо не казва. За да опитаме своите

теории, Той ги туря на гърба ни, Трябва да имаме прави възгледи. Всяко нещо трябва да е направено на време и добре. Цигуларят трябва да свири добре. Който има език, трябва да говори добре; който има очи, трябва да вижда добре; който има уши, трябва да слуша добре. Всички дарби, дадени от Бога, трябва да проявим в техните съвършени качества.

Помнете: Който люби, е свободен; който люби, знание има; който люби, живот има. Който не люби, не е свободен; който не люби, знание няма; който не люби, живот няма. Това, което ви казвам, е за вас, а не за света. Ние трябва да изменим света. – Как ще го изменим? Някои турил було на очите си, спъва се, не вижда. Дойда при него, хвана булото и го сваля. Той може да вика, колкото ще, свалям булото и казвам: Гледай сега! Всички була и заблуждения трябва да се махнат от очите на хората. Първо трябва да се махнат вашите була и заблуждения. Казваш: Никой не ме обича, самотен съм. Самотата е качество на Бога, а не на хората. Единственият самотен, това е Бог. От наше гледище, няма по-хубаво нещо от самотата. И няма по-страшно нещо от самотата. По-красиво нещо от самотата няма, но и по-грозно от самотата няма. Това трябва да се приеме с вяра.

Като дойдохме от хижата до полянката, всички вървяхме в едно направление, но по различни пътеки. Всеки върви по особен път. Двама души даже не вървят по един път. Не е добре да се върви по един и същ път. Като живее добре, човек върви по свой път. Щом разбираш един човек, щом и той те разбира, и двамата вървите по един и същ път. На какво се дължат раздвояването и противоположностите, в живота? Ако си се нахранил добре и срещнеш човек, който казва „гладен съм", тия думи нямат еднакво значение за тебе и за него. Трябва да влезеш в положението му, да го нахраниш, тогава думите „гладен съм" имат еднакво значение и за двамата. Ти носиш хляб – задоволи глада му; носиш плодове – дай му една круша или ябълка. От услугата, която му правиш, и ти се ползуваш. – За мене нищо няма да остане. – Не мисли за това, друг ще се погрижи за тебе.

Турете доброто за основа на своя живот. То ще ви освободи от противоречията. Преди няколко деня имаше голяма буря. Тя показваше мисълта на хората – мислеха да бомбардират София, но работите се уредиха, и Божественото взе надмощие. Днешният ден показва това. Утре може да бъде облачно, после пак да се изясни, Промените, които стават с хората, хвърлят сянка върху целия живот, както и върху природата. Какво е вашето състояние? Какво чувствувате? Вие очаквате да се подобри животът. Дойде един добър цигулар. Отивате да го слушате, но сте глухи. Какво ще чуете? Нищо няма да чуете – причината е във вас. Салонът е добре отоплен, цигуларят има добри условия да свири, но вие не чувате и

не разбирате, какво свири.

Днес се дава един концерт. Светът се оправя. Аз виждам, че хората събират багажите си. От осем хиляди години всички управници събират багажите си и ги турят в автомобили. Те си отиват вече. Станали сме неутрални. Злото ще обезоръжим, да си върви. С никоя от воюващите страни няма да се бием. Ние сме в съгласие с небето. Ония, които идат отгоре да ни освободят, това са Белите Братя. Те не искат да воюваме с никого. Доста сме ходили по чужди умове, с чужда философия. Да скъсаме с тях! Някои ще поплачат за разрушените си къщи и апартаменти. Не слушайте никого. Простете се с апартаментите си. Нито косъм от старото! Каквото е останало от старото, да си върви! Белите Братя, които идат, носят всичко ново: и кревати, и обувки, и шапки, и тенджери, и чинии. Всичко старо навън! Няма защо да плачем за света. Досега сме били в света на черните братя, на лъжата. Стига вече лъжи!

Единственото нещо, което можем да направим, е да проявим любов към Бога, любов към ближния, любов към всички братя и сестри, любов към майки и бащи. Любов към най-малкото растение и бръмбарче. Всички са братя, приели различни форми, за да свършат някаква работа. И те са наши братя и сестри. Под „брат” разбирам всяко същество, което, в даден случай, може да ти услужи. Кравата е твоя сестра; ябълката е също твоя сестра. Малко хора познават своите братя и сестри, които им слугуват. Светлината, която слиза отгоре, е наш брат, топлината – наша сестра. Тъй гледам аз на нещата.

Станете и вдигнете бялото знаме. Любовта се посреща с бяло знаме. Кое е онова оръжие, което може да превърне всичко на прах и пепел и да донесе мира? – Бялото знаме. Когато решим да изпълним Божията воля, знамето е вдигнато. Ако всички народи решат да служат на Бога, да изпълнят Неговата воля и да вдигнат бялото знаме, мирът ще дойде и навсякъде ще се възстанови ред и порядък.

Така, насядали върху боровите трупи, те ви казват: От нашето неразбиране дойдохме до това положение, да седите върху нас. Ако и вие не разбирате, и върху вас ще седят. Ние вече разбираме нещата и заедно с вас ще възкръснем.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил”.

Това е живот вечен, да позная истинската любов, която носи живот.

Това е живот вечен, да позная Бога и всички блага, които Той изпраща в света.

Това е живот вечен!

9. Беседа от Учителя, държана
на 28 август, понеделник, 6 ч с, 1944 г.,
над хижа „Еделвайс", Витоша.

1944_09_24 Зовът на новото
Издателска къща „Жануа-98“

ЗОВЪТ НА МАЛКОТО

X Съборна беседа, държана на 24 септември 1944 г.
в с. Мърчаево, в дома на брат Темелко, 5 ч. с.

Молитвите по наряда.

Съвременният свят е обеднял. Най-бедният свят, който някога е съществувал на земята, това е сегашния свят. Светът се нуждае от правда. Нашият свят е свят на безправие. Нас сега ни трябва правдата. Тя е външната страна на живота, за да изпълним Волята Божия. Вътрешното съдържание може да се изрази чрез този стих „Всякога бъди верен и истинен. В това Бог благоволява“.

Има две страни в живота: едни хора са красиви, други са грозни. Ние сами ставаме красиви и сами ставаме грозни. Всякога, когато изпълним най-малката заповед, която ни се дава или най-малкият подтик, който се явява в нашия ум, сърце или душа, ние поставяме ония линии на красотата. Човек става по-красив, по-здрав, когато изпълнява Волята Божия. Когато не изпълнява Волята Божия в най-малката степен, погрознява. Следователно, грозотата е признак за неизпълнение Волята Божия през целия живот. Ние се нуждаем да станем красиви. Сега както сме, не може да се говори за красотата. Като гледам животните, виждам, колко те са останали назад. Казвате, че животните са много добри. Ни най-малко не са добри. Най-големите егоисти в света, това са животните. Турете малко житце на кокошките, ще видите колко са благородни. Турете храна на животните и ще видите, че в тях съществува личен егоизъм. Всяко животно мисли само за себе си. Сега не искам да питате, защо е така. Защо е така? – Защото така сме го направили. В света виждаш грозотата, не че Бог те кара така да виждаш. Бог те кара да виждаш това, което си. Което виждате, това сте вие. Добрият човек вижда добрите работи. Лошият човек вижда лошите работи. Болният се занимава с болестта си, здравият – със здравето си. Умният се занимава със своя ум, глупавият със своята глупост.

Та казвам: Единствената етика в света, с която трябва да започнете, е да започнете с правдата. Справедливи трябва да бъдете. За пример, по какво се отличава една майка-птичка? – По своята справедливост. Че тя изпълнява Волята Божия. Целия ден ходи търси храна, носи на своите деца и им туря в устата. Щом ги отгледа, и пилетата започнат да хвъркат вече не им туря в устата храната и казва: Това не е моя работа. Ни най-малко не

туря в устата на ония пилета, които вече знаят да хвъркат. Понеже сега сте още деца, затова сте несправедливи, защото възрастния човек е справедлив. Ако накарате едно дете да иде на работа, няма да иде, то няма да се подчини. Погрешката е в майката. Когато малкото дете се научи да хвърка, то трябва да хвръкне. Като му каже майката да иде на работа, да хвърка. Всички трябва да хвръкнем. Сега вие гледайте да хвръкнете. Ние още не знаем да хвърчим. Човек, който е несправедлив, той е още на гнездото. Човек, който не е верен и истинен, на гнездото е. Когато научи тия добродетели, той излиза от гнездото.

Аз оставям въпроса, дали вярвате в Христа, дали вярвате в Бога. Аз поставям въпроса: В гнездото ли сте? Тогава ще държиш своето място, ще чакаш майка си. Като ти даде храна, ще се оттеглиш, ще дадеш място на другите. Там действува справедливостта. Понеже имаш няколко братчета и сестричета, ще дадеш място и на тях. Ти ще учиш урока. Първите уроци бащата и майката предават, как трябва да започнеш за бъдеще. Като започнеш като тях, ще живееш. Този въпрос е обширен. Справедливостта има много, много голямо приложение. Ако човек е музикант, в какво седи музикалната справедливост? Той трябва да знае да пее всеки тон. Вярно трябва да го вземе, не погрешно. Мнозина знаят да пеят. Но аз, когато разглеждам музиката, разбирам друго. Трябва да вземеш основния тон на една песен, за пример „до“. Какво означава „до“? Вярно трябва да го вземеш и от него зависят отношенията на другите тонове. В моя ум всякога, когато пея „до“, седи идеята, че трябва да посея едно семе. Да изпееш „до“, значи да посееш едно семе в земята и да туриш два пръста, пръста отгоре пръст и тогава ще пееш. Като изпееш „до“, туй „до“ показва, че трябва да си посял. Не може да пееш, ако не си посял. Щом го посееш, вярно може да вземеш. Щом пееш, без да посяваш, тонът е фалшив. Вторият тон, който трябва да вземеш е „ре“. Какво означава? Туй семе трябва да изникне, като пееш. Ако ти пееш втория тон „ре“ и нищо не е изникнало, погрешен е, не си го полял. Посадил си го на суха земя, не си турил влага, слънцето не е изгряло, не може да расте. Щом започне да расте, „ре“ – то е вярно взето. Израснало е, но трябва да намери пътя. Казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Щом едно растение израсне, то трябва да намери своя път. Винаги пътят на растението е към слънцето. Пътят на живота това е „ми“. Ти не може да намериш своя път, ако не можеш да вземеш вярно тона „ми“. И тогава оформява се цялото дърво. Това е „фа“. Имаш развито цялото дърво. Тия четири тона трябва да вземеш вярно, за да се оформи вярно растението. Остават другите три тона, които показват вътрешното съдържание на растението. В тебе никога не може да цъфне една мисъл, едно чувство, ако не може да вземеш вярно тона „сол“. Музиката е закон. Ти не може да вземеш тона „сол“ вярно, ако в душата ти няма любов. Ще се облечеш в най-хубавите дрехи, в най-

хубавите мисли, в най-хубавите чувства. Никаква грозота да няма! Устните няма да бъдат тънки, стиснати, ръцете няма да бъдат свити на юмрук, няма да бъдеш прегърбен, няма да мижиш, очите да бъдат отворени, не като на бухал отворени.

Сега в живота вие правите усилия и някой път намирате, че работите не вървят. Който и цигулар да вземете, като идете при него, той първо ще ви научи да си нагласявате цигулката. Има отношение между четирите струни. Те имат известни закони. Първо е поставен основния тон „сол“, след туй „ре“, после „ла“ и „ми“. Ще ги нагласите и тогава има известни правила, ще свирите. То е външната страна. Вие искате да мислите. Какъв е основния тон на вашата мисъл? Или вие искате да любите. Какъв е основният тон на вашето чувство? Или искате да постъпите добре. Какъв е основният тон на вашата постъпка? Тепърва трябва да учите тия работи.

Първо когато ядеш, езикът не трябва да бъде наранен, трябва да бъде здрав. Не трябва да има фуски на езика. Да не страда езикът от ревматизъм. Седнеш да ядеш и казваш: Това не е хубаво, онова не е хубаво. Ядеш едно ядене, казваш: Това не е ядене. Като седнеш само едно ядене ще имаш, сутрин едно ядене, на обяд едно ядене и вечер едно ядене, три яденета през деня. Няма да ядеш на обяд, каквото ядеш сутрин или вечер. Разнообразие трябва да има. Във всяко ядене трябва да има единство. Езикът трябва да бъде справедлив. Кой е справедливият език? Който не се мъчи. Като дойде един длъжник при тебе, като има да плати, той не се мъчи. Онзи, който няма да плати, ще започне да вдига рамената, ще се движи насам-натам. Някой път гледал съм, учителят изкара някой ученик, като не знае, започне да се гърчи. Онзи, който знае урока, той е самостоятелен, мисли ясно.

Срещам много ученици, казват: Не зная, как да живея. Като ми каже някой, че не знае как да живее, аз го заведа при крушата и му казвам: Попитай тази круша, как е живяла, тя ще ти даде урок. Тогава представете си, че зимно време ви заведа при крушата. Много мъчно ще си научите урока. Студено е и тя тогава не преподава уроци. Този професор зимно време е крайно неразположен. Трябва да чакате ден, два, три или месец, два, три докато му дойде на ум да ви предаде урока. Какво ще стане с вас: Аз като разбирам закона, ще те заведа когато крушата е близо да узрее. Един, два дни ще ходим при крушата, тя ще ти покаже как трябва да живееш. Идеш при крушата, един хубав зрял плод паднал. Казвам: Изяж го. Какъв е плодът? – Много хубав, сладък. – Бъди такъв и ти. – Ето първият урок. Ще бъдеш сладък като крушата. Казвам: Когато ние живеем добре, това е сладкият живот. Когато ние живеем зле, това е горчивият живот. Що е горчивината? Някой път крушата ражда горчиви плодове. Тя се е

научила от хората. Понеже крушите са се научили от ангелите, плодовете им са сладки. Всички сладки плодове, все от ангелите са научили този живот. Ти никога не може да бъдеш сладък, ако не можеш да мислиш за ангелите.

Щом те приближава красотата на живота, трябва да се радваш. Казва някой: Обичай красивите хора. То е Божие благо. Красотата в този смисъл носи здраве. Щом се разболееш, не си красив. Щом се разгневиш, не си красив. Не да се не гневиш, но щом се дразниш от най-малкото нещо, не си красив. Децата често се сърдят, че паницата не е пълна с ядене, както на батето. Малкото дете иска да му турят толкоз ядене както на брат му. Тогава ако напълниш на детето паницата както на големия брат, то трябва да изяде паницата като батя си и после да е готово да иде да работи като него. Който много работи, много яде: който малко работи, малко яде. Когато онзи, който малко работи, много яде, прави прегрешение.

Аз съм привеждал онзи пример, когато Аделина Пате отива в Ню Йорк иска да изтегли 25 000 долара от пощата. Отива да извади парите, няма препоръчително писмо, няма лична карта, казват и: Не може да ти дадем парите. Никой не я познава. Тогава тя се изправя и започва да пее. Касиерът казва: Тази е Аделина Пате, дайте и парите. Ще започнете първата песен на любовта. Като идете на пощата, не искат да ви дадат парите, ще изпеете една песен на любовта. Ако ви дадат парите, пели сте хубаво; ако не ги дадат, ще търсите някого от вън да ви препоръча. Докато хората ни препоръчват, ние не пеем добре. Когато ни препоръча самото пеене, ние сме пели хубаво. Сега в новата епоха всеки сам ще се препоръча. С какво? С пеенето си. Мнозина познавате, когато се пее вярно; когато се пее невярно, нямате усет. В музиката, когато чувстваш, че не е верен тонът, то е дразнене, то не е разбиране музикално. Щом един човек знае да пее добре, той никога няма да позволи на другите криво да пеят. Ако десет души от вас идете някъде, ако сте умни, щом не пеете хубаво, мълчете. Давайте ухо на този, който хубаво пее. Трябва да се учите. Онзи, който пее хубаво, е учител, от него ще се учите, който и да е той. В България има доста славеи, те са най-добрите певци, които може да дадат най-добрите уроци. Сутрин пеят, имат хубави трели. Ако хората слушаха сутрин славеите, когато пеят, животът им щеше да бъде по-добър. Българите, когато славеите пеят, спят. Много малко внимание обръщат на славеите. Казват: Нямат работа, пеят. Славеят пее, когато извършва най-сериозна работа. Другото време не пее. Когато има най-хубавата работа, той пее. През май когато славеите пеят, те извършват най-добрата работа. Следователно, когато човек върши най-добрата си работа, трябва да пеят. Пеенето разбирам в много широк смисъл. Човек, на когото мисълта е чиста, не прави погрешки. Без погрешка е мисълта, на когото чувството е

чисто без погрешка. На когото постъпката е без погрешка, тогава човек пее. Човек, който мисли, той пее. Човек, който добре чувствува, той пее. Човек, който добре постъпва, той пее. Ако вие сте недоволни от себе си, значи вие не пеете. Ако ви дадат най-доброто ядене и след като сте яли, вие сте недоволни от яденето, причината е във вашия стомах, или във вашия език, или във вашето тяло. Ако сте здрав и ви дадат хубава храна, вие ще бъдете весел и доволен.

Има един смешен анекдот от турско време. Няколко ханъмки посещават българска чорбаджийка. Тогава българите са били под турско робство. Чорбаджийката прилича на сегашните кметици, не е толкоз благородно чорбаджийка. Тя имала хардалия и им дала да пият. Като пили от хардалията, развеселили се и започнали да играят. Като се върнали вкъщи, разправили на бея, че чорбаджийката им дала да пият една течност, когато като пие човек започва да играе. Беят казва: Чорбаджи, дай от онова, което кара хората да играят, и аз да го опитам. Дали му да пие и като се опил казва на чорбаджията: Иде ми да викам. – Викай. – Чорбаджи, иде ми да играя. – Играй. Опитал хардалията. Това, което ни кара добре да говорим, което ни кара добре да играем, то е хубавото вино. Това са хубавите мисли, хубавите чувства и хубавите постъпки в живота.

Кое е онова, което нас ни занимава? За пример, вие се интересувате, какви са новините. Съвременният свят яде такъв бой, дето не се е учил. В целия свят бой има. Тия учители бият хората, че не се учили добре. Кому крак счупен, кому главата пукната. Милиони хора се бият, дето не са знаели, как да пеят, как да постъпват. На какво се дължи това? На ония хора, които отхвърлиха Божията Любов и туриха своя закон. Те създадоха сегашната война. Това са човешки закони, това е човешки личен егоизъм. Мислим, че светът е създаден само за нас, нас да ни е добре. Светът е едно училище, в което човек има право да употреби нещата, които са в света, но няма право да бъдат негова собственост. Слънцето не може да бъде собственост, да имаш тапия за него. За звездите не можеш да имаш тапия. За реките, които текат, не може да имат тапия, че са твои. За морета, за океаните, не може да имаш тапия. Те са общи неща, които трябва да се употребят. Ти си в океана пътуваш, какво ще бъде твоето положение? Един ден се разиграе океана. Аз казвам: Океанът играе. Ако не играе, той ще подлудее или ще умре. За да не умира океанът, играе. Ако се намираш на парахода, ще кажеш: Големи вълни! Океанът играе като турския бей. Като се напил със сладкото вино, играе. Като го напече слънцето, умири се. Казва: Той е подлудял. На български луд значи не е намерил пътя си.

Един българин ходил из драките и дрехите му се одърпали. Ако беше намерил път, дрехите му щяха да бъдат здрави. Ние се оплакваме, че е

лош живота. Из драките ходим някой път. Преди години във Варненско двама битолски просяци отиват при един българин да просят. Той бил сприхав човек и като ги видял, казва: Защо не ходите да работите на нивата, ами сте се повели. – Единият бил с гъдулка, а другият бил сляп. Казва: Какво си повел този слепия човек. Чакай да ти дам един урок. Дигнал тоягата и видял, че слепият напуснал гъдуларя и избягал. Отива българинът в кръчмата и казва: За пръв път накарах един сляп човек да прогледа. Сприхавият българин са страданията в света, които ще те накарат да прогледаш. Някой турил восък на очите си. Като дойдат страданията, ще смъкнат този восък. Казвате: Аз това не мога, онова не мога. Ние на земята всичко може да направим. Под всичко аз разбирам онова, за което човек е създаден. Един цигулар свири всичките мъчни упражнения, всичките мъчни песни. Стремежът на всеки цигулар е да свири най-мъчните, най-хубавите парчета.

Та казвам: Вие искате да бъдете красиви. Вашите ръце, вашите крака не могат да станат красиви, ако вие не разбирате закона на надеждата. Или законът на надеждата е да правите най-малката добрина. Надеждата се занимава с най-дребните работи. Ако вие не се занимавате с дребните добрини, краката красиви не може да бъдат, ръцете красиви не може да бъдат и лицето красиво не може да бъде. Вие казвате: Той е оптимист. Във всичките оптимисти хора надеждата е силно развита; които не са оптимисти, надеждата е слабо развита. За да подхраниш надеждата в себе си, ти трябва да правиш най-малките добрини в живота, на които никой не обръща внимание. Ще ви приведа един пример, да ви покажа, какво аз разбирам под думата надежда. Един богат милионер в града Ню Йорк дал обявление, че се нуждае от касиер в банката. Десетина, двайсет души дошли с препоръчителни писма. На всички директорът на банката казал: Ще ви имам предвид. Влиза млад и спретнат момък, още като влиза, вдига една книжка от земята, туря я настрана. Другите, които носели препоръчителните писма, не видели и не вдигнали книжката. Казва: Аз не нося никакви препоръчителни писма. – Ти, казва, носиш най-добрата препоръка. В света, ако вдигнеш една книжка е много по-голяма препоръка, от колкото ако носиш най-добрата препоръка от някого.

Казвам: Какво по-хубаво от това да служим? Има ли нещо по-красиво от това да служим на Бога? Не да се плашим от Бога. Да служиш на Бога е най-красивото нещо, което човек може да извърши. Аз ще ви приведа следния пример: Какво наказание може да има, ако тебе ти дадат един билет да слушаш някой виртуоз, или някой прочут певец, който пее? Ще се страхуваш ли? Ще ти бъде приятно. Като отиваш при Бога да служиш, ще научиш най-хубавите неща, които съществуват в света. При Бога ние не може да идем, ако не мислим добре, ако не чувстваме добре, ако не

постъпваме добре. Единственото нещо, с което може да идем при Него, това е красивата мисъл, която човек има, красивото чувство и красивата постъпка. Или казано другояче: Ако не мислиш с любов, ако не чувстваш с любов, ако не постъпваш с любов, ти при Бога не може да идеш. При всички може да идеш, но при Бога не може да идеш. Следователно любовта е език на Бога. Всеки език има своя азбука. Тя трябва да се учи. Доста години се изискват да се изучи азбуката на любовта. Тя си има свои букви, има своя читанка, има своя граматика, своя литература, своя поезия, музика.

Сега някои питат, кога ще се свърши войната. Вие искате да се свърши, някои хора искат да се продължи. Защо искате да се свърши? Какво лошо има във войната? Войната от гледището на Божествения свят е един музикален хор, в който хората не знаят да пеят, че се бият.

Всеки удря в главата и казва: Така не се пее, така не се пее. Бият се. Всеки удря другия. Никой не знае да пее. Съвременните хора се бият в един хор. Като дойде капелмайсторът, ще каже да престанат да се бият и ще им даде първият урок как трябва да пеят. Мислите ли, че не може да ги накара да мълчат? Ако тази земя се разиграе, че хората започнат по 4–5 метра да скачат из въздуха, как ще се бият. Кой ще се бие, кажете ми. Тези, които воюват да започнат да се изхвърлят из въздуха, няма ли да престанат да се бият? Да не идваме до това. Господ има всички средства да спре войната. Има ли някой от вас, който да не е гласувал за войната? Има ли някоя жена, която да не е гласувала за войната? Има ли някой мъж, който да не е гласувал за войната? Има ли някое дете, което да не е гласувало за войната? Има ли някое куче, което да не е гласувало за войната? Има ли някое дърво, което да не е гласувало за войната? Прахът, всички са гласували за войната. Хубава е войната, но да се бият хората едни други, това не е война. Казвате: Доброто воюва. Има добро воюване. Да освободим затворените, да дадем свобода на онези, които са вързани от хиляди години. Нещата, които са в безпорядък, то са хора затворени. Един човек, който от хиляди години е чакал една сладка дума.

Казвате: Да идем и да проповядваме. Как трябва да се проповядва Христа по нов начин? На един болен човек какво ще му проповядваш? Казваш: Господ ще те изцери. Ти като идеш при болния да кажеш: Господ ме прати да те изцеря. Ще кажеш: Братко, стани, ела на работа. Ще го заведеш в дома си, ще го нагостиш най-първо. След туй ще впрегнеш каруцата, ще се качите ти и той, ще идете на нивата да работите. То е проповед. Ти ще му кажеш: Аз се помолих заради тебе. Ти ще оздравееш. Остане ли човек на твоята молитва, човекът хич не оздравява. Дойде друг проповедник, казва: Аз ще те излекувам. Лекуват с години, както имаме

оня пример в Писанието. 38 години се лекувал. Отива Христос и му казва: Стани, дигни одъра си. От дълго време лежа. – Дигни одъра си и стани! Иди на работа, не да останеш на леглото. Той ще се евакуира с леглото. Се ще носи някакъв багаж. Нали без багаж не може?

Та казвам: Препоръката на певеца е в неговия ларинкс. Препоръката на цигуларя е в неговата цигулка. Препоръката на пианиста е в неговото пиано. Препоръката на оратора е в неговия език. На добрия човек езикът е красив, той има знание, как да говори. Не трябва да правим излишни работи. Трябва да знаем, че както ние говорим, както хората говорят, както хората мислят, както чувстват и постъпват, така светът ще се устрои. Ние както мислим, така израстват растенията. Може да направим един опит. Ако ти посадиш едно дърво, обичаш го, поливаш го, мислиш хубаво за него, туй дърво ще израсте най-хубаво. Ако твоят живот не е хармоничен, ако чувствата ти не са хармонични, ако постъпките не са хармонични, туй дърво ще осакатиш. Не само това, но българи има, които знаят, казват, че на добър овчар вълк не напада стадото му. Един българин ми разправяше: Аз 30 години пасох овце, нито една овца вълк не ги е изял. Вълците при добрия овчар не ходят. Щом овчарят е лош, и вълците, и мечките задигат овцете. Вие по някой път се изкушавате. Вълци често идат във вашето стадо. Погрешката е във вас. Вие боледувате, причината сте вие. Вие сте сиромах, причината сте вие. Вие сте глупав, причината сте вие, не баща ти и майка ти. Те са второстепенни неща.

Закона е: Бог направи хората по образ и подобие свое. Показа им, как трябва да живеят. После ние изопачихме Божия закон, престанахме да живеем по закона на любовта и следствие на това имаме неразбрания живот. В света в общи черти хората добре живеят. Тези, които не живеят добре, сега се наказват. Тази война е за тях. Дават им се първите уроци на софиянци. Те не вярваха в Христовото учение да се отрече човек. Как ще си остави имането? Като дойде тази бомбардировка, не изпълниха ли Христовото учение, оставиха имането всички. Всеки, кой на където види, бяга. Приложи се Христовото учение. Но то е закон на насилие. С насилие всички изпълниха Волята Божия. Няма хармония там.

Първото нещо е, че на всички ви трябва обхода. Намирам, че хората нямат обхода. Ако срещне на пътя едно дете, човек не иска да се отбие. Умният човек заобикаля децата. Като вървиш, не вървиш по права линия, обикаляй, на всички прави път и на млади, и на стари. Не чакай хората да ти правят път. Всички страдаме, понеже искаме на нас да ни правят път. Там се сблъскваме. Всеки трябва да заобикаля, да остави всички да вървят по пътя, ние да вървим по нов път. Умните хора по нов път вървят, по който не е вървял. Тогава няма да се сблъсквате. Казваш: Невъзпитани са

хората, не знаят как да говорят. Никой не те заставя да слушаш, когато някой говори. Или сега те мобилизират. Мобилизират те, стани невидим. Дойдат в къщи, невидим си. Закарат те на война, стани невидим. Понеже си видим, знатен си, всеки те хваща, казва: Ха да се биеш. Ти слушаш, биеш се.

Казваш: Аз ходя по Божия път. Ти може ли да ходиш по Божия път, без да е Господ с тебе? То е невъзможно. Може ли да ходиш по пътя на слънцето, ако слънцето не е изгряло? Може ли да ходиш по земята, ако тя не е организирана? Казвате: Път трябва да има. Какви пътища имат птиците? Какви пътища има светлината? От 150 милиона километра иде от слънцето на земята. Кой и прави път? Тя сама прави своите пътища, сама върви по своя път.

Казвам: Ако възприемете любовта, ще влезете в Божествения свят. Ако вие с любовта влезете в един неорганизиран свят, веднага този свят ще се преобрази. Господ още не е на земята, няма го. Не е изгрял. Ние сме още тук в тъмнина. Христос дойде на земята, Той беше малка звезда. Хванаха Го, разпънаха Го. Когато дойде Господ на земята, Той е слънцето, което изгрява. Тогава кои растения се бунтуват против слънцето? Като дойде слънцето, донесе влага, развие всичко онова, което е скрито в земята и то пониква, плод дава. Залезе слънцето, всичко се прибере. Казвам: Трябва да бъдете готови: слънцето на живота изгрява. Всеки от вас трябва да го използува.

Ще цитирате някой път, какво казал Учителят. Аз искам всички добре да пеете. Основната песен трябва да пеете. Нямате мекота в езика. Ще туриш основния тон. Кой е тонът на мекотата? – „Сол“. Аз говорих само за четирите тона. Като започне слънцето да те грее, като чашка ще възприемаш вече. Вие сега едва сте достигнали до „фа“. Българинът много добре пее „фа“. За паница пее „фа“, за нивици – „фа“, за много жито – „фа“, за обуща – „фа“. От всички тонове българинът „фа“ взема най-вярно. И като плаче „фа“ взема вярно.

Казвам: Сега иде нова епоха. Аз не искам да чакате да дойде второто пришествие. Сега е съдба. По-голяма съдба не зная. Към второто пришествие е. Война във водата, война на сушата, война във въздуха, навсякъде война, задушливи газове. Остана още едно: Цялата земя да се запали и всичко да изгори. Да не чакаме да дойде второто пришествие на изгарянето. Какво ще стане с нас тогава? На огъня рудата ще изгори и златото ще излезе.

Ние да не очакваме като в Стария завет да предизвикаме Господа. Като

дойде Божия гняв, всички от София ще бягат. Навсякъде ще идете, в бункери ще идете, в скривалища ще идете. Като престане падането на бомбите, ще излезете. В света Бог като дойде, всичко ще се превърне на добро. Аз виждам сега, че Господ е започнал да говори на хората. Нашите шумци, които слязоха, ако го нямаше Господа, хиляди глави щяха да хвръкнат. Той е с тях и им казва: Няма!

Новото учение ще тури ред и порядък. Вие всички сте шумци. Ще слезете от гората и няма да режете главите. Ще кажете: Прощава се. Като слезете няма да търсите своите неприятели, ще прощавате. Първото нещо: Извинявайте всичките хора за техните погрешки, които правят. Не дръжте сметка за чуждите погрешки. Не е лесна работа това. Законът е: Всякога бъди верен и истинен. То е смисълът на живота. Всякога бъди справедлив, то е външната страна на живота. Името на Бога сега трябва да осветим с правда и справедливост. Трябва да призовем Бога да тури ред и порядък в света. В света има порядък. Само правдата е, която може да уреди света да живеят хората. Без вярност и истинност не може. Истината носи свободата. Всеки човек, който не е свободен, той не познава истината. Всеки човек, който не е верен, неговата мисъл не е права.

Вие всички имате желание да ви обичат хората. Крушата я обичат заради крушите и. Готвачът го обичат заради доброто готвене. Поета го обичат за хубавата поезия. Певеца за хубавото пеене, здравия – за силата, която носи, че знае да работи. Искаме да ни обичат. За какво трябва да ни обичат хората? Ако ви обичат е зле; ако не ви обичат, зле е пак. Кое трябва да бъде? Някой път казвате, че някой с любовта прекалява. В любовта няма прекаляване. Когато идете при чешмата и си напълните стомната, отдалечете се. Не стойте с вашата пълна стомна при чешмата. Напълниш стомната, веднага отдалечи се.

Очаквате сега второто пришествие, да дойде Христос с ангелите. Че Христос сега е дошъл в цяла Европа и навсякъде ангелите косят. Има един стих, който казва: „Когато дойде Син Човечески, ще намери ли вяра?“ Ще намери ли хорските сърдца да възприемат любовта? Сега говорят за войната, колко са избити, кой ще победи. То е външното идване на Христа, гневът Божи, който се излива за правдата, която съществува. Ако любовта не дойде, как ще престане тази война, да се опознаят хората, да съзнаят хората, че туй, което вършат е най-голямото престъпление. Няма закон да съди един народ, когато воюва. Че избили сто, двеста хиляди, един милион. Колко милиони хора има избити в Русия? Колко милиони хора има избити в Германия, в Англия, навсякъде?

Ние чакаме Господ да оправи света. Че Господ ако оправи света и ние сме

неоправени, какво ще правим? Ако Христос дойде сега, как ще ни намери нас? Ако дойде Христос, както хората вярват, дърво ще има, рязане на глави. Ако дойде Христос на любовта, Който казва: „Не съдете, за да не бъдете съдени. Да възлюбите враговете си“, ние готови ли сме? В сегашните времена трябва да дадем място Бог да се прояви в нас. Ако една стопанка знае как да си наклади огъня, знае как да сготви яденето, срамота е да мислим как трябва да обичаме. Гледам някой дойде тук, откъсне една круша. По любов като идеш, ще погледнеш, ще благодариш на Бога, ще научиш, че тази круша родила хубави круши, по любов живее. Ще кажеш: Господи, може ли от тези хубави круши да ми дадеш една, че и аз да се науча като нея. Тогава ще откъснеш и ще благодариш пак. Няма да си пълниш джобовете с круши. То е новият начин. Срещна един човек, искам да видя какви круши има, какъв е погледът му. От очите му трябва да излиза светлина, мека светлина. Като срещнеш добър човек, вземе ти страданието, светне ти, стане ти радостно на душата, няма какво да се мъчиш. Вие очаквате някой да дойде от вън да ви помага. Хубаво е, и той ще дойде. Но след като ни помагат, трябва и ние да идем да помагаме. Докато човек е болен да му помагат е на място, щом оздравее, трябва да иде и той да помага. Пеенето харесвам по това, че който пее не питат за цар, за княз, за богат, за сиромах, но дали пее хубаво е важно.

За нас важат три неща. Нас ни са потребни хора, които добре мислят, добре чувстват, добре постъпват в пълния смисъл на думата. Или хора, които имат красиви мисли, красиви чувства и красиви постъпки, или хора, които нямат никакъв недъг. Сегашните хора като гледаш, носът не е на място, очите не са на място, веждите не са на място, ръцете не са на място. Мъчно е да срещнеш някой красив човек. Казвате: Бъдещето поколение. Бъдещето поколение от настоящето е излязло. Певци ще станете като пеете добре. Ако слушате гаргите да грачат, какви певци ще бъдете.

Всички казват, че светът е лош. Не, човешкият свят, който хората създават има недъзи. Божият свят /е/, който живее във въздуха, който дишаме, в светлината, която възприемаме, във водата, която пием. Да благодарим на Бога за светлината, която прониква в човешкия ум. Да благодарим на Бога за чувствата, които проникват в сърцето. Да благодарим на Бога за всяка постъпка. Тъй щото да е пълен живота ни с благодарност за великата любов, която всеки ден се излива върху нас.

Четохме от 13 глава от Първото послание към коринтяните. Когато изучавате любовта, вземете последно място. Всичката погрешка седи, че хората като дойдат да изучават любовта, вземат първото място. Любовта никога не можеш да разбереш, ако не вземеш последно място. Две неща в света са важни: великото голямото в света и великото малкото в света. Бог е

в тия две неща. Великото голямо слиза надолу, то се смалява. То голямо не може да бъде. Във великото малко стремежът е нагоре, то се качва. Великото малко се стреми към великото голямо и великото голямо се стреми към великото малко. Сега живеем към великото малко, но се стремим към Бога, а Бог се стреми към нас. Бог се стреми към нас да ни повдигне. Пък великото малко как трябва да живее? Вие всички се стремите, имате такива стремежи на Бога, искате всички големи да сте, да управлявате света. Това са работи на Бога. Да кажем един министър издава една заповед: Това и това да се направи. Издава министърът заповед до учителите, това и това да се направи. Той не може да изпълни, хиляди и хиляди учители трябва да изпълнят. Ако тия учители са глупави, какво ще стане? Хиляди и хиляди учители в основните училища, прогимназиите, гимназиите трябва да знаят как да предадат тази заповед. Сега Бог изпраща своята мисъл, ние трябва да знаем, как да я предадем. Ако всеки само цитира заповедта на един министър, това и това да се направи, само цитират, цитира. Аз го уподобявам: Трябва да знаете, да пишете нотите. Дадат една песен, препишете я, други от вас препишат. То е заповед на министъра. Преписва се. Тази песен трябва да се пее. Всеки учител на място изпълнява песента, дадената заповед. Говорим за любовта. Който люби, ще изпее песента, ще покаже на хората, в какво седи любовта. Има едно малко лицемерие в любовта. Има малка лакомия в любовта. Лицемерието и лакомията са две крайности. Една млада мома си затваря очите, че не иска да вижда, че много мисли за другите. Иска да се покаже, че никого не гледа. Пък то не е така. Тя гледа много момци, пък гледа да се покаже, че само него гледа. То не е така, не е вярно. Човек в дадения случай една мисъл трябва да има. Момата да каже: Аз съм за най-красивия момък. Той е моят избраник. Казва: Той грозен може да е. Тогава идеал няма.

Любовта без една отлична мисъл не може да се прояви. Любовта без едно отлично чувство не може да се прояви. Любовта без една отлична постъпка не може да се прояви. Любовта без едно здраво тяло не може да се прояви. Любовта без една нежна ръка не може да се прояви. За любовта трябва да имаме едни отлични крака. Като отиваш някъде да няма скърцане в краката. Ти като отиваш по пътя казваш: Боли ме коляното. Като тръгнеш да служиш на Бога, песен трябва да има: краката ти трябва да пеят, пръстите ти трябва да пеят, колената ти трябва да пеят. Сърцето ти трябва да пее, дробовете ти трябва да пеят. Музика навсякъде да се чува. От единия до другия край на света трябва да се чува само песен за изпълнението на Божията Любов.

Сега казвате: Боли ме главата. То е един неорганизиран свят. Казвам: Новото, което иде в света, е в гласа. Новото, което иде в света, то е във мисълта. Новото, което иде в света, то е в мисълта. Новото, което иде в

света, то е в сърдцето. Новото, което иде в света, то е в нашата душа. Всеки сега да слуша своя ум, да слуша своето сърдце, да слуша своята душа и да слуша своя дух. Това е зовът, това е езикът на Бога, който се обръща сега към нас.

(Мотото.)

На 19 октомври (четвъртък) 1944г. Учителят Дънов напуска с. Мърчаево и се връща на изгрева в София.
(Според Боян Боев „Писма до приятелите“ от 7.II.1951г.)

1944_09_24 Зовът на новото
От томчето Заветът на Любовта т.1

ЗОВЪТ НА НОВОТО

Съвременният свят е обеднял. Най-бедният свят, който някога е съществувал на земята, е сегашният. Той е свят на безправие, а светът се нуждае от правда. Тя е външната страна на живота. За да изпълним Божията воля, нужна е правда. Вътрешното съдържание на живота се изразява чрез стиха: „Всякога бъди верен и истинен". В това Бог благоволява.

Съществуват два вида хора: красиви и грозни. Човек сам става красив, и сам става грозен. Когато изпълниш най-малката заповед или най-малкия подтик, който се явява в твоя ум, сърце или душа, ти чертаеш красивите линии на лицето си. Човек става красив, здрав, когато изпълнява Божията воля. Когато не я изпълнява, той погрознява. Следователно, грозотата е признак на неизпълняване на Божията воля. Необходимо е човек да бъде красив. Такива, каквито сте сега, не може да се говори за красота. Като гледам животните, виждам, колко са останали назад. Казвате, че животните са добри. Ни най-малко не са добри. Те са най-големите егоисти. Турете малко житце на една кокошка и вижте, колко е благородна. Дайте малко храна на едно животно, да видите, какъв егоизъм съществува в него. Животното мисли само за себе си. Не искам да питате, защо е така. Така е, защото сами сте направили това. Ти виждаш грозотата, но Бог не те кара да я виждаш. Ти виждаш това, което си. Което виждаш, това си ти. Добрият човек вижда добрите работи, лошият вижда лошите работи. Болният се занимава с болестта си, здравият – със здравето си. Умният се занимава със своята разумност, глупавият – със своята глупост.

Единствената етика, с която трябва да започнете, е правдата. Справедливи трябва да бъдете! По какво се отличава майката-птичка? По своята справедливост. Тя изпълнява Божията воля. Цял ден тича, ходи, търси храна за своите малки и туря в устата им. Щом ги отгледа, малките изхвръкват от гнездото; майката вече не търси храна за тях, не туря в устата им. Тя казва: По-нататък не е моя работа. Те могат вече да хвърчат и сами да търсят храната си. Понеже сте още деца, затова сте несправедливи. Възрастният човек е справедлив. Ако накарате детето да отиде на работа, няма да ви послуша. То не се подчинява. Погрешката е в майката. Когато малкото дете, като птиченцето, се научи да хвърчи, трябва да слуша майка си. Когато майка му каже да отиде на работа, то трябва да изпълни желанието й. Всички трябва да хвръкнем. Научете се да хвърчите. Вие още не сте научили това изкуство. Човек, който е несправедлив, е още в

гнездото си. Човек, който не е верен и истинен, е още в гнездото си. Когато придобиете тия добродетели, вие излизате от гнездото.

Сега, дали вярвате в Христа, или не, аз оставям въпроса настрана. Друг въпрос е важен: в гнездото ли си, или вън от него. Ако си в гнездото, ще пазиш мястото си, ще чакаш майка си, да ти донесе храна. Като се нахраниш, ще се оттеглиш, ще отстъпиш мястото си на другите. Така се проявява справедливостта. Понеже имаш няколко братчета и сестричета, ще дадеш място и на тях. Така ще учиш урока си. Първите уроци се предават от майката и бащата. Те ни учат, как да постъпваме, за да приготвим своето бъдеще. Ако постъпваме според съветите им, ще живеем добре. Обширен е тоя въпрос. Справедливостта има голямо приложение в живота. Ако си музикант, как ще проявиш справедливостта? Трябва да знаеш да пееш и да свириш, да взимаш всеки тон безпогрешно. Мнозина знаят да пеят и свирят, но не са справедливи. Когато разглеждам справедливостта в музиката, друго нещо разбирам. Трябва да вземеш правилно основния тон на една песен. От тоя тон зависи отношението на другите тонове. Ако основният тон на една песен е „до", правилно трябва да го вземеш. Когато взимаш тона „до", в моя ум седи идеята за посяване на едно семе. Като посадиш семето в земята, върху него ще туриш малко пръст и тогава ще пееш. Значи, основният тон „до" показва, че си посял нещо. Не може да пееш, ако не си сял. Щом посееш семето, ще вземеш верен тон. Ако пееш, без да си сял, тонът е неправилен. Вторият основен тон, който трябва да вземеш, е „ре". Какво означава тоя тон? Че семето трябва да изникне. Ако вземеш основния тон „ре" и нищо не е изникнало, не си пял, както трябва. Ти си посадил семето на суха земя, не си го полял, слънцето не го е огрявало. При тия условия, семето не може да израсте. Ако израсте, тонът „ре" е вярно взет. Семето може да израсте, но трябва да си намери път. Затова е казано: „Аз съм пътят, истината и животът". Пътят на израсналото растение е към слънцето. Тоя път наричаме път на живота – тонът „ми". Не можеш да намериш своя път, ако не вземеш вярно тона „ми". След това се оформя цялото дърво – тонът „фа".

Като вземеш четирите тона вярно, растението се оформя вече. Остават още три тона, които показват вътрешното съдържание на растението. Една мисъл, или едно чувство не могат да цъфнат, ако не вземеш вярно тона „сол", ако в душата ти няма любов. Да имаш любов, това значи, да се облечеш в най-хубавите дрехи, в най-хубавите мисли и в най-хубавите чувства. При любовта никаква грозота не съществува. Станеш ли красив, устните ти не са вече тънки, ръцете ти не са свити на юмрук, не си прегърбен, очите ти не са ококорени, всичко в тебе придобива хармонични линии.

Често хората се обезсърчават, правят усилия, но намират, че работите им не вървят добре. При какъвто цигулар да отидете, той първо ще ви научи да нагласявате цигулката – отношение има между четирите струни. Има известни закони, по които те се нагласяват. На цигулката първо е поставен основният тон „сол", след него иде „ре", после „ла" и най-после „ми". Ще нагласите струните по възходящата линия на четирите тона и тогава ще свирите. Нагласяването е външната страна на живота, върху която трябва да мислите. Какъв е основният тон на вашата мисъл? Вие искате да любите, но не знаете, какъв е основният тон на вашето чувство. Искате да постъпвате добре. Какъв е основният тон на вашата постъпка? Отсега нататък вие трябва да се занимавате с основния тон на нещата.

Основен тон има и в яденето. Когато ядеш, езикът не трябва да бъде наранен. Той не трябва да страда от нищо. А ти седнеш да ядеш и намираш недостатъци, казваш: Това не е хубаво, онова не е хубаво. Така не се яде. Като седнеш пред масата, едно ядене ще имаш пред себе си: сутрин едно ядене, на обяд едно и вечер едно – три яденета през целия ден. При това, разнообразие трябва да има в яденето: външно разнообразие, а вътрешно единство. Езикът трябва да бъде справедлив. Кой е справедливият език? – Който не се мъчи. Например, когато дойде длъжникът при тебе, да плати дълга си, той не се мъчи, защото има пари. Който няма пари, вдига раменете си, върти се натук-натам – мъчи се. Така постъпва ученикът, когато не си знае урока. Учителят го изпитва, а той се криви, гърчи се. Оня, който знае урока си, той е свободен, самостоятелен, добре мисли. Много ученици съм срещал, разговарял съм се с тях. Някой ми казва: Не зная, как да живея. Каже ли ми така, аз го завеждам при крушата и му казвам: Попитай крушата, как е живяла и как живее, тя ще ти отговори, ще ти предаде един урок.

Какво ще ти каже крушата, ако те заведа при нея през зимата? Никакъв урок не може да ти предаде. Вън е студено, тя не преподава уроци. Крушата е професор, който не е разположен да говори – зима е. Трябва да чакаш седмици или месеци, докато той пожелае да ти предаде урока. В кого е погрешката? Аз трябваше да те заведе през лятото или есента, когато крушите зреят. Тогава ще посещаваш няколко дни наред крушата, и тя ще ти покаже, как трябва да живееш. Отиваш при крушата, откъсваш един зрял плод. Казвам: Изяж тоя плод! Харесва ли ти? – Хубав, сладък е плодът. – Бъди и ти такъв! Ето първият урок. И ти ще бъдеш сладък като крушата. Казвам: Когато живеем добре, това е сладкият плод – сладкият живот; когато живеем зле, това е горчивият плод – горчивият живот. Що е горчивината? Понякога и крушата ражда горчиви плодове. Тя е научила това от хората. Първоначално, крушата се е учила от ангелите, затова

плодовете й били сладки. Всички сладки плодове на дърветата са учени от ангелите. Никога ти не можеш да бъдеш сладък, ако не мислиш за ангелите.

Какво внася красотата в човека? Радост. Наистина, когато се приближаваш при красотата на живота, ти се радваш. Затова казвам: Обичай красиви хора. Красотата е Божествено благо. Тя носи здраве. Щом се разболееш, ти не си красив. Щом се разгневиш, не си красив. Сърдиш ли се, дразниш ли се от най-малката причина, не си красив. Децата се сърдят, че чинията им не е пълна с ядене, както на големите братя и сестри. Малкото дете иска да сипят в чинията му толкова ядене, колкото и на големите. Ако малкото дете може да изяде толкова ядене, колкото и големият брат, то трябва да е готово да работи като брата си. Който много работи, много яде; който малко работи, малко яде. Ако някой много яде, а малко работи, той греши.

Един ден прочутата певица Аделина Пати посетила за пръв път Ню Йорк. Случило се, че трябвало да изтегли 25 хиляди долари от пощата. Отишла да вземе парите си, но нямала препоръчително писмо, нямала и познати. Чиновникът й казал: Не можем да ви дадем парите, не ви познаваме. Тогава тя застанала в средата на салона и започнала да пее. Като чул гласа й, касиерът казал: Това е певицата Аделина Пати. Дайте й веднага парите. И вие, като Аделина Пати, запейте първата песен на любовта. Като отидете на пощата и не ви дават парите, изпейте една песен на любовта. Ако получите парите си, добре сте пели; ако не ги получите, ще търсите някой познат отвън, той да ви препоръча. Докато хората ни препоръчват отвън, ние не пеем добре. Когато нашето пеене ни препоръчва, ние сме добри певци.

Новата епоха изисква всеки сам да се препоръча. С какво? С пеенето си. Когато се пее вярно, всички познават; когато не се пее вярно, пак се познава. Усет има в човека. Неверният тон предизвиква дразнене – това не е музикално пеене. Когато човек пее добре, той не позволява на другите неправилно да пеят. Ако не пее добре, нека мълчи. Давайте ухо, да слушате оня, който пее хубаво. От него ще се учите. Оня, който пее добре, той е учител, от него всеки може да се учи. В България има много славеи. Те са добри певци. Дават добри уроци. Те пеят от ранна сутрин, изливат песента си в трели. Ако хората слушаха ранните песни на славеите, животът им щеше да бъде по-добър, отколкото е сега. Лошото е, че когато славеите пеят, хората спят. Малко внимание обръщат на славеите. Казват: Славеите нямат работа, затова пеят. Не, славеят пее, когато върши най-важната работа. През останалото време той не пее. Славеят пее през май, когато мъти яйцата си. Следователно, и човек трябва да пее, когато върши най-важната работа.

Аз взимам пеенето в широк смисъл. Човек, на когото мисълта е чиста, не прави погрешки. Човек, на когото чувството е чисто, не прави погрешки. Човек, на когото постъпката е чиста, не прави погрешки. Тогава той пее. Когато мисли, човек пее; когато чувства, той пее; когато постъпва добре, той пее. Добрата мисъл, доброто чувство и добрата постъпка се придружават с пеене. Когато сте недоволни от себе си, вие не пеете. Ако ядете от най-хубавото ядене и сте недоволни от него, причината е или във вашия стомах, или някъде в тялото ви. Ако ядете хубава храна и сте доволни от нея, вие сте здрави. Здравето произвежда радост и веселие.

Ще ви приведа един пример, за няколко ханъмки и една българка – чорбаджийка. Примерът е от времето, когато българите били под турско робство. Ханъмките посетили чорбаджийката. За да покаже гостоприемството си, тя ги почерпила със сладко вино-хардалия. Като пили, те се развеселили и започнали да играят. Върнали се у дома си и разправили на бея, че чорбаджийката им дала някакво питие, което развеселява човека. Беят отишъл при чорбаджията и му казал: Чорбаджи, дай и на мене от онова, което развеселява хората и ги кара да играят. И аз искам да го опитам. Като пил, беят се развеселил и започнал да вика, да играе. Той казал на чорбаджията: Иска ми се да викам. – Викай! – Иска ми се да играя. – Играй! Така и той опитал хардалията. Това, което ни кара добре да говорим, добре да пеем, добре да играем и се веселим, е хубавото вино в живота. Това са хубавите чувства и хубавите постъпки.

Какво ви занимава днес? Вие се интересувате от новините. Съвременният свят минава през такива изпитания, каквито не е мислил. В целия свят има бой. Хората се бият едни-други, че не са се учили добре. И днес виждаме осакатени хора: кому крак счупен, кому ръка, кому глава пукната. Милиони хора се бият, защото не са се научили добре да мислят, добре да пеят, добре да постъпват. На кого се дължи това? На ония, които отхвърлиха Божия закон и туриха своя закон. Те създадоха сегашната война. Днес навсякъде се прокарват човешки закони, навсякъде цари личният егоизъм. Всички мислят, че светът е създаден само за тях, да е добре на тях. Светът е училище, в което всеки има право да употребява пособията, които са създадени за всички. Никой няма право да усвоява нещата като своя собственост.

Слънцето не може да бъде собственост, да имаш тапия за него. Звездите не могат да бъдат твоя собственост, да имаш тапия за тях. Реките, които текат, не могат да бъдат твоя собственост. Моретата не могат да бъдат твоя собственост. Това са общи неща, които трябва да се притежават от всички. Ти си пътник, минаваш през океана. Какво ще бъде положението ти, ако

океанът един ден се разиграе? Океанът не може да не играе. Ако не играе, той ще престане да съществува. Океанът е жив, когато играе и се вълнува. Ако си в параход и наблюдаваш вълните, ще кажеш: Бурен е океанът, големи вълни има. Океанът играе като турски бей, който се развеселил от сладкото вино. Когато вятърът утихне, и слънцето изгрее, океанът се успокоява. Ако играеш не навреме, като турския бей, ще те нарекат луд. – Кой човек е луд? – Който не може да намери пътя си.

Един българин объркал пътя си в една гора и като се лутал между драките, изпокъсал дрехите си. Ако не беше объркал пътя си, нямаше да скъса дрехите си. Следователно, когато хората се оплакват от живота си и го намират лош, причина за това са драките. Те попадат между драки, които късат дрехите им. Преди години, във Варненско някъде, се явили двама просеци, от Битолско. Единият от тях бил сляп, а другият го придружавал, като свирел на гъдулка. Отишли при един богат селянин, да просят. Той ги запитал: Защо не работите? Идете на някоя нива да копаете! Ядосал се той, взел една тояга и ги погнал. Слепият пръв хукнал да бяга, а след него гъдуларят. Селянинът се засмял, отишъл в кръчмата, да разкаже на своите съселяни, какво е направил. Той казал: За пръв път в живота си отворих очите на един слепец. С една тояга накарах сляп човек да прогледа. Що е тоягата? Страдание, което в ръката на срихавия българин, заставя слепия да прогледа. Някой туря восък на очите си, да мине за сляп, но като дойде страданието, восъкът пада от очите му, и той прогледва. Някой казва, че не може да направи това, или онова. Щом сме дошли на земята, всичко можем да направим. Под „всичко" разбирам онова, за което сме създадени. Като се упражнява, цигуларят може да свири и най-мъчните работи. Стремежът на всеки цигулар е да свири най-мъчни, най-хубави парчета. Всеки се стреми да стане красив, добър, умен човек.

От какво зависи красотата? От надеждата. Тя има отношение към физическия свят. Тя се занимава с малките величини. Не можеш да бъдеш красив, да имаш красиво лице, красиви ръце и крака, ако не си в състояние да направиш най-малкото добро. Казват за някого, че е оптимист. Добре е да бъдеш оптимист. В оптимизма надеждата е силно развита. Ако не си оптимист, слаба е надеждата ти. Ако искаш да усилиш надеждата си, трябва да правиш такива малки добрини, на които никой не обръща внимание.

В един от вестниците, които излизали в Ню Йорк, било писано, че богат банкер търси млад, честен човек за касиер. Явили се много младежи, все с препоръчителни писма. Директорът на банката прочитал писмата и на всекиго отговарял: Ще те имам предвид. Най-после се явил млад, спретнат момък, без никаква препоръка. Той се поклонил почтително и казал:

Четох във вестника, че търсите касиер на банката. Аз нямам никаква препоръка, но съм свободен, мога да върша работа. С влизането си още, той видял на земята хвърлена книжка. Веднага се навел, взел книжката и я турил на масата. Директорът го погледнал любезно и му казал: Вие носите най-добрата препоръка в себе си. Вие ще бъдете касиер на нашата банка.

Питам: Какво по-голямо благо очаквате от това, да служите на Бога с любов? Не трябва да се плашите от Бога, но да Му служите. Какво ще изпиташ, ако ти дадат билет, да слушаш концерта на един велик музикант или певец? Ще изпиташ голяма радост. Като служиш на Бога, ще научиш най-хубавите неща, които съществуват в света. При Бога не можем да идем, ако не мислим добре, ако не чувстваме добре, ако не постъпваме добре. Единственото нещо, с което човек може да се приближи към Бога, това е красивата мисъл, красивото чувство и красивата постъпка. Другояче казано: Ако не мислиш с любов, ако не чувстваш с любов и ако не постъпваш с любов, не можеш да отидеш при Бога. Любовта е език на Бога. Всеки език си има своя азбука, своя граматика, своя читанка, своя литература, своя музика и поезия.

Често ме запитват, кога ще се свърши войната. Има ли нещо лошо в нея? От гледището на Божествения свят, войната е музикален хор, в който хората не знаят да пеят, затова се бият. Всеки пее, както му попадне, и казва: Така не се пее. Певците на тоя хор не знаят още да пеят. Когато диригентът на хора дойде, ще каже на певците да спрат; ще им предаде първия урок, да видят, как трябва да пеят. Мислите ли, че той не може да застави певците да млъкнат? Какво ще стане, ако земята се разиграе, и хората започнат да подскачат четири-пет метра на височина? Ще се бият ли? Какво ще правят воюващите, ако започнат да хвърчат из въздуха? Ще престанат да воюват. Но, да не се дохожда до това. Господ разполага с всички средства да спре войната. Има ли човек в света, който да не е гласувал за войната? Има ли мъж, който да не е гласувал за войната? Има ли жена, която да не е гласувала за войната? Има ли дете, което да не е гласувало за войната? Има ли животно, което да не е гласувало за войната? Има ли растение, което да не е гласувало за войната? Всичко живо е гласувало за войната. Хубаво нещо е войната, но да се бият хората едни-други, това не е война. Казват, че и доброто воюва. Така е, има война на доброто, но за какво воюва то? Да освободи затворените, да даде свобода на ония, които са вързани от хиляди години. Всичко, което създава безпорядък в света, се дължи все на затворени хора. Да освободим всички ония, които от хиляди години очакват да дойде някой, да им каже една сладка дума.

Казвате: Да проповядваме на хората! Как ще проповядваш Христа по нов

начин? Как ще проповядваш на болния? Няма да му кажеш, че Господ ще го изцери, но ще кажеш, че си изпратен от Господа, да му помогнеш. Ще възприемеш Божията любов и в нейно име ще кажеш на болния: Братко, стани, ела у дома на гости. Ще го заведеш в дома си, ще го нагостиш и след това двамата ще отидете на нивата, да работите. Това е проповед. Кажеш ли на болния, че ще се молиш за него, той няма да оздравее. С думи само не се лекува. Кажеш ли нещо, веднага трябва да го направиш. Някои хора лекуват само на думи, но резултатът е същият, какъвто бил с болния от 38 години. Той посещавал къпалнята цели 38 години, но нямало кой да го пусне във водата. Трябваше да дойде Христос и да му каже: „Стани, вдигни одъра си и ходи!" От тоя час болният станал и отишъл на работа. Той се евакуирал с леглото си. Все тръгва да носи човек някакъв товар – без товар не може.

Казвам: Препоръката на певеца е в неговия ларинкс. Препоръката на цигуларя е в неговата цигулка. Препоръката на пианиста е в неговото пиано. Препоръката на оратора е в неговия език. Езикът на добрия човек е красив; той знае, как да говори. Устройството на света зависи от хората. Както те говорят, мислят, чувстват и постъпват, така и светът ще се устрои. Какъвто е животът на хората, такива са и растенията. Направете опит. Посадете едно дърво и започнете да се грижите за него, да го поливате с любов, да отправяте добри мисли и чувства към него, да видите, какво хубаво дърво ще израсте. Ако животът ви не е хармоничен, ако мислите и чувствата ви не са хармонични и ако постъпките ви не са хармонични, дървото, което отглеждате, ще се осакати. Това и българите знаят. Те казват, че вълкът не напада стадото на добрия овчар. Един български овчар казваше, че 30 години пасъл овце, но нито един вълк не нападнал стадото му. Добър човек беше тоя овчар. Ако овчарят е лош, и вълци, и мечки ще нападат овцете му. Мнозина се оплакват от изкушения. Изкушението не е нищо друго, освен вълк, който напада стадото. Причината е в самите вас. Ако боледувате, причината сте вие; ако сте сиромаси, причината сте вие; ако сте невежи и глупави, причината сте пак вие. Ще кажете, че причината е в майка ви и баща ви. И те са причина за нещо, но тяхната вина е второстепенна.

Бог създаде човека по образ и подобие свое и му показа, как трябва да живее. Впоследствие, човек сам се отклони от закона на любовта и създаде неразбрания живот. Повечето хора се стремят да прилагат закона на любовта. Ония, които не го прилагат, изпитват последствията на непослушанието си. Те се наказват днес, дават им се първите уроци. Преди войната и бомбардировките, хората не вярваха в закона на самоотричането и не искаха да го прилагат. Но като дойдоха бомбардировките, оставиха богатствата си, имотите си, и всички се разбягаха, кой където очите му

виждат. По-рано не бяха готови да приложат Христовото учение, но бомбардировките ги заставиха да го приложат. Само че, това е насилие, не е доброволно. С насилие всички изпълниха Божията воля, но дето е насилието, там няма хармония.

Едно е нужно на сегашните хора – обхода. Намирам, че хората нямат обхода. Ако някой срещне на улицата едно дете, той не е готов да се отбие, да му направи път да мине. Разумният човек е готов да отстъпва на всички. Като върви, той не ходи по права линия, но се отбива, на всички прави път – на млади и на стари. Не чакай хората да ти правят път. Всички страдат от това, че не ги почитат, не им правят път. Бъди готов ти да отстъпваш на всички. Отстъпи на другите, а за себе си избери нов път. Ако всички вървят по един и същ път, неизбежно ще се сблъскат. Умният и добър човек върви по нов път, по който никой не е минавал.

Казваш, че хората са невъзпитани, не знаят да говорят. Кой те заставя да ги слушаш? Ако не искаш да слушаш и да гледаш, какво правят хората, стани невидим – никой няма да те безпокои. Бият се двама души – стани невидим. След всички недоразумения и спорове, някой ще каже, че ходи по закона на любовта. Бог е Любов. Можеш ли да следваш закона на любовта, ако Бог не е с тебе? Можеш ли да ходиш по пътя на слънцето, ако то не е изгряло? Можеш ли да ходиш по земята, ако тя не е организирана? Казваш, че път трябва да има, за да вървиш по нея. Какъв път има птицата? Какъв път има светлината? Тя иде от 150 милиона километра разстояние от слънцето, и сама си прави път.

Сега на вас казвам: Ако приемете любовта, ще влезете в Божествения свят. Щом сте с любовта, и в неорганизиран свят да влезете, той веднага ще се преобрази. Светът, в който ние живеем, е тъмен, защото Бог още не е слязъл на земята. Неговото слънце още не е изгряло за нас. Христос дойде на земята, но хората Го хванаха и разпнаха. Той, в сравнение с Бога, беше звезда, а не слънце. Когато Господ дойде на земята, ще може ли да Го хване някой? Той е слънцето на живота, който изгрява. Кое растение се противи на слънцето? Когато слънцето изгрява, всичко живо покълва, израства, цъфти и плод дава. Всичко скрито в земята излиза навън. Залезе ли слънцето, всичко се прибира. Бъдете готови! Слънцето на живота изгрява. Всеки трябва да го използва.

Често цитирате, какво съм казал. Всички искате да знаете, какво казва Учителят. Искам всички да пеете добре, да запеете основната песен на живота. Искам всички да проявите своята мекота. Кой е основният тон на мекотата? – „Сол”. Аз говорих само за четирите основни тона. Българинът взима най-точно тона „фа”. Дали пее, или плаче, той взима тона „фа”.

Дали мисли за нивицата си, за къщата си, или за облеклото си, той взима все тона „фа”.

Нова епоха иде в света! Вие не трябва да чакате, да дойде второто пришествие и тогава да започнете работата си. Сега е съдбата на света. По-голяма от тая съдба не може да има – второто пришествие: война във въздуха, война на сушата – навсякъде война. И задушливи газове има. Остава само едно: цялата земя да се запали, и всичко да изгори. Не чакайте да дойде второто пришествие, да изгори всичко. Какво ще стане тогава с хората? Рудата ще се тури на огъня, сгурията ще се изхвърли навън, а златото ще се стопи и използва. Не предизвиквайте Господа, както в Стария завет. Ако Божият гняв се прояви, всички ще се разбягат, ще се скрият в скривалища, ще бягат по гори и планини. Като престане падането на бомбите, ще излязат от скривалището си. Когато дойде Бог в света, всичко ще превърне на добро. Аз виждам, че Господ е започнал вече да говори на хората. Ако Бог не беше на земята, главите на нашите шумци, които слязоха от планините, щяха да хвръкнат. Той е с тях, Той е с всички. Новото учение ще тури ред и порядък в света. Всички сте шумци. Ще слезете от планините, ще излезете от горите и няма да режете главите на хората. Ще кажете: Прощава ви се всичко. Няма да търсите своите неприятели, да ги преследвате, но ще им простите. Първото нещо: Прощавайте на всички за погрешките, които правят. Не дръжте сметка за чуждите погрешки. Закон е: Бъди всякога верен и истинен! Това е смисълът на живота. Бъди всякога справедлив! Това е външната страна на живота. Името на Бога да осветим с правда и справедливост! Да призовем Бога, да тури ред и порядък в света! Днес правдата може да уреди света, да заживеят хората добре. Без вярност и истинност нищо не се постига. Истината носи свободата. Всеки човек, който не е свободен, не познава истината. Всеки човек, който не е верен, няма права мисъл.

Всички хора имат желание да бъдат обичани. Крушата обичат заради плода й. Готвача обичат за вкусното готвене. Поета обичат за хубавата поезия. Певеца обичат за хубавото пеене, здравия – за силата, която носи. Тогава, за какво трябва да ни обичат хората? Днес, ако ви обичат, е зле; ако не ви обичат, пак зле. Кое трябва да бъде? Казвате, че някой прекалява в любовта си. Не, в любовта няма прекаляване. Тя не позволява това. Като отидете на чешмата за вода, напълнете стомната си и се отдалечете. Не стойте с пълна стомна при чешмата.

Сега очакват второто пришествие, да дойде Христос с ангелите. Христос е дошъл вече. В цяла Европа и навсякъде по света ангелите косят. Казано е в Писанието: „Когато Син Човечески дойде на земята, ще намери ли достатъчно вяра?” Това е важно! Ще намери ли Христос отворени сърца, да

възприемат любовта? Сега се говори за войната, за числото на избитите и ранените, за победата. Това е външното идване на Христа. Това е гневът Божи, който се излива, за да се възстанови Божията правда. Ако любовта не дойде, как ще престане сегашната война? Как ще се опознаят хората? Как ще съзнаят, че това, което вършат, е престъпление? Когато народите воюват, няма закон, който да ги съди. Че избили хиляди и милиони хора, няма съд. Колко милиони хора са избити в Русия! Колко милиони хора са избити в Англия, в Германия, в Америка!

Господ да оправи света! Ако Господ оправи света, а ние не сме оправени, какво се постига? Ако Христос дойде сега, как ще ни намери? Ако дойде Христос сега, както хората Го разбират, ще има рязане на глави, убийства, спорове. Но ако дойде Христос на любовта, Той ще каже: „Не съдете, за да не бъдете съдени. Любете враговете си". Готови ли сте за това? Трябва да дадем място на Бога, да се прояви чрез нас. Ако домакинята знае, как да накладе огъня, как да сготви яденето, защо да не знае, как да обича? Гледам, дойде някой, обиколи дърветата, откъсне си една круша. Ако иде с любов, той ще погледне към крушата, ще благодари на Бога, че я научил да ражда хубави плодове, и ще мине – замине, без да си откъсне круша. Той ще каже: Господи, можеш ли да ми дадеш една от тези хубави круши, да се науча и аз да живея като нея? Като получи позволение, ще си откъсне една круша и ще благодари. Защо ще пълни джобовете си с круши? Като срещна един човек, аз го погледна в очите, искам да видя, какъв поглед има той, каква светлина излиза от очите му, какви плодове носи в себе си. Ако той е добър, ще вземе страданието ми, ще ми светне, ще облекчи положението ми. Така можем да си помагаме едни на други. На тебе ще помагат, и ти ще помагаш. Докато си болен, има смисъл да ти помагат; щом оздравееш, и ти трябва да помагаш. Когато пееш, не питат какъв си, дали си богат или беден, но слушат, как пееш.

Три неща се изискват от нас: да мислим добре, да чувстваме добре и да постъпваме добре. Нужни са хора, които имат красиви мисли, красиви чувства и красиви постъпки. Това са хора без никакъв недостатък. Като гледам сегашните хора, виждам, на едного носът не е на място, на друг очите не са на място, веждите не са на място. Мъчно е да срещнеш красив човек. Казвате: На бъдещото поколение се надяваме. – Бъдещото поколение ще излезе от настоящето. Ще станете певци, ако пеете добре.

Казва се, че светът е лош. Не, светът, който хората създават, има свои недъзи. Божият свят е добър. Той се изявява чрез хляба, който ядем; чрез водата, която пием; чрез въздуха, който дишаме; чрез светлината, която възприемаме. Да благодарим на Бога за тоя свят. Да благодарим на Бога за светлината, която прониква в нашия ум. Да благодарим на Бога за

чувствата, които проникват в нашето сърце. Да благодарим на Бога за всяка постъпка. Да е пълен животът ни с благодарност за великата любов, която всеки ден се излива върху нас.

Когато изучавате любовта, всякога взимайте последно място. Погрешката на хората се заключава в това, че взимат първо място. Не можеш да разбереш любовта, ако не вземеш последно място. Две неща са важни: Великото голямо и Великото малко. Бог е и в двете неща. Великото голямо слиза надолу и се смалява. То не може да остане голямо. Във Великото малко стремежът е нагоре, то възлиза. Великото малко се стреми към Великото голямо, и Великото голямо се стреми към Великото малко. Ние живеем във Великото малко, но се стремим към Бога, а Бог се стреми към нас, да ни повдигне. Как трябва да се изявява Великото малко? Като малки, вие се стремите нагоре, към Бога, искате да станете големи, да управлявате света. Това са задачи на Бога. Сам човек не може да изпълни всички задачи на живота. Ако е учител, и иска да направи нещо, в помощ ще му дойдат всички учители и заедно ще изпълнят задачата. Министър издава някаква заповед до учителите. Всички учители, като разумни същества, ще приемат заповедта и ще намерят начин, как да я изпълнят. Така и Бог изпраща своята мисъл към нас, и ние, всички заедно, трябва да знаем, как да я възприемем и предадем. Ако всеки само цитира заповедта на министъра, ще сгреши. Всички заедно ще приемат и предадат заповедта правилно.

Дава се, например, песен. Не е достатъчно да се препише – трябва да се изпее. Така ще се изпълни правилно. Това е подобно на заповедта на министъра. Преписва се тая песен и се пее. Всеки учител изпява песента, т. е. изпълнява дадената заповед. Като говорим за любовта, казвам: Който люби, ще изпее песента, ще покаже на хората, какво е любов. Има едно малко лицемерие в човешката любов, малка лакомия. Лицемерието и лакомията са две крайности. На какво се дължи това? – На неправилно възприемане и предаване песента на любовта. Младата мома затваря очите си, иска да покаже, че не мисли за никого, че никого не гледа. Всъщност, не е така. Тя гледа много момци, но иска да покаже, че само един гледа. Закон е: Една мисъл трябва да имаш в ума си. Момата трябва да каже: Един момък имам на сърцето си – най-красивият. Той е моят избраник. Това е идеалът на разумната мома. Ако каже, че и грозен може да люби, тя няма идеал.

Какви са условията за проява на любовта? Отлична мисъл, отлично чувство, отлична постъпка. Без отлична мисъл любовта не може да се прояви; без отлично чувство любовта не може да се прояви; без отлична постъпка любовта не може да се прояви. Ако тялото не е здраво, любовта

не може да се прояви. Ако ръката не е нежна, т. е. няма качеството на мекотата, любовта не може да се прояви. Ако краката не са изразители на добродетелите, любовта не може да се прояви. Любовта не търпи болки в краката, в ръцете, в тялото. Ако служиш на Бога, песен трябва да излиза от тебе: краката ти да пеят, ръцете ти да пеят, сърцето ти да пее, умът ти да пее – навсякъде музика да се чува. От единия до другия край на света трябва да се чува само песен за изпълнението на Божията любов. Кажеш ли, че те боли главата, ти си в неорганизирания свят.

Иде новото в света! Новото е в гласа, новото е в песента. Новото, което иде в света, е в мисълта. Новото, което иде в света, е в сърцето. Новото, което иде в света, е в душата. Новото, което иде в света, е в духа. Всеки трябва да слуша своя ум; всеки трябва да слуша своето сърце; всеки трябва да слуша своята душа; всеки да слуша своя дух. Това е езикът на Бога. Това е зовът, който се отправя сега към всички хора в света.

10. Беседа от Учителя, държана
на 24 септември, неделя, 5 ч с., 1944 г.,
с. Мърчаево, Софийско.

1944_10_22 Милият поглед
Издателска къща „Жануа-98“

МИЛИЯТ ПОГЛЕД

XI Беседа, държана на 22 октомври 1944 г., неделя, 10 часа, Изгрев – София

Тайна молитва.

„Духът Божий“.

Ще изнеса подбужденията, с които хората се занимават. Хората, човек все се занимава с нещо. Държавникът го интересува какво ще стане с държавата. Войникът на бойното поле се интересува какъв ще бъде изхода на войната. Търговецът се интересува от печалбите, как те ще дойдат. При жилищната криза вие се интересувате от апартаментите, какви стаи ще имат. Нещата са изменени. Има много хора, които търсят новото в света, но по стари начини. Ако туриш стария човек да играе като млад, по старому ще играе. Младия ако туриш да играе някоя стара песен и той ще играе, като млад. Стария по старому играе, не му държат краката и затова като стар играе. Младият играе ката млад.

Сега вие тук имате една книга на миналото. В Евангелието се казва какво говорил Христос на хората. Но, Той не е престанал да говори. Две хиляди години е говорил и сега говори и за в бъдеще ще говори. Някои признават само Стария завет, някои признават Новия завет и казват „ново вече няма“. Слънцето веднъж не изгрява, много пъти, постоянно изгрява. Дърветата веднъж само не цъфтят, много пъти цъфтят. Реките само веднъж не текат, постоянно текат. Трябва да имаме ясна представа за живота. Той е важен. Животът вътре в тебе трябва да го разрешиш. Щом разрешиш вътрешния живот и външния ще го разбереш.

„Младият извира, възрастният тече, старият се влива“.

Младият се ражда, възрастният расте, старият умира.

Умира, тази дума има две значения. Умира, значи отива в друг свят, по-високо се качва, вече не се занимава с обикновени работи. Казва: Те са детински работи. Отгоре гледа. Умирял човек е, който отгоре гледа. Не разбирам умрял заровен в земята, това не е умрял.

„Младият пее, възрастният работи, старият пари събира.

Младият цъфти и връзва, възрастният зрее, старият плодове продава.

Младият на майка си пее, възрастният я утешава, старият надписи и закачва и знаменита я прави.“

„Младият е Любов, възрастният е Истина, старият е Мъдрост“.

„Любовта дава, Истината разпределя, Мъдростта огражда“.

Това са изречения. Знаете ли колко време взема на човека да ги разбере? Знаете ли колко време взема човек да нарисува едно лице и да тури най-съществените черти. Много художници има, но малко има, които рисуват добре. Не че не желаят, но не могат. Не е лесна работа да рисуваш. Ако сутрин рисуваш нещата имат един изглед, по обед друг и вечер съвсем друг. Художник, който иска да нарисува нещо, трябва да избира времето.

Сега някой се интересува има ли друг живот. Чудна работа. Има ли друг живот? Няма друг живот. Един живот има. Този живот, който имате, това е то. Този живот го знаем. Другият живот не го знаем. Веднъж един ми зададе въпроса, казва: Утре ще умреш. Казвам: То е въпрос философски. Аз не съм умирал, не зная какво е. Че живея зная, но какво нещо е смъртта не зная. То е безпредметно да се занимавам сега, като умра ще го зная. Смърт може да има някъде, умират хората, то е друг въпрос. Най-важното е, че ние живеем. Съвременната философия е отрязала главата на човека и я турила отделно; отрязала дробовете и ги турила отделно; отрязала стомаха и него турила отделно. Всичко е разпръснато. Какво е една глава без тяло, без дробове, без стомах? Какво са дробовете без глава, без стомах или какво е стомаха без дробове, без глава. Щом ти се смущаваш, каква е причината на смущението? Много хора се смущават от любовта. Единственото нещо, което не смущава е Любовта, а най-много хората се смущават от Любовта. Защо? Защото това не е любов. Всякога цигуларя се смущава не от пиесата, от музиката, но се смущава от неизпълнението на пиесата. Трепери му сърдцето не от любов, но от страх, че не е могъл да изрази това, което е написано. Всички говорят за любовта. За любовта трябва изпълнение. Хора трябва сега в света. Когато хората се научат да изпълняват туй, което любовта говори, ние ще имаме един друг свят. Пак същият ще бъде, но ще има хубава музика.

Сега цялата природа представлява събрана в себе си хиляди и милиони форми и системи, с които тя е опитвала. Цяла една книга е написана. Като гледам природата, показва какво е правила в миналото и какво прави сега и какво ще прави за в бъдеще. Нашият живот зависи от онова разбиране на нейните опити. Ако искаме ние да правим нови опити, то е изгубена

работа. Никой не може да внесе в човека някаква дарба, като се роди. Роденият човек носи всичко в себе си. Туй, с което се е родил това трябва да се развива. Казва какво ново може да придобие. Нищо ново. Ако искаш много да придобиеш има един начин: Трябва да се научиш да обичаш ближните си. Новото е в любовта. Ние сме се научили да обичаме себе си, то е малкия свят. Всичкото противоречие в живото произтича, че ние обичаме себе си повече отколкото трябва и се измъчваме. Ние искаме да предадем известна красота в живота. Носят хубави дрехи хората. Дрехите нищо не допринасят на човека. Те са само предпазителни мерки за човека. После трябва да знаем кога с какво да се облечем. Кога памучни, кога копринени и кога вълнени. Копринените за богатите, вълнените за сиромасите, а пък памучните за онези, които си почиват, които са работили. Човек след като е работил, изпотил се е, затоплил се е, трябва охладяване. Памучните дрехи разхладяват. Когато човек си е изхарчил парите, това е памук. Когато забогатее това е вълна, защото вълната събира топлина. Всичките хора, които са богати имат повече топлина, вярват в това, което са придобили. Всичките богати хора обичат да носят вълнени дрехи. Те считат овцете за много глупави, а обичат да се кичат с тяхната вълна. Защото именно овцете им дават сила да събират пари. Овцете са знаели как да забогатяват, те са много богати. Знаете ли колко им взело да се научат да предат. Колко струва едно руно днеска? Има руна по две кила. Три хиляди лева струва. Едно време по малко струваше. Ще кажете много скъпо. Не е скъпа вълната, но парите са обезценили. Едно време най-скъпите обувки се даваха за 20 лева, ама златни. Знаете ли колко струват 20 златни лева сега? 12 хиляди, на черната борса 20 хиляди.

В какво се е изменил настоящият ред. Казват, че се е изменил. Ние ядем по същия начин, както са яли хората преди хиляди години. Разликата седи във вилушките, в супените лъжици, в покривките, в готвенето. Яденето отива на същото място. Сегашното ядене е малко по-нехигиенично от по раншното. Сега аз ви говоря за тия работи, понеже ги свързвам с човешките възгледи. Казват: Аз имам известни възгледи в света. Според мен един човек има възгледи, когато носи една права мисъл. Един човек има възгледи, когато носи едно право чувство; един човек има възгледи, когато носи една права постъпка. Тия трите процеса вие не можете да отделите. Вие не можете да отделите вашите мисли от чувствата, нито вашите чувства от мислите, нито вашите постъпки от мислите и чувствата. Следователно животът на човека зависи като един подтик, като един принцип от мислите му, от чувствата му и от постъпките му. Вие как ще постъпите зависи как ще бъде вашият бъдещ живот. Сегашният ваш живот ще определи вашият бъдещ живот.

Често казват сега: Да ни дари Господ. Не, ние трябва да се молим не да ни

дари Господ, но условията, които ни е дал да ги развиваме. Иде един нов порядък. От две хиляди години се повтаря едно и също нещо. Че Христос умрял, че го разпънали на кръста, повтаря се, че е умрял. Две хиляди години са достатъчни, че е умрял. Един американски проповедник проповядвал веднъж за Йона и доказал как китът е погълнал Йона, цял час. Един казва: Зор видял Йона докато влязъл. Цял час трябваше да убеждава, докато ги убеди. Не се побира лесно. Какво ще доказваш? Глътнал го, глътнал го. Не може да го глътне. Ако не може да го глътне, значи гърлото не е голямо. Ако не го е глътнал, не е като кашалота. Гърлото е малко. На кашалота гърлото е голямо, че човек преспокойно може да влезе. Голямо доказателство там не се иска. Ако искаш да доказваш, че като го глътнал не може да влезе, че два часа да стигат, трябва да разшириш гърлото, да направиш нова врата.

Та казвам, пред нас стои едно опитно училище. Всички растения, камъни, изгрева на слънцето, звездите, после има хиляди работи, които са останали от поколенията, трябва да ги учим. Четете Евангелието какво е учил Христос. Питали са го там, говор е, но това не е дадено. Нас ни проповядват, че като отидем в оня свят ще влезем ли в рая. Какво нещо е рая? Раят е една земя без нечистотии, една земя пълна с ухания, с най-хубави растения, най-разнообразните растения и цветя, с най-хубавите изворчета, които съществуват в Божествения свят, с най-хубавата музика, която е съществувала и с най-хубавите училища, с най-хубавите домове, с най-хубавите ядения; раят се отличава, че няма клозети. Я ми кажете колко хиляди години трябва да се освободим от нашите клозети. Казват някои: Много културни хора. Култура без нечистота. Култура с нечистота, това опит се прави. Не е лошо. Едно животно, дете, седне остава излишества. Човек е станал по-културен, но остава своите излишества. Ще кажете: това е физическата страна. Знаете ли колко тук оставяме нечисти мисли, нечисти желания и постъпки в пространството, не се виждат. Често минавате през една улица и изведнъж се измени вашето настроение. Имате приятно чувство и изведнъж тъжно ти е. Някой тъжен човек е минал преди вас. Идете някъде, станете весел, някой весел човек е минал. Съвременният свят, както ние мислим, такъв той се проявява. Всъщност ние още не знаем какво е Божественото. Хората трябва да започнат да мислят. Не само психолози, не само да казвате, че човек имал душа хубаво е туй верую. Ако ти вярваш в слънцето и седиш в някой зимник, какво ти струва твоята вяра. Вяра е, когато ти опиташ реалността. Туй, в което вярваш, да опиташ, че е така и тогава да придобиеш знания. Ти не можеш да излезеш от своя зимник без любов. Любовта е Божествения подтик на човешкия ум, Божественият подтик на човешката душа, Божественият подтик на човешкия дух. Ако ти не даваш внимание на този подтик, той е най-малкият подтик. Любовта не е нещо грандиозно. Някой път минавате

покрай някой човек, който е погледнал с един любовен поглед, целият ден ти върви като по мед и масло; друг път някой те е погледнал с лош поглед, не ти върви. Знаете ли като се роди едно дете, майката го погледне със свити вежди и отива така. Ако майката го погледне хубаво, ще му върви. Ако майката го погледне лошо, не му върви. Ако погледнеш някого както не трябва, ти създаваш злото в света. Аз често срещам навъсени хора, недоволни, разискват за Божествената правда. Ти имаш тридесет милиарда поданици в тебе и искаш Правда. Ти постъпваш ли със своите поданици както трябва, дал ли си им свобода. Дал ли си свобода на десет милиона клетки в стомаха, които си ги накарал да работят като волове по 12 часа. Не си дал свобода на своите дробове, на ония мисли, които имаш. Не можеш да дишаш правилно. Не даваш храна както трябва. Четеш книги, не даваш храна на своите мисли, какъв човек ще станеш? Това са вършили нашите предци и цялата история е ознаменувана с войни от победи към победи, от монументи към монументи, велики работи, велики държави. Хората са изчезнали. В какво седи тогава живота? Вие се заблуждавате. Хората не са в оня свят, ами са в тоя свят. Царете са станали работници, князете са станали работници, прости са станали царете. Царят се съблякъл, че го е срам, с какво ще се похвали, със своите постъпки ли. Той беше изпратен не да съди хората, но да бъде възпитател. Затворите трябва да бъдат възпитателни. В България, ако искате да им дам една идея какви трябва да бъдат затворите. За в бъдеще осъдят едного на 5 години затвор, този затворник, млад момък да го пратят при някой български селянин да му служи без пари. Този земеделец ще го храни, ще се научи нещо от него. Пет години ще учи земеделие. Сега в затвора ще го хранят, той нито чете, нищо не прави, само чака петте години да се минат и пак да излезе, да не прави нищо. Тогава да му дадат пет часа на ден физически труд, пет часа при земеделеца да се учи на друго, да чете книги, да свири малко музика, да му предават пиано, тамбура, цигулка, после българска гъдулка или гайда. Кой ще го пази при селянина. Ще опитат. Ти си осъден, прощаваме ти, пет години ще работиш даром, без пари. Ако харесваш, втори път пак направи една погрешка и още пет години. Ако го харесваш още пет години. Сега ще го осъдят на доживотен затвор или ще го обесят, ще докажат, че престъпление е направил. В Божиите книги никого не бесят, никого не умъртвяват. Духовете, които са съгрешили, Бог ги е изпратил в ада да се учат, горят без да изгарят. Бог казва: „не благоволява в смъртта на грешника“. Ние умъртвяваме тия хора и страдаме за това. Вие разсъждавате и казвате да се махне една ваша лоша мисъл, да изчезне, не разсъждавате правилно. Една ваша мисъл, ако знаете след време една благородна мисъл ще стане. Едно ваше благородно чувство не го осъждайте на смърт, не казвайте да се махне, то ще стане едно благородно чувство ще се подобри. Една лоша ваша постъпка ще се изправи, ще стане благородна постъпка. Аз не искам да ви доказвам тия работи. Не че е лошо

да се доказва, но време няма. Кой принася добрина в света: красивият или грозният? Грозният. При сегашните условия не прави пакост поне. Красивите много пакости правят. Богатият ще се облече хубаво, ще се представи такъв какъвто не е, ще чете чужди книги, ще се представи, че е много учен човек. Ще вземе по музиката от тук от там ще извади пасажи, ще спатъраха нещо, казва: Композиция. Чел Исая, чел от тук от там, станал набожен, ще проточи лицето си и казва светия станал. Светия с четене на книги не се става. Светията трябва да работи, трябва да учи.

Сега казвате какво ще ви кажа. Вие всички сте минали затворници, които сте изпратени на земята за изправление. Затворници сте били в миналото, сега сте изпратени да си изправите живота за пет години. Ако ви се хареса още пет години. Сега обичате този затвор. В това отношение ви харесвам. Малко ви са 30, 40, 50 години. След 120 години ще ви повикат да видят какво сте направили. Да ви кажа в какво седи вашата погрешка, защо са ви осъдили. Вие сте осъдени за една малка погрешка, че не сте погледнали някого любовно. Едни наш приятел сънувал една вечер, че го осъждат на смърт. Той казва: Осъждат ме, но кажете ми защо ме осъждате. Казват: Да ти кажем. За тази бяла книга те осъждаме. И при това го осъждат не да го обесят, но да го заровят жив. Той казва: Човещина няма ли. Като започнали да го заравят, изпотил се и се събудил. Казва: Господи, добре че беше на сън, страшна работа.

Ако ние, съвременните хора, не възлюбим страданията, да помагаме на хората, какви сме ние тогава. Ти повдигнеш един човек повдигаш себе си, повдигаш цялото човечество. Отклоняваш един човек от неговия път, препятстваш на един човек, препятстваш на цялото човечество.

Сега вие искате морал. В светът има два морала. Мъжът на жената никога зло не може да направи и жената на мъжа никога зло не може да направи. Те са мои твърдения, ще ви кажа защо. Жена на жена пакост прави и мъж на мъж пакост прави. Ако ти си женен, дойде един мъж заобикаля жена ти, започне да разправя за нейния мъж, отвлече вниманието и. Хубаво, той ако стане на неговото място какво ще направи. Тя ще види, че и той е като него. Жената на друго място като иде какво ще направи. Слушам ги, тя казва: Тя е неуредница, тя е това онова. Като влезе в един дом жената да говори добре за жената и мъжът да говори добре за мъжа. Остане ли един мъж и една жена светът се оправя. Две жени като има и двама мъже като има, тогава се разваля света. И затова любовта е единна. Ти не можеш да обичаш двама. Ти Едногото обичаш. Когато говорим за любовта подразбираме едното в света. По какво се отличава едно ядене. По хранителността, която съдържа в себе си. Може би има масло и маслото да е развалено. Може да има български червен пипер и той да е развален,

мухлясал. Може да има брашънце и то да е развалено. Кое е хубавото сготвено ядене? Или можеш да изядеш една хубава ябълка, която природата е сготвила. Простият живот, чистата мисъл. Не яжте мисли сготвени от хората.

Ние се безпокоим какво ще ни каже Христос. Като идеш в оня свят, Христос ще ти даде да изсвириш едно музикално парче или Христос ще те вземе и ще дойдете тука на земята при някой болен човек, при някой болен човек на земята и ще ти каже: Я изсвири това парче и като го изсвириш ще ти каже: Още дълго ще стоиш на земята. Не се е излекувал човека. Освен, че не се е излекувал човека, не се е разболял повече. Един мъж дал един съвет на една жена: Ти не напущай мъжа си, пари има. Онзи, в който си се влюбила е сиромах. Дръж този пари има, лъжи го, дръж и младия, то е морал сега. Сега трябва да бъдем чисти, но чисти в себе си вътре. В очите на целия свят, в очите на напредналите същества четат вашите мисли, вашите желания. Няма скрито покрито в света. Не се лъжете. За нас тук обикновените хора може да има покрито, но даже напредналите хора на земята, като те погледнат, казват: Не ми се харесва. Та казвам: Ако ние не носим една препоръка на нашето лице, на нашите очи, препоръка на нашите уши, ако не носим препоръка на нашия нос, на нашите уста, на нашите ръце, ако ний не носим препоръка с краката си, с онова, което говорим, с което пишем? Сега като дойде новият ред на нещата всички онези, които бяха със стария се подмладиха, туриха червено, безверниците станаха верующи. По преди считаха комунизма ретроградство, но като дойде комунистическото влияние, измениха се. Комунизма го считаха грозен, с маска ходеше. Като му даде Господ свобода, махна си маската и видяха, че е хубава мома. Съвременният век какво е дал повече жертва? Съвременните християни не са дали толкова жертви колкото комунистите. Ще кажете за глупаво. Не, не. Всеки човек, който може да жертва е на по прав път, даже и в заблуждение да е. Комунистите казват: Не искаме Господ, който е на небето, искаме Господ, който е в нас. Онзи ние не сме го виждали. Ние проповядваме този, който в нас живее. Прави са тия хора. Няма слънце, залязло е. Изгряло слънцето, има Господ. Казват той е безверник. Залязло слънцето. Утре ще изгрее, ще стане набожен. Не схващайте набожността невярно. Схващате живота без любовта. Любиш, това е изгрев. Зенита в живота ти, мъдростта ти трябва да бъде. Истината да бъде дето слънцето залязва, крайния предел. Ако идете на северния полюс, слънцето не залязва, шест месеца се върти, после надолу слиза. Ако в света не можете да бъдете един човек, какво сте вие. Аз не говоря вие да обичате. В света трябва да обичаш само един човек. Тази обич тогава, любовта за вас ще бъде радио. Всичките хора ще се съобщават с вашето радио. Всеки като има радио, се съобщава с Лондон, с Москва, с Ню Йорк. Вий възприемате мислите на хората с вашето радио.

Та казвам: Защо сега да не очистим нашето радио, да възприемаме тия хубавите мисли, които идат на света. Ний сме тука на един малък остров на земята. В слънчевата система мислим,че ние сме най-важните. Ако астрологически ний изучаваме Меркурий, тя е детска планета, в която хората се учат да ходят, ходенето е синоним с търговията, вземане-даване. То е Меркурий. Подир него е Венера. Когато детето иде при майка си, тя го храни, прегръща го, това е Венера. Когато е на Земята, отива на чешмата да донесе вода, услужва си – това е Земята. А пък Марс изкарва говедата, да ги пасе, това е Марс. Юпитер ги връща отново у дома, издояват ги. Той е набожен човек. Всеки, който знае да издоява, той е набожен. Всеки човек, който знае да те издои, той е набожен. Благо е да те издоят. Знаеш какво лошо е, страшно е да останеш неиздоен. Един цар повикал един мъдрец и го попитал кое е най-хубавото. Той казал: Да ходиш по себе си, най-хубавото нещо е това. Как така? Задънил го за 10 дена, че царят се е убедил да ходиш по себе си е най-хубавото нещо. Да те издоят. Казваш, че са те обрали. Благодари, че са те обрали. Защо да се не радваме когато ни дават и когато ни обират? Да се радваме когато слънцето изгрява и когато слънцето залязва. Когато залязва ще идем на почивка и изчезва в нас користолюбието. Условията на земята, в които се намираме са такива, че то отива и другите да огрее. Що е страданието? То е залезът на нашето слънце в нас. Радостта е изгревът. Дойде страданието, то отива да огрява тия, които имат страдания. Това значат думите: И скръбта ви ще се обърне на радост. Казва Христос „Ще ме видите и вашата скръб ще се обърне на радост“. Да се радваме когато страдаме. Сега не е лесно да се каже да се радваш.

Превеждат един анекдот и той е следният. Човек, който не се е научил да смята добре и човек, който не знае да смята добре. Отива един човек в една бакалница и казва: Дай ми едно кило захар. Колко струва – двадесет и пет лева. Бакалинът казва: 25 лв. захарта и 50 лв. колко правят 70 давам ти и още 25 стават сто, туря ги в джоба. Честен човек, не мисли, че са го излъгали. Поглежда парите и вижда 25 лв. и смята: 25 лв. захарта и 25 лв. – 50 лв., другите къде са? Другите 50 лв. къде са? Кой е за похвала – бакалина ли? Ще кажете, че е глупав другия. Той изгубил доверието на другия. Този бакалин се е опропастил за цял живот.

Мене ми разправяха за един друг човек от Бургас. Сприхав човек, искал да се поправи. Дойде някой беден човек иска му нещо. Казва: Какво искаш? Казва: Ефенди, подари ми нещо. Да се махаш от тук. Онзи излезе. След това ще вземе десет лева, ще отиде да го намери на улицата, гдето никой няма и ще му каже: Вземи, бе керата. Вий намерите някой, който знае турски да ви преведе керата. Много хубава дума е. Превод ще и направи.

Кер на английски значи грижа, ат значи, на което можеш да яздиш. Да яздиш хубав кон, това е керата.

Новото в света. Вземете сега казвате: Отечествен фронт. Един отечествен фронт има в света. Цялата природа е отечествен фронт. Ний сме този отечествен фронт. Той съществува и се радвам, че е дошъл в България. Досега всичките българи, които завземаха цялата земя, всички да служат на отечествения фронт. Само с любовта може да се служи на този отечествен фронт. Човек има четири системи: мозъчна или мислеща, другата е дихателната, която служи за пречистване на кръвта, стомашната за придобиване на храна и двигателната система, в която влизат ръцете, краката и всички мускули. И сега българите са се ухитрили, само четири партии имат: партията на главата, партията на дробовете, партията на стомаха и партията на ръцете и краката. Аз ги похвалявам, като едно цяло са, не са като отделни партии, но като една партия да служат. Да служим на отечествения фронт с главата, с дробовете, със стомаха, с ръцете и краката. Да облагородим казва, тази партия не е права. Главата е права, дробовете и те са прави, стомахът и той е прав, ръцете и краката са прави. Всичките хора са на правата страна, само като децата правят погрешки. Няма грешници, има хора, които правят погрешки. Ние казваме: Тоя е голям грешник. Ние сме ги кръстили. Големи грешници в света няма. Какво ще направим, где са тия големите грешници? Не може човек да направи едно престъпление, ако не му е позволено. В света Бог те пита три пъти. Той казва: Ти обмислил ли си тази работа добре, аз ще ти позволя. Защото всяко нещо, което искаме да направим, ще ни позволи, но ще ни пита: Туй което си намислил да го правиш, обмислил ли си го добре, после никакво разкаяние, но трябва да се поправи тази погрешка. Ще ми се извинява някой, казва: Извинете, че не съм турил запетайка. Няма какво да те извинявам, ела и тури. Някой не писал ъ, няма какво да те извинявам, ела и поправи. Аз не искам да поправям човешките погрешки. И вие не поправяйте човешките погрешки. Повтаря вашата погрешка, вие като видите някой да е писал, казвате: Какво си писал, погрешка е. Как искате да го пише? В българският има „е“ и „ъ“ и „ь“. „е“ е гласна буква, която показва разширение и повишение. Разширяват се нещата и се повишават. Е двойно разширение има, но има една права линия, една мярка с която се мери, стойност има. Е двойно го пишат с една черта. Е двойно не можеш да пишеш, ако не можеш да носиш страдание. Само човек, който се е научил да носи страдание, той може да пише е двойно. Който не се е научил да носи страдание, той може да тури само тази линия. А-то не можеш да произнасяш добре. Чудни са хората. Философите понеже знаят, че еврейския народ ще мине през големи изпитания, еврейския народ има само съгласни букви, гласни няма, гласните се подразбират. Ние българите повикахме гласните букви. Ако не си юнак да носиш едно голямо

страдание, ти „а“ не можеш да пишеш. Жената, когато стане бременна, тя се учи да пише „а“. Мъжът като тури раница на гърба си, той се учи да пише „а“. Когато дигаш някой тежък товар, да ти е приятно. Ако знаеш как да го носиш, олеква. Ти можеш да вдигнеш цял един тон много лесно, с един пръст, ако знаеш как. Ще разединиш хилядите нишки, с които един предмет се стреми към земята, ще разединиш тия нишки, ще ги направиш успоредни, да не се стремят към едно и също място, както много извори, които се събират на едно място, но ще ги разединиш. Тогава олекват. Вие се товарите. Щом осъдите един човек повече отколкото трябва, половината от наказанието ще го турят на вашия гръб.

Не говорете неверни работи, понеже ще спънете себе си. И в своята мисъл ще спънеш себе си. Във всяка епоха на отечествения фронт се изисква отлична мисъл, чиста, 28. Отлично чувство без никакво колебание и една отлична постъпка. Три неща, на които можеш да разчиташ. Твоята мисъл да е свързана с любов, твоите чувства да са свързани с мъдрост и твоите постъпки с истината. Тогава истината свързваме с материалния свят; мъдростта е свързана с духовния свят, с дробовете, а самата мисъл е свързана с човешката мисъл, то е любов. Сега, ние съвременните хора разучаваме любовта от умствено гледище. Какво нещо е любовта? Казваме: Не ме погледна хубаво. Онази хубавата мома знае, че не погледнала хубаво. Щом я погледнеш хубаво казва: Много хубаво ме погледна. Намира, че ти си дал преценка, много добре се е образувал този ъгъл, майстор си, учен човек си. Нека да се научим да говорим. Казвате: Ще извините, боли ме гърлото. Всеки трябва да има един глас ясен, мек, да няма увъртания.

За изяснения. Дойде един българин, какво ще му свириш? Посвири му едно българско алегро по всичките правила, отколкото да му свириш нещо от Бетховен. То е за общество, не е за този човек. В Бетховен са съчетани много музикални мотиви. В едно българско алегро един мотив има. Раздвижи се кръвта му. Свирете песни, които радват човешкия ум, свирете песни, които радват човешкото сърдце и свирете песни, които дават хубави постъпки. Станеш сутрин, меланхоличен си, запей една песен. Не казвай: Заплакала е гората, но казвай зарадвала се е гората, като видяла Стоян Пенчев. Ние сме светии и ангели и гората се зарадва. Като видиш едно дърво усмихни се, не казвай: Невежа е това дърво. Виж как хубаво цъфти, какви хубави листа, погледни го любовно. Ще му затрепти сърдцето, другояче ще каже: Минава един. Като мине един бръмбар, зарадвай се. Мъчи се един бръмбар, поздрави го, погледни го, много хубава работа върши. Ти ще кажеш: Защо Господ направил този бръмбар? Бръмбара е браминин. Трябва да знаеш какво величие е той. Той е изпратен да учиш какво нещо е бръмбара. Този браминин, като се върне ще каже на Господа

какво е научил. Ти посещаваш едно цвете и казваш: Цвете е. В цветето е събрано богатство. Ти не виждаш, то праща своето богатство на далече и вика тия мушици да вземат сладките сокове и да ги занесат дома си. Колко е умно то, чака с нетърпение. Като дойде една мушица, това цвете се радва, че е дошло едно ангелче и е взело от неговото богатство. Ти скърбиш, а то по радиото праща да дойдат тия мушици, Божиите бръмбарчета да дойдат. Радвай се на своята скръб. Там дето е Бог, страдание няма. Там дето го няма – страдание има. Когато отдалечаваме в себе си любовта, страданието ще дойде. Нали казвате: Не ме обича никой, стане ти мъчно. Казваш: Обича ме, стане ти радостно. Единственото нещо, което не се изменя в света е Божията Любов. Единственото нещо, което не се мени е Мъдростта, единственото нещо, което не се мени е Истината.

Турете една основа. Има Един, който ви обича. Радвайте се на това. Щом Той ви обича, всички ще ви обичат. Щом Той не ви обича, вие ще изчезнете от света. Ако не ви обича, ще изчезнете от света и нищо няма да остане от вас. Щом живеете не се заблуждавайте да казвате: Не ме обичат. Ти живееш. Всички братя, които живеят на земята – има братя, които пътуват невидимо – те са материални, не са духове, но те така направят, че не образуват сенки. Той минава и казва: Ще се оправи твоята работа, ти станеш весел. От къде дойде тази мисъл. Този брат мине, той те погледне, ти не го виждаш, ти го виждаш като слънчев лъч. Във всеки слънчев лъч ще видите един ангел с красиво лице. Казва: Ще се уреди работата, не бой се. Ако така правите, всичките ви работи ще се оправят много добре. Тогава ще се върнете, Господ ще бъде доволен от вас и вие ще поправите малката погрешка, ще знаете как да погледнете любовно. Много важно е. Погледнеш човека, не казвайте какво мислите. Казвам: Ако искате да прогресирате, бъдете доволни на онова, което вие съзнавате. Целият свят е благо за цялото човечество, но и за вас. Дали го съзнавате, но така е.

Тогава Христос казва: „Не ви наричам раби, защото рабът не знае какво прави господаря, но вас ви нарекох приятели“.

„Аз мога да любя“.

„Само Божията Любов носи изобилния пълен живот“. /3 пъти/

Мнозина носите стари възгледи за нещата. На разни възрасти сте. Казвам: Младите от вас какво са научили? Възрастните какво са научили и старите какво са научили? Ако ние в света не можем да погледнем и да дадем мил поглед, тогава какво можем да направим. Като станеш сутрин хвърли един поглед. Ако туй не можеш да направиш, какво ще направиш? Сутрин като станем, да знаем, че света е отворен за нас, има какво да учим. Няма по-

хубаво нещо от учението. Хранете най-хубавите мисли, чувства и постъпки за когото и да е. Не се увличайте с ежедневната преса с това и онова. Съдбата в света е да се оправят хората. Хората се съдят да намерят пътя на любовта.

Учителят Петър Дънов се завръща от Мърчаево на 19 октомври 1944г. ден четвъртък в София, където продължава да дава Словото си. Тези данни са от Боян Боев от „Писма до приятелите“ 7.II.1951 г.

1944_10_22 Милият поглед
От томчето Заветът на Любовта т.2

МИЛИЯТ ПОГЛЕД

Сега ще изнеса ония подбуди, с които се занимават хората. Човек все трябва да се занимава с нещо. Държавникът се интересува от това, какво ще стане с държавата. Войникът на бойното поле се интересува, какъв ще бъде краят на войната. Търговецът се интересува от печалбите, които идат. При жилищната криза, човек се интересува от стаите, от къщите, от апартаментите. Нещата се изменят. Някои хора търсят новото в света, но по стар начин. Ако накараш стария човек да играе, като стар ще играе – краката му не държат. Ако накараш младия да играе, като млад ще играе.

Библията е една книга на миналото. В Евангелието е писано, какво е говорил Христос на хората. Но и днес Той не е престанал да говори. Той е говорил две хиляди години, и сега говори, и в бъдеще ще говори. Някои признават Стария завет, други признават Новия завет и казват: Ново няма вече. Слънцето веднъж ли изгрява? – Много пъти изгрява. Дърветата само веднъж не цъфтят – много пъти цъфтят. Реките само един път не текат – постоянно текат. Трябва да имате ясна представа за живота – той е важен. Трябва да разрешите вътрешния живот. Щом разрешите вътрешния живот, и външния ще разрешите.

Младият извира, възрастният тече, старият се влива.

Младият се ражда, възрастният расте, старият умира.

Думата „умира" има две значения; у – „мира", значи, отива в друг свят, по-високо се качва, не се занимава вече с обикновени работи – счита ги детински. Умрял човек е оня, който гледа отгоре. Под „умрял" не разбирам заровен в земята. Заровеният не е умрял човек.

Младият пее, възрастният работи, старият пари събира.

Младият цъфти и връзва, възрастният зрее, старият плодове продава.

Младият на майка си пее, възрастният я утешава, старият я прославя.

Младият е любов, възрастният – истина, старият – мъдрост.

Любовта дава, истината разпределя, мъдростта огражда.

Знаете ли, колко време ще вземе на човека, докато разбере тия изречения? Знаете ли, колко време е нужно на човека, за да нарисува едно лице и да тури съществените черти? Художници има много, но малцина от тях рисуват добре. Не че не желаят, но не могат. Не е лесна работа да рисуваш. Ако рисуваш сутрин, нещата имат един изглед; ако рисуваш по обед, нещата имат друг изглед, а вечер – съвсем друг. Художник, който иска да нарисува нещо хубаво, трябва да избира времето.

Някой се интересува, има ли друг живот. Чудна работа! Има ли друг живот? Няма друг живот. Един живот има – тоя, който знаем. Друг живот не знаем. Веднъж един ми казва: Утре ще умреш. Казвам: Това е философски въпрос. Аз не съм умирал. Че живея, зная, но какво нещо е смъртта, не зная. Безпредметно е сега да се занимавам с нея. Като умра, ще зная, какво нещо е смъртта. Смърт може да има някъде – умират хората – това е друг въпрос. Важно е, че ние живеем.

Съвременната философия е отрязала главата на човека и я турила отделно; извадила е дробовете му и ги турила отделно; извадила е стомаха, и него е турила отделно. Всичко е разпръснато. Какво е главата без тяло, без дробове, без стомах? Какво са дробовете без глава, без стомах? Какво е стомахът, без дробове и без глава?

„Да се не смущава сърцето ви". Коя е причината на смущението? Някои се смущават от любовта. Единственото нещо, което не смущава, е любовта. А хората се смущават най-много от любовта. Защо? Защото това, което наричат любов, не е любов. Цигуларят не се смущава от пиесата, която ще свири; той се смущава от това, как ще я изпълни. Сърцето му трепери не от любов, но от страх, как ще изрази написаното. Всички говорят за любовта, но за любовта трябва изпълнение. Хора са нужни сега в света! Когато хората се научат да изпълняват това, което любовта говори, светът ще бъде друг. Пак същият ще бъде, но музика ще има в него.

Цялата природа представя сбор от хиляди и милиони форми и системи, с които тя е правела своите опити. Цяла книга е написана по това. Като гледам природата, виждам, какво е правела в миналото, какво прави сега и какво ще прави в бъдеще. Нашият живот зависи от разбирането на нейните опити. Ако ние искаме да правим нови опити, това е изгубена работа. Никой не може да внесе в човека някаква нова дарба, след като той се е родил вече. Роденият човек носи в себе си само онова, с което се е родил – него трябва да развива. Какво ново може да придобие? Нищо ново не може да придобие. Ако искаш нещо ново да придобиеш, има само един начин: да се научиш да обичаш ближния си. Новото е в любовта. Ние сме се научили да обичаме себе си – малкият свят. Всичкото противоречие в

живота произтича от това, че ние обичаме себе си повече, отколкото трябва, и се измъчваме. Ние искаме да предадем известна красота в живота. Хората носят хубави дрехи. Дрехите нищо не придават на човека. Те са само предпазителни мерки. Трябва да знаем, кога с какви дрехи да се обличаме: кога с памучни, кога с копринени, кога с вълнени. Копринените дрехи са за богатите, вълнените са за сиромасите, а памучните за ония, които са работили и си почиват. Памучните дрехи разхлаждат. Когато човек изхарчи парите си, осиромашава, памук носи; когато забогатее, вълна носи, вълната събира топлината. Богатите хора имат повече топлина. Те вярват в това, което са придобили. Те обичат да носят повече вълнени дрехи. Богатият гледа на овцата като на глупаво животно, а се кичи с вълната ѝ. Овцата, именно, им дава сила да събират пари. Тя владее изкуството на забогатяване. Богата е овцата. Знаете ли, колко време е употребила, докато се научи да прави своята вълна? Колко струва едно руно днес? Има руна по два килограма – три хиляди лева струва. Едно време струваше по-малко. Ще кажете, че вълната е много скъпа. Не е скъпа вълната, но парите са обезценени.

Казват, че сегашният ред на нещата се е изменил. В какво се е изменил? Ние ядем по същия начин, както са яли хората преди хиляди години. Разликата е във вилиците, в лъжиците, в покривките, в готвенето. Храната, обаче, отива на същото място. В известно отношение, сегашният начин на хранене е по-нехигиеничен от някогашния. Сега аз ви говоря за тия работи, понеже ги свързвам с човешките възгледи. Някой казва: Аз имам известни възгледи за живота. Според мене, човек има възгледи, когато носи права мисъл, когато носи право чувство, когато постъпката му е права. Тия три процеса не могат да се отделят един от друг. Вие не можете да отделите вашите мисли от чувствата, нито чувствата от мислите, нито постъпките от мислите и чувствата. Следователно, животът на човека зависи от мислите, от чувствата и от постъпките му. От това, как постъпвате, зависи и вашият бъдещ живот. Сегашният ви живот определя бъдещия ви живот.

Често казвате: Да ни дари Господ. Ние трябва да се молим, не да ни дари Господ, но да ни научи, как да използваме условията, които ни е дал. Иде нов порядък. От две хиляди години повтарят едно и също нещо, че Христос умрял, че Го разпнали на кръст. Две хиляди години да се повтаря едно и също нещо е достатъчно. Един американски мисионер проповядвал веднъж за пророк Йона, и цял час доказвал, как китът го погълнал. Един от слушателите казал: Зор видя Йона, докато влезе в кита. Какво ще се доказва? Глътнал го. Гърлото на кита е толкова голямо, че човек свободно може да мине през него. За това не се иска голямо доказателство.

Пред нас стои едно опитно училище – великата природа и животът. Всички камъни, растения, извори, планини, изгряването на слънцето, звездите и хиляди работи, които са останали от поколенията – всичко това трябва да се изучава. В Евангелието четете, какво е учил Христос. Там не е писано всичко, което Той е говорил. Проповядват ни, че като отидем на оня свят, веднага ще влезем в рая. Раят е една земя без нечистотии – земя, украсена с най-хубавите цветя – пълна с ухания; земя с разнообразни растения, с най-чисти извори, които съществуват в Божествения свят; земя с най-хубава музика, с най-хубави училища, с най-хубави домове, с най-хубави яденета. В рая няма нечисти места. Казва се, че сегашните хора са културни. Култура без нечистота е култура наистина, но има ли нечистота, тя е култура на опити. Не е лошо и това. Животното, дето седне, там остава нечистотиите си. Човекът е културен, но и той остава излишъците си. Ще кажете, че това е физическа страна. Знаете ли, колко нечисти мисли, колко нечисти желания и постъпки, които не се виждат, оставяте в пространството? Вървите по една улица и изведнъж настроението ви се изменя. Имали сте приятно настроение, изведнъж ви става тъжно. Защо? Някой скръбен човек е минал преди вас. Вървите по друга улица – ставате весел. Някой весел човек е минал преди вас.

Светът и хората се представят пред нас такива, каквито ние си ги мислим. Всъщност, ние още не знаем, кое е Божествено. Хората трябва да мислят. Не е само да бъдат психолози и да казват, че човек има душа. Хубаво е това верую. Но ако ти вярваш в слънцето и седиш в някой зимник, какво те ползва твоята вяра? Вярата е на мястото си, когато чрез нея опитваш реалността. Това, в което вярваш, трябва да го опиташ. Само така придобиваш знание. Без любов ти не можеш да излезеш от твоя зимник. Любовта е Божествен подтик на човешкия ум, Божествен подтик на човешкото сърце, Божествен подтик на човешката душа, Божествен подтик на човешкия дух – тя е най-малкият подтик. Любовта не е нещо голямо – малък подтик е тя. Трябва да обръщаш внимание на тоя подтик.

Минаваш покрай някой човек, който те погледне любовно, с мил поглед – целия ден всичките ти работи вървят добре. Друг някой те погледне лошо – не ти върви напред. Ако още при раждането на детето, майката го погледне със свити вежди, целият му живот не отива добре; ако го погледне мило, всичко ще му върви добре. Погледнеш ли някого, както не трябва, ти създаваш злото в света. Срещам навъсени, недоволни хора, които разискват върху Божията правда. Ти имаш тридесет милиарда поданици в себе си, искаш правда, но постъпваш ли с тях, както трябва? Дал ли си им свобода? Дал ли си свобода на клетките в стомаха си, които работят като волове по дванадесет часа на ден? Дал ли си свобода на клетките на своите дробове? Ако не можеш да дишаш правилно, не даваш

храна на клетките си, както трябва и колкото трябва. Дал ли си свобода на своите мисли? Четеш книги, а не даваш свобода на своите мисли. Какъв човек ще станеш? Това са вършели нашите предци. Цялата история е ознаменувана с войни – от победи към победи. Велики държави – велики работи са вършели, но хората са изчезнали. Тогава, в какво се заключава животът? Вие се заблуждавате, никой не е изчезнал. Хората не са в оня свят, но в тоя. Князете, царете на миналото са станали работници, прости хора. Царят е съблякъл царската си мантия и облякъл проста, работническа дреха. Той се срамува от тая дреха, не иска да го познаят. С какво ще се похвали той, с постъпките си ли? Той беше изпратен на земята, не да съди хората, но да бъде техен възпитател. Затворите трябваше да бъдат възпитателни средства.

Ако искат българите, мога да им дам една идея, какви трябва да са бъдещите затвори. Осъждат някого на петгодишен затвор. Осъденият е млад момък. Вместо да го затворят, да го хранят наготово, без да работи, без да чете, нека го изпратят на работа при един добър селянин-земеделец, да му работи пет години, по пет часа на ден – да копае, да оре. В свободното си време да чете, да свири на някакъв инструмент – на гъдулка, на гайда. Остане ли в затвора, той ще гледа час по-скоро да излезе оттам. Казват: Кой ще го пази при селянина, да не избяга? Нека направят опит, да видят, ще избяга ли. Ще му кажат, че наказанието му се сменя: вместо затвор, ще работи при някой селянин даром. Ако му харесва това наказание, нека направи още една погрешка – още пет години. Сега осъждат някого на доживотен затвор, или на обесване и с това доказват, че е направил някакво престъпление.

В Божията книга е писано, никого да не бесят, никого да не убиват. Духовете, които са грешили, Бог ги е изпратил в ада, там да се учат – да горят, без да изгарят. Казано е в Писанието: „Бог не съизволява в смъртта на грешника”. Ние умъртвяваме тия хора, и затова страдаме, носим последствията на своите дела. Вие изпъждате една лоша мисъл от главата си и казвате: Да се махне тя! Не разсъждавате правилно. Ако знаете закона, ще видите, че след време лошата мисъл ще се превърне в благородна. След време едно ваше лошо чувство ще се превърне в благородно. Не казвайте да се махнат, не ги осъждайте на смърт. И лошата постъпка след време ще се изправи, ще се превърне в благородна.

Аз не искам да доказвам тия работи. Не е лошо да се доказват, но време няма. Кой допринася повече добро в света: красивият, или грозният? – Грозният. При сегашните условия той поне не прави пакости. Красивият прави много пакости. Богатият ще се облече хубаво, ще се представи такъв, какъвто не е. Друг някой ще събере чужди книги, ще прочете нещо по

музиката, ще покаже, че много разбира. Ще скърпи нещо оттук-оттам и ще каже: Композиция е това. Някой чел Исайя, заучил нещо, проточи лицето си, минава за набожен и казва: Светия станах. Само с четене на книги не ставаш светия. Светията трябва да работи, да учи.

Сега се питате, какво ще ви кажа. Всички сте били затворници, а сега сте изпратени на земята за изправяне. Това е било в миналото, а сега сте дошли да изправите живота си за пет години. Ако ви се хареса тоя затвор, ще останете още пет години. Вие обичате затвора – в това отношение ви харесвам. Малко ви са тридесет, четиридесет, петдесет години, искате повече. След 120 години най-много ще ви повикат, да видят, какво сте направили. Каква е вашата погрешка, за която са ви осъдили? Вие сте осъдени за една малка погрешка, че не сте погледнали някого любовно, с мил поглед. Един наш приятел сънувал една нощ, че го осъждат на смърт. Той попитал: Кажете ми поне, защо ме осъждате? – За тая бяла книга те осъждаме. Осъждат го, не да го обесят, но да го заровят жив. Той попитал: Човещина нямате ли? Като започнали да го заравят, той се изпотил от мъка, събудил се и казал: Господи, добре, че беше сън. Страшна работа!

Ако ние, съвременните хора, не възлюбим страданията и не помагаме на хората, какви сме тогава? Като повдигаш някого, ти повдигаш себе си, повдигаш и цялото човечество. Отклоняваш ли някого от пътя му, спъваш ли го в развитието му, ти препятстваш на цялото човечество.

Сега вие искате някакъв морал. Два морала съществуват: Мъжът никога не може да направи зло на жената, и жената никога не може да направи зло на мъжа. Това са мои твърдения. Жена на жена пакост прави и мъж на мъж пакост прави, но жена на мъж и мъж на жена – никога. Ако си женен, ще дойде един мъж, ще се заинтересува от жена ти и ще я привлече. Ако ти си на негово място, какво ще направиш? Какво може да направи жената, като влезе в един дом? Тя ще критикува другата жена. Не, тя трябва да говори добре за жената, и мъжът да говори добре за мъжа. Кога ще се оправи светът? Когато останат само един мъж и една жена. Ако има две жени и двама мъже, светът се разваля. Затова, любовта е единна. Не можеш да обичаш едновременно двама души. Един само ще обичаш. Когато говорим за любовта, разбираме Единния в света.

Кое е отличителното качество на яденето? – Хранителността му. Ако маслото е развалено, червеният пипер мухлясал, брашното вгорчено, яденето не е добро. Кой готви най-добре? – Природата. Можеш да изядеш една хубава ябълка, сготвена от природата, и да бъдеш доволен. Простият живот и чистата мисъл са подобни на ябълката. Не яжте мисли, готвени от хората.

Сега вие се безпокоите, какво ще ви каже Христос. Като отидеш на оня свят, Христос ще ти даде задача, да слезеш на земята при някой болен, да му изсвириш нещо. Като чуе, как свириш, Той ще ти каже: Още много време ще останеш на земята. – Защо? – Защото болният, не само, че не е оздравял, но повече се е разболял. Един мъж дал съвет на една жена: Мъжът ти е богат, не го напущай. Дръж и младия, в когото си се влюбила, макар че е беден. Това е сегашният морал. Трябва да бъдем вътрешно чисти, да се явим свободно пред очите на целия свят, на всички напреднали същества. Те четат нашите мисли и желания. Няма скрито-покрито в света. Не се самозалъгвайте. За вас и за обикновените хора може да има скрито, но за напредналите хора на земята няма скрито-покрито. Само като погледнат човека, те казват: Не ни харесва тоя човек. Ние трябва да носим препоръката на нашето лице, на нашите очи, на нашите уши; да носим препоръката на нашия нос, на нашата уста, на нашите ръце, на нашите крака; да носим препоръката на всичко, което излиза от нас.

Сега дойде новият ред на нещата. Всички, които бяха със стария ред, се подмладиха, туриха червения цвят на първо място. Безверниците станаха вярващи. Като дойде комунистическото влияние, старите възгледи се измениха. По-рано комунизмът беше външно грозен, с маска. Като се освободи, махна маската, и видяха, че е млада, красива мома. Съвременните християни не са дали толкова жертви, колкото комунистите. Ще кажете, че всичко е било глупаво. Не е така. Всеки човек, който се жертва, е повече на прав път, даже и със заблужденията си, отколкото оня, който не се жертва. Комунистите казват: Ние не търсим Господа в небето, но търсим Господа вътре в нас, в сърцето. Оня е далеч, не сме Го виждали, затова проповядваме за тоя Господ, Който живее в нас. Прави са, те са безверници, защото слънцето е залязло. Залязва слънцето – няма Господ. Изгрява слънцето – има Господ. Като изгрее слънцето, безверниците ще станат вярващи. Схващайте живота правилно. Любиш – това е изгрев. Зенитът в живота е мъдростта. Крайният предел, дето слънцето не залязва, е истината. Ако отидете на северния полюс, там слънцето не залязва шест месеца. Сега и на вас казвам: Ако не можеш да бъдеш човек, какво си тогава? Докато живееш, трябва да обичаш само един човек. Тая обич ще бъде радиопредавател. Всичките хора ще се съобщават чрез вашето радио. Всеки, който има радио, се съобщава с Лондон, с Москва, с Ню Йорк. И ще възприемате мислите на хората чрез вашето радио.

Питам: Защо да не очистим нашето радио, да възприемаме хубавите мисли, които идат от света? На земята ние сме на един малък остров. Ние мислим, че сме най-важните в слънчевата система. Трябва да изучаваме

астрологически планетите. Меркурий е детска планета. В нея хората се учат да ходят. Ходенето е синоним на търговията. Взимане-даване, това е Меркурий. Когато детето отива при майка си, тя го храни, прегръща го – това е Венера. Когато е под влияние на земята, то ходи на чешмата, да носи вода – услужва. Марс изкарва говедата на паша. Юпитер ги връща отново в дама и ги издоява. Тоя човек е набожен. Всеки, който знае да издоява, е набожен. Всеки, който може да те издои, също е набожен. Благо е да те издоят. Знаеш ли, колко е лошо, колко е страшно да останеш неиздоен? Казваш, че са те обрали. Благодари, че са те обрали. Защо да не се радваме, когато ни дават и когато ни обират? Да се радваме, когато слънцето изгрява, и когато слънцето залязва. Когато залязва, отиваме на почивка. Тогава изчезва в нас користолюбието. Условията на земята, в които се намираме, са такива, че слънцето трябва да огрее и другите страни. – Що е страданието? – Залезът на нашето слънце. – Що е радостта? – Изгревът. Дойде ли залезът за нас, т. е. страданието, слънцето отива да огрява страдащите. Това значат думите: „И скръбта ви ще се превърне на радост". Да се радваме, когато страдаме. Не е лесно това, да страдаш и да се радваш на страданието.

Кое е новото в света? Казвате: Отечествен фронт. Един Отечествен фронт има в света. Ние сме Отечествен фронт. Цялата природа е Отечествен фронт. Целият свят е Отечествен фронт. Той е съществувал и по-рано. Аз се радвам, че е дошъл и в България. Всички българи, които живеят по цялата земя, да служат на Отечествения фронт! Само с любовта може да се служи на Отечествения фронт.

Човек има четири системи: мозъчна, или мислеща; дихателна, която служи за пречистване на кръвта; стомашна система и двигателна система, в която влизат костите и всички мускули. Сега българите се управляват от четири партии – четири темперамента: партия на главата, партия на дробовете, партия на стомаха и партия на ръцете и краката. Аз ги похвалвам, че са едно цяло, че са отделни партии, но служат заедно – една партия. Да служим на Отечествения фронт с главата, с дробовете, със стомаха, с ръцете и краката. Като части на едно цяло, всички имат еднакви права. Главата има право, дробовете имат право, стомахът има право, ръцете и краката също имат право. Всички хора са на правата страна, само че, като децата, и те правят погрешки. Няма грешници, но има хора, които правят погрешки. Ние казваме: Тоя човек е голям грешник. Ние сме го нарекли грешник. Големи грешници в света няма. Де са големите грешници? Не може да направи човек едно престъпление, ако не му е позволено. Бог го пита три пъти: Ти обмислил ли си тази работа добре? Аз ти позволявам да я направиш, но после да не се разкайваш. Веднъж направена погрешка, трябва да се изправи. Ще се извинява някой, че не

турил някъде запетайка. Няма какво да се извиняваш – тури я. Някой не писал „ѣ", дето трябва – няма какво да се извиняваш – изправи погрешката си.

Аз не искам да поправям човешките погрешки, но и вие не ги поправяйте. Като видите, че някой е написал нещо, казвате: Погрешно си го написал. Как искате да го напише? В български език има „е" и „ѣ". Буквата „е" е гласна; тя показва разширяване и повишение. Нещата се разширяват и повишават. В „ѣ" има разширяване, но има и една права линия, една мярка, с която се мери стойността на нещата. Не можеш да пишеш „ѣ", ако не знаеш, как да носиш страданията. Който се е научил да носи страданията, само той може да пише „ѣ", само той може да тури правата линия в буквата. Философите знаят, защо еврейският народ има само съгласни букви, гласните се подразбират. – Какво показва това? – Че еврейският народ ще мине през големи изпитания. Ние, българите, повикахме гласните букви на помощ. Ако не си юнак, да носиш едно голямо страдание, не можеш да пишеш буквата „а". Когато жената е бременна, тя се учи да пише „а". И мъжът, като тури раница на гърба си, учи се да пише „а". Когато вдигнеш един тежък товар, да ти е приятно да го носиш. Ако можеш да го носиш, той олеква. Можеш да вдигнеш цял тон само с един пръст, но ако знаеш как. Ще разединиш хилядите нишки, с които един предмет се стреми към земята; ще ги направиш успоредни, да не се стремят към едно и също място, както много извори, които се събират на едно място. Ще ги разединяваш. Тогава предметът олеква. Вие сами се товарите. Щом осъждате един човек повече, отколкото трябва, половината от наказанията ще ги турят на вашия гръб. Не говорете неверни работи, понеже ще спънете себе си. Ако мислите неверни работи, ще се спънете и в мисълта си.

Във всяка фаза на Отечествения фронт се изискват три неща, на които можете да разчитате: чиста, отлична мисъл, отлично чувство, без никакво колебание и отлична постъпка. Вашата мисъл трябва да е свързана с любовта, вашите чувства трябва да са свързани с мъдростта и вашите постъпки – с истината. Истината е свързана с материалния свят, мъдростта е свързана с духовния свят, с дробовете, а любовта е свързана с човешката мисъл. Съвременните хора изучават любовта от умствено гледище. Какво нещо е любовта? Казвате: Не ме погледна хубаво. Красивата мома знае, че не си я погледнал хубаво. Щом я погледнеш мило, тя казва: Много хубаво ме погледна. Тя намира, че си я преценил правилно. Добре, майсторски си образувал ъгъла на зрението – учен човек си. Нека се научим да говорим. Казвате: Ще ме извините, боли ме гърлото. Всеки трябва да има глас: ясен, мек, да говори без извъртания.

За изяснение: представи си, че при тебе дойде един българин. Какво ще му свириш? Изсвири му едно българско хоро по всички правила. По-добре хоро, отколкото да му свириш нещо от Бетовен. Тази музика е за друго общество, не е за тоя човек. В Бетовен са съчетани много музикални мотиви. В едно българско хоро има един жив мотив, който раздвижва кръвта. Свирете песни, които радват човешкия ум. Свирете песни, които радват човешкото сърце. Свирете песни, които дават подтик към хубави постъпки. Станеш сутрин, меланхоличен си – запей една песен. Не пей „Заплакала е гората”. Кажи: „Зарадвала се е гората, като видяла Стояна”. Ние сме светии и ангели и като ни види гората, радва се. Като видиш едно дърво, не казвай: Невежа е това дърво. Виж, какви хубави листа има, как хубаво цъфти. Погледни го мило, любовно, да му трепне сърцето. Иначе, то ще каже: Мина един човек и не ме погледна. Като видиш един бръмбар, зарадвай се. Мъчи се той – погледни го, поздрави го. Добра работа върши той. Ти питаш: Защо Господ е направил тоя бръмбар? Бръмбарът е брамин. Трябва да знаеш, какво величие е той. Изпратен е на земята, да учиш, какво нещо е бръмбарът. Тоя брамин, като се върне, ще каже на Господа, какво е научил от хората.

Посещаваш едно цвете и казваш : Цвете! В цветето е скрито богатство. Ти не виждаш това, но то праща своето богатство надалеч, вика мушиците, да вземат сладките сокове и да ги занесат у дома си. Умно е това цвете. То чака с нетърпение да дойде една мушица при него. Цветето се радва, че го посетило едно ангелче и взело от неговото богатство. Ти скърбиш, а то по радиото вика тия мушици, Божиите бръмбарчета, да дойдат. Радвай се на твоята скръб. Там, дето е Господ, страдание няма. Там, дето не е Господ, страдание има. Когато се отдалечаваме от любовта, страданията идат. Някой път казвате: Не ме обича никой – става ви мъчно. Друг път казвате: Обичат ме – става ви радостно. Единственото нещо, което не се мени, е любовта. Единственото нещо, което не се мени, е мъдростта. Единственото нещо, което не се мени, е истината.

Дръжте основната мисъл: Има Един, Който ви обича. Радвайте се на това. Щом Той ви обича, всички ще ви обичат. Щом Той не ви обича, вие сте изчезнали от света. Ако не ви обича, ще изчезнете от света и нищо няма да остане от вас. Веднъж живеете, не се заблуждавайте да казвате, че не ви обичат. Щом живеете, всички братя, които живеят на земята, ви обичат. Има братя, които пътуват невидимо. Те са материални, не са духове. Те не образуват сенки, затова не ги виждате. Такъв брат минава и ти казва: Ще се оправи твоята работа. Ти ставаш весел. Отде дойде тая мисъл? Тоя брат минава, погледне те. Ти го виждаш само като слънчев лъч. Във всеки слънчев лъч ще видите един ангел с красиво лице. Той казва: Ще се уреди работата, не бой се. Ако постъпваш добре, всичките ти работи ще се

наредят добре. Господ ще бъде доволен от тебе, и ти ще изправиш малката си погрешка. Но трябва да гледаш любовно. Погледни човека любовно, не му казвай, какво мислиш за него.

Казвам: Ако искате да прогресирате, бъдете доволни от онова, което вие съзнавате. Целият свят е благо за цялото човечество, също и за вас. Дали го съзнавате, или не, така е. Христос казва: „Не ви наричам раби, защото рабът не знае, какво прави господарят, но вас ви нарекох приятели".

Мнозина носите стари възгледи за нещата. – Защо? – На разни възрасти сте. Питам: Младите какво са научили? Възрастните какво са научили? Старите какво са научили? Ако ние не можем да погледнем мило към всички живи същества, какво можем да направим? Като станете сутрин, хвърлете един мил поглед. Ако туй не може да направите, какво друго ще направите? Сутрин, като станете, да знаете, че светът е отворен за вас. Има какво да учите. Няма по-хубаво нещо от ученето. Хранете най-хубавите мисли, чувства и постъпки за когото и да е. Не се увличайте от ежедневните работи. Съдбата на света има за цел оправянето на хората. Те се съдят, за да намерят пътя на любовта.

Божията Любов носи изобилния и пълен живот!

11. Беседа от Учителя, държана
на 22 октомври, неделя, 10 ч. с., 1944 г.
София – Изгрев.

1944_10_25 Служители на земята
Издателска къща „Жануа-98“

СЛУЖИТЕЛИ НА ЗЕМЯТА

24 година
XII лекция на общия клас,
25.X.1944г., сряда, 5 ч. с., Изгрев – София

Добрата молитва.

„В начало бе Словото“.

Какъв предмет имате днес? Какви са уроците ви? Питам тогава, защо Господ създаде светлината и защо създаде топлината. Казва: Лесна работа. Всичките хора желаят лесните работи. Тук имате доста картини, художниците са ги рисували. Защо някое лице е дълго и защо носа е дълъг не знаете. На някои веждите са дебели, не знаете защо. Най-елементарните неща в света не знаете, а решавате въпроси, които са трудни. Трудните въпроси все от елементарните въпроси зависят.

Да кажем имате, 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Тези като съчетавате образуват големите числа. Знанието не трябва да бъде един товар, но трябва да се учи добре предмета. Човек, който няма знание, е лишен от светлина. Богатството е събрано вътре с което ще се ползува. Сега вие може би се занимавате с други работи искате да се научите как да живеете по Бога. То е най-трудната работа. Не да искате по Бога да живеете, но да научите онова, което Бог е създал. Как ще живеете по Бога? Ще учиш. В какво седи учението? Най-първо ти вкусиш един предмет. Да кажем имате сярна киселина, как ще я вкусиш? С езика си. Ще изплезиш езика си по възможност като игла, че като те парне да го оттеглиш, не да го потопиш в сярната киселина. Или, който е умен ще вземе книжка, или някое дърво и ще види, какво е качеството на сярната киселина. Някои ваши мисли са направени от сярна киселина. Вие кажете някоя обидна дума някому и с години не може да я забрави, остава рана. Казва някой какво са думите празна работа. Празна работа, но създава всичките скандали в света. Казвам: Преди всичко човешкият език трябва да го обелите, или трябва да се възпита човешкият език, като един музикант трябва да възпиташ езика си. Може да ти създаде най-голямото благо и най-голямото нещастие.

Защо се усмихнахте? Кое ви накара да се усмихнете? Това са устата. Този човек е в гъстата материя. Геометрически рисувам. Този човек има доста добър ум, но не е работил върху устата и върху носа не е работил. Този нос

са работили дедите и прадедите му. Той още спи. Той като обявление носи този нос на дедите и бабите му, те са били много умни. Тъй както е носа не е умен, не е работил, ленив е, не е учил. Често вие казвате: Вдъхновил се от духа. Че кой от вас не се е вдъхновявал от духа. Що е вдъхновяване? Приемаш въздуха. Някой вдъхнал, някой издъхнал. Като вдъхне после излиза въздуха.

Какво липсва на този портрет? Интелигентен е, но око няма. Защо няма око? В мрачина живее. Половината в светлина, половината в мрак. Къде трябва да турим окото сега. Не само да се рисува, но изкуство е да се възпита човек. За да се възпита трябва да знае. Кое именно. Има хиляди сенки, които художникът туря, но най-първо в лицето има известни черти, които са динамични. Ако хванеш носа си грубо и го дърпаш, отиде целия ден, развалена работа е. Хванеш и търкаш грубо очите си. Ще развалиш работата. После се чудите защо не ви върви. Вие сте турили някой път на пътя някое шише, пътувате и счупвате шишето. Не туряйте по пътя шишето, по пътя да го счупите, тури го на масата.

Та казвам: Аз съм гледал някое, като седите уплашите се, свили сте се да не ви оберат. Който е богат ще го оберат. Който е лекар, какво ще го правят? При болните ще ходи. Който е богат ще дойдат, ще хлопат и ще кажат: Пари дай. Който има жито, трябва да даде жито. Който има мотика трябва да отиде да копае. Който е болен, аристократ е ще легне на леглото, ще се обръща на една или на друга страна, ще охка, ще дойде лекар, ще го пипне по врата, ще пипне пулса, ще му предпише лекарства: три драма лайкучка, сварена с 50 драма вода и по една лъжичка сутрин да взема. Той веднага ще свари три драма лайкучка във вода, в едно кафяно джезве. То е най-простият начин за лекуване. Вие, ако бяхте един лекар, какво щяхте да направите? Казвате проста работа. Много хубаво. Хванете задух. Какво ще правиш? Какво лекарство имате вие за задух, я ми кажете! Когато имате задушаване, какво вземате? Имате разстройство някой път на стомаха, какво лекарство ще вземете? Някои несъвместими храни, става спарване на стомаха, имате разстройство, не се смила храната. Какво тоническо лекарство ще вземете? Българинът взема стъргана ряпа. Или разстрои ти се стомаха, ти ще вземеш очистително, всичките нечистотии да излязат. Аз ви говоря върху тия неща: Трябва да се пречисти човешкия мозък и човешкото сърдце трябва да се пречисти. Някой път чувствуваш, твоите желания не са естествени – трябва ти едно пречистване, неразположен си духом. Ражда се съмнение в тебе, подозрение. За самия тебе може да подозираш, че си ял отровна храна. Наскоро дойдоха, някоя сестра яла гъби, отровила се. Не изучавала гъбите, мислила, че са печурки. Дали и мляко, да я лекуват. Дойдоха мене да питат. Казвам: Хубаво сте направили. Аз и дадох съвет втори път да не яде гъби, ако остане жива, аз мисля, че е

останала жива. Никога не яжте туй, което не познавате. Като не знаете, че са печурки не яжте. Другите знаят. Оставете на тяхното знание. В Изгрева нямаме авторитети, само един авторитет има, който се занимава с гъби. А пък другите не знаят. Преди години на Рила, един брат познава гъбите и като слязъл надолу хванал една змийска гъба, че казва после на зор бях. Щеше да ме умори, започвах да заспивам.

Казвам: Не ставайте носители на неща, които са неверни. Всички лекари не може да бъдат. Не ги е създал Господ. Определено количество е, колко лекари да има в света. Всички хлебари не могат да бъдат. Определено е, колко количество да бъдат. Всички земеделци не могат да бъдат, всички зарзаватчии не могат да бъдат, всички жени не могат да бъдат, всички мъже не могат да бъдат, всички деца не могат да бъдат, всички момчета не могат да бъдат, всички момичета не могат да бъдат. В света има статистика, определени са.

Идат сега някои да ме питат, понеже има четири партии, в коя да влязат? За която са родени. Ако си хляб влез в стомаха. Ако си въздух влез в дробовете. Ако си топлина влез в сърдцето. Ако си светлина влез в мозъка. С кого се сравняваш? Да кажем, вие като се присъедините към една партия какво ще разрешите? Ако си комунист цял ден ще ходиш, ще припкаш с мотиката, ще работиш. Ако си земеделец ще ореш земята, ще туриш нещо за земята да се държиш. Ако си широк социалист ще се държиш за белите дробове. Ако си звенар ще се държиш за човешкия мозък. Не зная дали всичките звенари са такива. Защото има звенари позлатени. Има едни – злато. Те са хора на науката, просветени. Или казваме: Той е духовен човек. Мислят, че духовният човек е учен човек. Ни най-малко не е учен. Духовният човек има особено мнение за себе си, че е от високо произхождение, аристократ е, тежко ходи. Тежко ходи, защото краката му са слаби. Някой е здрав, иска да добие тежест. Хубаво е и така.

Вие искате да служите на Бога. Как трябва да се служи на Бога? За да служиш на Бога, сутрин като станеш, трябва да знаеш как да погледнеш слънцето. Ти погледнеш слънцето, примижаваш, взираш се, така не се гледа. Нещата ще ги гледате отблизо, на фокус. Всеки един предмет, който не е поставен на фокус, вие добивате лъжливо понятие за него. Идеята няма да бъде вярна.

В живота си имате едно заблуждение. То е следното. Всичките хора имат едно заблуждение. Срещате някой човек, нямате добро разположение спрямо него. Туй неразположение се дължи на вас. Най-първо вие сте хвърлили едно отражение, вие се отражавате и виждате себе си. Този, когото вие не харесвате, то сте вие. Казвате ти си лош човек. То сте вие. Той

е огледало. Не се познавате, че този лошия човек, за когото говорите, то сте вие. При мен като идва някоя сестра, разправя ми за друга сестра, пък тя, която разправя е такава, нищо повече. Когато критикувате, вие себе си критикувате. По някой път критикувате мене, че не съм погледнал него хубаво. Че как ще го погледна! Ако го погледна ще го уплаша. За туй не го гледам. Не искам да го гледам, понеже не е много красив. Какво ще го гледам, когато хванал носа секне се. Окултни ученици. Някои сте на 40 на 45 години. Обърнете се, очистете си с кърпа деликатно носа. Вие обхода нямате. А искате обхода. Аз ви гледам, срещнете някого изпъчите се. Като срещнете някого, каква поза трябва да вземете? Вие не знаете да вземете една поза. Срещнете някого, изпъчите се или се свиете. То не е посрещане. Те са естествени работи. Каква поза ще вземете? Какво означава, когато си скръстите ръцете пред гърдите? Най-първо, за да посрещна един човек, трябва да намеря в него една отличителна Божествена черта, която не се мени. Всеки човек има по една черта. Ти като намериш нея той ще ти стане приятел. Ако тази черта не можете да я намерите в самия човек, вие никога не можете да му бъдете приятел. Нито той, ако не намери тази черта у вас може да ви бъде приятел. Вие казвате – човек с достойнство. Достойнството на човека къде е? Тук е достойнството. Когато мозъкът отпред е по-тежък човек издига главата си. Държи я перпендикулярно, за да бъде главата по-лека. Когато отпред е тежка, човек има достойнство. Когато отпред главата е лека този човек няма достойнство. Българинът е много фигуративен. До-стои, стои значи. Достойнството е човешко качество. Казвате – този човек е много честен. Честността е човешко достойнство. То не е Божествено достойнство. Честният човек при известни условия е честен. При други той си гледа интересите си. Като даде дума я държи. Каквото обещае ще свърши. Честният е устойчив на думата си. Честността ни най-малко не показва устойчиви чувства. Човек трябва да бъде справедлив. Справедливостта е Божествено чувство. Тя е мярка, с която се мерят нещата. Честността има две мерки: като дадеш дума да набиеш някого ще го набиеш, като дадеш дума, че няма да го набиеш, няма да го набиеш. Думата си е дума. Каквото кажеш правиш. Една честност, която набива човека. В България често бащата бие сина си. Някой млад момък, 15–16 годишно момче закачило дъщерята на някого, бащата е малко сприхав, хване го и казва: Ти защо закачаш дъщеря ми? Една плесница, две, че три плесници. Разправя се с него. Сега казвате: Ние не сме таквизи. Вие по ум знаете ли как пляскате! Големи побойници сте. Умствено пляскате плесни, удряте. Някой път като вървиш ушие ти една две плесници само така, нищо не ти казва, нито дума ти казва и си заминава. Наскоро ми разправяха, че един млад брат се произнесъл, че комунистите не били много умни хора, как така той да ги оцени? Другите са докачени. Казват: Още веднъж ако го чуем, ще си изгуби службата. Не си давайте мнението за никого. Бъдете ученици, подигнете се отгоре. Не се

занимавайте с хората. Хората са добри, само да вършат работа. Не копаел хубаво някой. Дай му пример. Какво ще му казваш, че не копае хубаво. Кажи му как се копае, дай му пример.

Сега имате идеята, че сте граждани и се готвите за Царството Божие. Тия заблуждения ги оставете настрана. Царството Божие е като онзи музикант, който знае да свири хубаво. Там може да свирят хубаво. Който не знае да свири, не може да влезе в Царството Божие. Първо живот трябва, който иска да влезе в Царството Божие. Казвате: Аз го обичам. Туй, което не може да направиш, не го обичаш. Ако аз на може да свиря, не обичам музиката. Обичам да слушам, казвате. Всеки обича да слуша. Ако в една човешка мисъл не вземат участие петте сетива, тази мисъл не е права. Ако след като пипнеш един предмет с ръката си, след това като близнеш с езика си, помиришеш го с носа си, чуеш го с ухото си и го видиш с окото си, ти си близо да имаш едно понятие истинско за предмета. Ти си зърнал един човек, казваш: Видях го. Петте сетива трябва да вземат участие. Те съдържат пет качества, които предметът съдържа в себе си.

Един човек е верен, когато той е истинолюбив, разумен, любещ, справедлив и добър. Тези са качествата, които трябва да ги има. Той е кандидат за Царството Божие. Тия качества трябва да ги тури. Правдата и тя е музика. Сега аз не искам да говоря, да се плашат хората. Поповете плашат, че в ада ще идат. Те са празни работи. Справедливият език е мек и хубав. Не е хубаво това, което правиш, не е достойно, не е справедливо. (Учителят изговори това изречение меко и тихо.) Може да крякаш, или може да крякаш, че не го обичаш. Няма какво да крякаш. Ние съвременните хора сме още чудни. Господ не ни е накарал да пеем. Той само ни кара да носим нотите на онези, които свирят и това считаме за достойнство. Само ще занесеш нотите на човека,това е то работата. Нотите като носи ги измачкал, не знае как да ги носи. Постави на музикалното стояло, ще ги поставиш, ще се отдалечиш. Гледай да видиш как свирят. Казва: Мене не ме интересува музиката. Една мома, която гледа един момък, с какво се интересува от него. Той е музикант, композира човекът. Тя иска да му тури едно въже, да го води като вол, да му заповядва. Той стане редови, тя полковник. Казва: Ха на разходка. Загази младият момък. Тя казва: Аз го много обичам. Аз съм готова да умра за тебе. Днес умира, утре умира тя, умре той и тя пак живее.

Вие на Изгрева се умирате, но другите хора измират по бойните полета, ние още живеем. Това не е идеал. Аз не съм за идеята да умират хората. Ние трябва да се научим да живеем. Време е сега да се живее. Умирали са, умирали са. Светът е пълен с гробища. Хиляди и милиони паметници имаме на мъртви хора, велики хора, но нямаме още паметници на живите

хора. Колко хора има в света, които са живи? Аз зная един Еноха и втория Илия. Енох има паметник. Илия го върнаха от горе и му снеха главата. Вие не мислете, че като сте като Илия, ще идете в невидимия свят. Ще ви върнат назад. Един човек, който избива 400 души пророци, връща се. Този брат (сочи брат Симеон) 20 години е тук и едва е кандидат, едва е надзърнал през прозореца. Казва: Още не е за мене. Като надзърна през малкото прозорче казва: Още не е за мене тук. Тук е за майстори. Като погледна, свирят хората. Ще дойде сравнение, да съпоставиш и ще видиш, че онзи човек разбира, знание има, прониква, вижда и зад гърба си, вижда какво има.

Та казвам: Вие таман сте хора да учите. Гледам някои от вас сте 40–45 години и казвате: Остаряхме. Аз не се лъжа, на стари хора не вярвам. Те се преструват. Защото щом като не искат да платят дълговете, ще станат стари, краката не държат, това не може. Не, не. Разбирам стар човек на 5–6 милиона години като Витоша, тя има 5 милиона години, млада мома е, не е стара, готви се за женитба. Млада мома е не е женена. Вие сте на 45 години, а на 20 години се оженихте. Витоша на 5 милиона години, сега се готви за женитба, млада мома е, красива мома е. Вие на 20 години казвате: Ха да свършим тази работа. То е най-голямата служба, която може да приемем в света, да се ожени човек. Като дойдат до мене, аз не смея да се смея. Дойде някой казва: Аз не живея добре с моята възлюбена, разведохме се. Уволнили го и нея уволнили. Що е разводът? Уволняване от служба. Той не знае, какво нещо е службата. Намери една жена, не я познава и той взел чуждото ребро. Мъжът взел една жена мъчи се да я тури, там дето Господ я извадил, мъчи се, мъчи се, не може да я намести и разведат се. Не трябваше да я взема. Номер има. Мъжът сега има 12 ребра, Ева е тринадесетото ребро, затова малко нещастно число е. Не нещастно, хубаво число е, но Адам не беше за това число 13. Мъжът трябва да види, дали е от тия ребра или не, момъкът ще гледа, дали е от тия ребра. И момата да гледа дали е от тия ребра. Сега се вижда смешно. Под думата ребро аз разбирам човек, кой е добър и умен. То е за мене ребро. Умен и добър, то е ребро. От добър материал създаден, от две качества, от две ребра създадено едното ребро, което е добро и умно. Човек е създаден от земята, а жената е създадена от доброто и ума. Човек е създаден от живота. Най-хубавият материал е изваден от живота и от него е създаден човека. В този човек Бог вдъхнал дихание и човекът станал жива душа. Жената – девицата е проекция на живота отвън. Адам беше почвата от него израства Ева, цъфва и дава плод. За мене това е много естествено. Господ му каза: От туй дърво няма да късаш плодове, зелени са, когато узреят, само тогава може да късаш. Ева яде от зелените плодове на Адама преждевременно. Зелените плодове яде. Не дочака да узреят. Сега вие опитвате един плод, не е узрял, хвърляте го. Трябва да се чака да узрее.

Казвам: Търпете, чакайте в себе си да узреят плодовете на вашите мисли, на вашите желания, на вашите постъпки и тогава Бог ще ви позволи да ядете. На малките деца може ли да давате твърда храна? Ще се хранят с мляко, с майчиното мляко започват. Ако някоя майка се опита да даде твърда храна, ще си умори детето. Аз не искам да разглеждам женитбата, майчинството, бащинството. Един ден ще ги разгледам. Аз ще ви говоря, какво нещо е майка, баща според мене, но сега не му е времето. Сега достатъчни са тия идеи, които имате. Един ден ще ви говоря, какво нещо е девицата, какво нещо е млад момък, какво е възрастен, старец какво представя.

Сега често говорите, казвате: Тя е светица. Аз не съм срещал по-възвишена мома от Кортеза. Но Кортеза имаше един недостатък: сприхава беше. Нейните нокти не бяха развити, къси бяха. Казвам и: Ти си сприхава. Казва: Това е моят недостатък. Тя признава. Трябва да се моля. Като ходеше между хората, тя го съзнаваше това качество, нетърпелива беше. Като види някой казва: Да се маха. Сега на вас какво ви липсва. Кортеза сприхава беше, а на вас какво ви липсва?

Аз искам каквото пишете във вестниците на Изгрева да бъде вярно, тия факти да са проверени. Бог ви е създал да станете служители, тук на земята да служите. Представете си, че един човек е бил свободен дух. След като иде в другия свят, знаеш, какво ще срещне той? Той като влезе, ще срещне един човек с гръб обърнат към него. Обидил го, онзи си обърнал гърба. Казва: Ти за мене си чужд. Гледа му гърба. Друг гледа насреща му навъсил се. Той го е създал. Ще срещнете всичките противоречия, които сте създали. Той няма да срещне нито едно лице, което да го погледне весело, се навъсени, нищо не му говорят, всичките мълчат. Да види изкуството си, какво е. Казват: Туй изкуство е твое. Този с обърнатия гръб си ти. Този с навъсеното лице, този със счупения крак, навсякъде все е той. Той гледа, някой промушен той гледа, някое говедо заклано. Той гледа кокошките, които е изял и те го гледат. Натрупали се, той гледа навсякъде, върви знаменито лице. От този свят отива при Господа. Господ като го види с тази свита, казва: Върнете го, с всичките в оня свят да се върне. Като влезете в оня свят, колко неща ще изпъкнат, които тук са скрити. Никой няма да разбере, никой няма да ти каже дума. Ще се завъртиш от оня свят, ще дойдеш на земята. Вие казвате: То не е за нас, ние сме окултисти. Именно вас ще хване. Съдбата от вас ще започне. Съдят за малките погрешки. Първият процес в мировото съдилище, втората инстанция областния съд, третата инстанция в апелативния съд и четвъртата инстанция в касационния съд. Не искам да говоря, защото няма да разберете. Аз по някой път гледам някой от вас, каквото разправям, вие ще разберете

буквално.

Аз виждам по особен начин, виждам особено, не както ясновидците виждат, особено виждам тия работи. Виждам няколко млади моми седят при един млад момък при ухото му и виждам, че му говорят нещо много меко. От другата страна на другото ухо виждам няколко души млади момци и те му говорят. Той и на тях обръща внимание. Каквото разправят те в този разговор? Момите от едната страна то е бюро за проверка. Момите казват: Да направиш работа с тия момци. Момците казват: Да направиш работа с тия моми. Той седи като месалитин и му плащат. Той им прави връзки. Той се пазари, какво ще платят и за него да направят нещо. Казва: Хиляда лева струва? Не, не. Две хиляди? А не. Десет хиляди, двадесет хиляди? Двадесет хиляди може. На момата казва: Ти колко ще платиш? И от нея взема. И от него взема. Някой път много интересни са. Аз виждам този момък. Ясновидките като ги погледна, тия ясновидки са облечени с патриарски, светли дрехи, приказват по нещо. Дойде някой казва: Ти си единствената светица, при тебе дойдох. Може ли да назначиш на служба в еди коя си епархия? Тя светицата с 50 хиляди не се задоволява и със сто и с двеста хиляди. С петстотин хиляди, казва може. Пише там.

Та сега вие сте бюра всичките. Вие искате да бъдете щастливи. При вас трябва да дойдат младите момци и младите моми и да оправят работата. Да дойдат младите и лекарите. Някоя майка иска да се молят да роди някое дете. От една страна бащата, от друга майката за туй дете плащат. Тия работи ги оставете. Като дойде някой, бъдете честни. Да ви кажа какво нещо е честност. Аз ще ви оставя бюрото, ще ви свържа с невидимия свят да разговаряте от там да се уреждат работите. Аз не вземам участие в тази работа. Тази работа не е моя. Имам бюро, в моето бюро може да се допитате в невидимия свят. Всеки може, но вие не вземайте участие. Тази работа не е за вас. Тя е Божия работа, не е наша работа.Като дойде едно дете, къде ще го пратим. Знание се изисква. Туй дете ще бъде недоволно от майка си. Ако пратим едно дете някъде, или ако свържем двама души да са доволни. Хиляди работи има, в които може да помогнем.

В днешната лекция ви казвам: Първо очистете очите си от влагата да виждате ясно. Да очистим ушите си, да чуваме музикално. Да очистим носа си, да очистим устата си, да очистим ръцете си. По този начин може да ви изясня онези страдания, които изтърпяваме. Несретите се дължат на тия лъжливите образи, които съществуват в астралния свят, с които ние сме замотани вътре. Казва: Усмихни се, той да има добро мнение заради тебе. Не. Най-първо Бог трябва да има едно мнение заради тебе. Или казано другояче: Любовта, която минава през тебе, да е доволна, че ти си един много добър проводник. Любовта да е доволна. Вие разрешавате

въпроса, кого да обичате. Този въпрос, кого да обичате, оставете настрана. Оставете Бог да обича, когото иска. А пък вие в дадения случай на някой от Божията Любов обърнете внимание, нищо повече. За вас не са дадени всичките плодове. Като вземете този плод, изяждате каквото трябва. Каквото остане от любовта, то е на място. Знаете, какъв щеше да бъде света, ако ние бяхме чисти? Аз намирам в мене една погрешка, че виждам вашите недъзи. Чудя се, как да ги поправя. Като видя погрешките на един човек трудна работа е, как да се поправят. Аз ставам с него заедно съдружник. Трябва да го изправя. Туй, което съм видял, туй отражение трябва да го изправя и в него и в себе си. Той ще ме счита, че аз съм станал причина той да направи тия погрешки. Казва: Той ме тикна в този път.

Та казвам: Разчитайте на ония дарби, които Бог ви е дал и не се занимавайте с дарбите на другите хора. Оставете да се занимават със своите дарби. Бог ви е дал преизобилно да се занимавате с вашите дарби, оставете другите хора. Когато се свърши вашата работа, може да се занимавате с другите. Но то е мъчна работа да се занимавате с дарбите и погрешките на другите хора. То е най-мъчната работа. Тук имаме едно човешко естество: имаме един брат, който толкоз се обидил от едного, направил някаква погрешка, че той казва: Сега ако го намеря, ще му изтегля дробовете навън. Добре сега. Срещнете един брат, който има един цирей вече нагнил, гнил. Как трябва да се обърнете към него? Братко, речи, имате един много добър узрял плод. Аз се интересувам от сока на този плод. Трябва ми от този сок да си извадя малко, трябва ми малко мазилка. От тази мазилка на младия момък, ако намажете една мома, ще стане красива. Този гной отлична мазилка става, най-красиви стават момите от нея, само трябва да знаете, какво да му турите. Химия се изисква. Сега няма да ви кажа туй изкуство, тази мазилка ни най-малко няма да ви кажа. Тогава ще го бутнеш тъй малко, че полека да извадите. Ще го намаже със зехтин. Той ще каже: Много благодаря, какъв голям цирей. Той ще каже: Че от моя цирей такива работи стават, от чистата кръв какво ли няма да стане. Ще се подигне неговото самочувство. Това са алегории.

Помнете закона: В даден случай когато осъждаш, то си ти. То е закон. Ако не разбираш, то си ти. Ако разбираш пак си ти. Затуй трябва да разбираш нещата хубаво, за да дойдеш в едно равновесие. Как тъй, ще каже туй противоречие може да бъде, как е възможно. Най-първо един плод е стипчив, после става киселичък, най-после става сладък. Най-първо плодовете са горчиви, горчивите се обръщат на стипчиви, стипчивите се обръщат на киселите и киселите на сладки. Ако не виждаме този Божествен процес след време горчивите работи Божествената Любов ще ги направи сладки. Ние трябва да търпим. Сега който човек е сприхав, може да стане много добър човек. Добрият като гледа на лошите хора, лош

става. Това не може да се измени. Лошият дълго време като гледа на добрите хора, добър става, пресажда се. Писанието казва: Ако лошият човек дълго време гледа на доброто, хората се присаждат, добър става. Ако добрият дълго време гледа на лошите хора и той се присажда, лош става. Ако обръщате много внимание, ще се присадите. После трябва да дойде някой умен човек, да бутне тази присадка, да се освободите.

Сега разчитайте на онова, което Бог е вложил първоначално във вас. Погрешките, които сте правили, се дължат на неща посторонни. Те са вметнати неща, от които трябва да се освободите постепенно. Казвам: Как бихте вие преправили една лоша дума? Казали сте една лоша дума, как ще я поправите? Аз ще ви оставя вторият път да помислите една лоша дума как бихте я поправили. Ще му кажеш на този брат: Слушай да ти кажа. Туй, което аз видях в тебе, аз видях себе си. Аз съм лош човек, ти си добър. Той не се обижда. Аз ти казах, че си много лош. Ще поправиш работите. Аз в тебе се видях, аз съм лош. Ти си в туй отношение чист. Само така може да се поправят работите. Затова що е покаяние в света? Аз може да се покая, да видя своите погрешки. Аз не мога да видя другите хора да се покаят. Бог изисква човек сам да се покае. Те се покайват, виждат други неща. Един човек сам трябва да види своите погрешки, да ги поправи. Той ще се чувствува радостен. Те са богатства заради него. Никой не трябва да съжалява, че е направил погрешка. Който направи погрешка, печели веднъж, който ги оправя, печели два пъти. Който прави погрешки, губи веднъж, който не ги изправя, губи два пъти. Та сега Бог не ни е пратил за осъждане в света. Бог ни е изпратил малки погрешки има да ги изправим. Езикът ни да стане мек. Обонянието ни да стане отлично, да може да чувстваме най-хубавото ухание, което съществува. Слухът ни да стане деликатен, да схваща трептенията, най-добрите трептения, на справедливостта. Думата справедливо трябва да има едно значение, да няма друго значение. Като кажеш справедливост да означава справедливост, да не означава нещо друго.

Та сега не съжалявайте. Вие сте всички комунисти, понеже ходите по земята и работите. Понеже земята орете и ядете всички сте земеделци. Понеже всички дишате, се широки социалисти сте. Понеже всички четете ето вие сте звенари. Понеже живеете в България имате тогава отечествения фронт. Речи: Аз ги нося всички в себе си: и комунист съм, и земеделец, и широк социалист, и звенар. Отечественият фронт и той е вътре. С всички съм в братство и равенство.

Я изпейте една песен. От туй, което ви говорих най-важното да го запомните. Има неща, които не искам да ги забравяте. Три неща има в сказката, които не искам да забравяте. Другото може да го забравите, но

три, четири неща да ги помните. Комуниста да го носите, земеделеца да го носите, широкия социалист да го носите и звенаря. Звено трябва. И отечествен фронт трябва. Най-после вие влизате в любовта. Те са слугите, които идат до любовта. До любовта ще донесат багажа. Комунистът, земеделецът, широкият социалист и звенарят ще донесат багажа до любовта, ще го оставят там. Ти ще ги разцелуваш, ще влезеш в училището на любовта да се учиш.

Изпяхме: Светъл лъч отгоре слиза. Блага дума на устата.

Аз гледам, колко е огрубяла цигулката от бомбардировките, толкоз много е огрубяла. (Нагласява цигулката си.) Човек може да огрубее, не се разбира. Трябва дълго време да се свири. Едно раздвояване има. (Учителят изсвири едно музикално парче.)

Това е изминатото време, което не се е използувало.

Отче наш.

Сега се мъча да използувам туй време и съм намерил един музикален мотив да поправим изгубеното време.

1944_10_25 Служители
От томчето Заветът на Любовта т.2

СЛУЖИТЕЛИ

Какъв предмет имате за днес? Какви са уроците ви? Защо Господ създаде светлината и защо – топлината? Казвате: Лесно се отговаря на тия въпроси. Всички хора желаят лесните работи.

В нашия салон има доста картини – все художници са ги рисували. Защо някое лице е дълго – не знаете; защо носът е дълъг – не знаете; защо някои вежди са дебели, а други тънки – пак не знаете. Това са елементарни неща, но не ги знаете. Решавате трудни въпроси. Трудните въпроси произтичат все от елементарни неща.

Имате числата: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 – прости числа. Като ги съчетаете, образуват се големи числа. Какво е значението на числата, не знаете. Знанието не трябва да бъде товар. Всеки предмет трябва да се изучава добре. Човек, който няма знание, е лишен от светлина. Знанието е събиране на светлина. То е събрано богатство и трябва да се използва.

Сега вие, може би, се занимавате с други работи, но искате да се научите да живеете добре. Това е най-трудната работа. Казвате: Да живеем според Божия закон. Как ще живеете по тоя закон? – Ще учим. – Значи, не е въпрос да живеете по Божия закон, но да учите онова, което Бог е създал. В какво се заключава ученето? Първо ти опитваш нещо, например, опитваш сярната киселина. С езика си ли ще я опиташ? Ако близнеш с езика си и се изгориш, ще се дръпнеш назад. Умният ще вземе книжка или дръвче, ще го потопи в киселината и ще видя свойствата й. Някой ваши Мисли са като сярната киселина – изгарят. Кажете една обидна дума на някого, и той с години не може да я забрави, образува рана в него. Казваш; Празна работа са думите. Празна работа, но създават всичките спорове и неприятности в света. Преди всичко, човешкият език трябва да се смекчи, или да се възпита. Като музикант, ти трябва да възпиташ езика си. Езикът може да ти създаде и най-голямото благо, и най-голямото нещастие.

Ако имате портрет на човек с обикновен, малък нос, и силно издадена горна устна, ще се усмихнете. Кое ви кара да се усмихвате? Такава е устната му. Тоя човек е в гъстата материя. Той има доста добър ум, но не е работил върху устата и върху носа си. Върху неговия нос са работили дедите и прадедите му. Той не е работил, спи още. Той носи своя нос като обява за работата на своите деди. Те са били умни. Но човекът, който има такъв нос, не е учен, защото сам не е работил, не се е учил. Казват за някого:

Вдъхновил се е от Духа. Кой от вас се е вдъхновявал от Духа? Що е вдъхновяване? Приемане на въздух. Някой вдъхнал, някой издишал въздух. Човек - първо вдишва въздух, а после издишва.

Ако имате портрет на човек с хубав, голям нос, какво ще кажете за него? Гледате тоя портрет – липсва нещо на човека. Интелигентен е, но око няма. Защо няма око? В мрачина живее. Половината е в светлина, половината е в мрак – едно око му липсва. Де трябва да бъде поставено окото? Не е достатъчно човек само да рисува, но той трябва да се възпитава – изкуство е това. За да се възпита, нужно е знание. Трябва да знае, какво, именно, да рисува. Художникът поставя много сенки, но трябва да знае, де и как да ги постави. Като наблюдаваш едно лице, виждаш известни черти, които са динамични. Трябва да знаеш, как да пипаш нещата, да не предизвикаш тия черти. Ако хванеш носа си грубо и го дърпаш, работата ти през целия ден ще бъде объркана. Ако търкаш грубо очите си, пак ще развалиш работата си. После ще се чудиш, защо не ти върви. Туряш на пътя си едно шише. Минаваш и счупваш шишето. Не туряй на пътя си шише, да не го счупиш. Тури го настрана.

Наблюдавам понякога, как седите. Плашите се, свивате се, боите се да не ви оберат. Който е богат, ще го оберат; който е беден, не могат да го оберат. Лекарят какво ще прави? – При болни ще ходи. При богатия ще дойдат, ще хлопат и ще му кажат: Пари дай! Който има жито, трябва да дава. Който има мотика, трябва да копае. Болният копае ли? – Не, той е аристократ. Легне на леглото, обръща се на една или на друга страна и охка. Дойде лекарят, пипне го по врата, хване пулса му и му предписва лекарства: три грама лайка, сварена в 50 грама вода, по една лъжичка всяка сутрин. Това е най-простият начин на лекуване. Ако сте лекар, какво щяхте да правите? Казвате: Проста работа! Ако те хване задух, какво ще правиш? Какво лекарство знаете против задуха? Някога имате разстройство на стомаха. Какво лекарство ще вземете? Разстройството на стомаха произтича от несъвместими храни – храната не се смила. Какво тоническо лекарство ще вземете за това? Българинът употребява ряпа, ситно настъргана, или очистително. Трябва да се пречистят човешкият мозък и човешкото сърце. Някой път чувствуваш, че желанията ти не са естествени – и за тях трябва пречистване. Някога си неразположен, ражда се съмнение, подозрение в тебе. Предполагаш, че си ял някаква отровна храна. Никога не яжте храни, които не сте опитали, на които не познавате действието.

Не ставайте носители на неверни неща. Всички хора не могат да бъдат лекари, не са създадени за това. Определено е количеството на лекарите в света. Всички хора не могат да бъдат хлебари. Определено е количеството

и на хлебарите. Всички хора не могат да бъдат земеделци. Всички хора не могат да бъдат зарзаватчии. Всички не могат да бъдат жени, всички не могат да бъдат мъже, всички не могат да бъдат деца, всички не могат да бъдат момчета, всички не могат да бъдат момичета. Има статистика в света, според която е определено количеството на всички служби.

Мнозина идат при мене да ме питат, в коя партия да влязат, понеже има четири партии сега. Всеки ще влезе в партията, за която е роден. Ако си хляб, влез в стомаха; ако си въздух, влез в дробовете; ако си топлина, влез в сърцето; ако си светлина, влез в мозъка. Да допуснем, че се присъединиш към една партия. Какво ще разрешиш с това? Ако си комунист, цял ден ще работиш с мотиката; ако си земеделец, ще ореш земята, ще садиш за земята ще се държиш; ако си широк социалист, ще се държиш за белите дробове; ако си звенар, ще се държиш за мозъка. Звенарите са хора на науката, просветени са те. Казват за някого, че е духовен човек. Някои мислят, че духовният е учен човек. Ни най-малко не е учен. Духовният човек има особено мнение за себе си; той мисли, че е от високо произхождение, аристократ, тежко стъпва. – Защо стъпва тежко? Защото краката му са слаби. Някой е слаб, иска да придобие по-голяма тежест. И едното, и другото не е лошо.

Сега вие искате да служите на Бога. Как трябва да се служи на Бога? За да служиш на Бога, като станеш сутрин, трябва да знаеш, как да погледнеш слънцето. Ти гледаш слънцето, взираш се, мигаш, но така не се гледа. Ще гледате нещата отблизо, на фокус. Всеки предмет, който не е поставен на фокус, като го гледате, ще добиете криво понятие за него. Идеята няма да бъде вярна.

Съществуват много заблуждения в живота. Всички хора се заблуждават в едно и също нещо. Срещате някого, нямате добро разположение към него. Това се дължи на вас, първо вие сте хвърлили едно отражение; отразявате се в него, като в огледало – виждате себе си. Тоя, когото не харесвате и към когото сте неразположени, това сте вие. Казваш на някого: Ти си лош човек. Той е огледало, в което се оглеждаш. Дойде една сестра при мене и ми разказва нещо лошо за друга някоя. Като говори за другата, в същност тя говори за себе си. Когато критикуваш някого, първо себе си критикуваш. Понякога критикувате и мене, че не съм погледнал някого хубаво. Как да го погледна? Ако го погледна, ще го уплаша, затова не го гледам. Не искам да го гледам, понеже не е красив. Говориш за обхода, изискваш от другите, а ти сам я нямаш. Наблюдавам ви, срещате някого, изпъчите се, или пък се свиете. Това не е правилна обхода. Като срещнеш някого, не знаеш, какво положение да вземеш. Обхода трябва да имате! Какво означава кръстосването на ръцете пред гърдите? За да погледнеш

един човек, както трябва, намери в него една отличителна, Божествена черта, която никога не се мени. Всеки човек има поне една Божествена черта. Като намериш тая черта, той ще ти стане приятел. Ако не можеш да я намериш, той никога няма да ти стане приятел. Ако и той не намери тая черта в тебе, не може да ти бъде приятел. Казвате : Той е човек с достойнство. Де се намира центъра на достойнството в човека? – В горната част на главата. Когато мозъкът отпред е тежък, човек прави усилие да издигне главата си нагоре, да я държи перпендикулярно към земята. Човек с вирната нагоре глава има достойнство. Ако държи главата си малко наведена, той няма достойнство.

Думата достойнство е съставена от до-стои, прав стои човек. Така разбира българинът достойния човек – изправен стои. Достойнството е човешко качество, честността е също човешко качество. Това не са Божествени качества. Честният човек е честен само при известни условия; при други условия, той гледа интересите си. Като даде дума, държи я; каквото обещае, свършва го. Честният устоява на думата си, но честността не показва устойчиви чувства. Казваме за някого, че е честен и справедлив. Трябва да бъдеш справедлив. Справедливостта е Божествено чувство – мярка, с която се мерят нещата. Честността има две прояви. Ако кажеш, че ще набиеш някого, ще го набиеш; ако кажеш, че няма да го биеш, няма да го биеш. Честният устоява и в положителното, и в отрицателното: , каквото каже, изпълнява. От голяма честност някой набива човека. Често бащата бие сина си – пак от честност. Младо, 15 – 16 годишно момче, закачило съседката си, младо момиче. Бащата е сприхав, хваща сина си и го пита: Ти защо закачи момичето? Честен е бащата, не търпи проявите на сина си. Удря му една-две плесници – така се разправя с него. Казвате: Ние не сме като бащата. Знаете ли, колко плесници удряте умствено? Големи побойници сте. Умствено пляскате, удряте плесници. Не давайте мнението си необмислено. Бъдете ученици, повдигнете се, не се занимавайте с хората. Добри са хората, нека само вършат работата си. Някой не копал хубаво. Дай му пример. Защо ще му кажеш, че не копае хубаво? Покажи му, как се копае, и той ще те последва.

Дръжте в ума си мисълта, че сте граждани на Царството Божие и се готвите за там. Оставете заблужденията настрана. Живот е нужен на оня, който е кандидат за Царството Божие. Това царство може да се уподоби на музикантите в един оркестър, които свирят хубаво. Те знаят да свирят, владеят изкуството. Който не знае да свири, не може да влезе в Царството Божие. Казваш: Аз обичам нещо. Обичаш нещо, а не го правиш. Това, което не можеш да направиш, не го обичаш. Ако не можеш да свириш, не обичаш музиката. Казваш: Обичам да слушам. – Всеки обича да слуша. Ако в човешката мисъл не взимат участие петте сетива, мисълта не е права.

Ако не пипнеш един предмет с ръката си, ако не го близнеш с езика си, не го помиришеш с носа си, не го чуеш с ухото си, не го видиш с окото си, ти си далеч от истинското понятие за тоя предмет. Но ако го пипнеш, близнеш, помиришеш, чуеш и видиш, ти имаш ясна представа за предмета. Ти само зърнеш един човек и казваш: Видях го, познавам го. Не, петте сетива трябва да взимат участие в познаването. Те ще дадат пет качества за предмета.

Говори се за вярност на хората. Един човек е верен, когато е истинолюбив, разумен, любещ. справедлив и добър. Това са качествата, които трябва да има всеки кандидат за Царството Божие. Правдата, това е музика. Аз не искам, като говоря, да плаша хората. Някои свещеници плашат хората, че ще идат в ада. Това са празни работи. Справедливият език е мек и хубав. Какъв ще бъде резултатът, ако кажеш на някого меко и тихо, че това, което прави, не е хубаво, не е достойно, не е справедливо? Какъв ще бъде резултатът, ако викаш, крещиш на някого, че не го обичаш? Няма защо да викаш. Чудни са съвременните хора. Господ още не ги е накарал да пеят. Той само ги кара да носят нотите на ония, които свирят, а т считат това за достойнство. Ти само ще занесеш нотите на музиканта, това е твоята работа, но и нея не си свършил, както трябва. Като носиш нотите, смачкал си ги, не можеш да ги пазиш. Тури нотите на музикалното столче, внимателно ги нареди и се отдалечи. Стой настрана и слушай, как свирят музикантите. Казваш: Не ме интересува музиката. Една мома, като гледа момъка, от какво се интересува? Той е музикант, композира нещо. Тя иска да му тури въже, да го води като вол, да му заповядва. Той става редник, тя полковник и казва: Хайде на разходка. Загазва младият момък. Тя казва: Много те обичам, готова съм да умра за тебе. Днес умира, утре умира, в същност той умре, а тя пак си живее.

Сега и вие, на Изгрева, все умирате. Другите хора умират по бойните полета, а вие още живеете. Аз не поддържам идеята да умират хората. Ние трябва да се научим да живеем, сега е време да се живее. Аз не съм за смъртта. Хората са умирали, умирали, светът е пълен с гробища. Хиляди и милиони паметници има на мъртви хора, на велики хора, но няма още паметници на живите хора. Колко хора има досега, които са се възнесли живи? Аз зная само един – Енох и втория – Илия. Енох има паметник, но Илия го върнаха отгоре. Той се яви като Йоан Кръстител, на когото отнеха главата. Не мислете, че ако сте като Илия, ще отидете направо в невидимия свет. Ще отидете, но ще ви върнат назад. Човек, който убива 400 души пророци, връщат го пак на земята. Някой свири цели 20 години и още не е влязъл в оркестъра на големите музиканти. Едва надзърта през прозореца. Надзърне малко през прозореца и казва: Още не е за мене. Тук е място за майстори. Като погледна, виждам, свирят хората. Като се

сравняваш с другите, ще видиш, че тия хора разбират, знания имат, проникват навсякъде. Те виждат и зад гърба си, какво става.

Казвам: Вие сега тъкмо сте хора да учите. Някои от вас сте на 40 – 45 години и казвате; Остаряхме. Аз не се лъжа, на стари хора не вярвам, те се преструват. Когато не искат да плащат дълговете си, минават за стари, краката им не държат, това не могат да направят, онова не могат да направят. Не може така. Стар човек е оня, който е на възраст пет - шест милиона години, като Витоша. Тя е на пет милиона години и е млада мома, готви се за женитба. Млада е още, не е женена. Някои от вас сега са на 45 години, а още на 20-тата година се ожениха. Витоша още не е женена, минава за млада, красива мома, а вие на 20 години се оженихте. Казвате: Хайде да свършим и тая работа. Да се ожени човек, това е най-важната служба, която може да приеме.

Като дойде при мене някой женен, аз не смея да го погледна, усмихвам се само. Той казва: Аз не можах да живея добре с моята възлюбена, разведохме се. Що е развод? Уволняване от служба. Той не знае още, какво нещо е женитбата. Видял една мома и без да я познава, оженил се. Той взел чуждото ребро и след това се мъчи да го тури там, отдето Господ го извадил. И като не може да го намести, развежда се. Той не трябваше да я взима. Мъжът има 12 ребра, а Ева е 13-то ребро – нещастно число. В същност, числото 13 не е нещастно, но Адам не беше готов за него. Мъжът трябва да знае, дали жената е от неговите ребра, или не. Момъкът трябва да гледа, дали момата е от неговите ребра. Но и момата трябва да гледа, може ли да се намести в неговите ребра. Под „ребро" разбирам добър и умен човек. Значи, човек е създаден от добър материал, от две ребра, с две качества: едното ребро е добро, а другото е умно. Мъжът е създаден от земя, от пръст, а жената е създадена от доброто и разумността. Другояче казано: Човек е създаден от живота. Най-хубавият материал е изваден от живота и от него Бог създал човека – мъжа. В тоя човек Бог вдъхна дихание, и той стана жива душа. Жената – дева е проекция на външния живот. Адам беше почвата, от която израсна Ева. Тя после цъфна и даде плод. Господ каза на Адама: От това дърво няма да късаш плодове, те са зелени още; когато узреят, само тогава може да късаш. Но Ева яде от зелените плодове. Преждевременно яде тя, не ги дочака да узреят. Сега и вие опитвате един плод, хвърляте го – не е узрял. Трябва да чакате да узрее.

Търпете, чакайте да узреят плодовете на вашите мисли, на вашите желания, на вашите постъпки. Тогава Бог ще ви позволи да ядете. На малките деца давате ли твърда храна? Малките деца се хранят с мляко – с майчиното мляко започват г. Ако някоя майка се опита да даде твърда храна на детето си, тя ще го умори. Аз не искам сега да разглеждам

женитбата, майчинството, бащинството. Някога ще разгледам тия въпроси, ще ви говоря, какво нещо е майка, баща; сега не е време за това. Достатъчно са тия идеи, които сега имате. Един ден ще ви говоря, какво нещо е девата, какво нещо е младият момък, какво е възрастният, какво е старият.

Казвате за някоя жена: Тя е светица. Досега аз не съм срещал по-възвишена, по-свята жена от Кортеза. Но и тя имаше един недостатък – сприхава беше. Ноктите на ръцете ѝ бяха къси, недоразвити. Казах ѝ: Ти си сприхава. – Това е моят недостатък, признавам си, трябва да се моля за това. Като ходеше между хората, тя съзнаваше, че е нетърпелива, сприхава. Кортеза беше сприхава, а на вас какво ви липсва? Често прибързвате в заключенията си. Аз искам, каквото говорите, каквото пишете във вашите всекидневници, да бъде вярно. Всички факти да са проверени. Не разпространявайте неверни слухове. Вие сте създадени да бъдете служители на Бога. Представете си, че един човек, докато е живял на земята, бил свободен, постъпвал, както намирал за добре. Като отиде в другия свят, какво ще види там? Ще срещне човек, с гръб, обърнат към него. Това е човекът, когото той обидил някога, докато бил още на земята. Тоя обърнал гръб към него, оня обърнал гръб към него и казват: Ти си чужд човек за нас. Среща друг, навъсил се. И той му е сърдите нещо.

Човек сам си създава тия противоречия. На всяка крачка срещаш лица, които не те гледат весело. Все навъсени, все сърдити, нищо не говорят – всички мълчат. Така ще видиш изкуството си, ще видиш, какво си създал. Ще ти кажат: Това изкуство е твое. Тоя с обърнатия гръб, това си ти; тоя с навесеното лице, това си ти; тоя със счупения крак, това си ти. Навсякъде си ти. Гледаш, някой пронизан с нож, някое говедо заклано, кокошка заклана и изядена. Ти ги гледаш, но и те гледат. Навсякъде те следват. Вървиш като виден човек, дошъл от земята и отиваш при Господа. Като те види с тая свита, Господ казва: Върнете го с всичката му свита, отдето е дошъл! Като влезеш в оня свят, много неща, които тук са били скрити, ще изпъкнат. Никой няма да ти каже дума, но делата ти ще вървят след тебе. Ти ще напуснеш оня свят, и отново ще дойдеш на земята. Казвате: Това не се отнася до нас, ние сме окултисти. Вас, именно, ще хванат първи. Съдбата от вас ще започне. Ще ви съдят за малките погрешки. Първата инстанция е в мировото съдилище, втората инстанция – в областния съд, третата инстанция – в апелативния съд и четвъртата – в касационния съд. Не искам да ви говоря върху това, защото няма да ме разберете. Често наблюдавам, някои от вас разбират буквално това, което говоря.

Аз виждам нещата по особен начин, не както ясновидците – особено виждам всички работи. Виждам няколко млади моми седят при един млад

момък и говорят нещо на ухото му. От другата страна, на другото ухо няколко млади момци, също му говорят нещо. Той не вижда, но се вслушва в думите им, обръща внимание на едните и на другите. Какво му говорят? Момите от една страна му казват: Запознай ни с тия момци. Момците казват: Запознай ни с - тия моми. Той стои като посредник между тях. Те му плащат, а той прави връзките. Той се уговаря с тях, какво ще му платят. Казва им: Хиляда лева струва това. Те не дават толкова. Най после пазарлъкът става. Той взима и от момите, и от момците по нещо. Никога разговорът е много интересен. Като погледна ясновидките, те са облечени в светли дрехи, като патриарси. Приказват важно. Дойде някой момък при една от тях и казва: Ти си единствената светица, при тебе дойдох. Мога ли да бъда назначен на служба в еди-коя си епархия? Светицата не се задоволява с 50 и с 100 хиляди, и с 200 хиляди не се задоволява. Като ѝ даде 500 хиляди, съгласява се – приема го в своята епархия. Това са бюра за женитби. Сега и вие сте такива бюра. Искате да бъдете щастливи. Трябва да дойдат млади моми и момци да ви нашепват, те да наредят работата. Някоя майка иска други да се молят за нея, да си роди детенце. От една страна майката плаща, от другата страна бащата плаща, дано дойде това дете. Оставете тия работи настрана. Като дойде някой при вас, бъдете честни. Това се иска от всеки. Какво нещо е честността? Оставям настрана бюрото, ще ви свържа с невидимия свят, с него да разговаряте, оттам да нареждате работите си. Аз не взимам участие в работите на бюрото, това не е мое дело. И аз имам бюро. Като дойдете при мене, можете да се допитвате до невидимия свят за онова, което ви интересува. Всеки сам може да направи много работи, но не се опитвайте сами. Тая работа не е за вас. Това е Божия работа. Като дойде едно дете, де ще го пратите? Знание се иска от всички. Ако това дете е недоволно от майка си, защо е дошло тогава? Ако пратим едно дете някъде или ако свържем двама души, трябва да са доволни. И детето, което се роди чрез тях, също трябва да е доволно. Така се повдигат и родителите, и детето. Така те си помагат. Много неща има, в които можем да си помогнем.

Казвам: Очистете първо очите си от влагата, да виждате ясно. Очистете ушите си, да чувате музикално. Очистете носа си, очистете устата си, очистете ръцете си. Като се очистите, мога да ви обясня причините на страданията, които преживявате. Несретите се дължат на лъжливите образи, които съществуват в астралния свят. Вие сте оплетени в тия образи и трябва да се освободите от тях. Усмихвате се на някого, с желание той да има добро мнение за вас. Първо Бог трябва да има добро мнение за вас. Другояче казано: Любовта, която минава през тебе, първо тя да е доволна от тебе, че си добър проводник. Вие разрешавате въпроса, кого да обичате. Оставете тоя въпрос настрана. Оставете Бог да обича, когото иска, а вие обърнете внимание на Божията любов. Всички плодове не са дадени за вас.

Взимате един плод, изяждате го, използвате, каквото ви трябва. Взимайте от любовта, каквото ви трябва. Каквото остане, и то е на мястото си. Знаете ли, какъв щеше да бъде светът, ако бяхте чисти? Има нещо нечисто в човека. И аз виждам тая нечистота. Там е моята погрешка, че виждам вашите недъзи. Защо ги виждам? – Търся начин да ги изправя. Виждам погрешката на един човек, но трудна работа е да се изправи. Като видя погрешката му, аз ставам с него заедно съдружник, за да го изправя. Това, което съм видял в него, се отразява и върху мене, затова трябва да го изправя и в него, и в мене. Той мисли, че аз съм станал причина да прави погрешки.

Разчитайте на ония дарби, които Бог ви е дал, и не се занимавайте с дарбите на хората. Оставете те да се занимават със своите дарби. Бог ви е дал всичко преизобилно. Занимавайте се с своето изобилие. Когато свършите своята работа, можете да се занимавате и с работата на другите. Мъчно е да се занимаваш с дарбите и с погрешките на другите хора. Закон е: Тоя, който в даден момент осъждаш, това си ти. Не разбираш нещо – неразбирането е твое, това си ти; ако разбираш, пак си ти. Трябва да разбираш нещата добре, да придобиеш равновесие. Казваш: Това е противоречие! Как е възможно това?

Плодовете първо са горчиви; горчивите плодове се обръщат на стипчиви; стипчивите се обръщат на кисели, и най-после киселите стават сладки. Това е Божествен процес. Ако виждате тоя процес, след време Божествената любов ще превърне горчивите работи на сладки. Търпение е нужно, да дочакаме тоя процес. Наистина, сприхавият може да стане добър; добрият, като се движи между лоши хора, лош става. Лошият, като се движи между добри хора, добър става, присажда се. Казано е: Ако лошият човек гледа дълго време на доброто, добър става; ако добрият гледа дълго време на лошото, и той се присажда – лош става. Така се присаждат хората. Като спирате дълго време вниманието си върху лошите работи, ще се присадите с лошото. След това трябва да дойде някой учен човек, да бутне присадката и да се освободите. Присаждайте се с добри присадки, а не с лоши.

Разчитайте на онова, което Бог е вложил първоначално във вас. Погрешките, които правите, се дължат на странични причини. Те са вметнати неща във вашия живот. От тях трябва да се освобождавате постепенно. Казали сте една лоша дума на някого. Как ще я поправите? Ще ви оставя да помислите, и втория път да отговорите. Ако искаш веднага да превърнеш лошата дума на добра, кажи на брата си: Слушай, братко, аз видях в тебе нещо лошо. В същност, себе си видях. Аз съм лош човек, ти си добър. Само така се изправят лошите работи.

Що е разкаяние? Да видя своите погрешки, това значи, да се разкая. Аз не искам другите хора да се разкайват. Бог изисква от човека сам да се разкае. Хората се разкайват, а същевременно виждат погрешките на близките си. Не, човек трябва да се разкае, да види своите погрешки и да ги изправи. Щом ги изправи, той става радостен. Погрешките са богатство за човека. Никой не трябва да съжалява, че е направил погрешка. Който прави погрешка, печели веднъж; който ги изправя, печели два пъти. Който прави погрешки, губи веднъж; който не ги изправя, губи два пъти. Изправяйте погрешките си. Бог не ви е пратил в света да съдите. Той ви е изпратил да изправяте малките погрешки: езикът ви да стане мек, обонянието ви да стане силно, да усещате най-нежното ухание; слухът ви да стане чувствителен, да схваща и най фините трептения, най-чистите тонове на справедливостта. Думата „справедлив" трябва да има само едно значение. Кажеш ли „справедлив", „справедливост", да разбираш само едно нещо. Разбираш ли две неща, това не е справедливост.

И тъй, не съжалявайте, ако не сте в някаква партия. Всички сте комунисти, понеже ходите по земята и работите; всички сте земеделци, понеже орете земята; всички сте широки социалисти, понеже дишате; всички сте звенари, понеже четете. Щом живеете в България, всичко имате – и Отечествен фронт имате. Кажи си: Аз нося в себе си всичко, затова съм и комунист, и земеделец, и широк социалист, и звенар. И Отечественият фронт е в мене. С всички съм в братство и равенство.

От всичко това, което ви говорих, запомнете най-важното. Има неща, които не искам да забравите. Всичко друго може да забравите, но помнете три-четири неща: Да носите комуниста в себе си, да носите земеделеца в себе си, да носите широкия социалист в себе си, да носите и звенаря в себе си. Звено трябва! И Отечественият фронт трябва! Най-после ще влезете в любовта. Комунистът, земеделецът, широкият социалист и звенарят са служители, които носят багажа до прага на любовта: ще донесат багажа до любовта и там ще го оставят. Вие ще ги целунете, ще им благодарите и ще влезете в училището на любовта да се учите.

Изпейте песните „Светъл лъч отгоре слиза" и „Блага дума на устата". (Учителят изсвири един хубав мотив на цигулката си). Тоя мотив изразява изминатото време, което не се е използвало. Аз правя опити да използвам това време. Намерил съм тоя музикален мотив, за да набавим изгубеното време.

12. Беседа от Учителя, държана
на 25 октомври, сряда, 5 ч. с. 1944 г.,

София. – Изгрев.

1944_10_27 Изменена посока
Издателска къща „Жануа-98“

ИЗМЕНЕНА ПОСОКА

24 година
XIII лекция на младежкия клас
27.X.1944 г., петък, 5 ч. с., Изгрев – София

Отче наш.

„Аз ще се подмладя“.

Можете ли да кажете каква беше последната лекция? Някой път искате да знаете какво е било миналото, вашето минало прераждане. Човек забравя. Сега защо сте забравили, коя е причината? Мене ме интересува защо сте забравили. Причината коя е? Не самото забравяне, но защо сте забравили? То е същият закон! Защо човек някой път не иска да прави доброто, някой път е разположен да прави лошото, някой път не е разположен. Защо? Мислили ли сте, че някой цигулар като ходи да свири в някой салон, та от любов си свири на хората? От зор свири за прехрана. Всички български гъдулари свирят от сметка, нямат идея. Казват: Гладория, трябва да се свири. С цигулката или с гъдулката изкарва си хляба. На един земеделец му взема цяла година за изкарва жито, цигуларят като дойде посее, пожъне за половин час. Колко скоро свършва работата си цигуларят. Музикално всички работи се свършват много лесно. Сега тази работа вие сте я забравили, защото не е музикална. Може би след година ще си спомните. Какъв беше денят, последния петък? Колко души бяха? Колко песни се пяха? Коя молитва се чете?

(фигура)

Двама души гледат един предмет. Те са на фокус. /А и Б/ И двамата души имат някакви впечатления. После този предмет се отдалечава, става по-малък и се смалява. Смаляването става по единствената причина, че ъгълът се намалява. Намалява се пространството. Пространството, което е нищо само по себе си се намалява. Да кажем слънцето, на което диаметърът е осем хиляди километра, туй слънце се вижда малко. Туй което е нищо се смалява. Същевременно може и тялото да се увеличава и пространството да се увеличава.

Когато някои неща са смътни в нашите умове, значи не са на фокус, далеч от фокус са. Ако един предмет се положи на този фокус, тогава ще имате

за нещата малко по-ясна представа. Всички неща, които са на фокус във вашия ум или във вашите чувства вие ги обичате тия работи, понеже образите са ясни. Казвате: Ясна представа. Ясната представа е зрял плод. Неясните представи са незрели плодове. Представата в умствения свят е един плод. Една мисъл в умствения свят е един плод. Онези, които живеят в умствения свят там и те имат плодове. По подобие имат и цветя. Сега ще кажете, че не е ясно, как в умствения свят има цветове. Вие имате идея във вашия ум, мислите за любовта и за мъдростта. Нали имате ясна представа? Каква е представата във вътрешния ви свят за любовта? Всеки един от вас, даже и едно животно има известна животинска представа. Неговата представа не като човешката, според тази представа животното има отношение към света. Сега тъй може да ви се обясни. Представете си, че едно същество, което е много повдигнато вижда една къща отвсякъде, от четирите страни, отгоре и отдолу. Едно неразвито същество вижда само едно малко прозорче, не един голям прозорец, но вижда едно прозорче на тази къща. Коя е причината, че не вижда? Ъгълът на зрението му е много малък. Едно същество с този ъгъл на зрение С нещата ще бъдат два пъти по-малки, няма да бъдат тъй ясни. Да кажем вие срещате един човек и казвате, че е добър. Кое ви дава повод? Какъв ъгъл имате? От къде познавате, че е добър? Добрият човек има само няколко черти, които са или по-големи или по-малки. В добрият човек има деятелност. Вие тия черти като ги видите, виждате, че този човек е добър. Доброто е като белия цвят. Как познавате белия цвят? Белият цвят има пълно отражение, черният цвят няма никакво отражение. Доброто има пълно отражение, затова е добро. Злото няма отражение, черно е. За пример, доброто има свой цвят, милосърдието има свой цвят, правдата има свой цвят. Сега няма да ви кажа какви са цветовете, но имат те цвят. Защото ако правдата няма цвят, тя е непонятна. Цветът я прави достъпна за нас. Чрез цвета ние изучаваме нейните качества. Правдата дисхармоничните работи ги туря на място. Без правда всичко в света щеше да бъде анархия. Без добро нещата щяха да бъдат без съдържание. Сега онези, които изучават физиономията, те се обуславят на този закон: Колкото очите са по-отдалечени от носа, толкоз този човек приема повече впечатления. Колкото очите са по-близко до носа, толкова човек приема по-малко впечатления. Та казвам в миналата лекция, ъгълът е бил по-малък, следователно не помните. Много малко впечатления, смътни впечатления, затова всичко се е изгладило. Сега, ако увеличим този ъгъл, веднага ще си спомните. За пример, ако дам една премия от двеста и петдесет лири веднага ще си спомните. Който си спомни ще получи 250 лири веднага ще ви дойде на ум, ще започнете да ровите, ще си създадете една лекция. Разбира се не изведнъж, ще мине време. Не книжни пари, но златни пари да ви дадат. Човек, за да учи всякога трябва да има един стимул. Казвате с пари ли? Все-таки трябва да има един стимул. Без стимул и без подбудителна причина човек не може

да мисли. Ти мислиш само за неща, които ти правят впечатление. Всяко впечатление е едно подбуждение. Предметите за нашия ум са важни дотолкоз, доколкото внасят нещо приятно вътре в нас. Ти обичаш да слушаш музика понеже внася нещо приятно в ухото. Обичаш да гледаш цветята понеже внасят нещо приятно чрез зрението. Или обичаш да ходиш около цветята понеже приятно действуват на носа. Или обичаш някоя храна понеже е вкусна. Понеже има нещо, което допринася. Този закон е верен. Една мисъл до толкоз е важна в нашия ум, дотолкова доколкото е приятна. Всяко чувство е полезно дотолкоз, доколкото е приятно. Вземам думата приятност в елементарен смисъл. Само добрите неща са приятни. Лошите неща по някой път в началото са приятни, в края горчиви. Има някои неща, които в началото са горчиви, а в края са сладки. Всичките плодове на земята почти с малки изключения в началото са горчиви, после стават стипчиви, кисели, после стават сладки. Растенията имат знание, те могат да превърнат горчивината, изваждат горчивите елементи и ги заместват със сладки. Някои от растенията не си правят този труд, затова плодовете им остават горчиви. В туй отношение растенията не са така невежи. В своята специалност имат доста обширни познания. Казвам на туй основание вие имате една горчива мисъл, искате да я изхвърлите. Тя е един плод на вашия живот ще я превърнете. Вие как превръщате горчивите мисли? Какъв е вашия опит? Нали някой път някоя ваша приятелка или ваш приятел ви огорчи. След като ви огорчи как превръщате горчивината в сладчина? Във вас става, вие не го знаете. Горчивите неща имат дълги вълни, а сладките неща имат къси вълни. Всичките плодове, които имат дълги вълни са горчиви. Които имат къси вълни са сладки. Забележите един малък червей, който полека се движи. Малки същества, които много медлено се движат. Какви са? Умни ли са? Не са много умни. Защо не са умни? Тези, които се движат полека имат вътрешни недостатъци, те са свързани, заняти са с вътрешния живот и нищо отвън не ги интересува. Цветята, небето не ги интересува. Казват: Едва гледаме земята, вързани сме. Малкото влага, която носим ще изсъхне, отиде живота ни. Не ги интересува нищо. Има един дълъг лъч понеже главата им е много малка, нали е заострена на краищата. Вашата глава колко милиарда пъти е по-голяма от тази на глистята? Знаете ли колко неща има за които съвременните хора не мислят? За много малко неща мислят. Някои мислят само за обущата, за някоя шапка, за някоя дреха, за някое ядене. Тук там ще помисли за някоя книга, ще погледне някоя звезда, някое цвете. Смешно е. Казва той: Има глава. На съвременните хора ни най-малко главите им не са културни. После тези маханджиите в света много малко мислят. Човек, на когото целият му ум е занят да мисли, той не намира погрешки. Погрешните неща са отражение на нашия живот. Кой какъвто е това вижда. Един добър човек като види един лош човек вижда доброто в него. Един лош човек като види един добър човек вижда

лошото в него. Мисли, че добрия човек намерил някакво изкуство, иска да го замотае, иска да се скрие. Ни най-малко не вярва. Трябва най-малко десет години да живее при един човек, за да го накара да разбере, че има нещо. После пак ще остане на особено мнение. И виждате този закон: Хиляди години Бог, Който е постъпвал добре с хората и още Го подозират. Казват: Кой знае какво Господ си играе с нас. Детето ти вземе, вола ти вземе. Кой му го прави? Да умре детето Той е причината. Да умре вола Той е причината. Да изсъхнат Той е причината. За всичко това казват, че Господ е причината. Той не се е оженил навреме, детето не е заченато навреме, не е здрав, жена му не е здрава, детето умира. Кой е крив? Господ крив. Онова, което Господ е създал не умира никога. Кое е Божествено? Което не умира никога. Кое е Божествено? Туй, което не губи своята краска. Кое е Божествено? Туй, което не губи своята разумност. Кое е Божествено? Туй, което не губи своята доброта. Всички ония неща, които се изменят те са от съвсем друг характер. Най-първо ще имате ясна представа за Божествените неща. Вие носите оттенъците на хиляди поколения, които са оставили в себе си известни недостатъци. Трябва да се освободите от тях, за да изпъкнат Божествените качества, които са вложени първоначално. Покрити са с дебел слой. Този слой трябва да се премахне. Тия Божествени зародиши трябва да излязат на повърхността, на Божествената душа, за да дадат своите плодове. Сега във вашия ум седи идеята – защо Господ създаде света такъв. Защо хората го създадоха такъв. В по раншния турски език, когато пишеха туряха точки и ако една турска книга остане отворена и мухите турят други точки става нечетливо. Такова нещо е Божествения свят. Хората натуряли точки, не може да се чете. Само че точките, които турили се изтриват, а точките, които са турени от Бога остават. Най-първо вземи един сюнгер и изтрий с него. Което се изтрива е човешко, което остава е Божествено. Вие по някой път се страхувате да прекарате сюнгера отгоре. Всичко, което е човешко се изтрива. Което е Божествено остава. По никой начин не може да се изтрие.

Да кажем вие сега се обидите. То е човешко нещо. Човешка точка. Турил си точка. Изтриеш точката, ще изчезне обидата. Или имаш безверие, тури сюнгера отгоре ще изчезне безверието. Аз може да накарам когото и да е от вас да мисли лошо. Най-първо един човек има хубаво мнение за едного. Той вземе хиляда, две хиляди лева на заем, не плаща, онзи веднага ще започне да мисли лошо. Казва: Дай парите! Много добър човек беше. То не е Божествено. То са човешки порядки. Аз да ви кажа защо той не плаща. Намерете сюнгер, идете натъркайте хубаво със сюнгера, веднага ще плати. Даже сегашните апаши са научили този закон. Ходи един религиозен човек при един англичанин, богат човек, милионер да иска пари. Господ – казва – ти дал ум, сърдце, иди да работиш, какво ходиш да просиш! Един човек, който проси, ще намери затвора. В Англия, за да идеш някъде да ти

дадат пари, ще вземеш цигулката да свириш или да пееш. След като изпееш или изсвириш, ще поднесеш дискоса, за да ти дадат пари. Или някой фокус ще направиш. Нещо трябва да направиш, за да ти дадат. Този религиозен човек е започнал да изучава характера на богатия. Взел револвер. Една вечер сполучил да влезе в канторатa на този богат човек и се скрил под масата. Той таман турил златото, броял парите и се радвал. Онзи излиза и изважда револвера. Казва: Моля, моля не ме убивай. Вземи колкото искаш! След като си напълнил джобовете казал: Ти знаеш ли кой съм? Аз съм оня човек, който ти искаше за Бога, и ти му каза да иде да работи. Аз се научих да работя. Показвам ти сега силата на това оръжие, което го купих. Ти плащаш за него. Аз ти давам един урок. Когато дойде друг да проси, дай му. Той по-малко ще вземе. За изкуството аз вземам повече. Аз те оставих да платиш колкото искаш. За изкуството вземам толкова, колкото аз намирам за добре. Тъй и ние постъпваме. Винаги щом дойде револвера – тези ненужни страдания – веднага сме готови за всички жертви. Не е лошо, учим се. Те са изяснения. Този пример верен ли е? Идейно е верен. Фактически не зная, мо-та-мо дали е така. Колко е верен този пример, който ви приведох не зная, колко е верен. Аз ще ви приведа друг пример за изяснение на този пример. Този същия отива при един милионер да го убива. Този милионер знаел изкуството да овлажнява барута. Щом посочи револвера, овлажни барута, не хваща. Влиза, насочва револвера. Казва: Ти искаш да ме плашиш, той не хваща, я тегли. Цъка, цъка, не хваща.

Ако вие искате някой път да ви обиждат хората, трябва да знаете да овлажнявате барута. Като дойде някой, като цъка, да не хваща. Дотогава, докато вие се обиждате, вие сте слаб човек. Дотогава, докато вярвате на всичко в света, вие сте слаб човек. Трябва ли човек да вярва на всичко? Невярващите хора те са прави и онези, които вярват е те са прави. За духовните хора благото иде се от Бога. Каквото стане казва: Благодаря на Бога, на никого друг. Като дойдеш някой човек да му помогне, казва: Бог те накара, ти нямаш думата. Невярващите хора на Господа не благодарят, благодарят на хората, които им услужват. Къде е погрешката? Вие ще кажете: Онези са прави. И двете страни са прави, но не са пълни. Защото всеки един човек тебе ти е ближен. Първият закон е Божествения закон, но вторият закон е за хората. Когато дойде първия закон едновременно да дойде и втория закон на ближния – казвам: Безверниците първо действуват със закона на ближния, а духовните хора действуват със закона на Бога, оставили закона на ближните настрана. И двата закона трябва да функционират.

Ако на вас ви се даде една задача: Някой ви направи една услуга, какво трябва да правите? Този човек е богат, дал ви 10, 20, 30 хиляди лева, вие му

благодарите. Този умният човек, след като ви направи доброто, гледа вие ще направите ли доброто. Ако не направите добрината, после той ви дава по-малко. Най-първо ви дал 20 хиляди, после ви дава 10. Пак ви наблюдава, третият път като идете ви дава 5, докато най-после ви даде петаче. Когато някой се оплаква от съдбата, Господ ти е дал много веднъж, после ви дава по-малко и най-после ви даде петаче. Отвориш сърдцето, ще започнеш да даваш, тогава Господ ще се отвори. Ти вземеш теглиш един чек от 20 хиляди, погледне те бедния човек, казва: Може ли да ми услужиш. Ти махнеш, тръгнеш. Господ те гледа. Писанието казва: Без да знаете някой път ангели сте угостили. Ако угостиш един ангел, той се отплаща за услугата, която си му направил. Доброто не трябва да го правим, както сега го правим. Дадеш пет лева, считаш, че си направил нещо. Какво струват пет лева? Казва: Ако имаш две ризи, дай си едната. Как са ви изяснявали вас двете ризи? То е нещастие да имаш две ризи, затуй трябва да дадеш едната, да се освободиш от нещастието. Христос казва: „Който има две ризи, да даде едната". Дай едната, да се освободиш от нещастието. В този случай, който даде едната риза, ще се освободи от своето нещастие. Един български свещеник проповядвал върху даването, който има две ризи да даде едната. Попадията слушала, че който има две ризи, да даде едната. Като излиза от църквата, тя отива и дава едната риза на попа. Той се изпотил в църквата, отива да търси другата риза да се преоблече. Тя казва: Както ти каза, дадох едната. – Аз казах това за другите, то не е за нас. Свещеникът се изпотил, понеже има две ризи. Кога се изпотява човек? Когато се намери на зор. Здравият човек не се поти. Ние считаме, че трябва да се поти човек. То е болезнено състояние. Когато човек е здрав, има магнетическа влага, чисти се. Не считайте много пот за хубаво. При сегашните условия то не е здравословно състояние. Ние говорим за нормалния живот, който трябва да функционира правилно. Трябва да имаме една много правилна мисъл за живота. Сега често се правят възражения. То с даване не става. Вярно е, но и с недаване не става. Една нива ако се посее житото много гъсто, житото не става хубаво, хилаво става. Ако много гъсто се посее, малко дава. Трябва да се сее малко рядко, да може да расте, да може да братясва житото. Доброто в света когато се прави, то е едно упражнение. Човек когато прави добро, другите хора да не знаят това. Защото, щом правиш добро и хората знаят, ти вече не се ползуваш от него. Ако вие един цигулар, който отива да свири, отивате да целувате струните, какво ще стане? Ще му развалите струните. Всеки човек, който чака да му благодарят, развалят му струните. Като целуват струните, не може да свири цигуларя. Цигулката не се нуждае от целувки. И цигуларят не се нуждае от целувки. След като свърши свиренето, може да го целуват. Когато отива да свири, няма да го целуват, нищо повече. Майките целуват децата си кога? Когато се свърши концерта. Че за какво една майка ще целува детето. Какъв концерт давате. За какво ще целува

майката. В целувката има много егоистично. Някои деца са пълни с магнетизъм. С магнетична сила, всеки отива да си вземе. Онези деца, които не са магнетични, хич не се целуват. Богатите деца всеки ги целува повече, сиромасите деца по-малко ги целуват. Гледам някое дете, като го целунат кресне. Казва: Не искам да ме целувате. Някои като целуват само вземат; някои като целуват дават нещо. Майката дава нещо от себе си. Казва: В живота трябва нещо разумно. Слуховите енергии в даден случай може да бъдат положителни, може да бъдат отрицателни.

Направете една седмица един опит: През следната седмица някой ви обиди, каквото и да е. Може да е в погледа, или с някое движение на ръката, или с някоя дума. Който се е обидил да намери някоя своя приятелка и да попита, как се поправя тази погрешка. Каквото ви посъветват, направете опит, да видите дали е право. Най-малко десет приятели попитайте, да видите, кой от методите ще премахне обидата по-скоро. Пък може да не ви обидят, да не ви е жал. Всички не може да обидят. Ако на едного се случи, дайте му съвет. Какъв съвет ще му дадете за поправянето на една погрешка. Нали по някой път вие четете. На какво се равнява точката? Според закона на четенето, на какво се равнява точката? След като четеш едно предложение, спираш се, с колко време трябва да отдъхнеш. Един музикант след като свирил един пасаж, някъде има пауза, четвъртинка, една осминка или една тридесет и вторина. Тогава на какво е равна запетаята? Точка и запетаята на какво е равна, двоеточието. Туй, което вие наричате мълчание е пауза. Ти четеш предложението и спираш. Някой суфльор подсказва, ти ще туриш със суфльор да ти каже. Ти започни да четеш, точките са суфльори, точка и запетаята е суфльор, те подпомагат. Вие това не го знаете. При точката някой ви говори. Четеш, внимаваш, нещо ти говори отвътре. Щом ти каже, пак четеш, пак спреш. Много естествено. Една обмяна на човешките мисли. Паузите в музиката по същия закон са. Той като се спре вдъхновен приема в паузата. Сега по някой път вие искате да изчистите, не знаете къде да турите точките. Точките се турят, дето предложението се свършва.

Сега за вас, кой е най-трудният въпрос, който ви смущава. Често казвате: Неразположен съм. Най-голямото нещо, което ви смущава е вашето неразположение. Ставате сутрин, не сте разположен. Давате концерт, не сте разположен; ходите, не сте разположен. Обуща носите, не сте разположен. Дрехи имате, не сте разположен. Много мъчно е човек да бъде разположен. Някой наблюдавате, някой поглежда краката си. Виждам, обущата го стискат. Дига си рамото, дрехата го смущава на рамото или под ръката. Или виждам бута шапката си. Се има някаква причина. Турил шапката си, налага я слиза до очите. Ако е сутрин, дига си шапката, да влиза повече светлина. Казвам: Учете се, когато ви стягат

обущата, да не ги гледате. Те внасят един дисонанс вътре. Ти си кажи: Така много добре вървя. Кажи: Много са хубави тия обуща, не да вървиш и да гледаш обущата си. Казвам: В съвременното модерно възпитание, обущата трябва да ви направят без никакъв недъг, да не стягат пръстите, пръстите да бъдат свободни. Дрехата трябва да бъде свободна, нито под мишниците, нито в рамото да стяга, но да приляга.

Казвам: Когато ходите през седмицата, наблюдавайте хората как вървят. Колко хора ще намерите, които вървят правилно, да има нещо хубаво в ходенето. Светът е предметно учение. Ако не се научите да наблюдавате вярно физическия свят, не може да извадите верни заключения от фактите. Как ще наблюдавате мислите и чувствата, те са отвлечени работи. Ако видимите неща не ги разбираме, как ще разберем невидимите. Ако ти доброто не може да оцениш, злото съвсем не можеш. Човек от злото не се възпитава, доброто е, което възпитава. Със злото възпитание не може да стане. Злото е само ограничение, то ще те ограничи да не ядеш много. Казвам: Единственото нещо, по което човек може да се възпита, е доброто като храна. Злото е като предупреждение да не ядеш много. Що е възпитание? Възпитанието е резултат на доброто. Доброто е храната, която се дава на човека: добрата храна, добрите мисли, добрите чувства, добрите постъпки, всичко туй, което е видимо в света.

Колко неща остават основни? Доброто е, което възпитава човека, злото само го ограничава. При възпитанието дрехите играят важна роль, обущата играят важна роль, шапката играе важна роль. Зависи каква е, дали е вълнена, дали е памучна или е копринена дрехата, има влияние. Ако се направи един опит, може да се види. Ако се турят само копринени дрехи на едно дете, ще се изопачи характера, понеже за една копринена риза хиляди буби са станали жертва. Според мен най-хубавите дрехи за възпитанието са лenените дрехи и памучните. Вълнените дрехи са добри за болни хора. Човек, който е малко болен, вълнени дрехи да носи. По някой път по-малко престъпления правим в лена и памука. За вълнените дрехи, ще острижем ще вземем дрехата на овцата преждевременно, от бубата ще вземем пашкула преждевременно. Много хубави са вълнените дрехи, обаче за самовъзпитанието памучните и лenените са по-добри. Не че е лошо да се носят вълнени дрехи. За бъдеще когато вълната започне да пада от гърба на овцата, когато е топло, тогава ще острижем с любов вълната. Ще погладиш, ще помилваш овцата и тя ще бъде доволна, че си остригал тази вълна. Тогава като направиш дрехата, ще бъде добра. Сега както вземате, не струва. Казвам, за да превъзпитаваме света за бъдеще може би ще култивират вълната хората, не да я снемат от гърба на овцете. От колко кила излиза една вълнена дреха? Сега са много неестествени тия подплати на дрехите. Не е нужно. То е заблуждение. Без хастар, с чист

вълнен плат, добре сторена дрехата, без хастар. За бъдеще тъй без хастар. Сега се намираме в трудно положение, че няма хастар. Ще дойде време дрехите ще бъдат без хастар. Сега зимните дрехи лятно време не може да ги носиш; една дреха от лятото зимно време не може да се носи. Аз съм правил само веднъж опит да нося дреха без хастар, вълнена дреха да нося. От чист вълнен плат, без хастар прекарах зимата, много лека дреха и топло ми държеше, нямаше копчета, без копчета отворена. Ти ако имаш вълнена дреха и си здрав човек, образува се магнетическа връзка, през която студът не може да прониква във вас. Една най-тънка дреха ако просмучете с магнетизъм, тя държи топло. Не са тежките дрехи, които държат топло. Дрехата трябва да е направена от чист вълнен плат, да е проникната със своите хубави мисли, с хубави чувства, да я облечеш с магнетическа сила, тогава тя е здравословна. Затуй човек след като боледува, да остави тия дрехи. Като умре някой, дават дрехите му. Не носете на умрял човек дрехите му. От умряла овца дрехи не носете. И от умрели буби дрехи не носете. И то не е хубаво. Сега тия неща са да създадете един характер.

Социалните работи както вървят, те ще вървят, те са неизбежни. Обществото не може да се поправи. Себе си може да поправим, да правим опити. Когато дойде обществото да се поправя, методите ще бъдат съвсем други. никога не носете дреха, която не обичате. Правило в носенето е: Дреха, която не обичате, оставете настрана. Обуща, които не обичате, не ги туряйте на краката си. То е лично. Не хората как носят. Ако искате да създадете в себе си характер, то е пътят. Никога не носи нещо, което не обичаш. Никога не носи едни тесни обувки, понеже влияе върху характера.

Сега колко неща запомнихте? Всичко не може да се помни. Изисква се ред години човек да прилага. Сега де ще намериш чиста вълна? Де ще намериш сега кожа да направиш такива обуща? Де ще намериш материал за шапка? Как си правят растенията дрехи? Кой дрехар им прави дрехи? Цветята кой ги учи да си правят цветовете? Кой дрехар е направил перата на една птица? Вземете райската птица, облечена е като царкиня, най-хубавата дреха има. Кой се е погрижил? Ако ние се решим да живеем по този начин, има кой да се интересува от нас. Понеже ние не се интересуваме, затова и невидимият свят не се интересува. Ако ние бихме се заинтересували от това разумният свят веднага ще вземе участие. Понеже ние не се интересуваме и за нас не се интересуват. За птиците, за които са се заинтересували, направили са им хубави дрехи. Защо на някои са хубави дрехите, на други цветът не е на място? Има голямо различие в птиците.

То първото нещо, което се изисква от вас е да измените посоката на вашите мисли, посоката на вашите чувства и посоката на вашите постъпки, нищо

повече! Сега не се изисква да се откажете от старото. Вашите стари навици да бъдат корени, както корените на дърветата в земята. Новите ви навици да бъдат клонищата с плодовете. Едновременно отвън и вътре ще живеете, едни в корените, едни в клонищата и ще примирите противоречията. Противоречията в живота само по този начин може да се примирят. От растенията ще вземем пример.

Изпейте една песен. (Изпяхме „Аз мога да любя“.)

Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас. Божественото не се търси. Тези работи, които ги търсим, те са човешки работи. Работите, които търсим са човешки. Божествената светлина сама иде. Въздухът сам иде, около тебе е. Сега се заблуждаваме, мислим да ходим по целия свят да намерим Божественото. Само човек трябва да измени своята посока. Божественото ще го намери. Затуй трябва да усвоим Божественото добре, за да усвоим добре и човешкото. Много пъти понеже не сме усвоили Божественото както трябва, следствие на това и човешкото, което търсим и там правим погрешки. Понеже Божественото в нас не е усвоено както трябва, затова правим много погрешки. Ако Божественото добре се усвои и човешкото лесно се намира. Човешкото и то е необходимо, но то е второстепенно. Най-първо в живота си във всяка една възраст има по една основна мисъл, която човек е взел. Имайте разположение само към туй основното. Мене ми е допаднал само един пример донякъде, който изяснява, какво нещо е Божественото. Едно много бедно момиче, родено много бедно, без баща и майка, с много големи стремежи към музиката, но няма средства. Веднъж чуло за някой цигулар, искало да го чуе, но тук ходило, там ходило, никой не му помогнал. Седнало отвън. Като излиза цигуларя, гледа момиченцето с насълзени очи. Веднага се заинтересува. То казва: Дойдох да те слушам, нямах пари за билет. Той му взел адреса и отишъл и на него му дал един концерт. Когато в нас имаме туй Божествено желание, цигуларят ще дойде. Онези с пари трябва да си купят билети да го слушат, тук той отива сам. Там те отиват да го слушат, тук той отива. При човешкото ние отиваме, Божественото когато искаме само иде. Този пример обяснява идеята. Та сега може би този артист да ви намери някъде.

Само Божията Любов носи изобилния и пълен живот. (три пъти)

1944_10_27 Изменена посока
От томчето Заветът на Любовта т.2

ИЗМЕНЕНА ПОСОКА

Каква беше последната лекция от миналата година? Някой път искате да знаете миналото, т. е. вашето минало прераждане. Човек лесно забравя. Коя е причината, че сте забравили? Аз се интересувам, не за самия процес на забравянето, но защо вие сте забравили. Забравянето има отношение към нежеланието, не желаеш да направиш нещо. Защо някога човек не иска да прави добро, а някой път иска да прави добро? Защо някой път човек е разположен да прави лошото, а някой път не е разположен? Мислите ли, че цигуларят, като свири по салоните, от любов свири на хората? Понякога свири от зор, за прехраната си. Българските гайдарджии и гъдулари свирят повече по сметка, те нямат идея. Те казват: Беднотия, трябва да се свири! Докато земеделецът употребява цяла година да изкара житото, цигуларят в половин или един час посее и жъне плодовете. Той скоро свършва работата си. Музикално, всички работи се свършват лесно. Та и вие сте забравили лекцията, защото не сте музикални. Може след година да си спомните. Какъв беше последният петък, помните ли? Колко души бяха в класа? Колко песни се пяха? Коя молитва се чете?

Представете си, че двама души гледат един предмет. Те са попаднали на фокус, и двамата имат известни впечатления. Когато предметът се отдалечава от тях, става по-малък, т. е. смалява се. Смаляването става по причина на това, че ъгълът на зрението се намалява. Също така се намалява и пространството. И слънцето, което има диаметър около 1 429 500 километра, се вижда малко, защото е много далеч от нас. Когато предметът се приближава, той се увеличава, ъгълът на зрението се увеличава. Същевременно и пространството може да се увеличи.

Кога предметите се виждат ясно, и кога смътно? Някои неща са смътни в нашите умове. Значи, не са на фокус. Ако предметът се постави точно на фокус, имаме ясна представа за него. Всички неща, които във вашия ум, или във вашите чувства са на фокус, вие ги обичате, защото образите им са ясни. Казвате: Имам ясна представа. Ясната представа е зрял плод; неясната, смътната представа е неузрял плод. Представата в умствения свят е плод; мисълта в умствения свят е плод. Ония, които живеят в умствения свят, и те имат плодове. По подобие на физическия свят, те имат и цветове. Ще кажете, че не ви е ясно, как така в умствения свят има цветове. Като мислите за любовта и за мъдростта, нали имате някаква идея във вашия ум? Нали имате ясна представа за тях? Каква е представата във вътрешния ви свят за любовта? Даже и животното има някаква, макар и животинска

представа за любовта. Неговата представа не е като на човека, но според своята представа, и животното има отношение към света. Колкото по-високо стои дадено същество, толкова и представите му са по-ясни и всеобемащи. Представете си сега, че пред вас стои една къща. Едно същество, което е много повдигнато, вижда къщата от четирите страни, също и отгоре, и отдолу. Едно неразвито същество вижда само едно малко прозорче на къщата. Коя е причината, че то вижда така ограничено? – Ъгълът на зрението му е малък. Колкото ъгълът на зрението на едно същество е по-малък, толкова предметите и представата за тях са по-неясни. Срещате един човек и казвате, че е добър. Кое ви дава повод за това? Под какъв ъгъл на зрението виждате? Отгде знаете, че е добър? Добрият човек има няколко черти, които изпъкват повече или по-малко. Като видите тия черти, познавате, че тоя човек е добър. Добрият човек проявява дейност. Доброто е като белия цвят. Как познавате белия цвят? – По отражението на светлината. Белият цвят отразява напълно светлината. Черният цвят никак не я отразява. И доброто отразява напълно, затова е добро. Злото няма никакво отражение – черно е то. Доброто има свой цвят, милосърдието има свой цвят, правдата има свой цвят. Какви са цветовете на тия добродетели, няма да кажа сега, но те си имат свой цвят. Ако правдата няма цвят, тя остава неразбрана. Цветът я прави достъпна за нас. Чрез цвета ние изучаваме нейните качества. Правдата поставя дисхармоничните неща на мястото им. Без правда, в света щеше да има пълна анархия. Без добро, нещата щяха да бъдат без съдържание.

Днес мнозина изучават физиогномия. Според физиогномистите, колкото очите са по-отдалечени от носа, толкова човек приема повече впечатления; колкото очите са по-близо до носа, толкова по-малко впечатления приема човек. Казвам: Вие не помните миналата лекция, защото ъгълът на зрението е бил малък. Възприели сте малко впечатления, повече смътни, затова всичко се е заличило в паметта ви. Ако увеличим тоя ъгъл, веднага ще си спомните. Ако ви се даде една премия от 250 лири, веднага ще си спомните всичко, и лекцията цяла ще се възстанови във вашия ум. Разбира се, това няма да стане изведнъж, но постепенно. При това, парите няма да бъдат книжни, но златни.

Човек, за да учи, все трябва да има някакъв стимул, някаква подбуда. Без подбудителна причина човек не може да мисли. Ти мислиш само за неща, които ти правят впечатление. Всяко впечатление е някаква подбуда. Всеки предмет, за нашия ум е дотолкова важен, доколкото произвежда някакво приятно впечатление. Обичаш да слушаш музика, понеже изпитваш нещо приятно чрез ухото. Обичаш да гледаш цветята, понеже възприемаш нещо приятно чрез окото. Обичаш да се движиш около цветята, да възприемаш аромата им, понеже действат приятно на носа ти. Обичаш някоя храна,

понеже е вкусна, внася нещо в организма ти. Тоя закон е верен. Една мисъл е толкова важна за тебе, колкото е приятна за твоя ум. Едно чувство е полезно за тебе дотолкова, доколкото се отразява приятно върху сърцето ти.

Взимам думата приятност в прост смисъл. Само добрите неща са приятни. Понякога лошите неща са приятни в началото, а накрая горчиви. Има неща, които в началото са горчиви, а накрая – сладки. На земята почти всички плодове, с малки изключения, в началото са горчиви, после стипчиви, кисели и най-после стават сладки. Растенията имат знание, могат да превръщат горчивината в сладчина. Те изваждат горчивите елементи от почвата и ги превръщат на сладки. Някои растения не прилагат изкуството си, затова плодовете им остават горчиви. В този смисъл, растенията не са тъй невежи, както ги мислят. Те имат обширни познания по своята специалност. Казвам: Следвайте и вие пътя на растенията. Имате една горчива опитност, искате да я изхвърлите. Тя е плод на вашия живот, ще я превърнете.

Как превръщате горчивите мисли? Какъв е вашият опит? Например, някоя ваша приятелка или ваш приятел ви огорчи. Как превръщате горчивината в сладчина? Тоя процес става във вас, без да го знаете. Горчивите неща имат дълги вълни, а сладките неща имат къси вълни. Всички плодове, които имат дълги вълни, са горчиви. Плодове, които имат къси вълни, са сладки. Какво ще кажете за червея, който се движи бавно, полека? Умно същество ли е той? Не е умен. Защо? Същества, които се движат полека, имат вътрешни недостатъци; те са свързани със своя вътрешен живот, отвън нищо не ги интересува. Те не се интересуват нито от цветята, нито от небето. Те казват: Свързани сме със земята, към нея можем само да гледаме. Ако гледаме нагоре, малкото влага, която носим в себе си, ще пресъхне, ще отиде животът ни. Главата на червея е много малка. Вашата глава е милиарди пъти по-голяма от тая на червея. Върху много неща могат да мислят съвременните хора, но те малко мислят. Някои мислят само за обувки, за шапки, за дрехи, за ядене; понякога само ще помислят за някоя книга, за някоя звезда, за някое цвете. Казват за някого: Глава има!

Главите на съвременните хора не са много културни. Някои обичат да критикуват, намират погрешки в хората. Човек, на когото умът е зает с погрешките на другите, не може да бъде културен. Погрешките са отражение на човешкия живот. Кой какъвто е, това вижда. Добрият човек, като види един лош, вижда доброто в него. Лошият човек, като види един добър, вижда лошото в него. Той мисли, че добрият е намерил някакво изкуство да го замотае някак, да прикрие нещата. Той не вярва на добрия.

Той трябва да живее най-малко десет години при един добър човек, за да разбере, че има нещо добро в него. После пак ще си остане на особено мнение. Закон е това. Виждате, че Бог, Който постъпва само добре с хората, все още Го подозират. Те казват: Кой знае, дали Господ не си играе с нас. Някой казва: Ето, детето ми взе, вола ми взе. – Кой му прати детето? Кой му даде вола? Значи, да умре детето ти, Бог е причината. Да умре волът ти, пак Той е причина. За всичко, което става в света, все Бог е причината. Някой не се оженил навреме, детето му не е заченато навреме, жената не е здрава, детето му умряло. Кой е крив? – Пак Господ. Онова, което Господ е създал, никога не умира.

Кое е Божествено? Което никога не умира. Кое е Божествено? Което никога не губи своята красота. Кое е Божествено? Което никога не губи своята разумност. Кое е Божествено? Което не губи своята доброта. Всички ония неща, които се изменят, имат друг произход – не са от Бога. Така, именно, ще си съставите ясна представа за Божествените неща. Вие носите отпечатъците на хиляди поколения. Те са оставили във вас някой свои недостатъци. Трябва да се освободите от тях, за да изпъкнат Божествените качества, вложени във вас от начало още. Божествените неща са дълбоко заровени в човешката душа, покрити с дебел слой. Тоя слой трябва да се премахне. Божествените зародиши трябва да излязат на повърхността на човешката душа, да дадат своите плодове.

Сега във вашия ум стои идеята: Защо Бог създаде света такъв? – Хората го създадоха такъв. В стария турски език, върху някои букви поставяха точки. Всяка точка означаваше нещо. Ако някоя муха кацне върху една книга, може да остави точка там, дето не трябва. Тогава се изменя смисълът, чете се едно вместо друго. Така са постъпили и хората с книгите на Божествения свят. Те натуряли точки, дето не трябва, и днес неправилно четат. Обаче, точките, които хората турят, се изтриват, а точките, турени от Бога, остават завинаги. За да опиташ, кое е човешко и кое – Божествено, вземи една гъба, напоена с вода и провери, кое се заличава и кое не. Човешкото се изтрива, а Божественото остава – по никой начин не може да се изтрие.

Често вие се обиждате. Това е човешко нещо, човешка точка. Обидил си някого, турил си точка. Изтриваш точката, изчезва обидата. Изпадаш в безверие – човешка точка е. Изтрий с гъба, и безверието ще изчезне. Лесно може да накараш когото и да е, да мисли лошо. Първо имаш добро мнение за един човек. Той взима хиляда или две хиляди лева на заем и не плаща. Ти веднага започваш да мислиш лошо за него. Казваш: Много добър човек беше, но не плаща. Това е човешка проява. Но и Божествено не е, да изменяш доброто си мнение за човека. Защо тоя човек не плаща?

Някаква точка има върху написаното. Вземи гъба, изтрий точката, и той веднага ще плати.

И апашът обича да взима пари, без да има право за това. Един религиозен човек отишъл при един милионер, в името на Бога, да иска пари. Милионерът му казал: Ти нали вярваш в Бога? Той ти даде ум, сърце, да работиш. Защо просиш? Намери си някаква работа. Човек, който проси, ще намери затвора. В Англия, ако някой отиде да проси, или да иска пари, непременно трябва да свърши някаква работа срещу това, да направи нещо: да изсвири, да изпее някаква песен, или да направи един фокус. Само тогава той има право да поднесе чинийката си, за да му дадат нещо. Като не получил нищо, религиозният започнал да изучава характера на милионера. Една вечер, той успял да влезе в кантората му, с револвер в ръка, и се скрил под масата. В това време, богатият извадил торбата със златото си, започнал да го брои и да му се радва. Бедният веднага застанал пред него и му посочил револвера. – Моля ти се, не ме убивай! Вземи, колкото искаш. Като напълнил джобовете си, той запитал милионера: Знаеш ли, кой съм? Аз съм оня човек, който искаше пари от тебе, в името на Бога. Ти нищо не ми даде и каза да отида да работя. Със силата на това оръжие, което си купих, аз се научих вече да работя. Сега ти плащаш за него, а аз ти давам един урок. Като дойде друг някой при тебе, да проси, дай му, колкото ти искаш. Така той ще вземе по-малко. По-напред и на мене можеше да дадеш, колкото искаше, а сега, за изкуството си, взимам толкова, колкото аз намирам за добре.

Така постъпват много от съвременните хора, така постъпваме и ние. Щом дойде револверът – ненужните страдания, веднага сме готови на всички жертви. Не е лошо това, учим се. Тоя пример верен ли е? Идейно е верен, но доколко фактически е верен, не зная. Ще си послужа с още един пример, за изяснение на първия. Същият човек отишъл при друг милионер, да го убива, с цел да иска пари. Милионерът знаел изкуството да овлажнява барута. Като се насочи револвер, барутът овлажнявал. Апашът влязъл при него, насочил револвера си, но милионерът казал: Ти искаш да ме уплашиш, но твоят револвер не хваща. Я цъкни. Той цъкал, цъкал, но револверът не хванал.

Казвам: Ако искате да не ви обиждат хората, трябва да знаете изкуството да овлажнявате барута. Дойде някой при вас, иска да ви обиди, но обидата не хваща. Докато се обиждате, вие сте слаб човек. Докато вярвате на всичко в света, вие сте слаб човек. И който вярва, и който не вярва, и двамата са прави. За духовните хора благото все от Бога иде. Каквото стане, духовният казва: Благодаря на Бога за станалото. На никого другиго не мога да благодаря. Като му помогне някой, той казва: Бог те накара да ми

помогнеш, ти нямаш думата. Безверникът не благодари на Господа, благодари на хората, които му помагат. Де е погрешката? Ще кажете, че духовният човек е прав. И двете страни са прави, но не са абсолютно прави. Защото всеки човек е ваш ближен – и вярващият, и невярващият. Първият закон е Божественият. Вторият закон е човешкият. Когато дойде първият закон, едновременно трябва да дойде и вторият – законът за ближния. Безверниците първо действат със закона на ближния, а духовните първо действат със закона на Бога. Те оставят закона на ближния настрана. И двата закона трябва да действат едновременно.

Представете си, че ви дават задача, как да постъпите, когато някой ви направи една услуга. Например, богат човек ви дава 20 – 30 хиляди лева, вие му благодарите. Тоя добър, умен човек, като ви направи това добро, наблюдава, как ще постъпите вие, ще направите ли на някого добро. Ако не направите на някого добро, при друг случай, той ще ви даде по-малко. Първият път ви даде 20 хиляди, после ще ви даде 10 хиляди и пак ви наблюдава. Третият път като отидете, ще ви даде пет хиляди. Най-после нищо не ви дава.

Та, когато някой се оплаква от съдбата, ще знае, че първоначално Бог му е давал много наведнъж, докато постепенно намалявал и най-после нищо не му давал. Как ще се измени съдбата? Отвори сърцето си и започни да даваш. Тогава и Господ ще се отвори. Ти, богатият, теглиш един чек от 20 хиляди лева. Срещне те един беден, казва: Може ли да ми услужиш с нещо? Ти махнеш с ръка и продължиш пътя си. Но Господ те гледа. Казано е в Писанието, че някога, без да знаете, сте угостили някой ангел. Ако угостиш един ангел, той ще се отплати за услугата, която си му направил. Доброто не трябва да се прави, както днес мнозина го правят. Дадеш пет лева и мислиш, че си направил нещо. Колко са пет лева? Казано е: „Ако имаш две ризи, дай едната на бедния". Какво обяснение ви е дадено за тоя стих? Да имаш две ризи, това е нещастие. Затова дай едната, да се освободиш от нещастието.

Един свещеник проповядвал в църквата върху даването. Той цитирал стиха: „Който има две ризи, да даде една на бедните". Попадията чула проповедта и като се върнала вкъщи, решила да я изпълни. Един просяк похлопал на вратата и поискал нещо. Попадията му дала едната риза на попа. Като се върнал от църквата, свещеникът поискал чистата риза, да се преоблече. Попадията казала: Няма я, дадох я на един просяк. Постъпих така, както ти проповядваше. – Аз говорих това за другите, то не се отнася до нас. Свещеникът потърсил ризата си, защото се изпотил, искал да се преоблече. Кога се изпотява човек? – Когато се намери в зор, в мъчнотия. Здравият човек не се поти, болният се поти. Когато човек е здрав, има

магнетизъм в организма си, влага, която чисти. Чрезмерното изпотяване не е добро, не е здравословно състояние.

Сега ние говорим за нормалния живот, който функционира правилно. Към него трябва да се стремим. Трябва да имаме правилна мисъл в живота. Често се казва, че с даване нищо не се постига. Вярно е, но и с недаване нищо не става. Ако житото на една нива е много гъсто, не става хубаво. Гъсто посятото жито малко плод дава. Житото трябва да се сее рядко, да расте добре, да братясва. Да правиш добро, това е упражнение, но когато човек прави добро, другите да не знаят това. Ако правиш добро, и хората знаят, ти не се ползваш от него. Какво ще стане, ако целувате струните на цигулката на един цигулар? Ще развалите струните му. Всеки човек, който очаква да му благодарят, разваля струните на цигулката. Ако целувате струните, цигуларят не може да свири. Цигулката не се нуждае от целувки. И цигуларят не се нуждае от целувки. Докато свири, нито ще го целувате, нито ще му благодарите. Като свърши концерта, тогава може да му благодарите. Кога майката целува детето си? Когато се свърши концертът. Защо майката трябва да целува детето си? Какъв концерт се дава? В целувката има нещо егоистично. Някои деца са пълни с магнетизъм, с магнетична сила, всеки иска да вземе от тоя магнетизъм. Обикновено хората целуват магнетичните деца; ония, които нямат магнетизъм, не ги целуват. Децата на богати родители ги целуват повече, бедните деца по-малко ги целуват. Някое дете, като го целуват, вика, крещи. То казва: Не искам да ме целувате. Защо? Някои хора, като целуват, само взимат; някои, като целуват, дават нещо от себе си. Майката дава нещо от себе си, затова целува детето си. Разумност се иска от всички.

Направете един опит за една седмица. Представете си, че някой ви обиди, каже ви обидна дума, погледне ви криво, или направи някое движение с ръката, което не ви се харесва. Който от вас се е обидил, нека намери свой близък и го запита, как да се справи с обидата. Какъвто съвет получиш, приложи го, да видиш, дали е прав. Не питай само едного, но десетина души поне, да видиш, кой от методите най-скоро ще премахне обидата. Ако не се намери човек да ви обиди, не съжалявайте за това. Всички не могат да обиждат, и всички не се обиждат. Ако и вас питат, и вие дайте съвет. Следете, колко време трае обидата ви и след като приложите съвета, за колко време ще изчезне тя. Определено е траенето на всяка обида, както е определено траенето и значението на всеки препинателен знак. Например, четете някоя книга и срещате точка, запетая и други знакове.

Какво означава точката? – Знак за спиране, за отдъхване. Колко време трябва да спреш след точката? И в музиката има знакове за почивка: цяла пауза, половина, четвъртина, осмина. Какво означава запетаята? Какво

означава двоеточието? Колко време трае спирането при тях? Ще кажете, че паузата е знак за мълчание. Четеш едно изречение и спираш. След това трябва да дойде някой суфльор, да ти подскаже, какво да четеш. Значи, точката е спиране, докато дойде суфльорът, запетаята – също. Суфльорите помагат при четенето. При точката спираш, слушаш, че някой говори. Четеш, внимаваш, нещо ти говори отвътре. Щом ти каже нещо, продължаваш да четеш и пак спираш. Много естествено, обмяна става между човешките мисли. И паузите в музиката вървят по същия закон. Музикантът, като спре, вдъхновява се, приема нещо чрез паузата. Сега и вие искате да поставите всеки знак на своето място, но не знаете, точно къде да го поставите. Точката се туря там, дето предложението свършва.

Кой е най-трудният въпрос, който ви смущава? Казвате: Неразположен съм. Значи, смущението е вашето голямо неразположение. Ставате сутрин, неразположени сте; давате концерт, неразположени сте; движите се, ходите, неразположени сте; обувки имате, дрехи имате, не сте разположени. Мъчно е човек да бъде разположен. Някой поглежда към краката си, неразположен е. Обувките го стягат. Друг повдига рамото си, дрехата го смущава нещо на рамото, или под мишцата. После, бута шапката си – смущава го нещо. Ту нахлупва шапката си, ту я повдига, да приеме повече светлина. Казвам: Научете се, когато обувките ви стягат, да не гледате към тях. Те произвеждат дисонанс във вас. Кажи си: Добре ходя с тия обувки, много са хубави. Върви напред и не гледай обувките си. От гледището на съвременната хигиена, обувката трябва да бъде точно по крака, да няма никакъв недостатък, да не стяга никъде, нито пък да бъде широка. И дрехата също трябва да бъде свободна, никъде да не стяга, но да приляга добре.

Като ученици, наблюдавайте хората как ходят, да видите, колко от тях ходят правилно. Намерете нещо хубаво в хода, в движението им. Светът е предметно учение. Ако не се научите да наблюдавате вярно физическия свят, не можете да вадите верни заключения от фактите, от всичко, което ви окръжава. Ако нямате прави заключения за физическия свят, как ще наблюдавате мислите и чувствата, които са отвлечени? Ако видимите неща не разбирате, как ще разберете невидимите? Ако доброто не можете да оцените, злото никога няма да оцените. Човек от злото не се възпитава, доброто го възпитава. Злото не може да даде възпитание, то само ограничава. Например, злото ще те ограничи да не ядеш много. Казвам: Единственото нещо, което може да възпита човека, това е доброто – то е храна за сърцето. Злото ще те ограничи да не ядеш много, а доброто ще те нахрани. Що е възпитанието? – Резултат на доброто. Доброто е храната, която се дава на човека: добра храна, добри мисли, добри чувства, добри постъпки – всичко това е видимото в света.

Кои са основните мисли на лекцията? – Доброто, което възпитава човека, и злото, което го ограничава. При възпитанието важна роля играят дрехите, обувките, шапката. Важно е при това, какви са дрехите: памучни, копринени или вълнени. Различните видове материя оказват различно влияние. Опитът е показал това. Ако едно дете се облича само с копринени дрехи, характерът му ще се изопачи, понеже хиляди копринени буби са станали жертва. Най-хубавите дрехи за възпитание са лененките и памучните. Вълнените дрехи са добри за болни хора. Болният да носи вълнени дрехи. Най-малко престъпление прави човек, когато носи лен и памук. За да вземе вълната от овцете, той ги остригва преждевременно; за да вземе коприната от пашкула, той го убива преждевременно. Хубави, топли са вълнените дрехи, но при самовъзпитанието се препоръчват ленени и памучни. В бъдеще, добре е вълната да се стриже в топло време, когато и овцата с любов я дава. Ще погладиш овцата, ще я помилваш, и тя ще бъде доволна, че си остригал вълната ѝ. Такава дреха ще бъде добра. Тъй както днес постъпват с овцете, ползата е малка. Днес хората шият дрехи от хубава вълна, с копринена или с памучна подплата. Това не е добре. Дрехите трябва да се шият без подплата. Сега въпросът с дрехите и платовете е труден. Имаш зимна дреха, но лятно време не може да я носиш; имаш лятна дреха, зимно време не може да я носиш.

Правил съм опит, да нося зимно време вълнена дреха без подплата. Забелязах, че дрехата държи топло, даже когато съм я носил разкопчана. Ако си здрав и носиш такава вълнена дреха, вместо подплата, образува се магнетична обвивка между тялото и дрехата, която не пропуща външния студ. И най-тънката дреха, проникната от магнетизъм, държи топло. Не всякога дебелите дрехи държат топло. Направи си дреха от чист вълнен плат, внеси в нея своите хубави мисли и чувства и я облечи. Тя крие в себе си магнетична сила, която я прави здравословна. Ето защо, не раздавай дрехите си, които си носил като болен. Не е добър обичаят да се раздават дрехите на умрелите. Не носете дрехи от умрял човек. И от умрели буби, и от умрели овце дрехи не носете. Като спазвате тия неща, вие създавате в себе си характер.

Това се отнася до вашия личен живот, а не до социалния. Социалните работи вървят по свой определен път – това е неизбежно. Обществото не може да се изправи лесно. Себе си може да изправим, можем да правим опити, но когато дойдем до обществото, методите ще бъдат други. Пазете правилото: Не обличайте дреха, която не обичате. Не обувайте обувки, които не обичате. Какво правят хората, това е тяхна работа. За вас, пътят, по който може да създадете характер, е следният: Никога не носи неща, които не обичаш.

Колко неща запомнихте от лекцията? Всичко не може да се запомни. Години се изискват, за да може човек всичко да приложи. Днес де ще намериш чиста вълна? Де ще намериш кожа, да си направиш обувки, каквито искаш? Де ще намериш подходящ материал за шапка? Как си правят растенията дрехи? Кой дрехар им шие? Кой учи цветята да си правят цветове? Кой дрехар е направил перата на птицата? Вижте райската птица, как е облечена, като царкиня. Най-хубавата дреха има тя. Кой се е погрижил за нея? Ако и ние се решим да живеем по тоя начин, има кой да се грижи и за нас. Понеже ние не се интересуваме, затова и невидимият свят не се интересува от нас. Ако ние бихме се интересували от това, веднага разумният свят ще вземе участие в нашия живот. Ние не се интересуваме, и за нас не се интересуват. Птиците, за които те се интересуват, имат хубави дрехи. Защо дрехите на някои птици са хубави, а на други не са? Има птици, на които цветът на перата не е на място. Голямо различие има в птиците и в техните дрехи.

Първото нещо, което се изисква от вас, е да измените посоката на вашите мисли, посоката на вашите чувства и посоката на вашите постъпки. Не е нужно да се откажете от старото. Вашите стари навици да бъдат корени, както корените на дърветата. Новите ви навици да бъдат клони с плодове. Ще живеете едновременно отвън и отвътре – едни в корените, други в клоните, и така ще примирявате противоречията. Взимайте пример от растенията.

Изпейте песента „Аз мога да любя”.

Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас. Божественото не се търси. Тия работи, които търсите, са човешки. Божествената светлина сама иде; въздухът сам иде – около тебе е. Вие често се заблуждавате, мислите, че като ходите по целия свят, ще намерите Божественото. Човек трябва само да измени своята посока, и Божественото ще го намери. Трябва да усвоим Божественото добре, за да усвоим и човешкото добре. Понеже не сте усвоили Божественото, както трябва, и човешкото, което търсите, не може да усвоите – там правите погрешки. Ако Божественото се усвои добре, и човешкото лесно се намира. И човешкото е необходимо, но то е второстепенно.

В човешкия живот, във всяка възраст има по една основна мисъл, която е ръководела човека. Имайте разположение само към основното. Един пример ми се е харесал, който донякъде изяснява, какво нещо е Божественото. Едно бедно момиче, останало без баща и майка, кръгло сираче, се отличавало с голям стремеж към музиката. Веднъж то чуло, че

един голям цигулар дава концерт. Искало да го посети, но нямало средства. Опитало се тук-там да намери начин да чуе видния цигулар, но никой не му се отзовал. То отишло, дето се давал концертът, и останало вън. Като излязъл от салона, цигуларят спрял вниманието си върху момичето, което било с насълзени очи. Той го погледнал и запитал, какво иска. То казало: Дойдох да те слушам, нямах пари за билет и останах вън. Цигуларят взел адреса на момичето и отишъл в дома му, дето дал за него специален концерт. Помнете: Когато ние имаме това Божествено желание, цигуларят ще дойде. Ония, които нямаха силен стремеж към Божественото, купиха си билети и отидоха да слушат цигуларя. При момичето той сам дойде. Някои хора сами отиват при Божественото, а други Божественото само ги посещава. При човешкото ние отиваме, а Божественото само иде при нас. – Кога? – Когато го желаем. Сега тоя артист, може би, и вас ще намери някъде.

Само Божията любов носи пълния и изобилен живот.

13. Беседа от Учителя, държана
на 27 октомври, петък, 5 ч. с., 1944 г.
София – Изгрев.

1944_10_29 Слабият и силният
Издателска къща „Жануа-98“

СЛАБИЯТ И СИЛНИЯТ

XIV беседа, държана на 29.X.1944 г., неделя 10 ч. с.q Изгрев – София

Отче наш.

„В начало бе Словото“.

Ще прочета 15 глава от Евангелието на Йоанна. Тя е една малка част от една голяма беседа на Христа. Даже не е резюме. Както се чете тази глава, чете се често, за да може да се влезе в общение с цялата беседа. Тук е само един прозорец и трябва да се местим на разни прозорци, да може да се види цялата беседа. Човек на земята не само едно–две очи има. (Учителят прочете посочената глава.)

„Духът Божи“.

Най-късото изречение, което съдържа смисъла на живота и което можем да преведем на български език, е следното: В света само двама души има, те са силният и слабият, крайно силният и крайно слабият. Може да запитате как се спогаждат. Има един закон, на който служат и двамата. Ако крайно големият не изпълни Божия закон, започва да се смалява и ако крайно малкият изпълни Божия закон, той се увеличава. Ако единият при неизпълнение Божия закон се смалява, а другия при изпълнение Божия закон се увеличава. То е по закон – конституция има. Щом започва да се смаляваш, трябва да знаеш, че твоите работи не вървят по Божия закон. Големият като започне да се смалява, той е пристъпил Божия закон. Когато малкият започне да се увеличава, той е изпълнил Божия закон.

В тази беседа Христос казва: „Аз съм лозата“. Човек е едно същество, направено от две живи дървета. На едното дърво корените са в мозъка, а клоните растат надолу в тялото. Другото едно дърво, на което корените са в симпатичната нервна система, а клонищата отиват нагоре. Там, дето се срещат има два вида плодове. Едното дърво представя крайно голямото, другото дърво представя крайно малкото. То е сърдцето. Много малкият човек е. Този малкият човек, който изпълнява Божия закон, увеличава се. Този големият, който не изпълнява Божия закон смалява се. Тъй щото не е в големината. То е мярка. Тъй щото всеки може да стане голям и всеки може да стане малък. Ако съжаляваш, че си малък, погрешката е у тебе, не си изпълнил Божия закон. Ако се радваш, че растеш, ставаш голям

изпълняваш Божия закон. Тук, на земята, тия двата закона са. Малкото никога не боледува. Само големите хора боледуват и те страдат. Те страдат по единствената причина, че не изпълняват Божия закон. Не че не искат, някой път стават божества. Съвременните хора казват: Какво ново има. Всички се интересуват какъв ще бъде следващия порядък. Какъв ще бъде порядъка? Досега хората са били в едно болезнено състояние, анормално. Трябва първо сега да ги лекуват от невидимия свят да станат здрави. Тепърва ще имаме лекари на здравите хора. Сега, когато казват, че някой аристократ имал трима слуги, той е болен. Над леглото са се надвесили, да не умре. Вие сега искате някой да ви слугува. Вие сте болен човек. В света само когато някой слугува от любов, то е здравословно състояние. Всяко каквото и да е друго служене, каквото и да е друго верую, каквато и да е друга наука, те са анормални състояния на човешкия дух. Казват: Той е учен човек. Аз искам да знам, нормален ли е той, здрав ли е, произтича ли от закона на любовта.

Сега аз говоря за любовта, която дава живот, в която живота се ражда. Имайте туй предвид – туй, от което изтича живота е любов. Най-краткото определение на любовта е. Казваме, че любовта го създава. Животът от любовта изтича, защото Писанието казва, че любовта е плод на духа. Някой от вас може да съжалява, че не сте учени. В някои отношения аз се радвам, че някои хора са прости и неучени, защото някой път е по-добре човек да бъде невежа, да няма време да прави зло. Да обича човек, трябва да бъде учен. За да има знание той трябва да бъде учен. За да бъде свободен той трябва да бъде учен. Някой път знанията ограничават човека. Сега например често казва някой: „Аз тъй чувствувам.“ Чувстването не е една мярка. Ти чувствуваш, че имаш воля, но това ни най-малко не показва, че имаш воля. Ти можеш да чувствуваш, че си богат, но това ни най-малко не показва твоето богатство. След като изгубваш богатството не чувстваш ли, че си го изгубил? След като изгубиш знанието, не го ли чувствуваш? Казва: Страдам. Той е една /мярка/. Вярата е независима от човешките чувства. То е едно чувство съзнателно. При най-лошите условия човек има по-силна вяра отколкото когато има най-добрите условия. Болният може да има по-голяма вяра отколкото здравия. Здравият може да има самочувство в себе си то е друг въпрос. Болният вярва, че той ще оздравее, че тази болест, която има ще мине. Христос казва, че хората са пръчки. Той казва, че Той представя лозата, а ние сме пръчките върху тази лоза. Следователно всеки трябва да бъде добре присаден. Трябва да се грижи за своята присадка. Защото на земята хората страдат защото илюзиите страдат. Преди повече от 20 години лозите в България бяха нападнати от филоксерата. И всичките хора бяха принудени да присаждат местната лоза. Местната лоза беше по-хубава отколкото тази, която донесоха от Америка. С нея пренесоха и филоксерата. Казвам –

филоксерата какво показва? Защо пострадаха лозята от филоксерата? Съвременната война, съвременната неразбранщина на човечеството то е филоксерата на умовете, на душите на хората на сърдцата на хората. Аз правя една аналогия. Във Франция се изтребиха лозите, в България също, навсякъде където проникна филоксерата, проникна и войната. Между лозата и човека има съотношение. Когато лозата боледува и хората боледуват. Когато лозите растат и хората растат. Казвам не мислете, че ако гледате една гора изсъхнала в едно село, че то е добро за селяните или за този народ. Когато дърветата на един народ съхнат не е добре за този народ. Има известна връзка с тях. Когато те заболи крака какво показва? Най-първо заболи те крака показва, че ти по отношение на онзи основен живот си изгубил основата. Може да те боли крака някъде, може да те боли окото, ръката туй показва, че основата на живота е нарушена. Какво трябва да се прави? Когато някой търговец фалира, какво трябва да се прави? Трябва да го кредитират неговите приятели, онези които го обичат. Който фалира трябва да се кредитира. Кредитът в света е любовта. Все-таки трябва да се намери някой да ги кредитира, знаен или незнаен. Вие имате четири пет души приятели, че те са, които ви познават. Може би вие живеете на земята за любовта на вашите непознати приятели в широкия свят.

Сега някой от вас, който се поставя на материалистична почва казват: Тук е живота. И аз съм съгласен, че е тук живота, но всеки един материалист трябва да развие зрението, че да обхваща цялата земя, да вижда навсякъде. Да вижда Америка, Африка, Азия, Австралия. Да вижда всичките хора как живеят. То е животът. Той вижда малка част и казва: „То е животът." Виждаш десет двайсет дървета, това ли е света? Виждаш десетина буболечки това ли е света? Виждаш десетина говеда, овце, това ли е света? Свят какво значи? Светът е туй което виждаме. Цял ред спорове има, има ли онзи свят или няма. Ти си в онзи свят, ти си и в този свят. Ако не живееш добре, останал само този свят неразбрания. Пък ако живееш добре има и оня свят. Два свята има и двата свята като се съберат те образуват един свят. Един свят не може да направи два свята. Двата свята може да направят един свят. Един свят два свята не може да направи. Вие ще кажете: Един е Бог. Аз бих желал единия Бог съвременните философи да разбират другояче. В Бога всички същества живеят. В туй едното всичко живее. Преди вие да се родите, вие сте били в Него, както житеното зърно е в хамбара на земеделеца. Той го изважда, посажда го в земята. Житото ще каже: „Сега дойдох." Сега ли се появи това жито. То е било в хамбара на този земеделец и той го е посял. Не да поддържаме кой е на правата страна. Който расте е на правата страна. Малкият, който се увеличава е на правата страна. Невежият, който се посвещава е на правата страна. Ученият, който на стари години загазва, забравя е на кривата страна.

Силният, който се разболява е на кривата страна. Богатият, който осиромашава е на кривата страна. Чудни сте, когато някой от вас казва: Аз не искам да си дам богатството. Не разбирате какво е богатство. Да кажем имаш 20 хиляди килограма бакър, доста голямо богатство е 20 хиляди кила. Казваш: Защо ми е, не ми е потребно. Смениш го със злато. Колко кила ще бъде злато. Двайсет хиляди кила, цял керван трябва да го носи. Ти като смениш със злато туй богатство, сам можеш да го носиш. Хората не разбират. Отречи се от своята глупост. Отречи се от твоето невежество. Отречи се от своята скържавост. Отречи се от своята болест. Отречи се от лакомията си. Ядеш повече отколкото ти трябва.

Много лоши възпитатели нас са ни възпитавали в миналото и сега лошо ни възпитават. Само онзи музикант, който може да свири и да пее хубаво, той може да предаде тона. Някой казват, че без да пее може да предаде. Благодаря за такъв, който не знае да свири и да пее ни преподава. Та на този хал сме от такива професори. Казва: Педагогът без да знае може да предава. Не, не. Турците казват: „И да го видиш, не вярвай."

Сега не искам вие да се борите само с вашите погрешки. Не се борете със злото, не се борете с невежеството, не се борете с тъмнината. Какво ще се бориш, де ще хванеш тъмнината? Де ще хванеш невежеството? Драсни една клечка кибрит, запали. В дадения случай тази малката светлина ти помага в тъмнината. Не се бори с глада. С малко хлебец понахрани този глад. Кажи му хубава сладка дума. Ти казваш: Не може ли без хляб. Ако можеше без хляб, животът щеше да бъде десет пъти по-лош отколкото сега. Аз бих казал: Горко на оногова, който не яде. Горко на оногова, който не яде и на земята. Той умира. Горко на оногова, който не учи и не възприема Словото Божие. И той умира. Човек трябва да се храни със Словото Божие. Горко на оногова, който не подхранва сърдцето. Сега става въпрос двама души като се залюбят. Залюбили се. Оставете тия хора, нека се понаядат. Сега тия двамата един на друг се готвят. И двамата са гладували. Онзи порядък, който Бог е създал в света, той е порядък. Онова, което се събужда в твоята душа, то е от Бога. Онова, което се събужда от Него, то е реално. Сенките са реални, но само при реалността. Нещата са реални само при любовта. Нещата са реални само при Божията Мъдрост. Нещата са реални само при Истината. Реалността на истината седи в това, че тя носи свободата. Мъдростта е реална, че тя носи знанието. Любовта е реална, че носи живота. Само чрез живота ние познаваме любовта. Чрез знанието познаваме мъдростта и чрез свободата познаваме истината. Човек, който не познава свободата, не може да познава истината. Истината е повече от свободата. Мъдростта е повече от знанието. Любовта е повече от живота. Ние да благодарим на това, което се изявява.

Сега мнозина седят и казват: Когато идем в оня свят да го видим. Желанието ви е хубаво да идете в оня свят, но оня свят и тук може го видите. Ако искаш ще влезеш. Щом влезеш, страхът в сърдцето е на границата на Божествения свят. Щом се появят личните чувства на обида, достойнство, ти си на границата на Божествения свят. Щом се появи користолюбието ти си на границата на Божествения свят. Една стъпка от тази граница като престъпиш, ще влезеш в Божествения свят, ще видиш, че страхът ти трябва да бъде отвън, любовта отвътре. Понеже ти си изпъдил любовта отвън, а страхът отвътре, търсиш Божествения свят. Кажи на страха: Ти трябва да бъдеш един добър слуга, а любовта да бъде господарка.

В света настава нов порядък. Новият порядък в какво седи? Сега имате революция, имате ново правителство. Турците казват: Алкюст. Няма да ви го превеждам преди да ви го кажа. Досега доброто сте учили в училище. Свърши прогимназия, свърши гимназия доброто, свърши университет. Сега държи матура за диплом. Злото нищо не свършва. Сега Господ вижда, че има един син достоен, всичко свършил. Казва: Тебе ще те поставя господар. Този несретник ще го направя слуга. Доброто казва: Аз ти слугувах толкоз години, подчинявах се на Божия закон, сега ти се подчини. По същия закон ще слугуваш. Като свършиш и ти гимназия и университет и двамата ще се хванем за ръце, ще управляваме света. Сега злото ще дойде да слугува на света. Толкоз години доброто е слугувало. Няма да изпъди злото, но и то ще слугува. Вашият камшик, който имате да биете злото, турете го настрана, защото злото не се бие.

Ще ви приведа един анекдот. Имало във Варненско един знаменит Стоян. Минава един турчин и му казва: Стояне, за пет пари не струваш, за пет пари нямаш сила. – Не говориш истината, казва, аз ще ти покажа, какво струвам. Българинът го хваща за крака, дига го нагоре, сваля го, пак го дига, обръща го надолу с главата, пак го дига. – За пет пари ли не струвам? Казва: Ефенди, много си бил силен, мене ме заблудиха. Дето минавам, ще говоря, че в Стояна Божествено има. Като хване човека за крака, дига го и с главата нагоре и с главата надолу, навсякъде го обръща. Ако вие нямате силата на Стояна, мълчете, не носете характера на турчина – с добро в света не става. Е, хей! Сега Стоян иде в света. Онзи, който е работил е доброто, ще те хване, ще те завърти. Доброто иде да управлява света. Който не вярва в него, за краката ще го хване, ще му покаже, че в доброто се крие Божествена сила, която ще оправи света. Сега не се безпокойте как ще се оправи света. Чудни сте, безпокоите се за нищо и никакво. Когато обелите кората на едно дърво, никой не отива да го лекува. Само си поправя кората. Някой път даже като го отсекат, то пониква отдолу, поправя се. Има морски звезди като и откъснеш крака, наново си създава

крак. В Божествения свят недъзи няма, понеже животът изправя лесно недъзите. Тук в нашия свят, дето нямаме любов, едно колебание има. Ще мислим. Казвате: Речта му не беше логическа. Аз ви питам, за да се предаде един език, с коя дума трябва да се започне. От де започва природата в езика. Природата започва със съюзите, започва с и. Когато човек си загуби паметта, забравя съществителните, понеже са скорошни произведения, после се изгубват местоименията, глаголите и съюзите остават, не се губят. Като започне да се възстановява речта, спомня си глаголите. Това учените хора го казват, правили са наблюдения. Най-после се възстановяват съществителните имена. Не може да каже човек, но казва: Онова, което ходи. Не може да каже кон, но казва: Онова, което бяга. Ако бях писал един буквар, ще започна със съюзите: и, а, у. Ще дойда после до глаголите, че после прилагателните, местоименията. Най-силната дума в езика е глаголът. От тях са излезнали прилагателните, местоименията, съществителните. Онези, които създадоха езика са разумни същества, които са били на земята. Каквото и да говорят, онези, които създадоха езика, бяха умни хора. Те направиха превод от широкия свят да бъде понятен на съвременните хора, при тия условия при които живеят. Една жена откъде трябва да започне? Един мъж откъде трябва да започне? Мъжът трябва да тури за основа доброто. Откъде трябва да започне жената? Жената трябва да започне с послушанието. Ухото е женски орган, не говори, само възприема. Туй ухо Адам го направи преждевременно да говори. Там е всичката погрешка. То си беше на място не говореше, чуваше, хубаво предаваше. Той искаше ухото да му говори. Там е неразумността на мъжа: той иска да има жена, да има деца. Какво ще направи като има деца. Да роди деца, да мязат на него, да бъдат разумни, разбирам да бъдат честни справедливи. Онзи мъж, който е родил един син да убива хората, който е родил една дъщеря да лъже и да убива, това дъщеря ли е? За бъдеще: Блажени онези, които не убиват. Сега се пише: Блажени, които убиват. Българите казват:Не може докато не се бием. Българинът беше много голям герой, да покаже геройството обяви политическа война на Англия и Съединените щати. Тия хора не си поплюват, дойдоха с аероплани, с бомби, като зайци тия българи се изпокриха. Пишеха във вестниците, че духът е мощен. Духът е мощен да влизат в избата и да се крият. Какво стана? София пострада, научихме се на един ум.

Гледайте да не дойдат бомбите върху нашата глава, върху сърдцето и върху душата. Тогава какво ще стане? Не трябва да влизаме в противоречие с Божия закон в света. Сега харесвам, че отделят църквата от държавата и да не четат такива молитви, които четяха. Молитва без любов не е молитва. То е престъпление. Вяра без любов не е вяра. Надежда без любов не е надежда. Турете закона, единствения закон: Дето всичко става с

любов, човек се благославя.

Та казвам: Сега аз ви говоря за отечествения фронт. Отгоре какво говорят? Дотолкоз, доколкото отечествения фронт на земята е изпълнил отечествения фронт отгоре, Бог ще благослови. Да мислите тъй да минем. Казва: Стани ортак с дявола само да минеш моста. Никакъв ортак не ставай, той фалирал. Слуга ще стане, няма пари. Ще ви приведа онзи пример. Има един от старите окултисти, той представил дявола в нашите времена, че се обезсърдчил, че учениците, дето ги учил, не го слушат. Каквото каже, не го слушат. Всеки гледа своя интерес. Казва: Дадох си знанието, но всички взеха ми силата и ме оставиха сам, никой не ме зачита. Отишъл на едно място в планината, замислил се дълбоко, какво разрешение ще има. Същевременно от планината се качили две змии и се забили в гърдите му, тъй има болка вътре, не ги чувствува. Вижда отдалече Христа и започнал да си клати главата, казва: Късно идваш, преди две хиляди години можех да ти дам тия царства на земята, сега и мене не ме слушат. Христос му казва: Аз не идвам да ми дадеш царства, аз ида да ти дам приятелски съвет. Ти си доста умен, светът не те почита. Обърни се да служиш на Бога, не да го обичаш, но да му служиш. Имаш бъдеще, защото ще служиш. Дето казва, че го праща във вечния огън, аз виждам, туря го слуга на Бога. Каквото му кажат на децата, на буболечиците, на растенията, навсякъде на всички да услужва, да не убива никого. Знайте какво мъчение е за един горделив дух, който е управлявал света да служи.

Сега не искам да ви говоря, да ви убеждавам. Ако сте от тези, които не разбирате, съдбата ви е записана, ще бъдете слуги. Ако досега сте служили без любов, ще бъдете слуги. То е свършено туй. Ако внесете любовта, ще бъдете поставени господари. Не се лъжете. Дотогава, докато хората ви носят на гърба, вие не сте силен човек. Вашата радост всеки може да ви я вземе. Вие се радвате. Преди години ходих на екскурзия на Витоша. Един баща води едно момиченце на шест години. Върви с бащата и понеже не е ходило, уморяват се краката на момиченцето. Неразположено е. Бащата го вземе на рамото, тури го, носи го. То стане разположено, започне да говори. Километър го носи, дотежи му, сложи го на земята. Бащата стане весел, детето е неразположено. Казвам: Погрешката е там, че бащата носи туй дете, понеже го е взел със себе си, ще го носи, ще го слага. Няма да го носи догоре. Нищо не му казвам, гледам го, носи го, слага го после на земята да ходи. Другите мърморят, що му трябва да носи това дете, да го носи на гърба си, но да го напляска. Няма какво да го напляска. Погрешката е в нас, че ние ходехме бързо, детето не е екскурзиант. Трябваше да намалим двойно нашия ход, щеше да се уреди работата. Този брат го изкара детето горе. Горе детето на раменете, долу детето, горе детето, долу детето, той весел, тя весела, той весел, тя весела – качиха се

горе на планината. Казвам: Вие стария живот ако го носите, ще го снемате по някой път, ще ви домилее. Вие искате да забравите стария живот. Само да не е господар, но може да го носите, ще го потърпите. От стария живот ще излезе нещо. Старият ще се подмлади, младият ще остарее. Казвате: Да се освободим от това зло. Трябва разбиране. Единствено трябва да се приложи. Трябва да се тури любовта да примири злото с доброто. Заради любовта злото и доброто да започнат да ни слугуват.

Казва Христос: „Аз съм лозата – вие пръчките“. Значи ти като пръчка на тази лоза, зависи то лозата. Ако пребъдеш с любов, соковете на тази лоза ще преминат в тебе. Ако не пребъдеш както трябва, тогава тази пръчка се отрязва. Та казвам: При сегашния живот ние сме си създали излишни мъчнотии. По някой път искате да се жените. Аз намирам много хубаво е, по-хубаво нещо от женитбата няма, когато е с любов. Но и по-голямо пържило от жененето няма, когато е без любов. Момата иска да се ожени, иска красив и богат, иска да говори хубаво. Тя не се е научила още да служи. Тя трябва да разбира неговата душа, да бъде готова да отговаря, да познава ума му, да познава сърдцето му, да познава неговата душа, неговия дух, да знае как да постъпва. Казва: Колко беше едно време любезен, сега стана груб. Момъкът казва: Каква беше любезна едно време, какви писма пишеше, сега колко е груба. Аз на мнозина съм давал следния съвет. Идва някоя жена, иска да напусне мъжа си. Казвам: Ако го напуснеш, ще те задигнат в другия свят. Ако издържиш да му служиш, ще те благослови Господ, ще те държи докрай.

Едно от двете ще слушате. Доброто както служило толкоз години, сега и злото ще служи. Аз не говоря за неща въображаеми. Тук са слизали велики същества и са страдали. Защо страда Христос, от какво страда? Не можеше ли да осакати всичките противници, да изсъхнат техните ръце, крака? Ако искаме всеки, който ни обиди, да изчезне. Блъснеш се в някое дърво, да изсъхне, блъснеш се в някой камък, прокълнеш го, той да се разсипе. Наквасиш се във водата, казваме нещо лошо, да пресъхне. Какво ще стане? Величието на света седи в две неща на земята: Онзи, който може с любов да издържи, не без любов, да има знание и да бъде свободен. Никога не се женете за един човек, който не те люби. За момъка правило турете. Вчера дойде едно малко детенце на поляната на четири, пет години и казва: Аз искам да стана ученик. Целуна ми ръка. Аз го погледнах, ученик иска да стане. Погледна ме и ми казва: Не ме ли харесваш? Може ли да стана ученик? Аз нищо не му казвам. Което казва ще бъде. Щом казва тъй, тази мисъл, която носи, като стане възрастен, ще стане. Може да бъдеш велик, ако имаш любов. Без любов не може. То е най-лесният път в света. Ако нямате любов, намерете един човек, който има любов. Като нямате огън отивате при съседа, той има печка. Ако нямате любов, с която

да си стоплите сърдцето, идете на гости, ако някой друг няма да дойде у вас.

Та казвам: В любовта трябва да знаете, тя не се предава. Любовта има два източника. Тя произтича от симпатичната нервна система, отгоре предава като радио. Или се предава от мозъка. Тази любов отгоре и отдолу трябва да се посрещне. Дето се прекръстосват, там се образува животът. Сега ще ви кажа, че всякога когато един момък и една мома в тях теченията от симпатичната неравна система и мозъка не може да се пресекат в един фокус, те остават бездетни. Когато се пресичат теченията те имат деца. Колкото са по на фокус, по-добри са децата; колкото не са на фокус, не са добри. Трябва цяла школа. Вие мислите, че е лесно да напишете едно любовно писмо. И аз може да напиша. Доста хубави писма може да напиша. За религията предавам колко хубави работи. Но религията е закон на любовта, на служене на Бога, служене на ближния, на буболечици, на дървета. Не само не дава, но има растения, има дървета, на които трябва да услужи. Някой път вървиш, блъснеш се в някой камък. Няма да го ритнеш. Някой _ няма да го ритнеш. Обхода трябва. Всички тела, които съществуват са живи и трябва да имаме разумно отношение. Ние считаме близки братята и сестрите, българите, другите народи ги считаме чужди. Това е на място, но отечествения фронт отгоре и отечествения фронт на шестата раса обема цялото човечество. Законът на шестата раса е Любовта. Та казвам: Знаете ли какви ще бъдат преимуществата на шестата раса? Ако вие разбирате, както някоя мома иска да бъде красива, тя не знае, че красотата носи голямо нещастие. Грозотата на физическия свят носи по-големи блага, отколкото красотата. Красотата всеки иска да я обсеби, да я вземе. Грозотата всеки я отхвърля. Красивият човек не е свободен. Вземете един министър, колко души ще дойдат. Вземете един лекар, 20, 30, 40, 50 души болни може да дойдат. Всичките лекари бягат като попарени. Само да пипне пулса, погледне окото и казва: Върви си. Има същества, които трябва да се лекуват. Аз ви казвам: Духовната наука или законът на любовта трябва да ни научи, как да се образуват отношенията между нас. Ти минаваш, виждаш някой човек с неговите недъзи. Тия недъзи, които той носи, не са негови. Мене ми разправяше един българин, бил в град Бостън, казва: Гледам в града се разхожда един европейски цар из главните улици. Минават американците и никой не обръща внимание. Чудя се, студен народ, как минават така. Той е един човек висок два метра. Като минава гледам, гърбът му написан отгоре до долу с обявления. Отпред цар, отзад обявления и американците се гърба гледат, лицето му не гледат, гърба гледат. Аз се обърнах и гледам гърба. Ние съвременните хора гледаме гърба на нашите царе за обявленията, които носят. Лицето на човека е човекът. Всички тия минали князе и царе, всички те носят обявления на гърба си. Кой как мине да се

обръща да гледа гърба им. Господ не ни създал за царе и князе, за министри. То е почетна служба. Ще служиш, ще те уволнят. Някой артист на сцената играе ролята на цар или някой съдия. Излезе от театъра, пак си е човек.

Онова великото благо, което Бог е вложил в човека, великото благо, което човек е вложил в душата си, която му е дал, ума, който му го дава, те са най-големите блага, които Бог му е дал в него. Трябва да се отличава, сърдцето трябва да има плодове, умът трябва да има плодове, душата трябва да има плодове. В своята градина на духа ние трябва да имаме плодове. Слизат ангели да видят, дали има плодове в нашата градина на ума, на сърдцето, на душата. Сега чакаме да идем на оня свят. Там ще претърпите голямо разочарование. Вие ще мязате на онзи американец, един милионер богаташ, той се преселил в оня свят. Отива при свети Петър и казва: Искам да ида при Господа. Много добрини съм правил. Правил съм църкви, училища, пътища, железници, фабрики, на вдовици къщи съм правил. Петър казва: Затуй писаха ли вестниците? – Писаха, да знаят. Казва: Платено ти е. Виж направил ли си нещо, за което вестниците не са писали. Започнал да си спомня, дошло му на ум, че веднъж като отивал в кантор代ата, една вдовица му поискала и той и дал един долар. Казва: Дадох веднъж един долар и не счетох, че е важно, за него вестниците не писаха. Казва: Заради него може да идем при Господа. Разправят на Господа. Господ казва: Дайте му два долара и да се върне на земята. С един долар работа не става. И с църкви и с училища, те са хубави неща за народа. Онова, което ние създаваме в себе си, онова, което остава като качество на нашия ум, онова, което остава като качество на нашето сърдце, онова, което остава като качество на нашата душа, те са неща, от които за бъдеще човек се нуждае.

Ако сега бяхте от шестата раса и кажа да стане един от вас да пее, ще стане, ще пее и всички ще бъдат доволни. Сега колко души може да станат и всички да бъдат доволни? Някой може да свири, но знаеш колко мъчно може да се угоди на съвременните хора. Като свири, виртуоз трябва да бъде човек, за да бъдат доволни хората. Има една школа, всички може да се научите. Любовта, която не кара човека да пее, не е любов. Първото нещо, детето като обича майка си, пее. Младата мома като се влюби, пее. Като дойде разочарованието престава да пее. Любовта носи пение. Сега ще ми кажете: Не говори за тия работи, ние вече сме женени, деца имаме. Какво ще ни говориш за любовта, срамота е втори път да се женим. Аз вземам жененето като служение. Може да съм слугувал при някой господар. Отивам при друг господар, при него ще служа. Дето слугуваме с любов, там е мястото. Като намеря онзи господар, аз съм доволен от него и той е доволен от мене. Другите са опити. Постоянно се оплакваш, че те

изнудват, не те оценяват, не може да починеш, въздух не може да поемеш, откъснали ти се ръцете. Едно време имахме един Цеко, той отиде в другия свят да си почине малко. Кой как дойде, се Цеко кара да му услужи. Цеко направи това, той го прави и никой не се отплаща. Дойде трудна работа, Цеко да дойде. Направи Цеко, кажат: Благодарим ти. Цеко пак гледа. Този не му плаща, онзи не му плаща, гледам го той пише стихотворения. Най-първо му се смяха, че е прост. Този има да му дава, напише една поезия. Този Цеко стана поет. Този не му плаща, пише поезия, онзи не му плаща, пише поезия. Най-после преди да си замине за другия свят, остава една поезия. Той се влюбил в една млада, която се оженила, тя бездетна и изкушава се. Остава в любовното писмо, че за да не би да направя прегрешение с тебе, аз ще замина на другия свят. Казвам: Цеко избяга в оня свят, за да не направи прегрешение. Похвалявам Цеко. То е факт, писмото е хубава поезия. Кое ни препоръчва някои хора? Достойнството. Кое е достойнството в света? Аз ви проповядвам, но зависи какво мисля. Чистотата на моята мисъл е важна. Гледам ви, в какво седи хубостта на погледа. Във всеки поглед предавам ли нещо или не. Не е въпросът там. Аз като гледам хората, виждам колко велики работи Бог е вложил в най-невежите хора. Казвам: Какво бъдеще имат тия хора. Като погледна казвам: Хубаво бъдеще имаш. Та ви казвам и на вас: Хубаво бъдеще имате. Старите имат добро бъдеще, младите имат добро бъдеще, сприхавите имат добро бъдеще, страхливите имат добро бъдеще. (Мина един аероплан наблизо и дигна голям шум.) Един е, ами ако са двайсет?

Радвайте се на благата, които Бог е вложил навсякъде. Радвайте се на камъните, на скъпоценните камъни, на простите камъни, радвайте се на всичко, понеже растат тия работи. Радвайте се на буболечиците, радвайте се на всичко, което ви заобикаля. Радвайте се най-после на тия, които ви обиждат. Някой цигулар свири на цигулката. Цигулката е интелигентна, не е мъртва. Цигулката от любов търпи, като търка. Някой цигулар свири полекичка, някой грубичко. Издава цигулката най-хубавите тонове.

Та казвам: Когато дойде някое велико същество да свири, се ще образува някаква приятност – докато свири с неговата ръка, неразположен си духом, като мине година, две ще свикнеш, започнеш да чувстваш музиката. Писанието казва: „Всичко, което се случва на онези, които любят Бога, всичко ще се превърне за добро.“ Радвайте се на вашия лош мъж. Радвайте се на вашия лош син. Радвайте се вашата лоша дъщеря. Радвайте се на вашия лош слуга. То е негативната страна. Радвайте се два пъти на вашия добър съпруг. Радвайте се два пъти на вашата добра съпруга. Радвайте се два пъти на вашия добър син, на вашата добра дъщеря, на вашия добър слуга. Тия работи са доста трудни. Без любов не може да се служи. Как е възможно човек да живее без въздух? Тогава е невъзможно да се слугува на

Бога без любов. Въздух ако няма една минута не може да издържи човек, задушава се. Една от най-важните функции е дишането. Аз не искам да бъдете много добри; ще бъдете много нещастни. Все-таки малко подкиселяване трябва. Само сладко много става. Някой път хлябът е влажен, мухлясва, сухарът издържа, коравичък е, но издържа.

Аз ви казвам: Търсете любовта с единствената мисъл да станете здрави. Според разбирането, според слугуването на любовта ще зависи вашето здраве. Според разбирането на любовта зависи вашият душевен живот. Според разбирането на любовта зависи вашият умствен живот. Според реализирането на любовта зависи вашият сърдечен живот. Материалните блага зависят от любовта. Вие бързате в нещата. Не пожелавайте благото на другите хора. Мойсей, който писа този закон, каза: Не пожелай имота на ближния си. Онова, което Бог ти е дал, то е твое право. Че някой е богат, радвайте се, че е богат. Че има някой къща, радвайте се. Че ти нямаш къща, радвайте се. За някои от вас първо трябва да се знае да си направи къща. За бъдеще аз бих желал къщите да бъдат направени отвсякъде от стъкло. Цялата ви къща да бъде стъклена. Щеше да бъде много хигиенична една къща от стъкло. Онези, които нямате сега къщи за бъдеще ви пожелавам да имате стъклени къщи и най-хубаво уредени. С колко стаи? Най-малко пет стаи. Една за вашия възлюбен, една за вашата възлюбена, една за вашия син, една за вашата дъщеря и една за вашия възлюбен слуга. После вие защо се обезсърдчавате. Аз виждам какви не проекти. Вие седите и казвате: Не си струва да живее човек. Не си струва да се живее с това разбиране за живота. щом не си струва, измени го. Щом едно място не ти е приятно, измени мястото, иди на друго място. Щом на едно място не те обичат, иди на друго. Казва Христос: Иди на друго. Като обиколиш цялата земя, ще намериш едно място, дето Господ ти е дал. Господ тук не ви е пратил. Тук по известен кармически закон сте дошли. Вие още не сте за България. Някой е англичанин, но той още не е англичанин. Кармически се е преоблякъл. Ако идете в Англия, ще видите хора, които не са за англичани. Ако идете в Германия, ще видите хора, които не са за Германия. Има едно смешение на расите. Една жена от по-низша раса, кръвта е по-гъста. Вземете един бял и една черна. Ако жената е черна и мъжът бял, ако жената е по-силна, в първото поколение се ражда черно, във второто и третото се раждат черни и чак в четвъртото поколение ще се роди бяло. Ако мъжът е по-силен, тогава се ражда белия. Казва: Как стана.

Сега не искам да остане във вас едно обезсърдчение. Вие се радвайте за живота, който сте минали досега. Тепърва Бог ви е пратил и за бъдеще има дето трябва да бъдат. Сега трябва да чакате на земята, докато се изпълните със знание, със свобода, с любов. Като имате тази подкрепа на Божествения свят, ще идете да работите. Някои от вас ще бъдете

художници, някои ще бъдете музиканти или пианисти, или цигулари, или китаристи, или арфисти, или на някой друг инструмент ще свирите. Някои от вас ще бъдете певци, някои алтисти, някои сопрани, някои тенори, някои басисти. Не такива басисти, не такива алтисти. Не че са лоши сегашните. Бас е, който прилага. Басът е основа на пеенето. Сопранът горе дава. Басът плодове дава. Казвам: Тенорът показва докъде басът може да се качи. Алтът показва, сопранът докъде може да слезе. Докъде тия блага може да слязат. Алтът за нас е елемент, който остава недоразвит. Трябва да има доста добри алтисти. В сопрана трябва да бъде ясен, привлекателен тонът. В басът трябва да бъде обемист, топъл. Басът е с дълги вълни, сопранът е с къси вълни. Всички онези, които искат да управляват света, трябва да бъдат басисти. Онези, които трябва да донесат хубавия свят от Божествения свят, трябва да бъдат сопрани. Онези, които трябва да покажат пътя, по който трябва да се приложи, трябва да бъдат тенори и трябва да бъдат алтисти. Сега ви предлагам да избере или басисти или сопрани, или тенори или алтисти. За бъдеще да може да пеете или да служите на Бога както трябва. Или да служите на Любовта както трябва.

„Аз мога да любя“.

Божията Любов носи изобилния и пълен живот. (Три пъти.)

1944_10_29 Слабият и силният
От томчето Заветът на Любовта т.2

СЛАБИЯТ И СИЛНИЯТ

Ще прочета 15. глава от Евангелието на Йоан. Тя е малка част от една голяма беседа на Христа, даже и резюме не е. Тая глава трябва да се чете често, за да може да се влезе във връзка с цялата беседа. Тя е само един прозорец. Трябва да се местим на разни прозорци, за да се види цялата беседа. Човек на земята има две очи, а не само едно око.
Най-късото изречение, което съдържа смисъла на живота, и което сме в състояние да преведем на български език, е следното: В света има само двама души – силният и слабият, крайно силният и крайно слабият. Питате, как се спогаждат те. Има един закон, на който служат и двамата – Божият закон. Ако крайно големият не изпълни Божия закон, започва да се смалява; и ако крайно малкият изпълни Божия закон, започва да се увеличава. Щом започнеш да се смаляваш, трябва да знаеш, че твоите работи не вървят по Божия закон. Ако големият започне да се смалява, той е престъпил Божия закон. Ако малкият започне да се увеличава, той е изпълнил Божия закон.

Христос казва: „Аз съм лозата". Човек е същество, направено от две живи дървета. На едното дърво корените са в мозъка, а клоните растат надолу в тялото. На другото дърво корените са в симпатичната нервна система, а клоните отиват нагоре. Там, дето се срещат две дървета, се образуват два вида плодове. Едното дърво представя крайно голямото, другото дърво представя крайно малкото – сърцето. То е малкият човек. Ако малкият човек изпълнява Божия закон, увеличава се. Ако големият човек не изпълнява Божия закон, смалява се. Това е мярката. Значи, не е в големината. Тъй щото, всеки може да стане голям. И всеки може да стане малък. Ако съжаляваш, че си малък, погрешката е в тебе, не си изпълнил Божия закон. Ако се радваш, че ставаш голям, че растеш, ти изпълняваш Божия закон. На земята и двата закона работят. Малкото никога не боледува. Само големите хора боледуват, само те страдат. Страданията им произтичат от това, че не изпълняват Божия закон. Не че не искат да го изпълнят, но по някой път се съзнават като божества. Съвременните хора се запитват: Какво ново има? Всички се интересуват, какъв ще бъде следващият порядък. Какъв ще бъде? Досега хората са били в едно болезнено, анормално състояние. Тепърва трябва да ги лекуват от невидимия свят, за да станат здрави. В бъдеще ще дойдат лекари за здравите хора. Когато се казва, че някой аристократ има трима слуги, той е болен. Надвесили се над леглото му, гледат да не умре. Ако и вие искате някой да ви слугува, болен човек сте. Когато някой ви слугува от любов,

това е здравословно състояние. Каквото и да е друго служене, каквото и да е верую, каквато и да е наука, това са анормални състояния на човешкия дух. Казват: Той е учен човек. Аз искам да зная, нормален ли е той, здрав ли е, неговата ученост произтича ли от закона на любовта.

Сега аз говоря за любовта, която дава живот, в която животът се ражда. Имайте пред вид: Това, от което произтича животът, е любовта. Това е кратко определение на любовта. Казано е в Писанието, че любовта е плод на Духа. Някой от вас могат да съжаляват, че не са учени. В известно отношение аз се радвам, че някой хора са прости и неучени. Понякога е добре човек да бъде невежа, за да не прави зло. За да обича, човек трябва да бъде учен; за да има знание, той трябва да бъде учен; за да бъде свободен, той трябва да бъде учен. Понякога знанието ограничава човека. Той казва : Аз тъй чувствувам. Чувствуването не е мярка. Ти чувствуваш, че имаш воля, но това не показва, че, наистина, имаш воля. Ти чувствуваш, че си богат, но това ни най-малко не определя твоето богатство. Като изгубиш богатството си, не чувствуваш ли, че си го изгубил? Като изгубиш знанието си, не чувствуваш ли, че си го изгубил? Казваш: Страдам. Страданието е мярка. Вярата е независима от човешките чувства – тя е съзнателно чувство. И при лошите условия, човек може да има вяра, по-силна, отколкото при добрите условия. Например, болният може да има по-голяма вяра от здравия. Здравият може да има самочувствие, това е друг въпрос. Болният вярва, че ще оздравее, че болестта му ще мине.

Христос казва: „Аз съм лозата, вие пръчките”. Значи, Той е лозата, а ние сме пръчките върху тая лоза. Следователно, всеки трябва да бъде добре присаден и да се грижи за своята присадка. Хората страдат, защото и лозите страдат. От десетки години лозите в България бяха нападнати от филоксера. Лозарите бяха принудени да присадят местната лоза с американска. Местната лоза беше по-хубава от тая, която донесоха от Америка. Какво показва филоксерата? Защо пострадаха лозята от филоксерата? Съвременната война, съвременните недоразумения в човечеството, това е филоксера в умовете, в душите и в сърцата на хората. Аз правя аналогия между лозата и човека. Във Франция се изтребиха лозите, в България също. Навсякъде, дето проникна филоксерата, проникна и войната. Когато лозата боледува, и човек боледува. Когато лозите се развиват добре, и хората живеят добре. Мислите ли, че е добро за селяните или за даден народ, ако горите им изсъхнат? Не е добро за народа, ако горите изсъхват и се изтребват. Има връзка между хората и горите. Ако кракът те заболи, какво показва това? – Че ти си изгубил почвата, по отношение на оня основен живот. Може да те боли крак, може да те боли око, може да те боли ръка, това показва, че основата на живота е нарушена.

Какво трябва да се прави тогава? Когато търговецът фалира, какво трябва да прави? Неговите приятели, ония, които го обичат, трябва да го кредитират. Който фалира, трябва да се кредитира. Кредитът в света е любовта. Все трябва да се намери някой да ви кредитира, знаен, или незнаен. Вие имате четири - пет приятели, те ви познават. Може би вие живеете на земята за любовта на вашите непознати приятели в широкия свят. Някои се поставят на материалистична почва и казват, че тук е животът – в материалния свят. И аз съм съгласен, че тук е животът, но всеки материалист трябва да развие зрението си така, че да обхване цялата земя, да вижда навсякъде, по всички континенти. Той трябва да вижда, как живеят хората. А тъй, да вижда една малка част и да казва, че това е животът, не разбирам. Виждаш 10 – 20 дървета, това ли е светът? Виждаш десетина буболечици, това ли е светът? Виждаш десетина говеда, овце, това ли е светът? Какво означава светът? Светът е туй, което виждаме. И днес всички спорят, има ли друг свят или няма. Че ти си и в тоя свят, и в оня. Ако не живееш добре, за тебе остава само неразбрания свят. Пък ако живееш добре, има и друг свят – оня свят. Два свята има. Като се съберат, образува се един свят. Значи, светът е един. Не може един свят да се раздели на два свята, но двата свята образуват един.

Казвате: Един е Бог. Бих желал съвременните философи да разбират другояче Единния Бог. Всички същества живеят в Бога. Всичко живее в Единния. Преди да се родите, вие сте били в Него, както житното зърно, преди да се посее, е било в хамбара на земеделеца. Земеделецът го изважда оттам и го посява в земята. Право ли е, ако житното зърно каже, че сега се е появило? Сега ли се появи житното зърно? То е било в хамбара на земеделеца, и той го е посял. Не е въпрос, кой е на правата страна. Който расте, той е на правата страна. Малкият, който се увеличава, е на правата страна; невежият, който се просвещава, е на правата страна. Ученият, който на старини губи паметта си, губи знанието си, е на кривата страна; силният, който се разболява и губи силата си, е на кривата страна; богатият, който обеднява, е на кривата страна. Чудно е, когато някой казва, че не дава богатството си. Той не разбира, какво нещо е богатство. Например, имаш 20 хиляди килограма бакър – голямо богатство, цял керван трябва да го носи. Смениш ли го в злато, сам можеш да го носиш. Ако хората разбираха, щяха да се отрекат от своята глупост, от своето невежество, от своята скържавост, от своите болести, от лакомията си. Не яж повече, отколкото трябва! Съвременните хора се нуждаят от нов начин на възпитание. Лошо са ни възпитавали в миналото, лошо ни възпитават и днес. Само оня музикант, който знае да свири и пее хубаво, може да предаде тона правилно. Казват, че някой, без да е певец, може да предава пеене. Благодарим за такъв преподавател, който не знае да свири и да пее.

От такива професори сме дошли до това положение. Мнозина мислят, че педагогът, и без да е певец, може да предава пеене. Турците казват:”И да видиш, не вярвай”.

Не искам вие да се борите с вашите погрешки. Не се борете със злото; не се борете с невежеството; не се борете с тъмнината. Де ще хванеш тъмнината? Де ще хванеш невежеството? Запали една свещица, и нейната светлинка ще ти помага в тъмнината. Не се бори с глада! Нахрани го с малко хлебец. Кажи му една сладка дума. Казват: Не може ли без хляб? Ако можеше без хляб, животът щеше да бъде десет пъти по-лош от сегашния. Аз бих казал: Горко на оногова, който не яде! Ако не яде, той умира. Горко на оногова, който не учи и не възприема Словото Божие! И той умира. Човек трябва да се храни със Словото Божие. Горко на оногова, който не подхранва сърцето си! Двама души, които се любят, критикувате ги, казвате: Любят се! Оставете тия хора, нека се понаядат. И двамата са гладували. Те си готвят един на друг.

Истински порядък е тоя, който Бог е създал. Онова, което се събужда в твоята душа, то е от Бога. А събуденото от Него е реално. При реалността и сенките стават реални. Нещата са реални само при любовта. Нещата са реални само при мъдростта. Нещата са реални само при истината. Реалността на истината се заключава в това, че тя носи свобода. Мъдростта е реална, понеже носи знанието. Любовта е реална, понеже носи живота. Чрез живота познаваме любовта. Чрез знанието познаваме мъдростта. Чрез свободата познаваме истината. Човек, който не познава свободата, не познава и истината; тя е повече от свободата. Мъдростта е повече от знанието. Любовта е повече от живота. Да благодарим на това, което се изявява. Казвате: Кога ще идем на оня свят да го видим? Желанието ви е добро, но оня свят и тук може да го видите. Ако искате, ще влезете в него. Но щом се появи страхът в сърцето ви, вие сте на границата на Божествения свят. Щом се появят личните чувства – на обида, на достойнство, вие сте на границата на Божествения свят. Щом се появи користолюбието, вие сте на границата на Божествения свят. Една стъпка като направите, ще влезете в Божествения свят. Ще видите, че страхът трябва да бъде отвън, а любовта – отвътре. Понеже сте изпъдили любовта отвън, а държите страха отвътре, търсите Божествения свят и не го намирате. Кажи на страха: Ти трябва да бъдеш добър слуга, а любовта да ти бъде господарка.

Нов порядък иде в света. Досега доброто сте пращали на училище. Свършило е прогимназия, гимназия, университет, сега държи последния си изпит. Злото нищо не е свършило досега. В доброто Господ вижда един достоен син, който всичко е свършил успешно. Господ казва: Тебе ще

направя господар. Тоя несретник – злото, ще направя слуга. Доброто казва на злото: Слугувах ти толкова години, подчиних се на Божия закон, сега ти ще му се подчиняваш. По същия закон ще слугуваш. Като свършиш и ти училището, двамата ще се хванем за ръце и заедно ще управляваме света. Сега е ред злото да слугува. Толкова години доброто е слугувало! Злото няма де бъде изпъдено, но ще слугува. Камшика, който сте приготвили да го биете, турете настрана – злото не трябва да се бие.

Ще ви приведа един пример: Във Варненско имало един знаменит младеж – Стоян. Един турчин минал покрай него и му казал: Стояне, пет пари не струваш, нямаш сила за пара. – Не говориш истината. Аз ще ти докажа, колко струвам. Стоян хванал турчина за крака, дигнал го нагоре, свалил го, обърнал го с главата надолу, отново го вдигнал и сложил на земята. – За пет пари ли не струвам? – Много си силен. Мене ме заблудиха. Дето отивам, ще казвам, че Стоян има сила. Божествена сила има в Стояна. Ако вие нямате силата на Стояна, по-добре мълчете. Не говорете като турчина, че доброто не е силно. Сега Стоян иде в света. Оня, който е работил, е доброто. Ще те хване, ще те вдигне във въздуха. Доброто иде да управлява света. Който не вярва в това, доброто ще го хване за крака и ще му покаже, че в него се крие Божествена сила, която ще оправи света. Не се безпокойте, как ще се оправи света. Вие сте чудни, когато се тревожите за нищо и никакво. Когато обелите кората на едно дърво, кой го лекува? То само си поправя кората. Даже като го отсекат, то пониква отдолу. На морската звезда, като ѝ откъснат крака, образува си нов крак. В Божествения свят недъзи няма. Животът лесно изправя недъзите. В нашия свят, дето няма любов, има колебание.

Казват за някого: Речта му не е логична. Когато предавате един език, с коя дума трябва да започнете? Как започва природата, с коя дума? Тя започва със съюзите. Забележете, че когато човек изгуби паметта си, първо забравя съществителните, понеже най-последни са се явили. След тях забравя местоименията, прилагателните, глаголите. Само съюзите остават, с тях си служи. Когато говорът се възстановява, болният си припомня първо глаголите, а най-после съществителните. Така казват учените, които са правили наблюдения. Такъв болен, като не може да си спомни думата човек, казва: Онова, което ходи. Вместо кон, казва: Онова, което бяга. Ако бях писал буквар, ще започна със съюзите, после с глаголите, прилагателните, местоименията. Най-силната дума в езика е глаголът. От него са произлезли прилагателното, местоимението, съществителното. Езикът е създаден от разумни същества, които са живели на земята. Създателите на езика са били умни хора. За да бъде езикът разбран от хората, те направиха превод от природата.

Казвам: Както в езика всяка дума трябва да бъде точно на мястото си и да се знае, отде произхожда, така и човек трябва да знае, отде да започне. Жената отде трябва да започне? Мъжът отде трябва да започне? Мъжът трябва да тури за основа на живота си доброто, а жената – послушанието. Ухото е пасивно, само възприема. Това ухо стана причина Адам преждевременно да проговори. Там е всичката погрешка. То си беше на място, когато не говореше, когато само чуваше и предаваше добре. Но Адам, като поиска ухото да му говори, прояви своята неразумност. Той пожела да има жена, да има и деца. Какво ще постигне, ако има деца? Да роди деца, но да приличат на него, да бъдат разумни, да бъдат честни, добри, справедливи. Ако бащата е родил син, който убива, и дъщеря, която лъже, деца ли са? Блаженни са ония, които не убиват и не лъжат. Досега се е писало, че е блажен оня, който убива. И българите казват, че не може без война. Опитаха се и те да проявят геройство, да обявят символична война на Англия и Америка. Но и тия хора им отговориха. Дойдоха със самолетите си, с бомбите си, и българите се изпокриха като зайци. Пишеха във вестниците, че духът е мощен. Мощен е духът, да влизат в избите да се крият. Какво стана в резултат? София пострада, а ние научихме един добър урок.

Едно е страшно: Да не дойдат бомбите върху главата, върху сърцето, върху душата. Не влизайте в противоречие с Божия закон. Сега харесвам, че отделят църквата от държавата. И в училищата няма да четат молитва. И това е добро, защото молитва без любов, не е истинска молитва. Вяра без любов, не е истинска вяра. Надежда без любов, не е истинска надежда. Един закон съществува: Всичко, което става с любов, се благославя.

Сега се говори за Отечествения фронт. Какво казват отгоре за него? Дотолкова, доколкото Отечественият фронт е в съгласие с Божествения Отечествен фронт, Бог го благославя. Да мислите, че можете да минете, както и да е, това е заблуждение. Ще кажеш: Стани ортак с дявола, докато минеш моста. – С дявола ортак не ставай, той е фалирал. Да стане слуга! Един от старите окултисти представя дявола в нашите времена, като обезсърчен, отчаян, че учениците му не го слушат. Давал им съвети, не изпълнявали – всеки си гледа своя интерес. Дяволът казал: Дадох знанието си, отнеха силата ми и ме оставиха сам в света. Никой не ме зачита. Отишъл на планината и се замислил дълбоко, дано намери някакво разрешение. В това време две змии се впили в гърдите му. Но вътрешната му болка била толкова голяма, че той дори не ги усетил. По едно време видял, че Христос се приближил към него. Дяволът си поклатил главата и казал : Късно идеш. Преди две хиляди години бях в сила да ти дам всички земни царства, но сега и мене не слушат. Христос му отговорил: Аз не ида да ми дадеш царства, но да ти дам един приятелски съвет. Ти си умен, но

светът не те почита. Обърни се да служиш на Бога. Не казвам да Го обичаш, но само да Му служиш. В служенето се крие твоето бъдеще. Казва се, че Христос праща дявола във вечния огън. Но аз виждам, че Той го поставя слуга на Бога. Праща го да служи на слаби и на страдащи, да служи на всички и навсякъде без насилие. Знаете ли, какво мъчение е за един горделив дух, който е управлявал света – да служи!

Сега не искам да ви убеждавам. Ако сте от тия, които не разбирате, съдбата ви е подписана: Ще бъдете слуги. Ако досега сте служили без любов, ще бъдете слуги. Ако внесете любовта, ще бъдете господари. На се самозалъгвайте. Знайте, че докато хората ви носят на гърба си, не сте силен човек, и радостта ви всеки може да вземе. Преди години, на една екскурзия до Витоша, гледам , един баща води своето шестгодишно момиченце. Върви то с баща си, но понеже не е ходило, краката му се уморяват и губи разположението си. Бащата го вземе на рамото си, носи го. Веднага момиченцето добива разположение и започва да приказва. Като повървяха така един километър, бащата се умори и го свали на земята. Сега той става весел, а детето – неразположено. Погрешката е там, че бащата води момиченцето на екскурзия. Щом го е взел, той не може да не го носи. Ще го слага на гърба си, ще го сваля на земята, докато стигнат горе. Наблюдавам ги, но нищо не казвам. Другите мърморят: Що му трябваше да води това дете? Нека го понапляска малко. Казвам: Детето не е екскурзиант. Погрешката е наша – ходихме бързо. Трябваше да намалим нашия ход.

Старият живот, който носите понякога на гърба си, ще го снемете; домилее ли ви, отново ще го вземете. Вие искате съвсем да забравите стария живот. Може да го носите, но гледайте само да не стане господар. От стария живот ще излезе нещо. Старият ще се подмлади, младият ще остарее. Разбиране трябва! Вие искате да се освободите от злото. Единственото нещо, което може да примири доброто и злото, това е любовта. Заради нея доброто и злото ще започнат да слугуват.

Христос казва: „Аз съм лозата, вие пръчките". Докато си пръчка на тая лоза и пребъдваш на нея с любов, соковете и ще минават през тебе. Ако не пребъдваш с любов, тогава тая пръчка се отрязва. В сегашния живот ние си създаваме излишни мъчнотии. Някой иска да се жени. Намирам, че женитбата е хубаво нещо. По-добро от женитбата няма, но когато е с любов. И по-голямо пържило от женитбата няма, когато е без любов. Момата търси красив момък, богат, да говори хубаво; обаче, тя още не се е научила да служи. Момата трябва да познава ума, сърцето на момъка; да познава неговата душа, неговия дух, да знае, как да постъпва. Като се оженят, тя казва: По-рано колко беше любезен, а сега стана груб. И

нейният възлюбен казва: Колко любезна беше едно време, какви писма пишеше, а сега колко е груба! Дойде при мене някоя жена, оплаква се от мъжа си, иска да го напусне. Казвам и: Ако го напуснеш, ще те задигнат за другия свят; ако издържиш в служенето си, ще те благослови Господ. Изпит е това, трябва да го издържиш докрай.

Казвам: Едно от двете ще държите – или на доброто ще служите, или на злото. Както доброто е служило на човечеството, така и злото трябва да служи. Не говоря за въображаеми неща. Велики същества са слизали на земята и са страдали. Защо страда Христос? От какво пострада? Не можа ли да се справи със своите противници, да ги обезсили в злото? Какво би станало, ако пожелаем всеки, който ни обиди, да изчезне? Блъснеш се в някое дърво, кажеш: Да изсъхне! Блъснеш се в някой камък, кажеш : Да се разсипе! Наквасиш се във вода: Да пресъхне! Какво ще стане най-после?

Великото в света се крие в любовта, в знанието и в свободата. Може да издържи само оня, който има любов; може да издържи само оня, който има знание; може да издържи само оня, който е свободен. Не се жени за човек, който не те люби, който няма любов. Любов е нужна на всички – и на момата, и на момъка. Вчера дойде едно малко момченце при мене, четири - пет годишно, и казва: Искам да ти стана ученик. Целуна ми ръка. Аз го погледнах, мисля си: ученик иска да стане. Погледна ме и ме пита с погледа си : Не ме ли харесваш? Мога ли да ти стана ученик? Нищо не му отговорих, но си казвам: Каквото желае, ще стане. Мисълта, която носи в себе си, ще се реализира, когато стане възрастен. Може да бъдеш велик, ако имаш любов. Без любов велик не може да станеш. Това е най лесният път в живота. Ако нямате любов, намерете поне един човек, който има любов, той да ви стопли. Ако нямате огън в дома си, идете при съседа си, той да ви сгрее. Нямате ли любов, с която да стоплите сърцето си, идете при съседа си; ако той носи любовта, ще се сгреете. Не чакайте той да ви посети.

Помнете: Любовта не се предава. Тя има два източника: симпатичната нервна система, която има за седалище слънчевия възел, и нервната система, която има за седалище мозъка.

И тъй, любовта отгоре и любовта отдолу трябва да се срещнат. Дето се кръстосват енергиите на двата източника, там се образува животът. Когато енергиите от двата източника не се срещат в един фокус в момъка и в момата, те остават бездетни. Когато тия енергии се срещат в общ фокус, те имат дете. При това, колкото по-близо са до фокуса, толкова по-добри са децата; колкото по-далеч са от фокуса, толкова по-лоши са децата. Школа е нужна по тия въпроси. Мислиш, че е лесно да напишеш едно писмо?

Всеки може да напише едно писмо, но то трябва да е изпълнено с любов. И за религията разказват хубави работи. Но религията е закон на любовта, закон за служене на Бога и служене на ближния: на дръвчета, на бубулечици. Любовта подразбира правилна обхода. В камък ли се блъснеш, в дърво ли се блъснеш, не ритай, внимателно го обиколи и продължи пътя си. Всичко в природата е живо. Разумно отношение се иска от нас.

Мнозина признават за свои близки братята и сестрите си, съгражданите си. На другите народи гледат като на чужди. Българинът българите си обича. И това е на място, но Отечественият фронт отгоре и Отечественият фронт на шестата раса обхващат цялото човечество. Законът на шестата раса е любовта. Знаете ли, какви ще бъдат качествата на шестата раса? Ще кажете, че хората на шестата раса са красиви. И момата, която мисли да се жени, иска да бъде красива, но тя не знае, че при сегашните условия, красотата носи нещастие. На физическия живот грозотата носи по-големи блага, отколкото красотата. Всеки се стреми да обсеби красотата; всеки отхвърля грозотата. Красивият човек не е свободен. Не е свободен и оня, който заема високо обществено положение. Например, колко души, ще обикнат един министър? Колко души ще обикнат един лекар? Ще го обикнат 40 – 50 души болни и ще го търсят, за да ги излекува. Лекарят бяга от любовта на такива болни. Той ще пипне пулса, ще погледне окото и ще каже: Хайде, върви си. Има същества, които трябва да се лекуват от лекари; има други, които природата лекува. Правилни отношения трябва да съществуват между хората. Духовната наука, или законът на любовта ще ни научи, как да създадем правилни отношения помежду си. Минаваш покрай един човек, виждаш недъзите му. Тия недъзи не са само негови.

Един българин, бил в Бостън и там видял нещо интересно. Един висок човек, облечен хубаво, царски, върви по улиците. Минавали американци, отминавали го, никой не му обръщал внимание. Чудя се, казва той, защо тия хора минават покрай него, без да му обръщат внимание. Погледнал към гърба му и какво видял? Отгоре до долу той бил окичен с обяви и реклами Затова американците не гледали лицето му, а гърба му. Така той разбрал, защо никой не обръщал внимание на тоя цар.

Сега и ние, съвременните хора, гледаме гърба на някои царствени личности само за обявите, които носят. Лицето е като на всички хора, но гърбът е важен. Там е написано тяхното минало величие. И днес, кой как мине покрай тия хора, обръща се да види, какви обяви има на гърба им. Господ не ни е създал за царе и за князе, за министри и управници. Това са почетни длъжности. И такива служби ще изпълняваш, но ще те уволняват. Артистът на сцената играе роля на някой цар, или на някой съдия, но, като

излезе от театъра, пак е обикновен човек. Бог е вложил нещо велико в човека. Той е вложил великото в неговия ум, в неговото сърце, в неговата душа. Там са вложени големите блага. Благото, това са плодовете на ума, плодовете на сърцето, плодовете на душата. По това трябва да се отличава човешкият ум, човешкото сърце, човешката душа. Влезете ли в градината на духа, и там трябва да има плодове. Всеки момент ангелите слизат от небето да видят, дали има плодове в градината на нашия ум, в градината на нашето сърце, в градината на нашата душа.

Сега и вие очаквате да отидете на оня свят. Ако нямате от тия плодове, ще преживеете голямо разочарование. Ще приличате на оня американец милионер, който заминал за оня свят, но преживял голямо разочарование. Той се явил при св. Петър и казал: Искам да отида при Господа, много добрини съм правил. – Какви добрини си направил? – Градил съм църкви, училища, пътища, железници, фабрики. – Писаха ли вестниците за това? – Писаха, всички знаят. – Значи, платено ти е. Спомни си тогава, дали си направил някое добро, за което никой да не знае. Богаташът започнал да се рови в паметта си и му дошло на ум, че веднъж, когато бързал за кантората си, една вдовица го спряла и му поискала малка помощ. Понеже бързал, той и подхвърлил един долар. За тая добрина той не счел за нужно да казва на някого, но и вестниците не писали нищо. – За тоя случай може да отидем при Господа – отговорил свети Петър. Отишли при Господа, разправили случая, и Бог казал: Дай му два долара и да се върне на земята. С един долар работа не става. С църкви, с училища, с болници работа не става. Хубави неща са те, но за народа. Онова, което създаваме в себе си, като качества на нашия ум, като качества на нашето сърце, като качества на нашата душа, то остава за нас. Това са неща, от които човек ще се нуждае и в бъдеще.

Сега, ако вие сте хора от шестата раса и кажа на едного от вас да пее, всички ще останат доволни. А днес, колко души от вас могат да станат; да изпеят нещо и да задоволят всички? Някой може да изсвири нещо, но знаете ли, колко мъчно може да се угоди на съвременните хора? Виртуоз трябва да бъде човек в свиренето, за да задоволи всички. Има една школа, която може да ви учи. Това е школата на любовта. Любов, която не дава импулс на човека да пее, не е любов. И детето, като обича майка си, пее. Младата мома, като се влюби, пее. Щом дойде разочарованието, песента престава. Любовта носи песента. Ще възразите: Не се говори за любов, ние сме женени хора, деца имаме. Втори път ли трябва да се женим? Аз разглеждам женитбата като служене. Може да съм служил при един господар; мога да отида и при друг господар, но и при него ще служа с любов. Дето служите с любов, там е мястото ви. И аз, като намеря добър господар, доволен съм от него, но и той е доволен от мене. Да служиш без

любов, това е опит, не е истинско служене. Това значи, постоянно да се оплакваш, че те изнудили, че не те оценили, че нямаш почивка, че не можеш да излезеш на чист въздух, че ръцете ти отмалели от работа.

Ние имахме един млад брат, сега той е в другия свят, отиде на почивка малко. Кой как дойде, все него търси да му услужи: Братко, направи това, направи онова, но никой не му се отплаща. Яви се някаква трудна работа, все него викат. И после: Благодарим ти, братко! – никой нищо не плаща. Той си пишеше стихове и възпяваше любовта. В първо време му се смееха, че не е бил учен, че бил прост човек, но тоя има да му дава, оня има да му дава – той все с поезията си живее. И най-после стана поет. Остави той последната си поезия. Влюбил се в една мома, която се оженила за друг. Той пише, излива тъгата си: Чист исках да остана, но тя не ме разбра. Замина той за оня свят със своя идеал.

Достойнство трябва да има човек. Сега и аз ви проповядвам, но важно е, какво мисля. Важна е чистотата на моята мисъл. Важна е чистотата на моя поглед. Като ви гледам, трябва да зная, предавам ли ви нещо хубаво, или не. Като гледам хората, обръщам внимание на това, какви велики работи е вложил Бог и в невежите; виждам, какво бъдеще имат тия хора. Казвам си: Добро бъдеще ви очаква. Сега и на вас казвам: Добро бъдеще имате. Старите имат добро бъдеще, младите имат добро бъдеще, сиромасите имат добро бъдеще, страхливите имат добро бъдеще. Радвайте се на благата, които Бог е вложил навсякъде и във всичко. Радвайте се на скъпоценните камъни, но радвайте се и на простите камъни, понеже и в тях има условия за растене. Радвайте се на растенията, на бубулечиците, на всичко, което ви заобикаля. Радвайте се и на тия, които ви обиждат. Радвайте се на всичко живо! И цигулката е жива, интелигентна е, съставена е от живи клетки. Когато цигуларят търка върху струните, цигулката понася всичко с любов. Някой цигулар свири тихо, лекичко, а друг по-грубо. Цигулката предава и грубите, и леките тонове. Когато някое велико същество свири на твоята цигулка, все ще изпиташ някаква приятност. Първоначално, като свири със своята ръка, ти си неразположен, не разбираш музиката, не я чувстваш. Но като минат година, две, ще свикнеш, ще чувстваш музиката и ще благодариш.

Писанието казва : „Всичко, което се случва на ония, които любят Бога, ще се превърне на добро". Радвайте се, ако мъжът е лош; радвайте се, ако жената е лоша; радвайте се, ако синът е лош; радвайте се, ако дъщерята е лоша; радвайте се и на вашия лош слуга. Това е негативната страна на живота. Казвам: Радвайте се два пъти на вашия добър съпруг; радвайте се два пъти на вашата добра съпруга ;радвайте се два пъти на вашия добър син, на вашата добра дъщеря, на вашия добър слуга. Трудни са тия неща,

но без любов не може да се служи. Може ли човек да живее без въздух? – Не може. Така е невъзможно да се служи и на Бога без любов. Ако само една минута си лишен от въздух, не може да издържиш, задушаваш се. Една от важните функции на човешкия организъм е дишането. Не искам да бъдете много добри, защото ще бъдете много нещастни. Не искам да бъдете много сладки, все трябва малко подкиселяване. Ако хлябът е влажен, ще мухляса. Сухият, препеченият хляб е коравичък, но издържа.

Търсете любовта с единствената мисъл да станете здрави. От вашето разбиране, от служенето ви на любовта, зависи вашето здраве. От разбирането на любовта зависи вашата мисъл. От разбирането на любовта, зависи и вашия духовен живот. От разбирането на любовта зависи вашият умствен свят. От разбирането на любовта зависи вашия сърдечен свят. Всички материални блага зависят все от любовта. Не бързайте да постигнете всичко изведнъж. Не пожелавайте благата на другите хора. И Мойсей казва: „Не пожелай имота на ближния си". Онова, което Бог ти е дал, само то е твое право. Че някой бил богат – радвай се. Че имал къща – радвай се. Ако ти нямаш къща, пак се радвай. Не е достатъчно само да имаш къща, но трябва да знаеш, как да я направиш и от какъв материал. Желателно е в бъдеще къщите да се правят от стъкло – цялата къща да бъде стъклена. Здравословно е човек да живее в стъклена къща Това изисква бъдещата хигиена. Ония, които нямат днес къщи, в бъдеще им пожелавам да имат стъклени къщи, хубаво уредени. – С колко стаи? – Най-малко с пет стаи: една за вашия възлюбен, една за възлюбената, една за вашия син, една за вашата дъщеря и една за вашия слуга. Трябва ли сега да се обезсърчавате? Какви ли не проекти виждам аз.

Казвате: Не си струва човек да живее. Да, не си струва човек да живее, но при сегашното неразбиране на живота. Щом не си струва, измени живота си. Ако едно място не ти е приятно, измени го, иди на друго място; ако на едно място не те обичат, иди на друго. Като обиколиш цялата земя, все ще намериш едно място, което Господ е определил за тебе. Той не те е изпратил на това място, ти си дошъл тук по известни кармични съчетания. Някой е българин, но той още не е определен за България; някой е англичанин, но и той още не е истински англичанин. По закона на кармата някой е дошъл в България или в Англия, облякъл се е в дрехата на българин, на англичанин, без да е истински българин или англичанин. Ако отидете в Англия, ще срещнете хора, които не отговарят на англичаните; ако отидете в Германия, ще видите хора, които не отговарят на германците. Има смесване на расите. Някъде се свързват жена от черната раса и мъж от бялата раса. Ако жената е по-силна, и в първото, и във второто, и в третото поколение се ражда все черно дете; едва в четвъртото поколение ще се роди бяло дете. Ако мъжът е по-силен, първо се раждат

бели деца, а после черни.

Сега не искам да остане във вас едно обезсърчение. Радвайте се на живота, който сте имали досега. Веднъж Бог ви е изпратил на земята, Той е предвидил вашето бъдеще. Ще останете на земята, докато придобиете знанието, свободата и любовта. Щом имате подкрепата на Божествения свят, ще работите. Някои от вас ще бъдат художници, други ще бъдат музиканти, певци, трети – учени, философи. Ако сте певци, ще бъдете по-добри от сегашните. И те не са лоши, но истински певец е оня, който прилага пеенето в живота. Някой от вас ще пее сопран, друг – тенор, трети – бас. Сопранът отива във висините, а басът слиза надолу и дава плодове. Тенорът показва докъде басът може да се качи. Алтът показва, докъде сопранът може да слезе, т. е. докъде могат да слязат неговите блага. Засега алтът е елемент, който остава недоразвит. Сопранът трябва да има ясен и привлекателен тон, а басът трябва да бъде обемист и топъл. Басът има дълги вълни, а сопранът – къси. Всички, които искат да управляват света, трябва да бъдат басисти. Ония, които носят добри съвети от Божествения свят, трябва да бъдат сопрани. Ония, които ще покажат пътя на прилагането, трябва да бъдат алтисти и тенори. Предлагам ви да си изберете, какви да бъдете – басисти, сопрани, алтисти или тенори.

Тоя е пътят, по който можете да служите на Бога, както трябва. Тоя е пътят, по който можете да служите на любовта, както трябва. В бъдеще се изисква от всички да пеете и да свирите.

Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

14. Беседа от Учителя, държана
на 29 октомври, неделя, 10 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_11_01 Факти, закони, причини
лекция на общия клас Издателска къща „Жануа-98“

ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИЧИНИ

24 година
XV лекция на общия клас
1.XI.1944 г., сряда, 5 ч. с., Изгрев – София

Добрата молитва.

„Красив е животът“.

Светлият път.

Любовта царува, но хората не царуват.

Сега какво меню искате? Когато отивате някой път в гостилницата си избирате меню. Всеки си избира нещо за ядене. Вие какво избирате за ядене? Какво сте научили? Кое е най-важното което сте научили? Казвате любов. Думата любов е неразбрана. Старите хора мислят, че хората, които се занимават с любовта, са извеяни. Старите считат младите извеяни, понеже се занимават с любовта. Прави са. Не бихте ли предпочели хубавото извеяно жито? Кое е по-хубаво, със сламата ли да бъде или извеяно? Сега едно трябва. Човек за да разбира един предмет, трябва да има известно състояние. На болния не може да му държиш никаква лекция. Може да му говориш, той казва: Остави. Има нещо в гърдите, със стомаха или в главата, някъде боли го нещо. Каквото и да му говориш, той говори все за своята болест. Казва: Кажи ми някой цяр сега. Сега всички страдате от три главни болести: едни страдат от главоболие, други страдат от гърдоболие, трети страдат от стомахоболие. Главоболието и закон на просвета. Светлината, която не прониква в мозъка, образува главоболие. Въздухът, който не прониква в дробовете гърдоболие, слабост. А пък когато няма достатъчно храна в стомаха има коремоболие. Казвам: Някой път вие седите, неразположен сте, не знаете, коя е причината. Някой път някои хора са весели. Аз считам весел човек всякога като деня да е весел. Чиновниците са весели, когато им дадат парите в края на месеца. Младите моми са весели, когато са облечени с хубави дрехи. Щом не са облечени с хубави дрехи, не може да бъдат весели. Там е изкуството.

Казва: Да има човек мир. От България отиде цяла една депутация да търси мир в Русия, нали? Колко дни чакаха, докато се подпише този мир. След като се подписа, после ще дойде. След като се подпише, ще започне в

малки реки да тече мирът. Сега вашата депутация отишла ли е за мир? Трябва да изпратите, не може без депутация. Най-първо очите пращат депутация до слънцето да изпрати малко по-специална светлина. Тогава слънцето изпраща и подписва договор. Изпраща светлина. Някои мислят, че светлината е от тях. По поръчка иде. Има светлина, за която ако не изпратите депутация, не иде. Ако животът се развиваше както ние мислим, то досега трябваше да бъдем светии. Още не сте светии, но милиони години да минат, светийството няма да дойде. Не само светии на земята. Един светия от земята трябва да иде на слънцето да направи разходка. Щом не може да идете на разходка на слънцето, светия не сте. Тукашните светии лесно ги правят. Една свещ запалиш за един два часа светия става. Изгори, свърши се. Сега чета по лицата ви, казвате: Знаеш колко бомби нас са ни изплашили в София. Виждам много бомби във вас са окачени, натуряли сте ги като икони. Ако бяхте светии бомбите ще дойдат, ще се поклонят, ще слязат, ще се поклонят, ще останат цели. Сега пък не само бомбата кряска. И вие за пример толкоз години тук доста разстройства имаше, караници имаше в събранието. Всичките караници, които имаше тук в събранието, те образуваха бомбардирането на София. Една мисъл, проектирана,тя има високоговорител. Вие не съзнавате, че един човек може да образува една много динамична мисъл. Един човек може да създаде цяло нещастие на човечеството. Една жена в рая създаде цяло нещастие и един мъж създаде цяло нещастие, двамата създадоха едно нещастие, че досега не може да се освободят. Пожеланието на една ябълка, на един плод, какво бива? Да си похапнат малко. Тия първите хора, които направиха погрешката, не се извиниха. Аргументираха. Господ като хвана Адама, казва Адам: Аз имах голяма вяра в тебе. Туй същество, което ми го даде, вярвах като на тебе, че каквото ми каже е вярно. Подразбира се, че трябваше да ме предупредиш. Той му каза, да не ядете от плода на забраненото дърво. Той забрави това. Интересно е, че Адам като яде, как му дойде на ум да се крие в рая. За пръв път от де дойде идеята за скриването. Скри се, вика го Господ, той мълчи, нищо не казва. Надвечер го намери. Целия ден го търси Господ. Намери го надвечер. Той го виждаше. Казва: Чувах гласа ти, но се убоях, понеже съм гол. Кой ти каза, че си гол, да не би да си ял от забранения плод? Там е, че Ева стана виновата. Отиде Господ при Ева. Тя веднага аргументира адвокатски и каза: Змията ми каза. Тия животни бяха турени да се учим. Кой му иде на ум, че може да донесат някои неверни работи. Господ ги изслуша. Тя обвини змията. И Господ при змията не отиде. На змията вече нямало какво да говори.

Сега днес пак същите условия са. Всякога ние се извиняваме като Адама и като Ева. Господ вече не приема туй извинение. Извинението на Адама за него важеше. По същия начин не може да се извиним. Изпитът е другояче

поставен. Аз съм гледал възрастни хора минат някъде, откъснат някой плод, носят го. Като види, че иде някой друг, тури го в джоба и туря ръцете отвън, като че нищо не е взел. Не се крие като Адама. Тури го в джоба си, поклони се като мине, пак го извади и започне да го яде.

Почти три четвърти от живота ние прекарваме в тревоги. Ако има една статистика, колко минути сме щастливи на деня, три четвърти са тревоги. Някой път дойде нещо хубаво, се ще се намери някаква причина. Тогава ние се забавляваме като идем в оня свят, ще се уреди. Но там е другото заблуждение. Значи ученикът, който не е свършил отделенията, в първи клас не може да влезе. Казва: Аз в отделенията не може да уча, но като вляза в първи клас, ще тръгна да уча. Ако в отделенията не върви и в класовете не върви и в университета не върви. Сега другото: Някой път казвате: Вдъхновение има. Вдъхнал въздух. Но как мислите, с едно вдъхване работа става ли? Колко пъти на ден трябва да се вдъхновяваш. Десет вдъхновения трябват на всяка минута. Човек по десет вдъхновения има на всяка минута. 60 минути по 10 прави 600. 600 вдъхновения за един час. За десет часа шест хиляди. Друга една спънка има.

Нас съвременните хора много ни интересува какво пишат вестниците за погрешките на другите хора. Дето и да идете, в коя да е държава те са ежедневните новини. Погрешни работи. Някой път във вестниците пишат, станало някъде катастрофа, толкоз души убити, сега във войната толкоз души пленници, толкоз убити. Хубаво, знаем колко хора са умрели, каква полза ще придобием? Те умрелите хора страдат. Щом ходиш да ги гледаш, трябва да им помогнеш. Някой път българите нали отиват на гробищата, че поливат с вода гроба на умрелите. От къде е този обичай, може ли да ми кажете. Защо поливате? Аз искам да зная, защо поливат гроба отгоре с вода. Някой път с вода поливат, някой път с вино поливат. Цветята когато цъфтят, изпращат от себе си едно ухание, едно обявление дават. Тези малките мушици, като усещат това ухание, намират цветята. Значи уханието е само път, по който те може да намерят растението, дето е приготвена за тях храна. И във въздуха е същия закон. Въздухът има свое ухание. Човек според степента на своето развитие трябва да развива обонянието си, да чувстваш кой въздух е за тебе. Казва: От небето. В небето количеството на въздуха за тебе е определен. Ти трябва да вземеш това, което е определено. Колцина от вас знаят, кой въздух е за вас. Когато някой ден вие налучкате това, вие се чувствате радостен. Когато не може да възприемете, веднага се чувствате умърлушен. Скръбта всякога показва, че има нещо, което ние не сме разбрали. Някой път има ЮБОВ. Защо е извадено Л-то? Някой път изваждат Ю-то. Сега ако се извади „ер малък“, не е голяма разлика. „Ер-а голям“ го изхвърлят от края на думите. Някои от вас не можете да пишете някои букви. Някой не може да пише Л както

трябва. Някои М не може да пишете по правилата. Не мислете, че азбуката е произволна. Може да напишете М какво означава. Или да го напишете М. При първия случай аз е на първо място, ти на второ място. Във втория случай ти е на първо място, аз – на второ. Казва: Какво има, че е на първо място? Ако туриш аза на първо място, той е скържав. Човек, който има достойнство, се показва, че е щедър. Вие ще видите тия богатите хора, които имат достойнство, във всичките хора в цяла Европа, като извади парите, щедър е. Той го прави само да рекламира себе си, че разполага. Щом е беден горкият, няма нито петаче, като извади кесията, не говори високо. Бедният дава право на богатия да заповядва. Някой път богатият като осиромашее и бедният заповядва. Дойде време един работник да го викаш да работи хиляда лева иска на ден. Казва: Ако искаш. Една министерска заплата, хиляда, хиляда и двеста надница. По рано за двайсет лева работеше, сега хиляда лева. Бомбите разрушиха къщата, как ще поправиш къщата. Сега аз правя аналогия:

Хората, които не могат да изправят характера си, работниците много скъпо вземат за работа, затова остава неизправен. Онези, които си изправят характера, тогава работниците работят по двайсет лева, евтино. Лесно се поправя. Когато казваме, че мъчно се поправя човешкия характер, работата е много скъпа. Сега всеки един от вас, който е седнал, да го дигна без пари, ще се докачи. Но да кажем, дойде един човек, има в джоба си от златните наполеони и ти покаже един златен, казва: Стани ти, аз да седна на стола ти, ще ти дам един. Ти веднага ще станеш, ще вземеш, ще намериш друго място. Ако ти покаже обикновени книжни двайсет лева или нищо не ти покаже казваш: Няма право никой да ме дига. Значи щом има златни монети има право да те дига. Щом няма златни монети, няма право. Право е, трябва да има причина да се извърши една работа. За да се извърши една работа, трябва да има една причина, трябва да има един закон, трябва да има един факт. В дадения случай на какво ще уподобите факта. Де ще поставите факта, къде ще поставите закона и къде ще поставите причината. Причината е горе в главата, законът е в дробовете, фактът е в стомаха вътре. Защото при сегашните условия, при които живеем, най-първо фактът трябва да дойде. Под думата факт всякога трябва да разбирате, че фактът е истина, законът това е мъдростта, подбудителната причина това е любовта. Та всякога фактът предизвиква истината, истината мъдрост, мъдростта – любов. Ако посеете едно семе, някъде идат любовта и мъдростта да го възрастят. Никога не можете да свършите една работа, ако истината не е на твоята страна или казано: ако нямаш един факт. Фактът са парите в дадения случай или силата, с която разполагаш. Краката ти, ръцете ти това са факт. Фактът в нашия живот са ръцете, външната страна. Та сега ние определяме, казваме, причина е, закон е. Ние трябва да свържем нашите мисли с подбудителната причина.

Чувствата ни са свързани с Божествената Мъдрост, а постъпките ни са свързани с истината. Ако на човека постъпките не са свързани с истината, ако няма контакт между постъпките и истината, резултат не може да има. Ако чувствата ни не са свързани с мъдростта, пак не може да има резултат. Законът не може да влезе в действие. Пък ако няма връзка между мислите и самите причини, в природата мисълта остава непроявена.

Сега като ви говоря на вас някои неща ще запомняте, някои ще забравите. Винаги един човек, който говори съзнателно, има причина, има закон, има факт. Мисълта се предава правилно, защото без причина, без закон, без факт, не може да се предаде човешката мисъл. Защото законът е пътят, мисълта се предава. Истината е крайният предел, дето ти трябва да стигнеш. Казва Христос: „Аз съм пътят, истината и животът". Същият този закон. Пътят, истината и животът. Животът в дадения случай е любовта. Пътят това е мъдростта, по който трябва да минем, истината е зенитът.

(фигура)

Тази е най-високата точка /И/ в живота, за да намерим пътя. Ще минем през кръга, за да влезем в живота. Туй привидно тъй се показва, че е високо. Показва ни се, че на обяд слънцето е по-високо. То е привидно. Слънцето е толкоз високо сутрин, колкото и на обяд, но то е по отношение на земята, по отношение материалния живот на земята тъй ни се показва. Сега високите работи имат подбудителни причини. От високо ти си силен, може да пуснеш един камък се движи, ако изнесеш вода и я пуснеш и тя се движи, потече надолу. Значи всичките неща в този кръг стават лесно. Имате другия кръг отдолу – работите мъчно стават. Една работа, която ти оставяш да свършиш друг път, когато сте имали в миналото добрите условия, но не сте ги използували, в другия живот вие се намирате в обратно положение, чудите се, защо не вървят работите. Защото не всякога Бог дава благоприятните условия. Втория път ще се увеличат мъчнотиите.

Сега ние се спираме и казваме: Светът тъй живее, ние тъй живеем. Така е. Че светът така живее, прави сте. Ако аз вляза в един трен, ще се подчиня на всички условия, на които хората се подчиняват. Двеста, триста души са влезли в трена, не накъдето аз искам ще ходя, но накъдето трена иска ще ни води. В дадения случай избирам трен, ако отива в посоката, дето аз искам да ида ще се кача на трена, ще се оставя на негово разположение. Той ще ме заведе, не може да му заповядвам. Не може като каруцар да го хванеш, но ще се подчиниш на закона. Когато казваме: Тъй хората живеят, туй показва, всичките хора пътуват по този начин. Ако ти не искаш, тогава ще ходиш. По някой път знаете ли от колко малки работи зависи вашия

успех. Минеш някой път два клона се преплели, бурята ги е сплела. Не искаш да им услужиш, не искаш да ги разчепкаш. Щом не услужиш на тия клони, може би целия ден, но може и цяла година да изгубиш. Ако не си ги видял отговорността е малка. Щом ги видиш, отговорността е голяма и тогава вече не ти върви. Загуба ще имаш: дрехите си може да скъсаш, къщата ти може да се събори, волът ти може да умре, от училището може да те изпъдят. Крайности. Какво ти коства да вземеш и тия двата клона да ги разделиш. Казват за едного: Опак човек, не взема от дума. Че как му казваш думата си. Всеки човек има особен език. Ще говориш на неговия език. Няма да произнасяш думите, както ти искаш, ще ги произнасяш както той иска. Ако един войник иде при полковия, как ще му каже? Моля, господин полковник. Ако каже само полковник без да каже моля, какво ще стане с войника? Каже: Полковник! Но ще каже: Моля, господин полковник. Ще го произнесе музикално. Всичките хора страдат от немузикалност. Някой път трябваше да има един микрофон да ни покаже как трябва да говорим. Когато нас ни говорят грубо, ние го схващаме; когато ние говорим грубо не го схващаме. Там е всичката погрешка.

Сега поддържате идеята, че като дойде Христос ще оправи света. Тази идея е турена. Как ще дойде Христос? Христос преди две хиляди години не дойде ли? Оправи ли света? Не. Защото не Го слушаха. Има майки, които раждат децата си и не ги отглеждат. В тях майчиното чувство е слабо развито. Като го роди, ще го даде да го отглеждат други.Тя само ходи и казва: Не съм свикнала да гледам деца. Да се не жени. Като свикне, като развие туй чувство, тогава. Деца без майка, те остават невъзпитани. Сега ще аргументирате. Казва: Може и без кокошка да се измъти яйцето. Възможно е, но все-таки измътените яйца без кокошка, какви кокошки ще бъдат, не зная. Ако хората направят едни яйца, че ги измътят, бамбашка кокошки ще бъдат. Яйцето, което кокошка снесла, може да го излюпи, то носи характера на майка си. Трябва да вземете почти същите характерни черти, които кокошката взема. Тя е доста учена, има доста голяма любов. Тя го обръща постоянно, за да може да се измъти.

Сега приложението: имате една мисъл. Ако една мисъл вие родите и оставите други да я отглеждат, не играете ли ролята на онази майка, която роди дете и го дала други да го отглеждат. Родите една мисъл и казвате: Други да я отгледат. Казваш: Нямам време. Щом нямаш време, не я раждай. Казвам: Това не е закон, но онези от вас, които искате да бъдете здрави, които искате да бъдете щастливи трябва да учите. Щастието и здравето никога няма да дойдат произволно. Болният баща не може да предаде здраве на сина си. Болната майка не може да предаде здраве на дъщеря си. Здравият баща предава здраве на сина си и здравата майка предава здраве на дъщеря си. То са закони. Та казвам: Ако твоят мозък в

дадения случай не е здрав, как ще роди една хубава мисъл? Ако не е хармоничен, ако не е нагласен, как ще създадеш една мисъл? Ако сърдцето не е спокойно, ти се тревожиш, ти не може да родиш едно хубаво чувство. Ако волята не е възпитана и постъпките не може да се родят.

Та казвам първото нещо в живота, което трябва да спазвате като правило – някои хора го спазват добре – е като пътуваш ти винаги пръв се отбивай. Даже и на мравята се отбий, на нея направи път. Дойде някой, заобиколи. Път струвай на всичките, ако искаш да ти върви. Сега всеки върви по правия път, спестява си времето. Англичаните казват: Времето е пари. По права линия вървят. За да добият повече време, да имат повече пари. После англичаните казват: Право на целта. За пример на някои от вас главите са побелели. Да допуснем, че аз ви кажа, как да си почерните главите. Най-първо вие се постарайте да почерните един косъм, тъй както аз съм почернил тия косми на веждите. Правил съм опити да ги боядисам. Не ми коства много да си боядисам цялата коса, но не искам. Един косъм да го боядисате. Казвате, че воля имате. Ако не можеш да боядисаш един косъм, ти каква воля имаш? Изкуство е. Бояджилък трябва да научите, да боядисате един косъм. За бъдеще дрехите може да ги боядисате, да ги почерните. Вие сега пращате да си чистите дрехите. За бъдеще само за няколко минути, като пуснеш тока на своята глава, веднага дрехата ще бъде чиста. Няма да има лекета. Всичко ще бъде чисто. Аз говоря за неща, които след хиляди години ще дойдат. Един косъм може да го боядисате. Търсите наляво, надясно, хванете го, отделите го да го боядисате. Понамажете го с черно мастило, винаги го гледайте в огледалото. Пращайте мисъл, кажете: Ще почернееш. Ако почернее косъма, вие сте научили езика. Ако на косъма може да предадете своята мисъл да почернее, то е доста голямо постижение. 360 деня 360 косъма. Десет години по 360, те са три хиляди косъма. То е голямо постижение. За 120 години едва ще си боядисате главата.

Да оставим това. Да дойдем до реалното. Мисълта е мощна и чувствата са мощни и постъпките са мощни, когато разбираме принципите, когато разбираме законите, които работят в природата и фактите, които работят. Тогава всичко онова като един цигулар може да постигнете. Изведнъж няма да дойде. То е един външен въпрос. Най-първо човек трябва да очисти мисълта си. Мисълта трябва да се очисти. Чувствата на човека трябва да се очистят и постъпките трябва да се очистят. От там трябва да започнете да очистиш мисълта си. Как ще я очистиш? Таман речеш да очистиш мисълта си, но в дадения случай да извикаш само еднородни мисли. Мислиш за кон, за магаре, за буболечица, всичко туй смесиш вътре, не може да очистиш мисълта си. Ако ти мислиш само за кон, твоята мисъл никога няма да бъде чиста. Ако ти мислиш само за буби, твоята

мисъл не може да очистиш. Ако мислиш за жаба, твоята мисъл никога не може да очистиш. Ако мислиш за риби, пак няма да очистиш мисълта си. Как трябва да се започне чистенето на една мисъл? В мисълта трябва да очистиш окото. Окото трябва да бъде чисто. Човек, на когото окото не е чисто, не може да бъде чист. Човек, на когото ухото не е развито, да слуша хубаво, не може да бъде чисто сърдцето. Ако ти не разбираш звука, сърдцето не може да бъде чисто. Ако като вземеш храната, не може да различаваш онези, тънките трептения на тази храна, че като влезе да не мъчи стомаха, ти истината не може да разбереш. Някои хора говорят за истината. Истината е да започнеш чрез устата да се чистиш. Може да започнеш да се чистиш чрез ухото. Истината чрез ухото не може да намериш. Истината е реална. Яденето е най-реалното. Като яде човек да е доволен. Как ще седнеш? Ти ще погледнеш недоволен от храната, ще трепериш, как ще погледнеш, ще развалиш цялото ядене. Ти като ядеш трябва да имаш свещен трепет, че нещо хубаво ще влезе, което Бог е изпратил, ще забравиш всичко наоколо. Всички любовно ще погледнеш. Не да мине някой да ти вземе храната. Храната, която обичаш, никой не може да ти вземе. Храната, която не обичаш може да ти вземат. Онези деца, които майките не обичат, дават ги да ги осиновяват, но обичаните деца те не дават. Нашите мисли, които не обичаме, ние ги изпращаме. Казвам едно съществено правило. Аз гледам вие тук се събирате всяка вечер на молитва. Събирате /се/ по един начин, който не е правилен. Така не се прави молитва. Защо се събирате? Да се молите? Ако във вашите молитви мисълта не е чиста, каква е тази молитва. После еднообразието ни най-малко не е полезно. Постоянно четете едни и същи молитви. Едно и също нещо повтаряте, повтаряте. То е престъпление. Хубавите работи не се повтарят. Любовта не се повтаря. В любовта всяко нещо веднъж става. Втори път ще стане, но никога няма да се повтори по същия начин. Тогава се лъжете. В любовта може да обичаш само веднъж, втори път по същия начин не може да обичаш, по друг начин ще обичаш. Първият начин отиде, ако мислиш, че след години ще обичаш, отиде. Аз ги зная тези работи. Веднъж като любиш на свят да е. Любиш, защото веднъж става. Като любиш само веднъж става. Аз го обичам. Днес в дадения случай, което мислиш втори път няма да се повтори. Затова трябва да бъдем не /не/сериозни, но да туряме всичката любов в работата, която вършим.

Сега някой път хората казват, че еди кой си се е разболял. Казвам: Аз се радвам, че еди кой си се разболял. Еди кой си оздравял. Аз се радвам, че оздравял. Мислите ли, че човек като се разболи, е лошо нещо? Той след като се разболи, стане по-мекичък, по-внимателен, светлина има повече. Болестите са едно приготовление, не да боледува постоянно. Разбирам само веднъж да боледува. Ти не може да боледуваш два пъти по един и същ начин. Треската като те хване, веднъж те тресе, втори път и да искаш

не може. Казва: Се трепериш. Има разлика в трепеpенето. Ако вие четете, треската има определено време. Втори път няма същото време, друго време има. Има някоя треска зъбите тракат. Друга една огненица има, когато те хване в огъня си. Коя е по-хубава – трепeрушката ли или огнярката? Треската е аутодафе на много нечистотии. Най-първо като дойдем физиологически трябва да се пречисти кръвта. Ти не може да пречистиш кръвта си ако нямаш една чиста мисъл, чисти чувства и чисти постъпки. Ако ти не научиш закона за чистите мисли тъй като дишаш, чрез дишането да приложиш начин за пречистване на кръвта. Ако пречистиш кръвта си, ще се освободиш от хиляди болести, които се дължат на нечиста кръв. Хиляди болести се дължат на нечиста храна. Вземаш някой път някой плод, мързи те да идеш да го умиеш хубаво. Не е лошо, не е грях, но ти образуваш един навик, внасяш вече в стомаха си нечистотии, утаяват се. Десет петнадесет години по този начин нечистата храна създаваше нечиста кръв. Нечистата кръв създава хиляди болести, неразположения, тъмно гледаш, песимист си, ленив си. Когато човек е ленив пак се дължи на неговата кръв. Човек с чиста кръв винаги е пъргав. Щом започнеш да не си пъргав, кръвта е нечиста. Чистата мисъл, чистите чувства и чистите постъпки динамични са, дават бодрост, младост дават.

Та казвам: Затова се образуват Божествените школи, да знаят хората как да живеят, че да използват живота. Живееш 30–40 години, че да живееш както трябва, да използваш всичките блага. Някой път 40–50 години живееш, не можеш да използваш Божествените блага хубаво. После дойдеш и мислиш, че ще умреш, ще идеш в оня свят. Човек веднъж да умре, втори път да не иска да умира. При умирането най-първо пресекат желанието да ядеш, че не ти се яде вече. Ще пресекат и желанието ти въздух да приемеш, по-малко ще започнеш да дишаш. Взимаш по-малко храна, съкращение стане. Днес съкращават, утре съкращават и един ден ти се намериш в ограничение. Господ създал човека да яде и да яде с любов. Той трябва да мисли и да мисли с любов, да чувства с любов и да постъпва с любов. Този свещен огън трябва да бъде причината, която подтиква човека. Не е лесна работа човек да се учи.

Сега всичко туй, което говорим изведнъж няма да дойде. Туй, което ви говоря се изисква най-малко десет години по два часа на ден, малко е по два часа, по три часа но да се фиксира съзнанието. Индусите имат методи, някои от тях са отживели, той ще си фиксира някъде под носа, но веднага да го подбере. Онзи човек, който е свикнал добре да мисли, той като прекара своята мисъл, той се спира на онзи предмет, който обича. Следователно предметът, който ти обичаш, винаги фиксира погледа. Онзи фиксира мястото. Фиксирането ни най-малко не показва любов на свободен избор. Вие гледате някой човек. Поглеждаш един човек, веднага

да намериш кое е хубавото, веднага да намериш хубавото в очите му, да намериш хубавото в устата му, да намериш хубавото в ушите му, да намериш хубавото в неговите коси или да намериш хубавото в ръцете му. Във всеки човек има какво да гледаме. Сега някои седят и мислят за свети Никола. Какво е свети Никола? Отгде го знаете? Свети Никола десет пъти минал покрай него, той фиксира мисълта за свети Никола. Или някой фиксира за Христа преди две хиляди години. Ако речеш да мислиш за Христа преди две хиляди години, изгубена работа е. Какъв е бил едно време Христос не го знаем. Сега какъв е Христос. Ти се намираш някъде в голямо нещастие и ти помага един, учудваш се, Христос е Който ти помага. Не съм срещал като него човек, тъй ме погледна и ми помогна. Казва: Случва се. Христос като замине, тогава знаете ли какъв е? Докато е при вас казвате: Я е той, я не е. Когато Христос беше при евреите, колебание имаше. След две хиляди години евреите не може да се убедят, че е Той. Казват: Не е този, когото ние очакваме. Сега вие сте доста умни. Представете си, че аз имам три топки, едната пълна със злато, малка топчица пълна със звонкови златни, другата пълна със сребърни и третата пълна с медни. Еднакво ли са тежки. Които са малко по-учени ще видите, че златото повече тежи. Казва: Аз избирам по-тежкото, понеже съм силен, може да дигам. Другият ще дойде той ще избере от двете топки, ще избере сребърната. Третият като дойде няма избор. Който взема златото, има избор, между трите избира. Който избира среброто и той избира от двете. Който избира бакъра, няма избор. Сега ние всички сме оставили, каквото остане, за мене е. Не яжте каквото остане. Човек, който иска в себе си да създаде характер трябва да пие от първата шира. На български как се казва гроздов сок? Друга дума има ли някаква? Вземаш грозде, вземи от най-хубавото. Ти търсиш евтино грозде. По-малко вземи, вземи половин кило, четвърт кило, но хубаво вземи. Ти ще вземеш по-евтино. Но когато човек работи върху себе си малките неща в света се благославят, не големите.

Сега за следния път напишете по една дума, не изречение. Напишете една дума, която разбирате и обичате. Ще направим един опит. Какво ще направим, ще видите. Да видим колко души от вас ще напишат думата. Някои ще дойдат и няма да напишат. Да видим, колко от любов ще напишат. Някои ще отложат, не може да намерят дума. Онези, които намерят думата, да напишат думата на едно четвъртито листче, да си турят името отдолу, първото име Стоян, например, не прякора. Ако го напишете добре, ще имате една добра сполука през цялата година. Ако не напишете, няма да ви върви. Сега да не пишете от страх. Ако отложите втори път, трети път, казвате: Не е за мене тази работа. Ето какво може да стане. Ако не напишете думата, през годината десет пъти ще ви се съдерат гащите, на някои роклите ще се съдерат, обущата ще ви се съдерат, шапките ще ви се съдерат. Аз ходих в планината, като се грях, обикна ме

огънят, погледнах една искра хвръкнала и ми изгорила ръкава. Като погледнах, благодарих, че любовта е била много малка. Ако беше по-голяма тази любов, повече щеше да изгори.

Другояче ако се колебаете, не правете хич опита. Не се ангажирайте да кажете: Тази работа не е за мене. Не започвайте една работа. В началото започни я, направи я. Не искаш да се ангажираш, не ги довършваш. Често захващате Божествените работи и не ги довършвате. Напишете една дума, която обичате. Като я намериш, напиши я. После ще си ги вземете, ще си ги турите в джуздана. Аз ще ви ги върна пак назад. Ще ги прегледам и ще ги върна. Ще ги носите в джоба си през цялата година. Може да я оставите за наследство. Малките работи, с които сме заобиколени, чрез тях идат Божиите благословения. Чрез очите ни, чрез ушите ни, чрез ръцете, чрез устата, чрез краката благословенията идат. Чрез готовността да услужиш всякога иде Божието благословение. В ангелския свят никога не се дава една заповед. Всеки схваща, досетлив е, схваща Божията мисъл и я прилага. Ние един ден може да чувствуваме, да схващаме Божиите мисли и да ги прилагаме. То е Божие благословение. Щом като дойдат да го убеждават то е една работа не така продуктивна. Може втория път да ви покажа. Има хора, които пишат краснопис, има хора, които пишат изящно. Малко хора има изящно да пишат. Има които пишат по-хубаво от печатаното. Тия неща са потребни, понеже ние имаме един дисонанс, едно разстройство. Ако не вземем мерки ,мнозина от вас страдат от бомбите: става повторение на нещата. Туй си спомняш, онова си спомняш. Тия рефлексии са по-опасни някой път. Привеждал съм този пример. Минава един над една пропаст една вечер в тъмнината пиян. Сутринта като отишъл да види, откъде е минал пиян без да падне побеляла му главата. Пиян минал, не му побеляла главата, като минал сутринта и видял, побеляла му главата. Впечатленията, които отпосле ги повтаряме действуват ужасно. Трябва да се освободим от тях. Не ходи да гледаш и пари да ти дават, не ходи да гледаш.

Няма какво да се занимаваш да питаш, какво съм бил в миналото. Остави миналото. Сега какво си, това е важно. На някои аз бих показал миналото, да видят своето минало, не като тяхно: но като не тяхно. Трябва да не знаят. Като видят своя си живот да го не познават. Да кажат: Хубаво живял този човек. Всякога природата не ни открива. И лошите работи и добрите не ги открива като наши. Ако знаем, че сме ние причината, може да бъдем много тъжни. Ако знаем, че сме ние, може да бъдем много радостни. Голямата скръб и голямата радост на земята са несъвместими. Днес имаш голяма радост и голяма скръб, утре имаш голяма радост и голяма скръб, плюс и минус те се неутрализират. Всичко е изядено и изпито, нищо не остава за после.

Божията Любов носи пълния изобилен живот. (Три пъти.)

1944_11_01 Факти, закони, причини
От томчето Заветът на Любовта т.2

ФАКТИ, ЗАКОНИ И ПРИЧИНИ

Красив е животът.

Красив е светлият път.

Когато отивате на гостилницата, всеки си избира нещо за ядене. Вие какво си избирате за ядене? Кое е най-важното, което сте научили? Казвате: Любов. Думата „любов” е неразбрана. Старите хора мислят, че тия, които се занимават с любовта, са извеяни. Старите гледат на младите, като на извеяни, понеже се занимават с любовта. Не бихте ли предпочели хубавото извеяно жито? Кое жито е по-хубаво: със сламата, или добре извеяното?

Човек, за да разбира един предмет, трябва да има известно разположение. На болния не можеш да държиш някаква лекция. Каквото и да му говориш, той казва: Остави ме сега! Той има нещо в главата, в гърдите, в стомаха – боли го нещо. Той само за болестта си говори. Той казва: Дай ми някакъв цяр. Хората страдат от три болести: едни страдат от главоболие, други – от гръдоболие, трети – от стомашно разстройство. Когато светлината не прониква достатъчно в мозъка, човек страда от главоболие; когато въздухът не прониква достатъчно в дробовете, явява се гръдоболие; когато няма достатъчно храна за стомаха, явява се стомашно разстройство. Някога вие сте неразположени, някога сте весели. Коя е причината за това, не знаете. Аз считам весел човек оня, който е всякога като светлия ден. Чиновникът е весел на края на месеца, когато получава заплата. Младата мома е весела, когато е добре облечена. Ако не е добре облечена, тя не е весела. Изкуство е да бъдеш весел всякога, при добри и при лоши условия, при лишението и при изобилието на живота.

Казват: Да има човек мир. От България изпратиха една депутация в Русия да преговаря за мир. Колко дни чакаха там, докато се подпише мирът? Значи, първо е подписването на мира, а после мирът пристига на малки рекички. Вашата депутация отишла ли е да преговаря за мир? Трябва и вие да изпратите своя депутация. Иначе, мирът не може да дойде. Първо очите изпращат депутация до слънцето, да им изпрати специална светлина. Тогава слънцето подписва договор и изпраща светлина. Някои мислят, че светлината иде по поръка от тях. Има светлина, която иде само ако ѝ изпратите депутация, да я поканите. Без депутация тя не иде. Ако животът се развиваше, както хората си мислеха, досега те трябваше да

бъдат светии. Хиляди години още ще минат, но светийството няма да дойде. Не се става лесно светия. Не е въпрос да станеш светия на земята. Истински светия е оня, който може да отиде на слънцето, да направи една разходка. Ако не може да направи разходка до слънцето, никакъв светия не е. На земята лесно ставаш светия. Запалиш една свещ за един два часа – светия ставаш. Изгори свещта, свърши се светийството.

Сега чета по лицата ви, казвате: Знаеш ли, колко ни изплашиха бомбите над София? Виждам, много бомби носите в съзнанието си, като икони сте ги закачили. Ако бяхте светии, бомбите щяха да слязат до вас; те ще ви се поклонят и ще останат цели. А сега, не само бомбите гърмят. От хиляди години хората живеят в несъгласие, в караници и разправии. Техният живот стана причина за бомбардировките. Всяка мисъл, проектирана в пространството, се предава чрез високоговорител. Вие не подозирате, че човек може да изпрати в пространството една динамична мисъл като бомба. Само един човек може да причини голямо нещастие на човечеството. Една жена и един мъж в рая причиниха такова нещастие, от което и до днес хората,не могат да се освободят. Всичко това дойде поради едно желание да си хапнат малко от една ябълка – от забранения плод. Какво лошо има в желанието да си хапнат малко

Казвам: Първите човеци направиха една погрешка и не се извиниха. Напротив, те започнаха да се оправдават. Бог запита първо Адама, защо яде от забранения плод. Той каза: Господи, аз имах голяма вяра в Тебе. Другарката, която ми даде, се ползваше с доверие пред мене. Вярвах и на нея, както на Тебе. Мислех, че каквото ми каже, е вярно. Ти трябваше да ме предупредиш. Обаче, Бог забрани на Адама да яде от дървото, което беше всред рая, но той забрави заповедта. Интересно е, отде дойде на ума на Адама мисълта, да се скрие. Цял ден Бог търси Адама, но едва привечер го намери. Тогава Адам каза: Чух, Господи, гласа Ти, но се убоях да изляза, защото съм гол. – Кой ти каза, че си гол? Да не си ял от забраненото дърво? Така вината падна върху Ева. На въпроса, защо яде от забранения плод, Ева отговори адвокатски. Тя каза: Змията, която си създал, ме убеди да ям от тоя плод. Защо Бог остави животните в рая? – Да се учат хората от тях. Кой е предполагал, че животните могат да предадат някои неща невярно? Значи, Ева хвърли вината върху змията. Бог изслуша Адам и Ева внимателно и спря до тях, не отиде до змията да я разпитва, защо е дала на Ева толкова лош съвет.

И днес условията на живота са същите. И до днес още хората се оправдават като Адам и Ева, но Бог не приема вече никакви оправдания и извинения. Оправданието беше важно само за Адам и Ева. По същия начин ние не можем да се извиним. Сегашният човек е поставен пред друг изпит.

Наблюдавал съм възрастни хора. Минава някъде, откъсне си един плод и, като види някой човек, скрие го в джоба си, тури отгоре ръцете си, като че нищо не е станало. Той не се крие като Адама, но крие плода в джоба си. Като срещне някого, поздрави го и, като отмине, извади плода и започва да яде.

Ще кажете, че животът е тежък. Ако направите една статистика, ще видите, че човек минава три четвърти от живота си в тревоги. Колко минути през деня човек е щастлив? Като преживее нещо хубаво, той се радва. И за това има някаква причина. Ако се намери в мъчнотии, човек се утешава, че като отиде на оня свят, поне там работите му ще вървят добре. Това е заблуждение; все едно, ученикът, който не е свършил четвърто отделение, да мисли, че може да влезе в първи клас. Той казва: Аз не мога да уча добре в отделенията, но като вляза в първи клас, ще уча добре. Ако в отделенията не ти върви, и в класовете няма да ти върви, и в университета няма да ти върви. Ще кажете, че имаш вдъхновение. Значи, вдъхнал си въздух. Как мислите, с едно вдъхване става ли работа? С едно вдъхновение става ли някаква работа? Колко пъти на ден трябва да се вдъхновяваш? Десет вдъхновения са нужни на минута. За един час, или за 60 минути са потребни шестстотин вдъхновения, т. е. шестстотин вдишки, а за десет часа – шест хиляди вдишки.

Съвременните хора се интересуват от един въпрос, който ги спъва. Те искат да знаят, какво пишат вестниците за погрешките на хората. Дето и да отидете, в която държава и да влезете, това са ежедневните новини. Това са криви работи. Понякога пишат във вестниците, че някъде станала катастрофа, че толкова души са убити на войната, толкова са пленници, толкова ранени. Какво ще придобием, ако знаем това? Умрелите, ранените страдат. Ако отиваш да гледаш, трябва да им помогнеш. Българите имат обичай, като отиват на гробищата, да поливат гробовете с вода и с малко вино. Отде е излязъл тоя обичай? Аз искам да зная, защо поливат гроба с вода, а някога с вино?

Когато цветята цъфтят, изпращат своето ухание надалеч. Така ги намират пчелите, насекомите, пеперудите. Значи, уханието на цветята е път, по който насекомите търсят храната си. И въздухът има свое ухание. Човек, според развитието на своето обоняние, определя, кой въздух е за него. В небето е определено количеството на въздуха за всеки човек. Ти трябва да поемеш онова количество въздух, което е определено за тебе. Колцина знаят, кой въздух е за тях? Ако някога попаднеш на тоя въздух, целия ден се чувстваш радостен; ако не можеш да попаднеш на тоя въздух, целия ден си тъжен, неразположен. Скръбта показва, че нещо ви липсва, че не сте разбрали нещо.

Често пишете думата „любов”. Ако изпуснете буквата „л” или „ю”, ще разберете ли, каква е думата? Ако изпуснете,ъ” или „ь” на края на думите, значението им не се губи. Тия букви не са от голямо значение, и без тях може да се пише. Не само букви се изпущат, но някои хора не пишат правилно известни букви. Например, буквата „м” пишат по два начина: или първият връх по-висок, или вторият. В първия случай човек поставя себе си, азъ-т на първо място, а второто лице – ти – на второ място; във втория случай „ти” е на първо място, азъ-т на второ място. Ще кажете, че е все едно, как ще напишете една буква. Не е все едно, буквите не са произволни. Който туря азъ-т на първо място, той е скържав. Ако туриш азъ-т на второ място, ти си щедър, ти си човек с достойнство. Дето и да отиде човекът с достойнство, навсякъде е един и същ: отваря кесията си и дава. С това той иска да покаже, че разполага. Бедният, и да отвори кесията си, мълчи, нищо не говори, няма петаче в себе си. Той дава право на богатия да заповядва. Ако богатият осиромашее, и бедният може да заповядва. Викаш един работник, иска ти хиляда лева надница. Това е някогашна министерска заплата. Работникът казва: Ако си съгласен на тая надница, ще ти работя. Едно време работникът получаваше 20 – 30 лв. надница, а сега – 1000 – 1200 лева. Бомба разрушила къщата ти. Как ще я поправиш при такива надници?

За големите разрушения се плаща скъпо. Правя аналогия: на ония, които сами не могат да изправят характера си, работниците взимат скъпо. Тая е причината, дето характерът им остава неизправен. На ония, които са готови сами да се изправят, работниците взимат евтино. Следователно, когато казваме, че мъчно се изправя човешкият характер, това показва, че работата е скъпа, и на работниците се плаща много. Ако река на някой от вас да стане от мястото си, без да му дам нещо, ще се обиди. Ако дойде някой с пълни джобове златни монети и ти даде една от тях и каже, да станеш от стола си, за да седне той, ти веднага ще му отстъпиш и ще си намериш друго място. Ако ти даде една обикновена книжна монета от 20 лв., ще кажеш: Никой няма право да ме вдига от мястото ми. Значи, ако ти даде златна монета, има право да те вдига от мястото; ако ти даде книжна монета, няма право. Наистина, трябва да има някаква сериозна причина, за да се свърши една работа. Трябва да има на лице една причина, един закон, един факт. Де е мястото на причината, де е мястото на закона и де е мястото на факта? Причината е в главата, законът е в дробовете, фактът е в стомаха. При сегашните условия, в които живеем, първо трябва да дойде фактът. Под „факт” разбираме истината, под „закон” – мъдростта, под „причина” – любовта. Фактът предизвиква истината, истината предизвиква мъдростта, а мъдростта – любовта. Ако посеете едно семе някъде, любовта и мъдростта идат да го възрастят. Не можеш да свършиш

една работа, ако истината не е на твоя страна, т. е. ако нямаш един факт за това. В дадения случай фактът представлява парите или силата, с която разполагаш. Краката, ръцете са факти в нашия живот.

Често определяме нещата с думите: причина, закон и факт. Трябва да свържем мислите си с подбудителната причина, чувствата си с мъдростта, а постъпките си с истината. Ако постъпките на човека не са свързани с истината, и ако между постъпките и истината няма контакт, никакъв резултат не може да се очаква. Ако чувствата не са свързани с мъдростта, никакъв резултат не може да има. При това положение, законът не може да действува. Ако няма връзка между мисълта и самата причина, никаква мисъл не може да се прояви. Всеки човек, който говори съзнателно, има причина, има закон, има факт за това. Без причина, без закон и без факт човешката мисъл не може да се предава. Законът е път, по който мисълта се предава. Истината е крайният предел, до който мисълта отива. Христос казва: „Аз съм пътят, истината, и животът". Пътят е мъдростта, през която трябва да минем; истината е зенитът, а животът е любовта. Коя е най-високата точка в човешкия живот? Де е зенитът в човека? – Горе, на главата, тъй нареченото „кубе". За да стигнем високата точка, ще минем през кръга. Най-високата точка е привидна. И на нас така се вижда, че на обяд слънцето е най-високо. В същност, слънцето е толкова високо сутрин, колкото и на обяд. Вижда ни се по-високо по отношение на земята, т. е. на материалния свят, в който се движим.

Казвам: Високите работи имат свои подбудителни причини. Ако си на високо място, ти си силен, лесно можеш да пуснеш един камък надолу, или да прекараш вода, да потече в низината. Значи, всички неща в горната половина на кръга стават лесно. Влезете ли в долната половина на кръга, там нещата стават мъчно. Ако пропуснеш добрите условия и оставиш работата си за друг път, в друг живот да я свършиш, ти се намираш в обратното положение на кръга, в долната половина, дето нещата стават мъчно. Чудиш се след това, защо работата ти не върви добре. Не всякога Бог дава благоприятни условия. Отложиш ли за друг път, мъчнотиите се увеличават.

Казвате: Светът живее по един начин, а ние – по друг начин. Прави сте, че светът живее по свой начин. Ако влезеш в един трен, ще се подчиниш на всички условия, на които хората се подчиняват. Стотици души са влезли в трена и ще се движат, не накъдето те искат, но дето тренът ги води. Ако тренът върви в посока, в която и аз искам да отида, ще се кача на трена и ще се оставя на негово разположение – да ме води, дето той иска. В тоя случай аз няма да му заповядвам. Няма да постъпвам, както с каруцаря, но ще се подчиня на закона. Та когато казваме, че хората живеят така, това

показва, че те пътуват с трен: дето тренът ги води, там отиват. Ако не искаш да живееш като тях, пеш ще ходиш. Знаете ли, от колко малки работи зависи някога вашия успех? Минаваш през гора, виждаш два клона преплетени, бурята ги е сплела. Бързаш, отминаваш ги, не искаш да спреш за малко, да ги разплетеш. Ако не услужиш на тия клони, може за цял ден, а може и за цяла година да объркаш работите си. Ако не си ги видял, отговорността ти е малка; ако си ги видял, отговорността ти е голяма. Какво може да стане? – Дрехите си можеш да скъсаш, волът ти да умре, къщата ти да се събори, да те изпъдят от училище. Какво ти струва да спреш за малко и да отделиш двата клона един от друг?

Казват за някого: Опък човек е той, не взима от дума. Как му казваш думата си? Всеки човек си има особен език. Ако искаш да те разбере, ще говориш на негов език. Няма да произнасяш думите, както ти искаш; ще ги произнасяш, както той иска. Ако войникът се яви пред полковника, как ще му говори? Ще каже: Моля, господин полковник! Ако каже само „господин полковник", без да прибави думата „моля", какво ще стане с него? Ако каже само „полковник"! - Не, ще каже „моля, господин полковник" и ще произнесе тия думи музикално. Хората страдат от немузикалност. Трябва да имате микрофон, да се научите да говорите музикално. Когато ви се говори грубо, схващате грубостта; когато вие говорите грубо, не схващате грубостта. В това е погрешката на хората.

Мнозина поддържат, че Христос ще дойде да оправи света. Как ще дойде Христос? Преди две хиляди години не дойде ли Христос? Дойде, но не оправи света. – Защо? – Защото не Го послушаха. Има майки, които раждат децата си, но не ги отглеждат. В тях майчиното чувство е слабо развито. Такава майка, като роди дете, оставя го на други, те да го отглеждат. Тя се разхожда само и казва: Не съм свикнала да гледам деца. Тогава да не се е женила. Като развие майчиното чувство, тогава да се жени. Деца, за които майките не се грижат, са невъзпитани. Ще кажете, че и без кокошка може да се измъти яйцето. Възможно е, но не зная, какво пиле ще излезе от яйце, което кокошка не го е мътила. Пиле, което кокошката е снесла и измътила, придобива характера на майка си. Любов е вложила кокошката в своето пиленце.

Сега приложението: имате една мисъл. Ако вие родите тая мисъл и оставите други да я отглеждат, не играете ли ролята на оная майка, която роди дете и го дава други да го отглеждат? Родиш една мисъл и казваш: Други да я отглеждат, аз нямам време. Щом нямаш време, не раждай. Това не е закон. Ония от вас, които искат да бъдат здрави, които искат да бъдат щастливи, трябва да учат. Щастието и здравето няма да дойдат произволно. Болният баща не може да предаде здраве на сина си. Болната

майка не може да предаде здраве на дъщеря си. Здравият баща предава здраве на сина си, и здравата майка предава здраве на дъщеря си. Това са закони. Ако твоят мозък, в даден случай, не е здрав, как ще роди една хубава мисъл? Ако не е хармонично нагласен, как ще създадеш една светла мисъл? Ако сърцето ти не е спокойно и се тревожиш, ти не можеш да родиш едно хубаво чувство. Ако волята ти не е възпитана, постъпките ти не могат да бъдат благородни.

Първото нещо, което трябва да спазвате като правило в живота: Като вървиш, винаги пръв се отбивай. Даже и на мравката прави път. Срещнеш някой – обиколи го, път му стори – на всички прави път, ако искаш да ти върви. Сега всеки върви по правия път, пести времето си. Англичаните казват: Времето е пари. По права линия вървят те, да печелят повече време, да имат повече пари. Англичаните казват: Право към целта! На някои от вас косите са побелели. Да допуснем, че ви кажа, как да ги почерните, какво ще направите? Първо, вие се постарайте да почерните един косъм, както аз съм почернил космите на веждите си. Правил съм опит да ги почерня. Не ми коства много време да почерня цялата си коса, но не искам. Боядисайте само един косъм. Казвате, че имате воля. Ако не можеш да почерниш един косъм, каква воля имаш?

Да дойдем до реалното в живота. Кое е реалното? – Мисълта, чувствата и постъпките. Мисълта е мощна, чувствата са мощни и постъпките са мощни. – Кога? – Когато разбираме причините, законите и фактите, които действуват. Тогава всичко може да се постигне. Това няма да стане изведнъж. Първо трябва да се очисти мисълта; също така трябва да се очистят чувствата и постъпките. Оттам трябва да се започне. Как ще очистиш мисълта си? – Като предизвикаш в ума си само еднородни мисли. В даден момент ти мислиш за кон, за магаре, за буболечица – смесваш различни мисли в ума си и не можеш да очистиш своята мисъл. Но и ако мислиш само за кон, твоята мисъл не може да бъде чиста; ако мислиш само за буболечици, твоята мисъл не може да бъде Чиста; ако мислиш само за жаба, мисълта ти пак не може да бъде чиста. Как можеш да очистиш мисълта си? – Като очистиш окото си. Човек, на когото окото не е чисто, не може да бъде чист. Човек, на когото ухото не е развито, да слуша хубаво, и сърцето му не може да бъде чисто; ако не разбира и възприема правилно звука, сърцето му не може да бъде чисто. Ако не можеш да възприемаш фините трептения на храната, която влиза в стомаха ти, без да го мъчи, ти не можеш да разбереш истината.

Мнозина говорят за истината. За да разбереш истината, първо трябва да очистиш устата си. Ще кажеш, че трябва ухото си да очистиш. Истината чрез ухото не можеш да намериш. Истината е реална, и яденето е реално.

Като яде, човек трябва да е доволен. Ако седнеш пред трапезата недоволен и погледнеш недоволно, ти ще развалиш всичкото ядене. Трябва да ядеш със свещен трепет, да забравиш всичко около себе си, да знаеш, че нещо хубаво, което Бог е изпратил, влиза в тебе. Ще погледнеш към всички с любов. Не мисли, че някой ще мине край тебе и ще ти вземе храната. Никой не може да ти вземе храната, която обичаш. Храна, която не обичаш, всеки може да ти я вземе. Майките не дават любимите си деца на чужди хора, да ги осиновяват – никога не дават обичните си деца. Мисли, които не обичаме, лесно изпращаме навън. Наблюдавам, вие се събирате всяка вечер на молитва. Събирате се по един неправилен начин. Така не се прави молитва. Ако мисълта и чувствата на човека не са чисти, той не може да се моли. Еднообразието в молитвата не е полезно. Да четеш постоянно едни и същи молитви, това е престъпление. Хубавите неща не се повтарят. В любовта нещата не се повтарят. Там всяко нещо става само по един път. И втори път може да стане нещо, но по друг начин. Ако веднъж любиш, втори път по същия начин не можеш да любиш. Същият закон се отнася и до мисълта. Това, което днес мислиш, не се повтаря. Като знаете това, прилагайте всичката си любов и мисъл в работата си.

Казва се за някого, че се разболял. – Радвам се, че се разболял. – Еди-кой си оздравял. – Радвам се, че оздравял. Не мислете, че болестта е лошо нещо. Като се разболее, човек става по-мек, по-внимателен – повече светлина е придобил. Не да боледува човек постоянно, но понякога само. Ти не можеш да боледуваш два пъти от една и съща болест. Като те хване треската веднъж, втори път и да искаш да те тресе по същия начин, не може. Ще трепериш при треската, но има разлика в треперенето. Като изучавате проявите на треската, виждате, че тя има определено време. Като хване някого, тя иде на определено време и си отива на определено време. Хване ли го втори път, тя избира друго време. Някоя треска се придружава със студ, човек трепери, зъбите му тракат, а някоя – с голям огън. Коя е за предпочитане: треперушката, или огненицата? Огненицата подлага всички нечистотии на изгаряне Тя е „аутодафе" на нечистотиите. Първото нещо, което се изисква от човека, е да пречисти кръвта си. Не можеш да пречистиш кръвта си, ако нямаш чисти мисли, чисти чувства и чисти постъпки. Както пречистваш кръвта си чрез дълбоко дишане, така ще намериш начин за пречистване на своите мисли. Ако пречистиш кръвта си, ще се освободиш от много болести. Болестите се дължат на нечиста кръв. Болестите се дължат и на нечиста храна. Ядеш плод, без да го измиеш. Може веднага да не заболееш, но създаваш лош навик в себе си, подхранваш леността. Нечистата храна внася утайки, нечистотии в стомаха, които постепенно тровят кръвта. Нечистата кръв, освен болести, причинява неразположение, песимистично настроение, леност в човека. Човек с чиста кръв се отличава с голяма енергия и пъргавина. Губиш ли

пъргавината си, кръвта ти е започнала да става нечиста. Чистата мисъл, чистите чувства и чистите постъпки са динамични, правят човека бодър, млад.

Всеки иска да бъде добър, да се подмлади. Затова се създава Божествена Школа, да научи хората как да живеят, да използуват живота. Ще живееш 40 – 50 години, но да живееш, както трябва, да използваш разумно всички блага. Някой живее 40 – 50 години, но не може да използва Божествените блага, както трябва. Живее известно време и се страхува, че ще умре, ще отиде на оня свят. Ако умреш веднъж, втори път да не желаеш да умираш. Като дойде смъртта, човек престава да яде, няма желание за ядене, не може да диша, въздух не може да приема. Днес намалява храната и въздуха, утре ги намалява още повече, докато един ден се намери в пълно ограничение. Бог е създал човека да яде, но да яде с любов; да мисли, но да мисли с любов; да чувствува, но да чувствува с любов; да постъпва, но да постъпва с любов. Любовта е свещен огън. Тоя огън, трябва да подтиква човека към всичко. Да работи с любов, да учи с любов! Не е лесно човек да учи.

Сега ви говоря за неща, които не могат изведнъж да се постигнат. Най-малко десет години усилена работа се изисква, по два-три часа на ден, за да реализирате част от това, което говоря. При това, будно съзнание е нужно. Оня, който е привикнал да мисли добре, достатъчно е да отправи мисълта си към любимия си предмет, за да придобие някакъв резултат. Индусите имат различни методи за съсредоточаване на съзнанието си, но някои от тях са отживели времето си. Предметът, който обичаш, задържа погледа, както и съзнанието ти. Обаче, съсредоточаването на съзнанието не показва още любов към нещо, нито свободен избор. Защо гледаш човека? – За да намериш нещо хубаво в него. Като погледнеш човека с любов, ще намериш нещо хубаво в очите му, в ушите му, в носа му, в ръцете му. Във всеки човек има нещо хубаво, което заслужава да се гледа.

Някой религиозен седи и мисли за Христа, за свети Никола. Какво ще мисли за свети Никола? Той минава покрай него и не го вижда, а мисли за времето, когато е живял свети Никола. Ако седиш и мислиш за Христа Който е живял преди две хиляди години, твоята работа е изгубена. Какъв е бил Христос едно време, не знаеш ; важно е, какъв е сега. Ти се намираш в мъчнотия, в нещастие. Дойде един човек отвън и ти помогне. Ти се чудиш, кой е тоя човек. Христос е, Който помага. Докато Христос е при вас, съмнявате се и казвате: Или е Той, или не е. Когато Христос беше между евреите, и те се колебаеха. Вече две хиляди години минаха от това време, те още не могат да се убедят, че Той е техният Месия. Не е Той, Когото очакваме.

Представям ви три топки: едната е пълна със златни монети, другата – със сребърни монети и третата – с медни. Топките са еднакво големи, но с различна тежина. Най-тежка е златната топка, после сребърната и най-лека е медната. Ученият, като види трите топки, ще избере златната. Той казва: Най-тежка е тая топка, но аз ще я взема, защото съм най-силен. Като дойде друг човек, той ще избере сребърната, а за третия няма избор – той взима останалата – медната топка. Който взима златото, има право на избор, от трите топки избира златната. И вторият има право на избор – от две топки прави своя избор. Третият, обаче, няма право на избор. Много от сегашните хора постъпват като последния. Като нямат право на избор, те казват: Което остане, то е за мене. Не яжте каквото остава. Човек, който иска да си създаде характер, трябва да пие от първия гроздов сок. Ако купуваш грозде, вземи от най-хубавото. Купи по-малко – половин или четвърт килограм, но от най-хубавото. Ти искаш да купиш повече, по-евтино грозде, макар и да не е хубаво. Когато човек работи съзнателно върху себе си, трябва да знае, че малките неща се благославят, а не големите.

За следния път напишете само по една дума, която обичате и добре разбирате. Ще направим един опит, да видим, колцина от вас ще напишат думата с любов. Някои може да не намерят такава дума. Които намерят тая дума, ще я напишат чисто и правилно на едно четириъгълно листче и отдолу ще напишат само името си, без фамилията. Ако напишете думата, ще имате някаква сполука през годината. Ако не я напишете, няма да ви вървят работите. Да не пишете от страх – от любов ще напишете една дума. Ако отложите за друг път, ще ви сполети някаква загуба: или дреха ще си скъсате, или обувка, или нещо неприятно ще ви се случи.

Един ден ходих на планината и се грях на огъня. Той ме обикна, затова една искра ми изгори ръкава. Благодарих, че любовта му не е била много голяма. Ако беше по-голяма, повече щеше да изгори дрехата ми. И така, ако се колебаете, не правете опита. Не се наемайте, че после да кажете: Тая работа не е за мене. Не започвайте една работа, ако няма да я вършите. Често започвате с Божествените работи и не ги свършвате. Като напишете думата, която обичате, аз ще взема листчетата, ще ги прегледам и ще ви ги върна. Вие ще ги носите в джоба си през цялата година; може да ги оставите и в наследство. Божието благословение иде чрез малките работи, които ни заобикалят. Те идат чрез очите ни, чрез ушите ни, чрез ръцете ни, чрез устата, чрез краката. Божието благословение иде чрез готовността да услужваме. В ангелския свят заповед не се издава никога. Там всеки схваща Божиите мисли и ги прилага – досетлив е. Един ден и вие може да чувствувате, да схващате Божиите мисли и да ги прилагате. Това е Божието

благословение.

Всяка работа, написана добре, на време и красиво, носи Божието благословение. Някои хора пишат красиво; почеркът им е по-красив от печатните букви. Човек трябва да пише красиво, защото чрез писането той може да се справи с вътрешната дисхармония в себе си, със своето вътрешно разстройство. Ако не се вземат мерки, много от вас ще пострадат от тая дисхармония, както пострадаха от бомбите. Ония, които не пострадаха от бомби, и до днес още се намират под впечатлението на бомбите – от повтаряне на спомените в съзнанието. Това си спомнят, онова си спомнят, живеят с рефлексии. Понякога рефлексиите са по-опасни от първото преживяване.

Един пиян минал една вечер над една голяма пропаст, без да пострада. Сутринта отишъл да види, как е минал над пропастта, без да падне. Като видял пропастта и си представил, какво би могло да стане, ужасил се. От ужас косата му побеляла. Той минал над пропастта, без да му побелее косата, а само като я видял, побеляла му косата. Второто впечатление било по-силно от първото. Преповтарянето на впечатленията от ужасите действуват лошо върху психиката. Трябва да се освободите от повтаряне на страшните преживявания. Не ходи да гледаш неща, които събуждат стари спомени и впечатления от ужасите в живота.

Мнозина се връщат назад и се запитват за миналото си. Няма защо да се занимавате с миналото си. Какъв си бил в миналото, не е важно; какъв си сега, това е важно. Някои могат да видят своето минало, но да гледат на него като на чужд живот, а не като на свой. Да гледат и да кажат; Добре е живял тоя човек, Понякога природата открива и добрите, и лошите работи на човека, но като чужди. Ако той знае, че е причина за някои лоши работи, постоянно ще скърби; ако знае, че той е причина за някои добри работи, ще се радва. На земята голямата радост и голямата скръб не се допущат. – Защо? – Защото те са полюси на живота – плюс и минус, които взаимно се неутрализират. Каквото си имал, всичко си изял и изпил – нищо не ти е останало.

Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

15. Беседа от Учителя, държана
на 1 ноември, среда, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_11_03 Скрито богатство
лекция на младежкия клас Издателска къща „Жануа-98“

СКРИТО БОГАТСТВО

24 година
XVI лекция на младежкия клас
3.XI.1944 г., петък, 5 ч. с., Изгрев – София

Отче наш.

„Красив е животът“.

Кой от вас чете най-добре? Който чете най-ясно, да прочете лекцията „Постижимото и непостижимото“ от „Път в живота“.

(Един брат прочете лекцията.)

Тази задача решили ли сте – постижимото и непостижимото? Да умножите нещо един път, какво ще постигнете. Трябва да разбирате, какво се разбира под думата постижимо и непостижимо. Едната дума е отрицателна не – постижимо, или ограничено и неограничено, гранично и безгранично. Постижимото е гранично, непостижимото е безгранично. Вие ако разбирате под думата „постижимо“, че то е реално, то е гранично, малко. Имаш един граничен хляб, изяде се, свърши се. За един ден се свърши работата с хляба. Имаш хиляда хляба, за колко деня ще ги имаш? Колко години ще ти вземе хиляда лева. Значи постижимите неща като се свършат произвеждат страдание. Парите като се свършат произвеждат страдание. Като имаш пари, не се свършват, ти се радваш. Реката, която изтича, изпарява се, произвежда страдание. Онази, която не се изпарява и не изсъхва, на нея всякога може да разчиташ. Това е вътрешния смисъл. Постижимото, ограничено е то, за даден момент е постижимо. Вие разрешавате само една задача. В света няма само една задача. Безброй задачи има. Смисълът на живота седи във всичките задачи. Да кажем, разглеждаме съвременният човек. Ако съвременният човек на земята го разглеждаме само физически, то е една трета от реалността; ако го разглеждаме от духовно гледище, то е две трети от реалността; ако го разглеждаме от умствено гледище, то е три трети от реалността. Три трети е вече едно цяло. Всяко нещо, което е цяло, има процеси. Целите неща се показват и растат. Едно семе като го разделиш, не расте. Цялото като го посееш, расте. Целите работи растат и се развиват. Туй, което расте, расте всякога. Например една ябълка може да е старо дървото, изсъхне. Понеже като изсъхне има ред други семенца посети. Животът на едно дърво

постоянно минава от една форма в друга. Туй не е за обикновения живот. Туй учение за реалността не е за обикновения живот. Ореш на нивата, ще кажеш: То не е учение, не ми трябва да ора. Ти ще ореш, за да влезеш. Къде трябва да влезеш? От реалното в нереалното. Като свършиш нивата казваш: Свърших орането. Но не е посято. Ти на земята този процес си го свършил. Сега ти оставаш в духовния свят да ореш. Като свършиш орането там, ще влезеш в умствения свят и там ще ореш. След орането сеене ще има. Съвременните хора мислят, че реалното е нещо, свършиш го то е реално. То е относително реално. Туй, което се изменя постоянно, то е относително реално. Или да направим един нов превод. Едни заместват цялото число с дробно. Ако искате цялото да се прояви, да се замести едно цяло с една дроб, то е невъзможно. Ако вземеш и отрежеш един крак и го държиш, какво ще те ползува този крак? Държиш този крак като светия. Ако в света имаше само един светия, хиляди светии има. Този светия само един крак ли има? Да кажем, Провидението колко косми е турило на главата на човека. Някои имат 150 хиляди, някои – 200 хиляди, някои – 250 хиляди, някои имат триста хиляди, но рядко са. На физическия свят знаете ли всеки един косъм каква роль играе. Те са антени. Тия коси, които са долу при ушите те са антени за разрушение. Като приемеш ти се настройваш войнствено да се биеш. Тия клетки на въображението дават полет. Казва: Той е умен човек. Върху него се отразяват всичките сили. Или тия коси, които на центъра на любов към Бога, те са антени. Навсякъде има антени, главата е пълна с антени. Като ти окапят антените, какво става? Не може да приемаш впечатленията от външния свят. Казваш: Вече не може да мисля. Не че не може да мислиш, но антени няма, впечатления не може да възприемаш отвън. Най-първо защо окапват космите? От недоволство. Казваш: Господи, защо ги направи, дотегна ми да чеша тази коса. Въшките се крият в косата, не може ли без коса, изпоядоха ме тия въшки. Днес сте недоволен, утре сте недоволен, окапе косата, връзките ги нямаш. Много добър гребен да имате. Що е гребенът? То е наука. Космите успоредно трябва да бъдат, не трябва да са преплетени антените. Като се преплетат косите, не върви работата. Някой път като се чешете, сърдите се, изтеглиш косъм, хванеш, хвърлиш го на земята. Знаете ли колко струва една антена на главата на човека. Десет милиона английски лири стерлинги. 250 хиляди косъма по десет милиона, ти седиш и казваш: Аз съм голям сиромах. Ние сме хора, които ходим по повърхността на земята, всичките богатства имаме складирани и казваме: Големи сиромаси сме, ще умрем гладни.

Ново разбиране трябва. Като се обезсърдчиш, хвани се за косата. Нали някой път се хващат хората за главата. Някой без да знае, тури ръцете на главата си, държи главата си с двете ръце. Казва: Богатството е в главата. Хубаво вземете слънцето, по какъв начин слънцето боядисва. Ако

разложите светлината, имате цветовете, махнете призмата, никаква боя няма. Вземете птиците, как се научили да боядисват перата си. Като носят дрехите, постоянно ги боядисват. Ние ги боядисваме, че тогава ги обличаме. Тия животни носят дрехите си и като ги носят ги боядисват много хубаво. Законът е следният: Една мисъл, която присъства в ума ти, остави я тя сама да се обясни, не искай да я обръщаш, да я изучаваш. Мисълта трябва да ти проговори. Докато не я слушаш да ти проговори, остава неразбрана за тебе. Нали вие считате мислите нереални работи, казвате: Фантазия. Най-първо има много светии, които от грешници светии станаха. Как станаха? Бяха грешници, бяха в оня свят на греха. После казаха, че грехът не е реален. Живееш като войник, да се биеш, този биеш, онзи биеш. Един ден ти се убедиш, че с бой работа не става. Започнеш да вярваш. В кое вярваш? Започнеш да отричаш войната. Войната престанала ли е? Ако вземеш една книга, че напишеш няколко стихотворения, ако вземеш, че тия стихотворения ги напечаташ и раздадеш на хората, или по някой път вие като някой бакалин направите една кесийка и турите десет бучки захар и дадете книжката някому. Каква ценност има тази книжка с десет бучки захар. Аз често съм намирал на пътя книжки, захарта изядена, кесийката хвърлена. Много пъти съм намирал една книжка със стихотворения, седи книжката в джоба, с години я носи. Извади я, прочете, пак я тури в джоба. Ни захар има, нищо няма. Онази книжка със захарта, изял захарта, книжката пари не струва, другата книжка ни захар има, нищо няма, но е ценна. Сладчината иде от нереалния свят. Думата нереално в дадения случай разбираме безграничен свят, свят на всичките непроявени възможности. Да кажем, вие мислите, възможно ли е един ден хората да станат съвършени. Възможно ли е хората един ден да не воюват. Възможно е. Войната ще се смени с нещо по-хубаво. Войната е една много проста работа. Аз съм гледал децата, като не могат да отворят един предмет, вземат, че го ударят на земята. Не могат да отворят едно шише, счупят го, излее се на земята. Ние съвременните хора много пъти чупим. Разсърдиш се, счупиш приятелските отношения. Казваш: Той ме обиди. В какво седи обидата? Ако ти вярваш, че езерото, което е 40 километра на ширина и толкоз на дължина, че някой дошъл и взел чашка вода от туй езеро, трябва ли да се гневиш? Съвременният ваш гняв мяза на тия хора с богатите езера. Че пита, как така без мое позволение си е позволил да вземе една чаша от езерото. Трябва да пита. Тази вода като влезе в езерото, пита ли те тебе да влезе ли. Казваш: Той трябваше да ме пита. Ни най-малко водата не те е питала. Тя е влязла без да те пита. Ти казваш, че трябва да те пита, като взема водата. Водата е влязла без да те пита, гребва една чаша от водата, която не те е питала. Ако вземе една чаша от водата, която е турена в шишето, там трябва да питаш. Водата, която не те е питала и е влязла и той като вземе, няма право да пита. Не е твоя работа.

Всички вие страдате от страданията. Ти почерпиш вода от някъде, питат те, кой ти позволи. Защо не ме пита. Ако навсякъде трябваше да питаме, какво щеше да бъде. Някъде не трябва да се пита. Човек като тръгне за другия свят, пита ли своите роднини. Като тръгнат те за другия свят, питат ли ги тях. Не питат никого. Някой ученик е напуснал университета. Щом свършиш училището, напуснеш го. Щом напусне училището преди да е свършил, тогава питането има място. Защо го напусна? Защото не може да учи. Ученикът, който престане да учи, ученик ли е? В момента, в който престанеш да учиш, не си ученик. Като започнеш да учиш, ученик си. Тъй щото не всякога сте ученици.

Ще ви разправя един анекдот. Един 90 годишен старец в Европа следвал 70 години, на 90 години свършва университета и заминава за другия свят. Защо учил 70 години? Показва много голямо постоянство. 70 години показва много голямо постоянство. Този старец са го подигравали младите, казват: Ти кога ще свършиш? Казва: Има време. Сега питам този старец, който учи 70 години в университета, като за свършването на университета взема четири години, колко випуска на студентите ще има? Близо 18 випуска. Този старец съзнал своята погрешка, че като учил на земята, много пъти напускал училището и сега казва: Ще свърша тази работа. Колко години той е учил? 70 години той изпълнил дълга си, казва: Трябва да свърша.Тия седемдесет години са пропуснати. Като свърши, вече приемат го в невидимия свят. Като иде, може да се върне от невидимия свят. Ако не е на 70 години не го приемат. На земята сега трябва да свършим нещо. Придобиването на една добродетел не е лесна работа. Вие говорите за правда. Що е правда? Ти интуитивно схващаш, правдата не трябва да учиш, с нея учен се раждаш, правдата разбираш. Правда е туй, което сам по себе си разбираш. Никой не може да те учи. Туй, което се учи, правда не е. То може да е друго, може да е честност. Но правдата всеки човек сам по себе си разбира. Тя вътрешно се разкрива. Ти я носиш като едно дадено качество в себе си. По същия закон спада и любовта. Тя не е нещо, което може да учиш. Ще учиш проявленията на любовта, но любовта като същина няма да учиш. Тя сама се изявява. Ако искаш научно да я обуславяш, веднага се помрачи ума ти. Нереалните неща като изучаваш, помрачават ума. Питаш какво нещо е любовта. То е помрачение. Никога не може да знаеш, какво нещо е любовта. Като цяло любовта никой не знае. Като проявление да, знаят я. – Туй, което кара птичката да храни своите деца без пари; туй, което кара майката да работи без пари, кара ги всичките работи да вършат и да им е приятно като ги вършат, е любовта. Тогава правилото: Първо възможното, после невъзможното. Първо постижимото, после непостижимото. Първо реалното, после нереалното. Не първо нереалното, после реалното. Първо

постижимото, после непостижимото. Така трябва да схващате за разсъждение. Непостижимият свят и нереалният е много широка област, в която човешкият ум работи. Реалното е познатото, познатия свят, който става като мярка за непознатия.

Ще ви прочета 201 страница от „Път към живота“. /прочете я/

Кой свършва повече работа, който излиза или който влиза? Семето, което падне в земята свършва много голяма работа. Семето, като израсне навън, свършва повече работа. Значи не може да излезеш от там, отдето не се влязъл. И следователно другото заключение: Не може да влезеш там, дето не те обичат. Не може да излезеш оттам, дето не те искат. Когато някои хора не ви искат, защо не ви искат? Те ти дават свобода да излезеш из къщи навън. Като не те искат в затвора, ще излезеш. Като те искат, ще бъдеш ограничен. Казва: Да си вървиш. Де е лошото, че трябва да си вървиш? Трябва да си вървиш, да влезеш в къщи. Зимно време, сняг има, може да останеш вън, ще умреш от студ. Значи при лошите условия, влез в къщи, при добрите условия, излез из къщи навън. При лошите условия ще влезеш в затвора, при /добрите/ ще излезеш из затвора. То са преводи.

Казва: Много страдам. На място е страданието. Вземете в съвременния свят най-първо се тревожиш за една хубава книга, нямаш пари да си купиш книгата. След туй трябва да учиш, което книгата съдържа. После трябва да разправяш какво има вътре. Ако не може да запомниш онова, което си чел, ще те смятат, че си невежа, не знаеш как да четеш. Животните някой път минават за глупави. Зимата есенно време се угоява, като влезе през зимата в летаргическия сън да се храни от събраното. Тя си приготвя храна, за да може да прекара няколко месеца в летаргически сън. Някой път изпосталеете като мечката. Прекарали сте в летаргически сън, събраните зимнини сте изяли. Ще излезете в пролетта навън да похапнете, да съберете пак наново мазнини. Летаргическия сън пак ще дойде. Той може много пъти да дойде. Казвам: Страданията ще престанат само така. Кога ще се прекратят страданията на ученика? Един ученик по музика, учителят го хука, гълчи го, като се научи да свири, не го гълчи. Като се научим добре да свирим в живота, мъчнотиите ще престанат. Сега се оплакваме, но не свирим. Що са страданията? Неразбиране хармонията на живота. Ние съвременните хора имаме навик, като турим плочата, навием, свири. Плочата за себе си свири. Ти трябва да свириш като плочата. Иглата на плочата де ще турите на човека. Плочата от човека се е научила. Тази игла е турена перпендикулярно, като удря, говори. На човека неговата игла като говори е турена хоризонтално. Човешкият език е игла. Тази игла като се мърда образува всичките думи. Човек с игла говори. Трябва да знаеш как да навиеш. Човек е плоча да навивате.

Езикът трябва да се възпита. Много пъти онези плочи, които говорят, турят им недобри игли, изтриват си иглите. Езикът и той трябва да се възпита. Възпитанието не е нищо друго, освен облагородяване на езика, за да може да предава много добре, да предава вярно тоновете на природата, музикално. В репертоара на вашата реч, колко мелодии имате, с колко плочи оперирате. Някои от вас по две, три плочи имат, с тях говорят много обикновено. Някой 4–5 хиляди плочи имат. Една плоча като туриш, втори път да не я туряш. Три–четири хиляди да има богатство.

За пример, земята може да направи само една услуга, за една година може да обиколи около слънцето. Ако слънцето не се движеше, ние щяхме да останем недоволни. Слънцето ще направи една разходка, земята ще направи една разходка около слънцето. Слънцето прави една разходка за двеста милиона години. За да направи слънцето една разходка, трябват му двеста милиона години, на земята трябва една година. Ти не може да влезеш в разходката на слънцето, преди да си бил в разходката на земята. Всяка година земята като обикаля около слънцето, вие сте в една област, има разнообразие. Никога не минавате два пъти през едно и също място. През цялото пространство има разнообразие и е пълно с възможности. Богатства има. Земята когато минава, слънцето като минава човек почерпва от богатствата на природата.

Заключението е: В страданието вие придобивате нещо. Във всички противоречия в живота ви, каквито и да са, се съдържа едно богатство. Ако ги разгледате ще се ползувате.

Изпейте една песен. („Мога да постигна“.)

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

1944_11_03 Скрито богатство
От томчето Заветът на Любовта т.2

СКРИТО БОГАТСТВО

Чете се лекцията „Постижими и непостижими неща" от книгата „Път към живота".

Решили ли сте въпросът за постижимото и непостижимото? Какво ще постигнете, ако умножите нещо „n" пъти? Какво разбирате под „постижимо и непостижимо"? Първата дума е положителна, а втората – отрицателна. Казваме „постижимо и непостижимо, ограничено и неограничено, или гранично и безгранично". Постижимото е гранично, а непостижимото – безгранично. Ако под „постижимо" разбирате нещо реално, не сте прави. Реалното не е гранично, не е нещо малко. Имате един хляб – ограничен е. Изядете го и в един ден работата се свършва с него. Имаш хиляда хляба. За колко дни ще ги свършиш? За колко дни ще ти стигнат хиляда лева? Значи, постижимите неща, като се свършат, произвеждат страдание. Парите, като се свършат, произвеждат страдание. Ако парите не се свършват, ти се радваш. Ако реката изтича, изпарява се и пресъхва, произвежда страдание. Можеш да разчиташ само на оная река, която постоянно тече и не пресъхва. В непостижимото е вътрешният смисъл на живота, а не в постижимото, ограниченото, което трае само момент. Ти разрешаваш една задача. В света има безброй задачи, а не само една. Смисълът на живота е в многото задачи, във всички задачи.

Допуснете, че ви е дадена задача да изучавате човека. Ако го изучавате само физически, това е една трета от реалността; ако го изучавате физически и духовно, това са две трети от реалността; ако го изучавате физически, духовно и умствено, това са три трети от реалността, или едно цяло. В цялото се крият всички процеси. Целите неща се проявяват и растат. Ако разделиш семето, то не расте; ако го посееш цяло в земята, то расте и се развива. Цялото расте, а не частите. Ако нещо расте, то е цялото; веднъж има условия да расте, всякога ще расте. Дървото на ябълката може да остарее, да изсъхне, но тя е посяла вече своите семенца. Животът на цялото минава непрекъснато от една форма в друга. С това се отличава реалността. Тя има отношение към великия, към неограничения живот. Реалността не е за обикновения живот. Ореш на нивата и казваш: Това не е никакво учене, не искам да ора. Ще ореш, за да влезеш в нереалното. Ще минеш от реалното към нереалното. Като изореш нивата, казваш: Свърших орането. Свършил си орането, но не си посял. Първо ще изореш нивата на физическия свят; после ще я изореш в духовния свят и най-после ще я изореш в умствения свят. Като изореш нивата и в трите свята, тогава

ще дойде сеенето.

Мнозина мислят, че като свършат работата си в един от трите свята, дошли са до нещо реално. То е относително реално. Това, което постоянно се изменя, е относително реално. То е само част от цялото. Някои заместват цялото число с дробно. Да заместиш цялото с дроб и да искаш да се прояви, това е невъзможно. Ако отрежеш единия крак на някой човек и го пазиш като светиня, какво придобиваш? Такива светини има много. Един крак ли има светията? Колко косми е турило Провидението на човешката глава? Някои хора имат по 150 хиляди косми на главата си, други имат по 200 хиляди, трети имат по 250 хиляди. Важно е, каква роля играе косъмът. Космите са антени. Космите, които са зад ушите, са антени, които възприемат и предават разрушителни енергии. Като приемеш тия енергии, ти се настройваш войнствено, готов си да се биеш. Космите, които са близо до центъра на въображението, дават полет на човешката мисъл. Космите на горната част на главата са антени на любовта към Бога. Главата е покрита с антени. Ако окапят антените, какво става с тебе? Не можеш да възприемаш впечатленията от външния свят. Казваш: Не мога вече да мисля. Не че не можеш да мислиш, но антени нямаш, не можеш да възприемаш впечатления от външния свят.

Защо окапват космите на човека? – От недоволство. Чешеш косата си, недоволен си и казваш: Дотегна ми тая коса, всеки ден да я чеша, да я чистя, да не се завъдят паразити. Днес си недоволен, утре си недоволен, докато косата ти окапе и се лишаваш от връзката си с външния свят. Ще се чешеш не само един път на ден, но по няколко пъти, и то с гребен. Космите трябва да бъдат успоредни, да не се преплитат. Ако се преплитат, работите няма да ти вървят добре. Чешеш се, но космите са преплетени. Ти се разгневиш, хванеш ги грубо, издърпаш няколко косъма и ги хвърлиш на земята. Знаеш ли, колко струва една антена от човешката глава? Милиони струва една антена. Ти имаш 250 хиляди косми на главата си. Умножи ги по няколко милиона и виж, с какво богатство разполагаш. Ти казваш : Сиромах съм. Носиш голямо богатство в себе си, без да съзнаваш това, и минаваш за беден. Вие сте от ония, които складирали богатствата си в земята, а ходят по повърхността ѝ и казват: Голяма сиромашия ни е налегнала, гладни ще умрем.

Ново разбиране трябва! Като се обезсърчиш, хвани се за косата. Често хората се хващат. за главата. Някой, без да знае, туря ръцете си на главата и така ги държи известно време. Казвам: Богатството е в главата. Ще кажете, че богатството е и в слънцето. Право е това. Голямо богатство крие слънцето. Ако на пътя на слънчевите лъчи поставите призма, тя разлага слънчевата светлина на седем цвята. Щом махнете призмата, седемте цвята

изчезват. И птиците боядисват сами перата си. Как става това? Човек боядисва дрехата си и после я облича. Птицата облича дрехата си и после я боядисва. Значи, животните боядисват дрехите си след като са ги облекли.

Закон е: Всяка мисъл, която прониква в човешкия ум, трябва да бъде свободна. Остави мисълта си сама да се прояви, не я обръщай по една, на друга страна. Мисълта трябва да бъде свободна, сама да проговори. Докато не проговори, тя остава неразбрана. Някои разглеждат мисълта като нещо нереално. Те казват: Фантазия е това. Не е така. Мисълта е мощна сила. Как ще си обясните факта, грешникът да стане светия? Много грешници станаха светии. По-рано бяха в греха, после се отвърнаха от него, съзнаха, че не е реален, и влязоха в реалния свят. Войник си, биеш се с тоя, с оня, но един ден се убедиш, че с бой работата не върви, и се отказваш от войната. Ти започваш да вярваш в друго нещо. С това войната престанала *ли* е? Ако напишеш няколко стихотворения и ги раздадеш на хората, обърна *ли* мисълта им? Тия стихотворения са подобни на книжката, в която бакалинът турил няколко бучки захар. Изядеш захарта, хвърлиш книжката на земята. Книжката няма никаква цена – захарта е ценна. Във всяко стихотворение е ценно съдържанието, а не самата книга, на която е напечатано. Извадиш книжката, прочетеш стихотворението и я туряш в джоба си. В ума ти остава някаква мисъл, а не книгата. Сладчината иде от нереалния свят. Под „нереален свят" разбираме безграничен свят – свят на не проявените възможности. Казвате: Възможно *ли* е един ден хората да станат съвършени? Възможно *ли* е някога хората да не воюват? – Възможно е. Войната ще се смени с нещо по-хубаво. Войната е проста работа. Наблюдавал съм, какво правят децата, като не могат да отворят някое шише или някаква кутия. Вземат шишето и го удрят в земята; шишето се счупва, а съдържанието се излива. И с временните хора постъпват като децата – чупят и развалят. Разсърдиш се на приятеля си, хвърлиш шишето на земята и развалиш приятелските си отношения. Казваш: Той ме обиди. В какво се заключава обидата? Мислиш *ли*, че езерото, което е с километри дълго и широко, може да се изчерпи от една чаша вода, която е гребнал някой? Трябва *ли* да се гневиш за това? Трябва *ли* езерото да се сърди за водата си? Гневът на сегашните хора е подобен на гнева на това езеро. Ще те пита езерото, как си позволяваш да гребеш вода от него. Колко вода си взел? Една чаша. Водата, като се е втичала в езерото, искала *ли* е позволение от него? Както водата не е питала езерото, да влезе *ли* в него, така и ти не трябва да искаш позволение от езерото, за да гребнеш една чаша вода. Ако вземеш една чаша вода от шише, там въпросът е друг.

Съвременните хора страдат от неразбиране на живота. Ти гребнеш вода

отнякъде и веднага те питат: Кой ти позволи това? Защо не си питал? Какво ще стане, ако навсякъде и за всичко питаш? Някъде не трябва да се пита. Човек, като тръгва за другия свят, пита ли своите роднини? Някой ученик свършва училището и го напуща. Пита ли някого, да напусне ли училището, или не? Щом го свършил, няма защо да пита. Ако на пуснеш училището преди да си свършил, тогава питането е на място. – Защо напусна училището? – Защото не мога да уча. Ученик, който престава да учи, ученик ли е? В момента, в който престанеш да учиш, не си ученик. Като започнеш да учиш, ученик си. Тъй, щото, не всякога сте ученици.

Един 90 годишен старец следвал цели 70 години университет. Това било някъде из Европа. След това заминал за другия свят. Защо следвал 70 години в университета? От желание да свърши училището. Това показва голямо постоянство в характера. Младите студенти се подигравали с него, питали го, кога ще свърши. Той отговарял спокойно : Има време. През тия 70 години се изредили 18 випуска млади студенти. Той съзнал погрешката на своето минало, когато отлагал, напущал училището, и най-после решил, макар и късно, с мъчнотии, да свърши училището. Цели 70 години учил, но изпълнил задължението си. Като свършил, приели го вече в невидимия свят. Ако не беше свършил, нямаше да го приемат. На земята все трябва да свършиш нещо. Придобиването на една добродетел не е лесна работа.

Говори се за правдата. Що е правда? Интуитивно се разбира, че правдата не трябва да се учи, с нея се раждаш. Правда е това, което вътрешно разбираш, само по себе си. Никой не може да те учи да разбираш правдата. Това, което учиш, не е правда. Може да изучаваш честността, но правдата сама по себе си се разбира. Човек я носи в себе си като дадено качество. Това е закон, към който се отнася и любовта. И тя не се учи. Ще учиш проявите на любовта, но любовта, като същина, няма да изучаваш. Тя сама се изявява. Ако обясняваш любовта научно, съзнанието ти се помрачава. Като изучаваш нереалните неща, умът и съзнанието ти се помрачават. Питаш: Какво нещо е любовта? За любовта не се говори. Никой не знае, какво нещо е любовта като цяло. Като проява на цялото, всички познават любовта, но не като цяло. Това, което кара птичката да храни малките си, без да очаква нещо, е проява на любовта; това, което заставя жената - майка да отглежда децата си и да работи за тях без пари, е проява на любовта. Това, което импулсира всички хора да вършат нещо, без да очакват възнаграждение, е проява на любовта.

Дръжте в ума си правилото: първо възможното, после невъзможното; първо постижимото, после непостижимото; първо реалното, после нереалното. Непостижимият, нереалният свят е широка област, в която

човешкият ум работи. Реалният, познатият свят е мярка за нереалния, за непознатия.

Често се употребяват думите „влизане и излизане". Кой върши повече работа: който влиза или който излиза? Семето, което влиза в земята, върши много работа; но и семето, което излиза от земята, т. е., което израства, също върши много работа. Значи, не можеш да излезеш от там, дето не си влязъл. С други думи казано: Не можеш да влезеш там, дето не те обичат; не можеш да не излезеш оттам, дето не те искат. – Защо някои хора не те искат? – За да излезеш навън. Дават ти свобода, да излезеш. Като не те искат в затвора, ще излезеш вън, на свобода. Ако те искат, ще бъдеш ограничен. Някой ти казва: Да си вървиш! Има ли нещо лошо в това, че трябва да си вървиш? Да си вървиш, значи, да влезеш в къщи. Зима е, навсякъде сняг, може да останеш вън, да умреш от студ. При лошите условия, ще влезеш в затвора; при добрите условия, ще излезеш от затвора. Това е превод на една истина.

Казваш : Много страдам. На място е страданието. Първо се тревожиш, страдаш, че нямаш пари, да си купиш една хубава книга. Купуваш книгата, започваш да я четеш и изучаваш. Сега се тревожиш, да не би да не я запомниш, защото трябва да предадеш прочетеното на други. Ако не я запомниш, ще гледат на тебе като на невежа, който не може да чете и да запомня. Не е важно, какво мислят хората за тебе. И за животните се казва, че са глупави. Вижте, какво прави змията през зимата. През есента тя си събира храна, за да прекара зимата в летаргия – да има какво да изразходва. И мечката прави същото. Ако и ти си изпосталял, това показва, че си прекарал в летаргия и си изразходвал събраните мазнини. Пролет е, ще излезеш вън, да похапнеш, да събереш нови мазнини. После пак ще дойде летаргичният сън. Много пъти ще минаваш през него. Много пъти ще страдащ и ще се радваш, много пъти ще се събуждаш и пак ще заспиваш. Докога ще страдаш? – Докато научиш уроците на живота.

Кога ще се прекратят страданията на ученика? – Когато се научи да свири. Щом се научи да свири, учителят му престава да го наказва и мъмри. Когато хората се научат да свирят, страданията и мъчнотиите ще ги напуснат. Сега всички се оплакват от страдания, но не свирят и не учат. Какво са страданията? Неразбиране хармонията на живота. Мнозина търсят лесния път: турят плочата на грамофона, навият го и свирят. Плочата свири за себе си, но и ти трябва да свириш като нея. Ще турите иглата върху плочата в себе си и ще свириш. Как ще туриш иглата? Иглата на грамофона се поставя перпендикулярно на плочата, а човешката игла – езикът, се поставя хоризонтално. Като се движи в устата, човек говори. И той говори с игла, както грамофонът, но трябва да знае, как да се навива.

Човешкият език трябва да се възпитава. Често плочите на грамофона се изтриват, иглите се претъпяват, и грамофонът не свири добре. Същото става и с човешкия език. Като игла, и той се претъпява и става груб. Възпитанието на езика не е нищо друго, освен облагородяване, за да предава вярно тоновете на природата. С колко плочи ги служите, за да предадете вашата реч? Някои имат по две-три плочи, а някои – по четири - пет хиляди плочи. Колкото повече плочи има човек, толкова по-голямо е богатството му. Като постави една плоча веднъж, втори път не я поставя.

И земята, като плоча, се движи около слънцето; за една година тя прави само една обиколка. За една година земята прави една разходка около слънцето. Слънцето прави една разходка за двеста милиона години. Ако земята и слънцето не се движеха, ние щяхме да бъдем недоволни. Вие не можете да вземете участие в разходката на слънцето, докато не сте взели участие в разходката на земята. Всяка година земята обикаля около слънцето и минава през нови области от космичното пространство. Тя никога не минава два пъти през едно и също място, затова пред нас се разкриват голямо разнообразие и големи възможности. От движението на земята и на слънцето, човек придобива големи богатства. Неизчерпаеми богатства са скрити в пространството.
В заключение, казвам: Чрез страданието човек придобива нещо. Във всички противоречия на живота каквито и да са те, се крие голямо богатство. Като разберете това, вие съзнателно се ползвате от него.

Изпейте песената: „Мога да постигна що желая”.

– Само светлият път на мъдростта води към истината.
– В истината е скрит животът.

16. Беседа, от Учителя, държана
на 3 ноември, петък, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_11_05 Реалности в живота
неделя, 10 ч. с Издателска къща „Жануа-98“

РЕАЛНОСТИ В ЖИВОТА

XVII беседа от Учителя,
държана на 5 ноември, неделя, 10 ч. с., 1944 г. София – Изгрев

Новата епоха, която настъпва сега, няма нужда от доказателства, да убеждава хората за себе си. Слънцето не се нуждае от философи, да доказват, че то съществува. Колко е голямо, какво прави, това няма нужда да се доказва. Философи са нужни, когато слънцето залезе. Пророци са нужни, когато слънцето залезе. Майки и бащи са нужни, когато слънцето залезе. Щом изгрява слънцето, всички трябва да бъдат на работа. Нужно е едно ново верую.

Що е реалността? Над реалното стои свръхреалното, а според философите, над реалното стои нереалното. Нереалното, това е свръхреалното. Като четете Библията, виждате, че Бог е създал света от нищо, т.е. от свръхреалното.

Сега ние трябва да изучаваме езика на човечеството. Понеже изучаваме много езици, говорим на много наречия, раждат се противоречия и неразбиране. С какво ще докажете, че едно тяло гори? Самата топлина, която изпуща тялото, говори доста убедително. Можеш ли да убедиш човека, че студеният камък е топъл? Можеш ли да убедиш човека, че горящото тяло е студено? Може да се опиташ да го убедиш, но няма да успееш. Според старите методи, хората се стремят да доказват, че Бог съществува. Това доказване трябва да остане настрана. – Де е Господ? – Дето е Любовта. – Де е Господ? – Дето е Мъдростта. – Де е Господ? Дето е Истината. – Де е Господ? – Дето има живот. – Де е Господ? – Дето има знание. – Де е Господ? – Дето има свобода. – Де е Господ? – Дето има движение. – Де е Господ? – Дето има учение. – Де е Господ? – Дето има работа. Хубавите работи не се доказват, а ние доказваме, че има Господ. Всеки счита за привилегия, че доказал на хората съществуването на Бога. Слънцето не се нуждае от доказателства. То си грее. И най-малките същества усещат неговото присъствие. Цялата природа е висша школа за човешката душа и за човешкия дух. Тя е училище не само за хората, но за всички същества, които живеят в нея.

Сега вие искате да знаете, какво ще стане с вас, като остареете и като умрете. Всеки иска да знае, има ли друг свят. Де ще отиде човек след смъртта си? Който вярва, казва, че ще отиде в другия свят. Когато ледът се

топи, де отива? На небето ли отива? Когато се топи, ледът слиза от планината в долината. Не само че не се качва по горе от себе си, но слиза по-надолу.

Заблужденията на хората се дължат на гъстотата на неорганизираната материя. Човешките неорганизирани мисли на миналото се отразяват върху тях. Значи доброто и злото се наследяват, за това се казва, че каквото човек е наследил това проявява. Казват за някого: Да се молим на Господа, да го просвети. Каквото проявява човек, това е вложено в него – не може лесно да се премахне.

Съществуват две категории хора: едната категория застава на гледището, че има Господ, а другата категория – на гледището, че няма Господ. Ония, които поддържат, че има Бог, живеят, както и ония, които поддържат, че няма Господ. Ония, които казват, че съществува Бог, ядат и пият, както и ония, които отричат съществуването Му. Ония, които поддържат съществуването на Бога, дишат, както и ония, които не Го признават. Двете категории хора стоят на два полюса. Едната категория стои на светлата страна на земята, която се огрява от слънцето; втората категория стои на тъмната страна на земята, която не се огрява от слънцето. Понеже земята се върти около себе си, ония, които са били безверници, стават вярващи; ония, които са били вярващи, стават безверници. Щом те облекат с хубави дрехи, ставаш благородник, културен човек; щом свалят хубавите ти дрехи, минаваш за прост, за некултурен човек. Ако имаш хубави обувки, минаваш за културен човек, ако обувките ти са прости, скъсани, минаваш за некултурен човек.

Да благодарим на природата, че ни е дала пет отворени врати, чрез които влизаме в контакт с нея. Да благодарим за онова, което схващаме чрез своите очи; за онова, което схващаме чрез своите уши; за онова, което схващаме чрез обонянието си – чрез своя нос; за онова, което схващаме чрез своята уста; за онова, което схващаме чрез своите ръце и крака. – Кое е реално? – Реално е това, с което ходя; реално е това, с което пипам; реално е това, с което ям; реално е това, което възприемам чрез обонянието; реално е това, което чувам; реално е това, което виждам. Но има друга една реалност, по-висока от тая. Реално е това, което чувствам в себе си; реално е това, върху което мисля; реално е това, което мога да направя във всеки даден случай.

Съществуват две реалности: Едната е относителна реалност – на болните хора. Другата е абсолютна реалност – на здравите хора. Ако отидете при един болен, той ще ви разправя научно за своя крак, че не се свивало коляното му. Здравият не влиза в положението на болния. Здравият, който

никога не е боледувал, не може да влезе в положението на болния, не знае какво нещо е болка. Болният казва: Да имаш моята опитност! – Благодаря, не искам да имам твоята опитност.

Разправяше ми един българин от Варненско, от село Николаевка, как пътувал един ден с колата си, впрегната с два коня. По едно време гледа, едно момче върви подир колата и моли да се качи, да тури дисагите си в колата, да не му тежат. Спрях колата и казах на момчето: Дръж юздите, ще сляза за малко и после ще продължим. Момчето, като взе камшика, че като удари конете, трябваше да тичам след него два километра път, докато го стигна. Ще качиш едно дете на колата си, ще слезеш за малко от колата и след това ще имаш една особена опитност. Няма защо да разправяш за такава опитност – представяте си, каква е тя. Като вземат зимно време юргана или дрехата ви, каква ще бъде опитността ви? Ще усетите студ и ще разберете, че много сте изгубили. Ако е лятно време, няма да почувствате голяма загуба.

Съвременните хора не трябва да губят оная реалност, която им дава здравословното състояние, която ги прави здрави. Аз наричам тая реалност – реалност на добродетелите на човечеството. Днес силна дума не е „Бог", но човещина. От всички се изисква човещина. Ако в своята човещина ти не обичаш ближния си, ако не обичаш своя баща, ако не обичаш своята дъщеря, ако не обичаш своя син, ако не обичаш своя приятел, ако не обичаш своя слуга, ако не обичаш всички животни, които ти служат, в какво се изявява величието на човека? Ако снемете един министър от реалността, в която се намира, де отива той? В оня свят ли е отишъл? Сега в България съдят всички министри, всички видни българи, които управляваха четири години. Направили някаква погрешка, за която ги съдят. В оня свят ли ще ги изпратят? Сега разискват, като ги осъдят, как ще ги екзекутират – с обесване или със застрелване. Всички хора са изплашени. И министрите нека кажат: Братя сгрешихме, простете ни. В бъдеще ще изправим погрешката си, не само на думи, но и на дело. Аз давам един съвет: Вместо да ги осъдят на смърт, да ги изпратят в някое село, да слугуват пет години на един добър селянин. Да става министърът сутрин рано, да впряга колата и да отива да оре. При това, да работи не само на домакина, но и на цялото село. А от министъра се иска да бъде образцов слуга. Тая идея не може да се приложи сега, но в бъдеще. Като сгреши един професор, да стане слуга; като сгреши един учител, да стане слуга; като сгреши един ученик, да стане слуга; като сгреши един религиозен човек да стане слуга. Всеки доброволно да предложи услугата си и да каже: Аз не изпълних Божия закон, искам да слугувам без пари; цяла година ще ви слугувам само за хляб, ще бъда образец на добър слуга.

Сега вие задавате въпроса, как може да се служи без пари. Не е лошо да служиш с пари, но и без пари не е лошо да служиш. Като се говори за служене без пари, вие сте недоволни. Кажете, кое подбужда майката и бащата да слугуват на децата си? На какво се основава онова учреждение на брачния живот? Там любовта се проявява и без пари служат. На какво се основава бракът? Там мъжът и жената слугуват един на друг без пари. И единият се жертвува, и другият се жертвува. Всичкият спор, всичката мъчнотия произлиза от факта, че жената не работи според както е обещала; и мъжът не работи според обещанието си. Не е лесно да служиш с любов. Аз говоря за семейството като за една велика работа, като за едно благородно учреждение. За това се изисква голямо знание. Човек трябва да бъде виртуоз, за да живее добре в семейството си. Виждате какви мъчни композиции изпълняват някои цигулари. Вие слушате деветата симфония на Бетховена или шестата на Чайковски и виждате, че обикновени цигулари не могат да ги изпълняват. Големи музиканти са нужни. За да се изпълни нещо от Бетховена или от Чайковски, всички музиканти трябва да бъдат добри. От всички оркестранти се иска знание.

Казвам: Цялото човечество е съставено от хористи и инструменталисти, изпратени на земята да пеят и да свирят. Щом говориш, ти си певец; щом пишеш, ти си певец; щом ходиш, ти си певец; щом работиш, ти си певец. Като работиш с любов, ти си певец и музикант. Наблюдавам, като ходи човек, дали произвежда някакъв звук или шум. Ако произвежда звук, казвам: Музикант е тоя човек. Ако произвежда шум, казвам: Тоя човек е новак, едва е влязъл в училището, не може още да ходи. Той не взема верни тонове. Човек, който работи, който знае да шие, да пише, е музикант. Вещият поет и писател има нещо музикално в себе си. Оня, който не е музикален, пише и заличава, докато най-после скъса книгата и казва: Няма накъде да се излезе!

Три възможности предвижда Битието за човека: Да се движи в реалното, в нереалното и в свръхреалното. Като дойдеш до любовта, няма да питаш какво нещо е тя, но ще кажеш: Аз имам право да любя. Ще изпълня своя дълг, своята задача, без никакъв закон. Как ще любя, това е моя работа. Какъв закон ще приложа, това е моя работа. На каква книга ще пиша, с какви пликове ще си послужа, това е моя работа. Никой няма право да се меси в работата ми. Който чете, ще отвори плика и ще чете, както знае. Всеки човек има право да участвува в реалността и в свръхреалността – да бъде мъдър. – Кой е мъдрец? – Който не прави погрешки. – Що е любовта? – Сила, която не допуща омразата. В любовта всичко е красиво. Всеки човек има право да участвува в свръхреалността, да обича истината. – Какво е истината? – Място, дето няма абсолютно никаква лъжа. Истината е място, дето съществува вечна хармония, вечното благо на живота. Това

наричаме блаженство. В истината човек може да се изяви, както иска. Това е вечният живот, това е безсмъртието. Който обича истината, той е безсмъртен.

Сега ние се спираме върху това, какво е казал Христос преди две хиляди години. Това, което е говорил Христос преди две хиляди години, е било за тогавашните хора, не е за нас. Защо те не повярваха в тая реалност? Христос трябва да дойде днес, пак да говори на хората. Какво ще говори? Ако дойде днес, Христос няма да излекува само един болен, но ще излекува всички болни; ще нахрани всички гладни; всички глупави ще станат умни; ще примири всички, които се карат. Ако днес дойде Христос, ще отвори всички затвори, на всички ще даде свобода; ще научи всички хора, как да работят. – Как ще ги научи? – Както слънцето учи всички растения и буболечици да работят. Като изгрее слънцето, всяко растение знае вече, какво да прави; като изгрее слънцето, всяка буболечица знае, какво да прави.

Казвате: Дано дойде Христос, да Го видим, да оправи света. Представи си, че Христос е дошъл, но ти си сляп, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянието ти е притъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не можеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш. При това положение, каква полза ще имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш. Какво придобиваш, ако никого не обичаш и никой не те обича? Всички аномалии в света се дължат на факта, че любовта не е проявена. Ако любовта се прояви, всички работи ще се наредят. Аеропланът се движи благодарение на електричния ток, който управлява моторите. Прекъсне ли се токът, аеропланът спира. И локомотивът се движи благодарение на въглищата. Ако въглищата изчезнат, локомотивът престава да се движи. И хората умират, т.е. престават да се движат, по причина на своите глупости. Те създадоха такива закони, чрез които едни други се измъчват. След всичко това се говори за култура. Каква култура е тая? Земята още не представя свят на хармония. Тя едва сега излиза от нехармоничния свят и влиза в хармоничния. Бъдещето човечество, което иде сега, е кандидат за новото небе и за новата земя, за новата свобода, за новия ред на нещата.

Първият член на новата конституция гласи: Ще обичаш хората без пари.

Вторият член на новата конституция гласи: Ще учиш хората без пари.

Третият член на новата конституция гласи: Ще работиш на хората без пари.

Възможно ли е това? – Възможно е. Колко плащаш на малката рекичка, която полива твоята градина. Ако малката рекичка може да ти направи една услуга без пари, защо и човек да не направи същото? И човек може да направи някаква услуга без пари, но знание трябва, да знае как да я направи. Ако рекичката е кална и едва тече, и да иска да ти услужи, не може. Знание е нужно на човека.

Сега аз не искам да се обезсърдчавате от вашия живот. Човек се обезсърдчава, когато обущата му се скъсат; човек се обезсърдчава когато дрехите му се скъсат, когато станат негодни за работа; човек се обезсърдчава, когато остарее, когато косата му побелее. Казва: Побеля ми косата, остарях. – Че това е най-голямото благо, което Господ ти е дал. Бялата коса показва, че трябва да бъдеш абсолютно безкористен. Ти трябва да разбереш, какво Господ ти казва чрез бялата коса. Като не разбираш, казваш: Побеля главата ми, остарях! Господ ти казва: Сега с бялата глава ще отидеш при хората да им служиш без пари, да работиш безкористно, да им покажеш какво нещо е любовта. А ти казваш: Свърши се моята работа! И очакваш да отидеш на оня свят, да ти помагат ангелите. Блажен си, ако се случи тъй, както си очаквал и мислил. Нещастен си, ако се случи тъй, както не си мислил.

Често хората – и млади, и стари, изгубват временно съзнанието си, както оня руски княз, който изпаднал в летаргия. Токът на сърдцето му спрял, и той бил като мъртъв. Лекарят констатирал, че сърцето не работи, то отново може да започне да работи, но трябва да знаете, как да си помогнете. Очите на човека в това време са затворени, и той чувства всичко, чува какво се говори около него. Князът бил голен. Пристига бащата с дъщеря си, годеницата на княза. Бащата казва на дъщеря си: Ти трябва да плачеш, да покажеш, че си го обичала. – Няма защо да се преструвам, обичала съм го по необходимост, като княз, но сега не мога да се преструвам. Какво е било положението на княза, като слушал разговора на бащата и дъщерята? Значи, и княз да си, пак хората могат да не те обичат. Казваш: Да бъда красив! – И красив да си, пак хората могат да не те обичат. Красивата кокошка обичат ли я хората? Те я хващат за гушката, турят отгоре ножа и опитват месцето и. Красивото прасе обичат ли го хората? Те го обичат, когато го приемат на гости в стомаха си. Това е друга реалност вече.

Реалността има няколко степени: реалност, нереалност и свръхреалност. Реалността е в съприкосновение със свръхреалността, свръхреалността е в съприкосновение с любовта. Свръхреалността е във връзка с живота. Движението е резултат на живота. Значи, чрез движението ние имаме

достъп до живота. Също така ние имаме достъп до живота и чрез учението, и чрез работата. Реалният живот е и в движението, и в учението, и в работата. Хората не правят разлика между нещата, които дават достъп до живота. Достъп е това, при което ние имаме условия да проявим живота.

Хората, изобщо, трябва за знаят, каква е задачата на цялото човечество. Те трябва да знаят, каква е задачата и на дървото. Задачата на дървото е да запази всичките си листа, нито един лист да не падне от него. Някога може да падне един лист, но само ако е за услуга на нещо. Какво ще стане с дървото, ако всички листа окапят? – Животът престава, т.е. прекъсва се достъпа до реалността. Дърво, на което листата окапват, не може да даде плод. Докато листата са на дървото, и цвят може да даде, и плод може да върже. Щом окапят листата му, нито цвят може да даде, нито плод може да върже. Мислите ли, че човек, който боледува, може да служи на Бога? Мислите ли, че обезсърдченият може да служи на Бога? Можеш да се обезсърдчаваш, но ако извадиш известна опитност от това. Ако при обезсърдчението твоите възгледи са криви, трябва да се спреш и да ги изправиш. Хората боледуват по единствената причина, че природата ги спира в живота, да дойдат до пълно съзнание, да се научат, какво да правят. Някой боледува известно време и казва: Излекуваха ме лекарите. Даде няколко хиляди лева, направят му няколко инжекции, но като повтори същите погрешки, след четири–пет месеца отново заболява. Инжекциите са на място, но никога не са правени толкова много инжекции на хората, както сега. Мислите ли, че сегашните хора са много по-умни от хората на миналото? По умни са в това отношение, че като изпишат една тетрадка, казват: Няма място де да пиша, пълна е вече тетрадката. Като кажеш така, чувстваш се свободен.

Казвам: Нашите тетрадки на страданието са почти препълнени. Доста страдания! Няма нужда вече от тях. Казват някои, че и на оня свят ще се мъчат – ад имало там. Големите богослови и проповедници казват, че колкото време е нужно, за да се изпари водата на земята, капка по капка, толкова години ще страда човек в ада. Това е крива философия. Адът е училище за изправяне на хората. Бог е създал ада за упоритите и своенравни духове, като прекарат там известно време, да поумнеят техните дебели глави. Като се изправят, Бог ги хваща с щипците си, изважда ги навън и казва: Хайде сега на работа! Който не разбира, защо е пратен в ада, казва: Господи, благодаря ти, че ме изпрати тук, при топлия въздух. Господ му отговаря: Според мене, ти си в ада, не да ти е топло, но да се учиш. Научи ли се, как да изправиш живота си? Адът е място за изправяне на живота, а сегашният живот е място за работа, за благото на хората. Това е новото разбиране.

Казват, че Господ е направил ада. На кого е говорил Той? На кого е казал това? Досега Господ на никого не е говорил. Ще кажете, че Духът е говорил на някого. Какво му е говорил? Ако Духът каже на някого да обича хората, това разбирам; ако му каже да просвещава хората, това разбирам; ако му каже да даде свобода на хората, и това разбирам. Ако Духът му казва да заблуждава хората, да ги мрази, това не е човещина. Това е празна торба, която се нуждае от пълнене с нов, пресен хляб.

Дойде при мене един човек, който започна да ми описва положението си: бил женен, жена му била болна, имал три деца. Говори и криви лицето си от страдания. Аз го слушам и се усмихвам. После му казвам: Слушай, приятелю, защо не си кажеш истината? Ти не си женен, нямаш никаква жена, нямаш и деца. Това са фантазии. Кажи ми истината, аз ще ти дам повече, отколкото като ме лъжеш. Това е по стария метод. Кажи ми истината по нов начин. Кажи: Не съм женен, нямам деца, но съм гладен. Ако си сам, ще те поканя в дома си, ще ти дам един хубав обяд. Ако си сам, по-лесно ще те приема, отколкото ако имаш жена и деца. Хората лъжат, казват, че имат жена и деца, да станат по-тежки. Какво ще дам на тоя човек? Ако му дам сто лева, какво ще направи с тях? – Нищо особено. Със сто лева нищо не може да се направи. Откажете се от унаследеното имане на своите деди и прадеди. Откажете се от лъжата, даже и от бялата лъжа. Откажете се от старото богатство на миналите векове. Друго имане е нужно сега. Аз харесвам една черта на българина. Като отиде някой циганин на нивата му да проси, той го кара да работи. Ако е дошъл в девет часа, ще работи до обяд и после му дава да яде. Като се нахрани циганинът повече не работи. Но българинът не му плаща, докато не свърши работата. Българинът казва: Първо ще работим, а после ще ядем. – Гладен съм. – И аз съм гладен, зная това. Правило е: първо ще работим, после ще ядем. И в бъдеще ще е така. Мъжът и жената като работят, ядат. Ако не работят, няма да ядат.

Закон е: Ние трябва да работим, за да отворим път за благото в живота. Яденето е велико благо. За оня, който работи, яденето е на място. Като ядеш, ти трябва да имаш една отлична мисъл, едно отлично чувство и една отлична постъпка. Ако всички хора биха живели така, те щяха да бъдат млади и красиви като ангелите. А сега както виждате, на много хора главите са побелели. Знаете ли защо на някои косите са черни? На ония с черните коси земята е още черна, житото още не е израсло; ако израсте, зелено ще бъде. На ония, на които косите са бели, житото е узряло, предстои да се жъне. Като се ожъне житото, отново ще почернеят косите. Така става смяна, ту бели коси, ту черни. Някои хора се раждат с бели коси. Не всякога белите коси означават старост. Често косата побелява от

страдания. Това е преждевременно побеляване. Съветвам ви да се пазите, да не побелява косата ви преждевременно. Аз не съм за белите коси. Космите ви не трябва преждевременно да окапват. Когато косата на човека побелява, това все-таки е в реда на нещата, но да окапват косите му, това не е в реда на нещата. Това показва, че главата е разорана и непосадена. При това положение, ти трябва да бъдеш герой. Аз бих желал нивата ти да бъде посята, че да носиш всички блага на главата си.

Велика работа предстои на всички. Ние трябва да съзнаем това. Лицето на сегашния човек, главата на сегашния човек, ръцете и краката на сегашния човек, както и всички удове, трябва да се преобразят. Малко хора ще срещнете днес, които са устроени както трябва – нямат нужната красота. От лицето на съвременния човек трябва да лъха нещо хубаво, от неговата глава трябва да излиза живот и светлина, както от слънцето. На какво се дължи слънчевата светлина? – На съществата, които живеят на слънцето – на слънчевите жители. В слънчевата система живеят най-разумните същества. Те разпределят енергията на слънцето по цялата слънчева система, кога колко да се изпраща. Те знаят, колко хора има на земята, знаят имената им. Те познават българите, знаят какъв бюджет имат. Те познават Англия, Франция, Русия – всички държави. Те знаят колко морета и океани има на земята, колко буболечици и растения има – всичко знаят. Аз не искам да ви убеждавам в това – няма нужда да се убеждаваме. Според мене онова, което е, – е, няма защо да се доказва. Ако съществува разумен живот, съществува. Ако има слънце, има; ако няма слънце, няма. Понеже има разумен живот, слънцето свети. Ако няма разумен живот, слънцето ще изчезне. Няма ли разумен живот, и земята ще потъмнее. Ако земята досега не е потъмняла, това е, защото има разумност, има разумен живот.

Казвате: Новите веяния. Не е там въпросът. Вие знаете, че нещо вътре във вас, в самия човек говори. Някой път сте недоволни от себе си. – Защо сте недоволни? – Любовта ви не е на място; недоволни сте от себе си – Мъдростта ви не е на място; недоволни сте от себе си – Истината ви не е на място. Недоволни сте от себе си – животът ви не е на място; недоволни сте от себе си – знанието ви не е на място; недоволни сте от себе си – свободата ви не е на място; Недоволни сте от себе си – движението ви не е на място; недоволни сте от себе си – учението ви не е на място; недоволни сте от себе си – работата ви не е на място. Мислите ли, че ще бъде разумно от моя страна, ако взема косата и окося зелената трева? Като види това земеделецът ще ме похвали ли? Той ще ми каже: Братко, защо вършиш такава глупава работа? Ако напакостя нещо на узрялото жито, ще ме похвали ли той? Но и зеленото жито не трябва да пипам.

Много от съвременните хора са объркани, не знаят кога какво да направят. Всичко може да се направи, но на своето време. Казват ми: Предскажи нещо! Аз бих предсказал много работи, но сега не е време. Преди години предсказах, че в 1914 година ще има война, и в тая война именно, Германия ще изгуби. Предупредих тогава българите да побързат и сключат мир, но не ме послушаха. Погнаха ме, интернираха ме. Казвах: Може да ме интернирате, да правите каквото искате, но ще изгубите войната. И за сегашната война предсказах, че ще стане. Казах, че много градове, големи столици, ще пострадат – Берлин, Лондон, даже София. Когато казвах тия работи, не им се слушаше. Не измислях тия неща, но казвам, че хората са докарали работите до една криза, която не може да се избегне. Виждам един колар кара колата си много бързо – ще я счупи. Виждам един трен, който пътува с по-голяма бързина, отколкото трябва – скоро ще отхвръкне някъде. Това е много естествено. Не се иска голяма философия да го предскажеш. Като видя, че един автомобил се движи полека, зная, че никакъв инцидент няма да се случи. Предсказвам на някого, че ще осиромашее. – Защо? Защото харчи повече, отколкото трябва. Мога да предскажа на някого, че ще стане учен човек. Защо? – Виждам, че учи човекът, прилежен е.

Има нещо, което е знайно за човека, без той сам да разбира, как ще стане. Зная още, че някои работи се изменят, а някои не се изменят. Някои работи, които са предсказвани, стават; някога фактите изменят пророчеството. Не мислете, че пророчеството всякога се сбъдва. Някой път се сбъдва, някой път закъснява, а някога не се сбъдва. Оня, който вижда далече, зрението му е силно. Оня, който не вижда, зрението му е слабо – той не знае много неща. Всичкото знание е в зрението. Аз виждам добре нещата. Бог ми е дал това зрение. Казват за някого: Той е пророк. Кой от вас не е пророк? В известно отношение и вие сте пророци. Аз бих желал всички хора да бъдат пророци, да виждат добре и да виждат хубавите работи. Да виждаш добре, това е пророчество. Аз съжалявам, когато хората не са пророци. Тогава те се слепи.

Сега ще ви предскажа нещо. На времето ви предсказах едно нещо, сега ще ви предскажа друго нещо. Казвам: Иде една епоха, за която хората не са помисляли. Светът, хората ще бъдат толкова добри, че няма да искате да се отлъчите от земята. Като дойде това време, сами ще видите. – След колко години? – Аз ще ви кажа след десет години. Сега живот и здраве, но като доживеете тия хиляди години по човешки ще ме разберете. Такова благо иде след хиляда години, това което ви казвам, ще бъде – ще го проверите.

Считай първия ден – ден на твоя дух – ден, в който светлината се е проявила.

Считай втория ден – ден на твоята душа, ден, в който любовта се е проявила.

Считай третия ден – ден на твоя ум – ден, в който знанието се е изявило.

Считай четвъртия ден – ден на твоето сърдце – ден, в който съзнателният живот се е проявил.

Считай петия ден – ден на твоята воля – ден на твоите сили, които са дошли да ти помагат.

Считай шестия ден – ден на Вечното Слово, което те е озарило и поставило господар на твоята съдба.

Считай седмия ден – ден на Бога, Вечното начало на всичко – ден на природата, от която всичко трябва да се учи – ден на твоята почивка, когато служиш на всички добродетели.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.

Не давай място на безумието.

Кои ще влязат в новата епоха, т.е. в бъдещия живот? – Тия, които служат на Любовта; тия, които служат на Мъдростта; тия, които служат на Истината. Тия, които служат на живота; тия, които служат на знанието; тия, които служат на свободата. Тия, които служат на движението; тия, които служат на учението;тия, които служат на работата – бъдещето е тяхно. Така е писано.

Пояснение:
Тази беседа е взета от отпечатаното томче „Заветът на Любовта“ т.II стр. 141–164, понеже липсва в Държавния архив.

1944_11_05 Реалности в живота
От томчето Заветът на Любовта т.2

РЕАЛНОСТИ В ЖИВОТА

Новата епоха, която настъпва сега, няма нужда от доказателства, да убеждава хората за себе си. Слънцето не се нуждае от философи, да доказват, че то съществува. Колко е голямо, какво прави, това няма нужда да се доказва. Философи са нужни, когато слънцето залезе. Пророци са нужни, когато слънцето залезе. Майки и бащи са нужни, когато слънцето залезе. Щом изгрява слънцето, всички трябва да бъдат на работа. Нужно е едно ново верую.

Що е реалността? Над реалното стои свръхреалното, а според философите, над реалното стои нереалното. Нереалното, това е свръхреалното. Като четете Библията, виждате, че Бог е създал света от нищо, т. е. от свръхреалното.

Сега ние трябва да изучаваме езика на човечеството. Понеже изучаваме много езици, говорим на много наречия, раждат се противоречия и неразбиране. С какво ще докажете, че едно тяло гори? Самата топлина, която изпуща тялото, говори доста убедително. Можеш ли да убедиш човека, че студеният камък е топъл? Можеш ли да убедиш човека, че горящото тяло е студено? Можеш да се опиташ да го убедиш, но няма да успееш. Според старите методи, хората се стремят да доказват, че Бог съществува. Това доказване трябва да остане настрана. – Де е Господ? – Дето е любовта. – Де е Господ? – Дето е мъдростта. – Де е Господ? – Дето е истината. – Де е Господ? – Дето има живот. – Де е Господ? – Дето има знание. – Де е Господ? – Дето има свобода. – Де е Господ? – Дето има движение. – Де е Господ? – Дето има учение. – Де е Господ? – Дето има работа. Хубавите работи не се доказват, а ние доказваме, че има Господ. Всеки счита за привилегия, че доказал на хората съществуването на Бога. Слънцето не се нуждае от доказателства. То си грее. И най-малките същества усещат неговото присъствие. Цялата природа е висша школа за човешката душа и за човешкия дух. Тя е училище не само за хората, но за всички същества, които живеят в нея.

Сега вие искате да знаете, какво ще стане с вас, като остареете и като умрете. Всеки иска да знае, има ли друг свят. Де ще отиде човек след смъртта си? Който вярва, казва, че ще отиде в другия свят. Когато ледът се топи, де отива? На небето ли отива? Когато се топи, ледът слиза от планината в долината. Не само че не се качва по-горе от себе си, но слиза по-надолу.

Заблужденията на хората се дължат на гъстотата на неорганизираната материя. Човешките неорганизирани мисли на миналото се отразяват върху тях. Значи, доброто и злото се наследяват, затова се казва, че каквото човек е наследил, това проявява. Казват за някого: Да се молим на Господа, да го просвети. Каквото проявява човек, това е вложено в него – не може лесно да се премахне.

Съществуват две категории хора: едната категория застава на гледището, че има Господ, а другата категория – на гледището, че няма Господ. Ония, които подържат, че има Бог, живеят, както и ония, които подържат, че няма Господ. Ония, които казват, че съществува Бог, ядат и пият, както и ония, които отричат съществуването Му. Ония, които подържат съществуването на Бога, дишат, както и ония, които не Го признават. Двете категории хора стоят на два полюса Едната категория стои на светлата страна на земята, която се огрява от слънцето ; втората категория стои на тъмната страна на земята, която не се огрява от слънцето. Понеже земята се върти около себе си, ония, които са били безверници, стават вярващи; ония, които са били вярващи, стават безверници. Щом те облекат с хубави дрехи, ставаш благородник, културен човек; щом свалят хубавите ти дрехи, минаваш за прост, за некултурен човек. Ако имаш хубави обувки, минаваш за културен човек ; ако обувките ти са прости, скъсани, минаваш за некултурен човек.

Да благодарим на природата, че ни е дала пет отворени врати, чрез които влизаме в контакт с нея. Да благодарим за онова, което схващаме чрез своите очи; за онова, което схващаме чрез своите уши; за онова, което схващаме чрез обонянието си – чрез своя нос; за онова, което схващаме чрез своята уста; за онова, което схващаме чрез своите ръце и крака. – Кое е реално? – Реално е това, с което ходя; реално е това, с което пипам; реално е това, с което ям; реално е това, което възприемам чрез обонянието; реално е това, което чувам; реално е това, което виждам. Но има друга една реалност, по-висока от тая. Реално е това, което чувствувам в себе си; реално е това, върху което мисля; реално е това, което мога да направя във всеки даден случай.

Съществуват две реалности: едната е относителна реалност – на болните хора. Другата е абсолютна реалност – на здравите хора. Ако отидете при един болен, той ще ви разправя научно за своя крак, че не се свивало коляното му. Здравият не влиза в положението на болния. Здравият, който никога не е боледувал, не може да влезе в положението на болния, не знае, какво нещо е болка. Болният казва: Да имаш моята опитност! – Благодаря, не искам да имам твоята опитност.

Разправяше ми един българин от Варненско, от село Николаевка, как пътувал един ден с колата си, впрегната с два коня. По едно време гледа, едно момче върви подир колата и моли да се качи, да тури дисагите си в колата, да не му тежат. Спрях колата и казах на момчето: Дръж, юздите, ще сляза за малко и после ще продължим. Момчето, като взе камшика, че като удари конете, трябваше да тичам след него два километра път, докато го стигна. Ще качиш едно дете на колата си, ще слезеш за малко от колата и след това ще имаш една особена опитност, Няма защо да разправяш за такава опитност – представяте си, каква е тя. Като вземат зимно време юргана или дрехата ви, каква ще бъде опитността ви? Ще усетите студ и ще разберете, че много сте изгубили. Ако е лятно време, няма да почувствувате голяма загуба.

Съвременните хора не трябва да губят оная реалност, която им дава здравословното състояние, която ги прави здрави. Аз наричам тая реалност – реалност на добродетелите на човечеството. Днес силна дума не е „Бог", но човещина. От всички се изисква човещина. Ако в своята човещина ти не обичаш ближния си, ако не обичаш своя баща, ако не обичаш своята дъщеря, ако не обичаш своя син, ако не обичаш своя приятел, ако не обичаш своя слуга, ако не обичаш всички животни, които ти служат, в какво се изявява величието на човека? Ако снемете един министър от реалността, в която се намира, де отива той? В оня свят ли е отишъл? Сега в България съдят всички министри, всички видни българи, които управляваха четири години. Направили някаква погрешка, за която ги съдят. В оня свят ли ще ги изпратят? Сега разискват, като ги осъдят, как ще ги екзекутират – с обесване или със застрелване. Всички хора са изплашени. И министрите нека кажат: Братя, сгрешихме, простете ни. В бъдеще ще изправим погрешката си, не само на думи, но и на дело. Аз давам един съвет: Вместо да ги осъдят на смърт, да ги изпратят в някое село, да слугуват пет години на един добър селянин. Да става министърът сутрин рано, да впряга колата и да отива да оре. При това, да работи не само на домакина, но и на цялото село. А от министъра се иска да бъде образцов слуга. Тая идея не може да се приложи сега, но в бъдеще. Като сгреши един професор, да стане слуга; като сгреши един учител, да стане слуга; като сгреши един ученик, да стане слуга; като сгреши един религиозен човек, да стане слуга. Всеки доброволно да предложи услугата си и да каже: Аз не изпълних Божия закон, искам да слугувам без пари; цяла година ще ви слугувам само за хляб, ще бъда образец на добър слуга.

Сега вие задавате въпроса, как може да се служи без пари. Не е лошо да служиш с пари, но и без пари не е лошо да служиш. Като се говори за служене без пари, вие сте недоволни. Кажете, кое подбужда майката и

бащата да слугуват на децата си? На какво се основава онова учреждение на брачния живот? Там любовта се проявява, и без пари служат. На какво се основава бракът? Там мъжът и жената слугуват един на друг без пари. И единият се жертвува, и другият се жертвува. Всичкият спор, всичката мъчнотия произлиза от факта, че жената не работи според както е обещала; и мъжът не работи според обещанието си. Не е лесно да служиш с любов. Аз говоря за семейството като за една велика работа, като за едно благородно учреждение, За това се изисква голямо знание. Човек трябва да бъде виртуоз, за да живее добре в семейството си. Виждате, какви мъчни композиции изпълняват някои цигулари. Вие слушате деветата симфония на Бетховен или шестата на Чайковски и виждате, че обикновени цигулари не могат да ги изпълняват. Големи музиканти са нужни. За да се изпълни нещо от Бетховен или от Чайковски, всички музиканти трябва да бъдат добри. От всички оркестранти се иска знание.

Казвам: Цялото човечество е съставено от хористи и инструменталисти, изпратени на земята да пеят и да свирят. Щом говориш, ти си певец; щом пишеш, ти си певец; щом ходиш, ти си певец ; щом работиш, ти си певец. Като работиш с любов, ти си певец и музикант. Наблюдавам, като ходи човек, дали произвежда някакъв звук, или шум. Ако произвежда звук, казвам: Музикант е тоя човек. Ако произвежда шум, казвам: Тоя човек е новак, едва е влязъл в училището, не може още да ходи. Той не взима верни тонове. Човек, който работи, който знае да шие, да пише, е музикант. Вещият поет и писател имат нещо музикално в себе си. Оня, който не е музикален, пише и заличава, докато най-после скъса книгата и казва: Няма накъде да се излезе!

Три възможности предвижда Битието за човека: да се движи в реалното, в нереалното и в свръхреалното. Като дойдеш до любовта, няма да питаш, какво нещо е тя, но ще кажеш: Аз имам право да любя. Ще изпълня своя дълг, своята задача, без никакъв закон. Как ще любя, това е моя работа. Какъв закон ще приложа, това е моя работа. На каква книга ще пиша, с какви пликове ще си послужа, това е моя работа. Никой няма право да се меси в работата ми. Който чете, ще отвори плика и ще чете, както знае. Всеки човек има право да участвува в реалността и в свръхреалността – да бъде мъдър. – Кой е мъдрец? – Който не прави погрешки. – Що е любовта? – Сила, която не допуща омразата. В любовта всичко е красиво. Всеки човек има право да участвува в свръхреалността, да обича истината. – Какво е истината? – Място, дето няма абсолютно никаква лъжа. Истината е място, дето съществува вечна хармония, вечното благо на живота. Това наричаме блаженство. В истината човек може да се изяви, както иска. Това е вечният живот, това е безсмъртието. Който обича истината, той е безсмъртен.

Сега ние се спираме върху това, какво е казал Христос преди две хиляди години. Това, което е говорил Христос преди две хиляди години, е било за тогавашните хора, не е за нас. Защо те не повярваха в тая реалност? Христос трябва да дойде днес, пак да говори на хората. Какво ще говори? Ако дойде днес, Христос няма да излекува само един болен, но ще излекува всички болни;ще нахрани всички гладни; всички глупави ще станат умни; ще примири всички, които се карат. Ако днес дойде Христос, ще отвори всички затвори, на всички ще даде свобода; ще научи всички хора, как да работят. – Как ще ги научи? – Както слънцето учи всички растения и бубулечици да работят. Като изгрее слънцето, всяко растение знае вече, какво да прави; като изгрее слънцето, всяка буболечица знае, какво да прави.

Казвате: Дано дойде Христос, да Го видим, да оправи света. Представи си, че Христос е дошъл, но ти си сляп, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянието ти е притъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не можеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш. При това положение, каква полза ще имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш. Какво придобиваш, ако никого не обичаш и никой не те обича? Всички аномалии в света се дължат на факта, че любовта не е проявена. Ако любовта се прояви, всички работи ще се наредят. Аеропланът се движи благодарение на електричния ток, който управлява моторите. Прекъсне ли се токът, аеропланът спира. И локомотивът се движи благодарение на въглищата. Ако въглищата изчезнат, локомотивът престава да се движи. И хората умират, т. е. престават да се движат, по причина на своите глупости. Те създадоха такива закони, чрез които едни други се измъчват. След всичко това се говори за култура. Каква култура е тая? Земята още не представя свят на хармония. Тя едва сега излиза от нехармоничния свят и влиза в хармоничния. Бъдещето човечество, което иде сега, е кандидат за новото небе и за новата земя, за новата свобода, за новия ред на нещата.

Първият член на новата конституция гласи: Ще обичаш хората без пари.

Вторият член на новата конституция гласи: Ще учиш хората без пари.

Третият член на новата конституция гласи: Ще работиш на хората без пари.

Възможно ли е това? – Възможно е. Колко плащаш на малката рекичка, която полива твоята градина? Ако малката рекичка може да ти направи

една услуга без пари, защо и човек да не направи същото? И човек може да направи някаква услуга без пари, но знание трябва, да знае, как да я направи. Ако рекичката е кална и едва тече, и да иска да ти услужи, не може. Знание е нужно на човека.

Сега аз не искам да се обезсърчавате от вашия живот. Човек се обезсърчава, когато обущата му се скъсат; човек се обезсърчава, когато дрехите му се скъсат, когато станат негодни за работа; човек се обезсърчава, когато остарее, когато косата му побелее. Казва: Побеля косата ми, остарях. – Че това е най-голямото благо, което Господ ти е дал. Бялата коса показва, че трябва да бъдеш абсолютно безкористен. Ти трябва да разбереш, какво Господ ти казва чрез бялата коса. Като не разбираш, казваш: Побеля главата ми, остарях! Господ ти казва: Сега, с бялата глава ще отидеш при хората да им служиш без пари, да работиш безкористно, да им покажеш, какво нещо е любовта. А ти казваш: Свърши се моята работа! И очакваш да отидеш на оня свят, да ти помагат ангелите. Блажен си, ако се случи тъй, както си очаквал и мислил. Нещастен си, ако се случи тъй, както не си мислил.

Често хората – и млади, и стари, изгубват временно съзнанието си, както оня руски княз, който изпаднал в летаргия. Токът на сърцето му спрял, и той бил като мъртъв. Лекарят констатирал, че сърцето не работи то отново може да започне да работи, но трябва да знаете, как да си помогнете. Очите на човека в това време са затворени, и той чувствува всичко, чува, какво се говори около него. Князът бил годен. Пристига бащата с дъщеря си, годеницата на княза. Бащата казва на дъщеря си: Ти трябва да плачеш, да покажеш, че си го обичала. – Няма защо да се преструвам, обичала съм го по необходимост, като княз, но сега не мога да се преструвам. Какво е било положението на княза, като слушал разговора на бащата и дъщерята? Значи, и княз да си, пак хората могат да не те обичат. Казваш: Да бъда красив! – И красив да си, пак хората могат да не те обичат. Красивата кокошка обичат ли я хората? Те я хващат за гушката, турят отгоре ножа и опитват месцето ѝ. Красивото прасе обичат ли го хората? Те го обичат, когато го приемат на гости в стомаха си. Това е друга реалност вече. Реалността има няколко степени: реалност, нереалност и свръхреалност. Реалността е в съприкосновение със свръхреалността, а свръхреалността е в съприкосновение с любовта. Свръхреалността е във връзка с живота. Движението е резултат на живота. Значи, чрез движението ние имаме достъп до живота. Също така ние имаме достъп до живота и чрез учението, и чрез работата. Реалният живот е и в движението, и в учението, и в работата. Хората не правят разлика между нещата, които дават достъп до живота. Достъп е това, при което ние имаме условия да проявим живота.

Хората, изобщо, трябва да знаят каква е задачата на цялото човечество. Те трябва да знаят, каква е задачата и на дървото. Задачата на дървото е да запази всичките си листа, нито един лист да не падне от него. Някога може да падне един лист, но само ако е за услуга на нещо. Какво ще стане с дървото, ако всички листа окапят? – Животът престава, т. е. прекъсва се достъпът до реалността. Дърво, на което листата окапват, не може да даде плод. Докато листата са на дървото, и цвят може да даде, и плод може да върже. Щом окапят листата му, нито цвят може да даде, нито плод може да върже. Мислите ли, че човек, който боледува, може да служи на Бога? Мислите ли, че обезсърченият може да служи на Бога? Можеш да се обезсърчаваш, но ако извадиш известна опитност от това. Ако при обезсърчението твоите възгледи са криви, трябва да се спреш и да ги изправиш. Хората боледуват по единствената причина, че природата ги спира в живота, да дойдат до пълно съзнание, да се научат, какво да правят. Някой боледува известно време и казва: Излекуваха ме лекарите. Даде няколко хиляди лева, направят му няколко инжекции, но като повтори същите погрешки, след четири пет месеца отново заболява. Инжекциите са на място, но никога не са правени толкова много инжекции на хората, както сега. Мислите ли, че сегашните хора са много по-умни от хората на миналото? По-умни са в това отношение, че като изпишат една тетрадка, казват: Няма място де да пиша, пълна е вече тетрадката. Като кажеш така, чувствуваш се свободен. Казвам: Нашите тетрадки на страданието са почти препълнени. Доста страдания! Няма нужда вече от тях. Казват някои, че и на оня свят ще се мъчат – ад имало там. Големите богослови и проповедници казват, че колкото време е нужно, за да се изпари водата на земята, капка по капка, толкова години ще страда човек в ада. Това е крива философия. Адът е училище за изправяне на хората. Бог е създал ада за упоритите и своенравни духове, като прекарат там известно време, да поумнеят техните дебели глави. Като се изправят, Бог ги хваща с щипците си, изважда ги навън и казва: Хайде сега на работа! Който не разбира, защо е пратен в ада, казва: Господи, благодаря ти, че ме изпрати тук, при топлия въздух. Господ му отговаря: Според мене, ти си в ада, не да ти е топло, но да се учиш. Научи ли се, как да изправиш живота си? Адът е място за изправяне на живота, а сегашният живот е място за работа, за благото на хората. Това е новото разбиране.

Казват, че Господ е направил ада. На кого е говорил Той? На кого е казал това? Досега Господ на никого не е говорил. Ще кажете, че Духът е говорил на някого. Какво му е говорил? Ако Духът каже на някого да обича хората, това разбирам; ако му каже да просвещава хората, това разбирам; ако му каже да даде свобода на хората, и това разбирам. Ако Духът му казва да

заблуждава хората, да ги мрази, това не е човещина. Това е празна торба, която се нуждае от пълнене с нов, пресен хляб.

Дойде при мене един човек, който започна да ми описва положението си: бил женен, жена му била болна, имал три деца. Говори и криви лицето си от страдание. Аз го слушам и се усмихвам. После му казвам: Слушай приятелю, защо не си кажеш истината? Ти не си женен, нямаш никаква жена, нямаш и деца. Това са фантазии. Кажи ми истината, аз ще ти дам повече, отколкото като ме лъжеш. Това е по стария метод. Кажи ми истината по нов начин. Кажи: Не съм женен, нямам деца, но съм гладен. Ако си сам, ще те поканя в дома си, ще ти дам един хубав обяд. Ако си сам, по-лесно ще те приема, отколкото, ако имаш жена и деца. Хората лъжат, казват, че имат жена и деца, да станат по-тежки. Какво ще дам на тоя човек? Ако му дам сто лева, какво ще направи с тях? – Нищо особено. Със сто лева нищо не може да се направи. Откажете се от унаследеното имане на своите деди и прадеди. Откажете се от лъжата, даже и от бялата лъжа. Откажете се от старото богатство на миналите векове. Друго имане е нужно сега. Аз харесвам една черта на българина. Като отиде някой циганин на нивата му да проси, той го кара да работи. Ако е дошъл в девет часа, ще работи до обяд и после му дава да яде. Като се нахрани, циганинът повече не работи. Но българинът не му плаща, докато не свърши работата. Българинът казва: Първо ще работим, а после ще ядем. – Гладен съм. – И аз съм гладен, зная това. Правило е: първо ще работим, после ще ядем. И в бъдеще ще е така. Мъжът и жената като работят, ядат. Ако не работят, няма да ядат.

Закон е: Ние трябва да работим, за да отворим път за благото в живота. Яденето е велико благо. За оня, който работи, яденето е на място. Като ядеш, ти трябва да имаш една отлична мисъл, едно отлично чувство и една отлична постъпка. Ако всички хора бяха живели така, те щяха да бъдат млади и красиви като ангелите. А сега, както виждате, на много хора главите са побелели. Знаете ли, защо на някои косите са черни? На ония с черните коси земята е още черна, житото още не е израсло; ако израсте, зелено ще бъде. На ония, на които косите са бели, житото е узряло, предстои да се жъне. Като се ожъне житото, отново ще почернеят косите. Така става смяна, ту бели коси, ту черни. Някои хора се раждат с бели коси. Не всякога белите коси означават старост. Често косата побелява от страдания. Това е преждевременно побеляване. Съветвам ви да се пазите, да не побелява косата ви преждевременно. Аз не съм за белите коси. Космите ви не трябва преждевременно да окапват. Когато косата на човека побелява, това все така е в реда на нещата, но да окапват косите му, това не е в реда на нещата. Това показва, де главата е разорана и непосадена. При това положение, ти трябва да бъдеш герой. Аз бих желал нивата ти да

бъде посята, че да носиш всички блага на главата си.

Велика работа предстои на всички. Ние трябва да съзнаем това. Лицето на сегашния човек, главата на сегашния човек, ръцете и краката на сегашния човек, както и всички удове, трябва да се преобразят. Малко хора ще срещнете днес, които са устроени, както трябва – нямат нужната красота. От лицето на съвременния човек трябва да лъха нещо хубаво, от неговата глава трябва да излиза живот и светлина, както от слънцето. На какво се дължи слънчевата светлина?

На съществата, които живеят на слънцето - на слънчевите жители. В слънчевата система живеят най-разумните същества. Те разпределят енергията на слънцето по цялата слънчева система, кога колко да се изпраща. Те знаят, колко хора има на земята, знаят имената им. Те познават българите, знаят, какъв бюджет имат. Те познават Англия, Франция, Русия – всички държави. Те знаят, колко морета и океани има на земята, колко бубулечици и растения има – всичко знаят. Аз не искам да ви убеждавам в това – няма нужда да се убеждаваме. Според мене, онова, което е, – е, няма защо да се доказва. Ако съществува разумен живот, съществува. Ако има слънце, има; ако няма слънце, няма. Понеже има разумен живот, слънцето свети. Ако няма разумен живот, слънцето ще изчезне. Няма ли разумен живот, и земята ще потъмнее. Ако земята досега не е потъмняла, това е, защото има разумност, има разумен живот.

Казвате: Новите влияния. Не е там въпросът. Вие знаете, че нещо вътре във вас, в самия човек, говори. Някой път сте недоволни от себе си. – Защо сте недоволни? – Любовта ви не е на място; недоволни сте от себе си – мъдростта ви не е на място; недоволни сте от себе си – истината ви не е на място. Недоволни сте от себе си – животът ви не е на място; недоволни сте от себе си – знанието ви не е на място; недоволни сте от себе си – свободата ви не е на място. Недоволни сте от себе си – движението ви не е на място; недоволни сте от себе си – учението ви не е на място; недоволни сте от себе си – работата ви не е на място. Мислите ли, че ще бъде разумно от моя страна, ако взема косата и окося зелената трева? Като види това, земеделецът ще ме похвали ли? Той ще ми каже: Братко, защо вършиш такава глупава работа? Ако напакостя нещо на узрялото жито, ще ме похвали ли той? Но и зеленото жито не трябва да пипам.

Много от съвременните хора са объркани, не знаят, кога какво трябва да направят. Всичко може да се направи, но на своето време. Казват ми: Предскажи нещо. Аз бих предсказал много работи, но сега не е време. Преди години предсказах, че в 1914 година ще има война, и в тая война, именно, Германия ще изгуби. Предупредих тогава българите да побързат

и сключат мир, но не ме послушаха. Погнаха ме, интернираха ме. Казвах: Може да ме интернирате, да правите, каквото искате, но ще изгубите войната. И за сегашната война предсказах, че ще стане. Казах, че много градове, големи столици, ще пострадат – Берлин, Лондон, даже и София. Когато казвах тия работи, не им се слушаше. Не измислих тия неща, но казвам, че хората са докарали работите до една криза, която не може да се избегне. Виждам един колар кара колата си много бързо – ще я счупи. Виждам един трен, който пътува с по-голяма бързина, отколкото трябва – скоро ще отхвръкне някъде. Това е много естествено. Не се иска голяма философия да го предскажеш. Като видя, че един автомобил се движи полека, зная, че никакъв инцидент няма да се случи. Предсказвам на някого, че ще осиромашее. – Защо? – Защото харчи повече, отколкото трябва. Мога да предскажа на някого, че ще стане учен човек. – Защо? – Виждам, че учи човекът, прилежен е.

Има нещо, което е знайно за човека, без той сам да разбира, как ще стане. Зная още, че някои работи се изменят, а някои не се изменят. Някои работи, които са предсказани, стават; някога фактите изменят пророчеството. Не мислете, че пророчеството всякога се сбъдва. Някой път се сбъдва, някой път закъснява, а някога не се сбъдва. Оня, който вижда далеч, зрението му е силно. Оня, който не вижда, зрението му е слабо – той не знае много неща. Всичкото знание е в зрението. Аз виждам добре нещата. Бог ми е дал това зрение. Казват за някого: Той е пророк. Кой от вас не е пророк? В известно отношение, и вие сте пророци. Аз бих желал всички хора да бъдат пророци, да виждат добре и да виждат хубавите работи. Да виждаш добре, това е пророчество. Аз съжалявам, когато хората не са пророци. Тогава те са слепи.

Сега ще ви предскажа нещо. На времето ви предсказах едно нещо, сега ще ви предскажа друго нещо. Казвам: Иде една епоха, за която хората не са помисляли. Светът, хората, ще бъдат толкова добри, че няма да искате да се отлъчите от земята. Като дойде това време, сами ще видите. – След колко години? – Ако ви кажа след десет години, по човешки ще ме разберете. Такова благо иде след хиляда години. Сега живот и здраве, но като доживеете тия хиляда години, това, което ви казвам, ще бъде – ще го проверите.

Считай първия ден – ден на твоя дух - ден в който светлината се е проявила.

Считай втория ден – ден на твоята душа – ден, в който любовта се е проявила.

Считай третия ден – ден на твоя ум - ден, в който знанието се е изявило.

Считай четвъртия ден – ден на твоето сърце – ден, в който съзнателният живот се е проявил.

Считай петия ден – ден на твоята воля – ден на твоите сили, които са дошли да ти помагат.

Считай шестия ден – ден на Вечното – Слово, което те е озарило и поставило господар на твоята съдба.

Считай седмия ден – ден на Бога, Вечното Начало на всичко – ден на природата, от която всичко трябва да се учи – ден на твоята почивка, когато служиш на всички добродетели.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.

Не давай място на безумието.

Кои ще влязат в новата епоха, т. е. в бъдещия живот? – Тия, които служат на любовта; тия, които служат на мъдростта; тия, които служат на истината. Тия, които служат на живота; тия, които служат на знанието; тия, които служат на свободата. Тия, които служат на движението; тия, които служат на учението; тия, които служат на работата – бъдещето е тяхно. Така е писано.

17. Беседа от Учителя, държана
на 5 ноември, неделя, 10 ч. с, 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_11_08 Най-лесната работа
лекция на общия клас Издателска къща „Жануа-98“

НАЙ-ЛЕСНАТА РАБОТА

24 година
XVIII лекция на общия клас
8.XI.1944 г. сряда 5 ч. с., Изгрев – София

Добрата молитва.

„Сила здраве е богатство“.

Първите думи, с които човек е започнал, не са дълги думи много къси са. Те са били от глас и от един звук. Има едно знание преходно, друго, което то постоянно расте. Има едно знание, което мяза на снега, топи се, зимно време се увеличава, лятно време се намалява. Има едно знание, което расте. То е като плодните дървета. Сега доста теории има. И вие имате теории, те са хубави. Теориите са картини, сенки. Те са кино. На болният човек не трябва да се говори за хубави дрехи, за хубави обуща. Съществено. Казва: Пари не струват дрехите. И да го облечеш болния, пак е болен. Хубави обуща да му туриш, пак е болен. Докато дойдем до положението да имаме едно здраве, което е постоянно. Сега здравето е преходно. За пример, най-първо заболи ви стомахът, не знаете причината. Някой път ви заболи главата, не знаете причината. Някой път ви заболи гърба. Главата и стомахът дават директива на болестите. Когато главата страда, причините са материални. Когато стомахът страда, причините са духовни. Стомахът страда, когато не е набожен, не върши Волята Божия. А пък има когато не осъждат земните работи добре. За пример, бакалин си, отделяш един лев за себе си, стига ти умът. Не вършиш Волята Божия, мислиш за материални работи. Обличаш се, но искаш да се нравиш на хората. Човек трябва да се облича, за да поощрява хората към доброто. Да се облича човек, не за да се хареса само на хората. Да се облича човек то е доброта. То е като плодното дърво, което трябва да ражда плодове. Всяко дърво се познава по плодовете. Човек се познава по облеклото. Каквото е облеклото, такъв е човека. Не е лесна работа да знаеш как да се облечеш. Как ще се облечеш? Имаш премяна дрехи, задигнат ги, с какво ще се облечеш? Имаш няколко хубави обуща, задигнат ти ги, с какво ще се обуеш.

Та казвам: На всинца ви трябва подтик. Сега хората нямат един съществен подтик. Има подтици, но не са съществени. Трябва да знаеш, с кое да започнеш най-първо. Сутрин като станеш, кое е най-важното? Ще стъпиш

с краката си на земята. Искаш да четеш някоя книга. Ще я вземеш с ръцете си. Същественото. Като ти дойде на ума да четеш някоя книга, да знаеш как да употребиш ръцете и краката си, както един цигулар, който свири хубаво. Всеки може да свири, всеки може да пее. Няма човек, който да не може да свири. Ако обичаш един човек, като ти пее, харесваш пеенето, защото любовта поправя пеенето. Ако не го обичаш, ако имаш ким, даже и хубаво да пее и хубаво да свири, пак му намираш махана. Като го обичаш всичко е хубаво.

Често хората казват, че егоизъм има. Ако бихте имали една истинска любов, към себе си, животът щеше да бъде изправен. Ако човек има подбужденията на любовта в себе си, не би направил престъпление. Всичките престъпления произтичат от външни причини.

Оставете сега човек да започне с любовта към себе си, към Божественото, което е скрито в човека. Ако започнете сега, веднага ще стане една промяна във всинца ви. Вие сега се борите със себе си, с някои ваши надежди, постоянно намирате някакви махани. Очаквате, като идете в другия свят да се изправите между ангелите, ангели да станете. Между ангелите ангели не може да станете. Трябва да се учите. Думата учение трябва да знаеш, как да хванеш учението, как да го употребиш. После какво направление да дадеш на туй знание на учението.

Казвам: Ние ще започнем с най-малките препятствия. Не да напуснете сега онова, което сега имате. Някой казва: Да се откажем от себе си. Туй отказване и отричане е един процес вътрешен. То е един Божествен процес. Да кажем, вие отивате на пазар. Вземате пари, имате капици и златни пари. В избора е важното, какви пари ще вземете. Ако идете да купувате някой материал с капици – медни пари, имате едно разположение. Ако отивате да купувате със златни пари, друго разположение ще имате. Вие сега купувате с книжни. Няма устой с книжните пари. То показва, че хората доста вяра имат. Че вярват в книгите, не е лошо. Но в Божествения свят нещата са реални само когато свръхреалността седи на тяхна страна. Знанието не трябва да бъде както една книжка, не трябва да бъде както една монета, която ръждясва и носи в себе си отрова. Пък то е потребно.

Сега мнозина от вас сте имали много хубави гласове. От незнание вие сте осакатили гласа. Казвате: Друг път като дойдем на земята. Друг път като дойдете е въпрос. И в религиозно разбиране куцат хората. За пример, ти казваш: Аз служа на Бога. Всеки ден ти служиш на Бога, пък не те е страх от Него. Какво ли не правиш по 20 пъти на ден, не те е страх, нито любов имаш. Имаш един Господ, ти си го направил такъв. Твой е Господ. И той

като тебе е такъв. Сега какъвто съм, ако обичам себе си, тогава ще имам онзи истински образ. „Направи Бог човек по образ и подобие свое“. Именно трябва да въздигнем Божествения образ не по един механичен начин. Много лесна работа е. Вие ако идете в Америка на един американец може да му свирите всичките песни, и те си имат както българите свои песни. Имат една песен, „Янке дуду“, като я засвириш като мед му пада. Не е особена песен, обикновена песен. Казва: Я ми посвири „Янке дуду“. Българинът казва: Я ми посвири „Заплакала е гората“, или „Стоян мами си думаше“. У българите класическа песен е, всеки я знае. Казва: Запей някоя хороводна песен. Вие ставате, хороводните песни не ги пеете. Не знаете, как да ги играете, не е лесна работа да се изиграе една хороводна песен. Малко играчи съм гледал да играят хубаво. Играят, но тъй класически, музикално, то е цяло изкуство. Има известна гъвкавост на тялото. Не тропане с целия крак, че да дига прах.

После, много работи има, ръкуваме се, поглеждаме, говорим, но като алегория, правим го от немай-къде, само да мине. Сега, не сме виновати ние. Ние носим известни дрехи, натрапиха ни ги. Отиваш някой път да си купиш дреха, дрехарят ще те убеди, че този цвят е хубав. Ти имаш нещо в себе си, но те убеди, после съжаляваш, че си ги купил. И в религиозно отношение е тъй. Така се настроят вътре някои неща, но чувстваш, че онова, в което вярваш има нещо, което куца. За любовта говорите, усещате, че има нещо, което куца в любовта. Човек, който е заквасен с любовта, е много предвидлив, много внимателен. Преди години пътуваме към източната страна, минаваме край едно село и казвам: В това село има един добър човек. Тъй както е облачно цялото небе, има един цял голям кръг отворен над селото ясно синьо. Този цвят се дължи на душата и на духа на този човек в туй село. Хубавото време зависи от разумните хора. Плодовете, които стават на земята, зависят от разумните хора. Всичкото добро се дължи на добрите хора, които работят. Казвате: Ако ние живеем добре, какво има като живеем? Плодове ще има, реки ще текат, ледовете ще се топят, слънцето ще грее добре. Ако всички хора биха мислили така, ако биха живели така, тази война нямаше да стане. Сега стана тази война. Онези, които допуснаха, ще я поправят. За бъдеще да се избегнат войните, хората трябва да изменят своя живот. За да го измени, Бог е решил да поправи небето и земята. Решил е старата земя настрана да я тури и да създаде ново небе и нова земя. Новата земя, дето няма да има прегрешения и пороци няма да има място за война. При тази земя и при туй небе, което имаме, войната е неизбежна. Каквото и да казваш, войната ще дойде.

Сега дайте едно число да прочетем от тази книга /Царският път на душата/, близо 344 страници има. Изберете едно число, каквото и да е.

Един да даде, най-късметлията, един, който е най-добрият между вас. /Чете на страница 214 следното „Докато живеете в света на противоречията, трябва да знаете, че се намирате под закона на внушението. Никой смъртен, даже и безсмъртен, не е свободен от този закон". – Значи може да се внуши. Защото между внушението и вдъхновението има разлика. /Учителят прочете цялата 115 страница и продължи на 116-та до .... „И на мъжете и на жените казвам да извадят капиталите си от човешката банка и да ги турят в Божествената банка".

Сега живеем в една епоха, дето банките фалират. В миналата война в Америка фалираха 12 хиляди банки. /И чете още/ „Ако не живеят добре, причината е, че Бог не е между тях. Те вярват едни на други, а на Бога не вярват и следствие на което се разочароват. Съвременното човечество живее в безверие. Ако е въпрос за официална вяра, всички имат такава, но главата на хората е побеляла от официални вярвания".

Дето погледнете сега, милиони хора има ранени, кому крак откъснат, кому ръка, кому око извадено, какви ли не рани има. Защо? Ще кажете: Дълг, може би трябва за отечеството. Та казвам: Ако тази война, която правим по внушение заради хората, по същия начин, ако бихме направили туй, което Бог изисква, какво голямо различие щеше да съществува. Някой ще попита, как да обичаме някого. Аз ще ви дам един пример. Ако искаш да опиташ любовта започни с пчелите. Занеси им вода. Намери някое хубаво цвете, потопи го във вода, тури го, дето има пчели. Това е любов. Ще кацнат пчелите на туй цвете, ще пият вода. Те няма да знаят, те ще благодарят, че Провидението, Божественият Промисъл е промислил. Тази вода е твоята любов, която се изявява. И казвам: Всичките ни хубави работи, които ги опитваме идат в ума ни, в сърдцето ни, те се дължат на същества, които прилагат този закон на любовта. Някой ден си весел. През целия живот помниш това състояние. То се дължи на някое същество, което показва, в какво седи истинската любов. Има такива състояния, когато Бог се оттегля от света и тогава настава тъмнота, хората не се познават едни други. Молиш се, чувствуваш, няма го Господ. Казва: Не съм разположен. Не си разположен, има някакво препятствие.

Сега във времето на бомбардировките, как се молихте? Ако сега се молите така, ще помислят, че сте луди. В молитвите си викахте, да заглушите шума на гранатите бомбите, които падат, надпреварвахте се в кряскане. Казвахте: Да се махате, да се не пукате около нас. Оставете тия хора да се молят. Казвам: Много добре се молят. Сега ви се вижда смешно. Казвате: Не сме ли културни. Аз се чудя на едно нещо. Най-лесното нещо в света ние не можем да го правим. Няма по-лесна работа от работата за любовта. Най-лесното нещо е. Мухите го знаят, как да го направят, растенията го

знаят как да го направят. Ние хората не може да го направим. Любовта първо изявява Бога, после себе си. Най-после изявява другите. Или най-първо да изявиш Божията Любов. В теб да се изяви такава, каквато е. Ако вземете една призма и прекарате лъча, вие ли създавате светлината. Разложите вие светлината, но не правите вие цветовете. Имате призмата, разлагате светлината, образувате един образ на някаква сцена. Казва: Аз това не може да го правя. Ти не може сам да го направиш, но като туриш призмата, светлината се разлага. Турите другата призма, светлината се събира. От нас зависи да поставим призмата. Тази призма в дадения случай е нашият ум, през който трябва да мине Божествената Любов, за да може да я видим. Ти с призмата боядисваш ли стената. Ти може да проектираш светлината на стената, червеният цвят не става образ. Значи любовта не става образ в нас. Докато тя е, има образи; щом се оттегли всичките образи изчезват. Тя не оставя образа си никъде. Вие не може да кажете на любовта: Остави това нещо заради нас. Онези образи, с които си служи, не ги оставя. Може да ви покаже всичките си образи, никога няма да остави образа. Вие искате да отделите нещо от любовта. Любовта е нещо неделимо. Значи вие трябва да бъдете художник, да запомните този образ, вие да направите една скица, ако сте поет, или вие ако сте шивач и шиете една дреха с едно любовно чувство, този човек, който носи тази дреха, той ще я счита като светиня. Той като я облече, ще бъде радостен. Ако някой ти ушие дреха с любов, казваш: Тази дреха ми харесва. Харесва ти понеже е предена по любов, тъкана по любов и шита по любов. Ти като я облечеш по любов, радваш се на дрехата. Някои от вас имате такива любовни дрехи.

Та сега аз не ви говоря за най-мъчните работи, но за лесните работи, които и цветята ги знаят. Вие тепърва има да ги учите. Едно цвете, за пример, като го откъснеш, то ни най-малко не се чувства като човека. Понеже е с любов, казва: Идната година ще цъфна, няма нищо да взема. Никога не се сърди цветето. Понеже цветята са изложение на ангелите, в дадения случай не разваляйте изложбата на ангелите. Затуй не късайте цветя. Когато се свърши тяхната изложба, ще късате. Като минеш, имай почитание, разумни същества са турили изложбата, ти минеш, късаш. То никакво възпитание няма в нас. Казваш, че зад това цвете седи разумно същество. Туй ухание, което чувстваш, не е негово. Туй ухание е на онова същество. Цветята са връзка между хората и ангелите. Растенията са връзка между ангелите и хората. Млекопитаещите, които ни орат, овците, белите говеда, черните биволи, те са връзка на архангелите и хората. Волът ти оре заради архангелите. Той казва, като ги погледне: Заради тях от любов дойдох. Та казвам: Ако зад големите биволи виждаме архангелите, какво щеше да бъде нашето положение? След като си мушкал вола или бивола, ако този архангел се изправи, че го видиш! Той ако каже: Ако сега аз

приложа същото правило, да те намушкам, какво щеше да бъде! Аз често съм се поучавал. Волът преживя, но отзад е нашарен с остена. Казва: Няма нищо, такова е разбирането на хората. Погледне и казва: Ще се научат. Като дойдат на нашето място, ще се научат. Рекох: Да, да, ще се научат. Като започнеш да страдаш, ще се научиш. Но и като започнеш да се радваш, пак ще се научиш. В страданието ще се учим и в радостта ще се учим. И в любовта се учим. Любовта е най-хубавото учение. Мъдростта е там, учение. Старите дрехи пак ще служат, изсъхналите дървета за огъня ще трябват.

Понеже любовта започва с маловажни работи, всички вие се стремите да не изгубите своето достойнство. Ако знаят хората, че отивате да носите вода на една пчела, ще кажат: Виж му ума. Тя има крилца, какво ще тръгна да нося вода на пчелите, хората жадни, гладни, не ходя при хората, но при пчелите. Човек, който не ходи при пчелите и при хората не ходи. Законът е там: От малките работи са станали големите. От малките семена са станали големите дървета. Мислим, че след хиляди години тия дървета са велики. От малките прашинки са станали големите канари. От малките прашинки е станала цялата земя, върху която ние живеем.

Някои от вас, като стане сутрин и погледнете слънцето, казвали ли сте на слънцето: От сега нататък и аз искам да бъда като тебе. Както ти си от изгряването на работа и аз искам да вървя по твоя път. Искам да станем другари. Не всякога небето е ясно. Има облаци. През облаците проникват лъчите. Някой искат да бъдем всякога радостни и весели. По някой път светлината, която излиза от нашето слънце, от нашия ум, от нашата душа, ще се помрачи. Това да не ви смущава. Туй, което помрачава, не е близо до душата, то е далече. Онези облаци, които засенчват слънцето, не са до самото слънце, те са на земята.

Българите имат песента „Цвете мило, цвете красно“. Тази песен вече никой българин не може да поправи. Ако речеш да поправиш, съвсем друго ще стане. За цвете мило, цвете красно говориш друго. Направи друго стихотворение, по-хубаво. Остави туй цвете мило, цвете красно, както е израснало. (Обръща се към брат Симеонов) Може ли да я изсвириш? – (– Мога.) Братът изсвири „Цвете мило, цвете красно“. Тя е духовна песен „Цвете мило, цвете красно“. Братът я изсвири, кой от вас може да я изпее тъй свободно. Ако ще му трепери гласът, ако ще го е страх, да седи. Добрият да стане да пее, като на малките деца. Види се салонът не е отоплен, публиката не е разположена, не може да пеете.

Сега аз ще ви свиря, когато съм най-неразположен да свиря. Сега няма да ви свиря класическо. (Учителят свири нещо българско.) Този българин

вече се е освободил от всички свои стари работи, казва: Напущам всичко. Като ще пея, ще пея. Чакай аз да ви изсвиря „Цвете мило, цвете красно“. /Учителят свири „Цвете мило, цвете красно“, после свири весел български мотив/. За хубавата дума да ви свиря тъй, когато съм неразположен. Думата неразположен е колективна дума. Момъкът като се ожени, че му се народят деца, става много неразположен. (И в това време завива цигулката си и я туря в кутията.) Цигулката, както я приглеждам, свири. Ако не я приглеждам, не свири.

Аз избирам 91 страница. (Учителят прочете от края на 90-тата страница от „Съществуват два вида светии: едните са своенравни, другите не са своенравни...“ – прочете 91 страница, и от 92-та до „За да дойдете до това положение, трябва да се измени старият път на разбиране, коренно трябва да се измени цялата философска мисъл на човечеството“.)

Та казвам: Предстои една от най-лесните работи. Какво ви коства вас, като минавате само да се поусмихнете? Колко енергия ще похарчите? Или какво ви коства да поздравите вашия приятел, да му кажете една хубава дума. Ще бъде целия ден вашия приятел доволен. Не да се ухилиш. Причината е, че вие няма кого да обичате. Трябва да има кого да обичате. Мъчнотията седи в това. Не че човек не знае да яде. Стоян няма опечен сомун, я му сготви. Казва: Не може да ям. Не може да ядеш, нищо не е сготвено. Трябва да се сготви сега. Ти трябва да го сготвиш. Няма сготвено, искаш някой да ти се усмихне. Дай пръв пример. Искаш тази усмивка, искаш хубаво ръкуване. Дай пример на това ръкуване. А пък вие сте го забравили. Вие знаете как да се усмихвате. Няма някой от вас, който да не знае. Само че понеже цените усмивката много високо, затова не ги изваждате. Изваждате другите обикновени положения на лицето. Понеже туй е скъпо, държите го в запас. Започнете с най-хубавото, което имате. Едно растение като израсте, цъфва. Най-хубавото е цветът. Цветът е най-красивата форма. След туй завързва и после узрява плодът. Казвам: Усмивката, това е цветът на човешката душа. След тази усмивка ще се роди най-хубавият плод. Ако не се усмихнеш, не си цъфнал и плод не може да има.

Аз говоря за всички постижения на човека.Хиляди постижения има, които трябва да постигне той. Сега говорим за Любовта. Дойдем тук, пак я няма. Носим известна любов. Мене тъй както ме гледате, никога не може да мислите, че може да свиря такава българска песен. Музиката ме интересува. Аз съм я изгладил, ценно нещо е. Някой вложил в тази песен своята душа. Някой я изкривил, но нещо много гениално има. Всичко ние не създаваме. Има неща създадени от Бога, гениални работи има, създадени от хората. Тия Божествените работи да изпълним и гениалните

да ги изпълним, които хората са създали. После като проучим това и ние ще създадем нещо. Които идат след нас, те ще изучават нашите работи.

Сега може три млади сестри да сортират, колко думи се повтарят, колко думи са разнообразни, колко са еднакви. Ще видим кое е, което ви интересува най-вече. То е много важно, то е подтик, то е сила. Кои ще определите? Младите да се учат на работа. Хайде Теофана, Весела Несторова и Сийка Динова. Те ще напишат на един хубав лист. После ще имате добрината да ги върнете на тези, които са ги писали. Да видим колко думи са писали, колко пъти се повтарят някои. Туй имаме най-мощните думи, които сте турили.

„Отче наш“.

1944_11_08 Най-лесната работа
От томчето Заветът на Любовта т.2

НАЙ-ЛЕСНАТА РАБОТА

Първите думи, с които човек си е служил при говора, били кратки, едносрични. Колкото повече знание придобивал той, толкова езикът му се обогатявал. Има знание преходно, като снега: през зимата се увеличава, през лятото се намалява; има знание, което расте и постоянно се умножава, както плодните дървета.

Много теории има в живота; и вие имате много теории. Не е лошо да има човек много теории, но те са сенки, картини, като на кино. На болния не трябва да се говори за хубави дрехи и обувки – той се нуждае от нещо съществено. И хубави дрехи да облече, и хубави обувки да тури на краката си, пак болен си остава. Той се нуждае от здраве. Докато дойде до състояние на постоянно здраве, болният всякога ще изпада в различни несъответствия. Сега здравето е преходно. Някога ви боли главата, без да знаете причината за това. Друг път ви боли стомахът – пак не знаете причината. Болят ви гърдите, не знаете причината. Когато главата страда, причината е материална; когато стомахът страда, причината е духовна. Стомахът страда, когато човек не върши Божията воля, или когато не обсъжда земните работи добре. Например, ако си бакалин и не мериш точно, и взимаш по един лев повече за себе си, ти не вършиш Божията воля. За себе си се досещаш, знаеш как да постъпваш; ти мислиш повече за материални работи, отколкото за духовни.

Прави всичко с цел да поощряваш хората към добро. И като се облича, човек трябва да има предвид доброто. Да се облича хубаво, за да поощрява хората към добро, а не – да им се харесва. Да се обличаш хубаво, това е доброта. То е плодно дърво, което дава хубави плодове. Всяко дърво се познава по плодовете си, а човек – по облеклото. Каквото е облеклото, такъв е човекът. Изкуство е да знаеш, как да се обличаш. Как ще се облечеш? Имаш хубави дрехи, но ти ги задигнат. С какво ще се облечеш? Имаш хубави обувки, и тях задигнат. С какво ще се обуеш?

Казвам: Хората имат нужда от подтик. Много подтици има в света, но всички не са съществени. Трябва да знаеш, с какво да започнеш деня. Като ставаш сутрин, кое е най-важно? Първо ще стъпиш с краката си на земята. После ще пожелаеш да прочетеш нещо. Ще вземеш книгата в ръцете си и ще я отвориш. Трябва да знаеш, как да си служиш с ръцете и с краката, както цигуларят, който свири хубаво, може да си служи с цигулката и лъка. Това е същественото. Всеки човек може да свири и да пее. Ако

обичаш някого, харесваш пеенето му, защото любовта подобрява гласа, внася нещо хубаво в пеенето. Ако не го обичаш, и да пее и свири хубаво, все ще намериш някакъв недостатък. За любовта всичко е хубаво.

Често се говори за егоизма. Ако имахте истинска любов към себе си, животът ви щеше да бъде изправен. Ако човек има подбудите на любовта в себе си, никога не би вършил престъпления. Всички престъпления се дължат на външни причини. Човек трябва да бъде свободен, да започне първо с любовта към себе си, т. е. към Божественото, което е скрито в него. Ако и вие започнете с тая любов, във всички ще стане промяна. Сега вие се борите със себе си, с някои свои недостатъци и сте недоволни. Въпреки това, очаквате, като отидете на оня свят, да ви приемат между ангелите. И при ангелите да отидете, няма да станете ангели. Трябва да се учите! Трябва да разбирате думата „учене", отде да започнете ученето и как да употребите наученото. После, трябва да знаете, какво направление да дадете на знанието, което сте придобили.

Да се учиш, това значи, да се справяш с препятствия. Казвам: Започнете с най-малките препятствия. Не казвам, че трябва да се откажете от това, което имате. – Да се отречем от себе си. – Отричането е вътрешен, Божествен процес. Да допуснем, че отивате на пазар – имате медни и златни монети. Важен е изборът, който ще направите. Какви пари ще вземете: медни или златни? Ако купувате с медни пари, ще имате едно разположение; ако купувате със златни пари, ще имате друго разположение. Сегашните хора боравят с книжни пари. Това показва, че те вярват в себе си. Че вярват в банкнотите, не е лошо, но в Божествения свят нещата са реални, когато свръхреалността е на тяхна страна. Знанието не трябва да бъде като банкнотите, нито като монетите, които ръждясват и се окисляват, да носи отрова за хората. Понякога и отровата е потребна.

Много от вас сте имали хубави гласове, но от незнание сте осакатили гласовете си. Казвате: Като дойдем втори път на земята, ще поправим гласовете си. Въпрос е, като дойдете втори път на земята, ще оправите ли гласовете си. И в религиозно отношение хората куцат, както и светските хора. Някой казва, че служи на Бога. Служиш на Бога, а не те е страх от Него. По 20 пъти на ден грешиш, нито страх имаш от Бога, нито любов имаш към Него. Имаш един Господ в себе си, какъвто ти сам си създал. Твой Господ си имаш, на тебе прилича. Какъвто и да си, ако обичаш себе си, ако обичаш Божественото в себе си, ще носиш истинския образ на човека, за когото е казано в Писанието: „И направи Бог човека по образ и подобие свое". Трябва да повдигнем образа на Бога в нас, не по механичен начин, а съзнателно. Лесно се постигат нещата по механичен път. Ако един обикновен певец отиде между американците, лесно ще си пробие път. И

те, като българите, имат свои песни. Ако им изпееш песента „Янке дуду”, ще останат доволни и добре ще те възнаградят. Българинът ще те накара да му изпееш песните „Заплакала е гората” и „Стоян мами си думаше”. Всеки българин знае тия песни – за него те са класически. Българинът има много хороводни песни, но не знае да ги играе. Не е лесно да изиграеш една хороводна песен, както трябва. Малцина играят хубаво. Да играеш класически, музикално, това е цяло изкуство. Има една гъвкавост на тялото, която трябва да се спазва. Не да тропаш с краката, да вдигаш прах, но да стъпваш леко, игриво, с пластика в движенията.

Често вие се ръкувате, поглеждате се, разговаряте се, но правите това по необходимост, от нямай къде, да мине само. Вие не сте виновни за това. Носите дрехи, които ви са натрапени. Ти имаш някаква идея за дадено облекло, как да се обличаш, но като отидеш при дрехаря, той започва да те убеждава, и ти взимаш друга дреха; после съжаляваш, че си я купил. И в религиозно отношение е същото. Ти вярваш в нещо, имаш известно убеждение, но някой успее да те разколебае, да те убеди в противното, и ти възприемаш нещо чуждо. После се чудиш, защо вътре в тебе нещо куца. Човек, който е заквасен с любовта, е предвидлив и внимателен.

Преди години пътувахме из източна България. Като минахме край едно село, казах: В това село има един добър човек. – Как се познава? – По светлия кръг на небето. Над селото, между многото облаци на небето, се отваря един ясно син кръг. Той показва, че в това село има един добър, свят човек. Неговата душа и неговият дух отварят небето. Хубавото време зависи от добрите и разумните хора. Плодовете зависят от добрите хора. Доброто в живота се дължи на добрите хора, които непрестанно работят. Питате: Какво ще придобием, ако живеем добре? – Плодовете ще зреят, реките ще текат, снеговете ще се топят, слънцето ще грее и ще топли. Ако всички хора живееха добре и мислеха право, сегашната война нямаше да стане. Войната стана вече. Ония, които допуснаха войната, те ще я прекратят. В бъдеще хората ще живеят по-добре; ще изменят живота си, за да се избегне войната. Бог е решил да поправи небето и земята, да създаде ново небе и нова земя. Под „нова земя” се разбира земя, без грехове и престъпления, без пороци; земя, в която не съществува война. При тая земя и при това небе, които имаме сега, войната е неизбежна.

Изберете една страница от книгата „Царският път на душата”. Прочете се стр. 214. Там е казано: „Докато живеете в света на противоречията, трябва да знаете, че се намирате под закона на внушението. Никой смъртен, даже и безсмъртен, не е свободен от тоя закон. Значи, може да се внушава. Обаче, между внушението и вдъхновението има разлика. Сега и на мъжете, и на жените казвам, да извадят капиталите си от човешката банка

и да ги турят в Божествената банка. Вие живеете в епоха, в която всички банки ще фалират. В миналата война, в Америка, фалираха 12 хиляди банки. Ако хората не живеят добре, причината е, че Бог не е между тях. Те вярват едни на други, а на Бога не вярват, затова се разочароват. Съвременното човечество живее в безверие. Ако е въпрос за официалната вяра, всички имат такава, но главата на хората е побеляла от официални вярвания. Днес, дето и да погледнете, навсякъде ще видите ранени хора: кому крак откъснат, кому ръка, кому око извадено. Какви ли нещастия няма между хората! Ще кажете, че дългът към отечеството им ги зове.

Казвам : Ако вместо войната, която правим по внушение на хората, вършим това, което Бог изисква, голяма разлика щеше да има между живота ни сега и тогава. – Как да се обичаме? – Ако искате да знаете, какво нещо е любовта и как да обичате, натопете едно цвете във вода и го турете пред някой кошер с пчели. Те ще изсмучат водата от цветето и ще мислят, че Провидението се е погрижило за тях. Чрез водата ти си изявил своята любов. Всички хубави неща, които идат чрез ума и сърцето ни, се дължат на същества, които прилагат закона на любовта. Някой ден си весел, разположен, през целия си живот ще помниш това състояние. То се дължи на някое същество, което, чрез любовта си към тебе показва, какво нещо е истинската любов. Но има случаи, когато Бог се оттегля от света. Тогава настава мрак и тъмнина навсякъде, и хората не се познават вече. Молиш се, но молитвата ти не се приема. Ти се чувстваш сам, изоставен, като че няма Бог в света. Някой казва: Не съм разположен. – Не си разположен, понеже между тебе и Бога е поставено някакво препятствие.

Как се молехте през време на бомбардировките? Ако сега чуете, как сте се молили, сами ще кажете, че сте викали като луди. С молитвата си искахте да заглушите трясъка на бомбите. Надпреварвахте се с викане. С това искахте да кажете на бомбите: Далеч от нас! Сега се смеете, но тогава бяхте сериозни. Викахте, молехте се, дано бомбите не се пукат около вас. Едно нещо се иска от хората: да работят за любовта. И аз се чудя, именно на това, че хората не могат да направят най-лесното – да работят за любовта. И мухите знаят, как да направят това; и растенията могат да го направят, а хората не могат.

Помнете: Любовта изявява първо Бога, после себе си и най-после окръжаващите. Следователно, първо изявете Божията Любов такава, каквато е. Не се страхувайте, вие не създавате светлината. Ако прекарате сноп слънчеви лъчи през призма, лъчите се разлагат на седем цвята. Вие можете да разложите светлината, но цветовете не можете да създадете. С помощта на призмата пречупвате и разлагате светлината, но сами не създавате светлината. Казваш: Това не мога да направя. – Сам не можеш да

го направиш, но с помощта на призмата можеш да разложиш светлината. След това, с помощта на събирателна призма, можеш да събереш разложената светлина и да получиш първоначалната светлина. От нас зависи да разлагаме и събираме разложената светлина. Като поставяме призмата на пътя на светлинните лъчи, правим, каквото искаме. В дадения случай, призмата е нашият ум, през който трябва да мине Божията Любов, за да стане видима. Характерно е, че с призма не може да се боядиса стената. Можеш да проектираш светлината върху стената, но не и да я боядисаш. Никой от цветните лъчи не оставя образ. И червеният цвят не оставя образ. Значи, любовта не оставя никакви образи в нас. Докато любовта е при нас, има образи; щом се оттегли, и образите изчезват.

Никой не може да иска от любовта да му даде един от своите образи. Тя може да ви покаже всичките си образи, но никога няма да ви ги даде. – Защо? – Защото вие искате да отнемете нещо от нея. Любовта е неделима. Човек трябва да бъде художник, за да скицира всички образи на любовта, или поет, за да ги опише и възпее. Ако е шивач, ще ушие една дреха с любовно чувство, че който я облече, да гледа на нея като на свято нещо. Само така ушита дреха може да се хареса и да радва човека. Мнозина от вас сте обличали такава дреха.

Сега аз не ви говоря за мъчните работи, но за лесните, които и цветята знаят. Вие тепърва ще ги изучавате. Когато късате едно цвете, то не страда като човека; като дело на любовта, примирява се и казва: Следната година ще цъфна пак. Цветята никога не се сърдят. Понеже цветята са изложба на ангелите, не трябва да ги късаме, за да не разваляме изложбата. Когато се свърши изложбата им, може да късаш. Когато минаваш през такава изложба, трябва да знаеш, че разумни същества са я устроили, и да се отнасяш с почитание и уважение. А ти минаваш и късаш цветята – това не е никакво възпитание. Зад всяко цвете стои едно разумно същество. Уханието, което усещаш, не е на цветето, но на разумното същество зад него. Цветята са връзка между ангелите и хората. Изобщо, растенията са връзка между ангелите и хората. Млекопитаещите – говедата, овцете, кравите, воловете са връзка между архангелите и хората. Волът оре, помага на хората вместо архангелите.

Питам: Ако зад воловете и биволите виждаш архангелите, какво е твоето положение? След като си мушкал вола или бивола, и архангелът се изпречи пред тебе, какво ще правиш? Ако той приложи същото отношение към тебе и те мушка, какво ще кажеш? Често съм се поучавал от добродушието на вола и кривото разбиране на хората, които го шарят отзад с острието на остена. В такива случаи, волът кротко поглежда и казва: Няма нищо, такова е разбирането на хората – и те ще се научат.

Когато почнеш да страдаш, ти се учиш, но и когато се радваш, пак се учиш. Ще се учим и чрез страданието, и чрез радостта. И чрез любовта се учим. Любовта е най-доброто училище. И чрез мъдростта се учим. Любовта почва с малките работи. Ако знае някой, че носиш вода на пчелите, ще каже: Виж му ума! Пчелата си има крилца. Защо ще ѝ носи вода? Хората са гладни и жадни, не отива при тях, да им помага, но тръгнал да носи вода на пчелите. Човек, който не се грижи за пчелите, и за хората няма да се грижи. Закон е: От малките работи са станали и големите. От малките семена са произлезли големите дървета. След хиляди години ще кажем, че тия дървета са велики. Знайте, че големите канари са станали от малките прашинки. От такива прашинки е станала и цялата земя, върху която живеем.

Като ставате сутрин от сън и поглеждате към слънцето, кой от вас се е разговарял с него? Кой от вас е казвал: И аз искам да бъда като тебе. От изгряването си още ти си на работа. И аз искам да работя като тебе, да вървя в твоя път, да станем другари. Ще кажете, че не всякога небето е ясно – облаци има. Но и през облаците лъчите проникват. Някои искат да бъдат винаги радостни и весели. Това е невъзможно. Светлината, която излиза от нашето слънце – от нашия ум, от нашата душа някога ще се помрачи, но това да не ви смущава. Онова, което помрачава, не е близо до душата. Облаците, които засенчват слънцето, не са до самото слънце. Те са в областта на земята. И облаците са необходими.

Всяко нещо е необходимо и важно на своето време. Например, българите имат една стара песен: „Цвете мило, цвете красно“, която и до днес пеят и свирят. Има нещо в нея, което трябва да се изправи, но ако се заемат с изправянето ѝ, ще излезе друго нещо. За предпочитане е нещо ново да се създаде, отколкото старото да се изправя. Оставете това „цвете мило, цвете красно”, да си върви, както е израснало. Нека някой от вас да изсвири тая песен. Друг да се опита да я изпее, но без смущение и страх. Ако се смущава, и гласът му трепери, по-добре да не пее. Който се реши да пее, да пее като на малки деца. Никой не се решава да пее, което показва, че или салонът не е добре отоплен, или публиката не е разположена. Ето, аз съм неразположен сега, но ще ви свиря нещо, не класично. Ще ви свиря един български мотив. Тоя българин, за когото се говори в песента, се е освободил от всички стари работи. Той казва: Напущам всичко старо. Ако пея, ще пея, както трябва. Сега ще ви изсвиря „цвете мило, цвете красно”. Ще свърша свиренето с един весел български мотив. Въпреки, че съм неразположен, ще свиря само заради хубавата дума „неразположен“. Тя е колективна дума. Момъкът, като се ожени и му се родят деца, става неразположен. За да се дойде до истинското, вътрешно разположение, трябва да се измени старият начин на разбиране, да се измени цялата

философска мисъл на човечеството.

На всички предстои едно от лесните неща – да работите за любовта. Колко ви струва, като минавате покрай някого, да се усмихнете? Колко енергия ще изразходвате? Или, какво ви коства, като минете покрай приятеля си, да го поздравите и да му кажете една хубава дума? Не да се усмихваш принудено, но от сърце. Приятелят ти ще бъде през целия ден доволен. Защо понякога човек се преструва? – Защото няма кого да обича. Все трябва да обичаш някого. Мъчнотията се заключава в това, че човек няма какво да яде, а не, че не знае да яде. Това е все едно, здравенякът Стоян да каже, че не може да яде. Може да яде той, но няма опечен хляб, няма сготвено ядене. Я се опитай да му омесиш и опечеш пресен хляб, да му сготвиш ядене, да видиш, как може да яде. Трябва да му се сготви: при това, ти трябва да му сготвиш. Пръв ти трябва да дадеш пример. Искаш някой да ти се усмихне. Пръв ти се усмихни. Искаш добро ръкуване. Пръв ти дай пример на добро ръкуване. Вие сте забравили правилото – първи да дадете пример. Всички знаете, как да се усмихвате. Няма човек, който да не знае това, но понеже много цените усмивката, затова не се усмихвате. За вас усмивката е скъпа, държите я в запас. Всякакви положения давате на лицето си, но усмивка не давате.

Започнете с най-хубавото, което имате. Всяко растение, като израсте, започва да цъфти. Най-красивото нещо е цветът. После растението връзва плод, и най-после плодът узрява. Усмивката е цветът на човешката душа. Тая усмивка ражда най-хубавия плод. Ако не се усмихнеш, не можеш да цъфнеш; ако не цъфнеш, плод не можеш да вържеш.
Сега аз говоря за постиженията на човека. Много неща има, които се постигат по най-лесен начин – като работите за любовта. Навсякъде търсите любовта, но не я намирате. – Защо не я намирате? – Неправилно я търсите. Всеки носи любовта в себе си. Тя се изявява отвътре-навън. – Чрез какво се изявява? – Чрез музиката: в свирене и в пеене. Аз се интересувам от музиката, като проява на любовта, затова свиря тая българска песен. Ценна е тая песен, някой е вложил душата си в нея. Има нещо изопачено в нея, но има и нещо гениално, светло. Не всичко е създадено от хората. Има и гениални неща от хората, но много работи са създадени от Бога. Да изпълним първо Божествените работи, но да изпълним и гениалните неща, създадени от хората. Като изучаваме и Божественото, и човешкото, и ние ще създадем нещо. Ония, които идат след нас, ще изучават нашите работи.

Сега изберете три от младите сестри, да прегледат думите от темите, да ги разпределят и да напишат, кои думи се повтарят, по колко пъти и кои са единични. По това ще познаете, какво най-много ви занимава. Всяка дума

внася подтик, сила в човека. След това темите трябва да се върнат назад, да се пазят. В тях са написани мощни думи. Младите трябва да се учат на работа.

18. Беседа от Учителя, държана
на 8 ноември 1944 г., сряда, 5 ч. с.,
София – Изгрев.

1944_11_10 Неповторими неща
Издателска къща „Жануа-98“

НЕПОВТОРИМИ НЕЩА

XIX лекция на младежкия клас
10.XI.1944 г., петък, 5 ч. с., Изгрев – София

Отче наш.

Прочетете резюмето на миналата лекция.

Прочетете пет страници от лекцията „Правилни отношения“ от книгата „Път към живота“. (Един брат прочете петте страници.)

Представете си, че някой си човек направи градина при някой планински връх, дето има изобилно вода. Друг си направи градина в пустинята, дето няма вода. И двамата градинари ще бъдат ли щастливи? Кой от градинарите ще бъде облагодетелстван? Който е при планината, който има вода. Който е в пустинята? Представете си, че този в пустинята каже: Господ го турил. Господ ли го тури, или той сам се тури?

Сега по някой път лошите работи в света са облечени по-добре, а добрите са облечени зле. Следствие на това хората правят погрешки. Да извършиш едно престъпление: ще ти платят една голяма заплата. Да убиеш един човек, ще ти дадат доста парички в дадения случай. По някой път държавата оценява главите на висока цена. Сега представете си, че купите едно прасе, представете си, че дадете хиляда лева. Сега са по-скъпи прасетата, едно време за хиляда лева бяха. Представете си, че туй прасе е ваше. Доколко години прасето може де живее с вас? Вие се чудите, защо ви е това прасе? Имате една мисъл, която е чисто едно прасе, която само ви рови, бучка ви, прави ви неспокойни. Вие се занимавате, ходите от съсед на съсед, какво прави туй прасе. Или може да е едно желание. Туй желание рови навсякъде. Съседите ви ще започнат да се оплакват от него. Влезете в някоя къща, туй прасе разрови орталъка на вашите съседи. Защо му давате свобода? Накъдето ходите, водите прасето със себе си. Оставете го там да рови. Казвате: Нека тропат хората, да порови нашето прасе.

За пример някой път може във вас да се зароди желание да видите някой човек, колко богат е. Може да искате да видите касата, да ви отвори да видите парите, златото. Той е доста добър човек, отваря, показва ви касетката с наредените пари. След като сте гледали тази касетка, какво ще ви дойде наум? Ще ви дойдат ред изкушения. Най-първо ще му кажете:

Блазе ти, колко парички си имал в тази касетка. Тия пари най-първо не са благословени. Всичките носят престъпни имена. Той ги е спечелил от продажбата на животни, от продажбата на плодове, от продажбата на кожи. Предал някого за известна сума. Сега го облажвате. Какво облажване имат пари, за които живот се е пожертвувал? В съвременният живот парите, които хората имат, са опетнени. Следствие на това, Провидението за да очисти тия пари, скрило ги в касата, турило книжни пари. Книжните са по-чисти. Вие сега разрешавате въпроса, казвате: Да имам пари. Първото нещо пари да имам. Пари като имаш всичко става. Като нямаш пари, нищо не става. И без пари не може, защото парите ако не бяха полезни природата не би ги създала. Природата ги създаде и ги тури като една ценност в живота. Един човек не обича да работи, малко ще го понатовариш с пари. Само залепи една златна монета на слепите очи, ще работи. Музикант ако е, ще свири. Певец ако е, ще пее. Ако е за друга работа, тури, пак веднага работи. Щом покажеш златото, в туй отношение златото върши много добра работа. Един стимул е златото. По някой път аз казвам, че без пари може. Има едно плащане, което е по-скъпо от златото. Една сладка дума струва повече отколкото една английска звонкова лира. Как мислите, ако един цар даде една златна монета, или му каже една добра дума, кое струва в дадения случай повече, парата ли, която е дал или думата, която е казал? Царската дума струва повече. Да кажем царят каже на някой младеж да следва във всичките университети безплатно, да следва във всичките университети даром. Колко думи са? – Пет думи. Ако ви даде пет златни монети, или ви даде пет златни думи, кое е по-хубаво. Забележете, някой певец, който има доста добър глас, отличен глас, сдружава се с другари и започва да попийва коняк, абсент, после мастика. Погледнеш гласът му се развалил. И той казва: Простудил съм се. Но като пие ракийца, човек се простудява често. Ракията изстудява човека, отнима повече енергия. Питам този певец, защо пие ракия, кое го е накарало да пие ракия. Аз ще ви приведа една аналогия. Всякога когато човек е ял много сладки работи, в него се зарежда желание да яде кисело. Сладкото произвежда в него едно настроение за кисело. Крайната сладчина произвежда желание за кисело. И крайната киселина произвежда желание за сладчина. Ако на земята за дълго време ти си мек, на този отстъпваш, на онзи отстъпваш, най-после се яви желание да набиеш, едно желание да се покажеш, че не си толкова мек, че не става тази работа само с отстъпване. Защо е така? Не зная. Може да намерите някой философ да разреши. Никой не е разрешил въпроса. Всякога вие сте жертва на такива желания. Искате някога да бъдете много добри. Вървите много добре, подхлъзнете се. Някой път вървиш лошо, лошо, дойдеш до крайния предел, че искаш да бъдеш добър. Тъй щото и в двата случая може да се смени. Добрият трябва да се пази, може да се подхлъзне. Лошият от какво трябва да се пази. Лошият мяза на един голям богаташ,

изпохарчил всичкото богатство за пиене, останали му два лева, казва: Вече нищо не ми остава, да си купя едно Евангелие. Не ми остават пари, да си купя едно Евангелие, да видя какво има в него, не съм го чел. С два лева купува го. Като започнал да чете, видял че има защо да се чете. Оттам насетне се събудило друго желание: съжалявал, че изпохарчил всичките си пари. Но много добре станало, че изпохарчил всичко и му останали тия два лева дошло доброто желание да тръгне в правия път. Не е лошо човек някога като изпохарчи всичките си пари, че му останат два лева, да си купи Евангелието и да тръгне по правия път.

Сега вие не може да обясните защо е така. Вземете силния човек, който разполага със сила, той този набил, онзи е набил,един ден си изкълчи крака, навехне си ръката, седне на пътя. Тогава на ум му дойде друга мисъл. Той започне да се моли, да му услужат, да му наместят крака.

Та казвам: Когато човек изгуби отношенията на правилния живот в живота си, в него се ражда желание да има едно съзнание. Като си изкълчи крака, човек добър става, като си изкълчи ръката, човек добър става. Човек като си изкълчи умът, добър става. Има изкълчени умове. Богати хора, като забогатеят, умовете си изкълчват, добият достойнство, че трябва да се живее добре. Не обръщат внимание на хората. Щом изгубят парите си, като слязат при хората, пак стария живот започват. Много от съвременното знание, което имаме, то нищо няма да ни коства. Туй, което учим в университета, то е една дреха, която сега носим. Остане, тя е остаряла, парцал е, ще я извадят тогава и пари не струва. Ще гледаме да си направим друга дреха. Ако сега сте почетен биолог и след сто години дойдете на земята, каква биология ще предадете на хората. И децата ще знаят това, което сте предавали. Или ако сте били астроном, след сто години на вашата сегашна астрономия ще се смеят хората. Казваме: Да сме учени. В природата има едно учение. Присъствувал един невежа светия, не знаел много неща, един невежа светия, който не знаел много, само две неща знаел, да стиска камъка. Всички други светии се препирали. Той казва, че не знае тази философия, но знае две неща. Взел един камък и като го стиснал, от камъка излязло отгоре огън, а отдолу потекла вода. Казва: Това мога да направя. Огън всякога може да изкарате и вода може да изкарате, като го стиснете. Казвам: По-добре човек като стисне камъка огън да излезе и вода да излезе.

Та казвам. Приложение трябва. Камъкът е човекът да може своето естество като хване, да изкара вода. Ако стисне естеството, огън да изкара. Ще ви приведа един пример. Минава един беден, богат, който осиромашал, едно бедно детенце попросило. Казва: Да беше дошло, когато бях богат, осиромашал съм, нямам нито пет пари в джоба си. Но аз като те гледам,

ще станеш умно момче, учен ще станеш, в живота ще ти провърви, голям човек ще станеш. Тъй ли? Казал му тъй и му взел името. След години туй малкото момче среща бедния богаташ, казва: За тия думи, които ми каза, аз ще изпъдя твоята сиромашия. Ти нямаше пари да ми дадеш, но един подтик ме даде. Каквото каза, стана. За тия добри думи, аз ще ти се отплатя. По някой път вие казвате: Аз нямам пари. Вие мислите, че с пари може да се отплаща човек. Ако хората биха се отплащали само с думи, каквото кажат да става. Всяка дума казана на място става. Кажеш някъде: От мене човек няма да стане. Не става. Каквото кажеш, става. Кажеш някъде: От мене човек ще стане. Става. Каквото кажеш, станало. Кажеш, че твоята воля ще се увеличи, става. Кажеш, че няма да се увеличи, пак става. Каквото кажеш, пак става. Внимавайте думите, който казвате, за какво стават. Има думи, които стават за добро. Има думи, които стават за зло. Знаете ли колко думи се изискват да поправиш една добра дума? Правили ли сте опит? С колко думи може да се поправи една лоша дума. За пример, представете си, че кажете някому: Ти си мазник. С колко думи може да поправиш думата мазник? Тя не е много лоша дума. Мазник, намазан с кравешко масло. Мазник, намазан с масло, че навсякъде надниква какво има за ядене, за пиене. Под мазник разбираме доста умен човек. Казвате: Мазна Гана. То е по-меко психологически. Мазникът върви в низходяща степен. Като кажеш някому мазник, е голяма обида. Мазна Гана е прочута Гана. По какво се отличава мазната Гана? Прочутата Гана по какво се отличава?

Аз веднъж слушах, това беше във Варна, две гагаузки се скарали, две съседки и едната два часа и държа реч. Изкара всички истории като адвокат. Казвам: Браво, тя била за някой министър, държи реч, прочут глас. Два часа говори, другата слуша, не може да си отвори устата. Тезата си държи. Не е лошо човек да държи теза. Какво има. Обвинителен акт. Прокурорът като стане ще държи обвинителен акт. И тя като прокурор, всички факти събрани, нарежда ги. Онази се спотайва. След като свърши казва: Може ли да кажеш нещо против това. Онази мълчи. Не може да говори красноречиво. Знае, че ако се обади, още два часа ще иде. Само една гагаузка съм срещал, българка не съм срещал така да говори.

Елате да прочетете пак пет страници от същия том от лекцията „Разумни промени“. (Братът прочете пет страници.)

Имате числата 1, 2 имате 12. Защо наричате туй число щастливо? Щастливо е, понеже има единицата. Едното показва граница на числата. Числото 12 е поле. Двете показва плоскостта. Полето е доброплодно, каквото се сее, става. В даден случай даден човек може да ви бъде или като граница или поле. Не може да бъде поле някой да сее отгоре. Полето

може да ви бъде полезно в какво отношение. Този човек на двете винаги има повече ниви. Човекът на единицата по-малко ниви има, само граници има. Богатите хора са двойки. Числото две е голям скандалджия. Няма по-добро от него, няма и по-лошо от числото две. Няма по-добро число в природата, няма и по-лошо от числото две. Винаги скандали се вдигат между двама души. Тогава двама като се скарат, кой ги примирява? Числото три. То е миротворец, навсякъде числото три примирява. Никой не може да ви примири, освен числото три. Вие вземете ръцете и краката. В краката са турени два триъгълника. Три горе като седи, дава им как да вървят. Ако напуснете числото три, веднага напускате ходенето. Че някой път човек се раздвои. Има по някой път човек отлична мисъл. Има числото три. Щом се раздвои мисълта, изгубва своята сила. Всички знаете, щом се раздвои мисълта ви, започнеш да избираш между две неща, какво да правиш. Станеш слаб, започваш да се колебаеш. Добре, дават ви две стомни да идете за вода. Представете си сега, че вие сте един човек, който сте свършил университет, два факултета сте свършили, но не ви върви. Дето минете, никой не ви иска. Намира се един човек, който ви даде две стомни и ви каже да идете да ги напълните с вода. Какво ще направите, ако вие сте на това място. Ще кажете: На този ли хал дойдох? Два факултета сте свършили, две стомни да напълните. Именно като си свършил два факултета не си пил вода, абсент; коняк си пил, пращат те със стомните за вода да пиеш от Божествения извор, човек да станеш. Тъй се разбира. Ще идеш да напълниш двете стомни с Божественото вино, на място другите от тях да пиеш. Казвам: Мнозина страдате, понеже нямате две стомни. Вода нямате. Човек има две стомни: едната стомна е главата, другата – сърдцето. Трябва да бъдат пълни. Главата трябва да бъде пълна и сърдцето трябва да бъде пълно с нещо. Сам човек да се ползува от своите стомни. Ако остане време да ползува и другите.

Та казвам: В съвременният свят всички вие мислите, че сте бедни хора, не сте даровити много. Не сте даровити, защото стомните ви са празни. Идете напълнете стомните си, всичко ще ви тръгне. Сега няма какво да се аргументира, няма как да се докаже. Силният всякога доказва, слабият всякога приема. Слабият какво ще каже? Той не може да отрече. Силният доказва. Как доказва? Силният всякога в света доказва. Казва: Това ще го направиш, другояче не може да живееш. Слабият ще приеме туй. Сега лошо ли е? Не е лошо. Слаб като си и той показва по същия начин. Силният като стане слаб и той приема нещата. Казва: В какво седи? Ако силният стане слаб приема нещата; ако слабият стане силен, налага нещата. Кое е по-хубаво сега: Да налагаш или да приемаш. И двете са необходими, едно без друго не могат. В даден случай ако не си слаб да възприемеш една идея и в даден случай ако не си силен да наложиш една идея, ти не може да разбереш живота. Първото нещо: Бог е направил

хората слаби да възприемат идеите. После ги направил силни, да приложат идеите. Една идея ще я възприемеш в себе си и ще я приложиш в себе си. Туй голямото противоречие съществува в света. Казвате: Защо сме слаби? За да възприемете една идея в себе си. Защо ставаш силен? За да я приложиш. При възприемането на идеите слабост трябва, при прилагането на идеите, сила трябва. Слабият човек е гъвкав, огъва се. Той е долина, той е поле. Силният човек е планински връх горе.

Сега вие не считайте всичко, каквото съществува в природата, че е излишно. Не разрешавайте противоречията, които съществуват в природата, не ги считайте излишни. Всичко, което е допуснато, то е на мястото си. Ние, които не разбираме, мислим, че нещата са без полза. Всичко, каквото природата е допуснала, е на място. Никога не е допуснала неща, които нямат своята полза. Всяко нещо, колкото да е лошо, то е на място. Считайте това, което ви се случи в живота за добро. Радвайте се. Помнете едно нещо: Нещата два пъти никога не се повтарят. Вас ви е страх от повторение. В природата повторение няма. Всяко нещо само веднъж може да ви се случи. Веднъж сладко може да ядеш. Втори път ако ядеш по друг начин ще бъде. Всичките сладки яденета нямат еднаква стойност. Туй, от което вие се страхувате, няма защо да се боите. Вас ви е страх, че страданията може да се повторят. Нещата не се повтарят. Ценни са нещата, които веднъж в живота стават. Туй, което е станало веднъж в живота е ценно. Това, което считате повторение, то е на другите хора. Някой човек има твоята опитност, то не е повторение на нещата. Някой път се заблуждавате. Страх ви е, че ще осиромашеете. Два пъти вие не може да осиромашеете, веднъж може да осиромашеете. Два пъти млади не може да бъдете и два пъти стари не може да бъдете. Само веднъж може да бъдете млади и само веднъж може да бъдете стари. Само веднъж може да бъдете учени. Само веднъж може да бъдете добри. Закон е. Вие сега се плашите, че сиромашията ще дойде. Веднъж ще бъдете сиромах. Втори път и да искаш сиромашията не иде. Богатството само веднъж може да дойде. Втори път и да искаш не иде. Сега с тия неща не сте съгласни. Може да ги опитате. Аз ви привеждам, дали сте съгласни е безразлично. За мене е важно туй, което е, съществува ли в природата или не. Щом е в природата, спор не правя. Има неща, които не са в природата. Те не са реални. Аз говоря за реалните неща, които са в природата.

Представете си, че вие сте свършили два факултета и ставате слуга някъде. Няма ли да бъдат хората доволни от вас? Да допуснем съвременно знаете да свирите, да рисувате, разбирате от лекуването, от лекарска професия. Един прост слуга като станете, започнете да свирите. Чудят се вашите господари, казват: Имам един слуга, знае да свири, да лекува, да рисува. Ако светът беше пълен с такива слуги зле ли щеше да бъде? Сега светът е

пълен със слуги, които са невежи, те не знаят да свирят, да рисуват, не знаят да лекуват. За бъдеще кандидати за слуги ще бъдат музиканти, художници, кандидати за слуги ще бъдат лекари – три категории. Сегашните, които не са музиканти, са господари за бъдеще. Сега, които не са художници са кандидати за господари. Тия, които нищо не разбират от живота и те са кандидати. При тях ще слугуват. Те ще бъдат материала, с който вие да си послужите. Те ще кажат: Добре направи Господ, че ни прати тия добри слуги, другояче бяхме изгубени. Те ще се подигнат. Ще има голяма любов между бъдещите слуги и бъдещите господари. Ще си изберете сега кое искате да бъдете, господари или слуги. Защото ако си невежа, слуга ще бъдеш, ще ти трябва един умен слуга. Ако си много способен, слуга ще си, трябва ти невежа господар, не ти трябва умен господар. Вземете една съвременна цигулка, която мълчи. Като я хване някой цигулар, излиза нещо хубаво, като я хване някой невежа, нищо не може да изкара. Казвам: Хубавата цигулка само майсторът я разбира, само майсторът разбира живота. За бъдеще трябва да разбирате живота. Всичките хора са като инструменти създадени. Вие трябва да използувате тия Божествени инструменти. Сега по старому да се мисли е губене на време. Нещата не се повтарят. Сега за новите времена, които идат за вас, то не ще се повтори, само веднъж ще дойде. Трябва да знаете два пъти няма да се повтори, само веднъж. Сега не може да ви насърдчавам, което е изгубено, отиде вече. Веднъж печалба и веднъж загуба. То е закон, който периодически иде. След време може да дойде, но в дадения случай, в дадената система, която сега има светът, работите веднъж ще се случват. Затова хората трябва да бъдат готови, всяко нещо, което се случва да го приемат добре. Понеже благата и сиромашията само веднъж ще дойдат да ги приемат по Божественому. Богатството ще дойде веднъж, учението и невежеството ще дойде веднъж. Думата невежество не е толкова лоша дума. Невежият човек е слаб, няма никакъв товар на гърба си. Ученият е натоварен с голяма раница. Богатият има голяма раница, сиромахът няма никаква раница. Някои са недоволни, казват: Нека има раница. Без раница мъчно е. Раницата служи като едно равновесие. Тежестите в живота се турят. Да не ви е страх от сиромашията. Тя втори път не иде. Ако сте сиромах втори път и да искате няма да дойде. Ако сте богат, втори път богатството няма да дойде. И да го искате, то бяга. Като станете на 120 години ли ще идете да следвате университет. Кой досега се е подмладил? Казват, че хората се подмладяват. Подмладяват се хората не в една и съща система. Аз поне досега не съм срещал някой да се е подмладил. Не съм срещал някой, който два пъти да е остарял. И два пъти да се е подмладил не съм срещал. И два пъти да е остарял не съм срещал. Чувал съм да е имало, но не /съм/ намирал да се подмладяват. В моя ум младият разбирам, който носи само семена. Разни семена Господ му е дал. Като дойде разглежда семената. Старият е градинар, посял семената,

подкарали, ще израснат, че плодове ще има. Младият носи семената, не може да яде. Ябълкови плодове не може да яде, понеже ги няма. Старият, дядото е забогатял, има шанс да яде. Случи се, че на стария след като окапят зъбите, има плодове, но той не може да яде плодовете. Младият носи ябълкови семена, старият вика младия и казва: Ти ми дай семената, аз ще ти дам плодовете, те за теб са вкусни. Аз като стана млад, ти ще ми дадеш плодовете. Старият трябва да донесе семената, да дойде до положението на младия да яде от плодовете. Това е закон, който хората не разбират и намират големи противоречия в живота, че съществуват.

Прилагайте, малко, не много работи, но прилагайте. Ако човек би прилагал по една дума всеки ден, знаете ли колко много би направил. Мнозина казвате, че нямате работа. Създайте си работа. Ако аз бях на ваше място за една година щях да посадя 360 плодни дървета. Нямам никаква работа, ще посадя дървета. Сега може да намерите да посеете. Казва: Туй място не е мое. Земята е градина за тебе. Именно на земята всички имате условия да посеете, каквото искате по едно семе на ден.

Ако накарам някого да изпее една песен, кой е най-добрият певец да изпее. Да пее без да му трепери гласът. Тъй да изпее както „Цвете мило, цвете красно“. Само веднъж може да пеете по този начин, втори път не може. На друга лекция не може да се случи. Сега някои от вас ще кажат: Ние вътрешно ще пеем. Хубаво, не е лошо. Някои ще кажат: Не сме готови. И то е хубаво, не е лошо. Не сте се приготвили, нямате време, втори път не може да се приготвите. Аз искам от вас една песен, дето и децата може да пеят, почти всички деца може да я пеят. Коя е най-лесната песен? На английски Янке дуду, на български от „Цвете мило, цвете красно“ дали има по-лесна? Тя е модерна песен. Имате песента „Ходи, ходи“. Кой ходи? Сутринната роса. Вие виждали ли сте да ходи сутринната роса? Аз досега не съм я срещал, макар да има песен заради нея. Интересувам се да я видя. Много се крие тя, много музикална е. Може би ходи, когато аз спя. Когато ставам, тя си донесла водата. Значи без пари не искате да пеете. (Една сестра стана и изпя „Ходи, ходи“.) Не е страшно. Сега тази сестра е изпя на сопран, кой ще я изпее на тенор. (Един брат я изпя.) Добре. (Друг един брат я изпя.) Трябва да бъдете спокойни. Много енергия имате всичките. (Учителят пее тихо и спокойно.) „Ходи, ходи“ сега всички да я изпеем. (Всички я изпяхме.)

Трябва да имате една подбуда за пеенето. Човек трябва да счита едно преимущество като пее. Има голямо препятствие в пеенето, има голямо препятствие в свиренето. Навсякъде в природата има едно състезание. Някой път трябва да се събирате да пеете с любов. Подбудителната причина да е любовта. Стимул да е любовта. Когато ви се пее, пейте, не

пейте когато няма условия. Щом имате най-малкото подбуждение, пейте, тихо пейте. Така ще се развият гласовете много хубаво. Трябва да пазите ритъма на песните. (Учителят свири на цигулката „Ходи, ходи“), аз ще я изсвиря, вие слушайте. (Учителят свири „Тъги скърби“). Скръбният бързо върви. Той е изгубил парите си, бързо върви. Ако пее полека, загубата му не е голяма. (Учителят свири „Грее, грее“, „Време е да вървим“, а ние пеем.)

Божията Любов носи изобилния пълен живот. (Три пъти.)

1944_11_10 Неповторими неща
От томчето Заветът на Любовта т.2

НЕПОВТОРИМИ НЕЩА

Прочете се резюме на миналата лекция.

Прочетоха се пет страници от лекцията „Правилни отношения", от книгата „Път към живота".

Представете си, че някой си направи градина при висок планински връх, дето има изобилно вода. Друг си направи градина в пустинята, дето няма вода. Ще бъдат ли щастливи и двамата градинари? Кой от тях ще бъде облагодетелстван: който е при планината, или който е в пустинята? Ако тоя в пустинята каже, че Господ го е поставил в пустинята, говори ли истината? Господ ли го е поставил там, или той сам?

Често лошите работи в живота са облечени добре, а добрите са облечени зле, поради което хората правят погрешки. Понякога за едно престъпление плащат скъпо – дават голяма сума. Човек извърши престъпление, а после се чуди, защо го е направил. То е все едно, да си купите едно прасенце, а после да се чудите, защо сте го купили. Колко години може да живее прасето с вас? Защо ви е това прасе? Имате една мисъл, която е подобна на прасе, което само рови, прави пакости. Вие се занимавате с тая мисъл, но сте недоволни. Имате едно желание, подобно на прасето. Дето мине, все рови. Съседите ви започват да се оплакват от него. Влезете в някоя къща, и прасето с вас – разровило всичко. Защо давате свобода на прасето? Защо го водите навсякъде със себе си? Казвате: Нека си порови малко.

Понякога в човека се явява желание да види богатството на своя близък, да отвори касата му, да знае, с колко злато разполага. Желанието не е лошо, но то води към известно изкушение. Като погледнеш в касата, казваш: Блажен е тоя човек! Колко парички има в касата си! Преди всичко, тия пари не са благословени, те носят престъпни имена. Те са спечелени от продажбата на животни, на кожи, даже и от продажбата на хора. Какво блаженство е това, да притежаваш пари за същества, на които е отнет животът насилствено? Парите, които хората имат днес, са опетнени. Провидението, за да очисти тия пари, скрило ги е в касата, заменило ги е с книжните пари. Те са по-чисти от звонковите.

Казвате: Да имам пари! Ако имаш пари, всичко става; като нямаш пари, нищо не става. И без пари не може, защото, ако парите не бяха полезни,

природата не би ги създала. Природата създаде парите и ги тури като ценност в живота. Никой не обича да работи. Как ще го накараш да работи? Ще го натовариш с пари, ще му дадеш една златна монета. Очите му ще се отворят, и той ще почне да работи. Ако е музикант, ще свири; ако е певец, ще пее. В това отношение, златото върши добра работа. Стимул е златото. Понякога и без пари може. Има едно плащане, което е по-скъпо от златото. Една сладка дума струва повече, отколкото една английска лира. Ако един цар даде на някого една златна монета, или му каже една добра дума, кое струва в дадения случай повече: парата ли, която е дал, или думата, която е казал? Царската дума струва повече. Представете си, че царят каже на някой младеж да следва във всичките факултети даром. Колко думи е казал? – Пет думи. Кое е по-добре за вас: да ви даде пет златни монети, или да ви каже пет такива думи?

Слушате един певец, който има отличен глас, доволни сте от него. Той се сдружава с приятели, които му влияят зле – започва да пие. Не се минава много време гласът му се разваля. Той казва че се е простудил, но простудата иде от пиенето. Ракията отнема топлината, и човек се простудява. Защо тоя певец пие? Кое го кара да прави това! Когато човек яде много сладки работи, в него се явява желание да яде кисели храни, да неутрализира сладкото. Крайната сладчина поражда в човека желание за кисело; дойде ли до крайния предел на киселото, в него се явява желание за сладко. Ако по характер си мек и постоянно отстъпваш на тоя и на оня, най-после в тебе се явява желание да набиеш някого, да се скараш, да покажеш, че не си толкова мек, че с отстъпки само не се живее. Защо е така, философите ще разрешат. Досега никой философ не е разрешил тоя въпрос. Човек е жертва на различни желания. Ако си добър, пожелаваш някога да станеш лош; ако си лош и дойдеш до крайния предел на лошавината, пожелаваш да станеш добър. Често хората се натъкват на смяна в желанията си. Добрият трябва да се пази, да не се подхлъзне. Лошият от какво трябва да се пази? И в лошия човек се явява желание да стане добър. Той прилича на оня богаташ, който изял и изпил всичкото си богатство – останали му само два лева в джоба. Той си казал; Трябва да купя нещо с тия два лева. Ще си купя едно Евангелие, да видя, какво е писано в него. Като започнал да чете, разбрал, че заслужава да се чете – има смисъл в него. От тоя момент съзнанието му се пробудило и той започнал да съжалява, че изял всичкото си богатство. Добре е станало, че изгубил всичко материално, понеже в него се събудило желание да тръгне в правия път. Не е лошо човек да изгуби всичкото си богатство, но с останалите два лева да си купи Евангелие, което да го насочи в правия път.

Защо богатият обеднява? Представете си, че един силен човек се отнася грубо с хората: тоя набие, оня набие, докато един ден падне, счупи крака

си и започне да се моли, да дойде някой и му намести крака. Когато човек наруши правилните си отношения към хората, в него се явява желание да стане добър. Много естествено, като счупи крака си, човек става добър. Като счупи крака си, като навехне ръката си или като изкриви ума си, човек става добър. Някои хора, като забогатеят, изкълчват ума си, но после дохождат до съзнание, че трябва да се живее добре. Като изгубят богатството си, те слизат при обикновените хора и стават добри. Знанието, което съвременните хора придобиват, не ги ползва много. То е дреха, която скоро остарява. Един ден тя ще остарее и, като парцал, ще се захвърли. След това ще си направят нова дреха. Ако днес си виден биолог и заминеш за другия свят, каква биология ще преподаваш на хората? Тогава и децата ще знаят повече от теб. Ако си астроном, какво ще остане след сто години от твоята астрономия? Хората ще се смеят на тая астрономия. Всички искат да бъдат учени, да имат знания. В природата съществува едно знание, което никога не се изменя.

Един ден светиите се събрали заедно, да покажат знанието си. Всеки се стремял да се представи по-учен от другите. Един от тях, който минавал за невежа, казал: Аз нямам знания, като вашите. Само две неща мога да направя. Взел един камък, стиснал го и отгоре излязъл огън, отдолу потекло вода. Когато ви потрябват огън и вода, аз ще ви доставя – нищо друго не зная. Знанието се нуждае от прилагане. По-добре е да имате знание, чрез което да си добиете огън и вода, отколкото да философствате. Камъкът представя твърдото, коравото естество на човека. Като хване това свое естество и го стисне, да излезе огън и да потече вода от него. Истинското знание подразбира, каквото кажеш, да стане.

Един беден човек, който някога бил голям богаташ, срещнал на пътя си едно малко момченце, което искало милостиня. Бедният го погледнал и му казал: Съжалявам, че идеш късно, днес нямам нищо. Ако беше дошло преди една година, щях да те подкрепя. Но сега мога да ти кажа само няколко думи: Както те виждам, ти ще станеш учен човек, ще ти провърви в живота. Момчето се зарадвало, записало името на бедния и продължило пътя си. След години той, наистина, станал голям, учен човек. Той намерил бедния, дал му една голяма сума и казал: Едно време ти не ми даде нито пет пари, но ми каза няколко ободрителни думи, които ме подтикнаха към работа; днес аз разполагам с големи знания и пари. Каквото каза, така стана.

Помнете: Думите крият мощ в себе си. Понякога те помагат на човека повече, отколкото парите. Всяка дума, казана на място, дава плод. Казваш: От мене човек няма да стане. Или, от мене човек ще стане. Каквото кажеш, става. Бъдете внимателни в думите си. Някой път се сбъдват добрите думи,

а някой път – лошите. Знаете ли, с колко добри думи може да се поправи една лоша дума? Кажеш на някого, че е мазник, и той се обижда. Как ще поправиш тая дума? Тя не е лоша дума, но може да обиди човека. Мазник е тоя, който е мазен, с масло намазан. Той надниква тук-там, да види, какво има за ядене. Умен е той. Когато искат да смекчат думата „мазник", казват „мазна Гана". Кое е отличителното качество на мазната Гана?

Преди години бях във Варна. Един ден слушах, как се карат две съседки – гагаузки. Едната от тях беше много красноречива, говори цели два часа. Тя изкара всички факти на лице, като някой адвокат или като прокурор, който държи обвинителна реч. Другата слуша, мълчи, уста не отваря. Тя знае, че ако каже само една дума, ще отидат още два часа Като свърши своята реч, тя запита съседката си: Можеш ли да кажеш нещо против това? Съседката мълчи, нищо не казва – не е красноречива. Досега не съм срещал друга жена, толкова красноречива. Това беше гагаузка.

Прочетоха се пет страници от лекцията „Разумни промени" от книгата – „Път към живота" – от първа страница нататък. Имате числата 1, 2, 3, 4, 5. Числата 1 и 2 образуват числото 12. Това число минава за щастливо. – Защо? – Защото съдържа единицата, която показва граница на числата. Числото 12 представя поле. Двойката е плоскостта. Това поле е доста плодородно, каквото посееш, добри плодове дава. Във всеки даден случай един човек може да бъде за вас или граница, или поле. – В какъв случай е полезно полето? – Когато искате да сеете. Двойката означава човек с много ниви, а единицата – човек с малко ниви, при това, с граници. Богатият представя двойката. В природата няма по-добро число от двойката, но и по-лошо число от него няма. Съберат ли се двама души на едно място, непременно ще се скарат. – Кой ще ги примири? – Оня, който представя числото три. Тройката примирява, тя е миротворец. Никой не може да примирява, освен числото три. Тройката е в краката – образува се един триъгълник. Тя показва, как трябва да вървят краката. Ако това число изчезне, ходът на човека се нарушава, и той престава да ходи. Докато мисли право, човек е в числото три. Щом се раздвои, мисълта му отслабва. Тогава човек се разколебава и започва да мисли, кое да избере – раздвоена е мисълта му.

Представете си, че сте свършили два факултета, но мисълта ви се раздвоява. Дето отидете, никой не ви иска. Каквато работа започнете, не ви върви. Чудите се, какво да правите. Среща ви един човек и ви дава две стомни, да донесете вода. Казваш: До това ли положение дойдох? Свършил съм два факултета, а сега трябва да нося вода. – Това, именно, е доброто. Досега си пил друго нещо, а сега те пращат на Божествения извор, оттам да пиеш вода и две стомни да напълниш – човек да станеш.

Това значи, да отидеш за вода с две стомни. Вместо да пиеш от човешкото вино, ще напълниш две стомни от Божественото вино и от него ще пиеш. Мнозина страдат, понеже не са напълнили двете стомни с Божествена вода. Едната стомна е главата на човека, а другата стомна – неговото сърце. И двете стомни трябва да бъдат пълни. Главата трябва да бъде пълна с Божествени мисли, а сърцето – с Божествени чувства. Всеки човек трябва да се ползува от своите стомни. Пръв той трябва да се ползува от тях, а после и окръжаващите.

Докато живеете на земята, вие мислите, че сте бедни, че не сте даровити. Не сте даровити, защото стомните ви са празни. Идете на Божествения извор, напълнете стомните си, и всичко ще тръгне на добре. Няма защо да се доказва това. Кой има право да доказва? Силният всякога доказва, слабият всякога приема. Как ще доказва слабият? Той не може да доказва нищо, не може и да отрича – остава само да приема. Силният доказва и настоява да приемеш. Той казва: Това ще го приемеш; иначе, не можеш да живееш. На слабия не остава нищо друго, освен да приема. Има ли нещо лошо в приемането? И силният, като стане слаб, приема нещата. Ако слабият стане силен, налага нещата. Кое е по-добро: да налагаш, или да приемаш? И двете са необходими. Едно без друго не могат. Ако в даден случай не си слаб да приемеш една идея, и ако не си силен да наложиш една идея, ти не можеш да разбереш живота. Първо човек е слаб, за да приеме идеите после той става силен, за да налага идеите. Първо ще приемеш една идея в себе си и ще я приложиш в себе си. Ако не разбираш въпроса така, ще се натъкваш на противоречия. Ще питаш: Защо съм слаб? – За да приемеш една идея в себе си. – Защо съм силен? – За да приложиш една идея в себе си. При възприемане на идеите, слаб ще бъдеш; при прилагане на идеите, силен ще бъдеш. Слабият е гъвкав, лесно се огъва. Слабият е долина, поле, силният е планински връх. Мнозина гледат на противоречията като на нещо излишно. Няма излишни неща в природата. Тя е допуснала противоречията. Следователно, всичко, което съществува в природата, и което тя е допуснала, е на мястото си. Тя никога не би допуснала неща, които нямат полза. Всяко нещо, колкото и да е лошо, е на мястото си. Всичко, което се случва в живота ви, е за добро. Щом е така, радвайте се на всичко. Вие се страхувате, да не се повтарят страданията ви. Помнете: В природата няма повторение. Всяко нещо, добро или зло, се случва само веднъж в живота ви. Само веднъж можеш да ядеш с разположение и любов. И втори път можеш да ядеш така, но по друг начин и при други условия. Затова казвам: Всички сладки и всички горчиви неща нямат една и съща стойност. Не се забравяйте в радостите си и не се страхувайте от страданията. Те не се повтарят. Не мислете, че едно страдание, което сте преживяли един път, ще ви посети и втори път. Привидно нещата се повтарят, в същност не е така. Това, което наричате

повторение, се отнася до другите хора, а не до вас. Затова, гледайте на всяко нещо, като на такова, което се случва веднъж в живота ви.

Казвам: Ценни неща са ония, които се случват само един път в човешкия живот. Ценете всяко нещо, защото само веднъж се случва. Само веднъж ще бъдеш беден, и само веднъж ще бъдеш богат. Два пъти не можеш да осиромашееш – веднъж само ще осиромашееш. Само веднъж ще бъдеш млад, и само веднъж ще бъдеш стар; само веднъж ще бъдеш учен, и само веднъж ще бъдеш прост; само веднъж ще бъдеш добър, и само веднъж ще бъдеш лош. Това е закон. Може да не сте съгласни с мене, но ще го проверите. За мене е важно това, което съществува в природата, и което става в нея. Щом съществува нещо в природата, спор не правя. То е реално. Всяко нещо, което не съществува в природата, не е реално. Аз говоря за реалните неща, които съществуват.
Представете си, че някой човек е свършил два факултета и става слуга някъде. Ще бъде ли доволен от него господарят му? – Ще бъде доволен. Слугата му знае да свири, да рисува, да лекува болни. Господарят се чуди на неговото знание и навсякъде казва: Имам отличен слуга, владее няколко изкуства – знае да свири, да пее, да лекува. Лошо ли ще бъде, ако светът е пълен с такива слуги? Сега навсякъде срещате все невежи слуги, които не владеят нито едно изкуство. В бъдеще за слуга ще приемат само оня, който владее някакво изкуство. Значи, слугата трябва да бъде или музикант, или художник, или лекар. В бъдеще за господар ще приемат само оня, който не е нито музикант, нито художник, нито лекар. Който нищо не разбира от живота, може да бъде господар, но не слуга. Бъдещите господари ще представят материал, с който слугите ще работят. Така, именно, слугите ще повдигнат господарите си. Без такива слуги господарите са изгубени. В бъдеще между господарите и слугите ще има голяма любов. Още сега ще си изберете, какъв искате да бъдете – господар, или слуга. Ако си невежа, господар ще бъдеш и ще се нуждаеш от умен слуга; ако си умен, способен, ще бъдеш слуга при невеж господар, да го повдигнеш.

Виждате една хубава цигулка в кутия и не знаете, какъв тон има тя. Ако я хване някой майстор - цигулар, хубаво нещо излиза от нея; ако я хване някой невежа, нищо не излиза. Само големият майстор - цигулар разбира хубавата цигулка. Само големият майстор разбира живота. В бъдеще всички хора трябва да разбират живота. Всеки човек е инструмент, пособие, което трябва да се използва. Ползвайте се от тия инструменти. Така трябва да гледате на нещата. Ново разбиране е нужно. Да се мисли по стар начин, това е изгубено време. Старото е отживяло своето време, не може да се повтори. Нови времена идат за всички.

Сега аз ви насърчавам за новото, което иде. Старото е загубено вече, за него

не ви насърчавам, то си отива. Закон е: Веднъж печалба, веднъж загуба – периодически става това. В бъдеще пак ще се повторят нещата, но при други условия, в друга система. При даден случай, в дадена система нещата стават веднъж. Затова трябва да бъдете готови, каквото ви се случи, да го приемете добре. Богатството и сиромашията ще дойдат само веднъж – приемете ги с разположение – по Божествен начин. Знанието и невежеството ще дойдат само веднъж – приемете ги по Божествен начин. Невежеството не е лошо нещо. Невежият е слаб, не носи никакъв товар на гърба си. Ученият е натоварен с голяма раница. Невежият е недоволен, иска да носи раница. Той казва: Нека имам раница, мъчно се живее без нея. В раницата се турят тежестите на живота. Тя служи за уравновесяване на тежестите. Не се страхувайте нито от невежеството, нито от сиромашията. Като ви посетят един път, втори път няма да дойдат при вас. И богатството няма да ви посети втори път. И да искате, няма да дойде, то бяга. Като станете на 120 години, тогава ли ще учите?

Казват: Младият остарява, старият се подмладява. Кой стар човек досега се е подмладил? Подмладяват се хората, но не в една и съща система. Досега не съм срещнал нито един стар човек, който е останал в една и съща система, и да се е подмладил. Не съм срещал човек, който да е остарявал два пъти. Може да е ставало някъде такова нещо, но аз не съм го виждал. Според мене, млад е оня, който носи семена. Бог му е дал различни семена, да ги изучава. Той посажда семената и продължава пътя си. Стар е оня, който отглежда посетите семена. Той е градинар. В неговата градина семената растат, цъфтят и плодове дават. Младият носи семена, но плодове няма. Иска ли да хапне някакъв плод, трябва да отиде при стария, който е богат с плодове, има възможност да яде. Случва се, че старият няма зъби и не може да яде плодове. Тогава той вика младия и му казва: Ти имаш семена, аз имам градина с плодове. Посей и твоите семена в моята градина, да има, какво да ядеш. Плодовете са за тебе. Като се подмладя, тогава ти ще ми даваш от своите плодове. Аз ще нося семената, а ти ще ги отглеждаш и ще ми даваш плодове. Това е закон на смяна, който хората не разбират, затова казват, че животът е пълен с противоречия.

Прилагане е нужно на хората. Не се иска голямо приложение – малкото е достатъчно, но да се прилага. Ако човек би прилагал всеки ден по една дума, знаете ли, колко много би направил? Мнозина казват, че нямат работа. Създайте си работа сами. Ако аз съм на вашето място, за една година ще посадя 360 плодни дръвчета. И вие може да направите това. Ще кажете, че нямате място. Земята е обща градина, достояние на всички. Вие имате условия да сеете на земята – поне по едно семенце на ден.

Сега, ако накарам някой от вас да изпее една песен, ще се намери ли такъв

певец? Да пее, без да му трепери гласа Само веднъж може да пеете, както днес На друга лекция няма да се случи същото. Някой ще каже, че ще пее вътрешно. – И това не е лошо. Друг ще каже, че не е готов да пее. – И това не е лошо. Аз искам от вас такава песен, която и децата могат да изпеят. Например, кой не може да изпее „Цвете мило, цвете красно"? Ние имаме песента „Ходи, ходи, за водата ходи". Кой ходи за водата? – Сутринната роса. Виждали ли сте сутринната роса да ходи за вода? Аз не съм я срещал, макар че песен има, за нея. Интересно е да я видя. Тя е музикална и обикновено ходи, когато спя. Щом стана от сън, тя си е донесла вече вода. Кой ще изпее песента „Ходи, ходи"? (Една сестра я изпя). Сега да я изпее някой тенор, сестрата пее сопран. (Двама братя изпяха същата песен.). (Учителят изпя същата песен тихо и спокойно, а след това я изпяхме всички заедно.)

Човек пее, само когато има вътрешен подтик. Считайте за привилегия да пеете. Като пее и като свири, човек среща големи препятствия. Да, се състезаваш в музиката, това значи, сам да си поставяш препятствия. Събирайте се заедно и пейте с любов, но без състезание. Подбудителната причина при пеенето да е любовта. Когато ви се пее, пейте. Имате ли най-малката подбуда, пейте. Ако няма условия, не пейте. Като пеете с любов, ще развивате гласовете си. Пазете ритъма на всяка песен. (Учителят свири тихо на цигулка песните: „Ходи, ходи" ... и „Тъги, скърби вдигай, слагай" – Скръбният върви бързо. – Защо бърза? – Парите си загубил. Ако върви бавно, полека, загубата му не е голяма.

Учителят свири песента „Грее, грее, светлината". Всички заедно пеем: „Време е да вървим".

19. Беседа от Учителя, държана
на 10 ноември, петък, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_11_12 Като малките деца
Издателска къща „Жануа-98“

КАТО МАЛКИТЕ ДЕЦА

XX беседа, държана на 12.XI.1944 г., неделя 10 ч. с., Изгрев – София

Добрата молитва.

„Мога да постигна“.

Ще прочета само няколко стиха от шестата глава от Евангелието на Матея от 25 стих. (Учителят прочете 25, 26, 27 стих и каза) Грижи се, който не мисли. Човек, който мисли, той не се грижи. Не се грижи да мислиш. Ще мислиш без да се грижиш. Вие се грижите без да мислите. Ще обърнете. (След това прочете от 28 до 34 стих.)

„Духът Божи“

Ние живеем в един свят проявен. Благодарение на този проявения свят, който е излязъл от непроявения. Какво разбирате под проявен и непроявен? Проявеният е всякога по-малкият свят, непроявеният е големият. Съвременните учени хора говорят за разумен свят. Но в научно отношение или във висшата Божествена математика, разумното това са центрове. Разумното се събира в един по-малък център, фокус. Всеки един фокус е място на разумността. От този фокус се разпространява навсякъде из целия свят на вселената, дето разумния свят действа. На всеки материален свят центърът е разумен свят. Разумният свят не е отвън, той е вътре в центъра. Всичко се концентрира в него. То е, което трябва да имате. Казвате: Разумният свят е навън. Не е външен, той е вътре. Външният широк свят то е поле, дето се развива този разумен свят. В нас има едно безпокойство, за колко време вселената ще трае. Хубави са тия работи. Учените хора като децата се опасяват, че въглища няма да достигнат. Въглища има за милиарди и милиарди векове. Ако е за горене, няма какво да се плашим. Цялата вселена е пълна с въглища, разумни въглища, които не образуват дим. С един тон въглища може да прекараш хиляда години.

Сега аз ще ви говоря за неща нови. Кое е новото? Болестите са старо нещо, дълговете са старо нещо, тревогите са стари работи. Съмнението е стара работа. Безверието е старост, подозрението е старост, сиромашията, това е старост. Всичките отрицателни неща, в какъвто и да е смисъл, туй което пари не струва, то са се стари работи. Казвам: Ние тия стари хора трябва да ги оставим да си починат. Край нямат техните оплаквания. Че пари

нямали, че не им достигали парите. Без пари не се живее. Казват: Хляб. Хляб с пари не се купува. Заблуждение е да се мисли, че с пари се купува хлябът. Не се купува, даром иде от слънцето. Хората само за превозни средства вземат пари. И милиарди да дадете на слънцето от тукашните пари не иска. Даром дават. Само за превозни средства плащате.

Сега не се грижете. Тревогите са безполезни. Казвате: Трябват тревоги. Под думата тревога ако разбираш да мислиш, тревожи се. Ако се тревожиш и мислиш, че твоите тревоги нещо ще създадат, ти се лъжеш. За ученика не е извинение, когато учителят предал и ученикът не го разбрал. Че как ще ядеш. Вземете в съвременната реч. Вие говорите български, говорят френски французите. Попитайте един французин, как се е образувала френската реч, не знае. Знае математика, но не знае как се е образувала речта. Най-първо от разумния свят, за да слезе речта, явили се съюзите, те станали път за разумната реч. След съюзите са дошли глаголите, които показват действия, че трябва да се работи в света. Казват: Който слезе на материалното поле трябва да работи. Който не работи, не трябва да слиза. След туй дошло до обхода, как да се обхождаш. Дошли прилагателните. Сега какво име ще турите за бъдеще които дойдат. Дошли местоименията да научат хората, аз, ти, той. Тогава ще стане Петко, Драган, Стоян. Най-после дошли съществителните имена, господарите на света. Трябва да знаеш къде да употребиш едно прилагателно. Трябва да знаеш къде да употребиш един глагол. Много глаголи има, трябва да знаеш, кой глагол да употребиш. Употребиш глагола вземам. Знаеш колко мъчно е да вземаш. Защото който взема, трябва да върне. Който не връща с лихвите плаща. Той мисли, че може да вземе. Ти като се опиташ да вземеш, трябва да връщаш в природата. Който връща, той има право да взема. Който взема, има право да дава.

Сега мнозина говорят за светлината. Говорят за светлината, говорят за топлината, но ние нямаме ясно понятие. Какво е отношението на светлината, топлината и силата? Отношение конкретно, което да ни легне на ума. Казва: Силата какво е? Светлината в света се произвежда от девствения мъжки принцип. Топлината се образува от любовта. Любовта е женски принцип. Силата е принцип на децата в света. Само децата създават силата. Цялата природа се управлява от деца. Енергия те дават. Кой учен човек има тия понятия сега? За мене когато говоря за силата, разбирам небесните деца. Знаеш какви са те щедри и разумни са. Каквото кажеш, веднага знаеш, как се разрешава, няма да чакат десет секунди, веднага отзовават се. Вие казвате: Не говорете като деца. Христос казва: „Царството Божие е на децата“. Те го управляват, не тъй както ние го управляваме. Ти не може да управляваш, ако мисъл не даваш. Ти не може да управляваш, ако чувства не даваш. Ти не може да управляваш, ако сила

не дават. Ако ти обираш хората, ти си последния слуга в света. Пък ако даваш, ти си първият. Всеки, който иска да управлява, той трябва да носи светлина, той трябва да носи топлина, той трябва да носи сила в себе си. Вие мислите, че децата са много невежи. Големи генерали са тия деца. Като дойдат на земята, бащата и майката цяла нощ седят будни, заповядват генералите. Като кресне, всички стоят. После кратки са в думите. Само една дума казват. Децата казват: Сила даваме. Детето казва на майка си: Аз съм, който давам сила на живота. Ако ме слушате, хора ще станете, ако не ме слушате, сила няма да ви дам. Майката като говори на детето, казва: Аз съм онова същество, което давам топлина, нося живот в себе си. Ако ме слушаш, твоята сила ще се обнови живот. Детето слуша майка си. Бащата казва: Аз съм, който носи светлина в мене, никакво знание не може да влезе. Ако вие ме слушате, ще имате всичкото знание, не изведнъж. Ние няма да живеем един век, един ден, един час, една седмица.

Сега като седите не може да се освободите, казвате, че не може да се отречете. Зима иде, какво ще се прави, въглища трябват. Зимата иде, иде. Една майка, която иде, че вкара децата да учат, снегът, вятърът, студът са пръчици, с които ги карат да учат. Въглищата са предмет, който учат от какво са създадени тия въглища. Те са изопачени въглища. Има един свят дето живеят децата. Детето ще донесе един плод, тури го в печката и тя гори. Плодът гори без да изгаря. Ден, два, три гори, не изгаря – извади го от печката, престава горенето. Не е ли хубаво да имате по едно плодче. Дойдеш, носиш плода в джоба си. Извадиш го, туриш го в печката, стоплиш хората. Извадиш го, туриш го в джоба, излезеш. Вие казвате: Това е хиляда и една нощ. Не мислете, че туй, което е писано в хиляда и една нощ не е реално. Ако преди години някой кажеше, че дъски ще говорят, наричат го радио, щяха да кажат, че е луд. Един турчин като слушал радиото, казва: Кога дойде, кога турски научи да говори. То е един фокус, който събира човешката реч. Тя иде отдалече.

Когато аз говоря за любовта свързвам я с онзи процес, аз считам любовта за майка в света. Човек най-първо трябва да се запознае с любовта. Първото нещо. След туй ще се запознае с истината, най-после ще се запознае с мъдростта. Мъдростта това е бащата, който ще дойде. Когато бащата дойде в света, цялата вселена ще бъде нова. Сега не искам да говоря за немощните бащи, които имате. Оставете се от тия бащи и майки, които умират. Не ги свързвайте. И те са добри. Когато мислиш за онзи велик баща, който живее във всички бащи, за онази велика майка, която живее във всичките майки, когато говорите за вашите сестри и братя подразбирайте онзи, който живее в истината, в свободата. Онзи, който ви е брат или сестра, той ще ви даде свобода. Баща е, който носи знание в света.

Всичките ще бъдат научени от Бога. Пък Божествената майка е, която дава живот.

Вие сега щом се разболеете тичате при лекар. Нямам нищо против лекарите. Лекарите са много добри хора. Не вземат много. Като платиш сто, или двеста или триста лева, туй което лекарят ще ти даде струва хиляди. Аз съжалявам лекарите. Ти отиваш при него и той само да те пипне, от него излиза енергия. Те са се наплашили, като от чума бягат. Казвате: Изяде ме, много пари взе. Не взема много. Някой лекар даже като погледне не иска пари човекът. Всеки от вас го подозира, гледате го като някой обирник. Той този лекува, онзи лекува, никой няма да благодари, казвате: Толкоз време пари взема, нищо не помага, изяде ме. Лекарите за бъдеще ще пишат на вратата: Всеки, който дойде в моята лечебна стая, ако няма вяра в мене, да си върви. Ако има вяра, ако носи вярата на Бога, да влезе. Ако няма вяра, да си върви. Тъй трябва да бъде написано. Или лекарят му каже: Каквото обичаш. Той като мине, какво трябва да дадеш на един човек, който ти направи една услуга. Каква услуга му направи? Хвърли му въжето, дръжи се за въжето. Той се хване за въжето, аз го тегля. Казва: Какво си направил. Гладен е човекът, дай му хляб, не го учи как да яде. Тури му най-хубавия хляб, тури му най-хубавите плодове, остави го той да яде. Той е специалист. Нито се разправи за колко време той ще свърши. Туриш му да яде, остави го по свобода човека. Най-малко му дай един час. Казваш: Време нямам, чиновник. Какво вършим с всичките наши чиновници. То е губене на време чиновниците. Тази работа за един час на ден може да се свърши. Другите пет шест часа са празна работа. Сега това не е упрек. Онези, които нас са ни предали мисълта на живота, криво са ни възпитали. Ама ти внасяш грижа в тази мисъл. За да мисля: Аз трябва да мисля, че този човек ме обича. За да /има/ този човек знание, ще ни даде от туй знание. Този човек живее в истината, ще ми даде свобода. Туй разбирам да мисли. Ако идеш при един човек, който живее в Любовта, в Мъдростта, в Истината, този човек поздрави го, веднага той ще ти услужи.

Сега вие ще кажете, че хората, които вярват и хората, които не вярват те се отличават. Никак не се различават. В Божествения живот на земята няма абсолютно никаква разлика. Онзи, който не вярва, не диша ли по същия начин, както вярващия? Онзи, който не вярва, не приема ли светлината? Онзи, който не вярва, не яде ли? Онзи, който не вярва, не спи ли? Онзи, който не вярва, къща няма ли? Даже онези, който не вярват, имат по-хубави къщи, по-хубави дрехи, по-хубави обуща. Вярващите са със скъсани дрехи. Значи невярващите са по-искрени хора. Ти не вярваш, пък казваш, че вярваш. Та ти употребяваш белите лъжи. Казва: Не вярвам, не съм виждал този Господ. Той отвън не го виждал, но всеки ден го приема по петнадесет пъти на минута. Господ влиза и излиза от него навън. На

множина съм казвал: Всеки един човек, който диша може да стане един отличен певец. Особени начини и правила ще спазиш, ще изкараш гласа си. Въздухът съдържа музика в себе си. Ти приемаш въздуха без любов, изпращаш го навън без любов. Ти приемаш въздуха без светлина и го изпращаш пак в мрачина. Ти приемаш истината, свобода не даваш тя да се прояви. Дойде един приятел, говори ти. Вярвай му. Той ти каже тъй: Аз не вярвам в Бога. Той те опитва. И в Божествения свят, казва, не вярвам. Той те опитва. Той ти казва: Аз от музика нищо не разбирам. Опитва те, много знае. Казва: Аз съм невежа, не разбирам. Опитва те.

Веднъж аз в своите изследвания имах една опитност. Това беше в Пловдив, отивам да правя своите изследвания, замислил съм се, отивам при един полковник. Аз като се приближавам, едно голямо куче ми налапа ръката. Аз го гледам и то ме гледа. То казва: Да ти стисна ли ръката? Турило си зъбите, държи ми ръката. Казвам: Ако ми стиснеш ръката, ще спечелиш ли нещо. Няма да спечелиш нищо, защото където ти отиваш и аз искам да вляза. Казвам: На мене като отвори полковника ще влезеш и ти с мене. Добре тогава ще станем приятели. Щом ми отвори, казвам: Пусни да влезе и кучето. То било тяхно. Не че станах причина, но то е тяхно, ходило някъде, че дошло, иска да влезе. Сега когато се говори за животните, трябва да се разбираме. Разбирам радиото, онази тънката мисъл, която иде. То е един материален апарат. Кучето е само един апарат, но туй за което аз ви говоря, то е мисълта, която иде чрез него отвън. В дадения случай аз попадам в този център, разговарям все с тия същества навън. Защото колективно всичките низши същества са разумни, колективно действуват те. В даден случай ти туряш ръката. Разумността е в ръката. Тази ръка за да натисне, зависи от мисълта вътре. Ако мисълта е светла, ако сърдцето е нежно, ръката върви по един начин. Тя се подчинява на този закон на мисълта. Ако няма тази светлина, ръката е груба; ако има тази светлина и топлина, ръката е топла, мека е ръката. Когато се изгубва тази светлина и топлина, ръката става груба. Гледайте ръцете ви да станат меки. Те не може да станат меки докато нямате светлина. Те не може да станат меки, докато нямате топлина. Те на може да станат меки, докато нямате сила.

Най-първо ще обичате децата, да придобиете сила. Ще обичате майката, да придобиете топлина, ще обичате бащата, да даде светлина. Следователно, човек, който няма обич към децата, той бъдеще няма. Казва: Не са мои тия деца. Всичките деца трябва да ги обичаш. На някое животно детето ще го погалиш, ще го потупаш като го видиш, на някое птиченце ще погладиш детето. Колкото и малко да е, то е разумен център. Един малък подарък ще приемеш. Това са Божествени закони, които трябва да се спазват. Тогава ние ще останем като старите хора, искате да идете в оня

свят. В оня свят едва са могли да влязат 24 старци. Като се свърши нашата епоха от създание мира до края на света само на един човек ще позволят да влезе в оня свят. Вие мислите старите да влязат в оня свят. Лъжете се. Затуй ви казвам да се откажете от старостта, за да влезете в другия свят. Като стари вратата е затворена за вас. Блажени нишите духом, блажени децата. Като малки деца трябва да станете, за да влезете. Старите вече ще се откажете от сега още. Ще кажеш: Не съм стар, отказвам се от старостта, отказвам се от белите коси, които са емблема на слабост на ума, отказвам се от слабите крака, които са емблема на безсилие. Отказвам се от че не мога да ям, постя. Пости старият човек, зъби няма, не може да яде. Той зъби трябва да има, трябва да има желание да яде, че тогава да пости. Пост ос. Ако постът не е ос, нищо не струва. Пост без ос нищо не струва. Ако постът подразбира един зреещ плод, условията, при които може да стане най-добрият плод, постът трябва да го цениш, то е нещо мощно в човека. Всички сте постили, за да добиете светлина. Светлината носи красота. Всички са постили да добият мекота. Топлина трябва. Топлината създава мекота в човека, създава пластичност в човешкото лице, в човешкия организъм. После всички са постили да добият сила. Силата дава подтик да се прояви човек.

Казвам: Ако искате да добиете енергия, обичайте децата. Ако искате топлина, по някой път ръцете ви са студени, краката ви са студени, ще обичате майките, ще обичате жените. Жена жена да обича. Жени жени не се обичат. Жена на жена вяра не хваща. Аз ги виждам във всичките свои изследвания това съм видял: Жена на жена вяра не хваща. Оженената като дойде друга жена, вяра не хваща. Тя не хваща вяра, защото и тя като иде на друго място и на нея вяра не хващат. Мъж на мъж вяра не хваща. Трябва да се освободите от това. Атавизъм е това. Сега аз не съдя света, но изяснявам нещата. Трябва да излезем от онова заблуждение.

Да дойде знанието, което бащата носи. Да дойде онази любов, онази мекота, която майката носи. Да дойде онази сила, която децата носят. В децата няма изкуственост. Детето ще дойде, прегърне майка си. Туй дете предава нещо от себе си. Когато детето изгуби своята пластичност, то губи силата си. До две години децата са князе, после започват да ги разжалват, изгубват от тази сила, докато детето стане редови, карат го това да направи, онова да направи. Ако не слуша наказание има.

Сега както се предавало Христовото учение. От този начин трябва да се откажете. Той е безполезен. Представлението е полезно в даден случай, но в света с представление не става. Хубав е един портрет, но временно този портрет нито живот носи, нито може да те нахрани. Хубав е един скъпоценен камък, но какво ще ти донесе? Щом го продадеш, ти ще си

създадеш едно нещастие. Скъпоценният камък не обича да го продаваш. Ти като го държиш той ти помага. Като го продадеш, изгубваш щастието. Докато държиш истината в себе си, тя ти помага. Искаш да питаш някои хора, туй което пееш, хубаво ли е. Що ще питаш хората. Питай ухото. Питай сърдцето. Щом пееш хубаво, разположен си. Всички като погледнеш, са доволни. Някой човек казва: Много мек поглед, много добре ме погледна. Като се ръкуваме, всички знаем какви са хората, няма скрито покрито. Всичките хора нямат желание да се проявят правилно, страхуват се да се проявят. Страхът той е на място отвън. Страхът трябва да съществува, когато направим една погрешка, да знаем, как да я поправим. Страха за любовни работи не трябва да го питаме. Какво трябва да пеем не питай страха. Как трябва да поправиш погрешката, питай страха. Той може да ти бъде много добър учител. Ако питаш страха какво трябва да правиш, как да възпитаваш хората, той ще ти даде много криви методи.

Та казвам: Повикайте вашия баща ума в светлината. Повикайте вашата майка топлината в сърцето си, повикайте и децата във вашия дух, те ще ви научат на това, което се нуждаете. Най-първо никога не казвайте: Този човек е невежа. Може да го кажете. Никога не мисли, че един човек е по-невежа от тебе. Турете: колкото аз съм невежа, толкова и той е невежа. Колкото аз съм добър, толкова и той е добър. Колкото ти си добър, толкова и той е добър. Колкото ти си невежа, толкова и той е невежа. Колкото ти си учен, толкова и той е учен. Под думата учение аз разбирам в даден случай да знае човек. Кой е учен човек. Болен е човек, силата седи в онова лекарство, което маже да помогне на човека. Може да употреби едно лекарство, второ, трето, не върви.

Ще приведа един пример за един наш брат, който носи името на нашия брат Симеон. Той беше от Еленско, от Беброво, много набожен човек, по-набожен от нашия Симеон. По-набожен беше, че искаше да мине през Търново с кадилницата да кади тамян, пък този не го интересуват тия работи. Един ден излязъл да се разхожда. В Беброво изкарали едно стадо и една буга има. Той отива и казва: Аз ти заповядвам в Името на Исуса Христа да не мучиш. Той иска да не мучи бугата. Казва му бугата: Кой те прати тебе да ме безпокоиш. Като го натиска на земята с рогата, този Симеон се намира в трудно положение, казва: Не помага Христос, щеше да ме смачка. Дошъл говедарят със своя кривак и като ударил няколко кривака по гърба на бугата, освободил се. Христос с кривака дойде. Говедарят беше Христос. Този Симеон трябваше по-напред да се упражни, когато беше малка бугата, да я хване за рогата, че като стане голяма да може да се справи. Той започва като е голяма бугата. То се иска мускулна сила. Този Симеон не обичаше жена си. Той казваше, че имат няколко деца и жена му искала още деца, той не иска. Той не обича туй дете да се

роди в дома му, той не иска да се бори с бугата.

Аз ви говоря: Ония неща, които са определени от Онзи Велик Баща на вселената трябва без никакво противоречие да изпълним. Не нашето желание да имаш деца, онова, което е определено да стане, стори му път. Услужи на всички онези, на които Господ иска да услужиш. При този начин на постъпване трябва да престанат тия ежби, които съществуват. Че как ще се оправи светът? Чрез обичта на майката. Как ще се оправи светът? Чрез обичта на бащата. Как ще се оправи светът? Чрез обичта на децата. Децата трябва да обикнат света, бащите трябва да обикнат света и майките трябва да обикнат света. Всеки може да направи един малък опит. Вие възприемате въздуха, но въздухът винаги носи една скрита енергия. И топлина носи и светлина носи. Но ако вие въздуха, който дишате не го обичате, той нищо не дава. Той ще влезе и ще излезе, ако го обичате ще остави нещо, ако не го обичате, нищо не оставя. Във въздуха има съзнание. Ти ходиш по земята, ако ходиш без любов земята се затваря за тебе, нищо не ти дава. Ако ти е приятно да ходиш с любов, ще отнеме от теб непотребното, ще ти даде потребното. Ако и светлината не обичаш и там е същият закон. Тя има скрито богатство. Тя няма да ти даде, което не искаш. Всяко нещо, което правиш, прави го или от любов към майка си, или от любов към баща си, или от любов към децата. Има известни мисли в нас, които идат от първия център в света, от светлината. Има известни чувства, които идат от втория център, от топлината като майка. Дето и да идете има известни постъпки в света, които идат от истината, която носи свобода.

Та казвам, сега, туй, което ви говоря е мъчно за приложение. Не мислете, че е лесна работа. Мене ми разправяше един учен човек, професор. Аз млад човек съм, със сила, но един ден ме хвана задуха. Половин час ми взе да се кача по стълбата. Едва се качвам на едното стъпало. Чудя се, къде ми отиде силата. Замязах на стар дядо, краката не държат. Та казвам: Младостта не е достояние на земята, на материята. Тъй както радиото се възприема, но то не произвежда самата мисъл, тялото не произвежда, събира нещата за проявление. Казвам, туй което иде, е отвън. Любовта служи само като връзка. Засега тази връзка трябва да опитаме, от там идат Божиите блага, да имаме пряма връзка, общение. Има една беседа „Общение с Бога“. Чудни са хората, като казват: Как да служим на Бога. Възприемаш въздуха, не Му благодариш. Възприемаш топлината, не Му благодариш. Възприемаш светлината, не Му благодариш. Сила ти дал, не Му благодариш. Всичко това приемаш, навсякъде приемаш, нищо не плащаш. Казваш: Аз съм свободен дух. Слушам ги да казват: Свободни души сме. Трябва да знаете: В света свободен е онзи, който обича любовта. Свободен е онзи, който обича свободата. Свободен е онзи, който обича

светлината. Свободен е онзи, който обича живота. Свободен е онзи, който обича знанието. Свободен е онзи, който обича движението. Свободен е онзи, който приема учението. Свободен е онзи, който работи. Имаш един приятел, той се занимава с окултна наука. Преди да беше се оженил, гореше му сърдцето, като говори аз само го слушах. Но като се ожени изчезна поезията към жените. Рекох, защо изчезна, да не си обрал жена си. Казва: Направих една погрешка. Тя обичаше накитите, бях и подарил един накит, нямах пари, продадох го. Казвам: Аз ще ти купя друг. Туй, което в женитбата си дал, не го вземай назад, нищо повече. Ние сме хора, които вземаме назад. Не е хубаво, трябва да се създаде характер. Не вземай онова, което си дал. Не вземай онова, което Бог му дал. Той се пече на слънце, не заставай пред него. Когато отишъл Александър Македонски при Диогена, казва: Каква услуга може да ти направя. Казва му Диоген: Моля, не ми затуляй слънцето. Ти затуляш слънцето, нищо не може да дадеш. Като дойде до един човек, постави се както той обича. Още като вървиш, да знаеш от коя страна той обича да се отбиеш. Той обича да се отбиеш в ляво, ти се отбиеш надясно, или той обича да се отбиеш на дясно, ти се отбиеш наляво. Значи схващайте, какво той обича. Още като идеш този човек не обича много да говори. Ти не ходи да разправяш, че си женен, че деца имаш, че си страдал. Остави тия работи. Конкретно като на един разумен човек говори. Сега този метод трябва.

Аз ако имах школа, щях другояче да подема тази лекция. Щях да я нашаря с малки песнички, щях да ви накарам да пеете, да видя колко сте възприели. Като ви гледам, казвате Бамбашка тази работа. В школата съвсем другояче ще бъде. Сега борите се. Питали едного, знаеш ли къде има вода. Че как знаеш. – В оня баир или има вода, или няма. Аз този го познавам, или живее добре, или не живее добре. Нали и аз казвам: Жената не живее добре. Някой път аз говоря: Я живеят добре, я не живеят. Аз виждам, че жената не живее добре, мъжът живее. Щом жената не живее добре, той се сменя, хармония има, дават си на заем. Жената обеднява. Мъжът е бакалин, жената взема от него и го обича повече. Ако не живее добре, обича мъжа си; ако живее добре, не обича мъжа си. Жената, която живее добре, не обича мъжа си. Вие ще ме разберете криво. Жената обича един мъж, който внася светлина, просвета, възприема широко. Жената обича мъжа, който дава топлина, облича я хубаво, с топли дрехи. После да дава сила, гъвкав да бъде обича този мъж. Сила не дава, дрехи не дава, иска да го обича. Законът е се същият – както за жената, така и за мъжа. Един мъж не може да обича една жена, която не внася светлина и топлина и сила. Трябва да знаете тази работа. Без жена не може да живее. Ако ще намери някой отвън.

Сега ще направят един комитет от жени, понеже новият ред иде на земята,

старият ред фашизмът навън, гонят го. Фашизъм наричам затворените интервали. Българският народ от години е със затворени интервали. Сега едва има отворени интервали на хармонията. Един комитет от десет жени. Първата председателката ще иде да каже на мъжа:Много добра жена имаш, цена няма. Ще си замине. На другия ден друга ще иде. Ще каже: Много умна е жена ти, като нея няма. Десет жени като се извървят да му говорят по този начин, ще започне да вижда тия качества в жена си. Вие сега женените воювате срещу жените си. Мъжът воюва с мъжа. Как ще се оправи светът? Комитет десет мъже и десет жени. Няма както сега: Ти да му намериш слабата страна, че го върти. Да няма въртене вече. Земята се движи около слънцето, слънцето и дава нещо. Слънцето привлича земята със своята светлина и със своя живот. Земята привлича месечината, движи се около нея. В земята има повече живот, отколкото в месечината. В месечината много мода има, модаджия е. Всички, които служат по пътя на месечината, са модаджии. Не е лошо една мода. Там животът няма условия за прогрес. Фантазии, колкото искаш, романи колкото искаш, небивалици може да си създадеш, но нещо реално конкретно не може. Единственото нещо, което дава конкретен резултат това е слънцето. Зад туй слънце седи друго слънце, което хората не са виждали.

Аз съм виждал, идвали са жени при мене да се оплакват от мъжете си. Аз зная тя срещнала един много благороден мъж, той още на пътя щеше да и помогне. Благодарение на него аз я приемам. Ако той не беше я срещнал, нямаше какво да я приемам. Казва: Бъдете добър, дайте и добър съвет. Мъжът има отлични качества, много добър човек. Тя казва: С другите с външните хора е много добър, с мене не е добър. Казвам: Щом е добър с другите, ще бъде добър и с теб. Ако с външните не е добър и с тебе не може да бъде добър. Когато всичките хора са здрави, само един е болен, тази болест се лекува. Когато всичките са болни, само един е здрав, тази болест не се лекува. Докато целият свят е добър, само вие сте болен, болестта е на място, цяр има. Целият свят е здрав, или целият строй се сменя. Днешният ден показва, че небето е разположено към нас навсякъде по света. Всички тия разумни същества гледат по кой начин да убедят хората да се обичат. Казват: Безпредметна е войната, безпредметни са тия ежби, безпредметни са умиранията, безпредметни са операциите, които се вършат, безпредметна е хуканицата. Нещо ново трябва. Искат по хубав начин да ги убедят. На хромеля няма никакъв смисъл. Казват: Дали е реално, тези мисли, които имаме, дали са реални. Колко хиляди страдания ни донесоха тия мисли. Не че са лоши мислите. Не разбраха тия мисли.

Жениш се за една жена. Може да ти е дадена за пет години, може да ти е дадена за една година, може да ти е дадена за 20 години, но не повече от 120 години. Тя трябва да се освободи от тебе. Ти ще и туриш един юлар,

казваш: Тя е моя жена, накъдето ходи детективи подир нея, да не ходи с другите мъже. Ако твоята жена не се запознае с любовта на другите мъже, тя не може да живее с тебе. Всичките мъже са един мъж. Ако една жена не обича всичките мъже, тя не обича своя мъж. Всичките жени представят една жена. Когато говоря всички, не разбирам раздробление. Аз разбирам онзи фокус. Да обичаш всички, значи в този малкия фокус всички се концентрират вътре. Този фокус на разумността ти да обичаш, не големия свят. Казвате: Че как ще обичам по целия свят. Всичките хора в света образуват един малък фокус. Този фокус на любовта ще обичаш. То е лесна работа. Всичките хора по земята не може да обичаш.

Сега аз ви говоря да ви услужа. Често имате главоболие. То произтича от факта, че вие нямате право отношение към светлината. Често ви боли коремът, нямате право отношение към любовта. Често ви болят ръцете, краката, нямате право отношение към свободата; към истината. Три отклонения има, от които се раждат болестите. Когато няма вътрешна хармония със светлината, ражда се главоболие. Когато няма вътрешна хармония с любовта, ражда се коремоболие. Когато няма вътрешна хармония с истината, тогава идат всичките болести, в ръцете, в краката, в пръстите, навсякъде. Да приложим любовта, да обикнем, да дойдем в съгласие с любовта. Теоретически поне да приемем, да кажем: Може да обичаме хората. Един математик ще допусне ен пъти да умножи. Невъзможно е изведнъж, но постепенно. Защо е невъзможно? Невъзможно е, значи умът ти не работи, сърдцето ти не работи, волята ти не работи. Щом умът ти работи, щом сърдцето ти работи, щом волята ти работи, всички неща са възможни. Туй е сега приложение. Коя религия е права, мене не ме интересува. В дадения случай се интересувам от въздуха, който има отношение към мене и аз имам отношение към него. Мене ме интересува светлината, която има отношение към мене и аз имам отношение към нея. Вие се интересувате от светлината, която се интересува от вас, от топлината, която се интересува от вас, от силата, която се интересува от вас, не се интересувате от далечни работи, коя религия е права. Оставете тия работи. Религиите нека живеят за себе си. Отива един български свещеник с китка босилек да ръси. Казва: Дядо попе, не искам мене да ме ръсиш, детето е болно, него ръси. Нали здраве носиш. Поръси детето да му мине. Колкото искаш 100, 200, 300 ще ти дам. Казва: Аз не се нуждая от ръсене, то е болно, болните се нуждаят от ръсене.Той ще го поръси, пък няма да оздравее. Та казвам: Като влезете с вашата босилкова китка търсете болните хора, наръсете ги. Като стане болният ще те намери. Няма човек в света, на когото да направим добро, че да не се отплати. Всичките души имат благородни черти, всички се отплащат. Аз искам да ви насърдчим.

Да мислим добре за хората, за които Бог мисли добре. Да мислим добре за всички ония хора, за които Бог мисли добре. Бог, който живее в нас, мисли добре в нас. Да поддържаме неговата мисъл в нас, да поддържаме Неговата светлина в нас. Да поддържаме Неговата топлина в нас, да поддържаме Неговата сила в нас. Туй е реалното, туй е новото убеждение. Каква ще бъде новата религия? – Любовта, обич към Любовта. Обич към Мъдростта, от която иде знанието. Обич към Истината – що е истина? Истината е свят на безсмъртие. Любовта е свят на безсмъртие. Мъдростта е свят на безсмъртие, нищо повече. Там има блажен свят, дето няма смърт. Щом влезем в живота, в живота вече има възможности. Не че животът носи смърт. В сегашния живот, понеже не спазваме законите, има възможност смъртта да ни намери. Смъртта винаги иде да ограби човека. Каквото и да се говори. Христос, Който беше толкоз богат, раздаде всичко, обраха Го, последното, което имаше, всичко Му взеха. Сега казвате да дойде Христос втори път. Аз да ви кажа защо няма да дойде. Той не иска да го оберат втори път. Нещата само веднъж стават. Веднъж да ме оберат, втори път е безпредметно. Сега да слезе на земята трябва любов. Ако ние не сме готови да любим Христа, да виждаме Христа във всеки брат, във всяка наша сестра, във всяко дете, как ще дойде. Че пострадал Христос. Пострада защо? Не Го обичаха хората. Кървав пот изтече от Него. Всичките хора страдаме, имаме страданията на Христа. Сега целият свят пролива се човешка кръв. Милиони хора измират. Милиони килограми кръв има пролята. Не съжалявам това. Те са неща неизменни. Тази кръв се събира. Всичката пролята кръв е събрата, нито капка кръв няма да иде напразно. Тя ще се употреби. „Съблазните, казва Христос ще дойдат, но горко на оногова, чрез когото дойдат". Кръвта е пролята, но горко на онези, които станаха причина да се пролее. Аз не съм за онази кръв, която излиза преждевременно. Докато не свърши работа, кръвта да стои. Казвам: Пазете вашата кръв да свърши работата добре. Пазете вашите най-хубави мисли да свършат работата добре. Пазете вашите чувства и постъпки да свършат онази благородна работа, за която сте дошли тук. Пред вас ще се отвори един свят, ще влезете в света на децата. Имате възможности. Ако не станете като малките деца да минете през вашата Божествена сила, тогава вие нямате разбиране. Искам тази сутрин вие да се ползувате. Всички, както ви виждам, имате нужда. Обичайте светлината. Кажете: Колко е добър Нашият Небесен Баща! Като приемеш въздуха, кажи: Колко е хубав. Като приемеш водата, кажи: Колко е хубава. Като погледнеш и видиш хората, навсякъде да виждаш красивото. Като срещнеш болен човек, ще кажеш: Колко е добър Господ. Веднага да се промени неговото състояние. Как може да стане? Магия има. Аз да ви кажа как става тази магия. Мене ми разправяше друг, аз на вас ще разправя. Срещам един казва: Обезсърдчих се, не ми се живее, всички философи съм чел, няма смисъл, ще си тегля един куршум. Аз не му

казвам нищо. казвам: Кога си намислил да се самоубиеш. Показвам му една кесия с 100–200 английски златни лири. Турям я в джоба му. Той забелязва нещо тежко в джоба си. Като бръкне и извади кесията, изведнъж се измени разположението му, не мисли да се самоубива. Казва: Откъде влезе? Започва да чете, казва: Брей имало добри хора.Ще ида да се наям сега. Отива в гостилницата, после казва: Ще си сръбна малко винце. Ето магията. На този дай му 250 лири, ще спасиш живота му. Преди години дойде един, вземаше пари на заем. Казва: Аз искам да се самоубия. Рекох: Защо? – Имам да плащам, пък не може да ги платя. Колко имаш да плащаш? – Две хиляди. Ами ти ще продадеш душата си на дявола за пет пари. Давам я, измъчих се. Казвам му: Ами за две хиляди продаваш ли си душата на мене. – Продавам я, как няма да я продам, дай парите. Дадох му две хиляди лева и купих една душа. Не се уби този. Ще кажете: Глупави работи. Не са глупави, то са примери. Направете най-малкото добро. Не се срами да дигнеш един косъм от земята. Не се срами да дигнеш една сламка от земята. Не се срами на една мравя да и услужиш. Услужи на сухото листо, на един плод услужи. Някой хвърлил един плод, вземи го, измий го, тури го някъде на някой камък, направи услуга. Ние съвременните хора обичаме да правим добро на големите хора. Като пишем писма до някой голям човек, почеркът е много добър, много хубаво е писмото. До обикновените хора направим едно подхлъзване. Някой подхвърлил една ябълка, тя е едно любовно писмо. Вземи я, отбий я, занеси я в къщи, запознай я с децата, запознай я със своята възлюбена. Ако не е облечена хубаво, ако имаш деца, ако нямаш деца, запознай я с някое говедо. За предпочитане е да я изяде някое говедо, нека си похапне, да помни тази коза или овца, когато си и дал една ябълка.

Ние съвременните хора не сме дошли още да приложим любовта. Комитет трябва, представител трябва да бъде на силния, да има по-голяма светлина, да има най-голямата топлина, да има най-голямата сила. Кой ще бъде представител? Който има най-голямата светлина, най-голямата топлина и най-голямата сила. Другите постепенно да се наредят. Това е правилото. Не туряйте слаби хора за учители. Онези, които имат най-голямата светлина, най-голямата топлина и най-голямата сила турете за майки. Като си слаб не вземай високо място, слез на низко. Като станеш силен, иди. Силните хора на работа, силните хора трябва да ходят на нивите да се благословят. Силните хора, които имат топлина, които са силни в топлината, да отидат да отоплят къщата на слабия. Аз да ви кажа една магия. Всички имате магически средства да отоплите една къща. Ще направите една електрическа инсталация – в София има електричество, ще турите електрическа печка. Ще кажеш: Когато стане много студено, завъртете ключа. Ще кажат: Господ да му даде живот и здраве. Не всички може да го направите, някои може да го направят. Ако всичките хора

станат магесници, ще бъдат инсталирани нашите къщи. И умовете и сърдцата и телата ще бъдат инсталирани, всичко ще тръгне по мед и масло.

Сега инсталирайте. Комитет образувайте, както ви казах по правилото. Та туй е само предисловие. Още има да говоря. Сега да ви дам повече ядене, ще бабичасате.

Божията Любов носи изобилния пълен живот.

Снощи тук имахме един филм. Първата част беше война, как се бият. Това беше мрачен филм, фигурите бяха неясни. Като дойде втората част за културата, стана всичко светло, всички се зарадваха. Та казвам: Винаги в злото всичко е тъмно, когато дойде доброто, всичко е светло.

1944_11_12 Като децата
От томчето Заветът на Любовта т.2

КАТО ДЕЦАТА

Матея 6:25 – 27.

Грижи се оня, който не мисли. Човек, който мисли, не се грижи. Вие се грижите, без да мислите. Ще мислите, без да се грижите. Трябва да обърнете нещата.

Ние живеем в проявения свят, който е произлязъл от непроявения. Какво се разбира под „проявения и непроявения свят"? – Проявеният свят е малкият свят, а непроявеният е големият свят. Съвременните учени говорят за един разумен свят. В научно отношение, от гледището на висшата Божествена математика, разумното е сбор от центрове. Разумното се събира в един малък център – във фокус. Фокусът е място на разумността. От фокуса разумността се разпространява на всякъде из вселената, дето разумният свят действува. Центърът на всеки материален свят е разумно начало. Разумният свят не е вън някъде, той е в самия център. Всичко се концентрира в него. Казват: Разумният свят е отвън. Не, той е отвътре, а не отвън. Външният свят е поле, в което се развива разумният свят.

Сега вие се безпокоите, колко време ще трае вселената. Учените хора, като децата, се опасяват, че някога въглищата ще се свършат. Има въглища за милиарди векове. Ако е въпрос за горене, няма защо да се плашим. Вселената е пълна с въглища, с разумни въглища, които не образуват дим. С един тон такива въглища може да прекарате хиляда години.

Сега ще ви говоря за нови неща. Кое е новото? Болестите са старо нещо, дълговете са старо нещо, тревогите са стари работи. Съмнението е работа, която съществува от векове. Безверието е старост, подозрението е старост, сиромашията е също старост. Всички отрицателни неща, в какъвто и да е смисъл, са все стари работи. Казвам: Да оставим тия стари хора, трябва да си почиват. Техните оплаквания нямат край: Нямали пари, не им достигали парите, без пари не се живее, хляб трябвало. – Хляб с пари не се купува. Заблуждение е да се мисли, че хлябът се купува с пари. Той иде даром от слънцето. И милиарди да му дадете, слънцето не се нуждае от пари. Слънцето дава хляба даром, а хората плащат само за превозните средства.

И тъй, не се грижете. Тревогите са безполезни. Казвате: Тревогите са

необходими. Ако човек се тревожи и мисли, че тревогите ще му създадат нещо, той се лъже. За ученика не е извинение, когато учителят преподава, той да се тревожи, че не разбира. Ще учиш, както се изучава писмената и говоримата реч. Вземете, например, съвременната реч. Българите говорят български, французите – френски. Запитайте някой французин, как се е образувала френската реч, ще отговори, че не знае. Той знае математика, но не може да каже, как се е образувала речта. За да слезе речта от разумния свят, първо са се явили съюзите. Те са път за разумната реч. След съюзите дошли глаголите, които показват действие – трябва да се работи в света. Който слиза на материалното поле, трябва да работи. Който не работи, не трябва да слиза. След това иде обходата – как трябва хората да се отнасят помежду си. Затова дошли прилагателните. След тях – местоименията. Те учат хората на отношение между лицата аз, ти, той. Най-после дошли съществителните имена – господарите на света.

Човек трябва да знае, де да употреби прилагателното или глагола. Много глаголи има, но трябва да знаеш, с кой да си послужиш. Например, употребиш глагола взимам. Мъчно се взима. Който взима, трябва да дава. Който не дава, плаща с лихвите. Някой мисли, че може да взима, без да дава. Нека се опита да взима така. Щом взимаш така, трябва да върнеш, каквото си взел. Който дава, той има право да взима; който взима, трябва да дава.

Мнозина говорят за светлината, за топлината, за силата, но малцина имат ясна представа за тях. Какво е отношението между светлината, топлината и силата? Светлината се произвежда от девствения мъжки принцип. Топлината се образува от женския принцип – от любовта. Силата е принцип на децата. Само децата създават силата. Цялата природа се управлява от деца. Те дават енергия. Кой от сегашните учени има такова понятие за светлината, за топлината и за силата? Когато говоря за силата, подразбирам небесните деца. Те са щедри и разумни. Каквото кажеш, веднага изпълняват. Няма да ги чакаш много – бързо се отзовават.

Казвате: Не бъдете като децата. А Христос казва: „Царството Божие е на децата". Значи, те го управляват, но не, както ние управляваме. Не може да управляваш, ако не внасяш мисъл; не може да управляваш, ако не влагаш чувства; не може да управляваш, ако не проявяваш сила. Ако само взимаш и обираш хората, ти си последният човек в света; ако даваш, ти си пръв. Всеки, който иска да управлява, трябва да носи светлина, трябва да носи топлина и сила в себе си. Вие мислите, че децата са невежи. Гениални са децата, те управляват. Като дойдат на земята, бащата и майката стоят будни по цели нощи – така заповядват генералите. Като кресне детето, всички скачат на крак. Кратка е речта на децата. Те си служат само с една

дума, която означава: Ние носим силата. Детето казва на майка си: Аз внасям силата в живота. Ако ме слушате, силни хора ще станете; ако не ме слушате, няма да ви дам сила. Майката, от своя страна, казва на детето: Аз съм оная, която давам топлина, която нося живот в себе си. Ако ме слушаш, твоята сила ще се обнови с живот. Детето слуша майка си. Бащата казва: Аз съм, който нося светлина. Никакво знание не можеш да придобиеш без мене. Ако ме слушаш, ще имаш знание. То се придобива постепенно – вечността е пред нас.

Сега вие не можете да се освободите от условията на живота и казвате, че не може да се отречете. Зима иде, въглища трябват. Какво ще се прави? Зимата иде като майка, която кара децата да учат. Снегът, вятърът, студът са пръчици, с които тя ги подканва да учат. Въглищата са предмет, който децата изучават. Те разглеждат техния състав.

Има един свят, в който живеят децата. Детето донесе един плод, тури го в печката, и тя започва да гори. Плодът гори няколко дена, без да изгаря. После го извади от печката, и горението престава. Не е ли добре да имате по един такъв плод? Носиш плода в джоба си, извадиш го, туриш го в печката и стоплиш хората. После го извадиш, прибереш го в джоба си и си излизаш. Казвате: Това е приказка от „Хиляда и една нощ”. Не мислете, че онова, което е писано в приказките „Хиляда и една нощ”, не е реално. Ако преди години кажеше някой, че дъски ще говорят, щяха да го нарекат луд. Един турчин, като слушал радиото, казал: Кога дойде, кога научи турски да говори? Радиото е фокус, който събира човешката реч и я предава на далечни разстояния.

Когато говоря за любовта, имам пред вид великата майка в света. Човек първо трябва да се запознае с любовта. След това ще се запознае с истината, а най-после ще се запознае с мъдростта – това е бащата, който предстои да дойде. Когато бащата дойде в света, вселената ще бъде нова за нас. Не говоря за тия бащи и майки, които имате сега и които умират. И те са добри, но когато мислите за великия Баща, Който живее във всички бащи, за великата Майка, която живее във всички майки, за великите Братя и Сестри, подразбирайте Оня, Който живее в истината, изявена чрез свободата. Ония, които наричате брат и сестра, ще ви дадат свобода. Баща е тоя, който носи истинското знание. Затова е казано в Писанието: „Всички ще бъдат научени от Бога”. Божествената майка носи вечния живот.

Какво правят хората, като се разболеят? Веднага тичат при лекар. Нямам нищо против лекарите – добри хора са те. Ти платиш двеста – триста лева, но това, което лекарят дава от себе си, струва хиляди. Само като те пипне лекарят – от него излиза енергия. Като не цените енергията, казвате: Много

пари ми взе. – Не взима много той. При това, вие го подозирате, гледате на него като на обирник. Той лекува тоя - оня, дава от себе си, но малцина му благодарят, както трябва. В бъдеще лекарят трябва да пише на вратата си: Всеки, който иде в моята лечебна стая, без вяра в Бога и в мене, да си върви. Ако носи тая вяра – да влезе. Какво трябва да дадеш на човека, който ти прави услуга? Ти се давиш. Той хвърля едно въже, хващаш се за него и излизаш от водата. Как ще услужиш на гладния? Дай му хляб и не го учи, как да яде. Дай му хубав хляб, хубави плодове и го остави свободен, сам да яде. Той е специалист по яденето. Не го ограничавай, не определяй, за колко време да свърши яденето. Дай му най-малко един час на разположение. Казваш: Чиновник съм, нямам време да чакам. – Какво вършат чиновниците? Те могат да свършат работата си за един-два часа, а останалите пет- шест часа е загубено време. Това не е за упрек. Ония, които са ни предавали възгледите си за живота, криво са ни възпитавали. Крива мисъл – криви резултати. Какво значи, да мисли човек право? Какво значи, да ме обича някой? Като ме обича, ще ми услужва така, както никой друг. Той има знание – ще ми предаде от знанието си. Той живее в истината – ще ми даде свобода. Който живее в любовта, в мъдростта, в истината, е готов на всякакви услуги, на всички жертви.

Хората се делят на вярващи и на безверници. Според вас, едните от другите се различават. Според мене, те не се различават. От Божествено гледище, както живеят на земята, между тях няма никаква разлика. Оня, който не вярва, не диша ли по същия начин, както вярващият? Оня, който не вярва, не приема ли светлината, както вярващият? Оня, който не вярва, не яде ли, както вярващият? Оня, който не вярва, не спи ли, както вярващият? Оня, който не вярва, няма ли къща? Ония, които не вярват, имат по-хубави къщи, по-хубаво се обличат от вярващите. Често вярващите се обличат по-просто, по-скромно, да подчертаят своята набожност. В това отношение, вярващите не са искрени. В същност, никой не вярва, а се представя за вярващ. Без да иска, той употребява бялата лъжа. Някой казва, че не вярва в Бога, не Го е виждал. Той не Го е виждал отвън, но всеки ден Го приема в себе си. По 20 пъти на минута Господ влиза и излиза от него. Казвал съм на мнозина: Всеки човек, който диша, може да стане отличен певец. Въздухът съдържа музика в себе си. Приемай въздуха с любов и го изпращай с любов. Приемай въздуха със светлина и го изпращай със светлина. Приемай истината свободно. Приеми истината и дай и свобода да се прояви. Някой приятел дойде при тебе и ти говори нещо. Вярвай му. Ако ти каже, че не вярва в Бога, знай, че те изпитва. Приятелят ти продължава: И в Божествения свят не вярвам. Той пак те изпитва. Казва: От музика нищо не разбирам. Изпитва те, той много знае.

Преди години, като правех своите изследвания, отбих се в Пловдив, да навестя един свой познат – полковник. Като се приближавах до вратата, едно голямо куче ми налапа ръката. Аз го гледам, и то ме гледа и казва: Да ти стисна ли ръката? Отговарям му: Ако ми стиснеш ръката, нищо няма да спечелиш; иначе, и ти ще влезеш с мен. Като ми отвори полковникът, и ти ще влезеш. – Добре, тогава ще станем приятели. Отвори ми полковникът, и аз казах: Пусни да влезе и кучето. Оказа се, че то било тяхно, ходило някъде, иска да влезе.

Когато се говори за животните, трябва да се разбира смисъла на това, което се казва. Кучето е радио, т. е. един материален апарат. Това, за което ви говоря, е мисълта, която иде отвън, чрез него. В дадения случай, аз влязох във връзка с кучето и се разговарях с него. Така мога да се разговарям с животните, които имат колективно съзнание, и са разумни същества, но разумността е вън от тях. Движиш ръката си на една, или на друга страна, но разумността не е в нея. Това зависи от разумността на човека. Ако мисълта е светла, ако сърцето е нежно, ръката се движи по един начин. Тя се подчинява на законите на мисълта и на сърцето. Ако човек не носи светлина и топлина в себе си, ръката му е груба. Ако има светлина и топлина, ръката е топла и мека. Гледайте ръцете ви да станат меки. Това не може да се постигне, ако нямате светлина, топлина и сила. Ръката е мека, когато човек има светлина, топлина и сила.

Христос казва: „Ако не станете като децата”. Ще обичате децата, за да придобиете сила; ще обичате майката, за да придобиете топлина; ще обичате бащата, за да ви даде светлина. Следователно, човек, който няма обич към децата, той няма бъдеще. Някой казва: Не са мои тия деца. – Трябва да обичаш всички деца. Като видиш малкото на някое животно, ще го погалиш; като видиш някое малко птиченце, ще го погалиш и ще му се зарадваш. Колкото и да е малко, то е разумен център, от който ще приемеш нещо хубаво, като подарък. Това е Божествен закон, който трябва да се спазва. Ако не го спазваш, преждевременно ще остарееш. Старият иска час по скоро да отиде на оня свят да си почине. Досега в оня свят едва са могли да влязат 24 старци. Като се свърши нашата епоха, от създание мира до края на века, ще позволят само на още един стар човек да влезе в оня свят. А вие мислите, че всички старци имат достъп в оня свят. Лъжете се. Затуй ви съветвам да се откажете от вашата старост, за да влезете в другия свят. Ако сте стари, вратата е затворена за вас.

„Блажени нищите духом”. Блажени са децата. Трябва да станете като децата, за да влезете в оня свят. Старият трябва още отсега да се откаже от старостта си. Кажи : Не съм стар, отказвам се от старостта, отказвам се от белите коси, които са емблем на слабост на ума; отказвам се от слабите

крака, които са емблем на безсилие; отказвам се от мисълта, че не мога да ям и трябва да постя. Пости старият човек, защото няма зъби и не може да яде. Той трябва на има зъби, да има желание да яде и тогава да пости. Пост – ос. Ако постът не е ос, нищо не струва. Пост без ос нищо не е. Но ако постът подразбира добри условия, при които зреещият плод може да стане доброкачествен, това е на мястото си, има цена и смисъл. Той развива мощ в човека. Всички сте постили, за да добиете светлина. Светлината носи красота. Всички сте постили, за да добиете мекота. Топлината произвежда мекота, пластичност върху човешкото лице, върху човешкия организъм. Всички сте постили, за да добиете сила – подтик във вас, да се проявите.

Помнете: Ако искате да добиете енергия, обичайте децата. Понякога ръцете и краката ви са студени – топлина нямате. Ако искате топлина, обичайте майките, обичайте жените. Казвам: Жената жена да обича! Според моите изследвания, жените не се обичат. Жена на жена вяра не хваща. Като се омъжи, жената не вярва на друга жена. Влезе ли жена в дома ѝ, тя започва да подозира. Но и на нея не вярват. И мъж на мъж вяра не хваща. Трябва да се освободите от тоя атавизъм. Аз не съдя света, но изяснявам нещата. Трябва да се освободите от заблужденията.

Да дойде знанието и светлината, които бащата носи. Да дойде любовта и мекотата, които майката носи. Да дойде силата, която децата носят. В децата няма изкуственост. Детето дойде, прегърне майка си – предава нещо от себе си. Когато детето изгуби своята пластичност, то губи силата си. До две години детето е княз в дома; после го развенчават, и то губи силата си; най-после детето губи, става обикновен редник, карат го да работи. Ако не слуша, има наказание.

Откажете се от начина, по който досега сте предавали Христовото учение. Тоя начин е безполезен. Представлението е полезно само в даден случай. Нещата в света не стават с представление. Хубав е един портрет, но временно. Тоя портрет нито живот носи, нито може да те нахрани. Хубав е един скъпоценен камък, но какво ще ти донесе? Ако го продадеш, ще си създадеш нещастие. Скъпоценният камък не обича да го продаваш. Докато го държиш в себе си, той ще ти помага. Щом го продадеш, губиш щастието си. Докато държиш истината в себе си, тя ще ти помага. – Вярно ли е това?

Сам ще опиташ. Пееш, но искаш да разбереш от хората, хубаво ли пееш. Защо ще питаш хората? Питай ухото си, питай сърцето си. Щом пееш хубаво, ще бъдеш разположен. И окръжаващите ще бъдат доволни.

Някой казва: Мил поглед има тоя човек, мило ме погледна. Като се ръкуваме с хората, познаваме, какви са те. Няма скрито - покрито. Всички хора имат желание да се проявят правилно, но се страхуват да се проявят. Мястото на страха е отвън. Той трябва да съществува дотолкова, доколкото да разбира човек погрешките си, да може да ги изправя. Не питай страха за любовни работи, нито как да пееш. Но, как да изправиш една погрешка, това е работа на страха. Той може да ти бъде добър учител. Ако питаш страха, какво да правиш, как да възпитаваш хората, той ще ти даде крив съвет.

Казвам: Повикайте вашия баща – светлината – в ума си. Повикайте вашата майка топлината – в сърцето си. Повикайте и детето – силата – във вашия дух. Те ще ви научат на всичко, което ви е нужно. Никога не казвай, че тоя или оня човек е невежа. Никога не мисли, че даден човек е по-невежа от теб. Кажи си: Колкото аз съм невежа, толкова и той е невежа. Колкото аз съм добър, толкова и той е добър. Колкото ти си добър, толкова и той е добър. Колкото ти си учен, толкова и той е учен. Под „учен човек" разбирам, в даден случай, да знаеш, как да разрешиш една задача. Кой човек е учен? Ако си болен, можеш ли сам да си помогнеш? Можеш ли да намериш онова лекарство, което ще ти помогне? Силата на лекарството се крие в помощта. Някой употребява едно лекарство, второ, трето, но нито едно не помага.

Ще приведа един пример за един наш брат от с. Беброво – Еленско – набожен човек. Той искаше да мине през целия град Търново, с кадилница в ръка, да кади тамян, за да обърне хората към Бога. Един ден излязъл край селото си да се разходи. Селският говедар изкарал една голяма буга – бик на паша. Като чул силното мучане на бугата, братът се приближил до нея, вдигнал ръце нагоре и казал: В името на Господа Исуса Христа, забранявам ти да мучиш! Бугата го натиснала с рогата си на земята, с което искала да му каже: Кой те изпрати тук, да ме безпокоиш? Братът се намерил в трудно положение и си помислил: Тук не ми помогна Христос. Говедарят ударил бугата по гърба с кривака си и едва спасил брата от животното, което щяло да го смачка. Помогнал му е Христос, но чрез кривака на Говедаря. За да се бори с бугата, братът трябваше да започне борба с нея, още когато е била малка. Той щеше да се упражни, че като порасне бугата, да знае, как да я хваща за рогата. Той започна борбата, когато бугата порасна. За такава борба се иска голяма мускулна сила. Братът беше женен, имаше няколко деца. Жена му искаше да имат още едно дете, но той не се съгласяваше. Не се отглеждат лесно деца. Малкото дете представя бугата, с която бащата искаше да се бори. Можеше да се бори, но когато беше малка. Това, именно, не искаше бащата. Той искаше да постигне всичко изведнъж.

Помни: Всички неща, определени от Великия Баща на вселената, трябва да се изпълнят без никакво противоречие. Стори път не на твоето желание, а на онова, което Бог е определил да стане. Не е въпрос до желанието да имаш дете. Важно е, какво Бог е определил. Услужвай на всички, на които е определено да услужиш. Като постъпваш по тоя начин, всички крамоли и недоразумения ще престанат. – Как ще се оправи светът? – Чрез обичта на майките. – Как ще се оправи светът? – Чрез обичта на бащите. – Как ще се оправи светът? – Чрез обичта на децата. Бащите трябва да обикнат света, майките трябва да обикнат света и децата трябва да обикнат света. В това отношение, всеки може да направи един малък опит. Вие възприемате въздуха, който носи скрита енергия в себе си. Той носи и топлина, и светлина. Ако не обичате въздуха, който дишате, нищо няма да ви даде – само ще влезе и ще излезе. Ако го обичате, ще остави нещо ценно във вас. И въздухът, като елемент на живота, има съзнание. Ти ходиш по земята, но ако стъпваш без любов, тя се затваря за тебе, нищо не ти дава. Ако ти е приятно да ходиш по нея и ходиш с любов, тя ще отнеме от тебе непотребното и ще ти даде потребното. Ако не обичаш светлината, и там е същият закон. Светлината има скрито богатство в себе си. Ако не я обичаш, тя няма да ти даде онова, което искаш. Всяко нещо, което правиш, да е проникнато или от любов към майка си, или от любов към баща си, или от любов към децата си. Има известни мисли в нас, които идват от първия център в света – от светлината като баща; има известни чувства, които идват от втория център – от топлината като майка. Дето и да бъдете, има известни постъпки, които идват от истината, която носи свободата.

Това, което ви говоря сега, мъчно може да се приложи. Разправяше ми един професор следното: Млад човек съм, но един ден ме хвана задух. Половин час употребих, докато се кача на стълбата, едва се качвах от стъпало на стъпало. Чудя се, де ми отиде силата! Заприличах на дядо, краката ми не държат. Казвам: Младостта не е достояние на земята, т. е. на материята. Както радиото възприема, без то само да създава мисълта, също така и тялото само не произвежда, но събира енергия, която проявява. Тялото събира всичко онова, което иде отвън. А любовта служи само като връзка, която трябва да опитате. Чрез любовта идват Божиите блага. Трябва да имате пряко общение с Бога. Има една беседа „Общение с Бога". Чудни са хората, като питат, как да служат на Бога. Ти възприемаш въздуха, без да благодариш на Бога. Възприемаш топлината, без да Му благодариш. Възприемаш светлината, без да Му благодариш. Сила ти е дал, пак не благодариш. Всичко приемаш, за нищо не плащаш. Така не се служи. Казваш: Аз съм свободен дух, свободна душа съм. Кой е свободен дух? Кой е свободен човек? Свободен е оня, който носи любовта; свободен е оня, който обича светлината; свободен е оня, който обича свободата;

свободен е оня, който обича живота; свободен е оня, който обича знанието; свободен е оня, който обича движението; свободен е оня, който приема умението; свободен е оня, който работи.

Имах един познат, който се занимаваше с окултната наука. Преди да се ожени, сърцето му гореше от любов към всичко. Като говореше за възлюбената си, за науката, аз само го слушах. Щом се ожени, изчезна поезията в живота, към всичко красиво. Питах го: Де отиде поезията ти? Да не си обрал жена си? Той каза: Направих една погрешка. Жена ми обичаше накитите. Аз бях ѝ подарил един накит. По едно време нямах пари и продадох тоя накит. Казах, че ще ѝ купя друг. Казах му: Това, което си подарил на жена си, не го взимай назад. Не е добре да взимате назад това, което веднъж сте дали. Трябва да си създадете характер! Не взимай назад онова, което си дал. Не взимай от човека онова, което Бог му е дал. Някой се грее на слънце – не заставай пред него, да закриваш слънцето.

Един ден Александър Велики отишъл при Диоген и го запитал: „Каква услуга искаш да ти направя?" Диоген му отговорил: „Моля те, не ми закривай слънцето. Не ми отнемай това, което не можеш да ми дадеш". Като отидеш при един човек, постави се така, както той обича. Като срещнеш някого, трябва да знаеш, от коя страна да се отбиеш. Той иска да минеш наляво, а ти се отбиваш надясно. Или, той иска да се отбиеш надясно, а ти се отбиваш наляво. Всеки трябва да разбира, какво обича другият. Някой не обича да говори много. Недей му разправя, че си женен, че имаш деца, че си страдал. Остави тия работи настрана. Говори му конкретно, като на разумен човек. Тоя е правилният метод, който трябва да прилагате.

Сега всички слушате и си казвате: Особена е тая работа. Попитали едного, знае ли, де има вода. Той отговорил: В оня баир, или има вода, или няма. И аз мога да кажа, че даден човек или живее добре, или не живее. Виждам, че някоя жена не живее добре, но мъжът живее добре. Значи, обменят се. Ако жената живее добре, мъжът не живее добре. Един друг си дават на заем и се хармонизират. В първия случай жената е бедна, а мъжът – богат. Мъжът е бакалин, от когото жената купува и го обиква повече. Ако жената живее добре, а мъжът не живее добре, той купува от нея и повече я обича. Значи, ако жената живее добре, тя не обича мъжа си; ако мъжът живее добре, той не обича жена си. Не ме разбирайте криво! Жената обича мъжа, ако той носи светлина и просвета за ума ѝ, ако възприема нещата широко. Жената обича мъж, който ѝ дава топлина, т. е. които я облича с хубави и топли дрехи. Жената обича мъж, който носи сила и е гъвкав. А така, мъжът не ѝ дава сила, не я облича с топли дрехи, невъзможно е тогава тя да го обича. Същият закон е и за жената, и за мъжа.

Сега при новия ред уреждат комитет от жени – нов ред иде на земята. Старият ред – фашизмът си отива, гонят го. Фашизъм наричам „затворените интервали”. Българският народ от години е със затворени интервали. Едва сега се явяват отворени интервали на хармонията. Образувайте един комитет от десет жени. Първата – председателката, ще иде да каже на мъжа, който е недоволен от жена си: Много добра жена имаш, цена няма тя. На другия ден ще отиде друга, и тя ще му каже: Много разумна е жена ти, няма подобна на нея. Ако се изредят десет жени да му говорят по тоя начин, той ще започне да вижда тия качества в жена си. Днес мъжът воюва срещу жената; жената воюва срещу мъжа. Как ще се оправи светът? – Чрез комитет от десет разумни мъже и десет разумни жени. Няма да бъде, както е било досега: да намериш слабата страна на другия и да го въртиш. Да няма вече въртене! Земята се движи около слънцето, но то ѝ дава нещо. Слънцето привлича земята със своята светлина и живот.

Земята привлича луната, която се движи около нея. В земята има повече живот, отколкото в луната. В луната има голяма мода, тя е променлива. Всички, които служат на любовта по пътя на луната, са непостоянни хора, както тия, които служат на модата. В модата няма нищо лошо. Животът на луната е лишен от условия за развитие. Фантазии, романи, небивалици може да си създадете, колкото искате, но не и нещо реално, конкретно. Единственото нещо, което дава конкретен резултат, е слънцето. Зад туй слънце има друго слънце, което хората не познават.

Виждал съм, пък и при мене са идвали жени, да се оплакват от мъжете си. Веднъж дойде при мене една жена и ми каза, че срещнала един благороден мъж, който още на пътя бил готов да ѝ помогне. Благодарение на него, аз приех тая жена. Ако той не беше я срещнал, нямаше защо да я приемам. Тоя благороден човек ми казва: Бъдете добър, дайте ѝ един съвет. Мъжът ѝ има отлични качества, много добър човек е той. А жената казва: С външните хора е много добър, само с мене не е добър. Аз ѝ казах: Щом е добър с другите, ще бъде добър и с тебе. Ако с външните хора не е добър, и с тебе не може да бъде добър. Когато всички хора са здрави, а само един е болен, тая болест, се лекува. Когато всички са болни, а само един е здрав, тая болест не се лекува. Докато целият свят е добър, и хората здрави, а само ти си болен, болестта е на място, цер има за нея. Ако целият свят е здрав, а строят се сменя, и това е на място. Днешният ден показва, че небето е разположено към нас. Всички разумни същества по света търсят някакъв начин да убедят хората да се обичат. Те казват: Безпредметна е войната; безпредметни са тия ежби; безпредметни са умиранията; безпредметни са операциите, които се вършат всеки ден; безпредметни са

споровете. Ново нещо трябва на човечеството. А така – на хромела, няма никакъв смисъл. Хората казват: Дали е реално това? Дали са реални мислите, които имаме? Хиляди страдания ни донесоха тия мисли! – Не са лоши мислите, но хората не ги разбраха. Жениш се за една жена. За колко години ти е дадена? Може да ти е дадена за една година, може да ти е дадена за пет години, за 20 години, или най-много за 120 години. След това тя трябва да се освободи от теб. Ти ѝ туряш юлар и казваш: Тя е моя жена. Дето отиде, ти пращаш детективи подир нея, да не би да ходи с други мъже. Ако твоята жена не се запознае с любовта на другите мъже, тя не може да живее с теб. Всичките мъже са един мъж. Ако един мъж не се запознае с любовта на всички жени, той не може да обича своята жена. Всички жени представят една жена, и всички мъже – един мъж. Когато казвам „всички", не разбирам раздробяване, но един фокус, един център. Да обичаш всички, значи, тоя малък фокус да събира всичко в себе си. Обичай малкия фокус на разумността, а не големия свят. Питате: Как ще обичам целия свят? Всички хора в света образуват един малък фокус. Ще обичаш тоя фокус на любовта, в който всичко се концентрира. Това е най-лесната работа. Всички хора на земята не можеш да обичаш, ще обичаш фокуса, в който те се събират.

Днес ви говоря така, за да ви услужа. Често страдате от главоболие. То произтича от факта, че нямате правилно отношение към светлината. Често ви боли корем – нямате правилно отношение към любовта. Болят ви ръцете, краката – нямате правилно отношение към истината и свободата. Това са три отклонения, които раждат болестите. Стреми се към вътрешна хармония със светлината, за да не страдаш от главоболие. Стреми се към вътрешна хармония с любовта, за да не страдаш от коремоболие. Стреми се към вътрешна хармония с истината, за да не страдаш от болки в ръцете и в краката.

Да приложим любовта и да дойдем в съгласие с нея. Поне теоретически да я приемем, да кажем: Можем да обичаме хората! Един математик може да умножи едно число n пъти. Това не става изведнъж, но постепенно. – Защо е невъзможно да стане изведнъж? – Защото умът ти не работи, сърцето ти не работи, волята ти не работи. Ако умът ти работи, ако сърцето ти работи, ако волята ти работи, всички неща са възможни. Това значи приложение.

Мнозина запитват: Коя религия е права? Това не ме интересува. В даден случай, аз се интересувам от въздуха, който има отношение към мене, към който и аз имам отношение. Интересува ме светлината, която има отношение към мене, към която и аз имам отношение. И вие се интересувате от светлината, която се интересува от вас; от топлината, която се интересува от вас; от силата, която се интересува от вас. Не се

интересувайте от далечни, отвлечени неща за вас. Коя религия е права - оставете тия работи! Религиите нека живеят за себе си. Отива един свещеник, с китка босилек в ръка, в един дом да ръси. Домакинът му казва: Дядо попе, не искам мене да ръсиш; детето ми е болно, него поръси. Нали носиш здраве, поръси детето ми да оздравее. Колкото искаш, толкова ще ти платя. И на вас казвам: Като тръгнете със своята босилекова китка да ръсите, търсете болни хора, на тях да помагате. Като оздравеят, те сами ще ви намерят. Няма човек в света, на когото да направите добро, да не се отплати. Всички хора имат благородни черти. Всички души се отплащат за доброто, което им е направено. Нека това ви насърчава.

Да мислим добре за ония, за които Бог мисли добре. Бог, Който живее в нас, мисли добре за всички. Да поддържаме Неговата мисъл в нас. Да поддържаме Неговата светлина в нас. Да поддържаме Неговата топлина в нас. Да поддържаме Неговата сила в нас. Това е реалното, това е новото верую.

Каква ще бъде новата религия? – Любовта. – Каква ще бъде новата религия!

Обич към любовта, от която животът произтича; обич към мъдростта, от която знанието иде; обич към истината, от която свободата иде. Що е истина? Истината е свят на безсмъртие. Любовта е свят на безсмъртие. Мъдростта е свят на безсмъртие. Това е блажен свят, в който няма смърт. Щом влезем в обикновения живот, там има възможности за проява на смъртта. Божественият живот не носи смърт, но човешкият живот, в който не са спазени великите закони, носи смърт. Смъртта винаги ограбва човека. Христос, Който беше много богат, всичко раздаде – ограха Му и последното, което имаше.

Казвате: Да дойде Христос втори път на земята. Христос не иска да дойде втори път между хората, да Го оберат. Като оберат човека веднъж, няма смисъл втори път да го обират. За да слезе Христос на земята, трябва да имаме любов. Ако не сме готови да любим Христа, да Го виждаме във всеки брат, във всяка сестра, във всяко дете, как ще дойде Той? Христос пострада веднъж. – Защо? – Не Го обичаха хората. Кървава пот потече от Него. Всички хора страдаме, носим дял от страданията на Христа. Целият свят днес пролива своята кръв. Милиони хора умират. Милиони килограми кръв е пролята. Да не съжаляваме за това. То е неизбежно. Всичката пролята кръв е събрана, капка от нея не отива на-празно. Тя ще се употреби. Казано е в Писанието: „Съблазните неизбежно ще дойдат, но горко на оногова, чрез когото дойдат". Кръвта е пролята, но горко на ония, които станаха причина да се пролее. Аз държа за оная кръв, която изтича

преждевременно. Докато не си свърши работата, кръвта трябва да е на мястото си. Казвам: Пазете вашата кръв, да свърши работата си добре. Пазете вашите хубави мисли, да свършат работата си добре. Пазете вашите чувства и постъпки, да свършат оная благородна работа, за която сте дошли на земята. Пред вас ще се отвори един велик свят, да влезете в него. Той е светът на децата. Всички имате тая възможност. Ако не станете като децата, да минете през Божествената сила, вие нямате истинско разбиране. Ползвайте се от Божествената сила. Всички имате нужда от нея.

Обичай светлината! Приеми светлината чрез очите си и кажи: Колко е добър нашият небесен Баща! Приеми въздуха и кажи: Колко е хубав! Приеми водата и кажи: Колко е хубава! Погледни човека и виж красивото в него. Навсякъде да виждаш красивото. Срещнеш болен човек, кажи : Колко е добър Господ! Веднага ще се промени състоянието на болния. Как може? Магия е това. Как действа магията?

Разправяше ми един приятел: Срещнал един млад човек, обезсърчен, не иска да живее. Чел някои философи и разбрал, че животът няма смисъл, ще си тегли куршума. Той не му казва нищо, не го разубеждава, но туря в джоба му една кесия с няколко златни монети. Младият човек усеща нещо тежко в джоба си. Бръква, изважда кесията. Изведнъж състоянието му се изменя, става разположен, не мисли вече да се самоубива. Пита се: Отде дойде това? Започва да чете монетите и си казва: Имало добри хора! Ще ида сега да се нахраня добре, да си сръбна малко винце. Ето магията. Дай на човека няколко златни монети и ще спасиш живота му.

Преди години дойде при мене един, който взимаше пари на заем. Казва ми: Искам да се самоубия. – Защо? – Имам дългове, не мога да ги изплатя. – Колко имаш да плащаш? – Две хиляди. – Ако се убиеш, ти ще продадеш душата си на дявола. – Продавам я, измъчих се вече! – Тогава продай я на мене. За две хиляди лева продаваш ли душата си? – Продавам я. Как няма да я продам? Дай парите. Дадох му две хиляди лева и купих една душа. Не се уби човекът. Казвате: Глупава работа. – Не е глупаво, това е пример от живота. Направи най-малкото добро. Не се стеснявай да вдигнеш един косъм от земята. Не се срамувай да вдигнеш една сламка. Стори път и на мравката. Услужвай на мравката. Услужвай и на сухите листа, и на падналите плодове. Някой хвърлил един плод – не го отминавай. Вземи го, измий го, тури го настрана, или дай го на някое животно. Хората обичат да правят добро на видни лица. Като пишат писмо до някой голям човек, почеркът им е красив, издържан. Ако е за обикновен човек, пишат, както попадне. Някой захвърлил една ябълка – тя е едно любовно писмо. Вземи я, измий я, занеси я в къщи, да се запознае с децата ти, ако имаш деца; ако нямаш деца, запознай я със своята възлюбена. Ако нямаш възлюбена,

запознай ябълката с някое говедо. За предпочитане е да я изяде някое животно, отколкото да се търкаля по земята.

Съвременните, хора не са дошли още до прилагане на любовта. Трябва да се образува общество за прилагане на любовта. За председател се избира най-силният. – Кой е най-силен? – Който има най-голяма светлина, най-голяма топлина, най-голяма сила. Другите идат след него. Това е правилото. Не туряйте слаби хора за учители. Ония, които имат най-голямата светлина, най-голямата топлина и най-голямата сила, могат да бъдат майки. Ако си слаб, не взимай високо място – слез по-ниско. Когато станеш силен, качи се на височината. Ако си силен, ще работиш. Силните хора трябва да работят на нивите, да се благословят. Силните хора, които имат топлина, трябва да отопляват къщите на слабите. Магия е това. Всички разполагате с магическото средство – да отоплявате къщите си. Как ще ги отоплявате? Ще направите една електрическа инсталация, ще си поставите електрически печки. Като стане студено, ще завъртите ключа, и ще поканите замръзналите хора в дома си да се стоплят. Те ще ви благословят и ще кажат: Господ да ви даде живот и здраве! Това значи, да бъдат къщите ви с топлина и светлина. Ако умовете, сърцата и телата ви бъдат инсталирани, всичко ще тръгне по мед и масло.

Помнете: Когато злото иде, настава мрак и тъмнина; когато доброто иде, навсякъде е светло и ясно.

Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

20. Беседа от Учителя, държана
на 12 ноември, неделя, 10 ч. с. 1944 г.
София – Изгрев.

1944_11_15 На фокус
Издателска къща „Жануа-98“

НА ФОКУС

XXI лекция на общия окултен клас
15.XI.1944 г., сряда, 5 ч. с.
Изгрев – София

Добрата молитва.

„Благост“.

Кои са най-новите неща в миналата лекция? За какво говорих, какъв беше въпросът?

Ако някой би ви задал въпроса защо в умерените пояси падат листата през есента и в пролетта израстват, какво ще кажете. Значи в умерените пояси пролетта се обличат, есента се събличат. В тропика това не става, няма тази мода. Това става незабелязано. От десет милиона българи колко от тях имат шанс да станат министри? Какъв е процентът да стане министър един българин? Какво е отношението? На пет милиона мъже и пет милиона жени – да кажем, че са толкоз, те не са толкоз – всеки българин може ли да бъде министър? То са заблуждения. Всеки българин може да бъде министър на себе си. Министрите голямо нещастие имат в България. Щом е министър, намери затвора. Старият порядък ги туряше в затвора и ги изваждаше от затвора, пак ги туря за министри. Сега вече е ликвидирано със стария порядък. Викат ги всичките да ги питат защо са станали министри, каква е била тяхната длъжност. Имаше един българин, той беше братът на Лулчев, имаше желание да стане министър. Рекох: Мене ако питаш, нито депутат, нито министър ставай засега. Не е време. Как? Ако беше министър, сега щеше да бъде от подсъдимите. И депутат ако беше между живите на земята и него щяха да арестуват. Сега е хубаво всички да бъдете досетливи. Каквото желаете, да не искате да стане скоро. Тъй да оставите да станат нещата, както е определено. Оставете да се облече едно дърво, както иска, не го насилвайте. Едно цвете може да го заставите да се облече преждевременно – ще направите цветарник, ще турите печка, ще го стоплите. То е частично подобрение. В целия ход на растителното царство не е. Растенията сами се обличат и събличат без разноски. И по-добре става. Сега често като култивираме някои растения, плодовете стават по-големи, но изгубват от своята сладчина и аромат. Увеличаваме формата, увеличаваме соковете. За да бъдат сладки плодовете, природата е работила дълги години.

Хората много си влияят. В една страна като Америка в една област на един епископ, понеже носил главата си наведена наляво, всичките проповедници си носили главата като него. Да си носиш главата наведена наляво, някой път лявото полушарие е по-тежко. Кое е най-важното според вас? Толкоз време сте учили, доста способни ученици сте, аз не искам да кажете кое е най-важното според вас. До какво заключение сте дошли вие в живота? Кое е по-добре човек да се подмладява, възрастен ли да става или стар да става. Кое е по-добро сега да се подмладява ли, възрастен ли да става или стар да става. Да се подмладява е хубаво, няма съмнение, то е най-хубавото. Онези хора, които се подмладяват, правят една пакост: Когато един млад ще дойде на земята, един стар ще умре. Ще уволнят стария, младият ще се намести на мястото. Някой път туй дете да дойде, ще намери някой стар и като иде, казва: Този ще го махнете, аз не може да го търпя. Някой път и дядото се заинати, не си дава службата, тогава младият умира. Младият, като види дядото, очаква да умре. Някой път се съгласяват младият и старият, спогаждат се. Младият казва: От богатството, което нося, ще ти дам. Някой път дядото казва: Не ме изпъждай, каквото съм спечелил, половината ще ти дам. И младият и той се съгласява. И бабата е същият закон. Тогава те се радват на своя внук или на своята внучка.

Прочетете три страници от лекцията „Влизане и излизане“, от тома „Път в живота“. (Един брат прочете трите страници).

Вие сте вече в този замък вътре. Прониква една обща идея. Някой път искате целия народ. Някой път човек е роден да вземе участие в работата, в която той се е ангажирал. Някой път народът може да вземе участие, някой път не се интересува. Сега имаме 20 души, които се състезават за царе, какъв ще бъде изборът? Както сега имаше избори в Америка в Съединените щати. Двама представители, един на демократическата партия, другият на републиканската партия се състезаваха. Сегашният председател е избран за четвърти път, нещо извънредно. Не става в Америка. Два пъти е мъчно да станеш председател, този човек четири пъти последователно го избират. Един човек, който е хилав, четири пъти го избират да стане председател. Доста недъзи има Рузвелт, но отлична глава има. Като се сравняват Сталин и Рузвелт по веждите си мязат, права линия имат. На Сталин веждите са по-дебели, на Рузвелт челото е по-високо, освен че е практичен, има и нещо идейно. Сталин е много практичен човек, никога не се занимава с отвлечени работи, тъй както един практичен българин. Той като градинар никакви нововъведения не внася, които да костват покварата на градината. Във вестника е турен Сталин, Рузвелт и Чърчил. Сталин е отляво, Чърчил е отдясно и Рузвелт по

средата. Рузвелт примирява Сталин и Чърчил. Веждите на Сталин показват, че не вярва, мъчно може да го убедиш в нещо, убеден е. Та и ние по някой път мязаме на Чърчил, някой път мязаме на Сталин, някой път на Рузвелт. Всичките хора имат нещо, което не са доразвили. Хората мислят, като дойдат на земята, придобивките много лесно да ги придобият. Някои хора са късметлии, в лотария им върви. Някой 20 години взема, не му върви, не му се пада. Мислите ли, че ако един жител от луната, ако вземе един лотариен билет от земята, щеше да му се падне нещо? Често хората страдат от месечината. Има някои хора, на които месечината винаги ще им измени мислите. Ти вземаш един билет, тя ти дава по-голям нумер. Този, който ти вземаш, има малка печалба, като вземеш билета на месечината, нищо няма да спечелиш. Месечината служи за изправяне на погрешките. Когато човек няма широки възгледи в живота, прави погрешки. Който иска да си поправи погрешките, той трябва да служи на месечината. Който иска да забогатее, той трябва да служи на месечината. Тя ще му даде лош съвет, казва: Не ти трябва да работиш тъй с мотиката, остави това за простите хора. Месечината ще те накара някой път да чакаш 20 години на някой лотариен билет да спечели. Ти все вземаш билети през тия 20 години и на края спечелиш толкоз, колкото си дал за билети. За 20 години най-голяма печалба – спечелиш толкоз, колкото си дал за билети. Не е ли губене време в 20 години. Представете си двама учители са свършили университет. Няма място в гимназията, няма и за прогимназията, да станат народни учители. Той ще чака 20 години, докато се отвори място. Не можеше ли да стане учител в първоначалното училище, докато се отвори място в гимназията? Щеше да научи нещо, защото малките деца не критикуват учителя си, но в гимназията и в университета, трябва да бъде много внимателен. Сега какъв трябва да бъде характерът? Когато искате да критикувате другите хора, какъв трябва да бъде характерът му? По някой път минава някой, иска грозде. Дадат му един малък грозд. Иска по-голям грозд. Онзи, като изважда из кошницата, търси най-малкия грозд да намери. Ти го критикуваш, че малък грозд ти дал. Де е погрешката? У него ли е тази погрешка или у тебе? Ако искаш голям грозд, насади си едно лозе, то ще ти даде такива гроздове, каквито искаш. Когато искаш от хората, не ги критикувай колко ти дали. Толкоз се откъснало от сърдцето на човека, толкоз дава. Гумноров имаше една поговорка: Ако аз съм на неговото място, два пъти по-малко ще дам. Определя, колко може да даде. Казва: Аз и толкоз не щях да ти дам. Сега де е погрешката? Погрешката е там, че парите не се размножават. Ако парите се размножаваха като гроздето, но парите не вървят по закона на размножаването.

Всички ние в живота започваме от там, отдето не трябва да започваме. Най-първо майките учат децата си да се молят на Господа. Хубаво, не е

лошо. Майките трябваше да учат децата си да изпълняват Волята Божия, не да Му се молят. Да се молиш на Господа след като си направил погрешка, да ти прости. Преди да си направил погрешка да изпълниш Волята Му. От какво се нуждае Господ? Някоя стара баба моли се на Господа, дигнала ръцете, защо? Моли се някого да ѝ прати да ѝ донесе вода. Туй дете да разбере, че като се моли тя, да иде да вземе стомната и да ѝ донесе вода. Господ ще е доволен от това дете, че е разбрало молитвата на бабата, напълнило стомната. Сега казвате: Нека се молим, Той Господ ще изпълни. Господ е предвидил работите от самото начало. Сега няма какво да се нарежда, всичко е наредено. Всичко е дал, само трябва да го търсим някъде. Здравето, което търсим, е някъде в нас. Знанието е някъде забутано в нас. Всички добри мисли, добри постижения се са забутани някъде. Сега аз бих ви попитал: Ако сте музикант, бихте ли желали да свирите или диригент да бъдете, капелмайстор, диригент. Според мене диригентите не са много големи музиканти. Големите диригенти имат само една способност, че те като разбират музиката, като влязат, предизвикват музикалното чувство в музикантите. Този знаменитият диригент има най-добрите музиканти, като махне пръста, разбира. Ако бяха се новаци, какво ще им даде със своето дирижиране. Сега ще разчитате не на палката само, не се иска диригент, не разчитайте на вашата тояжка, разчитайте на музикантите, които са там. Като махнете с тояжката пред знаменитите свирци, тогава върви. Ако свирците са глухи, неспособни, нищо не излиза. По някой път и вие махате с палката, нищо не излиза. Двама се разправят за търпение и отстъпват. Те, които досега приказват за търпение, трябва да бъдат търпеливи. Наближават до вратата, да отстъпят, да прилагат търпението. Не като шило да си пробие път и да вземе мястото на другите. Идеш някъде, стой на последно място. Искаш да учиш търпение. Наредили се 400–500 души хора, вземи последно място и чакай цял ден. Ще научиш нещо.

Всякога в живота първородните синове много теглят. Христос беше първороден. Може да ви приведа примери: На първородните деца много им пати главата. Много се изисква от тях. Ако искаш да бъдеш виден човек, трябва да се въоръжиш. Ако не искаш, вземай последното място. Последното място е най-малкото. Ако може да дадеш, не е лошо, вземи първо място. Ти искаш с малко даване голям човек да станеш. Големите търговци с големи капитали са, малките търговци с малки.

Сега първите приятели, които бяха ученици, очакваха, както във времето на Христа, да приемат Духа Божи, да обърнат света. Туй, което обръща света, не са учениците. Казвате: Този объркан свят не се обърна. Сега кое бихте предпочели: старият ли да изгони младия или младият да изгони стария, или и младият, и старият да останат. Три положения имате: или

младия да приемем, стария да изпъдим, или младия да изпъдим, стария да приемем, или и двамата да приемем. Как ще направите да останат и двамата? Аз съм гледал онези, които са играчи на полка или на кадрил. Някой момък взел един стол, върти се в стаята. Взел един доста хубав стол, върти се в стаята със стола. Той си въобразява, че е някоя млада мома, върти я. Вие трябва да имате един стол да въртите най-първо. Доста практично е. Неприятно е да не ви видят хората. Затворете прозорците си, въртете се със стола, ще се научите. После една добра черта има в стола: никога не се обижда. Каквато и погрешка да направите, извинява. Ако се случи да е някоя действителна мома, тя скандал може да направи. В една игра ти настъпиш тази госпожица тогава? Или я държиш за рамото, после с дни я боли рамото, дето си я стискал. Тя не иска вече да играе. Много деликатно ще държиш ръката. Той я хване така грубо. Тези неща се разбират. Казва: Не трябва да играе. Да играе човек, но хубаво да играе. Всяка игра е на място, не е лоша. Сега столът какъв трябва да бъде, с който играете? Ако е от бук или ако е от дъб, или от чам, ще имате три категории. Аз ще ви направя едно сравнение. Вас ако ви хранят с ечмичен или с ръжен, или с житен хляб, кой е по-хранителен: ечмиченият, ръженият или житеният? Няма съмнение – житеният. Когато няма жито, и ръж ще ядете, когато няма ръж, и ечмик. Някой от вас, който иска да се угои, да яде ечмик. Казват, че човек затлъстява от него. Често съм слушал да казва: Не е пълничък. Че то е хлябът, който го прави. Сега за да не е хлътнало лицето, какво трябва да правите? Напълно зависи от яденето, напълно зависи от пиенето вода, напълно зависи от дишането, напълно зависи от приемането на светлината. Хлътвало ти лицето, ти само бързаш, в себе си бързаш. Не бързай. Ти имаш на разположение 120 години. Всеки един от вас има 120 години. Че умирате по-рано, бързате. Ако всичко правите агале, полека. Аз съм ви дал един пример. Отличават се англичаните с голямо търпение. Срещат се в Лондон в една тясна улица един руски княз и един английски лорд със своите брички и не могат да се разминат. Спира се англичанинът, спира се и русинът. Русинът изважда вестник Таймс от 16 страници и започва да чете. Англичанинът изпраща слугата си и казва: Като го прочете, моля дайте да го прочета. След като прочели и двамата вестника, дошла им идеята да разменят кабриолетите си, англичанинът се качил на колата на русина, а русинът на колата на англичанина. Отишли по пътя си. Те са изключителни случаи. Нас ни трябва търпение в света. Аз съм забелязал някой ден, когато искам да си почивам, ще се съберат три–четири повече кандидати, ще се случат най-големите неприятности. Започвам да ги извинявам, казвам: Не разбират тия хора. Човек има нужда, той си има свое разбиране. Веднъж една млада мома искаше да говори, за да се освободя, казвам: Ти имаш ангажимент с хората. Да вървиш, имаш една среща. Ако не стане, ще изгубиш 20 години. Тя хвана пътя. Умен трябва да бъда. Не я пращам за зло. Трябва да върви,

ще спечели повече. Ако седи да ме пита, ще спечели ли повече, там да иде, ще спечели. Тя иска да ѝ отгадая. Чудни са някой път; дойдат да ме питат мене. Момъкът намерил някоя мома, пита мене дали ще живее с нея, или не. Казваш, ти ще видиш. Всякога една мома може да живее с един момък, ако е на фокус. То е закон. Ако е вън от фокуса или вътре във фокуса, там всичките недоразумения произтичат. Не са на фокус нещата. Всяка мисъл, която ви безпокои, трябва да знаете, че тя не е на фокус. Онази мисъл, която ви радва, тя е на фокус. Онова желание, което ви радва, то е на фокус. Постъпка, която е умна, тя е на фокус. Всички неща, които не са на фокус, те произвеждат съвсем други впечатления. Казвам: За бъдеще учителят може да възпита децата. Вие сами може да се самовъзпитате. Един брат седи и ми казва: Учителю, толкоз години говориш за подмладяването, освен че не се подмладих, но побеля ми главата. Туй знание няма да се приложи. Може да се подмладиш. Най-лесната работа е да се подмладиш, пък и да не остарееш: Не допускай противоречия! Не допускай едно противоречие в ума си. В сърдцето си не допускай противоречие и в душата си не допускай противоречие – първото нещо. Ти допускаш противоречия в яденето, сол повече, не е сготвено, както трябва, хлябът не е мек. Кърпата не е на място турена, паничката не омита. От тия работи остаряваш. Дойдеш, гледаш леглото, възглавницата не е турена на място. Юрганът не е на място. Безпокоиш се. Човек остарява. Ти кипнеш в себе си, защо жена ти не е лъснала обущата ти. Щом тя не ги е лъснала, твой ред е. Казвам: За подмладяването, то е закон: Когато умният човек започне да служи на ближните си, той е вече на път да се подмлади. Даже някои от вас сте подмладени, най-малко 15–20 години сте по-млади от хората в света. Сега хубавото ядене изисква млади хора. За да ядеш сладко, трябва да бъдеш млад. Трима души има в света, които ядат хубаво: то е младият, който е учен и има Любов в себе си. Той яде хубаво. Възрастният, който е силен, яде хубаво, и старият, който е умен, и той яде хубаво. Другите, които не са в тази категория, не ядат хубаво.

Сега вече сте дали програма, имате комитет от десет души, два комитета имате. С жените са направили комитет. Трябва да знаете как да приложите. Вие трябва да бъдете предвидливи. Една другарка не знае как да направи, комитетът ще оправи да върви работата. Аз ако съм един милионер, не български, американски милионер, да разполагам със сто милиона долари, лесно щях да подмладявам хората. Срещна някого, умислил се човекът. Един долар му дам. Втори път пак се умислил. Дам му два долара. Той като ме вижда, се окуражава, увеличавам и 365 пъти му дам 365 долара, окуражи се човекът. Като ви види някой да каже: Този е късметлия. Той ще вика някой да направи полез. Като започне някоя нова работа, ще повика някое дете, някоя мома или момък да полези, да върви работата. Добрите хора са полезни. Те са с широки души. Той като дойде

пожелае ти да имаш всичко това. Онзи казва: Не му трябва нищо, тамън му е. Вижда една стая му е малка, казва: Пожелавам ти да имаш две стаи. Друг дойде, пожелае да имаш три стаи. Не е лошо да има три стаи. Човек трябва да има три стаи. Човешката глава има три стаи: горен етаж, среден и долен етаж. На земята най-скъпите етажи са долните.

Сега задали ли сте си въпроса с какво ще заинтересувате невидимия свят. Вие искате да идете в оня свят, но с какво ще го заинтересувате. Българите имат един обичай, когато някой съзнателно умира, започва да се изрежда цялото село, той казва: Пътник съм. Идат от селото и му казват: На майка ми много здраве ще носиш. 40–50 души му казват като иде в оня свят ще иде да ги търси, ще ги намери. Те пък ще му дадат сведения за ангелския свят. Вие мислите много лесна работа е.

Една наша сестра тук пострадала. Някои вървят посред пътя. Никога не вървете посред шосето или в ляво, или в дясно вървете извън шосето. Някой път като вървиш посред шосето, някой автомобил няма да се отбие. Един автомобил минава и блъсва тази сестра, контузи ѝ ръката, синьо и рамото. Казва: Защо се случва? Вляво или вдясно вървете, оставете средния път свободен за автомобили. Някой казва: Ще ме пази Господ. Пази Господ по някой път, ами ако не пази, тогава? И във войната пази, някои няма да ги убият. Милиони хора ще бъдат избити. Някои ще се върнат от бойното поле със своите гергьовски кръстове. Като станеш сутрин, най-първо да имаш мисъл да знаеш какво Господ иска от тебе днес. Аз като стана сутрин, зная. Целия ден ще срещна една птичка, трябва да я нахраня. Туря трошици в джоба, още отдалече като я видя, дам ѝ. Някой път някой петел ще ме срещне и ще ми попее. Казва: Петел ще пее насреща. Петелът ми казва: Онова, което мислиш, ще стане. Аз пак трябва да имам нещо, да туря на този петел. Някой казва: Без пари. Ще му дам обяд, най-хубавия хляб. Само за пример казвам. Някой ден ставаш да посееш някое дърво, или може да е лоза, или слива, круша. Ако ти остава време за другите работи, направи ги. Сега всички сме се натоварили с кармически работи, правим това, което не искаме, не това, което искаме. Следствие на това изправяме погрешките. Гледал съм някои хора някои кучета ги лаят, те крякат. Колкото те повече крякат, толкова повече ги лаят кучетата. Някои хора съм виждал, кажат на кучето шът! И кучетата легнат. Той само каже шът! Няма да им кряска и кучетата легнат. Вие сега крякате на вашите мисли и те още повече ви безпокоят. Като кажеш шът! веднага да утихнат. Шът е много материално. Кучето лае, казва: Господарят казва. Сега да ви приведа пример. Ти вървиш, захласнал си в някоя мисъл, той дойде, бръкне в джоба ти, извади парите. Търсиш в джоба, няма ги. Казваш: Търпелив да бъда. Хиляда лева имаш, задигнал ги той. Защо взе тия пари. Сега ще ви дам един начин. Започни да разсъждаваш. Ти

вървиш в гората, той те срещне, извади револвер. Кое е по-хубаво: Да ги извади сам или да извади револвера. Провидението остава той сам да ги извади, другояче ще извади револвера, ще дадеш парите. Второто положение ти още отдалече като го видиш, туриш ръцете в джоба и кажеш: Не само хиляда, но и две хиляди ще ти дам. Сега българина го харесвам. Дойде някой въшлив в къщи, той го счита за късмет. Този човек въшлясал, ще остави, ще остави нещо живо, оттам насетне ще му върви. Тия въшки като започнат да се движат, дойде друго, нищо не остане. Този е късметлия. Аз похвалявам тази идея. Жива е въшката, полекичка се движи, не е като бълхата, но агале-агале се движи. Въшките не са толкоз глупави. Те търсят меките места под мишницата. Никога бялата въшка не се качва в главата, черната търси главата отгоре, скрие се в гората вътре. Тия черните въшки са от умните, умните хора обира. Белите въшки са от другите лошите хора, които обират мислите. Въшката от господаря се е научила, не ѝ стига умът.

Няма по-лошо нещо човек да търси погрешките на хората. Вие още не сте дошли до положението да сте готови да платиш за една погрешка. Сега да кажем, че вие намирате, че някой човек е добър. Де седи добрината на добрия човек? Някой човек е лош. Нито единият е толкоз добър, нито другият е толкоз лош. Единият човек, когото считате, че е лош, той е много честолюбив, главата му отподире е издадена б

(фигура) Този, когото смятате добър, главата му отпред е издадена. Челото отпред е издадено. Има някои хора, у които милосърдието е добре развито, добри са. а

Тук са опасни окултните науки. Добрият човек има форма. Ако влезете, веднага ви знаят какъв сте. Не може вътре нищо да се скрие. По милосърдие, по Любов към Бога ще знаят, какъв си, като влезеш, ще знаят по надежда какъв си. После ще знаят твърд ли си или не. Основните неща ще знаят.

(фигура) Честолюбивият човек трябва да има милосърдие, за да се уравновеси. Ето една модерна глава. Тази е нормална, по-щедър е. Каквото баща му дал, дава. Онова, което сам човек спечелил, да дава. Това е сега умният. Това са опитностите на хиляди поколения, които са минали. Човек за да придобие някаква дарба, да може да ѝ отвори път на земята, трябва да са работили неговите деди и прадеди. И той трябва да е работил. Талантливите хора, гениалните хора те са хора на един дълъг живот, който са работили.

Казвам: Вие се ползувате, че сутрин идвате рано. За ранното идване

слънцето ще има друго отношение към вас. Досега само вечер се събирахте на събрания само изпращахте слънцето. Засега за пръв път във вашия живот започвате работа, когато слънцето изгрява. Следователно, за бъдеще животът ви ще се измени. Ще се образува един навик. Ако искаш да се отвори светлината, иди посрещай слънцето. Ако искаш да се затвори светлината, иди изпращай слънцето. Та казвам: Слънцето има какво да го поддържаме. Да бъдем тъй точни както слънцето изгрява, тъй точно да вървим само по определен път, да се не отбиваме, на гости да ходим. Слънцето държи една нишка, казва: Като свърша работа и имам празно време, тогава ще започна да посещавам. Понеже нямам време, ще си свърша работата.Първото нещо трябва да свършим онова, за което сме пратени. После ще дойдем да разговаряме за угощения, вечеринки, концерти. Сега концерти има, театри има, свързани са с много големи противоречия. Например, някой говори, че Господ на мене ще ми проговори. На мене Господ много пъти ми проговорил чрез хората. Когато Господ иска да ми говори за милосърдието, ще избере един човек, който има милосърдие и чрез този милосърд човек ще ми говори за милосърдието. Няма да ми говори чрез някой, на който милосърдието не е развито. Или по музика ще ми говори. Ще избере някой човек, на който музикалното чувство е силно развито, чрез този човек ще ми говори за музиката. Сега не се опитвайте да говорите за това, за което не може да говорите. Опитвате се да говорите на някой човек за милосърдието. След като си му говорил цяла една година, ти си го убедил да даде десет лева. То е вашето милосърдие, какъвто сте вие. Той ни най-малко не може да даде повече. Ти като говориш на хората за щедрост, те не може да дадат повече, отколкото ти си щедър. Колкото ти си щедър, толкова и те ще дадат. Много седи в органическото семе. Една идея може да е органическа да расте, може да е механическа. Едно пясъчно зрънце остава едно и също. Пясъчното зърно и житеното зърно се различават. Житото като се посее, расте, пясъкът винаги остава същ, може да се намали.

Та вие казвате: Толкоз години следвате, нищо не сте придобили. Освен че няма да придобиете, ще изгубите. Но ако сте като житеното зърно, законът е верен. Сега не че във вас няма желание, във всинца ви има желание. Кой от вас не иска да свири хубаво? Като рече да свири, вижда, че не може. Всеки иска да даде много, но няма. Някой иска да държи реч, но не може. Сега ви гледам, вие сте се събрали, сестри се събират и казват: Ние остаряхме, побеляха ни главите. Аз се радвам, че ви побеляха главите. Щеше да бъде нещастие, ако на старите жени косите са черни. Едно нещастие е, ако на малкото дете главата е бяла. Черната коса събира. Не е лошо черното. Черното събира в себе си, капитал събира, бялото харчи. Ти не може да харчиш, ако черното не е събирало. Бялото харчи. Бялото като похарчи всичко, иде черното пак да събира. Черното след като събира, иде

бялото да харчи. Те са процеси, единият изнася, другият внася. Разумно е, когато разумно се внася и разумно се изнася. Когато неразумно се внася и неразумно се изнася, тогава е лошо.

Та сега тъй както сте, какво трябва да правите? Не сте млади по на 15 години, не сте по на 20 години, някои сте на 40 лазарника, някои сте на 50. Какво трябва да правят четиридесетте лазарника и какво трябва да правят 50-те лазарника? На 40 лазарника човек дограмаджия трябва да бъде, да прави четвъртити врати. Хванете 40-годишния, той е дърводелец, ще направи много хубави врати. На 50 години той е добър крояч, може хубави дрехи да ви ушие. Някои от вас, които сте на 50 години, шивачи сте. Някои, които сте на 40 години, дюргерлък ще правите. Които сте на 30 години, да теглите стоката на някои везни, ще ги балансирате. На 30 години човек това му е работа да мери – взел повече, дал повече. На 40 години той е дърводелец, на 50 години казва: Дайте плата да го скроя. На 20 години вие ще разрешите какво прави. Той се е научил да впряга воловете. Само човек на 20 години може да впряга воловете. На 20 години ако сте, ще впрягате воловете, на 30 години стока ще мерите, на 40 години като сте врати ще правите, на 50 години – дрехи ще кроите. От това зависи подмладяването. Аз туй може да ви докажа. Елате при мене, пет години се изискват, ще се подмладите, една година ще впрягате воловете, втората година ще теглите стоката, третата година ще правите врати, на четвъртата година кроене. Тия занятия в духовния свят са почтени. Шивачът е почтен занаят, тегленето е почтен занаят, правенето врати, впрягането е почтен занаят. Хората на 20 години се научиха да впрягат воловете, да орат нивите. Естествените възпитатели са те в света.

Сега за идната седмица, намислите някой проект. Всеки един от вас да измисли по един проект, който е възможен за вас, за вашия живот. Кой за каквото може да промисли за някой проект да го постигне. Може някой да стане да ни разправи накратко какъв му е проектът. Може да си направи някоя къща. Може да посади някое лозе, може да посади градина, може да пътува в странство. Може с музика да се занимава, може изкуство, разни неща, каквото ви дойде на ума. Може проектът ви да е да идете на месечината. Всички ония хора, които са ходили на месечината, главата им е широка. Ако ти не си ходил, твоите деди и баби са ходили на месечината, следствие на това са останали някои белези. Сега помнете едно нещо: В даден случай когато ти се тревожиш, има един човек, който е щастлив. Нека ти служи за образец. Ти си изгубил 100–200 лева, някой човек милиони има. Нека ти бъде образец. Ти си изгубил, този човек доброволно ги дава. Всякога когато ние сме най-скръбни, има хора, които ни дават най-добрите уроци, има хора, които са спокойни. Аз даже виждам във войната ранени. Казва: Много добре стана, че едната ръка ми

откъснаха, не отидоха и двете ръце. Пак благодари на Господа.

Та казвам: Окултният ученик трябва да вижда Божия Промисъл на Любовта във всички неща, в най-големите и в най-малките работи. Побеляла ти косата. Ти се радвай, че са обърнали внимание, че боядисали косата ти бяла. Почернили я. Пак я боядисали. Ако вие ядете цяла година коприва, ще ви почернее косата. Може всеки да си почерни косата. Да почерниш косата си е лесна работа. Да изправиш окото си (не) е лесна работа.

Да изправиш лицето си не е лесна работа. Да изправиш веждите си не е лесна работа. Да изправиш устата си не е лесна работа. Някои недъзи много трудно се изправят. Всичката съвременна наука, всичкото съвременно общество, всичката еволюция седи да изправим ония недъзи, които са унаследени от миналото. (погледна часовника). Ще ни глобят, за електричеството трябва да плащам. Моята работа мяза на един проповедник в Америка. Отишъл един знаменит проповедник на курорт лятно време, дето живеят богати американци. Проповедникът бил даровит, църквата била затворена. Той поискал да им проповядва. Всички останали доволни. Отиват си есента. Връща се и проповедникът и очаква да му благодарят. Обръща се назад да гледа дали няма да дойде някой да му благодари, че два месеца е проповядвал. По едно време гледа един носи една книжка. Казва: Ще ми благодарят. Но той носил книжка да плати за електрическото осветление на салона. Той трябвало да плати. Ти ще благодариш, говорил си даром, нека плати за светлината. Когато правиш едно добро, направи го на свят, на половина не го оставяй. Аз даже съжалявам, че трябваше в окултната школа да ви заставям да насеете Витоша с плодни дървета, да има най-малко десет хиляди плодни дървета, да изпоплашим шопите. Идеш тури едно семенце, дето може да расте. Толкоз семена сега ги оставихме на произвола. За бъдеще съм решил всичките семки, които са останали, да ги посеем. Семките за вас са много работи, които не сте постигнали.

Аз бих желал всички да бъдете красиви. На красивия човек навсякъде му върви. Ако е грозен, няма да му върви. Бих желал всички да имате много хубави гласове, да сте богати, да сте добри певци, като запеете на един километър да се чува гласът ви.

Божията Любов носи изобилния пълен живот.

С вашите проекти да се явите втория път.

1944_11_15 На фокус
От томчето Заветът на Любовта т.2

НА ФОКУС

Кои са новите идеи от миналата лекция? За какво говорих? Какви бяха въпросите, които разгледахме?

Ако някой ви зададе въпроса, защо в умерените пояси листата на дърветата падат през есента, а през пролетта израстват нови, какво ще отговорите? Дърветата в умерените пояси през пролетта се обличат, а през есента се събличат. В тропическите страни това не е така. Там няма такава мода, тоя процес става незабелязано. Всяко нещо е ценно, когато става естествено.

Хората се стремят към първенство. От десет милиона българи, колцина имат шанс да станат министри? Какъв е процентът? Какво е отношението? На пет милиона мъже и на пет милиона жени, ако всички българи са десет милиона, може ли всеки българин да стане министър? Това е заблуждение. Всеки българин може да стане министър на себе си. Не е лесно да станеш днес министър. Голямо нещастие те очаква. Често министърът намира затвора. После пак ще излезе от затвора и пак може да го назначат за министър. Сега вече се ликвидира със стария порядък. Бъдете будни и досетливи. Каквото желаете, не се стремете да стане скоро. Оставете нещата да стават, както е определено. Оставете дървото свободно да се облече, както иска – не го насилвайте. Ако искате да облечете едно цвете преждевременно, ще направите цветарник, ще турите печка, ще го отоплявате. Това е частично подобрение. В естествения ход на растителното царство това не се прилага. Растенията сами се обличат и събличат, без никакви разноски. Така е по-добре. Като култивирате някое плодно дърво, плодовете стават по-големи, но изгубват от своята сладчина и аромат. Увеличаваме формата, но увеличаваме и соковете. За да бъдат плодовете сладки, природата е работила дълги години. Тя не се влияе от научните теории.

Хората се влияят много. Дори в една страна, като Америка, и там хората се влияят. В един от щатите имало един епископ, който държал главата си наклонена наляво. Впоследствие, всички негови проповедници наклонявали главите си наляво, подражавали му. Да наклоняваш главата си наляво, това подразбира, че лявото полушарие на мозъка е по-тежко.

Кое е най-важно според вас? Понеже сте учили и сте доста способни ученици, кажете, кое е най-важното според вас? До какво заключение сте

дошли в живота? Кое е по-добре: да се подмладява човек, възрастен да си остане, или да остарее? Да се подмладяваш, това е най-хубавото нещо. Който се подмладява, прави една пакост. – Защо? – Когато младият иде на земята, старият умира. Уволняват стария, а младият заема неговото място. Понякога детето, което се ражда, казва: Ще махнете стария, не мога да го търпя! Има случаи, когато дядото се заинатява, не дава мястото си – тогава младият умира. Някога лесно се споразумяват. Младият казва: От богатството, което нося, ще дам и на тебе. Дядото, от своя страна, казва: Не ме пъди, каквото спечелих, половината ще ти дам. Тогава младият се съгласява да останат и двамата на земята. Законът е същ и за бабата. При подобно споразумение, бабата и дядото се радват на своя внук или внучка.

Прочетоха се три страници от 1 до 3 от лекцията „Влизане и излизане" от книгата „Път към живота". Сега и вие сте вече в тоя замък, за който се говори в книгата. Тук прониква една обща идея. Понякога искате цял народ да вземе участие в дадена работа. Някога човек трябва сам да вземе участие в работата, за която се е ангажирал. Има случаи, когато народът може да вземе участие, а някога не се интересува. Сега в Америка, респективно в Съединените Щати, имаше избори за председател. Двама души се състезаваха: единият представяше демократичната партия, а другият – републиканската. Сегашният председател, Рузвелт, се избра пак, за четвърти път вече. Това е изключително явление. Изобщо, мъчно е в Америка, два пъти подред да бъдеш председател. Тоя човек четири пъти последователно го избират. Рузвелт има отлична глава. Като се сравняват Сталин и Рузвелт, те си приличат във веждите. Права линия имат веждите им. На Сталин веждите са по-дебели, на Рузвелт челото е по-високо. Рузвелт, освен че е практичен, но има и нещо идейно. Сталин е много практичен човек, никога не се занимава с отвлечени работи. Той наподобява практичния българин. Ако едно нововъведение може да развали неговата градина, той няма да го приеме. Във вестника са поместени портретите на Сталин, Рузвелт и Чърчил. Сталин е отляво, Чърчил е отдясно, а Рузвелт – в средата. Той ги примирява. Веждите на Сталин изразяват неговата непоколебима самоувереност. Той мъчно се убеждава, защото предварително е убеден.

И вие понякога приличате, било на Сталин, било на Чърчил или на Рузвелт. Всички хора имат нещо недоразвито в себе си. Те мислят, че, като дойдат на земята, ще придобият всичко изведнъж. Ще придобиеш всичко, ако си от щастливите, на които и на лотария върви. Някой взима 20 години наред билети и не му върви, никаква печалба не му се пада. Мислите ли, че ако един жител от луната вземе лотариен билет, ще му се падне печалба? Има хора, на които луната влияе и изменя хода на мислите. Това им причинява известни страдания. Например, ти искаш да си купиш

лотариен билет. Луната ти посочва голям номер, но с малка печалба, а някога и без печалба. Така, именно, тя изправя погрешките на хората. Когато човек няма широки възгледи в живота си, той прави погрешки. Който иска да изправи погрешките си, трябва да служи на луната. Който иска да забогатява, да не се поддава на влиянието на луната. Тя ще му даде лош съвет. Тя ще му каже: Не ти трябва да работиш с мотика, остави това за простите хора. А при това, тя може да те накара цели 20 години да очакваш печалба от лотарийни билети. През тия 20 години ти все взимаш билети и накрая печелиш толкова, колкото пари си дал за билети. Това не е ли изгубено време? Представете си, че двама души свършват заедно университет. За тях няма вакантно място нито в гимназия, нито в прогимназия. Поради ценза си те ще чакат може би години, докато се отвори място за учители. В това време, не могат ли да станат учители в някое основно училище? В първоначалното училище те все ще научат нещо, понеже малките деца са чистосърдечни, не критикуват учителите си. Обаче, в гимназията и университета критиката между учениците е голяма. Там учителят трябва да бъде много внимателен. Като критикувате, какъв характер имате предвид? Срещате човек с кошница грозде. Искате един грозд. Той ви дава малък грозд, но вие не сте доволен, искате по-голям грозд. Който види това, ще ви критикува. А оня, който бърка в кошницата, търси най-малкия грозд. Ти критикуваш, че ти дали малък грозд, но и тебе критикуват. Де е погрешката? В него ли е погрешката или в тебе? Ако искаш голям грозд, насади си лозе, което да ти дава такива гроздове, каквито желаеш. Когато искаш от хората, не критикувай колко дават. Човек дава толкова, колкото се е откъснало от сърцето му. Де е сега погрешката? В това, че парите не се размножават. Ако и те се размножаваха, както гроздето, работата щеше да върви по-добре. Но ето, че парите не вървят по закона на размножаването.

Всички хора започват работите си оттам, отдето не трябва. Например, майките учат децата си да се молят на Господа. Не е лошо това, но те трябва да учат децата си да изпълняват Божията воля, а не само да се молят. Преди да си направил някаква погрешка, изпълни волята Му. От какво се нуждае Господ? Някоя баба вдигнала ръце към Господа, моли се. – Защо се моли? – Да ѝ прати Бог някой, да ѝ донесе вода. Малкото дете, което е до бабата, трябва да разбере от какво се нуждае тя, да вземе стомната и да ѝ донесе вода. Тогава Господ ще бъде доволен от детето, че е разбрало молитвата на баба си. Казвате: Да се молим и Господ ще изпълни молитвата ни. Казвам: Господ е предвидил работите от самото начало. Няма защо отсега нататък да се нареждат. Всичко е наредил, всичко ни е дал, трябва само да търсим онова, което е дадено.

Здравето, което търсим, е в нас; знанието е някъде в нас; всички добри

мисли и чувства са пак в нас. Питам: Ако си музикант, какво би желал – да свириш или диригент да бъдеш? Според мене, диригентът не е голям музикант. Големите диригенти, като разбират музиката, имат способност, щом влязат между музикантите, да предизвикат в тях музикалното чувство. Знаменитият диригент, само с мръдване на пръстите си, посочва на добрите музиканти начина на изпълнението. Ако музикантите са новаци, какво изпълнение ще дадат? И при отличен диригент, те нищо не могат да направят. Като знаете това, не разчитайте само на пръчицата на диригента; не разчитайте само и на вашата тояжка. Разчитайте на музикантите. Когато раздвижите тояжката си пред добрите музиканти, работата върви вече. Ако музикантите са глухи и неспособни, нищо не излиза. Понякога и вие махате с пръчица, но нищо не излиза.

Двама души говорят върху търпението, но и двамата не обичат да отстъпват. Понеже говорят за търпение, трябва да бъдат търпеливи и взаимно да си отстъпват. Наближават вратата, единият иска да влезе, и другият иска да влезе. Да отстъпят, да приложат търпението. Не, единият като шило си пробива път и взима мястото на другия. Това не е разрешение. Като отидеш някъде, вземи последното място. Нали искаш да учиш търпение? Някъде се събрали 400–500 души – вземи последното място и чакай реда си. Все ще научиш нещо. В живота първородните синове много патят. Христос беше първороден. Че първородните страдат много, мога да ви приведа различни примери. Много се изисква от тях. Ако искаш да бъдеш виден човек, трябва да се въоръжиш. Ако не искаш, вземи последното място. То е най-безопасното. Ако можеш да даваш, вземи първото място. Ако искаш с малко даване голям човек да станеш, на крив път си. Големите търговци разполагат с големи капитали, а малките търговци – с малки капитали.

Първите наши приятели, като ученици, очакваха да приемат Духа Божи, както през времето на Христа и да обърнат света. Не са учениците, които ще обърнат света. Казвате: Тоя объркан свят не може да се обърне! Кое бихте предпочели: старият да изгони младия, младият да изгони стария, или и младият, и старият да останат? Значи, три положения имате: младия да приемем, стария да изпъдим; младия да изпъдим, стария да приемем; или и двамата да приемем. Как ще постъпите, за да останат и двамата? Гледал съм ония, които танцуват – играете полка или кадрил. Някой момък, преди да играе с мома, вземе стол и се върти в стаята. Той си въобразява, че столът е млада мома, с която може да се върти. И вие трябва да се въртите със стол. Това е доста практично. Не е приятно да ви види някой. Затворете прозорците, въртете се със стола и така ще се научите да играете. Една добра черта има в стола, никога не се обижда. Каквато погрешка и да направите, той ви извинява. Ако е мома, при най-

малката погрешка може да очакваш цял скандал. Ако в играта случайно настъпиш госпожицата, какво ще стане? Ако я хванеш грубо за рамото, ще се оплаква, че я боли. Деликатно, нежно ще държиш ръката на момата, с която играеш. Да играе човек, но хубаво да играе. Всяка добра игра е на място. Ако столът, с който играеш, е от бук, чам, или дъб, ще имаш три различни разположения.

Сега ще ви запитам, кой хляб е по-хранителен – ечемичният, ръженият или житният? Житният хляб е за предпочитане. Когато няма жито, или ръж, ще ядете ечемик. Когато няма ръж и ечемик, ще ядете жито. Който иска да се угои, да яде ечемик. Казват, че човек затлъстява от ечемика. Често съм слушал да казват за някого, че не е пълничък. Хлябът прави човека пълен. За да не е хлътнало лицето, какво трябва да се прави? Това зависи напълно от яденето, от пиенето на вода, от дишането, от приемането на светлината. Хлътналото лице показва, че във всичко бързаш. На всеки човек е определено да живее 120 години. Че умираш по-рано, това значи, че си бързал.

Ще ви дам един пример за търпение. Срещат се в Лондон, в една тясна уличка, един руски княз и един английски лорд със своите кабриолети, но не могли да се разминат. Спира се англичанинът, спира се и руснакът. Той отваря вестник „Таймс" – 16 големи страници и започва да чете. Англичанинът изпраща слугата си при руснака да му каже: Като прочетете вестника, моля, дайте го и господарят иска да го прочете. След като и двамата прочели вестника, дошла им идеята да разменят кабриолетите си. Англичанинът се качил в колата на руснака, руснакът в колата на англичанина и продължили пътя си. Това са изключителни случаи. Търпение е нужно на тоя свят.

Случва се, че някой ден искам да си почина. Тогава, именно, ще се съберат трима-четирима души да ме чакат. Тогава ще се случат най-големите неприятности. Аз ги извинявам. Мисля си: Не разбират тия хора, не знаят положението. При това, всеки човек има свои разбирания. Веднъж една млада мома искаше да говори нещо с мене. За да се освободя от нея, казах и: – Ти нали имаш среща с някого? Ако не стане тая среща, ще изгубиш 20 години от живота си. Не я пращам за зло. Тя трябва да си отиде. Така ще спечели повече. Ако остане при мене да се разправяме, няма повече да спечели. Тя иска да ѝ гадая. Чудни са хората понякога! Един момък си харесал една мома. Иде да ме пита, дали ще може да живее с нея. Казвам:
– Сам ще разбереш това. Една мома може да живее с един момък, ако той е на фокус. Това е закон. Ако е вън от фокуса или вътре във фокуса, ще се явят големи недоразумения. Всяка мисъл, която ви безпокои, не е на фокус. Всяка мисъл, която ви радва, е на фокус. Всяко желание, което ви

радва, е на фокус. Всяка разумна постъпка е на фокус. Всички неща, които не са на фокус, произвеждат отрицателни резултати.

В бъдеще всеки учител може да възпитава децата. Но и вие може да се самовъзпитавате. Един брат ми казва: – Учителю, толкова години говориш за подмладяване. Аз, освен, че не се подмладих, но главата ми побеля. Това знание може ли да се приложи? – Може да се подмладиш. Най лесната работа е да се подмладиш. Ако искаш да не остарееш, не допущай противоречия в ума си, не допущай противоречия в сърцето си, не допущай противоречия в душата си. Ти ядеш и допущаш противоречия. Казваш: – Сол има много; не е сготвено, както трябва; хлябът не е мек; кърпата не е сложена на място; чинията не е добре измита. Тия неща състаряват човека. Върнеш се вкъщи, погледнеш кревата, възглавницата – не са на място. Безпокоиш се за всичко. Ядосваш се, защо, например, жена ти не е лъснала обущата. Ако тя не ги е лъснала, лъсни ги ти – твой е редът. Казвам: – Започни да служиш на ближните съзнателно и с любов. Ето един от законите за подмладяването.

Когато умният човек започне да служи на ближните си, той е вече на път да се подмлади. Даже някои от вас сте подмладени, най-малко с 15–20 години. Хората от света са по-стари от вас. Да ядеш с разположение, това значи да си млад. За да ядеш сладко, трябва да бъдеш млад. Трима души в света ядат с разположение. Първият е младият, който се е учил и носи любовта в себе си. Вторият е възрастният, който има сила. Третият е старият, който е придобил разумността. Всички останали, вън от тия категории, не ядат добре.

Сега вече сте дали програмата си, имате два комитета. И жените са образували комитет. Трябва да знаете как да прилагате, да бъдете предвидливи. Ако една от другарките не знае как да направи нещо, комитетът ще я упъти, да върви работата. Ако съм милионер, от американските милионери, и ако разполагам със сто милиона долари, лесно ще подмладявам хората. Срещна някого, виждам, че се е замислил – давам му един долар. Втори път пак го виждам замислен – давам му два долара. Той се насърчава. Постепенно увеличавам доларите: за 365 деня му давам 365 долара – още повече се насърчава. Който го види така насърчен, казва: Тоя човек е късметлия, ще го извикам да направи полез. Добрите хора са полезни, те са широки души. Дето отидат, пожелават щастие и на другите. Оня, който не е късметлия, на никого не пожелава щастие. Той казва: – Достатъчно е, което имаш – повече не ти трябва. Късметлията, като те види в една стая, пожелава ти още една. Не е лошо да имаш две-три стаи. Човек трябва да има три стаи, както главата: горен етаж, среден етаж и долен етаж. На земята най-скъпите етажи са долните.

Запитвали ли сте се, с какво можете да заинтересувате невидимия свят? Вие искате да отидете в оня свят, но с какво ще се представите там? Българите имат обичай, когато някой умира, започват да се изреждат цялото село, да пращат поздрав на своите покойници. Те му казват: Хайде, носи много здраве на баща ми, на майка ми. Той носи поръчките на цялото село. Трябва да търси тоя-оня, да им предаде поздравите.

Знайте, че нещата не се постигат лесно. Знание, съсредоточеност се иска от човека. Да пострадаш, да сгрешиш, това е лесно. Да изправиш погрешката си е мъчно. Една от сестрите вървяла по средата на улицата. Настигнал я автомобил и, докато да се отбие наляво, или надясно, той я засегнал по ръката и рамото и силно я контузил. Едно невнимание ѝ донесе голямо страдание. Като вървите по улиците, дръжте лявата или дясната страна. Средата е определена за коли, автомобили и камиони.

Като ставаш сутрин от сън, първо се спри върху мисълта, какво иска днес Бог от тебе. За себе си аз зная това. Някой ден се иска нещо малко от мене – да нахраня една птичка. Предварително турям трошици в джоба си, че като срещна птичката, да съм готов. Давам ѝ трошиците и си заминавам. Някога мога да срещна петел. Като ме види, той ще ми изкукурига. Ще дам трошици и на него. С кукуригането си, петелът ми казва: Онова, което мислиш да правиш, ще стане. Срещам човек, който се оплаква, че няма пари, гладен е, не може да си купи хляб. Поканвам тоя човек в дома си и му давам един хубав обяд. Някой ден се изисква от тебе да посееш едно дърво – слива, круша или ябълка. Посей първо дървото и ако ти остане време, свърши и друга някаква работа.

Днес повечето хора са натоварени със своята карма, поради което правят това, което не искат, а не това, което искат. После става нужда да изправят погрешките си. Наблюдавал съм какво правят кучетата с хората. Някои хора ги лаят кучетата и те викат, креслат, но не могат да се освободят от тях. Колкото повече викат, толкова повече ги лаят. Някои хора, като кажат на кучето „шът”, то отстъпва, престава да лае. Същото става и с вашите мисли. Колкото повече креслате на мислите си, толкова повече ви безпокоят. Кажеш им „шът” и те утихват. Сричката „шът” е много материална. Като я чуе, кучето ляга на земята и мълква. То си казва: Господарят ми заповядва. Вървиш по някоя улица, увлечен в мисълта си. Някой се приближи при тебе, извади кесията от джоба ти. Търсиш парите си, няма ги – взел ги някой. Казваш си: Трябва да бъда търпелив, да понасям всичко. Тук не е въпрос за търпение. Ако си в гората и там може да те срещне човек с револвер в ръка и да вземе кесията ти насила. Кое е по-добре: насила да вземат парите ти или доброволно да ги дадеш? В първия случай Провидението те поставя при благоприятни условия –

човек се приближава до джоба ти и изважда незабелязано парите. Във втория случай револверът те заставя да дадеш парите. Най-добре е, когато срещнеш човек, който има намерение да те обере, още отдалеч да му кажеш: Ще ти дам не само хиляда лева, но и две хиляди даже. Ако българинът постъпва така, одобрявам го. Българинът харесва хора, които дават нещо от себе си; те оставят нещо в дома ти. Дойде ли някой въшлив човек в дома му, той казва: Поне нещо живо остави. Късметлия е тоя човек. След това посещение работите на домакина се уреждат. Въшката е бавна, едва се движи, но е хитра, меките места избира, под мищците. Бялата въшка никога не излиза навън, тя се крие вътре. Черната въшка влиза в косата, като в гора. Тя знае къде да лази по главите, дето е мисълта на хората. Това показва, че е умна. Защо някой е допуснал въшка в главата си, не е твоя работа. Не съди хората, не търси погрешките им.

„Не съдете, за да не бъдете съдени", казва Христос. Няма по-лошо нещо от това, да търсиш погрешките на хората. Друг е въпросът, ако си готов да платиш за тях. Вие още не сте готови да плащате за погрешките. Казвате, че някой човек е добър, а друг – лош. Де е добрината на единия, и де - лошавината на другия? Посочете мястото на доброто и на лошото в човека. От мое гледище, нито добрият е много добър, нито лошият е много лош. Оня, когото считате лош човек, не е толкова лош, колкото е честолюбив. Главата му отзад е издадена, Оня, за когото казвате, че е добър, главата му отпред е малко издадена. Добрите хора са милосърдни, челото им е добре развито. В това отношение, окултните науки са опасни, нищо не може да се скрие от тях. Още като видиш човека, ще познаеш добър ли е, милосърден ли е, има ли любов към Бога. Всичко е написано на лицето и на главата му. И лошото се познава, както и доброто. За да се ползва от тия науки, човек трябва да бъде просветен. Те не са за обикновените хора.

Добрият човек има добре оформена глава. Честолюбивият трябва да развива милосърдието си, да оформи своята глава. Добрият, разумният човек е щедър. Каквото е придобил от баща си, щедро го дава. И от онова, което сам е спечелил, пак дава. Ние се ползваме както от своите придобивки, така и от придобивките на миналите поколения. Ако дедите и прадедите на някого са работили върху известна дарба или способност, и той може да я придобие, да ѝ даде път да се прояви. Талантливият, гениалният човек е резултат на много опити в полето на живота, дето са работили хиляди хора преди него.

Всяко постижение е резултат на усилие и работа. Ето, вие се събирате сутрин, преди изгряване на слънцето. В ранните часове слънцето има специфично отношение към хората. Преди години се събирахме вечер, изпращахме слънцето, а сега го посрещаме. За пръв път в живота си

започвате работата си сутрин, когато слънцето изгрява. В бъдеще животът ви ще се измени благоприятно за вас. Така си създавате добър навик. Ако искаш да ти се изяви светлината, посрещай слънцето. Има в какво да подражаваме на слънцето. Да бъдем така точни, както изгряващото слънце. Да се движим като него, в точно определения за нас път, без никакво отклоняване. Слънцето не ходи по гости. То казва: Когато свърша работата си, тогава ще ви посещавам.

Задачата на човека е да свърши работата, за която е изпратен. После ще урежда угощения, вечеринки, театри и концерти. В света има много театри и концерти, но те са свързани с големи противоречия. Често се казва, че Господ говори на хората. И на мене говори Господ, но чрез хората. Когато иска да ми каже нещо за милосърдието, ще избере един милосърден човек и чрез него ще ми говори. В никой случай Бог не може да ми говори за милосърдието чрез човек, в когото това чувство не е развито. Ако ми говори за музиката, ще избере човек, в когото музикалното чувство е силно развито. Не говорете на човека за онова, което не разбирате. Ако сте милосърден, говорете за милосърдието. Някой минава за милосърден, говори на някого за милосърдието, но успява да го убеди да даде само десет лева. Такова е неговото милосърдие. Какъвто си ти, такъв е и човекът, на когото си говорил. Той не може да даде повече от десет лева. Говориш на хората за щедрост, но те не могат да дадат повече от това, което ти си им дал. Колкото ти си дал, толкова и те ще дадат. Принципът на многото се крие в живото семе. Една идея може да е организирана, жива, да расте и да се развива, а може да е и механична, да не расте и да не се развива. Житното и пясъчното зърна се различават. Житното зърно, като се посее, расте, увеличава се и плод дава, а пясъчното остава едно и също – то може да се намали и разпръсне; то не расте и не се увеличава.

Казвате: Толкова години следваме Школата, нищо ли не сме придобили? Ако сте пясъчно зърно, освен че нищо няма да придобиете, но ще изгубите и това, което имате. Ако сте житно зърно, ще растете и ще се развивате. Законът е такъв. Виждам, че във всички има желание да придобиете нещо. Кой от вас не иска да свири хубаво? Като рече да свири, вижда, че не може. Всеки иска да даде много, но няма какво да даде. Някой иска да държи реч, но не може. Всички дохождате тук, да чуете нещо. Сестрите казват: Остаряхме вече, главите ни побеляха. Радвам се, че ви побеляха главите. Щеше да бъде нещастие, ако на старите жени косите бяха черни. Нещастие е, ако главата на малкото дете побелее. Черната коса събира капитал в себе си. Не е лош черният цвят. Бялото харчи, пилее. Ти не можеш да харчиш, ако черното не е събирало. Бялото като похарчи всичко, черното отива отново да събира. Черното събира, бялото изразходва събраното. Това е процес. Единият изнася, другият внася.

Добре е, когато разумно се внася и разумно се изнася. Когато неразумно се внася и неразумно се изнася, тогава е лошо.

Сега какво трябва да правите? Не сте млади, не сте на 15 години, нито на 20; някои от вас са по на 40 лазарника, а други – на 50. Какво трябва да правите, ако сте на 40 или на 50 години? Ако сте на 40 години, дърводелец трябва да станете, да правите четвъртити врати. Ако сте на 50 години, може да станете шивач, да шиете хубави дрехи. Които сте на 30 години, стоката ще теглите на везни. Това е работа на 30 годишния човек, да мери кой е взел повече, кой е взел по-малко. Ако сте на 20 години, сами ще разрешите какво трябва да нравите. Ако сте на 20 години, ще се учите да впрягате воловете. Който иска да се подмлади, да дойде при мене. В срок от пет години ще се подмлади. Първата година ще впрягате воловете; втората година ще теглите стоката; третата година ще правите врати; четвъртата година ще кроите и шиете. Тия занаяти са почтени и в духовния свят. Шивачът, кроячът, дърводелецът, както и тегленето на стоката, са все почтени занаяти. На 20 годишна възраст хората се научиха да орат нивите си, защото впрягаха вече воловете.

За идната седмица намислете някакъв проект за работа. Всеки да измисли по един проект, възможен за вас, за вашия живот. Кой каквото може да помисли и да го постигне, нека даде проекта си. Може някой да ни разкаже накратко какъв е проектът му. Някой може би иска да си направи къща. Друг – да си насади лозе, да си направи градина, да пътува из странство. Някой може да се занимава с музика, с изкуство, с различни неща. Каквото ви дойде на ума, мислете върху него. Може проектът ви да се отнася към нещо отвлечено – да отидете на луната. Всички хора, които са ходили на луната, челата им са широки. Ако ти не си ходил, твоите деди и баби са ходили на луната. Те са оставили известни белези и на твоята глава. Помнете: Когато ти си нещастен, друг някой е щастлив. Това да ти служи за насърчение. Ти губиш нещо, а друг някой печели. И това да ти служи за насърчение. Някой те обрал, а друг човек доброволно дава парите си. Има хора, които работят най-добре, когато са скръбни, а други – когато са радостни. Слушал съм някой ранен войник да казва: Откъснаха ми едната ръка, но добре, че не отидоха и двете. И при това положение, благодаря на Господа.

Казвам: Окултният ученик трябва да вижда Божия промисъл, т.е. проявите на любовта навсякъде. Тя се проявява, както в големите, така и в малките неща. Че косата ти побеляла – радвай се на това. Ако цяла година ядеш коприва, косата ти ще почернее. Това е лесна работа. Но да изправиш окото си, това не е лесна работа. Да изправиш лицето си, не е лесна работа. Да изправиш веждите си, не е лесна работа. Да изправиш

устата си, не е лесна работа. Някои недъзи се изправят трудно. Еволюцията на човека се заключава в това, да изправи своите недъзи, и то тия, които са унаследени от миналото.
Времето е напреднало вече, трябва да прекратя, защото ще плащам за електричество, ще ме глобят. Моята работа прилича на тая на един американски проповедник. Тоя даровит проповедник отишъл на един от курортите в Америка с желание да проповядва на хората. Църквата била затворена. Той взел ключа от църквата и започнал да проповядва. Американците останали доволни от него. Проповядвал цели два месеца. Като свършил проповедите си, той очаквал, че ще му изкажат благодарността си, но останал излъган. Каква била изненадата му, когато му поднесли една покана да плати за изразходваното електричество. Той си казал: Даром говорих, но трябва да си платя за светлината! Когато правиш добро, направи го по всички правила, наполовина не го оставяй. Аз съжалявам, че като ученици на окултната школа не ви заставих да посеете на Витоша плодни дървета. Досега щеше да има най-малко 20 000 плодни дървета. Отиваш на разходка, посей едно семенце, дето може да расте. Толкова семена оставихме на произвола. В бъдеще ще посадим всички непосяти семена.

Желая ви всички да бъдете красиви. На красивия човек навсякъде му върви. Ако е грозен, не му върви. Желая всички да сте богати, да имате хубави гласове, да сте добри певци – като запеете, на един километър най-малко да се чува гласът ви.

Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

21. Беседа от Учителя, държана
на 15 ноември, сряда, 5 ч. с., 1944 г.
София – Изгрев.

1944_11_17 Най-малкото приложение
Издателска къща „Жануа-98"

НАЙ-МАЛКОТО ПРИЛОЖЕНИЕ

XXII лекция на младежкия клас
17.XI.1944 г., петък, 5 ч. с., Изгрев – София

Божията Любов носи изобилния пълен живот.

„Духът Божи".

„Аз ще се подмладя".

В какво седи силата на тази песен, казвате: Да се подмлади човек. Ами как ще се подмлади? Значи не може да се подмладиш по много пътища. Само един път има за подмладяване, който влиза в пътя на доброто, той ще се подмлади. Без доброто подмладяване няма. Злото състарява човека! Доброто го подмладява. Всичките хора сега остаряват, понеже служат на злото. Затуй остарява човек, става по-умен.

а.n= Значи може да е един извор, който непрестанно извира. Ако е в.n= какво значи? Ако е а.n – значи безброй пъти натоварен, а в.п значи хиляди пъти го посяват. Казвам: С доброто да се подмладиш ен пъти. Знанието е товар. Да придобиеш знание, значи да се натовариш. Да подобриш човек, значи да се посади. Чувството е посаждане, знанието е товар. Ен пъти в математиката е неопределено, Силата не е да обясниш. Ти може да обясниш работата, но не е истина. Истина е туй, което може да направиш. Което може да обясниш, то е още малко. Погрешката е там, казва: Аз може да обясня. Ти може да обясниш, ти даже може да свириш, но силата не е в свиренето. В свиренето има начин как да свириш. Някой цигулар като вземе лъка, не знае как да го държи. Като свири, маха лъка, казва: Широк замах, силен замах. Какво ще изкараш със силния замах. Цигуларят ако не може да прекара своята мисъл на космите, той трябва да прекара мисълта си на космите, да изкара нещо от цигулката. Например добрите хора не може да изкарат нещо. Защо? Казват: Добър човек е той, но няма енергия. Какво значи добър човек. Добрият човек, като хване камъка, огън да излезе отгоре и вода да потече отдолу. Туй наричам добър човек. Той ще вземе камъка, ще го пренесе от едно място на друго. Казва: Много добър човек. Той ако хвърли камъка, не ли е добър? Онзи с житото не постъпва ли така. Вземе от крината жито, хвърли го. Защо го хвърля? Като го хвърли, ще го завлачи. Има идея. Ти може да хванеш житото, ще му дадеш тласък от себе си. Казва: Сега не трябва да бъдем добри. Ще го

хвърлим, но не из нивата навън, в нивата. Няма да сееш два пъти на едно и също място, се нови места ще сееш.

Сега вие правите погрешка, ето къде. Някой път се карате на някого. Погрешка не е че първи път си се карал. Карал си се втори път, там е погрешката. Карал си се трети път, не е на място. След като се караш, кажи: Аз посях мястото. Идущата година ще дойдем двама да го пожънем. Думата карам се, кара на турски значи черно. Кара и карам. Карма каришик. Да се кара, значи вечерно време може да се кара. Когато е тъмно, може да се карат хората, като е светло не му допада карането, не му ляга. Сега трябва да обусловите карането. Например в какво вие се карате най-вече? Кои са най-хубавите караници? Я ми кажете една хубава караница. Карат се двама студенти по музика: Ти си невежа, ти нищо не разбираш. Вярно е, че едно време нищо не разбирах, сега започнах да поразбирам. За бъдеще ще започна още повече да разбирам. Че бях невежа, прав си. Но благодарение, като се кара с мене, научих нещо от музиката. Ако не беше се карал с мене, ти щеше да останеш един простак. Всякога, когато двама приятели се карат, те по-учени стават. Знаете какво значи простак. Да ви приведа елементите на простак. Простак значи, завързал плода, има всичките условия да зрее. Има търговец отвън, който да купи тия плодове. Има кон, който да ги пренесе. Простак, значи има всичките условия да узреят плодовете. Простак е лош, когато няма условия да узреят плодовете, няма кой да го пренесе, няма кой да го купи, няма кой да го яде. Простотията като се яде е отлична, много сладка е. Когато не се яде простакът, тогава е много лошо. Простите плодове много скоро гният, горчиви стават. Като го откъснеш, ще го ядеш, много сладки са. Някой път искате да се карате, мислите за една година. Не го отлагай за една година, още на момента. Вие цяла година развивате темата, какво ще кажете. Седиш и си мислиш; Тъй ще кажа. После пак се коригираш: Тъй и тъй ще му кажа. Цяла година коригираш. То е изгубена работа.

Всичко в света, каквото става, е хубаво, ако не беше хубаво, природата нямаше да го допусне. Природа(та) всичко, което е допуснала, е все хубаво. Лошо е за нас, ние го не разбираме. Щом го разбираме, е хубаво. Ако не беше добро, тя не би го допуснала. Например става топло лятно време 40–50–60 градуса, но тогава зреят плодовете. Ако няма тази топлина, плодовете не може да зреят. Пък става много студено. Студът ограничава онези дребните микроби, свира ги, ограничава ги да се размножават. Вие по някой (път) казвате, че ви е изстинало сърдцето. Радвайте се, че микроби няма. Ако е много топло, тогава микробите ще дойдат, може да се развият разни болести. В голямата любов много болести се развиват, болезнени чувства се развиват. Това са сега твърдения. Лош е светът. Това е твърдение. Добър е светът. Това е твърдение. Имате a.n. – ен пъти дал, в.n. –

ен пъти взел. Като давате, трябва да знаете как да вземете.

В Провадийско, една математическа задача, имало двама селяни: единият съсед турчин, другият българин. Българинът дал осем крини жито на турчина в заем. Турчинът след като плащал десет години, турчинът имал да плаща още 80 крини. Този човек е много глупав.

Винаги дръжте на природата. В дадения случай вземете най-малкото, което е възможно. В знанието е същият закон: не добивайте голямото знание, добивайте малкото. Туй, което добивате, да е малко, но сигурно. Сега във вас се заражда едно желание. Кое е най-малкото. Малко е туй, което като го носиш, ти е приятно. Кое е голямо? Туй, като го носиш, ти е неприятно. Цялата вселена ен пъти може да се повтори? Не може. Един атом ен пъти може и да се повтори, една малка частица може ен пъти да се повтори. Тогава имате а.п., дългът трябва да се плаща в.п. – това е скрито в земята, задачата е нерешена. Дотогава, докато човек дава, той разрешава правилно. Като започне да взема, то е една погрешка. Защото във вземането трябва голямо изкуство, голямо знание трябва.

Например, след като ви говоря, какво ще остане у вас? След като сте ми говорили, какво остава? Ето аз как обяснявам. Тази лекция аз уподобявам: нося една чаша вода да ида да я влея в едно езеро. Туй езеро и без тази чаша може. Като излея чашата в езерото, кой знае, че съм излял чашата? Кой ще намери, че станало промяна? Станало промяна, но потънкости са. С колко се е увеличило – у езерото. На нас когато се говори една лекция, аз наблюдавам, вие не си правите труд най-малко да направите един микроскопически опит. Ако ти искаш да поумнееш, каквото правиш, то се отразява върху тебе. Искаш да рисуваш. (фигура) Ако нарисуваш такъв образ, ти създаваш нещастие на себе си. Не рисувай такъв къс нос. Искаш дълъг нос. Направи го дълъг. Природата щом види, че имаш желание, тя ще ти даде дълъг нос. Не какъвто искаш, но тя ще ти даде какъвто ще ти допадне на сърдцето. Щом искаш къс нос, тя ще ти го даде. На кого трябва да се дават къси носове? На децата. На онзи щъркел защо природата му е дала такъв дълъг клюн, такъв дълъг нос? Защо на щъркела е дала такъв дълъг клюн, а на птичките дала къс, малък. Кои са причините? Навярно в далечното минало този клюн го направил такъв да не бъде чувствителен, понеже влечуги, змии отровни като хване, а да не може да го ухапят. Дълго време мислил за дълъг нос змиите да хваща. Природата му дала такъв нос, той се възползувал.

Сега ако се направи една критика по какво се отличават гениалните поети? Гениалните поети разбират много по-добре законите, по които речта дошла, знаят много добре да съчетават думите, коя дума с коя се съчетава

добре. По някой път може да се спрете: „Планини високи, долини дълбоки“. Но доста логично е. Само при високите планини има дълбоки долини и при дълбоките долини има високи планини. Голям човек с къси крака срещали ли сте или пък малък човек с дълги крака. По някой път аз ви навеждам примери. Вие се възмущавате, като сте искали, че не ви го е дала природата. Смешни ставате. Вие искате нещо неразумно. Вие искате малко тяло с дълги крака. Защо ви са дългите крака. Допуснете, че наближава зима, вие искате книжни леки обуща. Времето е сухо, пък иде зима. Природата няма да ви даде тия обуща. Казвате: Да ми даде тия леките обуща. Ако ви ги даде за зимата, те за един ден ще се размекнат.

Първото нещо искайте, имайте желания, които да са реални, да имат приложение. Има неща, които нямат приложение.

(*ФИГУРА*) Коя е най-изразителната част на тази фигура? Туй положение не е естествено. Къде е дефектът на втората фигура в устата? В третата фигура устата е отворена, какво показва? Той казва: Има ли нещо за хапване, гладен е. Тази брада казва: Хем като даваш много да не искаш, нямам толкоз пари. Като поправим линията на брадата, вече се изменя характерът. Вие може да сте много трезвен човек. Този човек може да ви срещне и най-после и той ще укаже най-силното впечатление. Като идете в гостилницата, ще изпълните, както той иска. Чудите се откъде диша тази идея. Последния човек, когото си срещнал, той е указал най-силно влияние. Последната идея указва най-силно влияние. Последната ви идея трябва да носи нещо зряло. Вие оглеждате се и казвате, че не сте красив. Ти не си красив, понеже когато се раждаше, майка ти срещна някой грозен човек. Защо си грозен? Майка ти, когато те е раждала, мислила за грозен човек. Ти носиш образа на този човек. Майка ти срещнала красив човек, ти носиш красотата. Майката трябва да дава красота. Онзи, когото майка ти срещнала, от него ти предала външната красота. Ако майка ти последен срещнала учен човек, детето ще бъде учено. Какъвто човек среща, той упражнява голямо влияние върху нея. Ако вие срещнете доброто, то ще упражни влияние. Ако срещнете милосърдието, то ще упражни влияние. Ако майка ви срещне една добродетел, веднага тази добродетел ще отрази влияние върху вашето тяло. Сега вие срещате един човек, вие казвате: Той е лош. Вие с вашата критика създавате вашето нещастие. Ти като срещнеш един човек, не търси недъзите му. Недъзите търси най-после. Като станеш учен човек, силен човек, като станеш цар, съдия, тогава ще търсиш погрешките. Докато не си съдия, не търси никакви погрешки. Тогава разрешавай всичките дела добре. Щом си съдия, не може да ги разрешиш. Сега дойде някой, кой е прав, кой е крив. Единият ходи на гости, набрал грозде. Остава кошницата. Онзи дошъл, изял гроздето от кошницата. В какво седи престъплението? Този, комуто изяли гроздето, те го

освободили, че кошницата станала лека. Дава му условие втори път да иде на лозето. Ако е пълна кошницата: няма да иде. Като е празна, ще иде втори път. Онзи, който изял гроздето, се задължава в природата. В природата има неизменност. Самата природа те задължава. Нищо не може да те извини от нейните задължения. Никой не знае, но тя те е хванала. Тя гледа какво си направил. Ти си длъжен вече пред нея. Непременно трябва да хармонираш своята постъпка. Тя ще те постави на изпит. Казва: Ти си изял гроздето, каква песен направи? Тя прочела колко зърна си изял. Всяко зърно е нота, хиляди ноти. Каква беше песента, която съчетаваше в кошницата. Та сега вие имате много кошници с неразрешени задачи. Лозето е лозе, семката е семка, която като порасте, даде плод. Всяка мисъл като даде плод се определя от плода, каква е. Непосятата семка не се определя. Какъв е плодът, от него ще познаете семката. Казва: „от плода ще ги познаете“. Всяка една мисъл трябва да се посее. Всяко едно чувство трябва да се посее. Всяка една постъпка трябва да се посее, да се опита. Ние всички страдаме от неопитани работи.

Това е карикатура. То е за учените хора. Такова изкуство не ни преподават. Каква е разликата между този образ и последния от горните. Всичките ъгли, които излизат, имат степени на разбиране. Тук /1/ имате трезва мисъл. /2/ тук имате много материален свят. Тази черта не е развита.

Казвам: Ние с нашите мисли, с нашите чувства, често обременяваме тялото си. Аз за да видя дали един човек е добър, трябва да видя пръстите на краката му. Дали е добър, дали е умен, ще гледаш отношението на пръстите на краката, пропорцията каква е. Съвременните физиономисти вземат изобщо краката, не отношението пръстите на краката. Пръстите на краката другояче са построени. Палецът на краката е дълъг, първият пръст и вторият се намаляват. Пръстите нямат същия строеж както на ръцете. Друга е гамата, с която е построен човек в краката. Ако имате някой приятел, който е сприхав, причината е в краката. Като искаш да завържеш приятелство с един човек, трябва да идеш с него на баня, да му видиш краката, пръстите на краката и тогава да правиш приятелство. Сега правиш приятелство, но без да видиш пръстите. Пръстите се проявяват. Имате един палец, ако палецът е хубаво построен, може да разчиташ. За да видиш дали е свадлив човек, дали е щедър ще видиш малкия пръст на краката. В оня свят като идете често един ангел ще носи отпечатък на краката ви. Пръстите показват дали е щедър човек или не. Малкото пръстче показва дали е щедър човек или не. Безименният пръст показва дали обича красотата. Средният пръст показва дали е съвестен във вземането и даването. Показалецът показва дали се обхожда добре. И най-после палецът показва дали във всичките работи си имал идеята за Бога, на някакъв закон разчитал ли си или не. Затуй на един съдия ще му

занесат краката на обвиняемия, ще реши, ще тегли резолюцията. Няма нужда от свидетели. Пет души свидетели, които ще покажат пръстите. И тогава културните народи ще решават по пръстите, некултурните по сегашния начин. Културните ще решават по пръстите. Ще си дадеш пръстите и ще тегли резолюция.

В турско време дойде мировият съдия и казва: Иване, имаш ли да даваш. Имам. Колко? – Сто лева. – Плати му. Веднага плащай, нищо повече. Иван извади, плати, свърши се. Сега съдопроизводството ще констатира, че има да дава, че ще отлага. Ще мине една, две години, докато плати. Турският съдия ще каже: Имаш ли да плащаш? Имам. Плати. Сега в себе си имате старото съдопроизводство. Искаш да направиш нещо, ще констатираш, мине месец, мине два. Имаш да даваш, дай парите, да се свърши работата. Какво ви коства вас да минете покрай една сестра и да кажете: Досега съм имала една обхода много неестествена, всякога съм мислила лошо, днес видях, много добра си била. Срещнеш друга сестра: Сестра, мислех, че си много лоша, днес разбрах, че си много добра. Дали е вярно. Туй, което не казваш, нали е вярно. Кое е по-хубаво. Кажи: Днес разбрах, че си много добра. Ти с брата си живееш, роден от баща ти и майка ти, ти мислиш, че не е добър. Щом брат ти не е добър, и баща ти и майка ти не са добри. Кажи: Много добър си. Сега да обясня моята идея. Представи си, че минаваш през песъчливо място. Аз изваждам три семки, посявам ги, турям торчица. След една година са израснали. Вземам, че ги обрязвам, посаждам още три семенца. Онзи разсъждава и казва: Защо на това пусто място ги садиш тия три лози да ги тъпчат говедата. Има ред разсъждения, които нямат никаква философия. Всички ония места, в които хората са искали да садят, нещо трябва (да) изниква. Всички ония места, дето хората не искат нищо да садят, пустини стават. Ти мислиш да направиш едно добро в ума си, не го правиш. Ти образуваш пустиня в себе си. Ония хора, в които се зараждат хубавите мисли и се отказват, правят най-голямата пакост в света. Най-малкото приложи го, понеже ще образуваш една пустиня. Малкото приложете го като едно пясъчно зрънце, тури го в действие в себе си. Каквото намислите, правете го, не отлагайте, като отлагате създавате най-голямо нещастие в себе си. Разговарят се двама християни. Единият християнин пита другия: Я ми кажи защо дяволът е богат? Аз да ти кажа. Всеки християнин, който намисли да даде милостиня и отложи да даде, дяволът го взема. Туй, което хората не правят, се е негов капитал. Кой каквото не прави, се отива в банката на дявола. Затуй той е богат. Ако хората започнат да живеят добре, ако прилагат, той ще си осиромашее. Вие постоянно внисате в неговата банка и той е забогатял. Той вас се ви залъгва, ще даде и се дава. Погледнеш един ден банката фалирала. Сега аз съм гледал мнозина, отчупи едно парче хляб, вижда, че е малко, отчупи по-голямо парче. Някой отчупи голямо парче, вижда, че е

голямо, половината дава. Единият човек създава своето щастие, другият – своето нещастие. Който отчупва голямо и после дава малко, той създава своето нещастие. Който отчупва малко и после отчупва голямо, той създава своето щастие. Този коригира погрешката си. Онзи коригира в обратен смисъл.

Сега допуснете, че някой в класа е раздавач на писма. След като е слушал лекцията, какво трябва да прави. Писмата от пощата трябва да ги раздаде. Той ще каже: Имате едно писмо, ще ви го дам. Той да иде след лекцията да раздаде писмата на приятелите си. Представете си, че някой има писмо, в което го карат да вземе първия трен. Вие не го давате на време. Онези, които го чакат, няма да стигне на време. Когато разправяте някой път ще ви дам един съвет: Когато имате някакви проекти, никога не ги съобщавайте някому. Щом кажеш голям проект, казва: Тази работа тъй няма да стане. Кажи му един малък проект. Сега, например, вие имате проекти. Работите защо не стават. Че как ще станат. Искаш да бъдеш кротък човек. Знаеш какво е кротост. Или искаш да бъдеш мек. Знаеш какво е мекота. Искаш да говориш разумно. Знаеш какво е разумно говорене. Не е лесна работа да говориш разумно. Туй, в което ти не вярваш, никога не може да убедиш хората, те да ти повярват в него. В природата нещата стават, понеже каквото тя е направила, вярва, че светът може да се обърне с главата надолу, но туй, което тя е направила, ще стане. В нея няма отрицателни мисли, че туй няма да стане. Всяко нещо, което тя е направила, ще стане. Там е силата. Че закъсняло нещо, не се изпълнило, нищо не значи. Да допуснем, че фантазирате неща, които не може да бъдат. Представете си, че вие за един час може да пренесете Витоша от едно място на друго. Представете си, че вие я пренесете от едно място на друго. Ще бъдат ли хората доволни, че сте преместили Витоша? Дойде ви на ум да я пренесете. Де ще я турите? Имате един скъпоценен камък, къде ще трябва да го турите? Представете си, че е една мома на 15 години. Представете си, че друг има същата идея е на 25 години. Представете си друг на 60 години, представете си последния на 120 години. Какво трябва да направите, къде трябва да турите този камък. Къде трябва младата мома да тури пръстена. На кой пръст трябва да го тури? Вие туряте на третия пръст пръстена. Искате да станете красиви. На средния пръст не турят почти пръстена. Трябва да бъде справедлив, въздържан. На първия пръст туряте, достойнство да има, голям човек да бъде. На малкия пръст като си турите какво е? Мене ми разправяше един, че видял едного с пръстени и на двете ръце, на всичките пръсти, на лявата ръка от малкия до големия и на дясната ръка пръстени на всичките пръсти. Щом имаш на първия пръст, трябва да бъдеш благороден. Щом е на средния пръст, трябва да бъдеш справедлив. Щом е на третия пръст, на безименния трябва да бъдеш красив. Щом е на малкия, трябва да имаш отношение,

вземане, даване.

Веднъж ме пита едно дете: Ти вода пиеш ли. Рекох: Пия. Ако аз ти донеса вода, ще пиеш ли. Ще пия. – Много вода пиеш. Детето беше на 4–5 години. Детето има известни идеи. В неговия ум седи идеята, че аз трябва да пия с една чаша, както то мисли, не както аз разбирам. Когато искаш да познаеш един характер, трябва да видиш какви са нормите, с които този човек се открива. Тогава ще го разбереш. Ако ти не разбираш неговите норми и той не разбира, вие не може да се разберете.

Не пренасяйте Витоша от едно място на друго. Да допуснем сега, че една въшка я пренасяте. Къде ще иде? Допуснете, че сте ходили на гости някъде и като пипате на врата, хващате една въшка. Какво трябва да направите? Турците като хванат въшка, казват: Бумбара и я пуснат на земята. Този пусне, онзи пусне и започнат да те лазят. Щом хванеш въшката, кажи: Имам много важна работа. Излез, изнеси я на полето, тури я на полето да пасе трева. Хванете вашето желание и го турете на работа отвън да пасе. Казвате: Въшка. Тази въшка е непотребна мисъл у тебе, тури я на полето да пасе, да се научи. Ти ще се освободиш от нея. Ти си я хванал, попаднала между два пръста – показалеца и палеца, между Божественото и човешкото, ще ѝ дадеш добър урок. Като хванете вашата погрешка на врата или на главата, занесете я на някоя поляна, турете я, всичко ще тръгне наред. Гледайте да се освободите от вашите неестествени мисли.

Прочетете лекцията „Език на природата“ от тома „Път в живота“. Ще направим един разбор идния път. Изпейте една песен. („Благост“.) Колко образа има в тази песен? Благост, която носи светлина и радост. Стари вдига, млади дига.. Младите и старите като вдига еднакво ли стават? Третият образ болни милва, здрави радва. Като пеете трябва да дадете съответна динамика на образите.

Казвате: Справедливост. Справедливостта има друг ритъм. Милосърдието има друг ритъм. Справедлив е един човек. Справедливият човек без милосърдие е сух, костелив, прибрани са устните му, стиснати, стегнат навсякъде, няма никаква мазнина. Милостивият и справедливият като се съберат дават една хубава форма. Милосърдието дава органически линии на костеливия човек, става красив. По някой път някой иска да затлъстее. Трябва милосърдие. Щом сте справедлив, изсъхвате, справедливостта е суша. Неразбраната справедливост е суша.Ти си взискателен да бъдеш справедлив, неразбрано е. Справедливостта, когато някой пее една песен като дете, както изисква пеенето, то е справедливо.

Когато детето пее като възрастен, не е справедлив. То е идея натоварена.

Ако един възрастен пее като дете, пак е натоварена идея. Вие пишете с трите пръста: всяка мисъл трябва да има Божествен елемент, на големия палец, благородството на първия и справедливост. След като пишеш едно писмо, с какво трябва да завършиш. Няма да се извиняваш, че си зацапал писмото, че си нямал време, че си бързал. Такова извинение да няма. Ако искаш да се извиниш, ще кажеш: Станал съм малко немарлив, писмото ми е нацапано. И аз не се харесвам. Я ми кажи твоето мнение за моето писмо.

Сега как трябва да започне „Благост". Благостта много тихо се пее (пее Благост тихо). Като дойде радост носи, радостта изменя тялото. Човек трябва да бъде весел. Светлина има радостта. В песента не е болен, но недоволен. Недоволен е, в живота не му върви, трябва да внесеш нови идеи и трябва вече да оживее. Казва: Доста съм лежал на туй легло, бил съм здрав, нямаше какво да правя. Сам става. Не показва органическа болест. Хубави идеи внеси в ума. Някой път по нов начин трябва да се изпее, образно.

Има един ритъм, който на мене ми действува много отрицателно. Свирили са турски или български мотиви, много зле се отразяват върху психологията. Като ми изпеят една българска песен, цяла седмица трябва да се оправям, има нещо изкелифещено изкривено в музиката. Една песен много гладко трябва да върви. Българските песни живи са, много активни. Той веднага спре. Дойде класическата, удължаване има. И то е хубаво, но време трябва. Няма време сега. Той има да плаща полица, как ще пее? Алегро. Няма време за анданте. В музикално отношение много мъчно се поправя. (Учителят свири на цигулката си.) Иска някой, аз съм млад (свири весело). Пари имам да плащам, не зная, как да ги платя. Гости имам, не зная, как да ги изпратя. На българите харесвам тихото свирене (Свири.) Това е едно от най-мелодичните. Който го е създал е бил музикант.

Божията Любов носи изобилния пълен живот.

1944_11_17 Най-малкото приложение
От томчето Заветът на Любовта т.2

НАЙ-МАЛКОТО ПРИЛОЖЕНИЕ

Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

Изпейте песента „Аз ще се подмладя“. Де се крие силата на тая песен? Ще кажете, че силата ѝ се крие в подмладяването. Как се подмладява човек, т. е. по колко начина? За подмладяването има само един начин – пътят на доброто. Който влезе в пътя на доброто, само той ще се подмлади. Без доброто подмладяване не става. Злото състарява човека, а доброто го подмладява. Който служи на злото, преждевременно остарява.

Имате буквите „a, n" и „b, n". Буквата „a" означава извор, който извира непрестанно – n пъти; или, човек, натоварен безброй пъти. Буквите „b, n" означават посяване на нещо хиляди пъти. Като влезеш в пътя на доброто, да се подмладиш n пъти. Доброто подмладява, знанието товари. Да придобиваш знание, това значи, да се товариш. Да се подобряваш, това значи, да се посаждаш. В тоя смисъл, чувството е посаждане, знанието е товарене. Ще кажете, че това се нуждае от обяснение. Обаче, силата не е в обясняването на нещата. Ти може да обясниш една работа, но това още не е истината. Под „истина" разбираме това, което можеш да направиш. Ти можеш да обясниш нещо, можещ да свириш, но силата още не е в свиренето. Силата е в начина, по който свириш. Някой взима лъка, започва да свири, маха лъка на една и друга страна. Казват за него, че има широк замах. Широко замахва с лъка, но не знае да свири. От неговия широк замах нищо не излиза. Ако цигуларят не вложи мисълта си в цигулката и в струните, никакъв тон не може да изкара.

Казват за някого, че е добър човек. Добър е той, но няма енергия, нищо не може да изкара. Кой човек е добър? – Който има енергия. Като стисне един камък, отгоре огън излиза, отдолу вода потича. А тъй, само да пренесе камъка от едно място на друго, това още не е доброта. Добър човек е, казват, хвърля камъкът надалеч. Сеячът не прави ли същото? И той взима житото от крината и го хвърля на нивата. – Защо го хвърля? – Идея има. Всеки може да хвърля житото, но трябва да вложи поне малък подтик в него. Ще хвърлиш житото на нивата, а не извън нея. При това, няма да сееш два пъти на едно и също място, все на нови места ще сееш. Ще сееш, И- доброто ще проявяваш.

Къде грешат хората? – В повтарянето на нещата. Караш се на някого, това не е погрешка. Караш му се втори, трети път – там е погрешката. Това

каране вече не е на място. Карай се един път и кажи: Аз посях вече мястото. През лятото ще отидем двамата заедно да ожънем нивата. Думата,карам има нищо общо с турската дума „кара" – черно. Кара и карам това е объркана работа. Кара, черно – значи, човек може да се кара само вечер, когато е тъмно вън. Но, да се караш през деня, на светло, не върви тая работа. Вие трябва да се обосновете, да знаете, защо се карате. Защо се кара човек най-много? Кое е най-хубавото каране? Кажете ми една хубава караница.

Двама студенти по музика се карат. Единият казва на другия: Ти си невежа, нищо не разбираш. Той отговаря: Вярно е, едно време нищо не разбирах; сега започнах малко да разбирам, а в бъдеще ще разбирам още повече. Благодаря, че се скара с мене. От тоя момент започнах повече да разбирам. Ако не беше се скарал с мене, щях да си остана простак. Когато двама приятели се карат, по-учени стават. Какво означава думата „простак"? Тя съдържа няколко елемента в себе си: завързване на плода, узряване на плода и пласирането му. Простакът има условия да завърже, да узрее плода му, да намери търговец, който да купи плодът и да го натовари на кон, да го занесе някъде да се продава. Лошо е, когато простакът няма условия да върже и узрее, или не може да използва условията. Простотията дава сладки плодове, но те скоро загниват и стават горчиви. Ще ядеш тия плодове, докато са пресни, току що откъснати. Някой път искате да се карате с някого, по цели дни и месеци мислите, какво да му кажете. Това ще кажете, онова ще кажете, и времето минава напразно. Изгубено е това време. Като си намисли л да се караш, скарай се един път и свърши по тоя въпрос.

Всичко, което става в света, е добро и на място. Ако не беше така, природата нямаше да го допусне. Щом го е допуснала, на място е. Лошо е за ония, които не го разбират. За ония, които разбират, всичко е добро. Например, през лятото стават големи, непоносими горещини. Лошо ли е това? Ако няма такава топлина, плодовете не можеха да зреят. През зимата има големи студове. Лошо ли е това? Ако нямаше големи студове, микробите щяха да се развиват. А така, студът ограничава развиването на микробите. Някой казва, че сърцето му е изстинало. Радвай се, че е изстинало сърцето ти – микроби нямаш. Ако е много горещо, ще има микроби и ще се явят различни болести. При голямата любов се развиват различни болезнени състояния. Следователно, като се казва, че сърцето на човека е много горещо, или много студено, това са само твърдения. Лош е светът – това е твърдение; добър е светът – и това е твърдение. Значи „n" пъти давате и „n" пъти взимате. Като давате, трябва да знаете, как да взимате.

В Провадийско имало двама съседи – българин и турчин. Българинът дал на турчина осем крини жито на заем. След като плащал турчинът десет години житото, останал да дължи на българина още 80 крини. Работата излязла много сложна. Турчинът плащал дълга си със сложна лихва. За да не попадате в затруднения, следвайте пътя на природата: Взимайте по възможност най-малкото. Само малките величини не се подават на закона на сложните лихви. И в придобиване на знанието, следвайте природата. Не се стремете към придобиване на много знания. Малко знание, но сигурно. Кое е малкото? – Това, което носиш с приятност. – Кое е голямото? – Което носиш с неприятности. Може ли вселената да се повтори „n" пъти? – Не може. Обаче, атомът и молекулата могат да се повторят „n" пъти. Значи, дългът трябва да се плаща на време, за да не се олихвява. Иначе, задачата остава неразрешена. – Докога една задача остава неразрешена? – Докато човек се научи да дава. Щом се научи да дава, той решава задачата си правилно. Ако само взима, без да дава, той прави погрешки. Във взимането се иска голямо знание. Изкуство е да знаеш, как да взимаш.

Сега, какво остана във вас след тия обяснения? Какво разбрахте от лекцията досега? На какво прилича тая лекция? На чаша вода, която изливам в езеро. Ще забележите ли, че водата от чашата е излята в езерото? Станала ли е някаква промяна с езерото? С колко се е увеличила водата му? Станало е някакво увеличение, но почти незабелязано, микроскопическо. Малцина обръщат внимание на такива числа. И вие, като слушате една лекция, не се интересувате, да направите поне един микроскопичен опит. Обръщайте внимание на най-малкото, което се влива във вас. То ще ви ползува. Каквото правите, всичко се отразява върху вас. То се отпечатва върху лицето ви, както рисунката върху листа, на който художникът работи.

Мнозина се занимават, с рисуване, но малцина са истински художници. Някой рисува човешкото лице с къс нос. Без да подозира, той си създава нещастие. Рисувай лице с дълъг нос. И за себе си пожелай дълъг нос. Природата, като види твоето желание, ще ти даде дълъг нос. На кого дава природата къс нос? – На децата. Какъв е клюнът на щъркела? – Дълъг. – Коя е причината, че птичката има къс клюн, а щъркелът – дълъг? Дълго време е мислил щъркелът, какъв клюн да си създаде, за да може свободно да хваща змии, влечуги, жаби. Най после природата му помогнала да си направи дълъг клюн. В това отношение, природата е крайно изобретателна. Тя нагажда всяка форма според условията.

Често разисквате върху проявите на обикновения и на гениалния поет. Коя е отличителната черта на гениалния поет? Той познава добре законите на

речта и ги прилага. Той съчетава думите правилно, затова и мисълта му е лека и логична. Някой обича да поетизира и казва: „Планини високи, долини дълбоки". Това е логично съчетание на думите, защото само при високите планини има дълбоки долини, и при дълбоките долини има високи планини. Срещали ли сте голям човек с къси крака, или малък човек с дълги крака? Това са неестествени съчетания, които рядко се срещат в природата. Искате ли да имате малко тяло с дълги крака? Защо ви са дългите крака? Това е все едно, да искате книжни обувки през зимата. Земята може да е суха, но вън е студено – зима е вече. Искайте неща реални, които могат да се приложат. При това, знайте, че последното впечатление, последната идея, последната мисъл оказват силно влияние върху човека.

Някой е недоволен от себе си, намира, че е грозен. – Защо е грозен? – Когато майка му го раждала, последният човек, когото видяла, бил грозен. Ако последният човек, когото е видяла при раждането на детето си, бил красив, и то ще бъде красиво. Ако някой е учен, причината е същата: като го раждала майка му, последният човек, когото видяла, бил учен. Всяко нещо, което човек среща или вижда в последния час или последната минута на деня, оказва силно влияние върху него. Доброто оказва добро влияние върху човека, злото – лошо влияние. Ако срещнеш милосърден човек, милосърдието се отпечатва в съзнанието ти. Всяка добродетел оказва съответно влияние върху човешкото тяло. Казваш за някого, че е лош човек. Не говори така, защото сам си причиняваш нещастие. Не търси недъзите на човека. Това е последна работа. Само ученият, само силният човек има право да се занимава с погрешките на хората. Като станеш съдия, тогава разглеждай погрешките. Докато не си съдия, нямаш право.

Често разглеждате въпроса, кой е прав и кой – крив. Някой отишъл на лозе, набрал грозде и оставил кошницата си настрана. Минал друг, видял кошницата, седнал спокойно и се наял с грозде. Ще кажете, че той направил престъпление. В какво се заключава престъплението му? Той облекчил товара на другия, кошницата му олекнала. От друга страна, дава му възможност още един път да отиде на лозето, да си набере, колкото иска. Оня, който ял от гроздето в кошницата, се задължава към природата. Никой не може да го освободи от задължението. Външно никой не знае, че си сгрешил, но природата те е хванала вече. Тя гледа, какво правиш, и те държи отговорен. Ти трябва да изправиш погрешката си и да се хармонизираш с нея. Природата е прочела, колко зърна си изял, и очаква да съчиниш от тях една песен. Всяко зърно е нота. Природата те пита: Каква песен съчини? Всеки носи кошница с неразрешени задачи, Всяка семка е една задача. Тя трябва да се посади, да израсте и да даде плод. От плода се познава семката. Също така и мисълта е семка. Като се посади,

дава плод. От плода определяме, каква е мисълта. Казано е в Писанието: „От плодовете им ще ги познаете". Искате ли да познаете, каква е дадена мисъл, посейте я. Хората страдат все от неизпитани работи, от неразрешени задачи.

Често хората, с своите мисли и чувства, обременяват тялото си. Въпреки това, казват за някого, Че е добър човек. За да познаете, кой човек е добър, вижте пръстите на краката му. От отношението между пръстите на краката се познава добротата и разумността на човека. Съвременните физиономисти разглеждат краката, изобщо, а не отношението между пръстите. Вижте, как са устроени пръстите на краката. Те не са устроени, както пръстите на ръцете – отличават се. Човешките крака са построени на друга гама, различна от тая, по която са построени ръцете. Ако приятелят ви е сприхав, причината за това се крие в пръстите на краката. Искаш ли да се сприятелиш с някой човек, иди на баня заедно с него, да видиш устройството на пръстите на краката му. Вие дружите с някого, без да знаете, какви са пръстите му. Ако палецът му е добре устроен, можеш да разчиташ на него. Ако е скъперник или щедър, ще го познаеш по малкия пръст. Безименният пръст показва отношението на човека към красотата. Средният пръст показва, какъв е човек във взимането и даването, т. е. неговата съвест. Показалецът определя обходата на човека. Палецът показва възгледа на човека, дали във всичките си работи се ръководи от идеята за Бога, т. е. има ли някакъв висш закон, който го ръководи, или живее по свои закони. В бъдеще съдията, преди да издаде присъда за обвиняемия, ще прегледа пръстите на краката му. Той няма да търси свидетели, както сега. Пет пръста, пет души свидетели. Те ще определят съдбата на човека. Некултурните народи ще решават делата си по сегашния начин, а културните – по новия начин, по пръстите.

В турско време делата се решавали бързо, по прост начин. Съдията питал обвиняемия : Иване, имаш ли да дължиш? – Имам. – Колко? – Сто лева. – Плати ги! Иван вади парите от кесията си и плаща. Така се свършва делото. Днес делата се протакат с месеци и години. Сегашният човек разглежда своите вътрешни дела по сегашното съдопроизводство: първо ще види, в какво се заключава работата; после ще разисква върху нея, ще отлага месеци и години, докато най после издаде едно решение. Работата е проста. Имаш да даваш пари. Дай ги и свърши. Какво ти струва, като минаваш край сестрата, с която имаш нещо неправилно в отношенията си, да спреш за момент пред нея и да кажеш: Имах към тебе лоша обхода, мислех лошо за тебе, но измених мнението си вече, искам да се подобрим. Кажи така, подай ръката си и отмини напред. Срещнеш друга сестра, към която имаш лоши отношения, спри и нея, кажи ѝ няколко добри думи и забрави лошото. Кажи ѝ, че в лицето ѝ виждаш една добра сестра. – вярно

ли е това? – Вярно е. Досега ти си виж-дал лошото в човека. Започни да виждаш доброто. Живееш десетки години с брата си, роден от същите майка и баща, както и ти, и казваш, че е лош човек. Ако брат ти е лош, тогава и майка ти и баща ти са като него. Те са го родили, но и тебе са родили. Кажи за брата си и за сестра си, че са добри. Кажи, и не се съмнявай в думите си. Ще обясня идеята си. Минавам през едно песъчливо място. Изваждам от джоба си три семки от плодни дръвчета и ги посаждам. Турям им малко тор и си заминавам . След една година те са израснали вече. Поливам ги, наглеждам ги – те се развиват добре. Който мине край мене, казва : Защо насади тия дръвчета тук, да ги тъпчат говедата? Те имат основание да говорят така. Мястото, дето съм посадил семената, не е пустиня. Изобщо, там, дето човек посажда семена, рай става. Място, което не се обработва, пустиня става. Мислиш да направиш едно добро, но отлагаш и се отказваш най-после от него. Ти сам си причиняваш нещастие – доброто място превръщаш в пустиня. Всички хора, които не реализират своите мисли и чувства, причиняват големи пакости на човечеството. Приложи най-малкото! Иначе, ще направиш пустиня в себе си. Посей най-малкото семенце, тури го в действие в себе си. Каквото добро намислиш, приложи го без отлагане. Отлагаш ли, ти сам си създаваш нещастие.

Разговарят се двама християни. Единият пита другия: Кажи ми, защо дяволът е богат? Ще ти кажа. Всеки християнин, който намисли да даде милостиня и отложи, дяволът я взима за себе си. Това, което хората обещават и не изпълняват, става капитал на дявола. Кой каквото не изпълни, отива в банката на дявола. Затова той е богат. Ако хората започнат да живеят добре, ако прилагат доброто, дяволът ще осиромашее. А вие какво правите? Постоянно внасяте в неговата банка, и той забогатява. Той ви залъгва, че ще ви даде, и все нищо не дава. Погледнеш един ден, банката ти фалирала. Аз съм виждал, някой отчупи парче хляб да даде на някого, но му се вижда малко, отчупи по-голямо парче. Друг някой отчупи голямо парче, вижда му се голямо, отчупва от него половината, и тогава го дава. Първият създава своето щастие, вторият – своето нещастие. Който отчупва голямо парче, а дава малко, той създава своето нещастие; който отчупва малко парче, а дава голямо, той създава своето щастие. И първият коригира погрешката си, и вторият я коригира, но в обратна посока.

Допуснете, че някой от вас е раздавач на писма. След като е слушал лекцията, какво трябва да прави. Трябва да раздаде писмата. Ще занесе писмото на човека и ще каже: Имате едно писмо, заповядайте. Значи, след лекцията, ще раздаде писмата на приятелите. Представете си, че някой е получил писмо, в което му казват да вземе първия трен и да тръгне. Раздавачът не дава на време писмото. Близките му го чакат, виждат, че той

не пристига още. Какво трябва да направиш? Да изпълниш задачата си без отлагане.

Сега ще ви дам един съвет: Когато имате някакви проекти, не ги съобщавайте на никого. Кажеш ли проекта си на някого, веднага ще ти отговорят: Тая работа няма да стане. Защо не стават някои работи? Как ще станат? Казваш, че искаш да бъдеш кротък човек. Знаеш ли, какво е кротост? Искаш да бъдеш мек човек. Знаеш ли, какво е мекота? Искаш да говориш разумно. Знаеш ли, какво е разумно говорене? Не е лесна работа да говориш разумно. Това, в което ти не вярваш, не можеш да убедиш и другите да ти повярват. В природата нещата винаги стават, защото, каквото замисли тя, вярва в него и го прилага. Светът може да се обърне с главата надолу, но това, което тя е решила да направи, ще стане. В нея няма отрицателни мисли, че това няма да стане, или онова няма да стане. Там е нейната сила. Че нещо е закъсняло, че не се изпълнило на време, нищо не значи. Тя не се отказва от решенията си.

Мнозина обичат да фантазират, стремят се към неща, които не могат да реализират. Например, някой си въобразява, че може да премести Витоша. Преди всичко. това е невъзможно. При това, хората няма да бъдат доволни от преместването на Витоша. Де ще я преместите? Правилно е човек да се стреми към неща, които могат да се реализират, ако не на физическия свят, поне в духовния. Имате един скъпоценен камък, трябва да знаете, де ще го турите. На кой пръст ще турите камъка? Ако скъпоценният камък е на пръстен, лесно ще му намерите мястото. Някой туря пръстена си на показалеца. Това показва, че трябва да бъде благороден, да има благородство. Ако туриш пръстена на средния си пръст, трябва да бъдеш справедлив. Ако го туриш на безименния си пръст, трябва да се стремиш към красотата. Ако туряш пръстена на малкия си пръст, трябва да имаш правилни отношения към взимането и към даването. Някой човек туря пръстени и на двете си ръце – на всичките си пръсти.

И тъй, не пренасяйте Витоша. Ако направите това мислено, все ще научите нещо, Ще се научите да пренасяте желанията си. Отивате нейде на гости и ви полазва една въшка. Какво ще направите с нея? Турците имат обичай, като хванат въшка, хвърлят я на пода в стаята, или на земята. Но така въшките започват да лазят по човека. Хванеш ли една въшка, занеси я на полето, да пасе трева. Кажи ѝ, че си много зает, нямаш време да се занимаваш с нея. Въшката, като паразит, представя непотребната човешка мисъл, или непотребното човешко желание, които трябва да изнесеш на полето да пасат трева. Само така ще се освободиш от непотребното в себе си. Иначе, трябва да го хванеш с двата си пръста – палецът и показалецът,

т. е. между Божественото и човешкото, да го чукнеш и да му дадеш един добър урок. И на вас казвам: Хванете ли една ваша погрешка на врата или на главата си, занесете я на някое поле, да се научи да пасе трева. Като постъпите така, работата ви ще се нареди добре.

Прочетете лекцията „Езикът на природата" от книгата „Път към живота". Следният път ще направим разбор върху нея.

Изпейте „Благост". Колко образа има в тая песен? Говори се за благостта, която носи светлина и радост. Какво прави тя? – Стари и млади вдига. – Старите и младите еднакво ли стават? Още какво прави благостта? – Болни милва, здрави радва. Като пеете, трябва да предавате известна динамика, да изпъкнат образите.

Често се говори за справедливост, за милосърдие. Справедливостта има един ритъм, а милосърдието – друг ритъм. Справедливият човек без милосърдие е сух, костелив, без мазнина, устните му са прибирани, опнати. Ако справедливостта и милосърдието се съберат заедно, образуват красиви форми. Някой иска да напълнее малко. За да постигне това, трябва му милосърдие. Ако си само справедлив, ти си сух, костелив. Сухотата е неразбрана справедливост. Тя прави човека строг, взискателен. Да бъдеш само справедлив, това значи, да пееш една песен, като дете, без изпълнение, без чувство, по буква. Ако детето пее като възрастен, това е неестествено; и ако възрастният пее като дете, пак е неестествено. Ще пееш и като млад, и като възрастен, и като стар. Пишеш с три пръста. Следователно, ще вложиш три елемента в пеенето.

Как започвате песента „Благост"? – Тихо, много тихо. Като пеете „радост носи за душата", ще измените тона, ще станете весели. В радостта има светлина. „Болни вдига" – под „болен" разбираме още и недоволен . Недоволен е, защото работите му не вървят добре. Човек трябва да внесе една нова идея в себе си, да стане и да оживее. Болният трябва да си каже: Достатъчно съм лежал на това легло. Бях здрав, нямаше какво да правя, станах болен. Сега пак мога да бъда здрав. Внасяйте нови идеи в умовете си. Пейте песента по нов начин, с нови образи.

Има един ритъм в природата, който действува отрицателно върху човека. Тоя ритъм се среща и в турски, и в български песни. Като чуя такава песен, трябва да мине доста време, докато се освободя от нея. Има нещо изопачено, криво в музиката, от което тя трябва да се очисти. Някои български песни са живи, активни, бързи. В класическата музика има едно продължаване, забавяне. И това е хубаво, но време е нужно, а сега няма време. Някой има да плаща, полицата не чака. Как ще пее: алегро, или

анданте?
(Учителят свири на цигулка весел, красив мотив. Съдържанието на мотива: „Млад съм; имам да давам, не зная, как да платя; гости имам, не зная, как да ги посрещна”.)

Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

22. Беседа от Учителя, държана
на 17 ноември, петък, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_11_19 Деветте съществени причини
Издателска къща „Жануа-98“

ДЕВЕТТЕ СЪЩЕСТВЕНИ ПРИЧИНИ

XXIII беседа, държана на 19.XI.1944 г. Неделя 10 ч.с.
Изгрев – София

Отче наш.

„Сила, здраве е богатство“.

Ще ви прочета няколко стиха от Евангелието на Матея от 25 глава. В края на века за какво ще бъдат съдени хората. (Учителят прочете от 25 глава от 34 стих до 46 стих.)

„Благост“.

Според мене има девет причини съществени, от които произтича нещастието на хората и девет причини, от които произтича щастието. Има и други работи, но те са съществени, кардинални. Първата причина е незнание какво нещо е Любовта – неизпълнение закона на Любовта. И философите обясняват Любовта. Любовта не трябва да се обяснява. То е един свят, ти трябва да се потопиш в него, да участвуваш в него, да се ползуваш от неговите блага, нищо повече. Тия наши понятия, че Любовта му е голяма, че Любовта му е малка, че Любовта е ангелска, че Любовта е дяволска, те са неразбрани работи. Наука е това. Че и дяволът е ангел, един ангел, който живее за себе си.

Втората причина е Мъдростта, според благата, които са дадени. Третата причина е Истината. Те са от Божествения път. Причината е, че ние не се подчиняваме на Божествената Истина. Мислим, че без Любов може, без Мъдрост може, без Истина може. Може, може, всичко може. Една от втората група причини е животът. Ние не разбираме живота. Ние изискваме от живота това, което не може да ни даде. Защото животът не е заради нас. Животът е поле за Любовта. В живота Любовта се проявява. Ние трябва да слугуваме на живота, за да го разбираме. Ние искаме да участвуваме във всички блага на живота. Втората причина е знанието. Ние не знаем какво нещо е знанието. Какво е знанието. Две съществени качества има в знанието. То носи мисъл и светлина. Туй, което няма в себе си мисъл, туй което няма в себе си светлина, то не е знание. Третата причина е Истината – свободата. Ние имаме едно понятие за свободата, свободен да бъде човек. Два полюса имате. Ако си позволиш да направиш

туй, което е в разрез с истината, ти ще се намериш в едно противоречие. Противоречието ще се прояви в това: Щом нарушиш закона на истината, ти ще се ограничиш. Оттам насетне ще се явят много болезнени състояния. В твоите мисли, в твоите чувства, в твоите постъпки навсякъде специално дали е индивид или народ, или ангел, резултатите са едни и същи. Живот, знание и свобода, те са атрибути, качества на ангелите. За нас нашият физически свят е учение, движение и работа. Един човек, който не знае как да се движи, който взел бастуна, маха го, той е на 20 години, пък бастун носи, той още не е разбрал защо го носи. Теоретически обясняват, че едно време когато маймуните искали да се подигнат, да станат като хората, носили тояги да се изправят. Много добре, ако бастунът ти помага да ходиш. Но гледам някой път на ръката го окачили, не се подпира, някой път го носи под мишницата, някой път върви и го върти.

Първата причина на физическото поле е учението. Ние учим да добием нещо, от което да се ползуваме. Ние искаме да бъдем учени. Знание имаме. Защо ни е знанието? Учението е съществено. Човек, който не се учи, майката, която не се учи, изгубва майчинството. Бащата, който не учи, изгубва бащинството. Братът, който не се учи, изгубва братството. Сестра, която не се учи, изгубва сестринството. Учител, който не се учи, изгубва учителството. Всички трябва да се учат. Някои мислят, че са завършили. Не, не може тъй да се говори. Но щом престанеш да се учиш, ти ще изгубиш всичко. Последната причина е работата. Всяко нещо, което вземеш да го направиш на свят. Миеш паници и казваш: За туй ли съм роден да мия паници. Че за какво си се родил. Някой е слуга, носи едно дете, казва: Затова ли се родих. Че за какво се роди? Считай в дадения случай онова, което работиш за съществено. Имаш едно малко камъче, по-важно от него няма. Нека твоят ум носи една идея непрекъснато. Ти мислиш, да съм някой голям министър. Ако си министър, ще те затворят, ще те съдят, както сега в България ги съдят. И цар да си ще те съдят. Дъщерите съдят майките си и бащите си. Чудното е, че някой казва: Аз така разбирам. Моята похвала, че така разбираш. Всеки човек да постъпи, както разбира. Работиш, може да направиш двадесет погрешки. Ти като свършиш работата, ще я оправиш. И сто погрешки да направиш, не пропускай работата си. Мене ми разправяше един възлюблен за своята възлюблена. Как, казва се строеше нашият живот, но ми каза веднъж мазник, свърши се. Докато не беше ми казала мазник, аз я мислех за ангел и аз бях ангел. Като ми каза мазник, намаза ме с нещо и оттам насетне ми потъмня всичко. Страшна дума е мазник. Какво значи мазник? Туря му повече масло, отколкото трябва. Опасно е. Кажеш на един човек мазник, няма да се мине десет години и той ще ти каже същото, ще се върне при тебе, ще ти каже мазник. Ако питаш де е произходът – ти сам го научи.

Първото нещо: Езикът е като тия плочи, които пеят и свирят. Когато плочата е настанена добре, пее хубаво, но най-първо като се тури, съска, дига шум. Като не е турена на място иглата, ще има разногласие. Човешкият език е тази Божествена игла, която свири всичките песни. Ако той не се тури на място, всичките работи се представят тъй, както не са.

Та казвам: Ние, съвременните хора, живеем при богатите условия. Науката станала толкоз обширна, милиони умове има, които се занимават с всичките области да изследват тайните. Но всичко, което науката е изследвала, има нещо, което не е така достоверно. Вземете някой човек съхне. Богато дете, но съхне. Хранят го, гоят го, но съхне това дете. Коя е причината на туй съхнене. Вода няма детето. Всеки един човек, който изсъхне, няма кой да го обича. Като няма кой да те обича, съхнеш. Някои тлъстеят, в тях има повече вода, отколкото трябва. Кръгло е лицето, трябва да дадат от своята влага на сухите. Не завързвайте приятелство безразборно. Двама влажни не може да живеят. Единият малко сух, другият влажен. Понеже сухият има повече топлина, повече светлина има, на влажния той ще му даде. Та аз ще ви говоря, всичко седи в познаването на нашия ум, от онази област, която се занимава да изучава природата. Всичко зависи от нашето сърдце. Всичко зависи от нашата душа. Хората някой път не знаят, че имат душа, която може да обясним. Да оставим обясненията: Единна ли е или колективна, събрана от много явления. Тия работи не важат. Казвам: Ако ти не слушаш своя ум, който носи светлина за тебе, тогава светът няма да ти бъде приятен. Ти няма да знаеш какво нещо е красота. Ако ти не разбираш своето сърдце, ти няма да разбираш топлината. Топлината произвежда всичките меки и хубави думи. Ако ти не разбираш физическия свят, в който живее тялото ти, ти не разбираш. Принуждаваш краката си, принуждаваш ръцете си, принуждаваш ушите си, всичко принуждаваме. Вечерно време като си дойдете вкъщи, нито си измивате краката, започнат да миришат. Ние се занимаваме със социални въпроси.

Ако българските министри разбираха какво е Любовта; ако българските министри разбираха какво е Божията Мъдрост; ако разбираха какво е Божията Истина, щяхме ли ние да имаме туй положение? Ако българските министри разбираха какво нещо е животът, ако разбираха какво е знанието и ако разбираха какво е свободата, щяхме ли да имаме туй положение? Погрешката на министрите седи ето в какво: Те мислеха да оправят света с движение, с учение и с работа. Светът с движение, с учение и с работа не се оправя. Движението, учението и работата това са резултати на Божествения свят. Как ще се движиш? Сега хиляди и милиони хора се движат на бойното поле. Какви са целите им. Те са християнски народи. От невидимия свят как гледат, какъв е моят възглед.

Мислите ли, че онзи възвишен свят, който гледа хората на земята, одобрява положението както сега постъпват?

Но казвам: Тази война се води и вътре в нас. Не съм за външната война. Ти по някой път се разсърдиш и пет милиона клетки измират, стават жертва на твоята сръдня. Не си ли ти, който осакатяваш себе си. Цялото ти тяло се напълни с инвалиди. Защо се бият хората? Защото ти се гневиш без причина. Питат ме, някоя жена иска да се развежда. Пита, защо се бият хората. Защото се ожени. Твоята неестествена женитба роди тази война. Трябва да се жени човек. Да се жени то е закон. Да се жени по закона на Любовта, да се жени по закона на Мъдростта, да се жени по закона на Истината, да се жени по закона на живота, да се жени по закона на знанието, да се жени по закона на свободата, да се жени по закона на движението, да се жени по закона на учението, да се жени по закона на движението. Не е туй погрешка. От всичките погрешки, които направихте, ако станете умни, ще спечелите голямо богатство. Защото индуската философия казва: Карма. Да допуснем, че в миналото си бил цар, другите хора, които са около тебе, са били слуги, ти си ги изтезавал, измъчвал. Сега ти ставаш слуга, те стават господари. Какво трябва да правиш? Ти трябва да знаеш, че ти си причината за лошите отношения. Ти ще живееш по най-добрия начин. Каквото наказание ти дадат, ти ще им благодариш, ще кажеш: Аз съм причината. Вие сте много добри хора.

Та сега аз съм за туй: когато законът осъжда един човек, ние няма да го защищаваме, не може да се защищава. Но ние можем един човек, когото законът осъжда, ние да го поддържаме със своята мисъл: Ще се оправи тази работа, не бой се. Изправи погрешките си. Да не съжалява, че законът го съди, но да се радва, че има условия да изправи живота си. Сега в България имаме случай, дето всичките министри, които са правили погрешки, да изправят, каквото са правили. Законът ги осъжда, за да се изправят. Тогава ние всички ще им пожелаем доброто желание да си изправят погрешките. Защото ако светът не си изправи погрешките, не може да живеем добре. Ако ние не си изправим погрешките, не може да живеем добре. Вземете в един оркестър един да наруши нещо в нотите, в такта, в темпото, веднага се изменя цялата хармония. Вещи трябва да бъдат хората. Вие се радвайте, че в България има толкоз министри да ги съдят сега. Ще се поучите от тях. Кой министър каквато погрешка има, тя е ваша. Разните погрешки на министрите са ваши погрешки. Идете научете се от тях. Вие седите на заден план. Трябва да бъдем справедливи, но не жестоки. Трябва да бъдем строги, но милостиви. Да скъсаш нещо, да го счупиш, да го смачкаш, не е нищо. Изял някой една ябълка. Най-първо тази ябълка не е твоя. Ти дигаш шум защо тази ябълка е изядена. Върху тази ябълка са работили слънцето, въздухът, земята, влагата, разни

червейчета, хиляди ангели са работили и ти ставаш господар. Въпрос правиш, че са ти взели ябълката. Че имаш малко право, не отричам. Ние, съвременните хора, сме взели такива прерогативи като Бога. Само Бог може да съди. Само онзи, който люби, може да съди. Само онзи, който е мъдър, може да съди. Само онзи, който обича истината, може да съди. Само онзи, който обича живота, може да съди. Само онзи, който обича знанието, може да съди. Само онзи, който обича свободата, може да съди. Но трябва да обичаме свободата. Когато съгрешиха тия ангели, Господ не ги унищожи, прати ги в огъня да станат мекички. Прати и хората, трябва да се учат от този университет, огнен университет, който изправя всичките погрешки. Казват, че вечно ще бъде. Вечно е сто години. Вечно значи сто умножено на себе си десет хиляди години. Ако не си доволен, тогава един милион на един милион, колко ще бъде? Все-таки ще има край. Но във веки веков значи един век умножен на себе си десет хиляди години. Алегория ви казвам. Онези славеи, които пеят из България, знаете ли кои са те, отде са се научили? Те са прегрешили ангели. Всичките славеи са ангели по за десет хиляди години, наказани да идват да пеят. Дали вярвате е друг въпрос. Хиляда и една нощ е. Ако вярвате, нищо няма да изгубите; ако не вярвате, пак невежи ще останете. Казваш: Ангел ли е, той пее. Той без пари пее и казва на българите: Опичайте си ума вие, българите, десет хиляди години ви пеем, изпрати ни Господ да ви пеем и да ви кажем: И вие ще пеете като нас. Има и други, които пеят, чучулигите и те пеят. Те са по-долу втора категория ангели.

При съвременния век, при големите богатства, които имаме, казвате: Какво ще стане, защо сме (се) родили. Чудно защо си се родил. Родил си се да познаеш какво нещо е Божията Любов; родил си се да познаеш какво нещо е Божията Мъдрост, която носи знанието в себе си; родил си се да познаеш какво е Божията Истина, която носи свобода в себе си. Затуй тия светове са пълни с напреднали разумни същества. Ти гледаш небето нагоре, казваш: Какво ли има. Око не е видяло и ухо не е чуло онова, което се върши там горе – думите на апостол Павел. Казва: Какво има на слънцето? Око не видяло и ухо не е чуло какво има на слънцето. Вие виждали ли сте една слънчева девица, каква светлина има; как е опасана със златен колан, какви дрехи има. Ако видите една слънчева красавица, вие съвсем ще се обезсърдчите. Затуй един ден вие трябва да станете като тях, ще се учите от тях как са придобили. Знаете как живеят красавиците на слънцето. Никога не обиждат с думата мазник, всичко може да кажат, но не мазник.

Сега вземете на български думата „война“, на английски е „уор“, на турски е „мораабе“, много звучна и доста съдържателна дума. По някой път ще минеш от английското „уор“, на български „война“ и на турски „мораабе“.

Всякога войната става по единствената причина, щом кажеш мазник. Кажеш ли мазник и войната става. В българското село Четма, много добри хора – много работливи, овчари са, не обичат да позволяват да се наместват овците. Дошли чужди овци, заклали ги, изяли ги? Хванали един четманец и той казва: Господин съдия, отде да го зная, че е чуждо. Влезе, мислех, че е моя овца, заклах я. Нали знаеш, Господин съдия, ние сме хора говеда, пък вие сте наши братя да ни учите. Език има. Съдията не се досеща, пък ще си преглътне.

Казвам, ние, хората на големите богатства, които нашият ум съдържа, нито един съвременен цар няма такива възможности на земята, както ние, които носим ума си. Ония богатства, които носи нашето сърдце, те са други богатства, богатствата, които носи нашата душа и богатствата, които носи нашият дух, са други. Ние се питаме какво трябва да правим. Ти имаш един мъж с такива богатства, той има някои петна, някои недъзи тук там, трябва да знаеш как да изправиш ума му. Аз ви съветвам, да ви дам един съвет на младите момци и моми. Никога не се жени за мома или мома да се не жени за момък, докато не намериш най-добрата му черта. Като намериш тази черта, дръж я в ума си. Ще живееш, както ангелите живеят. Ако се ожениш без да намериш тази черта, нещастията ще хвърчат едно след друго. Мене ми разправяха за едно българско семейство, бащата пее бас, дъщерята алт, майката сопран, синът тенор. Дойдат вечер, няма да се карат, свирят квартет. Аз бих желал всички български семейства да свирят така, но само за едно семейство са ми разправяли, туй не съм го видял, разправяли са ми. Някой път съм намислил да посетя това семейство. И действително аз зная едно семейство, дето по същия начин живеят. Този пример е модерен, но зная едно семейство, дето много добре си живеят.

Та нас трябва да ни въодушевлява законът, че имаме един ум, който носи светлина в себе си. Това трябва да ни радва. Трябва да се радваме, че имаме едно сърдце, което носи Божествената топлина. Трябва да се радваме на душата си, която носи Божиите блага от хиляди и милиони години. Трябва да се радваме на духа, който ни показва пътя. Какво има да се обезсърдчавате в света. Аз препоръчвам. Ще видим как българите ще осъдят министрите. Аз се интересувам. По Божия закон ще ги съдят. Аз казвам, след като излежат затвора, може да бъде пет години, може да бъде десет години, не вярвам да е по-долу от десет години, защото както аз виждам, някои работи ще се съкратят. Десетте години ще се съкратят, петте години ще се съкратят, бесилките и те ще стане нещо, ще изгният въжетата. В турско време като бесят някого и се скъса въжето веднъж, пак го бесят, но ако се скъса втори път, вече трети път не го бесят, казват: Бог не позволява. Сега модерните съвременни хора и сто пъти го бесят.

Казвам: Радвайте се на вашия ум, радвайте се на вашето сърдце, радвайте се на вашата душа, радвайте се на вашия дух. Тогава Любовта, Божията Мъдрост, всичкото онова добро, което може да направите, направете го. Като излязат тия министри, кажете: Поздравляваме ви, че изправихте всички погрешки на българския народ и за бъдеще елате да живеем заедно. Да живеем според както Любовта изисква. Ние трябва да знаем, заинтересувани сме. Благата на един народ, благата на едно семейство, на един човек зависят напълно от състоянието на неговия ум, от състоянието на неговото сърдце, от състоянието на неговата душа и неговия дух. То е важно сега. Ако умът ти няма туй възвишеното състояние, ако сърдцето ти няма, ти не може да се освободиш от ония неприятности, с които е пълна природата. Та в модерния свят вземете християнството. Християнските народи, да оставим народите, вярващите християни, православни, католици, протестанти не са дошли до идеята да си подадат ръка, да кажат: В името на Бога, в името на Исуса Христа да си подадем ръка. За своите лични теории как се спасява човек, как спасил Христос света и т.н. ще ги оставим. Досега те седят непримирими.

Христос казва: Онези от вас, които сте нахранили Христа, добре сте направили. Някои от вас, които сте го напоили, добре сте направили. Някои от вас, които сте го приели като странник, добре сте направили. Някой болен бил, посетили сте го. В тъмница бил, посетили сте го, добре сте направили. Аз още като видя някой певец или цигулар, като видя как е построен, зная как ще свири или как ще пее. Щом видя, че е строен, пее човекът. Християните са скромни, казват: Много не сме учили. Не, не, ти ще учиш, ти ще идеш да пееш. Без да се учиш, хич не излизай да пееш. Аз ви казвам: По музиката, за да реша един български мотив мене ми взе 40 години. Чаках го, разреших го. Оттам насетне на българските музиканти тръгна напред. Няма да им казвам, какво съм разрешил, имах търпението да го разреша. Решавам по един начин, по друг начин, оставя го. Казвам решен е този мотив. След 40 години в сегашните времена, напълно го разреших. Казвам решен е този мотив. След 40 години в сегашните времена, напълно го разреших. Казвам: На българите работите им ще се оправят. Ако не беше се разрешил, нямаше да се оправят. Понеже се разреши, ще се оправят работите и вашите работи ще се оправят. Често мислех да скъсам, да не се занимавам, нещо ми казва: Не, не. Пак решавам, решавам, пак ми иде да скъсам. Нещо казва: Чакай. Казвам: И вие има да разрешите една хубава задача на вашия ум, една задача на вашето сърдце, една задача на вашата душа и една задача на вашия дух. Цялото човечество ще има полза. Полза принася. Казвам: Вашите задачи от 40 години, които имате, някои от вас искате да късате. И аз мислех да скъсам, но още по-лошо. Няма какво да късаш. Може да кажеш: С други работи не може ли

да се занимавам. Че какво беше. Една българска песен, една българска игрива песен какво ще разреша. Чрез тия игривите песни иде животът. Без българските игриви песни не може да влезе животът. Тъжните песни са насъбраното богатство да се яде и пие. Като дойдем до българското алегро, то е българинът, който работи, изважда богатство. Казва: Игрива песен. Аз харесвам българина, някой път е безкористен. Кръстникът венчава шопа. Казва: Ще играеш, без да викаш ихуху. Ако не кажеш ихуху, ще ти дам една крава с телето. Играл шопът до половината и казва: Кръстник, ритам ти кравата и телето и извикал ихуху. Нека си играе, нека си каже ихуху! Не ми трябва кравата и телето, ихуху. Да се освободи. Оставете вашите крави и телета и кажете ихуху! Да се свърши въпросът. Оставете стария начин на извинение. Казва: Извини ме. Това не е извинение. Откъснеш плода от градината на човека, мини след това и му кажи: Един ден минавах от тук и откъснах един плод. Връщам ти го по-хубав. То е извинение. Зачитаме свободата. Извинете, по-хубав от вашия връщам. Той ще търпи човек, може да търпи, но и аз трябва да бъда благороден да си поправя погрешката. Казвам: Ние трябва да зачитаме мислите на хората, съществените мисли. Една мисъл има в човешкия ум. Трябва да зачитаме човешките желания, Божествени желания има. Трябва да зачитаме онова, което Бог е вложил в човешката душа и тя е една хубава написана книга. Хубаво трябва да четете. Като четете, не цапайте тази книга.

Да допуснем сега, че имате главоболие. От малко светлина е. Имате коремоболие. От малко топлина е. Каквато и друга болка да имате, намаляла е силата в тялото ви. Що е ревматизмът? Ненужен товар в ставите. Мазнини има в гръбначния стълб, не работи. За да бъдете здрави, на гръбначния стълб има дванадесет чифта отвора, от които излизат нервите по цялото тяло, образуват се мазнини в тия отвори и не може да излиза енергията. Затова заболяват някои органи, някой път се ражда парализа. Излагайте гърба си на слънцето. Турете най-хубавите си мисли, да се отворят тия врати навсякъде да тече енергията. Заболи ви глава, моли се, намери погрешките си. Главоболие имаш, намери погрешката си. Боли те коремът, намери погрешката си. Някой път ще идеш при лекарите да ти (кажат) погрешката. Ще платиш, ще ти кажат погрешката. Лекарят казва, че си ял чесън, чесън. Чесънът е лечебно средство. Ял си лук, лук. Лукът е лечебно средство. Ял си праз, праз. Празът е лечебно средство. Не може само праз.

Казвам: Когато срещнете един човек, нека се отличава с това, човекът е щедър, ти храниш една отлична мисъл за него. Не тъй да гледаш, но много хубаво да чувстваш, той като те погледне, човекът носи една хубава мисъл за тебе. Казваш: Много хубави мисли, много хубави чувства имаш, отлична душа имаш, носиш един отличен дух. Та казвам: Когато се

обезсърдчите в живота си, кажете: Няма друг като Бога да представя Любовта. Само Той я представя. Единствената Любов, която изтича в света, то е Любовта, която изтича от Бога. Като загазиш още повече, мислиш, че всичките хора са невежи, кажи. Няма друга мъдрост като Божията Мъдрост. Единствената мъдрост, която излиза от Бога, носи знание. Ние сме за онзи Господ, Който ни изпраща светлината си, не за онзи, за който са писали пророците, но който ни изпраща всичките дажби, с които живеем, дал ни е материала да си съградим къщите си. Образуването на семействата, раждането на братя и сестри се дължи на Него. Избавянето от хиляди злини в света се дължи пак на Него. И бъдещето, което е начертано, пак е от Него. Той е, на Когото ние дължим всичко. Бързаме да покажем, че имаме добри отношения един към друг. Не да гледаме погрешките, но да слушаме да се изправят погрешките. В света сега иде епоха да се изправят погрешките. За бъдеще да живеем без погрешки. Когато се затъжим за погрешки, ще слизаме в по-низшите светове, да виждаме какви са погрешките. В миналото светиите са ходили в горите да видят вълка как дави овците, да видят какво нещо е лошият живот. Светиите често отивали да погалят вълка и казват: Ако ме обичаш, остави я, не я яж. Ако ме послушаш, може да ти помогна. Ако не ме послушаш, сто пъти ще ти одерат кожата ти.

Та казвам сега: Настоявам върху благата, които Бог ви е дал. Върху красивите умове, които имате, върху красивите сърдца, които не сте виждали, върху красивите души, красивите духове. Издигнете бялото знаме и живейте тъй, както Бог изисква.

Божията Любов носи изобилния пълен живот.

1944_11_19 Деветте съществени причини
От томчето - Заветът на любовта т.3

ДЕВЕТ СЪЩЕСТВЕНИ ПРИЧИНИ

Има девет съществени причини, от които произтича нещастието на хората, и девет съществени причини, от които произтича щастието на хората. Всички останали причини са второстепенни, но деветте са съществени, кардинални. Първата съществена причина е непознаването на любовта и неизпълнението на нейния закон. Въпреки това, философите говорят за любовта, обясняват я, но тя не трябва да се обяснява. Тя е свят, в който трябва да се потопиш, да участвуваш в него, да се ползваш от благата му – нищо повече. Човешките понятия за любовта, определянето и като малка и голяма, като човешка и дяволска, това са неразбрани неща. Любовта е наука. И дяволът е ангел, но живее само за себе си.

Втората съществена причина е непознаването на мъдростта и на благата, които тя носи.

Третата съществена причина е непознаване на истината и неподчиняване на нейните закони.

Непознаване на любовта, на мъдростта и на истината са трите важни причини за нещастието на хората. Познаването им причинява тяхното щастие. Това са причини от Божествения свят. Някой мисли, че може и без любов, и без мъдрост, и без истина. Може и без тях, но последствията са лоши.

Втората тройка от съществени причини са неразбирането на живота, на знанието и на свободата. Като не разбират живота, хората изискват от него това, което той не може да им даде. Животът е за вас, той е за любовта. Вие трябва да слугувате на живота, за да го разберете. Искате да се ползвате от благата на живота, без да го разбирате. Това е невъзможно.

Всички говорят за знанието, без да го разбират. Какво носи знанието за човека? Мисъл и светлина. Това, което не носи мисъл и светлина, не е знание.

И за свободата се говори, без да я разбират. Едно искат хората – да бъдат свободни. Какво е, всъщност, свободата? Свобода без познаване на истината е невъзможна. Който си позволи да направи нещо в разрез с истината, ще се намери в голямо противоречие, т. е. в голямо ограничение. Ограничението причинява ред болезнени състояния в мислите, в чувствата

и в постъпките на човека. Всяко ограничение, което се отнася до човека или до ангела, до индивида или до народа, причинява едни и същи резултати.

Живот, знание и свобода са атрибути на ангелите. Те имат отношение към духовния свят. Физическият свят, обаче, е за хората. Към тях се отнася третата категория съществени причини: движение, учение и работа. Който не знае, как да се движи, сам си причинява нещастие. Млад, 20 годишен човек, взел бастун, маха го на една и на друга страна. Той не разбира, защо носи бастун. Отде е произлязъл бастунът? Някои учени казват, че едно време, когато маймуната искала да се изправи на два крака, носела тояга, на която се подпирала. Добре е да носиш бастун, но ако ти помага в ходенето. Някой закачил бастун на ръката си, но не си служи с него; друг го носи под мишница; трети го върти във въздуха.

Втората съществена причина за нещастието или щастието на човека се дължи на неразбиране или разбиране смисъла на учението. Човек учи, за да придобие нещо, което да го ползва. Някой иска да бъде учен, да има знание. Защо му е знанието? Учението е съществено. Който не се учи, всичко изгубва. Ако майката не се учи, изгубва майчинството. Ако бащата не се учи, изгубва бащинството. Ако братът не се учи, изгубва братството.

Ако сестрата не се учи, изгубва сестринството. Учител, който не се учи, изгубва учителството. Всички трябва да се учат. Някой си мисли, че е свършил всичко. Така не се мисли, нито се говори. Щом престанеш да учиш, ти ще изгубиш всичко.

Последната причина е работата. За да не бъдеш нещастен, работи с любов. Каквато работа започнеш, трябва да вложиш в нея любов. Миеш чинии и казваш: За това ли се родих? Че за какво си се родил? Слуга си в един дом, носиш дете на ръце, казваш: За това ли се родих? Считай, че работата, която вършиш в даден момент, е най-важна. Носиш едно малко камъче – това е най-важно за теб.

Непрекивно носи в ума си една идея. Ти искаш да си голям човек, министър, за това мислиш постоянно. Ако си министър, ще ти намерят някаква вина, ще те затворят и после ще те съдят. И цар да си, пак ще те съдят. Дъщерите и синовет съдят майките и бащите си. Ще каже някой, че така разбират, така постъпват. Похвално е това. Нека всеки постъпва според разбирането си. Като работиш, ще направищ много погрешки, но като свършиш работата си, ще ги изправиш. И сто погрешки да направиш, не се отказвай от работата си.

Един млад човек разправяше за своята възлюбена: Докато не бяхме си казали една лоша дума, животът ни вървеше добре. Един ден моята възлюбена ме нарече мазник. От тоя момент животът ни се развали. До това време аз я считах ангел, и аз бях ангел. Откак ме нарече мазник, като че ме намаза с нещо, и животът ми потъмни. Страшна е думата „мазник". Какво означава тя? Намазали човека повече, отколкото трябва. Опасно е да наречеш някого мазник. След време и той ще те нарече мазник. Какъв е произходът на тая дума, отде иде, това сами ще разрешите.

Какво представя човешкият език? – Грамофонна игла, която пее и свири. Когато иглата е добре настанена, добре свири и пее; докато се нагласи, чува се шум, съскане. Възпитаният човешки език е Божествената игла, която се движи по плочата. Ако иглата не се постави на място, работите стават така, както не се очакват. Тури ли се на място, работите вървят добре.

Мнозина се оплакват от живота, защото не го разбират. Те се намират при богати условия, които не могат да използват. И съвременната наука е богата. Всички човешки умове се насочват към различни областа на науката, но много от нейните изследвания не са достоверни. Например, някое богато дете, добре гледано и хранено, постоянно съхне. Коя е причината за това, малцина знаят. Причината е липсата на вода в неговия организъм. Всеки човек, който съхне, е лишен от любов, няма кой да го обича. Някой човек затлъстява много. – Защо? – Има повече вода, отколкото трябва. Той трябва да даде малко влага от своята на сухите хора. Като знаете това, не свързвайте приятелство безразборно. Двама пълни, дебели хора не могат да дружат, Единият трябва да бъде пълен, а другият – слаб; единият да има повече влага в организма си, а другият – по-малко. Сухият има повече светлина, по-малко топлина; пълният има повече топлина, по-малко светлина. Като дружат, те си помагат взаимно.

И тъй, всичко зависи от ума, от сърцето и от душата на човека. Мнозина не признават съществуването на душата. Това не е важно. Ще разисквате върху въпроса, единна ли е душата, или колективна; сбор от много явления ли е, или само отделни факти и явления. И това не е важно. Едно е важно: да слушаш своя ум, който носи светлина; ако не го слушаш, животът ти не е приятен, не знаеш, какво нещо е красотата. Ако не познаваш сърцето си, не знаеш, какво нещо е топлината. Топлината произвежда мекота. На нея се дължат нежните и меки думи. Ако не познаваш физическия свят, ти не разбираш тялото си, не знаеш законитв, които го управляват. Ти насилваш ръцете, краката, очите, ушите си, без да мислиш за последствията. Вечер, като се върнеш от работа, не мислиш за краката си, да ги измиеш, да облекчиш положението им. Хората се занимават със социални въпроси, а оставят настрана близките до тях въпроси – до своя ум, сърце и тяло.

Всеки трябва да се ръководи в живота си от любовта, мъдростта и истината; всеки трябва да се ръководи от живота, от знанието и от свободата; всеки трябва да учи и да работи. Ако българските министри разбираха, какво представят Божията любов, мъдрост и истина, положението щеше да бъде друго. Ако българските министри разбираха, какво нещо е животът, знанието и свободата, положението щеше да бъде друго. Погрешката им се заключва в това, че те мислеха да оправят света с движение, с учение и с работа. Светът не се оправя така. Движението, учението и работата са резултат на Божествения свят. Как трябва да се движи човек? Днес хиляди и милиони хора се движат на бойното поле. Каква е целта им? Как гледа невидимият свят на войната, която сега става между християнски народи? Одобрява ли постъпките им?

Днес войната е външен процес, но тя става и вътре в човека. Никой се разгневи и в един момент на тоя гняв стават жертва пет милиона клетки. Ти, човекът, не се ли осакатяваш сам? Цялото ти тяло е пълно с инвалиди. Питате: Защо воюват хората? Питам: Ти защо се гневиш без причина? Някоя жена иска да се разведе с мъжа си, а същевременно ме пита, защо хората воюват. Понеже нейната женитба е неестествена, затова и хората воюват. Неестествената женитба създаде войната. – Трябва ли да се жени човек? – Женитбата е естествен процес, но човек трябва да се жени по закона на любовта, по закона на мъдростта и по закона на истината. Човек трябва да се жени по закона на живота, по закона на знанието, по закона на свободата. Човек трябва да се жени по закона на движението, по закона на учението, по закона на работата. Който не се жени по тия закони, греши. Не е лошо, че греши човек, но той трябва да се ползва от погрешките си. Като изправя погрешките си, човек поумнява. С поумняването си, той печели голямо богатство.

Според индуската философия, погрешките имат отношение към човешката карма. И царят, и простият човек грешат. Някой цар изтезава, мъчи слугите си, без да мисли за последствията. В бъдеще царят ще стане слуга, а слугата – цар. Трябва ли да пита тоя слуга, защо господарят и близките му се отнасят лошо с него? Не търси причината отвън, в другите хора, но я потърси в себе си. Едно време, когато си бил цар, ти си измъчвал слугите си. Днес те ти отговарят по същия начин. Днес, както и да се отнасят към теб, ще благодариш и ще знаеш, че ти си причина за всичко. Като знаете това, от всички се иска добър живот.

Закон е: когато съдят някого, ти не го защищавай. Само един начин има, по който можем да му помогнем: да изпратим мисълта си към него, с пожелание да изправи погрешката си. Щом изправи погрешката си,

работата се нарежда добре. Не съжалявай, че законът те съди; радвай се, че имаш условия да изправиш живота си. Сега законът съди министрите, за да изправят погрешките си. Ние ще изпратим своята добра мисъл към тях да изправят погрешките си. Ако хората не изправят погрешките си, не може да се говори за добър живот Ако и ние не изправяме погрешките си, не можем да говорим за добър живот. Ако един от музикантите на оркестъра наруши нещо в свиренето – не спази такта, темпото, или вземе една нота вместо друга, цялата хармония се изменя. Опитни трябва да бъдаг всички музиканти. Опитни трябва да бъдат всички хора в своите работи. Поучавайте се от това, което става днес в България.

Помнете : погрешката на едного е погрешка на всички. Погрешката на един от министрите, или на всички министри е и ваша погрешка. Учете се от всички. Сега вие сте на заден план, никой не ви съди. Затова, като съдите, бъдете справедливи, но не жестоки. Бъдете строги, но милостиви. Нищо не е, ако скъсаш нещо, или ако го счупиш, но трябва да знаеш, защо си го скъсал или счупил. Някой изял една ябълка, и всички около него вдигат шум, кой му позволил да я изяде. Ябълката не е тяхна, нито твоя собственост. Върху нея са работили слънцето, въздухът, водата, почвата, червейчетата, а ти ставаш господар на ябълката и повдигаш цял въпрос, кой е посмял да изяде твоята ябълка.

Христос казва: „Не съдете, да не бъдете съдени." Кой има право да съди? – Само Бог има това право. Съденето е прерогатив на Бог. Въпреки това, хората са взели това право. Значи, само оня, който люби, може да съди; само мъдрият може да съди; само истинолюбивият може да съди. Само оня, който обича живота, може да съди; само оня, който обича знанието, може да съди; само оня, който обича свободата, може да съди. Как съди Бог? Когато първите ангели сгрешиха, Бог не ги унищожи, а ги изпрати на земята – в огнения университет, да се учат и възпитават. Тоя университет изправя всички погрешки и прави хората меки. И човек е дошъл на земята да се възпитава, да придобие мекота. Казват, че човек ще се мъчи вечно. Колко време се включва във вечното? Най-много сто години, умножени сами на себе си. Значи, десет хиляди години. Който не е доволен, може да остане на земята повече години, милион години, умножени сами на себе си. Колкото време и да прекарате на земята, все има край.

Сега ще ви говоря алегорично. Питат ме, де са сега ангелите, които едно време сгрешиха. Те са сегашните славеи, пратени на земята да пеят. Ще останат между хората около десет хиляди години, да ги веселят. Дали вярвате в това, то е друг въпрос. За вас това може да е приказка от „Хиляда и една нощ." Ако вярвате в тая приказка, нищо няма да изгубите; ако не вярвате, невежи ще останете. Ще знаете, че славеите са ангели, които пеят

без пари. Те пеят и казват на българите; Мислете, какво правите. Ако не мислите право, ще ви изпратят на земята, като нас, да пеете. Ето, десет хиляди години вече пеем. Не само славеите пеят. И чучулигите пеят, но те са ангели от втора категория.

Съвременните хора имат големи богатства. Съвременният век се отличава с много богатства и блага. Но пак хората се запитват: Какво ще стане с нас? Зашо сме се родили? Чудно нещо, защо си се родил! Родил си се да познаеш, какво нещо е Божията любов, която носи живота; родил си се да познаеш, какво нещо е Божията мъдрост, която носи светлина и знание; родил си се да познаеш, какво нещо е Божията истина, която носи свобода. Любовта, мъдростта и истината са светове, в които живеят разумни същества. Ти поглеждаш нагоре и казваш: Какво ли има на небето? – „Око не е видяло, и ухо не е чуло това, което се върши горе". Това са думи на апостол Павел. – Какво има на слънцето? – Око не е видяло, и ухо не е чуло онова, което става на слънцето. Виждали ли сте една слънчева девица? Виждали ли сте я, как е облечена, с какъв колан е препасана? Ако видите една слънчева красавица и се сравните с нея, съвсем ще се обезсърчите. Ще се учите от нея, за да придобиете и вие тая красота. Някога и вие ще станете като нея. Знаете ли, как живеят красивите същества на слънцето? Те никога не обиждат. Те могат да кажат на човека всичко, но никога няма да го нарекат „мазник". Те не воюват, както хората.

Какво означава думата „война"? На английски война значи „wor", на турски – „мурабе". Звучна, съдържателна е тая дума. Някой път ще минеш от английското „wor" към българската дума „война" и после към турската „мурабе" – Кога става война? – Когато кажеш думата „мазник". В едно българско село, наречено Чатма, селяните имали обичай, като влезе в стадото им чужда овца, да я хванат и заколят. Така постъпил един от тия селяни. Хванал чуждата овца, заклал я и я изял. Дават го под съд. Съдията го пита, защо хванал чуждата овца. Той отговорил: Мислех, че е моя, сгреших. Нали знаеш, господин съдия, ние сме говеда, прости хора. Вие сте наши братя, ще ни учите. Казвам: Език е това. Съдията не се досетил, какво иска да каже селянинът; ако се досети, ще премълчи, няма какво да се разправя с простия човек.

Бъдете доволни от това, което ви е дадено. Какво по-голямо богатство очаквате от богатството на вашия ум, на вашето сърце? Какво по-голямо богатство очаквате от богатството на вашата душа и на вашия дух? Това богатство не може да се сравни с богатството на един земен цар. След всичко това се питате, какво трябва да правите.

Имаш един мъж, който разполага с големи богатства, но има някакви

недостатъци и не знае, как да си помогне. Ти си негова жена, която разполагаш с голямо богатство, но не искаш да му помогнеш. Помогни му да изправи ума си. Изправи ли се, богатството му ще потече. Тогава и двамата ще се ползвате от това богатство. Ако не сте готови взаимно да си помагате, ето какъв съвет ще ви дам. Ако си мома, не се жени, докато не намериш в момъка най-добрата черта на характера му. Ако си момък, не се жени, докато не намериш най-добрата черта в характера на момата. Щом намериш тая черта, дръж я постоянно в ума си. Ще живееш, както ангелите живеят. Ако се ожениш и не намериш тая черта във възлюбения си, или в своята възлюбена, нещастията ще те следват едно подир друго. Разказваха ми за живота на едно българско семейство, дето всички били музикални, пеели добре. Бащата пеел бас, дъщерята – алт, майката – сопран, а синът – тенор. Вечер, като се прибирали от работа, вмвсто да се карат, те започвали да пеят – образували квартет. Бих желал да посетя това семейство, да видя, действителен ли е тоя случай. Бих желал всички български семейства да живеят в пълна хармония.

Въодушевявайте се от това, което имате. Въодушевлявайте се от вашия ум, който носи светлина. Радвайте се на вашия ум, Радвайте се на вашето, сърце, което носи топлина. Радвайте се на вашата душа, която носи Божиите блага от хиляди и милиони години. Радвайте се на своя дух, който ви сочи пътя към Бог. Защо трябва да се обезсърчавате? Радвайте се на всичко, което ви е дадено, и живейте по Божия закон. Всеки човек и всеки българин трябва да живее по тоя закон.

Днес всички българи се интересуват от съдбата на ония, които са под съд. Днес съдят и министрите. Интересно е, каква ще бъде съдбата им. Някои ще осъдят на затвор за пет, за десет и повече години. Както виждам нещата, всичко ще се съкрати: десетте години ще се съкратят на по-малко, петте години също ще се съкратят, бесилките ще изчезнат, въжетата на бесилките ще изгният. Като качат някого на бесилката, въжето ще се скъса и няма да го обесят. Турците, особено старите, спазват следното правило при бесилките. Ако въжето се скъса веднъж, опитват се втори път да качат престъпника на бесилката;, скъса ли се въжето втори път, трети път не окачват виновника на бесилката. Те казват: Бог не позволява да обесим тоя човек. Кога ще вам, но нещо ме караше да продължават». Всеки от вас има да реши една задача на своя ум, една задача на своето сърце, една задача на своята душа и една задача на своя дух. Тия задачи са в полза на цялото човечество.

Мнозина има да решават по една задача, дадена, преди 40 години. Някои искат да я прекъснат, както и аз мислех. Ако я прекъснат, по-лошо ще бъде. Ще кажете, че е трябвало да се занимавам с друга работа. Каква беше

задачата? Да разреша една игрива българска песен. Животът иде чрез игривите песни. Тъжните песни са събрано богатство, което трябва да се яде и пие. Алегрото в българските песни представя българина, който работи, изважда богатството си навън. Казвате: „Игрива песен." Понякога българинът е безкористен. Хубава е тая черта.

Кръстникът венчава един шоп – селянин. После започва хорото. Кръстникът казва на селянина: Давам ти крава с телето заедно, ако играеш, без да викаш „И-ху-ху!" Младоженикът играл, въздържал се, най-после извикал: Кръстник, ритам ти кравата и телето – „И-ху-ху!" Нека си играе човекът, нека си каже „И-ху-ху"! Нека бъде свободен. Той казва: Не ти искам кравата, не ти искам телето. – И-ху-ху!" Откажете се от вашата крава и вашето теле и извикайте „И-ху-ху!" Така въпросът ще се разреши по-лесно.

Откажете се от стария начин на живеене. Ще направиш една погрешка и после ще искаш извинение. Ще откъснеш един плод от градината на някого и после ще се извиняваш. Не се извинявай, но откъсни един хубав плод от твоята градина, иди при съседа си и му кажи: Ведчъж минах край твоята градина, влязох и си откъснах един плод. Ето, връщам ти сега по-хубав. Това значи, извинение. Да зачитаме едни на други свободата си. Той може нищо да не ти каже, да претърпи, но ти трябва да бъдеш благороден, да изправиш погрешката си. Всеки трябва да зачита съществената мнсъл в човека. Една съществена Божествена мисъл има в човешкия ум. Едно Божествено желание има в човешкото сърце. Трябва да ги зачитаме. Зачитайте онова, което Бог е вложил в човешката душа. Тя е красива книга, хубаво написана. Четете тая книга, без да я цапате.

Живейте съзнателно и мислете върху всичко, което ви се случва. Ако страдате от главоболие, причината за това е малкото светлина в ума ви – повече светлина ви трябва. Боли ви корем – малка е топлината ви. Каквато болка и да имате, ще знаете, че силата на тялото ви е намаляла. Що е ревматизмът? – Ненужен товар в ставите. Имате излишни мазнини в организма си, поради което гръбначният мозък не работи правилно. Някои от каналите на гръбначния стълб са запушени, затова нервната енергия не може да се разпределя навсякъде в организма. Като резултат на това състояние се явява парализия. Излагайте гърба си на слънце. Мислете право, да се отворят каналите на гръбначния стълб, да потече енергията по цялото тяло. Следователно, ако те заболи глава или корем, потърси погрешката си. Някой път отиваш при лекар, даваш известна сума, да ти покаже погрешката. Той ще ти посочи, каква несъответна храна си ял, която е причинила болестта ти.

И тъй, когато срещнете един човек, мислете добре за него. Кажете си, че той носи отлична мисъл, отлични чувства в себе си. Той носи отлична душа и отличен дух; Като помислите за него така, и той ще ви отговори със същото. Ако се обезсърчиш в живота си, кажи: Няма друг като Бог, носител на любовта. Единствената любов в света, това е любовта, която изтича от Бог. Ако почувствуваш, че си невежа, без знание, кажи: Единствената мъдрост в света е Божията. Само тя носи знание и светлина. Единственият, Който ни е дал всички блага в живота, Който ни е дал материал за съграждане на къщите ни, това е Бог. Създаването на семейството, раждането на хората се дължи на Него. Избавянето ни от хиляди злини се дължи пак на Него. Светлото бъдеще, което ни очаква, е начертано пак от Него. На Него дължим всичко.

Иде нова епоха за изправяне погрешките на хората. Бъдещият живот е без погрешки. Който се затъжи за погрешките, ще слезе в по-низш свят, да види, какво представят те. В миналото светиите са живели в горите, за да видят, как вълкът дави овцете, да имат представа за лошия живот. Когато светията види, как вълкът дави овца, той се приближава до него, помилва го по главата и му казва: Не яж овцата. Ако ме послушаш, ще ти помогна. Ако не послушаш, много пъти ще одират кожата ти.

Радвайте се на красивия ум, на красивото сърце, на красивата душа и на красивия дух, които имате.

Издигнете бялото знаме и живейте, както Бог изисква.

– Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

23. Беседа от Учителя, държана
на 19 ноември, неделя, 10 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

----

*) Матей 25:34–46.

1944_11_22 Божествени подбуди
Издателска къща „Жануа-98“

БОЖЕСТВЕНИ ПОДБУДИ

XXIV лекция на общия клас, 22.XI.1944 – сряда, 5 ч.с.
Изгрев – София

Отче наш.

„Мога да постигна“.

Кои бяха положенията на миналата лекция?

Може ли да ядете някое ядене, без да остави хранителни части в тялото. То е безпредметно. В какво седи желанието на добрия певец. Да пее на свят. Свирачът, шивачът, каквато и да е работа, човек трябва да знае как да я направи. Сега например може да направите къщата така, така да я поставите, да не използувате лъчите на слънцето. В София малко къщи има, направени хигиенично. Те са затвори, много хубави затвори. Не са удобни за жилища за живеене.

В какво седи новото. Новото седи в противоречията, нищо повече. Там, дето няма противоречия, няма ново, има ново, има противоречия. Когато един се ражда, друг умира, то е новото в света. Старото умира, новото се ражда, конкретно. Вас ви интересува някой път да бъдете силни. Практическото приложение на силата кое е. Ако не си силен, много мъчно ще ходиш, направиш десет крачки, умориш се. Тук се замориш, там се замориш, какво е? Това е безсилие. Сега онези, които слушат обясненията, трябва да разбират. Но които не разбират, тогава след като се обяснят, остават неразбрани. Например, импулсите, които ви подбуждат към знание, не са еднакви във всинца ви. Различни са подбужденията за знание. Епохално вземете, децата в първата възраст имат едно желание, мълчи детето, след това плаче. Инициатива има в него. Стане 10, 15, 20-годишно, започне да се облича, тури си особена форма. Като мине 45, 50, 60, 75 години постоянно се изменя, изменя се и става бамбашка. Казва: Много неразбран живот съм имал. Счита, че животът на детето не е толкова разумен. Среща ме един ден този, който събира парите за електричеството и казва, че часовникът не е определил за три месеца. Три месеца часовникът не е отбелязал нищо. Казвам: Бомбардирали са го. Понеже ние светим, казвам: Развален е. Кой е виноват? Развалил се часовникът, не отбелязва. Това е тяхна работа да го направят да отбелязва. Такъв случай имахме в 66, на часовника един зъб паднал и не отбелязва. Идва този,

който се грижи за електричеството, чуди се, нищо не е отбелязано. Идва втори път, минават 3, 4, 5, 6 месеца, не отбелязва. Казва: Вие никак ли не употребявате електричество. Пък ние горим. Един зъб се счупил, спрял часовникът, не отбелязва. Този зъб в наша полза не отбелязва. Казвам: Ние употребяваме електричество, защо не върви. Часовникът ви е развален, не работи.

Първото нещо основно, съвременният свят се намира в едно болезнено състояние: хората не дишат. Следствие на туй дишане се раждат безброй болезнени състояния, анормални състояния. Има четири–пет начина, по които човек диша. Тогава се оплакват. Ти като дишаш, трябва да чувствуваш радост. Няма единство в дишането ви. Между левия и десния дроб няма хармония в дишането. Сега че не дишате, но как трябва да се диша? Не може да дишаш добре, докато не мислиш добре. Хубавото дишане е свързано с хубавите мисли. Каквито са възвишените ти мисли, такова е и дишането. Има полезни мисли. Коя мисъл е полезна? Една мисъл трябва да носи светлина. Искаш да извършиш една работа. В ума ти няма светлина. Този предмет не ти е ясен. Казваш: Предметът не ми е ясен. Тогава вие ще се намерите в положението на онзи шоп в София, който отишъл да си купи едно кило захар. Захарта струва 25 лева. Отива при бакалина, това било (преди) 10–15 години, 25 лева е била захарта. Казва: Захарта е 25 лв. и 50 лева, 75, на ти още 25, сто лева. Шопът мисли, че му дал 50 лева, пък той не му дал.

Излязъл шопът навън, брои, брои парите, 50-те лева ги няма. Казва: Хубаво го сметна, ами къде са парите. Те са извадени тия 50 лв. Те са фиктивни. Един човек, който в даден случай говори неверни работи, като го претеглиш олеква. Като открадне нещо и го крие; като го теглиш, тежи повече.

Тези енергии чрез дишането трябва да ги приемеш. Всичките блага, които идат чрез светлината, да ги приемеш. Трябва да опиташ трептенията на всеки цвят, който възприемаш. – (фигура) – (1) тази линия каква е, права ли е? Какво е състоянието? Тези кривите линии имат отражение. (фигура) Не е толкоз. идеално това а. А-то е писано така (фигура) то е обърнато М. (фигура) Този е йероглифически знак. В еврейската азбука така пишат, но те нямат гласни (фигура) букви. Гласните букви се подразбират.

Вие срещате един човек, не може да намерите какво да обичате в него, не го харесвате. Един човек като го срещнеш, като те погледне, ти разбираш от погледа какъв е, каква е основната гама, на която той е построен. Вие като срещнете някой човек, обръщате внимание на веждите, обръщате внимание на очите, на ушите, на устата, на ръцете, на неговата стойка, на

позата му каква е. Някой ходи старчески, на всяка стъпка се тръска. Как се изменя вашият ход? По навик на вашите деди вие остарявате, както дедите ви са остарели, както бабите ви са остарели, по същия начин се изкривявате.

(фигура) Някой път такава форма взема гръбнакът ви. Тези линии имат известни дефекти. Когато се пишат буквите, имат всякога дефекти. Има два начина за писане на Д-то (фигура). Кой е по-хубав според вас? Или имате Г и Б (фигура). Каква е тази буква Г? Тази каква е Б? Тази буква Г носи бремето отпреде, а Б-то го носи отпред и отзад. Сега буквата Б носи по-голяма тежест, отколкото буквата Г. Тогава да господаруваш, не е голям мурафет. То е най-малката работа, която може да свършиш. Дойде някой, седне тук на стола. Вземе цигулката, посвири нещо. Като кажеш: Вземи посвири. Ти трябва да вземеш цигулката и да посвириш. За бъдеще господарите няма да заповядват това, което не могат да го направят. Който не може да свири, няма да казва: Посвири. Ако може да свириш на цигулката, вземи цигулката и посвири. Щом не може да свири, той не може да заповядва. Вие всички искате да заповядвате, без да знаете да свирите. Не може. Светът е неустроен, понеже всички искате онова, което не можете да направите. Казва: Не може да играя добре. Малко лъжа е необходима. Как искате тогава хората да бъдат честни. Как ще бъдете честни, когато казвате: Че без лъжа не може. Аз разбирам, виждам дълбоко в езика. Някой път се употребява една дума, че хората лъжат. Човекът не иска да ти каже нещо. Казва: Не ме лъжи, кажи ми къде ще идеш. Какво иска да ти каже. Той иска да иде във Варна, ако ти каже че ще иде, пък не може да иде, ти ще кажеш: Защо ме излъга. Каза, че ще идеш, пък не отиде. Ако не му кажеш, къде ще отидеш, той пак те счита, че го лъжеш. Това не е лъжа. Лъжа е следното: Ти си бакалин, продаваш захар и изядаш от всяко кило две бучки захар. Не е много, че две бучки си изял на едно кило. Но лъжата е един остър нож. Тия двете бучки захар, като влязат в тебе, тя се поставя с острието и деликатните страни на твоя живот започват да се отрязват, не може да функционират. Като влезе туй острие в тебе, конците се отрязват и ти започнеш да страдаш. Две бучки захаря си взел, чудиш се. Питам, защо ще имаш слабост да изядаш две бучки захар, за да ти тръгне назад. Ако туриш две бучки захар повече, ще ти тръгне напред.

Сега съм ви говорил за музика. Светът отвън стана музикален. Външният свят чрез вас като радио научи музиката, научиха се да свирят и пеят, вие не се научихте. Вие чакате вашето радио да се подобри, да стане нещо от вас. Може би ще стане. Казвате сега: Да идем в оня свят. Че какво ще правите в оня свят. Ангелите знаят да пеят. Ти като идеш, каква песен ще пееш. Коя песен вие ще изпеете на райските врата, като ви спрат. Ако ви

повикат за другия свят, коя песен ще пеете. Може би ще пеете „Аз мога да кажа“ или „Аз ще се подмладя“. Все таки ще обърнат внимание. Някои от вас искате да бъдете бели, да бъдете красиви. Хубаво, не е лошо желанието да бъдеш бял, да бъдеш красив. Ако сееш жито на бялата земя, какво ще стане? Значи бялата пръст не ражда хубавото жито, черноземът ражда хубавото жито. Младите момци обичат моми с тънки вежди, практични момци обичат моми с дебели вежди. Какви са характерните черти на тънките вежди. Една мома с тънки вежди може да бъде ясновидка, много интелигентна, досеща се, но не е одарена за материални работи, през пръсти гледа. Казва: Аз хляб не може да меся, за вода не може да ида, слаби са ми ръцете, на лозе да копая не може, други да копаят. С дебелите вежди е друга. Ама с дебелите вежди да не е сухо тялото. Дебели вежди подразбира дебело тяло. Защото веждите дебели, тялото хилаво, то е по закона на наследствеността, има някои анормалности.

Този брат 20 години свири тук. Аз съм решил да направя нещо много хубаво заради него. Какво ще направя? Ще му дам един ден една хубава ябълка. Ако синца бихте му дали по една хубава ябълка, ще прекара зимата хубаво. Казвате: Ха Симеон, свири. Нито на един не му иде на ум да му даде нещо. Дай една хубава ябълка, ще се зарадва човекът. Един ден ще му донеса и ще му дам пред вас една хубава ябълка. И вие като му дадете по една, той ще каже: Струва си да свири човек. Сега ще започне да се разубеждава. Даже онези от вас, които не знаете да свирите, трябва да имате един лък и да си имате една тояжка и да свирите с тях. Като държиш двете тояги, макар и да не знаеш да свириш, ще принесеш известна полза в света.

Гледам сега говорим за идейна любов. Случва се, че идейната любов без да искаш обидиш го с нещо, не си го поздравил, не си му казал една блага дума. Още като те види, иска да кривне на някъде, не иска да те срещне, да те поздрави. Той носи една малка лъжа, наведе се, уж че гледа на земята, за да не те поздрави. За бъдеще когато един брат те обиди, ти ще идеш, ако си певец, ще изпееш една песен, една серенада пред прозореца. Като му изпееш, той да си изправи погрешката. За бъдеще по много начини има, по които човек да прекара доброто, което е скрито в човека. Невидимият свят чака ние да се проявим.

(фигура) Л. Милост

Милостта подир Любовта иде. Колко качества има Любовта? Ти като обичаш някого, туряш въжето в кладенеца, изваждаш вода, носиш една чаша да му дадеш. Като вземеш тази чаша: тя е обърната надолу, ще я измиеш хубаво. После на този човек, като му дадеш да пие вода, като го

гледаш да му е приятно да го наблюдаваш. Някой път човек иска да пие вода. Т-то е материален свят, ще го обърнеш с главата надолу. Ще туриш най-добрия стражар – ер-ът. Някой път нали те заболи гърбът. Що не премахнеш болката? Имате някаква болка в гръбнака. Вижте един дрехар как лесно поправя погрешките на дрехата, каквито и да са. Изведнъж ги поправя. Ние като донесат погрешка, не знаем как да я поправим. Сега вие очаквате бъдещето прераждане. Раждане е хубава дума. Слогът „ра“ е хубав. Ра значи светлина. Радост, която не носи светлина в себе си, не е радост. После аз съм дал как да се поправят погрешки. Да кажем искам да коригирам, някой пее. Няма да му кажа: Не пееш добре. То е обикновено. Казвам: Изпей. Като изпее той, аз вземам пеенката и аз изпявам. Той да сравни. Защото онзи, който даде повече мекота на пеенето, повече яснота, е по-добър певец от онзи, на когото тоновете не са ясни. Гледам тук по радиото говори една жена, говори толкоз ясно, трептенията (са) така отмерени. Мъжът има малко по-заплетен език. Като дойде жената, много ясен език, като ти говори. Всеки един слог като слушам, изпъква пред мене лицето ѝ, очите ѝ изпъкват, веждите ѝ. Мъжът като говори и неговото лице изпъква.

Казвам: Дайте възможност на хубавото, което имате в себе си да се прояви. Всички искате да бъдете красиви. Остарели сте. Да бъдеш красив не е мъчна работа. Не те направила майка ти красив, ти може да станеш красив. Гледам често в село момите намират дефекти на майките си, на бащите си. Хванат тези юрдечки, те имат кадарци. Момата ще погали една юрдечка, натисне я, отскубе ѝ кадареца. Тя вижда, че ѝ липсва нещо. Момата ще тури кадарците на лявата или на дясната страна. Туй ѝ недостига красивите кадарци. Вие носите една роза, къде ще я турите? Розата има съвсем друг характер. Ако откъснеш едно карамфилче, ако откъснеш една роза, съвсем друг характер има. Те са символични неща. Като носи карамфил, обещава едно, като носи роза, обещава друго. Който носи теменуга, обещава трето. Всичките цветя, каквито цветове виждате не обещават едно и също нещо. (фигура) Буквата Р я пишете по два начина. Който пише по единия начин, създава съвсем друг характер в себе си. Който пише а-то така: а, създава женски характер, който го пише така: а, създава мъжки характер. Българин, когато е овчар, той си има една такава гега като р-то, с която хваща овците.

Представете си един човек ви е подарил една хубава песнопейка. Вие десет години сте я носили, не сте отворили да изпеете една песен, не сте се заинтересували.

Тогава какви са вашите проекти? „Да се отвори кухнята“. Програма на живеене: има стая с легло, със столове, баня. Аз по някой път, като искам

да имам столовая, не съм решил да направя, посетя някой богат човек, който има хубава къща, считам, че и аз я имам. Той ме разведе с въодушевление и аз се въодушевлявам. Радвам се. Аз му давам тази стая под наем, аз съм много доволен от стаята. В света не може да прогресирате, докато не се радвате на благата на другите. Като говоря за блага, разбирам гениалност. В Божествения свят добрият живот започва с талантите. Нормалният живот той е предисловие. Радвам се на таланта, който има един човек. Туй, на което човек се радва, той печели всякога. Туй, на което не (се) радва, той не печели. Погледнеш една звезда, не се радваш. Зарадвай се на тази звезда. Тази звезда, като ѝ се зарадваш, ще ти изпрати от своите добрини, каквито блага скрити има, ще ти изпрати. Кой знае какво има? Радвай се, без да знаеш какво има.

Нека да изпеем песента „Аз мога да кажа“. (Учителят пее на разни мелодии „Аз мога да кажа“ няколко пъти.) Старостта не (е) нищо друго освен прах. Аз ви говоря по тия въпроси, по възпитанието: някой път тъп(ан)ът на живота трябва да се бие, прахът да отскочи, да се не събира прах. От праха остаряваме. Полезен е малко прах за дъжд, но тъпанът трябва да се бие. Вие страдате по единствената причина, че остава прах по вас. Да не остава прах върху нас. Защото прахът е, който състарява. Младостта е идеал за работа. Младият човек ще хване някое дете, ще го подигне, ще го помилва. Старият ще го погледне, ще го погали. Казва: Да живееш. И туй е хубаво, не е лошо. Но различават се, младият вземе детето, подигне го, погали го, старият само го погали или го потупа по гърба. Младият ще му даде един голям комат хляб, ще му даде да се наяде. Ние да се оставим от нашите стари привички. Започнат ли хората да те тупат по гърба, твоята работа е свършена. Този, който те тупа по гърба, той те поглади по главата, не върви. Да те вземе човек да те носи на гърба си. Законът на носенето какъв е. Не може да носиш без Любов. Когато човек носи другите хора, чезне. Човекът на Любовта чезне. Майката, която носи своите деца, чезне. Децата печелят. Когато майката няма желание да носи децата, те често заболяват. Ако в майката се зарежда желание да носи детето, до една две години, то е здраво. Желанието да носи детето е здравословно. Желанието да направиш добро, помага. Имайте желание да направите добро. Не да бъде вашето желание голямо, но най-малкото желание. Минеш по пътя, една птичка видиш, извади десетина зрънца из джоба и ги хвърли. Ако 365 деня минаваш и на тия птиченца хвърляш зрънца, ще ти тръгне напред. Вие не виждате дълбокия смисъл. Ако днес не хвърлиш десетина зрънца на нивата, утре други десет зърна, други ден други, те не израстват. Всяка мисъл, всяко чувство, хвърлено на време дава своите плодове. Нещата, които дават плод, те са, които ползуват. Аз ако бях на вашето място, да съм една много красива мома, щях да събера десет грозни моми на угощение. Аз красивата мома ще им дам един хубав обяд.

Педагогически е туй. На себе си ще дам един урок да услужа на всичките. Грозните хора оценяват обяда по-добре, отколкото красивите. Затуй каня грозните, не красивите. Като поканиш красивите, че ябълките не били от добър сорт, че чашата не била добре сервирана. Красивите хора са много взискателни. Когато ги викаш на обяд, трябва да бъдеш гениален. Само гениалните хора може да викат красивите хора. Вие, талантливите хора, ще повикате грозничките.

Първото нещо вие казвате: Ти не знаеш, чакай. Не употребявате „ти не знаеш“. Кажи: Както те виждам, виждаш ми се талантлив. Ще благоволиш ли да изпееш една песен. Ще ми бъде много приятно да изпееш една песен. Тази сестра е певица (обръща се към една сестра), аз съм те слушал на френски да пееш, много хубаво. Спирал съм се по някой път да те слушам. Бъдете свободни. Не искам да ви принуждавам. (Тя казва, че гърлото я боли.) То те спасява. Да бъдем свободни в проявите си. Пението не е лесна работа. Има едно естествено пеене, иде от невидимия свят, особена светлина иде. По някой път пееш и сам си недоволен. Пееш, има нещо, което липсва. Като не липсва, пея хубаво, сам съм доволен. Някой път като пея, времето се изясни. Някой път като пея, времето се заоблачи. Няма какво да се обяснявам. Като се заоблачи, завали дъжд. Пак пението принася полза на хората, те чакаха дъжд. Ако не бях пял, не щеше да вали.

Сега братът свири тук, вие по някой път състарявате го. Как го състарявате. Казвате: Той като остарее, кой ще свири? Пожелайте му, като стане и на 120 години, пак да бъде млад. Казвате: Като остарее, кой ще свири. Сега мисълта не е естествена. Да го поживи Господ, млад да бъде. За опит няколко души да изпеят, аз ще се подмладя. Опити правим. Симеон ще ми по(мо)гне с цигулката. Ако се подмладите, ще заминете, никой няма да остане тук. (Изпяха „Аз ще се подмладя“), сутрин като измивам чашите добре. Аз ще се подмладя като се нахраня добре. Аз ще се подмладя, като напиша писмото добре, като си науча уроците добре, като посрещам добре. Аз ще се подмладя като свърша нещо. Ако не искам да измия чашите, не може да се подмладя. Пее: „Аз ще се подмладя с ралото на нивата, когато нивата изора. Аз ще се подмладя, когато лозето с мотиката прекопая. Аз ще се подмладя, когато посрещам хората добре“. Я изпейте една от най-хубавите песни. Имаме една песен, новият руски химн започва с първия пасаж от нея. Изпейте: „Аз мога да любя“.

Периодическо Божиите подбуждения идат сутрин. Използувайте ги. Не всяко подбуждение е Божествено. Някой път има човешки подбуждения Наричам ги инжекции. Певецът трябва да знае Божествените подбуждения, тогава ще се научи да пее. Във всички работи трябва да бъдем внимателни. Когато дойдат Божествените подбуждения, трябва да

ги знаем. И тях да ги не изпущаме. Не всяко подбуждение е Божествено. Те идат периодически. След тази война ще дойде много хубава музика. Всичките хора, които са измрели, искат музиката да ги утешава. Контраст. Голямото страдание ще извика музиката, хубавите, красивите неща. Ако гениалният певец сам не пее, той привлича със своята мисъл, своите чувства привлича други, които да му дадат поощрение да пее. Ако не може да пее, не може да насърдчи другите. Всеки може да насърдчи другите в изкуството.

Прочете 59 страница от „Път към живота". (Един брат прочете страницата). Да изберем за следния път една песен да се пее. Коя песен да изберем? Изберете една песен, ще ѝ дадете угощение. Като я пеете у вас, ще ѝ дадете угощение. Хайде тази песен „Аз мога да кажа". Като станете да попеете малко. Музиката носи живот и здраве. Поне на ум си пейте, тананикайте. Всеки, който пее, той е кандидат за здравето. Някои казват: И без пеене може. Аз съм за използването на Божиите блага на пеението. Ще ги турим в живота. Вие казвате, че сте остарели. Небето не се нуждае от стари хора. „Ако не можете да станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие". Небето не се нуждае от стари хора, то се нуждае от деца. Вземете сравнението: една мома и един млад момък на млади години вече знаете защо се обличат добре. Имат си нещо на ум. Кога старият на 85, 90 години и той се облича хубаво, какви са неговите намерения. Ако сте в Америка, старият професор на 90 години ще се облече хубаво, ще се обръсне, ще изглади лицето си. Приготвя се него ден да възприеме някоя хубава мисъл, на гости ще му дойдат някои хубави чувства. Като станем стари започваме да носим черни дрехи. Черните дрехи са за болните хора, понеже събират повече топлина. Белите дрехи не са практични. На някои хубавите бели дрехи не им приличат, имат малко енергия в себе си. Като носят бялата дреха, ще я изгубят. Трябва черен цвят или синичък, или смесени цветове. После не си разположен. Когато човек в света е неразположен, свършва повече работа, отколкото когато е разположен. В природата разположен и неразположен, те се редуват като гамите, зависи в каква област. Ако е на физическото поле съвсем гъста среда, песента ще бъде друга. Ако е идеалист или поет, другояче ще пее. Казвам: Както и да пее човек, песента му е полезна за него. Не съжалявайте, каквото състояние и да имате. Радвайте се, понеже туй състояние няма да остане при вас за дълго. Аз веднъж попитах една стара сестра на 85 години: Ако Господ те подмлади и те направи една мома на 19 години, какво ще правиш. Тя се поусмихна: Ще завъртя главата на някого пак. Ще му завърти главата. Искрена беше. Рекох: Сега при опитността, която имаш, ти си преживяла една младост. Тогава ми отговори: Като ме подмлади, ще искам да срещна един умен, добър и благороден момък. То е сближение на хората. Ако си млад и не срещнеш, ти губиш. Ако ти не

може да се срещнеш с ония хора, от които може да почерпиш нещо и те да почерпят нещо от тебе, тогава не се ползуваш. Ние взаимно си помагаме. Всичките хора са реторти. Някой повече, някой по-малко ще даде. Всеки от съдържанието, което има, ще даде нещо от себе си. Никой не живее в света изключително за себе си, живее за цялото. Тази идея трябва да проникне и постепенно да ви стане естествена. Казва: Трябва да пея. Трябва да има за някого да пееш. За кого ще пееш? Трябва да има за някого да пееш, за птиците няма да пееш, за някой човек ще пееш. Пението изобщо като започнеш от 19 до 35 години е най-хубавото пеене. Като започнеш от 35 години нагоре, не върви пението. Например един човек като стане на 40 години, мислим, че той е изгубил от своята гъвкавост. Защото във физическия живот до 19 години младите са гъвкави, голяма пластичност имат в тялото, в движенията. Приятно е да видиш хубаво движение. Това хората го запазват до 35 години. След 35 години майката започва да става критична, загубва тази гъвкавост, вече няма тази гъвкавост, едва се огъва. Обикнете числата 19 и 35, те са крайни полюси. После в пеенето, когато пеете, оставете ръцете си свободни, цялото лице трябва да остане свободно, да няма нищо пресилено. Тъй естествено да бъде. Тялото да добие онази естественост, която е красива. Ние някой път изпускаме работата. Те са уморителни. Вие седите разпуснати. Като се поставиш на краката си, да чувствуваш, че имаш Божествена основа. Като си дигнеш ръцете, да знаеш, че с тях разпореждаш енергията на справедливостта. С очите виждаш истината, с ушите възприемаш мъдростта, с устата – Любовта. Туй всичко се оживява. Имаш всичките добродетели. Тогава ще иск_ какви са. Казва: Не зная какво да правя. Остаряхме. Има едно бюро, в което се продава старостта. Онези, които са остарели, може да я продадат. 20 години, който иска, да продаде. Доста пари ще вземе. Вие казвате: „аржан конте“ [argent comptѝ – фр.]. Трябва да плащаш, когато развивате дарбата. Като се подмладиш, тогава ще плащаш. Като се минат още 20 години, тогава ще ви дадат. На земята старите хора благодарение на младите поумняха. И младите благодарение на старите се подмладиха. Старите действуват за обновяването на човечеството. Младите действуват върху старите за поумняването на човечеството. Подмладяването и поумняването са процеси. Младите поддържат обновителния процес на поумняването. Старите поддържат младостта за работа.

Божията Любов носи изобилния пълен живот.

1944_11_22 Божествени импулси
От томчето - Заветът на любовта т.3

БОЖЕСТВЕНИ ИМПУЛСИ

Изпейте песента „Мога да постигна, що желая."

Каква е основната мисъл от миналата лекция?

Може ли да се приеме някаква храна в организма, без тя да остави своите хранителни елементи, или без да се използва? Всяка храна, която не оставя хранителни вещества в тялото, не ползува човека. В какво се изявява изкуството на добрия певец? – В доброто пеене. Всеки певец, музикант, шивач или какъвто и да е занаятчия, трябва да знае, как да върши работата си. Който не знае, как да приложи изкуството си, може да направи една къща, без да използва слънцето. В големите градове, както и в София, малко къщи са хигиенични. Повечето къщи са големи, хубави, но не са хигиенични – цели затвори са.

Всички хора говорят за новото. В какво се крие новото? – В противоречията. Дето няма противоречия, там новото е изключено! Значи, дето са противоречията, там е новото. Когато един се ражда, друг умира – това е новото. Старото умира, новото се ражда. Искате да бъдете силни. Как се проявява силата практически? Как се познава силният? – В ходенето. Ако не си силен, мъчно ще ходиш. Като направиш десетина крачки, ще се умориш и ще спреш. Тук спреш, там спреш. Какво показва това? – Безсилие. Ако нещата нямат външен израз, каквито обяснения и да се дават за тях, все ще останат неразбрани. За ония, които мъчно разбират, всякакви обяснения остават безпредметни. Който лесно разбира, лесно учи, лесно придобива знание. Ще кажете, че придобиването на знание се нуждае от вътрешни импулси. Вярно е, че импулсът е условие за придобиване на знание, но в различните хора импулсите са различни. Освен това, в различните възрасти, човек проявява различни импулси. Детето, докато е малко, плаче, кряска – това е импулс към ядене. Като израсте, желанието му придобива друг вид – то иска да научи нещо, външният свят го интересува. Щом стане пълнолетен, той започва да се облича добре, обръща внимание на външността си. Като мине 50 годишна възраст, колкото повече остарява, става особен, счита, че е живял безсмислено. Той мисли, че животът на младия е несъзнателен, неразумен.

Съвременните хора минават през различни болезнени състояния. Една от съществените причини за това е неправилното дишане. Не е достатъчно човек само да диша дълбоко, но с радост да диша. Правилното дишане

подразбира пълна хармония между десния и ляв дроб. Не можеш да дишаш добре, ако не мислиш право. Правилното дишане е свързано с правата мисъл. Каквато е мисълта на човека, такова е и дишането му. Има мисли, които са полезни, но някои не са полезни. Всяка мисъл, която носи светлина, е полезна. Каква работа ще свършиш, ако нямаш светлина в ума си? Кажеш ли, че някой въпрос не ти е ясен, това показва, че нямаш достатъчно светлина в ума си. Използвайте въздуха, като носител на блага. Използвайте и светлината, като носителка на блага.

Често се говори за любовта, без да се запитват, какво нещо е тя и как се изявява. Обичаш някого, без да знаеш, какво обичаш в него. Обичаш го, без да знаеш основната гама, по която е построен той. Обръщаш внимание на неговата външност, на неговите очи, уши, уста, нос, вежди, но не знаеш гамата, по която той живее. Наблюдаваш хода му, без да разбираш причината, която го импулсира. Някой ходи като старец, тресе се от една страна на друга. Човек остарява преждевременно по причина на недъзите на своите деди и баби. Някои недъзи причиняват изкривяване, прегърбване на човека, което го прави преждевременно стар.

Как се познава външно старостта? Старият се прегърбва. Гърбнакът му образува крива линия. Такова изкривяване се забелязва и в писане на буквите. Малко хора пишат буквите добре. Някои букви се пишат по два начина, например, буквата Д. Обаче, това е в ръкописната азбука. Някои пишат буквата „д" нагоре, а други – надолу – „д". Ако разгледате буквите „Г и Б", виждате, че буквата „Г" носи бремето си отпред, а буквата „Б" – и отпред, и отзад. Тя носи по-голяма тежест от буквата „Г". Думата „господар" започва с „г".

Значи, не е голямо изкуство да господаруваш. Това е най-малката работа, която можеш да свършиш. Господарят седне на стол и заповядва. Като види някой цигулар, той казва: Вземи цигулката и посвири малко. В бъдеще господарят няма да заповядва на другите да му свирят, но той пръв ще свири. Който не знае да свири, не може да заповядва. Повечето хора обичат да заповядват, без да знаят да свирят. Така не може. И, ако днес работите на хората не вървят добре, причината за това е, че те изискват от другите това, което сами не могат да направят.

Някой казва, че не може да живее без лъжа, поне бялата лъжа не може да избегне. Това е крив възглед. Как можеш тогава да изискваш честност от хората, щом казваш, че без лъжа не може? Какво всъщност е лъжата? Ако някой не иска да сподели нещо с тебе, лъжа ли е това? Той мисли да замине за Варна, например, но нищо не казва. Ти го наричаш лъжец, защото не изказва намерението си. Защо той не казва, че ще замине? Ако

ти каже, а се случи нещо, че не може да замине, ще го питаш, защо те е излъгал. Ако не ти каже, че ще замине, пак ще го наречеш лъжец. Това не е лъжа. Друг е въпросът, ако си бакалин и на всяко кило захар задържаш по две бучки за себе си. Ти не мериш точно. Не са много две бучки, но не си постъпил честно, излъгал си. Лъжата е остър нож. Като задържаш две бучки захар за себе си, с тях заедно влиза и острият нож, който прерязва нежните струни на твоя живот. Щом се прережат тия струни, животът на човека не може да функционира правилно. Конците на живота се прерязват, и човек започва да страда. Изял си две бучки захар, но страданието иде. Ти се чудиш, отде иде това страдание. Взел си две бучки захар от чуждата, и работата ти тръгва назад. Тури две бучки захар повече, за да тръгне работата ти напред.
Често съм ви говорил за музиката. Понеже мнозина от вас сте музикални, вие предадохте музиката и на външния свят. Те, като по радио-вълни, приеха музиката, научиха се да пеят и свирят; някои от тях нищо не научиха. Вие очаквате вашето радио да се подобри, че тогава да придобиете нещо. И това може да стане, но работа се иска от вас. Казвате: Да отидем на оня свят. Какво ще правите там? И там се иска работа. Ангелите пеят и свирят хубаво. Каква песен ще им пееш ти? Ще те спрат пред райската врата и ще искат от тебе да изпееш нещо. Какво ще пееш? Можеш да изпееш песента „Аз мога да кажа" или „Аз ще се подмладя." Ако изпееш песента правилно, ще обърнеш внимание на ангелите. Не я ли изпееш добре, никой няма да ти обърне внимание.

Някой иска да има бяло лице, да бъде красив. Това не е лошо, но белият цвят и красотата трябва да бъдат на своето място. Ако сееш жито на бяла почва, какво ще излезе от него? Бялата пръст не ражда добро жито. Черноземът ражда хубаво жито. Младите момци харесват повече моми с тънки вежди, отколкото с дебели. Практичният момък харесва повече мома с дебели вежди. Кои са отличителните черти на тънките вежди? Мома с тънки вежди е добра ясновидка, интелигентна, досетлива, но тя стои далеч от материалните работи. Тя гледа на тях повърхностно. Тя казва: Хляб не мога да меся; вода не мога да нося; да копая също не мога – ръцете ми са слаби. Ако момата има дебели вежди, друго е отношението ѝ към материалните работи. Дебелите вежди подразбират здраво тяло. Когато веждите са дебели, а тялото хилаво, това е анормалност, която върви по наследство.

Ще кажете, че материалното няма отношение към вас. Не е така. Ако един човек ви свири 20 – 25 години, вие трябва да изразите вниманието си към него. Нека всеки му даде по една хубава ябълка. Пръв аз ще му дам една хубава ябълка, а след мене и вие. Така човек се насърчава, и работата му става по-приятна. Какво струва да дадеш една хубава ябълка на човека и да

го насърчиш? Колкото по-добре свири той, толкова по-добре за вас. Вие ще придобиете разположение към музиката. Достатъчно е да имате любов към музиката, за да допринесете нещо в света.

Ние говорим за идейната любов, към която всички се стремят. И при тая любов, обаче, хората могат да се обиждат. Без да искаш, ще обидиш някого. – Как? – Като не го поздравиш, или като не му кажеш поне една добра дума. Това се случва често, без някаква преднамерена цел. Друг е въпросът, ако съзнателно отбягваш човека. Например, срещнеш някого, когото не искаш да поздравиш и се криеш от него, да не те види, или навеждаш главата си надолу, да не те забележи. Не е важно, какво прави той; важно е, какво ти трябва да направиш. Иди пред прозореца на неговата стая и му изпей една хубава песен. Той ще те изслуша внимателно и ще ти благодари в себе си. Така той ще изправи погрешката си, ще измени поведението си към тебе. Много начини има, чрез които човек може да прокара доброто, което носи в себе си. Разумният свят чака с търпение времето, за да прояви човек доброто.

Доброто, любовта имат отношение към живота. Ще изправяш погрешките си, ще се лекуваш с тях, както шивачът изправя погрешките си чрез иглата. Някой греши, а не знае, как да изправи погрешките си. Много просто – приложи любовта и не мисли за погрешките си. Те сами ще се изправят. – В тоя живот ли, или в бъдещия ще изправим погрешките си? – Това зависи от вас. Мнозина отлагат нещата за бъдещето прераждане. И това не е лошо, но използвайте настоящето.

В думата „прераждане", "раждане" сричката „ра" е добра. Тя означава светлина. Радост, която не носи светлина, не е истинска радост. Любовта изправя погрешките. Ако някой певец не пее хубаво, не му казвай това, не го корегирай, но, след като той изпее песента, изпей я ти. Така той има възможност да прави сравнение и сам да се изправи. Който внася повече мекота и яснота в пеенето е по-добър певец от оня, който няма тия качества. Мекотата е качество на любовта. Чувате някой да говори по радиото – тоновете му са ясни, отмерени, приятно ти е да слушаш. Като слушаш тоя глас, цялото лице на говорителя изпъква пред тебе.

Дайте възможност на хубавото във вас да се прояви. Всеки иска да бъде красив. И старият иска да бъде красив, но се счита стар, обезсърчава се. Да бъдеш красив, не е мъчна работа. Ако майка ти не те е направила красив, ти сам можеш да станеш такъв. Селската мома лесно разрешава тоя въпрос. Ако е недоволна от красотата, която майка ѝ дала, тя ще се накичи с някое перо, да стане по-красива. Хване една юрдечка, погали я малко и отскубне едно от пъстрите ѝ пера, което туря на дясната, или на лявата

страна на главата си. В перото тя вижда онова, което ѝ липсва. Някоя мома се кичи с цветя. Туря една роза на главата си и е доволна. Киченето с рози има друг характер. Дали ще откъснеш роза или карамфил, това са два различни символа. Когато момата се кичи с карамфил, дава едно обещание; когато се кичи с роза, дава друго обещание, а когато се кичи с теменуга, дава трето обещание. Всяко цвете представя нещо специфично.

Както цветята, така и буквите са символи на нещо. Това малцина знаят. Например, буквата „р" се пише по два начина: с гега и със завивка навътре, като раница. И овчарите носят гега, с която си служат, да хващат овцете. Тая гега прилича на ръкописно „р". И буквата „а" пишат по няколко начина. Един от начините представя женски характер, а другият – мъжки характер. Това е предмет на графологията.

Днес повечето хора се занимават с въпроси, които задоволяват техните обикновени нужди. Те искат да имат голяма къща, с няколко стаи, с удобства за живеене. Нужно ли е всеки човек да има къща? Достатъчно е вашите приятели и близки да имат къщи. Щом имат те, и вие ще се ползвате. Когато имам желание да се разположа в една трапезария, отивам при един свой приятел, който има хубава къща, и там прекарвам няколко часа. Той ме развежда из къщата си, и двамата се радваме. Радостта ми е толкова голяма, че за момент забравям, де се намирам. Считам, че неговата къща е моя собствена. Не можеш да се развиваш правилно, докато не се радваш на благото на ближния си като на свое благо. Божественият живот изисква от човека себеотричане. Не можеш да влезеш в Божествения живот, ако не си минал през обикновения. Той е предисловие на Божествения. Като живее добре, човек развива дарбите си. Радвайте се на дарбите си, защото те носят печалби. Радвайте се на дарбите на своите ближни. Ако не се радвате, никакви печалби няма да имате. Виждаш една звезда и не се радваш. Радвай се, за да се ползваш от светлината ѝ, от нейните блага и добрини. Радвай се на всички блага – явни и скрити, от които се ползваш.

Да изпеем песента: „Аз мога да кажа". Защо остарява човек? Защото не пее. Старостта не е нищо друго, освен прах. Пеенето е важно условие при възпитанието и самовъзпитанието. – Как се чисти праха? – Чрез изтърсване. – Как се чисти праха от тъпана? – Чрез биене на тъпана. Често трябва да се бие и тъпанът на живота, за да се махне праха от него. Малко прах е нужен, като условие за образуване на дъжда. Обаче, тъпанът трябва да се бие. Човек страда по единствената причина, че остава прах върху себе си. Не оставяйте прах върху себе си. Прахът състарява човека.

Всеки се стреми към младостта. Тя носи условия за работа. Младият, като

види едно дете, ще го помилва, ще го вдигне на ръце, ще си поиграе с него. Старият ще го помилва само, той няма сила да го носи на ръце. Обходата на младия и на стария към детето се различават. За предпочитане е да имаш обходата на младия, отколкото на стария. Откажете се от старите навици. Ще срещнеш един човек, ще го погладиш по главата, ще го потупаш по рамото и по гърба. Това е стар навик. Започнат ли хората да те потупват и милват, твоята работа е свършена. Каквото правиш, ще го правиш с любов. Докато майката носи детето си с любов, то е здраво. Щом не го носи с любов, и детето заболява, и майката заболява. Защо ще носиш на ръце четири - петгодишно дете? Желанието на майката да носи малкото си дете е здравословно. Всякога имайте желание да правите добро, макар и микроскопично. Отиваш някъде и срещаш на пътя си малка птичка. Бръкни в джоба си, извади няколко зрънца и ги хвърли. Ако 365 дни наред давате зрънца на птичките, работите ви ще се подобрят. Дълбок смисъл се крие в тая обхода към птичките. Ако не хвърляте зрънца на нивата, нищо няма да израсте. Всяка мисъл, всяко чувство, хвърлени навреме, дават добри плодове. Само ония неща ни ползват, които дават добри плодове. – Ще оцени ли птичката нашата обхода? – Ще оцени. Често, красивият човек по-малко оценява нещата. Ако искате да оценят постъпките ви, търсете грозните хора. Дайте един хубав обяд на няколко грозни моми, да разберете, какво значи благодарност. Красивите хора са крайно взискателни. Когато ги каните на обяд, трябва да знаете, как да ги задоволите. За това се иска гениалност. Само гениалният може да кани красивия на обяд. Талантливият може да кани само грозни хора на обяд.

Пазете се от неправилна критика. Пазете се и от отрицателни мисли и думи. Не казвай на човека, че нищо не знае. Не казвай, че не може да пее. Видиш ли някой познат, кажи му: Както изглеждаш, ти си от талантливите. Ще благоволиш ли да ми изпееш една песен? За да пееш, трябва да бъдеш свободен. Да пееш свободно и с любов, това е велико изкуство. Понякога човек се импулсира от съществата на разумния свят, затова пее свободно и с разположение. Особена светлина иде от това пеене. Няма ли импулс, човек пак може да пее, но е недоволен от себе си. Пее, но липсва нещо в пеенето. Когато пееш и си доволен от пеенето, времето се оправя; ако си недоволен от пеенето, времето се заоблачава. И дъждът е на място, но след голяма суша. Пей добре, за да дойде дъжд, да полее земята. За да пее и свири добре, човек трябва да бъде подкрепен от добрите мисли на своите близки. Добрите мисли и чувства продължават живота. Правете опити в това отношение, да се убедите в истинността на думите ми.

Няколко души от вас да изпеят песента "Аз ще се подмладя". Пейте тая песен през целия ден. Като миете съдовете, пейте: „Аз ще се подмладя."

Като се храните, пейте мислено „Аз ще се подмладя." Като пишете, като учите, като посрещате и изпращате гости, пейте „Аз ще се подмладя." Като копаете лозето и орете нивата, пак пейте. Като пеете и работите, ще се подмладите.

Изпейте песента „Аз мога да любя." Помнете: Божествените импулси идат периодически, всяка сутрин. Обаче, не всеки импулс е Божествен. Трябва да различавате човешките от Божествените импулси. Ако певецът различава човешките импулси от Божествените, той пее добре. Това се отнася и за музиканта, и за учения, и за поета. Трябва да бъдете будни, да различавате Божествените подбуди и да ги използвате. Днес времената са сериозни, но след войната ще дойдат добри условия за музика. Големите страдания се нуждаят от музика. Те ще донесат красивите работи. Ако гениалният човек не е певец, със своите светли мисли и чувства той привлича добрите музиканти и певци, които го вдъхновяват. Който пее добре, може да насърчава другите хора; който не пее добре, не може да насърчава. Дойдете ли до изкуството, взаимно се насърчавайте. За следния път изберете си една хубава песен. Ако искате, вземете песента „Аз мога да кажа." Като ставате сутрин от сън, пейте. Музиката носи живот и сила. Тя се отразява здравословно върху човека. Който пее, той е кандидат за здравето. Ще кажете, че и без пеене може. Използвайте благата чрез пеенето и, каквото придобиете, вложете го в живота си. Казвате, че сте остарели, че не можете да пеете. Въпреки това, се готвите за оня свят. Обаче, небето не се нуждае от стари хора. Затова е казано: "Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие." Небето се нуждае от млади хора, от деца. Младите моми и момци се обличат хубаво. – Защо? – Имат някаква идея в ума си. Има стари хора, които също се обличат добре. Каква е тяхната идея? В Америка старите хора се обличат хубаво, като млади. Така те се настройват добре, възприемат хубави мисли и чувства. В България е точно обратно: старите се обличат в черни дрехи, а младите в бели, светли дрехи. Черните дрехи са за болни хора, понеже събират повече топлина. Белите дрехи са за здрави, силни, енергични хора.

Едно се иска от вас: да пеете и когато сте разположени, и когато сте неразположени. Ако неразположението ви е физическо, песента ви ще бъде една; ако неразположението ви е сърдечно, или умствено, песента ви ще бъде съвсем друга. Както и да пеете, при разположение и неразположение, пеенето всякога допринася нещо. Каквото и да е състоянието ви, не съжалявайте. Нищо не е постоянно. Следователно, ако състоянието ви не е добро, лесно ще се смени, няма да остане завинаги при вас. Млад и стар, това са фази на живота.

Веднъж запитах една 85 годишна баба, какво ще прави, ако се подмлади,

стане 19 годишна мома. Тя отговори: Ще завъртя някой млад момък. Искрена беше тя, но не е научила урока си. Казах ѝ: Ти си минала вече тая опитност, друго нещо трябва да пожелаеш. – Тогава ще пожелая да срещна някой млад, умен и благороден момък. – Това има смисъл. Ако си млад, има смисъл да срещнеш добър, умен и благороден човек. Ако си стар, трябва да бъдеш умен и добър, да помагаш на младите. Млади и стари взаимно трябва да си помагат. Хората представят пълни реторти. Повече или по-малко, но всеки трябва да даде по нещо от съдържанието си. Никой не живее само за себе си. Освен за себе си, човек живее и за Цялото. Тая идея трябва да проникне в умовете на всички хора, да стане естествена. Някой казва: Трябва да пея! Трябва да пееш, но за някого ще пееш. Трябва да има за кого да пееш. За птичката няма да пееш, за някой човек ще пееш.

На каква възраст трябва да започне човек да пее? Най-добре е човек да започне с пеене от 19 – 35 годишна възраст. Започне ли да пее от 35 годишна възраст нагоре, работата няма да върви добре. От 35 години нагоре тялото губи своята пластичност, движенията стават по-бавни, тялото е по-малко огъваемо. Приятно е да гледаш пластично, огъваемо тяло, с красиви, хармонични движения. Обикнете числата 19 и 35 като полюси. Като пеете, ръцете, тялото ви трябва да бъдат свободни – да няма нищо пресилено. Естествените, свободни движения предават на тялото известна красота. Пресилените, неестествени движения уморяват човека. Като застанеш прав, не се отпущай, но вземи красива стойка, със съзнание, че основата, на която стоиш, е Божествена. Като вдигнеш ръцете си нагоре, да знаеш, че от тях изтича енергия на справедливостта. Дето погледнеш, да знаеш, че чрез очите си виждаш истината, с ушите си възприемаш мъдростта, а с устата си – любовта. Така всичко пред тебе оживява. Това значи, да даде човек ход на своите добродетели.

Мнозина казват: Остаряхме, не знаем вече, какво да правим. Има едно бюро, което купува старостта. Който се чувства стар, да продаде старостта си. Кой колкото години иска, може да ги продаде. Само така ще забогатее. Който иска да се подмлади, трябва да плаща. Значи, старият може да продаде няколко години, да стане млад. Като продава годините си, плащат му; като се подмладява, той плаща. Старият поумнява, благодарение на младия. Старият работи за обновяване на човечеството. Младият работи за поумняване на стария. Обновяването и поумняването са два процеса, които се взаимно преплитат. Обновявайте се и поумнявайте! Това е задачата на всеки човек.

– Божията Любов носи изобилния и пълен живот.

24. Беседа от Учителя, държана
на 22 ноември, сряда, 5 ч. с., 1944 г.
София – Изгрев

1944_12_06 Най-малката работа
Издателска къща „Жануа-98“

НАЙ-МАЛКАТА РАБОТА

XXV лекция на общия окултен клас,
6.XII.1944 г., сряда, 5 ч. с., Изгрев – София

Добрата молитва.

„Мога да постигна“.

Коя е най-малката работа в света, която всеки може да свърши? Коя е най-лесната работа, дето и царете не се отказват от нея? – Яденето. Той и цар да е, ще поработи.

Съвременните плочи заместиха хората, не се уморяват, цял ден крякат. Действителен певец ако е, не може да го направи. Един певец да го накараш цял ден да пее, ще се умори. Една плоча може целия ден да пее. Да благодарим, че плочите ни заместиха в тази работа. Някои може да коригираме пението на плочите. Един плод зреещ при една плоча, е мършав, той няма сочност в себе си, няма мекота, сладчина. Може да се направи опит. Една майка, която зачне едно дете, да ѝ свирят с плочи и друга майка сама да си пее, или да ѝ свирят с плочи и друга майка сама да си пее или да ѝ пеят на нея, да видим каква ще бъде разликата.

Все-таки най-добрата работа, която свършва в света, е слънцето. Всеки ден иде, то не се отказва. Ако слънцето се откаже, други да дойдат да го заместят, не зная какво щеше да стане. Работата, която ние свършваме, никой не може да я свърши. Казвате: Друг да свърши работата. – Крива мисъл. Има нещо в света, което никой не може да свърши за тебе освен ти сам. То е цената ти. Ако ти се откажеш от това, ти се отказваш от всичките твои права. В песента вие казвате „Мога да постигна“ – да постигнеш онова, което ти (е) дадено като слънцето. Ако един ден се откажеш, работата отиде. Много пъти ние се отказваме от живота. Не искаме някой път да живеем, казваме: Дотегна ни да живеем. Че на някой певец дотегнало пеенето. Всички онези, които не знаят да пеят, на тях ще дотегне. Първото нещо щом ви дотегне в живота, трябва да знаете, че има нещо, което куца.

Сега вие задавали ли сте си въпроса – вие най-високите въпроси сте разрешавали. Всеки един от вас като дошъл на земята, се е готвил за цар и царица. Първото нещо е било това. Като сте влезли, намерили сте този

пост зает, тогава втори, трети, четвърти, намерили сте последния, който сте взели. Има един анекдот: Като отишли източните народи да искат нещо от Господа, най-хубавите работи ги е дал. Турците като видели, че хубавите работи били завзети, казали: Ама че мурафет! – Мурафетът за вас, казал Господ. – Дошли българите и търсили хубавите работи, искали мурафета и той взет, и българите казват: Ама че работа! – Хайде работата за вас. Дошли циганите най-после, търсили първите блага взети, търсили мурафета, търсили работата и тя взета, и казват: Ама маскърлък. – Хайде казва, маскърлъкът за вас. Ние сме смешни, когато сами определяме своята карма. Сега във всяко едно изяснение има нещо вярно и нещо неточно. От това, което ви приведох, 75% не е така, 25% е, което е вярно.

Например някои от вас ви хване ревматизъм. Седите и викате лекар. Пей му. Пей му тази песен „Мога да постигна що желая". Ти пееш, но болестите ги е страх от пеенето. Те си носят памук, турят си в ушите, когато им пееш. Трябва да ги изненадаш, да си извадят памука от ушите. Докато памукът стои, болестта работи. Пропуснали сме в живота много неща. Ние сме се занимавали с най-важните работи, досега сме се занимавали с неща, с които нямаше нужда да се занимаваме. Сега ми иде на ум онзи анекдот: Когато Господ създал света, видял, че съвременното магаре ще бъде нещастно, затова го направил малко животно като заяка, да няма големи нещастия. Като се видяло магарето като зайче, казва: Господи, няма да имам никакво почитание и уважение, всеки ще ме гони. Направи ми голям ръст, малко гласовито, да ме почитат хората. Като съм голямо като зарева ще ме почитат хората. Казва: Да бъде според желанието ти. Първото магаре, което приело този голям ръст, като заревало, обърнало внимание. Писали във вестниците за магарето. Явил се кандидат един градинар, хванал магарето да му пази градината. Пуснал градинарят магарето и то започнало да гони птиците из градината. Изпотъпкало всичко, каквото имало да ги гони целия ден. Дал градинарят първия урок на магарето, че не трябва така да ходи.

Та казвам три неща има, на които трябва да обръщате внимание: ако желаете, желаете да имате един светъл ум, да бъде носител на светлина. Пожелаете да имате едно сърдце, да има тази топлина, в която всичко расте. Под думата добро сърдце разбирам всичките важни блага да могат да растат в един такъв свят. После в един свят, дето царува човешкият ум, топлината и светлината, там нещата са възможни, такъв един всичко може да постигне. Онова, което вършим, има последствия, някои неща са много практични. Мене ми разправяха един анекдот за един адвокат. Имал един клиент дължал доста голяма сума. Адвокатът го научил какво да говори. Отива при съдията и онзи човек казва, имаш да ми дължиш – ама, че го каза. Казва му, ами ти кога ще ми платиш – ама, че го каза. Съдията му

казва кога ще платиш – ама, че го каза. Той пак повтаря имаш да даваш – ама, че го каза, господин съдия. Съдията дал нареждане да го освободят и адвокатът спечелил делото. Адвокатът му казал: Сега спечели делото, какво ще ми платиш? Ама, че го каза. Туй, което ние научаваме хората, те ще ни го кажат. Адвокатът научил този как да изклинчи от закона и този спечелва делото, и после, когато дойде ред да плати на него и на него му отговаря по същия начин.

Сега ни трябва новите работи. Наместо да започваме новите работи, ние остаряваме и сме неразположени. Като млади на 15–20 години криво ляво пеехте, сега някои станахте на 45 години, срам ви е да пеете. На 45 години не смеете да се покажете. Може да ви направят упрек, че не може да пеете. Има ли в света някое същество, което да се срамува (от) яденето? Може ли да покажете едно същество, което да се срамува от яденето. И най-малката пчела да повикате, ще вземе да яде. Като я повикаш, няма да ѝ кажеш как да яде, но тя казва: Аз да ти покажа как трябва да ядеш. Съвременните автори, когато създават един роман, той си избира сюжета, героите, избира характерите, напише един роман. Ако се направи една драма от този роман, трябва да се играе тъй, както авторът е писал. Например в един роман винаги ще турят, че героинята ще припадне. Припадането на героинята авторите го турят, че има голяма чувствителност. Дето припадат хората, не минават вече. По кой път трябва да минеш? В пътя на постижението вие смятате, че всичко е постижимо. Пътят на постижението, както ние го схващаме, не е правилен. Пътят на постижението е най-богатият път, дето никога не осиромашавате от възможности. В този път ти никога не може да кажеш, че еди-какво си няма. Всичко, което търсиш, ще го намериш. Само трябва да дадеш цената. В човешкия живот нещата не всякога се постигат. За всяко нещо има специфично време, което е определено. Не трябва да изпущаме времето, което е дадено. Вземете съвременните поети пишат. Колко хора има в света, които се интересуват от поезия? Може да му говорите поетически. Някои хора са реалисти. Един човек, който е реалист, ще направи баница с много хубаво брашно, ще тури сиренце, реалистично. Някой ще я направи много идеалистично, едва малко ще има. Ти казваш: Имам идеален живот. Съвременният идеален живот е много беден живот. Да кажем: Ти имаш идеята за някоя хубава картина нарисувана. Тази картина в живота още не си срещал никъде. Красивите неща едни други се допълват. Там, дето има допълване между частите в един образ или в едно движение, ние го наричаме реалистично идеалистичен Божествен живот. Под думата идеално в моя ум е когато лицето е гъвкаво, пластично или в моя ум седи, че има повече светлина. Когато се говори за съдържанието, се разбира има повече топлина, или съдържанието има повече хранителни частици. Една храна, която е пълна, силна може да живеем по-дълго време

с нея. Има храни, които не са хранителни.

Най-първо заблуждение ние го внасяме в света. Майката роди едно дете и започне да го възпитава. Докато тя го възпитава, тя го разваля. Никога не възпитавайте един човек. Оставете го да се прояви такъв, какъвто Господ го създал. Ти като го направиш такъв, какъвто ти искаш, сам няма да бъдеш доволен. Сега всички сте недоволни едни от други. Бъдете доволни, че сте такива, каквито сте. Казва: Еди-кой си брат не постъпва добре. Че точно тъй трябваше да постъпи. Как трябва да постъпи? Допуснете, ти си брат и на другия брат си дал едни гащи. Тия гащи са големи заради него. Какво нещастие има, че тия гащи са големи. От големите гащи стават малки. Хванете добър майстор, ще ги поправи, ще стане нещо много хубав. Като се направят за малкото дете едни хубави гащи, ще оставиш и започваш да критикуваш, че му дал големи гащи. Ако му даде малки гащи, пак ще критикуваш.

Ако един брат те остави настойник в живота си да изплащаш неговите дългове, а друг те остави да се ползуваш от неговите блага, кое е по-хубаво, от благата ли да се ползуваш или от недоимъка? Има в живота такива условия. Ако те поканят на първо място, ти не трябва да ядеш пръв. Защото ако ядеш пръв, ще те претрепят. Приготвено е за големи хора, те първи трябва да ядат. Ти трябва да си знаеш мястото. Няма да направите погрешката на един англичанин – дават пример за лакомия. Един господин влязъл в един приют, дето било приготвено ядене за 20 деца, доста големи по на 20 години. Той изял всичкото ядене, което било приготвено за тях, опапал го. Децата остават гладни. Приготвили за 25 души здрави хора угощение, той как влязъл в стаята и опапал всичкото ядене за 25 души. Те са изключителни случаи, то е лакомия. Такива слабости имат хората. Някой иска да стане велик човек, философ, да пишат заради него, поет да стане, какво ли не. От тия големите неща нищо не остава в края на краищата. Кой е доволен от красивите моми? Нито един момък не е доволен. Всеки разправя само страданието от красивите моми. Красивата мома и тя страда от красивите момци. Красотата в един свят, както ние живеем, не е на мястото си. Допуснете, че някой вземе един лотариен билет, пада му се един милион. Вие считате, че е щастие за вас, ако ви се падне един милион. Какво ще направите с милиона? За благотворителност колко ще дадете от милиона? За автомобил ще има, за апартамент ще има, за аероплан, за украшения, за музика, за широки работи. Аз съм видял, че всички човешки проекти са останали недовършени. Хората не са използували благата, които Бог е определил. Ние не сме използували Божиите блага. Туй великото в света ние сме го оставили. Ние се занимаваме с детински работи.

Оставете тия работи. Намираме едно противоречие, как ни е станало, не може да го обясним. Представете си, че една съвременна мома има да избира между един красив и един грозен момък. Според вас за кого трябва да се ожени според сегашния порядък на нещата? Допуснете най-първо една сестра е много уважавана, после казва: Не ме уважават. Коя е причината, че не я уважават. Уважават я, че е млада, готова е да услужи на всички. Сега станала малко установена в характера, казва: Вече установен характер имам. После казвате: Той е много положителен човек. В какво седи положителността. Положителността на водата седи, че не е положителна, тази гъвкавост в нея, дето мине, тя има особен начин, няма правила. Казва: Вече уважение няма. То е тъй уважение няма от външна страна, а от ваша страна? Ние се самозаблуждаваме. Ако дойде един художник, като те нарисува карикатурно, ти ще се заблудиш. Ако следваш неговия път, ще ти внуши. Той може да те нарисува, както не си. Казваш: Как са ме нарисували! Никога не възприемай, както те рисуват. Тъй както не те рисуват, туй приеми. Разправял съм онзи анекдот за онзи американски милионер, на който бил осакатен носът, направил си изкуствен нос. Отишъл в Италия, намерил един велик художник да го рисува. Рисувал го, рисувал го, не може да му направи носа. Милионерът като го постави, бутне го. Онзи гледа, наблюдава, рисува го ден, два, три и казва: Господине, за пръв път срещам такъв случай, не може да нарисувам носа. Казва: Там е белята. Най-голямата бела ми е там. Ние си създаваме един изкуствен характер, който е неустойчив, няма никаква разумност в него. Или другояче казано: Ние се намираме някой път много близо до самите предмети. Във физическия свят сме в една област, не сме на фокус. Във физическия свят не виждаме нещата, както са. Има илюзия. Извън фокуса сме. Всичките неща са нереални. Разправя ми един поет сънувал, писал много хубави работи поетически. Гледа една вечер, сънува няколко мишки влезли при неговите писани неща, гризат поезията. Гледа го на сън, не може да каже нищо мишките да не правят. Не разваляйте това, което сте писали. Тия мишки развалят поезията, той ги гледа, не може да дойде на себе си. Ние, съвременните хора, виждаме всичко се руши, тия мишки ни рушат, не може да си помогнеш. Чувствителността в нас е развита, ние се намираме в съприкосновение. Срещаш един човек. Срещаш един човек, дава си мнението. Хванал си някой път, не харесва пътя. Направил си градина, посадил си дървета, неговият план не съответствува на твоя, намира се в дисонанс. Срещаме се, казва: В какво вярваш? Мене са ме питали какво мисля за Христа. Нищо не може да мисля. То е Негова работа. Какво мисля за Христа. Когато ме нахранят добре, какво ще мисля, че са ми направили добро. Щом не са ме нахранили, както трябва, тогава де е погрешката. Няма да изпадаме в онова противоречие, в което изпаднал един българин. Той набрал едни много хубави череши, избрал най-хубавите, донесъл ги на царя. По път

бръквал и опитвал черешите, най-после останала само една череша. Отива при царя и той го пита как се яде това. Българинът му показал и му казал, че идната година ще му донесе и той да ги опита, сега останала само една да му покаже.

Сега искаме да оправим миналото. Много мъчно се изправя. Да прочетем 175 страница от „Царския път на душата“, да видим може ли да изправи миналото. (Един брат прочете страницата).

Бог е единственото същество, което може да помогне в постижението, което искаш. Той разбира работите най-добре. Ще ти покаже най-добрия път, по който може да стигнеш. В живота Любовта, голямата Любов никой не я постига. Любовта изисква най-малките постижения. Ще потърсим най-малката Любов в света. Аз съм нарекъл малката Любов идеална, Божествена. Правили сме опити. Някой брат пита каква е Божествената Любов. Ти обичаш някого и само зърнеш шапката му някъде и целия ден си весел. Нито лицето си видял, само шапката си видял и си весел. То е Божественото. При духовната Любов ти ще видиш лицето му. После ще се роди желание за физическа любов да се хванете, да се ръкувате. Щом дойде физическата любов, ще се развали работата. Хванеш ръката, студена, хванеш ръката, груба. Някой път стиснеш повече, отколкото трябва. Някой път гледаш някъде. Много са взискателни. Казват: Хората нямат хубави чувства. Казва: Не (ме) погледна хубаво. Аз се чудя как ще определиш, че не са се погледнали хубаво. Аз разбирам. Не ме погледнал хубаво, няма широчина в погледа, на този човек не съм му дал достатъчно светлина. Или някъде съм дал повече, отколкото трябва, и каквото е непотребно.

Та казвам: Ние трябва да имаме характера на онзи дервишин, който срещнал един турски бей и поискал да му услужи с пари. Беят казва: Може, може. Извежда джуздана си, отваря го, вътре лири, меджидиета, черечетата и десетачета. Казва: Вземи си. Дервишинът си взема едно десетаче. Вземи си повече. Казва: Не ми трябва повече. Взема си само едно десетаче. В дадения случай на Божествения джуздан туряме големи суми. Онзи лъч на светлината, който хванеш, възприеми в себе си. То е мощното. Онова топлото чувство, което ти схванеш, то е топлото. Онази сила, която ти дава да имаш постижения, тя е мощна.

Сега преди няколко дни на гости ми дойдоха някои. Казват: Какво ли прави? Като дойдоха с нищо и никакво ме занимават. Човек като започне да боледува, вижда, че това не може да направи, онова не може да направи, няма разположение. Знаеш, колко са мъчителни болестите, не те оставят да спиш. Тамънречеш да заспиш, гледаш някоя мечка изскочила.

Речеш нещо да направиш, мечка изскочила. Пък няма мечка. Речеш друго да направиш, някоя боа изскочила, или запалило се нещо. Един ден седя, слънцето огряло, станало червено, зачервило се, като че гори нещо. Отидох да видя да не се запалило. Пък то е слънчево отражение, няма нищо. Само веднъж имах реално отражение. Толкоз силно. Можеше да изчезне салонът. Имах един гюм турен на котлона. Като се нажежил, запалил се. Ако бях закъснял с половин час, можеше да има аутодафе.

Та казвам: Не разчитайте на дървени работи в света. Защото в света все-таки трябва да те срещне някой, или мъж, или жена или дете. От тази среща зависи твоето бъдеще. Когато Бог избра еврейския народ, изискваше много неща. Оттам дойдоха всичките нещастия. Всичките страдания на евреите се дължат на избора. Те не отговориха на този избор. Ако един професор избира даровит ученик, той иска той да свири хубаво. Ако не свири, той съжалява. Казвам: С години гледам как пеете. Най-първо имаше едно усърдие в пеенето. След туй казвате: Външният свят как пее. Аз не считам, че е голям певец светът. То е изключително. В света това са най-даровитите хора, които Бог ги е изпратил да събуждат спящите същества. Големите певци се изпращат да събуждат хората. Те не са обикновени певци.

Беше смешно. Един брат казва: Ще ми позволиш ли да държа лекции в салона. И за тебе ще бъде по-добре, ще се увеличи публиката. Казвам: Може, може. Той като започна да говори, всинца трябваше да напуснем салона да идем в провинцията. Аз ви говоря иносказателно. Има нещо, което не може да се поправи. Ако при голямата погрешка, която правите, и при най-голямото добро, което правите, и в двата случая ще се спънете. Нещата сами трябва да говорят за себе си. Ако изпитвам един музикант дали свири хубаво и ако имам градина, ще го повикам да свири на дърветата. Аз съм публиката, ще кажа: Свири. Плодовете, които дърветата дадат, ще покажат какъв е музикантът. Плодовете ще зависят от този музикант, който свири. Някой път искате да прекопаете градината. Туй прекопаване зависи от този човек. Ако е майстор, дърветата ще дадат най-хубавите плодове. Противоречието аз го обяснявам: Понеже в света трябва да минете през една от най-опасните зони, дето има обирничество, каквото имаш, ще те оберат. Следствие на това, вие като започнете да наближавате при този нов свят, който трябва да го преминете, вие остарявате, ще се дегизирате. То са преструвки. Като ви погледнат, нито сте красиви, нито имате някакъв изглед. То е само, докато минете през тази област. Като идете в другия свят, веднага ще се подмладите. Та сега всички сте се престорили, скрили сте се, показвате се, че не може да ходите. Аз по някой път гледам, казвате: Учителят къде е. И аз търся един път и аз ще мина. Често учениците в една окултна школа мязат на полковник, генерал. Един

български полковник и генерал в миналата война – разправя ми той – англичаните ни обстрелваха. На генерала гледам треперят му устните и казвам: Господин генерал, как си? – Много добре съм. Много добре е, но устните му треперят, пък и моите устни, казва, ми треперят и двамата треперим. Чудя се, срам ме е, тракат ми зъбите. Не му казвам, че му треперят. Той казва, че е добре.

Та вие сега сутрин като станете 15 минути си определете да мислите върху здравето, да помислите какво нещо е човешкото здраве. Да благодарите на Бога. 15 минути като мислите, после си гледайте работата.

Тази песен, „Мога да постигна що желая", много ми хареса, я я изпейте. (Изпяхме песента).

Когато липсва нещо, е добро; щом всичко имаш, не върви работата. Щом ти липсва нещо, е добре. Щом всичко имаш, това не е добре. Да допуснем десет деца сте, повикат ви на един обяд, наредят се на масата. Кое е важно в яденето. За да опитате един характер да яде между болни и да е доволен от яденето. Между недоволните той е гениален човек да яде и той да е доволен, да може той сам да ги зарази с яденето си. Аз съм виждал такъв характер, на този дава, на онзи дава, всички започнат да ядат. Има музикалност в яденето.

Ние искаме хората да станат добри, че тогава ние да станем добри. Да започнем най-първо с нас, ние да станем добри, че тогава другите да станат добри. Сега за пример, аз ви говоря за неща, които вие не ги забелязвате. Казвате: Той е неразположен. Някой път и у нас минава неразположение. Един богаташ дава най-големите диаманти на най-неспособните, а на способните дава по-малки. Как ще си го обясните? Той знае, че тия големите диаманти няма да останат у тях, те ще хвръкнат. Вие говорите за Любовта. Кой от вас като го посети Любовта, се е възползувал от най-хубавите работи на любовта? Любовта е магическа сила, всичко поправя. Нито един от вас не се е занимавал да използува това, което може да му даде. Как започва песента „Мога да постигна"? Мога да постигна, вземате я във възходяща степен. „Мога да постигна" слизане има, после започва качване нагоре. В песента мислите, че сте намерили възходящия път. Ти като намериш един човек, който те обича, трябва да слезеш до извора, дето извира. Изворът не извира на върха, но в подножието на върха. Ще намериш мястото, дето изтича водата. Любовта извира при най-хубавите, най-скришните, най-скромните места. Противоречията аз ги обяснявам. Ако си един актьор, самата драма ще създаде противоречие у тебе. Ти ще изучаваш много работи в драматичното изкуство, не както ти мислиш, ще играеш ролята, както е писана по всичките правила. Някой цигулар ще

свири парчето според онзи, който създал песента. Песента има известни правила, трябва да се съобразяваш. Та сега аз от вас искам вие да се върнете 25 години назад каквито бяхте. Да се разберем: по 25 години трябва да се върнете назад. Гледам някой старец в тебе. Като изгубил същественото, останали триците. Тия трици мисли как да ги продаде. Има едно особено ходене на тези, които продават триците. Иска да се покаже, че тежест има. Има нещо, което липсва. Евтини са тия трици.

Сега аз бих желал нашата сестра (към Цветана Арнаудова) с движения драматично да изпее за втория път тази песен. Все-таки трябва да знаеш, че ще те охлузят малко. По някой път като седна да свиря, като дойдат критиците, казват: Така не се свири. Как се свири? Че по кой начин? Казват: Намери му пътя. Тъй не се свири. Река да му свиря анданте, не било тъй. Но и сам аз като свиря не го харесвам, на мене ми действува зле, болезнено. Река да свиря алегро и то ми действува зле. Като дойде алегрото, като че съм стар дядо, уморява ме. Как ще му намериш пътя. Допуснете сега, срещаш някоя мечка, какво трябва да направиш с нея? Никакви теории няма, като срещнеш една мечка. Мечката като видиш, отдалече ще се отдалечиш, няма да чакаш да мине край тебе. Съвременните хора преждевременно сме влезли в мъчнотии. Казва: Много съм страдал. Какво си пострадал?

Бях казал на един брат, Славчо Славянски, казах му: Да дойдеш рано, да минем през София. Аз не му казах да избере гориво да бъде чисто. Той направил точно обратното. Иде късно с едно лошо гориво, минем десет крачки и спре моторът. Върти го, върти го, пак направи 20–30 крачки и пак спре. Отидохме дето е сегашната печатница. Дойдоха аероплани, даде се тревога. Като се разбягаха хората, нашият автомобил спря. Върти го, върти го. Всички бягат: в безпорядъка има порядък. В тази суматоха прекръстосвания на всички страни, колко крякане. Някой да те блъсне, отиде всичко. В тази суматоха излязохме навън. Благодарение, че ни дадоха от печатницата 5 килограма по-хубаво масло, че се спаси положението. Ако и то беше калпаво като другото, щяхме да закъсаме. Дойдоха аеропланите, правиха фигури. Ако бяха дошли да хвърлят бомби, не зная какво щеше да стане. Като излязохме по княжевското шосе, една суматоха, бяганица, надпреварвания, надпрепускания, както гърците са се надпреварвали в акропола. Казвам: Колко е трудно да бъде човек тих и спокоен. Този брат потъна в пот, отвсякъде пот излиза от него. Дошла една жена, хванала се за автомобила, иска да влезе, като се отвори, да се спаси. Рекох: Няма място. Ако вярваш на краката си, по-лесно ще се спасиш, отколкото на нашия автомобил.

Има нещо велико в света, когато човек съзнае. Но то е докато се открие на

човека. Докато се открие Великият Божествен Промисъл. Дето казва: Нито един косъм от главата ви не може да падне без Волята Божия. Докато дойдеш да разбереш не един, може би всичките да опадат. Евангелието казва: Един косъм няма да падне без Волята Божия. Ти казваш: То е тъй, но може да опадат всичките ми косми.

В това време питат: Какво ще стане с България. България няма глава да я заболи. Какъв зор е видяла България? Тази България, за която вие плачете, каква е? Казвате: Миличката България. Коя е миличката България. В главата ви седи една идея неопределена, миличката България. То са условията, които са създадени за вас да живеете. Що е България? Условията, които Бог в дадения случай ти създаде, да се проявиш, да живееш. Що е човещина? Дадените условия. Що е мъдрост? Дадените условия. Що е доброта? Дадените условия. Те са условия, докато не ги получиш, не може да ги разбереш. Доброто докато не го преживееш, не може да разбереш. Казвам: Тия условия, в които живеете, да ги чувствувате. На това голямото предприятие Бог е дал възможности на България и на тебе дал възможности да живееш. Кой ще ти отнеме тия условия? Никой не може да ги отнеме.

Прочетете още 186 и 187 страница от „Царският път на душата“, да видим дали отговаря тази страница.

Отче наш.

1944_12_06 Мога да постигна
от томчето - Заветът на любовта т.3

МОГА ДА ПОСТИГНА

Коя е най-малката работа, която всеки може да свърши? Коя е тая работа, от която никой не може да се откаже? – Яденето. И царят сам дъвче храната си и я преработва. Днес има неща, които могат да заместят хората. Грамофонната плоча замества човека, цял ден пее и свири, без да се умори. Това истинският певец не може да направи. Ако го поставят при условия, цял ден да пее, той ще се умори. Трябва да благодарим на плочите, които ни заместват. Някога може да коригираме пеенето на плочите, ако не сме доволни от тях. Всеки плод, който зрее на плоча, която свири, е мъртъв, няма сладчина и мекота в него.

Сега може да се направи един опит. Какви резултати ще имате, ако една бременна жена слуша пеенето на грамофонни плочи, а друга сама си пее, или ѝ пеят? Все ще има разлика между детето, което се родило при първото условие и това, при второто условие. Най-добрата работа, която се върши в света, е тая на слънцето. Всеки ден то изгрява и залязва, без да се отказва от работата си. Ако един ден слънцето се откаже от работата си и остави други да я вършат, животът на земята се свършва. Благодарение на това, че ние сами трябва да свършим работата си, никой не може да ни замести. Има неща, които само ти можеш да свършиш. Това е ценното. Тая работа носи знание за тебе. Ако се откажеш от нея, ти се отказваш от всичко полезно за тебе.

„Мога да постигна, що желая" е казано в песента. Кое е онова, което ти е дадено да постигнеш? Ако се откажеш от него, всичко губиш. Някой път човек се отказва от живота: Дотегна ми да живея! На кой певец досега е дотегнало да пее? – На оня, който не знае да пее. Обаче, на оня, който знае да пее, не му е дотегнало. Ако ви дотегне животът, това показва, че нещо куца във вас. Вие сте решавали все високи въпроси, но задавали ли сте си въпроса, кое място да заемете в живота, че да бъдете доволни? Като сте идвали на земята, вие сте се готвели за царе или царици, но като слязохте на земята, видяхте, че тоя пост е зает. Тогава търсите втория, третия след него, но и той е зает. Най-после сте взели последното място.

В един анекдот се разказва, как Бог раздавал хубавите работи на хората. Дошъл един турчин да иска една от най-хубавите работи. Господ му казал: Най-хубавите работи раздадох вече. – Ами мурафетът? – Мурафетът е за тебе, казал Господ. След това дошъл българинът. И той искал най-хубавото нещо, но и на него се отговорило, че най-хубавите неща са раздадени. –

Ами работата? – Работата е за тебе, отговорил Бог. Най-после дошъл циганинът. Поискал мурафета, но той бил взет. Поискал работата, и тя била взета. Той казал: Маскарлъкът свободен ли е? – Нека бъде маскарлъкът за тебе! – отговорил Господ.

Хората са смешни, когато сами определят своите работи. Това, което наричат карма, те сами си я определят. В анекдота, който ви разказах, има нещо вярно само 25%, а 75% не е вярно. Нещата са верни, когато са опитани. Например, някой заболее от ревматизъм и вика лекари, тоя-оня, да го лекуват. Има едно просто средство против ревматизма – пей на ревматизма. Какво по-лесно от това? Изпей му песента „Мога да постигна, що желая". Болестите се страхуват от песните. Те всякога си носят памук, че като им се пее, турят памука в ушите си, да не чуват. Докато имат памук в ушите си, песента не работи. Ти трябва да ги изненадаш с песента си, докато още не са турили памук в ушите си. Има нещо, което хората са пропуснали в живота. Те се занимават с важни работи, с неща, с които не трябва да се занимават. Така те са пропуснали малките, но важни неща в живота.

В един анекдот се говори за създаването на магарето. Когато Бог намислил да го създаде, предвидил, че то ще бъде изложено на големи страдания. За да намали страданията му, Той го направил малко животно, като заека, да минава незабелязано. Като се видяло толкова малко, то заплакало и се обърнало към Господа с думите: Защо ме създаде толкова малко животно, без никакво уважение и почитание от хората? Всеки ще се смее с мене, ще ме гони и преследва. Направи ме по-голямо и гласовито, да ми се чудят хората. Като зарева, всички да се захласнат! – Да бъде според желанието ти! – отговорил Господ. Наистина, като приело голям ръст и заревало, магарето обърнало внимание на човека. Всички се заинтересували от магарето, вестниците започнали да пишат за него. Явили се кандидати, как да го впрегнат на работа. Пръв се явил един градинар, да тури магарето на работа, да пази градината му. Като чувало песните на птичките, магарето започнало да ги гони. Така то изпотъпкало всичко. Но градинарят му дал първия урок да не тъпче градините.

Казвам: Три неща има, с които можете да обръщате внимание. Ако искате нещо, искайте светъл ум, носител на светлина. Искайте сърце, пълно с топлина, на която всичко да расте. Искайте такова сърце, в което да растат всички Божествени блага. Искайте такава воля, с която да преодолявате всички мъчнотии. Да живеете в един свят, в който да царува светлина и топлина. Това значи, да постигнете всичко, което желаете. При това, всяко нещо си има свои последствия. В какъвто свят и да живееш, ще носиш последствията, добри или лоши.

Един човек дължал голяма сума, за което кредиторът му го дал под съд. Адвокатът защищава своя клиент. Съдията казва на адвоката: Твоят клиент има да плаща голяма сума. Адвокатът отговаря: Ама че го каза! – Кога ще плати дълга си? – Ама че го каза! – Твоят клиент трябва да признае дълга си. – Ама че го каза, господин съдия! Съдията се отегчил от тия отговори, оттеглил се в стаята си и осъдил длъжника. Като прочел присъдата, адвокатът пак казал: Ама че го каза! Съдията оставил делото неразрешено и казал на обвиняемия да си върви, но втори път не разглеждал въпроса. Така адвокатът спечелил делото. Сега той се обръща към клиента и му казва: Делото е спечелено, ще ми платиш. – Ама че го каза! – отговорил клиентът.

Какво виждаме от тоя пример? – Това, на което учим хората, те първо го прилагат върху нас. Адвокатът научил клиента си, как да изклинчва от закона. Той спечелил делото, но като дошло ред до неговата заплата, клиентът приложил същия метод. Той му отговорил: Ама че го каза!

Сега всички се нуждаем от новото. Вместо да започнете с новите неща, които подмладяват, вие започвате със старото и преждевременно остарявате. Докато сте били млади, все сте се решавали да пеете. Като станахте на 45 – 50 годишна възраст, срамувате се да пеете, мислите, че сте стари. Не смеете да се проявите, страх ви е да не ви упрекнат, че не можете да пеете. Има ли живо същество в света, което да се срамува от яденето? И пчеличката, колкото и да е малка, ще вземе първо място в яденето. Като я повикаш на ядене, тя не чака да я учиш, как да яде, но казва: Аз ще те науча на това изкуство.

Когато един автор пише роман, той предварително определя лицата, героите на романа, описва техните характери, знае, как да изрази чрез тях идеята си. Ако преработи романа си в драма, той изисква от актьорите да играят ролите, както ги е определил. Авторът е внесъл в характера на героите си голяма чувствителност, която актьорът предава чрез припадане. Героят припада пред публиката. Като знаете това, не минавайте по път, по който хората припадат. По кой път трябва да минаваш? По пътя на постижението. Вие мислите, че по тоя път всичко е постигнато. Пътят на постижението е път на богатия; път, по който никога не се осиромашава. От какво не се осиромашава? – От възможности. Не можеш да влезеш в тоя път и да кажеш, че това, или онова нямаш. Всичко, каквото потърсиш, ще го намериш, но трябва да му дадеш цена. В живота всичко е постижимо, но на своето време. За всяко нещо е определено специално време, но трябва да се спази даденото време. Реалистът обръща внимание на всичко, което се отнася до материалния свят, а идеалистът обръща

внимание на духовната страна на нещата. Ако накарате реалиста да чете един роман, или никаква поезия, той не се интересува от нея. Че ще му говориш поетично, не се интересува от това. Обаче, ако го накараш да направи една баница, ще я направи много хубаво: с чисто брашно и масло, с хубаво сирене – реалистично ще я направи. Идеалистът ще я направи идеалистично – едва ще има нещо в нея.

Някой казва, че се стреми към идеалния живот, т. е. към свободния живот, който почива на красотата. Искаш да нарисуваш една красива картина, каквато не си видял още в живота си. Красивите неща се допълват едни-други. Живот, в който има допълване между частите на даден образ, наричаме реалистично-идеалистичен. Идеален образ е оня, на който лицето е гъвкаво, пластично. Това значи, да има повече светлина. Под „съвършен" образ разбираме оня, който има повече топлина, т. е. повече хранителни частици. Когато храната съдържа изобилно светлина, човек може да поддържа организма си с ограничено количество храна. Вещества, които не съдържат достатъчно светлина, не са хранителни.

Като не познават качеството на храните, хората се заблуждават и мислят, че много храна е нужно на организма. Майките се заблуждават, като мислят, че много трябва да говорят на децата си, да ги възпитават. Майката роди едно дете и започва да го възпитава. Докато го възпита, тя ще изопачи характера му. Не прави опит да възпитаваш човека. Остави го да се прояви такъв, какъвто Бог го е създал. Ако го направиш такъв, какъвто го искаш, само ти ще бъдеш доволен от него. Хората са недоволни от себе си. Бъдете благодарни, че сте такива, каквито сте, каквито Бог ви е създал. Ще кажете, че еди-кой си брат не постъпва, както трябва. Не, той постъпва точно, както трябва. Как може да постъпи?

Представете си, че един брат дава своите панталони на друг. Обаче, панталоните са големи за него. Има ли нещо лошо в това? Могат ли да се поправят? Ще ги дадете на един добър майстор, който лесно ще ги прекрои и ще остане малко плат от тях. Може ли да критикуваш брата си, че ти дал по-големи панталони, отколкото трябва? Мъчно щеше да бъде, ако панталоните бяха по-малки. Ако един брат ви остави наследството си, или дълга си, кое е по-добре: да се ползвате от неговите блага, или да изплащате дълговете му? В живота има различни случаи. Ако те поканят на трапезата на първо място, ти няма да ядеш пръв. Ако те оставят пръв, ще те претрепят. Особено, ако попаднеш между големи и силни хора, те няма да те оставят на първо место. За да бъдеш спокоен, трябва да вземеш последното място. Всеки трябва да знае местото си, да не нрави погрешки.

Коя е причината за погрешките на хората? – Тяхната алчност. Има хора,

които изяждат яденето на 10–20 души, без да усетят някаква тежест. Казва се за едного, че могъл да изяде наведнъж яденето на 20 деца в един приют. Това са изключителни случаи, но съществуват. Такива слабости има във всеки човек. Някой иска да бъде велик човек, философ, поет, всички да говорят за него, да пишат във вестниците. В края на краищата, нищо не остава от това. Кой момък е доволен от красивите моми? Нито един момък не е доволен от тях. Момъкът се оплаква от страданията, които красивата мома му е причинила; момата се оплаква от страданията, които красивият момък ѝ причинил. В тоя свят, в който сега живеем, красотата още не е на мястото си.

Представете си, че някой взел един лотариен билет и спечелил един милион лева. Това считат за щастие. Какво ще правите, ако вие спечелите милиона? Колко ще дадете за благотворителни цели? Първо ще си купите апартамент, автомобил и други неща ; много проекти ще възникнат още в главата ви. От наблюденията върху човека, дохождам до заключението, че повечето човешки проекти остават незавършени. Хората не използват благата, които Бог им е дал, както трябва. Те оставят настрана Великото, което може да ги задоволи, а се занимават с детински работи. В края на краищата, тия работи ги поставят пред мъчнотии и противоречия. Защо са тия противоречия, и те не могат да си обяснят.

И младите, и старите се натъкват на противоречия. Например, млад момък прави избор между две моми, не знае, коя да избере: грозната, или красивата. Според сегашния порядък на нещата, за коя от двете моми трябва да се ожени? Младата и красива мома представя новото в живота, а грозната – старото. Тя казва: Чудно нещо, защо не ме уважават хората! Как така? Едно време са я уважавали, а сега не я уважават. Де е причината? По-рано тя била готова да услужва на всички, а сега се отказала от това, установила характера си. Аз съм против установените характери. Казват за някого, че е положителен човек. В какво се заключава положителният характер? Лошото е в това, именно, че не е положителен. Положителният човек има особена гъвкавост. Отдето мине, има специфичен начин на действие, не прави никакви погрешки. Някой казва, че няма уважението на хората. От тяхна страна може да е така, но как е от негова страна? Вие се заблуждавате. Ако един художник те нарисува карикатурно, трябва ли да приемеш тоя образ за свой? Казваш: Виж, как ме е нарисувал. Никога не приемай тоя образ в себе си.

Един американец-милионер, като пътувал през Италия, срещнал един виден художник и пожелал да го рисува. Художникът го рисувал дълго време, но не могъл да предаде точно линиите на носа му. Американецът имал изкуствен нос. Като отивал при художника, той побутвал малко носа

си. Най-после художникът казал: За пръв път срещам човек, на когото не мога да нарисувам носа. – Там е изкуството! – спокойно отговорил милионерът – носът ми е изкуствен.

Съвременните хора, като милионера, често си създават изкуствен, неустойчив характер, в който няма никаква разумност. Другояче казано: На физическия свят вие се намирате близо до предметите, не сте във фокуса, поради което не виждате нещата, както са в действителност. Вие сте извън фокуса, затова нещата още не са реални за вас. Един поет разправял съня си. Сънувал, че написал много хубави поетични работи. По едно време отнякъде излезли няколко мишки и започнали да гризат неговите произведения. Той гледа, но не може да каже на мишките да не развалят това, което е писал. Гледа, сърцето му се къса, не може да дойде на себе си, но нищо не казва; мишките продължавали да гризат поезията му. И вие понякога виждате, как мишките рушат нещо, но дума не можете да им кажете. При това, чувствителността е силно развита във вас. Срещаш един човек, слушаш го, че си дава мнението; някога не ти харесва това мнение, но мълчиш. Ако се противопоставиш, ще изпаднеш в дисонанс.

Срещат се двама души и се запитват един друг: В какво вярваш? И мене са ме питали: Какво мислиш за Христа? – Нищо не мисля. Какво мисли някой за Христа, това е негова работа. Когато хората ме нахранят добре, какво ще мисля? Ще мисля, че съм нахранен добре. Ако не са ме нахранили добре, виждам, че не съм нахранен, както трябва. Де е погрешката? Няма да търся погрешката вън някъде, но ще я търся в себе си.

Един градинар имал хубави череши. Един ден той решил да набере от най-хубавите череши и да ги изпрати със слугата си на царя. Слугата взел кошничката и тръгнал на път. Като вървял, отвреме - навреме хапвал по една череша. Докато стигне до царя, в кошничката останала само една череша. Занесъл я на царя; последният го запитал: Как се яде това? Слугата показал, как се яде, но за царя не останало нищо. Тогава слугата му казал: Следната година ще ти донеса пак; ще се научиш, как се ядат.

Сега и вие, като слугата, искате да изправите миналото си, но то не се изправя лесно.

Прочетете 175 страница от книгата „Царският път на душата", да видим, можете ли да изправите миналото си.

Казано е, че Бог е Единственият, Който може да ти помогне в постигане на всичко, което желаеш. Той ще ти покаже най-добрия път, по който можеш

да постигнеш любовта. Всеки, който е пожелал голямата любов, не е могъл да я постигне. До любовта се дохожда по пътя на най-малките постижения. Аз наричам най-малката любов идейна, Божествена любов. Как се изявява тая любов? При тая любов ти си доволен, само ако зърнеш шапката на човека, когото обичаш. Само една линия те задоволява. При духовната любов ти си доволен, ако видиш лицето му. При физическата любов искаш да чуеш гласа му, да хванеш ръката му. Щом дойде физическата любов, работата се разваля. Като хванеш ръката на своя възлюбен, ти си вече недоволен, казваш, че ръката му е много студена, или много топла. И той е недоволен, че си стиснал ръката му повече, отколкото трябва. Друг е недоволен, че криво го погледнали.

Мнозина са недоволни от хората, казват, че криво ги погледнали. Чудни са те! Как са измерили тоя поглед? Да погледнеш криво, това значи, че нямаш достатъчно светлина. Друг е дал с погледа си повече, отколкото трябва. И едното, и другото не е на място. Малкото е недостатъчно, многото е излишно.

Характер се иска от човека. Като взима, или дава, да знае точно марката. Един дервиш срещнал един турски бей. Спрял го на пътя и му казал: Моля, можеш ли да ми услужиш с нещо? Беят извадил кесията си и му предложил да вземе, колкото иска. Дервишът погледнал в кесията – там имало златни, сребърни и медни монети. Той проточил ръка и си взел едно десетаче. – Вземи повече, казал беят. – Благодаря, едно десетаче ми трябва.

Помнете: В Божествената кесия винаги има и малки, и големи монети. Обаче, оня лъч на светлината, който трябва да схванеш и възприемеш за себе си, той е мощният. Онова топло чувство, което схванеш, то е мощното. Оная сила, която можеш в даден момент да възприемеш, тя е мощна. Колкото и да е малко Божественото, което възприемеш, в него се крие силата и мощта.

Често идат при мене хора да ме занимават с обикновени работи. Някой е болен, пита за болестта си. Когато човек боледува, вижда, че няма сили; това не можеш да направиш, онова не можеш да направиш, нямаш разположение. Знаете ли, колко са мъчителни тия състояния? Тъкмо речеш да заспиш, гледаш, отнякъде изскочила една мечка; пак се унесеш, гледаш отнякъде излязла една боа. Въображението ти работи, струва ти се, че къщата се запалила. Някой път се преплитат впечатленията. Гледаш, че слънцето изгрява цяло червено. То хвърля отражение в стаята, като че ли се е запалила. Буден трябва да бъде човек, защото никой път може и в действителност да се запали нещо.

Казвам: Не разчитайте само на видимите неща. Има и невидими неща, в които се крие нещо. В живота си все трябва да срещнеш човек, който носи твоето щастие, без той сам да знае. Може да срещнеш мъж, жена или дете, и от тая среща да зависи твоето бъдеще. Когато Господ избра еврейския народ, Той изискваше много от него. Всичките страдания на евреите се дължат, именно, на незачитане на избора, който Бог направи. Те не отговориха на тоя избор. Ако професорът по музика избере един от своите даровити ученици, да извърши някаква работа, ще съжалява ли ученикът за това? Ако не изпълни възложената задача, той ще съжалява. Като наблюдавам вашия живот, в първо време, от ваша страна, виждах по-голямо усърдие в пеенето, което постепенно започна да се намалява. Някои казват, че външните хора пеят много хубаво. Не е така. Не мислете, че светските певци са много добри. Тия, които минават за големи певци, са изключителни. Те са изпратени на земята специално, да събуждат хората със своята музика. Те не са обикновени певци.

Има обикновени певци и необикновени; обикновени говорители и необикновени. Ще каже някой, че иска да говори пред много хора. Публиката лесно се събира, зависи, как ще говориш. Говори с любов, а не както бомбите говорят. Когато бомбите заговориха, не само че нямаше публика, но всички хора се разпръснаха из цяла България. Питате, защо не ви се каза, че ще има бомбардировки. Има неща, които не трябва да се казват на хората. Ако ви кажа погрешките и добрините, които правите, и в двата случая ще се спънете. Нещата трябва да говорят сами за себе си. Като срещна музикант, който свири хубаво, ще го пратя да свири на дърветата, те да се произнесат за него. Плодът на тия дървета ще зависи от неговата музика. Как е разкопана градината, какви плодове раждат дърветата, това зависи пак от музиката на тоя даровит музикант. Това се проверява практически.

Сега вие минавате през една от най-опасните зони и, каквото имате, ще го вземат. Колкото опасна да е тая зона, трябва да минете през нея. Тя е причина за остаряването на хората, за изгубване на силите им. Това положение е временно, докато минете през тая зона и се освободите. Това значи, да минете от тоя в оня свят, да се подмладите.

Сега гледам, всички сте се престорили, играете никаква роля, като актьори; представяте се, че не можете да ходите. Дойде някой, пита: Де е Учителят? Чудно нещо, де е Учителят? И аз търся път. Някои от учениците на окултната школа приличат на двамата военни – полковникът и генералът, които се разговаряли във време на едно голямо сражение. Неприятелските шрапнели падали около тях като дъжд. Генералът питал полковника: Как

си, господин полковник? – Добре съм. – И аз съм добре. Добре са, но и на двамата зъбите тракали от страх. Срам ги е било да признаят, че се страхуват. Страшно е било положението, но и двамата си давали кураж. Нито полковникът казал, че зъбите му тракат, нито генералът. И двамата казвали, че са добре.

Като ставате сутрин от сън, определете си поне по 15–20 минути да благодарите на Бога за всичко, което ви е дадено, а след това да помислите за здравето си. Най-после ще дойдат другите работи. Често пеете песента „Мога да постигна, що желая." Тя е хубава песен. Стремете се да постигнете, каквото желаете, но знайте, че на физическия свят е добре да ви липсва нещо. Ако всичко ви е на място, не е добре, Така се изпитва характера на човека.

Представете си, че ви поканят на обяд заедно с няколко души недоволници. Кое е най-важното при яденето? Да ядеш с благодарност и доволство. Ако между десет души недоволници можеш да запазиш доволството си и да повлияеш и на тях, ти си гениален човек. Доволният внася известна музикалност в яденето. Ти пръв ще проявиш доволството си, после останалите. Ти пръв ще приложиш доброто, после другите. Някой очаква първо хората да станат добри, а после той. Доброто ще започне от нас, а после от другите.

Сега аз ви говоря за неща, които и вие не забелязвате. Казвате за някого: Той е неразположен. Всички минавате през неразположения. Важно е да виждате и да разбирате нещата. Виждате, че един богаташ дава големи диаманти на неспособните деца, а на способните дава малки диаманти. Как ще си обясните това противоречие? Той знае, че големите диаманти няма да останат в ръцете на неспособните, ще изчезнат от тях. Всички говорите за любовта, но кой от вас се ползва от нея? *Любовта е сила, която може да оправи всички работи.* Въпреки това, нито един от вас не се е занимавал с това, което любовта може да му даде, и да я използва.

В песента „Мога да постигна, що желая" първо има слизане, а после качване. Изобщо, песента е възходяща. Като я пеете, мислете, че сте намерили възходящия път. Вие ще намерите тоя път, когато срещнете човек, който ви обича. Но първо трябва да слезете долу, дето са изворите. Те не извират на високи места. *Любовта избира най-хубавите и скрити места, без да създава противоречия.* Ако има противоречия, това се дължи на ролята, която ти изпълняваш като актьор в живота. В драматичното изкуство ти изучаваш много работи и виждаш, че не вървят, както ти разбираш, но както авторът е писал. Като актьор, ще играеш по всички правила на изкуството, а не както ти мислиш. Добрият музикант свири по

правилата, които музиката изисква. Тук има думата оня, който е писал произведението. Затова всеки музикант трябва да се съобразява с тия правила.

Сега аз искам от вас да се върнете 25 години назад, да се проявите такива, каквито бяхте тогава. Гледам, някой брат, като остарял, върви като човек, който изгубил същественото. Останали му само триците и мисли, как да ги продаде. Той ходи особено, както оня, който продава трици. Той не ходи с тежест, но като човек, на когото липсва нещо. Евтини са тия трици.

Бих желал някоя сестра да изпее песента „Мога да постигна" с движения, драматично. Да се приготви, тогава да пее. Да знае, че ще има малко критика. Като дойдат критиците, казват: Така не се свири и пее. Ако свиря анданте, ще кажат, че не се свири така; ако свиря алегро, пак ще кажат същото. Как трябва да се свири? И аз не харесвам, но не върви всякога. Река да свиря, нещо ми държи ръката, уморявам се. Човек трябва да знае, как да постъпва. Моментът диктува условията.

Какво ще правиш, ако срещнеш мечка? Тук не се изисква теория. Случаят определя постъпката. Няма да чакаш мечката да мине пред тебе, но още отдалеч ще се отбиеш от пътя си. Иначе, сам ще се натъкнеш на мъчнотията. Който не предвижда нещата, сам си създава мъчнотии, а после казва, че пострадал. Как и защо е пострадал? Защото не предвидил нещо.

Като даваха тревоги в София, наблюдавах, каква суматоха ставаше в града. Всички хора бягаха, викаха; коли, автомобили се напредваряха; хората се трупаха да се качат на някой автомобил или камион, да напуснат града. Като гледах това, казвах си: Който разчита на краката си, по-лесно ще се спаси, отколкото да се качи на някой автомобил, какъвто беше нашият – на всеки 20–30 крачки спираше.

Казвам: Има нещо велико в света, на което човек трябва да разчита. Мъчнотията е, докато се открие на човека това Велико Начало. Щом се разкрие пред човека великия Божествен Промисъл, той разбира вече стиха от Евангелието: „Нито един косъм не може да падне от главата на човека без Божията воля." Докато дойдеш до това съзнание, всичките ти косми могат да окапят.

Мнозина се замислят, питат се, какво ще стане с България. Те нямат ясна представа за България. Плачат за „миличката България", без да разбират, какво е тя. Косъм няма да падне от главата на тая България, която аз познавам. България, това са условията, които са дадени за вас, да живеете

при тия условия и да се развивате. Бог ви е дал условия да живеете, да се проявите, за да Го познаете. – Що е човещината? – Дадени условия. – Що е мъдростта? – Дадени условия. – Що е доброто? – Дадени условия. Докато не приложиш доброто, не можеш да го разбереш.

Казвам: Вие трябва да чувствате условията, при които живеете. Това е голямата задача, голямото предприятие, с което сте се нагърбили. Бог е дал възможност на България и на всички българи да живеят. Кой ще им отнеме тия условия? Никой не може да ги отнеме.

Прочетете още няколко страници от книгата „Царският път на душата" – стр. 186, 187, 188. Да видим, какво ще ни се отговори в тия страници.

25. Беседа от Учителя, държана
на 6 декември, сряда, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_12_08 Постижения
Издателска къща „Жануа-98“

ПОСТИЖЕНИЯ

XXVI лекция на младежкия клас
8.XII.1944 г., петък, 5 ч. с., Изгрев – София

Добрата молитва.

„Мога да постигна“.

(фигура)

Направете една хоризонтална линия. Начертайте един кръг около нея. Според съвременната математика, правата линия е най-късото разстояние между две точки. Значи по правата линия постиженията се постигат най-бързо. Желанията на хората се постигат най-бързо, затова избират този път. Но има да извършиш някоя мъчна работа. Мъчните работи не стават по правата линия. Например в тази плоскост каква чешма бихте могли да направите. Направете върху правата линия една окръжност. В кръга вие имате една идея слизане и възлизане. Коя е страната на възлизането. Представете си едно същество, което се движи така бързо, че едновременно се намира във всичките точки. Ти когато се движиш полека, може да извървиш милиони години този път, а той едновременно се намира навсякъде. Ти за милиони години ще се намираш навсякъде.

Казват, кои не са постижими в света. Има нещо непостижимо. Човек не може да се движи така бързо, както Господ. Защото какво се подразбира, че вие искате да постигнете нещо скоро. Кои са подбудителните причини. Искаш някои работи скоро да ги свършиш. Някои работи отлагате, някои не отлагате. Например да си вземеш една шапка, хич няма да отлагате. Но да изплатиш един дълг може да отлагаш. Когато има да вземаш, отлагането е по-малко. Сега в света вие се смущавате от вашето невежество. Вашето невежество е плат, с който учените хора се обличат, турят го да се скрият. Вземат вашия плат на невежеството, турят го, за да не ги виждат, че са учени. Невежеството на земята се продава на учените хора за скромност. Който знае какво добива. Който не знае какво добива. Допуснете, че знаеш, че яденето е горещо, бързаш да ядеш. Какво ще стане. Ще имаш една опитност. Каква опитност? Един анекдот има. Един българин се намирал между хора, които знаели да свирят. Той казва: И аз зная да свиря, тъпан зная да бия. Тъпана може да го удрям. По-просто свирене от тъпана няма. Когато дойде до тъпана, няма кой да ви свири. Всичките работи в света се

затягат се от тъпана.

Сега някои работи вие искате да станат лесно, нали. Какво подразбирате под дума лесна работа. Лесните работи с малко енергия стават. Мъчните работи много енергия изискват. Правите линии в природата има ли ги? Една мечка, когато се яви, с какво ще се препоръча. Тя няма гладко лице. С какво може да се препоръча мечката? Мечката ще гледаш колко са дълги влакната на нейното лице. От тях зависи качеството ѝ. Характерът на човека може да се определи по лицето на човека. В лицето може да видиш силите, които действуват в човека. Някой път линиите са груби. Зад тия линии показва, че се крият груби сили, не са фини силите, но груби сили, които трябва да се обработват. Казвам: Всичките мъчнотии в съвременния живот зависят от грубите сили, които са вложени в нас. Нямаме методи за обработване. Да допуснем сега, че вие имате желание, тъй както в един лотариен билет да станете най-красивият човек. Вземате един билет да станете красив. Питам, като добиете красотата, какво ще направите с тази красота? С лотарийния билет спечелвате красотата като дадена сума. В красивите хора лицата са живи, не са статични. Отдето минат красивите хора, като ги погледнеш, запалват като огън. Красивият човек огън образува навсякъде. Един ангел, ако остане на земята, ще запали земята. Затуй дълго време не може да стои. Затуй трябва да вземем предохранителни мерки за материята за(да) не я запали. То е оръжие, с което си служат. Ще се яви едно същество от един по-възвишен свят, енергиите са толкоз мощни, ако не вземеш предохранителни мерки, може да изгорим. Мойсей, който беше в пустинята, видя, че къпината гори и не изгаря. Той беше учен човек, вижда, че гори и не изгаря. Едно същество, което свети, взема предохранителни мерки. В живота трябва да вземем предохранителни мерки, за да не се развалят отношенията, които имаме.

Казвате: Защо ми е този живот? Че какъв живот трябва да ви се даде? Представете си, че идвате в човешкия организъм и мястото на очите не може да вземете, мястото на ушите не можете да вземете, мястото на устата не можете да вземете, на пръстите не може да вземете, никакво място не може да вземете, останало само малко място на нокътя на големия палец на крака. Това ти е мястото. Какво ще правиш? Ако вземеш мястото на нокътя, ще живееш. Ако се откажеш да вземеш това място, ще умреш, нищо повече. Най-малката работа в света, която може да ви се даде, носи живот в себе си. Ако се откаже човек от тази работа, човек умира. Без нея животът няма смисъл. Често вие си правите избор. Не си правете избор. На чертежа тези линии изхождат от центъра. Тънките линии имат едни свойства, другите второстепенни. Кои предпочитате: тънките или дебелите. Един художник, който не може да нарисува едно красиво лице, разбира ли какво нещо е красота. Да кажем, вие имате

идеята да станете художник.

(фигура)

Кога линиите са най-красиви. Те са изходни пунктове, отдето човек излиза, в дадения случай, отдето излиза енергията са големи постижения. Красивите линии излишък нямат, много малко излишък имат. Ония линии, които не са красиви, в тях има много излишък, недовършени са. Сега един художник може да изкара цяла една картина от това. (Чертежа.) По особен начин може да се свържат. Та казвам: Вие срещате един човек, искате да знаете красив ли е. В какво седи красотата. Трябва да имаш знание да предизвикаш неговия ум. Трябва да имаш знание да предизвикаш неговото сърдце в деятелност, трябва да предизвикаш неговата воля. Ако ти не може да ги предизвикаш, той казва: Той ме предизвиква. В съвременния свят всеки може да те предизвика. Много малко хора има, които няма да те предизвикат. Аз често съм забелязвал, върви някое малко дете, срещне някой, не обича да отстъпва. Може да е професор, но този професор още като види детето, да отстъпва. Когато туй дете не го предизвиква, професорът казва: Ти ще отстъпиш сега. На разумните постъпки другите ще отстъпят, на неразумните ти ще отстъпиш. Сега казвате: Да се проявите. Каква проява има в един скандал? Двама борци от по 120 килограма борят се на физическото поле да си покажат силата, борят се с напрежение. Нито единият побеждава, нито другият. И двамата като се хванали, единият пада без да се побеждава, и другият пада без да се побеждава. Публиката иска някой да победи. Ако единият победи, какво показва? Онзи търси някой герой, който да не е победен. Ако ние може да победим всичко в света, животът ще остане. Трябва да има нещо, което да не се побеждава. Всеки трябва да има нещо, което да не се побеждава. То е идеалът. Щом всичко постигнеш, ти си без идеал. Една хубава шапка носиш на главата си, то не е идеал. Хубави обуща носиш, те не са идеал. Не са идеал, понеже твоите хубави обуща, ако не внимаваш, ще изчезнат. Съвършените носят обуща, които никой не може да ги вземе. Съвършените същества, като оставят обущата си, стават невидими. В света реално е туй, което е невидимо. Невидимите неща са само забавление. Видимите неща то е реалността, с която се гради. Невидимите неща – не, веди. Не си го учил. Невежа е се също. Веди туй, което човек може да учи. Имате един банкерин в Ню-Йорк „А“ и един в Лондон „В“. АВ това е една права линия, А към В има отношение. От банкера А тръгнеш до банкера В. Кривата линия е пътят, в който ти може да влезеш в досег с тия двете учреждения. Казвам: Ние сме в един свят затворен. Имаме една линия, която излиза от слънцето и минава през земята, не сме още в досег. Ние не знаем кой е най-големият банкер. Кой е най-големият банкер на знанието. Вие очаквате за бъдеще да дойдат

блажените времена. То е физически така. Блаженството е извън времето. То не е за бъдеще. Има хора, които и сега са блажени. Не е било време, когато разумните да не са блажени. Не е било време, когато глупавите да са били блажени. Под думата блаженство разбирам разумност. В разумното схващане всякога може да има блаженство. Тези хора, които не са блажени, те не схващат разумно. Седят двама души ученици, които ще постъпят в университета. На масата седи един професор. Един от студентите харесва му професорът и му дава една хубава ябълка. Другият се държи скържав. Тази ябълка прокарва студенина в изпитите, недаването на втория го скъсва. Прозорливост трябва. В живота услугата, която направиш някому, и той ще ти я направи. Казваш: Да не се даде. Божествените неща, хубавите неща веднъж стават. Ти казваш: Друг път ще направя. Веднъж може да го направиш по този начин. Другия път може да го направиш, както искаш. Доброто в своята пълнота само веднъж става. Като стане, вече има отражение в себе си. Онова, на което ние се радваме, то е отражение на нещо минало, което е станало.

Сега ако някоя мечка дойде във вашата къща, тя ще остави миризмата. Котка ако дойде, и тя ще остави миризмата си. Мишка като дойде, ще остави миризмата си. Каквото животно влезе, се ще остави своята визитна картичка. Има вонещици остават своята миризма. В умствения живот ние страдаме от вонещици. Цялата философска мисъл е развалена от някоя вонещица. Вземете идеята: Има ли Господ или няма. Вие какво разбирате под думите, има ли Господ или няма Господ. Тази идея е толкоз материалистична. Всяко нещо, което може да има някаква форма, може да бъде видимо или невидимо. Нещата, които са материални, може да бъдат някъде, може да не бъдат там. Туй зависи от две причини: може ти да си дошъл до реалността и може да си далеч от нея. Ти си далеч от един предмет, ти го отричаш, казваш: Няма го. Или предметът е близо до тебе, ти го съзнаваш. Казваме: Има Господ – събудено е нашето съзнание, има светлина. Когато в мене се е събудило желанието да зная какво е светлината, има Бог. Когато в мене не се е събудило желанието за светлината, тогава Господ не съществува. Съвременният свят спада към учените хора, които отричат нещата. Господ обича да се занимава с тези учените деца. Едно дете направило един капан за мишки, Господ направи детето мишка и го тури в капана. Детето направило юлар за мечки. Господ направи детето мечка и му тури юлара. Кой каквото измисли, турят му го на главата. Защо е така? То е нашият свят, който сме създали. Защо ти е желанието да имаш юлар за мечки?

Някой път вземате жито, искате кокошката да клъвне от ръката ви. Някой път хвърляте житото, безразлично ви е. Кокошката като клъвне да бъде по-чисто. Разбира се, от ръката ще бъде по-чисто, като кълве от земята, ще

бъде по-нечисто. Защо кокошката не иска да кълве от ръката ви? – Няма доверие. Кокошката има съображения, че ако клъвне, може да стане нещо с нейния врат. Недоверие има. Вие намирате, че светът не е създаден такъв, какъвто трябва да бъде. Представете си, че вие направите света, какъвто вие желаете. Какъв ред ще турите на света, кажете. От най-големите същества до най-малките да дадеш възможност на всичките да работят, разумно да работят. Никое същество да не се оплаква. В първоначалния порядък никой не се оплаква. Всички се оплакват от човешките порядъци. Дето има несправедливост, то е човешка работа, дето има справедливост, е Божествена. Дето има разумност, е Божествено, там, дето няма разумност, то е човешко. Например, много пъти хората атакуват другите хора. Защо ги атакуват. Един французин измислил едно изнамерване, че всичките хора, които страдат от захарна болест, мухите кацат по тях. Мухите познават по-рано, затуй кацат по лицето да вземат от захарта. Ако мухите кацат отгоре ви, вие имате захарна болест. Тогава ако не искате да ви задяват мухите, намалете захарта. Ако не намерят захар, мухите няма да ви безпокоят.

Сега ние трябва да гледаме на живота, както когато слънцето изгрява. Ние трябва да предвиждаме работата, която слънцето върши. Ако слънцето добре свършва работата и ние ще я свършим добре; ако слънцето не свършва добре работата и ние няма да я свършим. Този брат (този, който начерта правата линия и кръга) той очакваме да му платим нещо, ние нищо не му дадохме. Колелото е направено да върви по правата линия. Колелото напред, ти отзад подир него. Когато имате неприятел отпред, колелото да е отпред. Когато неприятелят е отзад и колелото да е отзад. Малките деца вземат прашка, въртят прашката, като пуснат прашката, камъкът отива надалеч. Кой край се пуща на сърдцето или на ума. Когато имате прашка, кой край пущате. В миналото на България имаме един брат, който бил на един митинг. Стражарите били онези, които правят митинга. Той хвърлил камък и искал да удари стражаря, но на место стражаря ударил онзи, който говорил на митинга. Казва: Аз искам да ударя стражаря, пък пукнах главата на онзи, който говореше. Като не знаеш как да хвърляш; не хвърляй камък. Като не знаете как да мислите, не хвърляйте камък, защото стражаря няма да може да го ударите. Представете си, човек върви, влезе едно пясъче между пръстите, този човек няма време да изуе обущата, като върви понакуцва. Сега не може да си представиш кои са причините. Този човек трябва да изуе обущата. Всичкото ви недоволство произтича от такива пришки. Човек трябва да се спре. Спирайте се. Вие по някой път имате симпатия на хубавото време, харесвате го. Като се заоблачи времето, не ви е приятно. Хубавото време е на място, но и облачното време е на място, то е задача.

В песента се казва: Може да постигна, що желая. „Всякога ли, при какви условия“. „В живота всичко се постига“. В живота всичко не се постига. Животът е вечно движение, което не се спира за никого. Постижението е една временна спирка. Спреш, качиш се. Нещо разумно трябва да спре живота, моментално да те грабне да вървиш с живота. Често, например, вие се оглеждате в огледалото, искате да бъдете красиви. Не знаете откъде да започнете. Искаш да бъдеш красив, не знаеш откъде да дойде красотата. Когато поставят една статуя, първо трябва да ѝ подготвят място. Трябват материални условия. За да бъдеш красив, трябва да имаш достатъчно светлина. За да бъдеш красив, трябва да имаш достатъчно топлина. За да бъдеш красив, трябва да имаш достатъчно сила. Сила разбирам, да бъдеш гъвкав. Силен човек наричам, който никъде не се блъска. Всичките хора, които се сблъскат някъде, не са от силните хора. Ако стане сблъскване между слънцето и земята, какво ще стане. Когато стане сблъскване между малкия и големия, винаги малкият плаща. Малкият трябва да се отклони, да избегне. Никога не разрешавайте големите задачи. Защо е злото в света, оставете този въпрос. Защо човек се ражда, оставете този въпрос. Ами защо умира и него оставете. Защо е сиромашията и сиромашията оставете настрана. Защо е този богат, оставете богатството. Какво значи да оставиш настрана? Хапнал си от богатството, остави богатството на място. Хапнал си от сиромашията, остави сиромашията на място. Сиромахът е голям човек. Сиромасите са много учени хора.

Двама души приятели в България се скарали, не си пишат. Най-после единият приятел пише: Аз направих погрешка за нашето скарване, не зная сега как да се примиря. Ако ти си на моето място, какъв съвет ще ми дадеш. Написал му едно писмо, как да се извини. Тъй ако се извиня, не ми е приятно, инак ако се извиня, не ми е приятно. С години съм мислил, не зная как да се извиня. Като го напиша, не ми харесва извинението. Ти как ще го направиш? Той му казва: Ти ела ми в неделя на гости, ще ти кажа. Той направил един хубав обяд, повикал го, става примирение. За примирение изберете най-хубавия ден, когато няма никакво облаче на небето. За примирение изберете, когато всичките звезди светят. За примирение изберете, когато всичките плодове зреят, когато има сливи, череши, когато има грозде. За примирение изберете, когато всичките хора са богати, а не сиромаси, когато искаш примирение, търси най-хубавото. Когато искаш да се примириш, търси най-хубавото, което е Божествено. Качиш се на най-високия планински връх, ще знаеш къде да слезеш. Сега туй лесното как ще го направите сами. Ще дойдете до анекдота. Един българин носил един тъпан. Вечерта се е спрял в една воденица, качил се на покрива на воденицата с тъпана. По едно време гледа, влиза една мечка. Той се уплашил и започнал да бие тъпана да си дава кураж. Мечката била опитомена, взела да играе. Той бие тъпана, тя се разхожда във воденицата

и играе. Идат камилджии, слушат тъпана се бие във воденицата. Отиват там, мечката изскача, те носили грънци на камилите си за Солун, като се изплашват камилите от мечката, изпотрошили грънците. Те казват: Защо на тази мечка не си турил юлар. Завеждат го в Солун да го съдят. Той казва: Аз съм сиромах човек, тамън упражнявах мечката с тъпана във воденицата, те дойдоха и мечката избяга. Нека ми доведат мечката, аз ще платя грънците. Съдията го намира за прав. Мечката я няма, изплашила се, побягнала. Има нещо невярно. То е съвпадение на нещата. Всеки човек може да използува. Не разчитайте на неща случайни. Не разчитайте на една мечка, която случайно дошла във воденицата и вие биете тъпана.

Какво означават тия букви? Кой е мъжът, кой е жената. Едната буква е женска, другата е мъжка. Коя е женската, коя е мъжката? Г-то е женска, Б-то е мъжка. Мъжът има задна стража, го пази. В жената няма, тази област в Г-то е празно. Ако имате два елемента както кислорода и водорода, кой бихте предпочели – кислорода или водорода? Кислородът е скандалджия, той не гори, скандали може да направи навсякъде, поддържа горението. Водородът гори, но не поддържа горението, разумно свършва работата. Като се съберат двамата какво си помагат? Кислородът окуражава водорода да гори. Водородът и той го окуражава, казва: Поддържай скандалите, без тебе нищо не може да свършим в света. Думата скандал не е българска. Какво значи скандал? Скойт, подхлъзване, скандал значи неустойчива почва. На много равен път, на много гладък път не може да се пази равновесие. При най-малкото изкривяване може да паднеш. При такова едно неуравновесено състояние, хората вдигат скандали.

Коя дума е най-важна. На какво ние се спряхме, което е най-важно? Колко положения има, които са важни? Светлината е хубава, но показва погрешките. Щом искаш да проявиш света на светлината, винаги ще изложиш себе си. Употребяваш тъмнината, ще скриеш своите погрешки, но същевременно ще закриеш някои от своите добродетели. Светът тъй е направен, всякога трябва да жертвуваш. Ако жертвуваш светлината, губиш. Ако жертвуваш тъмнината, губиш. При какви условия може да си служиш с тъмнината. В Библията имаме един пример, Ной след като излезе от кораба, се развесели, намери винце, пи и се разголи. Единият син видя баща си и започна да му се смее. Отиде и каза на брата си. Вторият брат взе една дреха и покри баща си. Казвам: По-хубаво е човек да носи дреха. Да не вижда погрешките на хората. Погрешките на хората нищо не допринасят. Убиеш някой човек, какво ще направиш? Извършил си едно голямо добро?

Я да изпеем песента: Мога да постигна що желая. /Изпяхме я/. Там, дето се ражда радостта, там, дето изгрява светлината. Някой от вас да изпее

песента, да даде ударение. Не изведнъж силно „мога да постигна“, „мога да постигна“ много тихо ще го изпеете. Мога да постигна, не както той го мисли. Сега вие го започвате силно. Ако искаш да дадеш ефект, на себе си как ще го изпееш. Туй, което постигаш, не го носи със себе си. То нека върви подир тебе да те следва само. Което постигнеш, само да се привлече, като сянка да върви, да го не носиш. Щом го носиш, то е товар. В природата има един закон. Често ние, съвременните хора, страдаме от натрапени мисли. Знаете какво е натрапена мисъл. В града Ню-Йорк минава един богаташ американец и вижда как един работник пада от високо и си счупва крака. След шест години на мястото, дето си счупил крака онзи работник, той усеща болка на своя крак, като че си счупил крака. Викат един лекар вижда, че няма нищо, викат втори, трети, четвърти. Най-после викат един психиатър, който разбирал закона, казва: Преди толкоз години виждал ли си някой да си счупи крака. Искал да го извади от тази натрапена мисъл. Защото ако някоя мисъл е натрапена, може да се реализира. Някои натрапени мисли има, които са зловещи. Ако човек много се интересува, ако е много любопитен за някои работи, създава си излишни страдания. Или пък заради обществото човек иска страданията. В природата и добрите, и лошите работи еднакво се случват. Туй, което много желаеш, ще дойде до главата ти и туй, което никак не го желаеш и то ще дойде. Сега за тия работи като се разправя, вие може да се уплашите. Казвате: То ще се случи това нещо. Ако идете на бойното поле и искате да видите колко сте смели, ако речете да прекръстосате бойното поле, как мислите ще излезете ли здрав. Минете през бойното поле на този картечен огън, какво ще ви бъде положението. Ако човек посети бойното поле не във време на сражения, но когато боят е минал, тогава ще имате опитността какво са правили хората. Ако искате да опитате самата действителност, ще имате големи изпитания.

Допуснете сега, че някой от вас има 165 сантиметра, не е от високите. Някой има 170, 175. Вие искате един сантиметър да сте по-висок. Защо ви е един сантиметър. Какво може да достави един сантиметър на ръста ви. Някои хора не може да израснат много лесно, някои лесно израстват. Тури два сантиметра под петата и израства. Утре токът се пречупи. Често в нашия ум такива токове има, които са израснали неестествено, пречупи се токът, погледнеш пак е нисък. Дисонансите са се такива токове неорганически. Първото нещо в характера се изисква всяко нещо да не е статическо, да е изработено, пластично, да се не чупи. Винаги разполагайте в света с нещо нечупливо.

Кому да дадем да чете, на брат или на сестра? Понеже светът първо е станал от мъжа, да започнем от мъжа. После с жената. (Един брат прочете 106 страница от „Царския път на душата“.) Да видим каква хармония има

между туй, което сега говорим и каквото се е говорило тогава.

Отче наш.

1944_12_08 Постижение
От томчето - Заветът на любовта т.3

ПОСТИЖЕНИЕ

Начертайте една права линия и около нея опишете окръжност. Според математиката, правата линия е най-късото разстояние между две точки. Значи, постиженията се придобиват най-бързо по пътя на правата линия. Същото се отнася и до желанията. Затова хората се стремят към тоя път. Мъчните работи не се постигат по пътя на правата линия. Кривата линия, т. е. окръжността, е път на възлизане и слизане. Коя страна от окръжността е на възлизането и коя – на слизането? За колко време може да се извърви пътя на окръжността? Ако някое същество се движи много бързо, в един момент ще обходи всички точки. Ако се движи бавно, то ще извърви тоя път за хиляди години. Само Бог се движи с грамадна бързина, а всички останали същества се движат по-бавно – според степента на своето развитие.

Питат: Кои неща са постижими и кои – непостижими? Непостижимо е, например, за човека да се движи с бързина, с която Бог се движи. Коя е причината, че човек иска да постигне нещо бързо? Защо отлага постигането на някои нещо, а други не отлага? Ако искаш да си купиш нещо, не отлагаш, искаш час по-скоро да го имаш. Ако имаш дълг, отлагаш изплащането; ако имаш да взимаш, не отлагаш. Като дойдеш до плащането, казваш, че не знаеш, кога е срокът на полицата. В случая, това невежество не те смущава. В обикновени случаи невежеството те смущава. Обаче, ученият не се безпокои от невежеството. Често той се облича в него, за да се скрие, да не знаят, че е учен. Така той се скрива и минава за скромен. За учения невежеството е дреха на скромността.

Какво придобива оня, който много знае, и оня, който има малко знания? Например, какво ще придобиеш, ако знаеш, че яденето е горещо, и бързаш да се нахраниш? Ще придобиеш известна опитност, която няма да те ползва много. В това отношение, ти ще приличаш на оня българин, който се хвалил, че знае да бие тъпан. Като го питали, знае ли да свири, той отговарял: Зная тъпан да бия. По-лесна работа от биенето на тъпан няма. Обаче, всичките работи се спъват все от тъпана.

Мнозина се стремят към лесните работи. Кои работи са лесни? – Които стават с малко енергия. Постигането на мъчните работи изисква много енергия. Те стават по пътя на кривите линии. Има ли прави линии в природата? Правата линия може да бъде гладка, а може да бъде и грапава. Ако се движиш по права линия, ще срещнеш малко съпротивление.

Каква е разликата между лицето на човека и това на мечката? Човешкото лице е гладко, а на мечката – космато. Характерът на човека се определя по линиите на лицето, а характерът на мечката – по дължината на космите. Всички мъчнотии в човешкия живот се дължат на грубите сили, които действат в неговия организъм. За да се справи с тия сили, човек трябва да ги преработи. За това са нужни методи, с които той още не разполага.

Казвам: Не е достатъчно само да придобиеш нещо, но трябва да го използваш разумно. Каква полза ще имаш, ако спечелиш на лотария един милион лева? Някой се стреми, както при лотарията, да стане красив. Какво ще направите с красотата? Красотата е подобна на богатството. Както печелившият милиона, така и красивият са богати хора. Лицето на красивия е динамично, живо. Дето мине, той пали огън. Красивият навсякъде образува огньове. Ако един ангел остане да живее между хората, ще запали земята. За да не стане това, трябва да се вземат предпазни мерки. Красотата е оръжие, с което ангелите си служат. Мощни са енергиите на ангелите. Мойсей, когато беше в пустинята, видя една къпина, която гореше, без да изгаря. Той беше учен човек, разбра, какво означава тоя огън, и свали обувките си, за да не изгори. Ето защо, когато се намирате пред Великото в живота, трябва да вземете предпазителни мерки. Който не разбира това, не е доволен от живота си.

Често чувате да казват: Защо ми е тоя живот? Какъв живот искате да ви се даде? Като дойдете на земята, кое място ще заемете? Влизате в едно тяло и търсите място да се приютите. Мястото на очите, на ушите, на устата не може да вземете; мястото на пръстите на ръцете и на краката не може да вземете. Остава само едно място – нокътът на големия пръст на крака. Ако се съгласиш да вземеш това място, ще живееш; ако не се съгласиш, ще умреш. Какво ще правиш тогава? Ще вземеш най-малката работа, която ти се дава, защото тя носи живот в себе си. Ако се откажеш от тая работа, животът ти ще се свърши. Най-малката работа, която ви се даде, носи живот. Без нея животът няма смисъл.

Смисълът на живота е в малките работи, в тънките линии, а не в дебелите. Кои линии са по-красиви: тънките, или дебелите? Всяка линия има изходна точка, отдето излизат енергиите. Красивите линии, т. е. тънките нямат излишък, но дебелите имат много излишъци. Всяка линия говори за себе си. По нея може да се чете. Ако начертаете няколко линии и ги поставите в безпорядък, опитният художник може да ги съчетае така, че да изкара от тях нещо хубаво и завършено.

Срещате един човек, искате да знаете, красив ли е. За това трябва да имате

знание, да предизвикате неговия ум. Трябва да имате знание, да предизвикате неговото сърце. Най-после, трябва да имате знание, да предизвикате неговата воля към дейност. Ако вие не го предизвикате, той ще ви предизвика. Днес много хора могат да те предизвикат. Върви едно малко дете по улицата, среща един възрастен човек, но не отстъпва – не обича да отстъпва. Тоя човек може да е професор, но отстъпва на детето, без да му каже нещо. Ако детето не го предизвика, професорът му казва: Сега ти ще отстъпиш! При разумните постъпки други ще отстъпват. При неразумните постъпки ти ще отстъпваш.

Казвате: Да се проявим. Каква проява е тая, при която хората се карат? Ако двама борци се борят помежду си, да си покажат силата, какво печелят? Те се напрягат, но нито единият побеждава, нито другият. Публиката гледа, иска единият да победи. Ако
единият победи, какво показва това? Всеки търси такъв борец, който никога не е бил побеждаван, да се прослави пред хората. Ако ние можем да победим всичко, животът ни ще изчезне. Трябва да има нещо в живота, което да не се побеждава. И всеки човек трябва да има нещо в себе си, което никой не може да победи. Това значи, да имаш непостижим идеал. Ако всичко постигнеш и всичко победиш, ти нямаш идеал. Имаш хубава шапка, хубави обувки, но това не е идеал – всеки може да ги вземе. Съвършените същества носят обувки, които никой не вижда. Ще кажете, че техните обувки са нереални. В същност, реално е невидимото. Видимите неща са забава за хората, а невидимите са реалност, с която се гради. Видими неща – „веди" – това, което може да учиш. Невидими – „не веди" – неща, които не си учил.

Говори се за права и за крива линия. Представете си, че имате две големи банки: едната в Лондон, а другата в Ню-Йорк. Те имат отношение помежду си и образуват права линия АВ. Ако някой тръгне от едната банка към другата, пътят, който извърви, ще бъде крива линия. По тоя път той ще влезе в отношение с банките. Те са по права линия, но докато стигнеш до тях, ще вървиш по крива линия. Такъв е пътят, по който човек върви, за да дойде от слънцето до земята и обратно – да отиде от земята до слънцето. Това показва, че хората живеят в един затворен свят. В същност, пътят от слънцето до земята е права линия. Коя от двете банки е по-голяма – слънцето, или земята? Кой е най-големият банкер на знанието? Блажен е оня, който може да се домогне до тоя банкер!

Съвременните хора очакват в бъдеще да дойдат блажените времена. От физично гледище, така е, но блаженството е извън времето. Има хора, които и днес са блажени. Не е било време, когато разумният да не е бил блажен. Не е било време, когато глупавият да е бил блажен. Под

„блаженство" разбирам разумност. Блаженството се крие в разумното схващане. Двама другари посещават заедно университет. Единият харесва едного от професорите си и му предлага една хубава ябълка. Това предразполага професора, и той става по-внимателен към тоя студент. Вторият студент е затворен към професора си, но и професорът се отнася към него по същия на-чин. Досетлив, внимателен трябва да бъде човек! Божествените, красивите неща стават само веднъж. Те не се повтарят. Ще кажете, че друг път ще постъпите по Божествено. Щом сте изгубили първия момент, ще чакате друг момент. Определено е времето за доброто. Като се направи веднъж, то носи своето отражение. Само веднъж можеш да направиш добро, но много години след това ще се радваш. Ехото или отражението ни доброто трае дълго време.

Това е закон, който се изявява навсякъде в живота. Ако дойде мечка в дома ви, ще остави миризмите си. Ако в стаята ви влезе мишка, и тя ще остави миризмата си. Каквото животно влезе в къщата ви, все ще остави нещо от себе си. Кой не е усетил присъствието на вонещицата бубулечка в стаята си? И в умствения свят хората страдат от подобни вонещици. В известно отношение, философската мисъл е изопачена все от умствени вонещици. Нвпример, и до днес още хората разискват върху въпроса, съществува ли Бог, или не, и мнозина Го отричат. Тая идея е крайно материалистична. Хората искат да видят Бог външно, в някаква форма. Те не подозират, че нещата, които имат форма, могат да бъдат видими и невидими. Те могат да бъдат някъде, на определено място, а могат и да не бъдат там. – Защо е така? – Защото човек може да е дошъл до реалиостта, а може да е далеч от нея. Ако някой предмет е близо до теб, ти признаваш, че той съществува; ако е далеч от теб, отричате съществуването му.

Казваш: Бог съществува. Значи, твоето съзнание е събудено, имаш светлина. Докато се интересуваш от светлината, Бог съществува за теб. Щом престанеш да се интересуваш от светлината, и Бог престава да съществува. Много от сегашните учени хора се отнасят към ония, които отричат нещата. Въпреки това, Бог се занимава с тия деца на науката. Той ги учи по особен начин. Едно дете направило капан за мишки. След време Бог ще постави детето в подобен капан, да научи урока си. Някой човек измислил капан за мечки. След време същият човек попада в подобен капан, да научи урока си. „Кой каквото прави, това намира", казва българската пословица. Кой каквото измисли, това турят на главата му. Човек сам кове съдбата си. Не се оплаквай от живота си, нито от света, в който живееш. Светът, ог който се оплакваш, е твой свят, от тебе създаден. Защо даде ход на желанието си да правиш капани?

Едно се иска от вас: да възстановите доверието, което сте изгубили.

Взимате жито в ръката си и го подавате на някоя кокошка, да си клъвне. Тя се приближава до вас, погледне и се отдалечава. – Защо? – Няма доверие във вас. За нея е по-добре да кълве от ръката ви, по-чисто е житото, но не смее. Като хвърлите житото на земята, тя се приближава и започва да кълве. Тя знае, че ако кълве от ръката ви, може да стане нещо с нея. – Какво ще стане? – Ще турите ножа си на врата и, и животът и ще се прекрати. Казвате, че светът не е създаден, както трябва. Създайте тогава вие един свят, какъвто желаете. Какъв ред ще турите в света? Можете ли да създадете такъв свят, че да дадете възможност на всички същества, от най-малкото до най-голямото, да работят разумно? Можете ли да създадете такъв свят, в който никое същество да не се оплаква? От Божествения порядък никой не се оплаква, но от човешкия мнозина се оплакват. Дето има справедливост, там е Божественото; дето е несправедливостта, там е човешкото. Дето е разумността, там е Божественото; дето е неразумността, там е човешкото. Тая е причината, дето хората едни - други се атакуват, както мухите атакуват болните от захарна болест. От ред наблюдения, един французин дошъл до заключението, че мухите кацат особено много върху болни от захарна болест. Ако иска да не го безпокоят мухите, болният трябва да се лекува, да намали процента на захарта в организма си.

Гледайте на живота с радост, както при изгряване на слънцето. Работете, както слънцето работи. Ако то върши работага си добре, и вие ще свършите своята работа добре. Ако слънцето не работи добре, и вашата работа няма да се свърши добре. Кръгът, като фигура, представя колелото на живота. То върви напред, а вие след него. Когато неприятелят ви е отпред, и колелото трябва да върви напред; когато неприятелят ви е отзад, и колелото трябва да бъде отзад. Малките деца играят с прашка, като я въртят кръгообразно. Така камъкът отива надалеч. Кой край се пуща на прашката? Когато работите със сърцето и с ума, кой край пущате? Ако не знаеш, как да си служиш с прашката и да хвърляш камък, по-добре се откажи от нея. Ако не знаеш, с кой край на сърцето и на ума да работиш, сам не се впущай в работа. Потърси някой разумен човек да ти помогне.

Един наш познат отишъл на митинг. Това било в миналото на България. Когато един от ораторите говорил, стражарят пазел реда и се проявил доста грубо. Нашият познат се възмутил, взел един камък и замерил стражара. Понеже не умеел да замерва с камъни, вместо стражара, той ударил говорителя. После се извинил за погрешката си, но получил някакво наказание.

Казвам: Ако не знаеш да замерваш с камъни, по-добре не хвърляй. Ако не знаеш да мислиш, не хвърляй мисълта си, дето ти попадне. Вместо едного, ще удариш с нея друг, за когото не си мислил, и ще направиш грешка.

Малките причини носят голями последствия.

Вървиш по улицата и случайно влезе в обувката ти една песъчинка. Ако не обърнеш внимание и не събуеш обувката си, ще нараниш крака си и ще започнеш да куцаш. Трябва ли да се чудите след това, защо човек е недоволен? Недоволен е, защото наранил крака си, пришки има между пръстите си. За да се избавиш от недоволството си, спри на пътя, свали обувката си и извади пясъчето навън. От теб зависи да бъдеш доволен, или недоволен. Доволството в живота е доброто време. Всички обичат хубавото време, а не обичат лошото, облачното време. И хубавото време е на мястото си, и лошото време е на мястото си –те са задачи за човека.

Казано е в песента „Мога да постигна, що желая", че всичко в живота се постига. Всъщност, в живота всичко не се постига. Животът е вечно движение, което пред никого не спира. Постижението подразбира временно спиране. Спреш за момент и пак продължиш движението си нагоре. Трябва да дойде нещо разумно в живота, да те грабне за момент и да те понесе нагоре. За постигането на нещо са нужни условия. Някой иска да бъде красив, но не знае, отде иде красотата. За да бъдеш красив, нужни са условия. Ако искаш да поставиш една статуя някъде, първо трябва да и приготвиш място. За това са нужни материални условия. Какво условие е нужно за красотата? За да бъдеш красив, трвбва да имаш достатъчно светлина, достатъчно топлина и достатъчно сила. Кой човек е силен? – Който е огъваем, който никъде не се блъска. Всички хора, които се блъскат, не са силни. Какво ще стане, ако земята и слънцето се сблъскат? Когато малкият и големият, или слабият и силният се сблъскат, слабият трябва да се отклони, за да избегне удара. Иначе, той ще плаща. За да не плащате, не разрешавайте големи задачи. Защо съществува злото, оставете тоя въпрос настрана. Защо човек се ражда, и тоя въпрос оставете настрана. Защо идат сиромашията и богатството, не питайте. Какво значи, да оставиш нещо настрана? Това значи: хапнеш ли нещо, не мисли повече за него.

Двама приятели се скарали и ред години не искали да се видят, не си писали писма, не искали да чуят имената си. Един ден единият решил да се примири с приятеля си. Той му написал едно писмо със следното съдържание: Много време мислех да намеря начин да се примирим. Ако ти си на моето място, какво би направил? Исках да постъпя по един, по втори начин, все не ми се харесваше. Пиши ми твоето мнение. Приятелят му отговорил: Каня те да дойдеш в неделя у дома на обяд. Като се събрали двамата приятели, хапнали заедно и се примирили. Когато искате да се примирите с някого, изберете най-хубавия ден, когато няма нито един облак на небето; когато нощта е тиха, спокойна, и звездите светят ясно на небето; когато дърветата са пълни с плодове; когато хората живеят братски

помежду си; когато Божествените прояви господстват в света. Тогава лесно ще се качите на планинския връх и ще знаете, как да слезете.

Един пътник замръкнал край селото и се отбил в близката воденица да пренощува. За да не го види никой, той се качил на покрива и там останал. По едно време видял, че иде мечка от гората. Понеже се уплашил, той започнал да бие с тъпана си. Оказало се, че мечката била опитомена. Той бие тъпана, а мечката играе. В същото време се задали камилари с камилите си, които карали коли, пълни с грънци. Като чули звука на тъпана и рева на мечката, камилите се подплашили, започнали да бягат и изпочупили грънците. Камиларитв хванали тъпанджията и го набили добре. След това го дали под съд. Съдията го запитал: Защо не тури юлар на мечката? – Господин съдия, отговорил тъпанджията, аз съм беден човек, прехранвам се с мечката. Тъкмо я упражнявах, когато камиларите наближаваха воденицата. Камилите се уплашиха от мечката, но и мечката се уплаши от тях и избяга. Аз съм готов да заплатя счупените грънци, но след като камиларите намерят мечката и ми я върнат. Съдията отдал правото на тъпанаря. Тук има съвпадение на фактите, но в същност, фактите не са верни. Човек може да използва съвпадението на фактите и да се оправдае. Не разчитайте на случайностите. Мечката е дошла случайно във воденицата. Тъпанджията е дошъл случайно във воденицата и случайно попаднал на опитомена мечка.

Да се върнем към буквите. От двете букви „Г и Б", първата е женска, а втората – мъжка. Мъжът има задна стража, а жената няма. Коя от двете букви предпочитате? От две неща човек все ще предпочете едното. Например, ако имате елементите водород и кислород, кой от двата предпочитате? Водородът гори, а не подържа горенето – спокойно свършва работата си. Кислородът подържа горенето, а не гори. В това отношение той прави скандали. Като се съберат заедно, те взаимно си помагат. Кислородът усилва горенето на водорода, а водородът поощрява кислорода в скандалите. Той му казва: Прави скандали, подържан ги, без тебе нищо не можем да на-правим.

Какво означава думата „скандал"? Тя не е българска дума. |На английски skate" означава хлъзгане. Стъпил си на неустойчива почва, на много гладък, равен път. На такъв път не може да се пази равновесие – при най-малкото изкривяване може да паднеш. Хората правят скандали, именно, при неуравновесено състояние.

Кои са важнитв основни мисли от лекцията? Коя дума ви се видя най-важна? – Светлината. Хубава дума е светлината, но тя разкрива погрешките. Ако искаш да влезеш в света на светлината, непременно ще се

изложиш. Ще се видят погрешките ти, но ще се видят и добродетелите ти. Ако влезеш в света на тъмнината, ще скриеш погрешките си, но ще скриеш и добродетелите си. Животът се изявява така, че все трябва да пожертваш нещо. Ако пожертваш светлината, губиш; ако пожертваш тъмнината, пак губиш. При какви условия можеш да си служиш с тъмнината? При загубване на вътрешното равновесие. Такъв пример ни е даден в Библията. Ной, след като излвзе от ковчега, пи вино, развесели се и се изложи пред синовете си. Един от синовете видя голотата на баща си и отиде да повика брат си, да се подиграят с него. Обаче, вторият му син взе една дреха, покри голотата на баща си и се отдалечи от него. Добре е човек да носи връхна дреха, с която да покрива погрешките на хората, да не ги вижда. Погрешките на хората нищо не допринасят. Какво ще придобиеш, ако убиеш някого?

Изпейте пвсента „Мога да постигна, що желая." Казано е в песента: „Там, дето се ражда радостта." Това значи: там, дето изгрява светлината. Пейте тая песен тихо, с правилно ударение на думите. Това, което искаш да постигнеш, всякога да те следва, да не го носиш със себе си. То да върви след теб като сянка, а не да го носиш като товар, като нещо натрапено. Много от страданията на хората се дължат на натрапени мисли и чувства в тях.

Един богат американец от Ню-Йорк върви по улицата и вижда, че един работник пада от високо здание и си счупва крака. Шест години след тоя случай той усеща силна болка в крака си като на счупена кост. Вика един лекар, втори, трети да се произнесат за болката му. Всички търсят причината, но нищо не намират – кракът се оказва съвършено здрав. Най-после болният вика един лекар психиатър, и той да каже думата си. Като прегледал крака и нищо не намерил, лекарят се обърнал към болния с думите: Спомняш ли си някога да си видял човек със счупен крак, който да ти е направил силно впечатление? – Спомням си такъв случай. Преди шест години видях един работник със счупен крак, точно на това място, дето и мен ме боли. Лекарят започнал да лекува болния от натрапената мисъл, за да го освободи от нея. Не го ли освободи, натрапената мисъл може да се реализира някога.

Има зловещи мисли, които се натрапват на човек и причиняват големи страдания. Който е много любопитен и се интересува от ненужни работи, сам си създава страдания. Като знаете това, не проявявайте такова любопитство. Закон е: и добрите, и лошите работи еднакво се реализират. Това, което много желаеш, ще се реализира; това, което никак не желаеш, и то ще дойде до главата ти. Това не трябва да ви плаши, но бъдете разумни, да знаете, как да постъпвате. Какво ще ви донесе любопитството,

да видите, как се бият на бойното поле? Можеш да задоволиш любопитството си, като прекръстосаш бойното поле през време на сражение, но предварително трябва да се запиташ, ще излезеш ли оттам здрав, или ще останеш на мястото си. Ако искаш да знаеш, какво правят хората на бойното поле, мини през него след сражението. Речеш ли да видиш самата действителност, ще се натъкнеш на големи изпитания.

Често хората говорят за ръста си. Ниският иска да израсте повече, високият иска да се сниши. Някой е висок 165 см. – среден ръст. Той иска да израсте поне един сантиметър. Какво ще му предаде тоя сантиметър? Някои хора лесно растат, а други – мъчно. Жените лесно израстват – носят високи токове. Един ден токът се пречупи. Какво ще правят тогава? И в човешкия ум се явяват мисли, които приличат на високи токове. Те са неестествено създадени. Един ден токът се счупи, и човек пак става нисък. Дисонансът в живота – в човешките мисли и чувства, е висок ток – неорганизирано нещо – лесно се пречупва.

Едно нещо е нужно за човешкия характер: всичко, с което човек разполага, да е пластично, огъваемо, живо, никога да не се чупи. Статичните неща са крехки и чупливи, а динамичните – живи, огъваеми, нечупливи. Стремете се към нечупливите неща, и всякога разполагайте с тях,

Прочетете стр. 106 от книгата „Царският път на душата." Кой да чете: сестра, или брат? Понеже мъжът се е явил по-рано в света, брат да чете. Първо ще започнем с мъжа, а после с жената. Като прочетем страницата, ще видим, каква хармония съществува между това, което сега говорих, и това, което тогава съм говорил.

26. Беседа от Учителя, държана
на 8 декември, петък, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_12_10 Разумна икономия
Издателска къща „Жануа-98“

РАЗУМНА ИКОНОМИЯ

XVII беседа, държана на 10.XII.1944 г., неделя, 10 ч. с.
Изгрев – София

Отче наш.

„Изгрява слънцето“.

Ще прочета четвърта глава от Евангелието на Матея, от началото до 12 стих.

„Духът Божи“.

В природата има един закон: разумна економия на живота. Туй, което съвременните хора го нямат предвид. Съвременните хора са крайно разточителни във всяко отношение. Когато човек им говори за тая економия, те казват, че били свободни и други работи. Въпросът за свободата е обоснован разумно. Дето няма разумност, няма свобода. За каква свобода може да се говори, където няма разумност? Няма защо да се безпокоим в света, че тук там има нарушения. Някой път някоя буря дойде, дъжд дойде, промени се времето, температурата се промени, не си доял, не си доспал. Пък то не е лошо. Ако си доспиваш е лошо, ако не си доспиваш е добро. По-добре е да не си доядеш, другите да си доядат, отколкото ти да си доядеш; пък другите да не си доядат. Ние сме хора възпитани малко особено. Аз го наричам евино възпитание. Откак влезе първият учител в рая, той заблуди жената. Казва: Не ти трябва много да работиш, много учение не ти трябва, само като изядеш един плод всичкото знание, безсмъртието изведнъж ще го имаш, ще дойде. И всичките жени сега вярват в това. Жените като го предадоха на мъжете и те вярват.

Има два порядъка в света: Божествения порядък като го изпълниш, го познаваш. Невъзможно е да познаеш Божествения порядък, без да направиш нещо. Човешкото се познава преди да си го направил. Съвременните хора сме запознати с човешките работи. Та сме се наплашили и казвате: Зная ги човешките работи. Питат, защо са добрите хора в света? Да има плодове. Защо са лошите хора? – Да има недоимък. Защо са лошите хора? – Да има малко скандали. Нашата съвременна култура е на върха на културата. Най-културните народи са сега.

Историята не помни по-културни, по-силно, по-добре въоръжени, по-добре ориентирани, както сега с тия далгобойни оръдия. Като стрелят на 400–500 километра отиват. Англичаните дават една статистика, че те имат четири милиона и петстотин хиляди къщи разрушени. Не е малка работа, отделно фабрики, заводи. Казваме: Какъв ще бъде краят? Има избити евреи шест милиона и петстотин хиляди, шест милиона избити поляци, за руснаците, колко руси има избити, колко югославянци е друго. Казвам: В съвременната война като излязат и направят един баланс, то ще бъде една почетна цифра на хора, които са се пожертвували за Христовото учение. Защо е войната на християнските народи? На време се бият. Туй което беше невъзможно, стана възможно. Хората ги е страх. Ние не проповядваме мир. Не мир е света. Мирът може да бъде обоснован само на любовта. Този мир е всякога постоянен. Той не може да бъде отрицателен мир. Мирът е там дето има правда, дето има добродетел. Мирът е там дето има разумност. Не тъй на картина мир. Мир има там, дето всичките хора са здрави. Мир има там дето са богати. Но горко вам, богати. Горко вам богати, които носите учението на Ева. Горко вам, учени хора, които носите учението на Ева. Горко вам, които вярвате във всички заблуждения, които съществуват в света. Човек щял да умре. Не го отричаме. 35 милиона хора умират на година. Къде отиват? Ако дърветата не горят, де е дефектът. Като горят дърветата там има ефект. Ако тия дървета не горят, къща пълна с дим не е приятна. Има една смърт, която е приятна, гори човек и изгаря. Всички ние се боим от това, от което не трябва да се боим. И всички не се боим от това, от което трябва да се боим.

Няма по-опасен момент в живота да изменим една посока на един лъч на любовта. Хиляди години ще ти вземе, докато поправиш тази погрешка – малко да измениш, само да мръднеш на една стотна от фокуса, години ще ти вземе. Погледнете библейския разказ за грехопадението. Един плод изяла Ева. Какво има, че изяла един плод. То е турено в една форма за един учен човек. В този плод има зараза, както съвременните микроби. Има учени хора, които изучават силата на холерата, чумата и другите заразни болести. Те намират, че е в любовните работи. Размножават се чрезмерно много. В една нощ милиони, милиони стават. В туй размножаване те отравят организма на човека и той умира. И следователно, на тия дребни необуздани същества, които ходят по любовни работи, трябва да им развалим серума. Трябва да им турим четири пет чаши вода, да намалят любовните работи, да ги спрат. Между холерата да няма игране, пеене, всичко това да престане. Казвате: Нали го обичам. Казвам: Там е белята. Туй, за което казвате, че го обичате то не е вярно. Как ще докажеш, с какво ще докажеш, че го обичаш. Може да го докажеш, ако този човек е болен, погледнеш го и той стане. Ти си го погледнал добре. Ако този човек, като го погледнеш, падне на земята, ти

като си го погледнал, как мислиш, твоят поглед на място ли е? Една млада мома на 19 години, свършила училище, казва: Сериозно те питам, има ли Господ в света или няма. Ами вие младите моми търсите Господа навсякъде. Казвам: Ти Господа търсиш. Твоят Господ сега е на 19 години, черноок, с високо чело, правилен нос, очи хубави, изправен, усмихнат. Казва: Как е, ще можем ли да живеем с него? Казвам: Ако го обичаш, ще живееш, но ако не го обичаш, главата ти ще побелее. Сега това е обикновен израз, главата ти ще побелее. Бялата глава нищо не ражда, бяла пръст е. Аз вярвам в едни бели коси, в които има динамика, мисъл има, от всеки косъм мисли като искри излизат. Отвсякъде от косата излиза светлина. Чешеш се, чешеш се и се радваш.

Какво искаме ние съвременните хора? Генерал да си ще те съдят. Министър да си ще те съдят. Цар да си ще те съдят. Съдба сериозна. Писано е в религиозните книги, обща съдба ще има. Казва: Да ида в оня свят. Ти ще идеш в оня свят, но съдба има. Като тръгнеш за оня свят, всичките документи от тук ще ги носиш. В оня свят съдят само добрите хора. Лошите хора ги оставят да ги съдят тук. Всичките документи за доброто, които си направил, тази архива я вземат. За доброто тук никого не съдят. Казват: Ти си добър човек и те оставят. Твоята архива я вземат горе, осъдят човека и дават възнаграждение. Затуй онези, които не сте съдени на земята, ще бъдете съдени горе. Ще ви възнаградят, ще ви дадат жилища. Христос казва: Отивам да ви приготвя място.

Сега някои от вас, ако се намерите в Америка при новия последен далекоглед, който приближава най-много вселената до нас, какво ще видите. С този далекоглед от Ню Йорк в Париж може да четете надписите на един параход. Ние се намираме в затворени форми, не знаем какво има в другите слънца и планети. В месечината не знаем какво има. На Марс не знаем какво има. Марс ако разгледате с един далекоглед, около десет сантиметра има окръжност, няколко линии има и учените хора по тях гадаят. Около Юпитер има няколко пояса, като погледнете Венера, тя е добре забулена, добре облечена, нищо не виждаш. Виждаш, че свети добре, откъде иде тази светлина не знаеш. От другите планети като ни разглеждат, не подозират, че ние толкоз се безпокоим. Съвременните хора са ятаци на паднали духове. Сега всичките ятаци ще търсят. Не че искат да наказват, но сега ятаци търсят. Дошъл някой ятак, хванете го, пуснете хората да си вървят. Духовете не са от земята, те са слезли от друг свят. Избягали, скрили се на земята. Сега ще трябва да си вървят.

Някой път се спираме и казваме: В какво да вярваме. Вие вярвате точно в това, в което и аз вярвам. Без светлина не може. Вярвате в светлината. Светлината я приемате по същия начин, както и аз. Необходимо вярвате

във въздуха. Въздуха го приемате по същия начин, както и аз го приемам. Вярвате във водата и нея приемате по същия начин както мене. И хляба по същия начин приемате. В какво вярваш. Всички други неща са второстепенни. Какво има в света вън от светлината? Какво има в света вън от въздуха? Както представят човешката мисъл, какво съществува в света вън от човешката мисъл? Нищо не съществува. Може да съществуват много работи, но не са реални. Реална е човешката мисъл. Човешката мисъл е реална, понеже е обоснована на Божията мисъл. Човешката мисъл понеже е направена по образ и подобие на Бога. Той мисли. Щом мислиш и ти по същия закон мислиш. Чрез дишането трябва да разберем човешката мисъл. Мъчиш се да дишаш. Не да се мъчиш. Най-хубавото е човешката мисъл.

Казвам: Економия. Трябва разумна економия на живота. Ако светът се отвори, ако хората имаха едно радио, да чуват, какво се говори на слънцето, да чуват какво се говори на Юпитер, какво се говори на Венера, на Меркурий, на Марс, на Сатурн, Уран, Нептун, светът ще бъде друг. Аз бих желал да има поне едно радио от месечината. Сега ние седим и се безпокоим, дали имаш един син или една дъщеря, безпокоим се какво ще стане с тях. Представете си Бог, който има тия безчислени светове, с всички тия същества по тях, да мисли какво ще стане с тях. Вие мислите какво ще стане с вашия син. Това, което е станало с вас. Ако бащата е овца и синът ще бъде овца. Ако бащата е вълк и синът ще бъде вълк. Ако бащата е добър и синът ще бъде добър. Ако бащата е лош и синът ще бъде лош. Ако майката е умна и дъщерята ще бъде умна и синът ще бъде умен. Всички вървят по линията на бащата или майката. Разумност има в света. Казвам: Ние сме пратени на земята да изчистим земята от нейната кал. Имаме обществена повинност в природата. Дошли сме на земята има обществена повинност сега сме призвани да чистим с лопати. Някой път се уморяваме да чистим. Не се изисква много. По половин час, по един, по два, три часа да чистите.

Синът ли начертава какъв да бъде? Бащата, който дава повод, той начертава неговият син какъв да бъде. Майката, която дава повод да роди дъщерята, начертава каква да бъде. Ако синът става баща, той начертава на своя син бъдещето. Мислите ли, Бог, който ни е пратил в света, Той е оставил ний да чертаем своето бъдеще. Той е начертал. Ние трябва да вървим по начертания път. Когато ние създаваме нещо, ние ще начертаем бъдещето му. Сега ние искаме да внесем нашите теории. Нашето учение в неговата система и искаме да стане както ние казваме. Това ще бъде, когато ние го направим. Любовта действува най-разумно в света. Единственото нещо, с което се отличава любовта е това. Тя изисква най-малкото. Няма никоя друга разумна сила, която да иска тъй малко от слабите. Най-

малкото иска тя. От силните тя иска друго. Любовта е много справедлива. Най-малкото иска от слабите. Като срещнеш един човек да го погледнеш мило. Какво ти костваа тебе и без това ти ще кажеш „Добър ден". Кажи добър ден. Казваш: Не съм разположен. Отде туй неразположение, кажете ми. На какво вие басите закона, че трябва да обичате. Казваш: Трябва да го обичам. Закон е това. Бог е създал света и всяко същество е задължено по самата необходимост да обича, както Бог го обича. Не му се налага, той е оставен, няма друг път, по който да действува. Хората не се нуждаят от знание. Когато си гладен, не е важно знанието. После любовта се отличава по това, че любовта не учи работите. В никое училище любовта не се учи. Единствените същества, които се раждат учени, са съществата на любовта. Като се научи, тогава се ражда. Като се роди, знае да яде. Веднъж срещнах едно малко момиченце на шест години, като ме погледна с един поглед любовен, какъв артист, каква дълбочина, каква мекота на характера. Казвам: Браво. Де го е учила. Аз съм срещал много по-благородни дами, които се усмихват, но туй момиченце като артист, като професор го прави. Препоръчвам я, като се усмихне да видиш, как трябва да се усмихнеш. Казвам: Бих желал и аз да имам нейния поглед. Обърне се туй малкото момиченце и казва: Господ ми е дал очи да гледам и така милиони хора да се радват на Божията светлина. Ето една философска мисъл. Туй дете усеща, че хората трябва да се радват на Божията светлина, през този фокус на очите.

Казва: Аз съм чел писанието. Ти мислиш, че си много набожен, че си много честен. Може да опитате, колко сте честни, колко хора имат доверие. Ако идете в Англия или, ако идете в Америка без пари и кажете: Тъй както ме гледате колко ще ме кредитирате. Някъде сто лева ще ви кредитират, някъде петстотин, рядко хиляда лева ще ви дадат. От хиляда нагоре ще кажат, не може да ви кредитираме. Аз имам само един пример на един мой познат, влиза да купува дрехи. Бръква в джоба си, няма кесията. Казва: Извинете, забравил съм си парите, нека седят дрехите, ще дойда след половин час. Казват му: Не, не, имаме доверие. Как този човек има доверие? Това не е някой вярващ човек. Казват му: Ние имаме доверие, ето дрехите, вие ще донесете парите. Има нещо в нас, което определя човека точно такъв, какъвто е. Никога не може този човек да се измени. Туй, което се мени в света, то не е реално. Един човек, който се мени, не е реален. Онзи човек, който не се мени, той е в реалността. Казвам: Хората са турени на работа. Кой за каквото е призван в света, това да прави. Червеят си знае работата. Бръмбарът си знае работата. Вятърът си знае работата. Ръката си знае работата. Звездите си знаят работата. Всеки един от нас трябва да си знае работата. Чудни сме хората, когато дойдат да ни задигнат от този свят, ние не искаме да го напуснем. В Америка при една семинария живеела една негърка на 90 години. Всяка

вечер се молила и казвала: Господи, на 90 години съм, изпрати някой ангел да ме вземе. Дотегна ми живота, не ми се живее на земята. Трима от студентите стават кандидати за тримата ангели и отиват и хлопат на вратата на бабата. Тя казва: Кой е? Казват: Пратени сме трима ангели от небето. Казва: Кажете на Господа, че нея я няма тука.

Заслужава ли моята любов. Значи слънцето с благоволение гледа на мене, пак аз казвам: Когато дойде за мене, заслужава ли моя поглед, моята мисъл, моето внимание. Всичките звезди гледат с благоволение към тебе. Усмихват се. Господ създаде вселената, слънцето, изгрева и свети. Търсим правила, по кой начин да постъпваме. Постъпвай тъй, както слънцето постъпва. Постъпвай тъй, както вятърът постъпва. Постъпвай тъй, както водата постъпва. Постъпвай тъй, както бръмбарите постъпват. Нали един французин открил, че всичките ония хора, които страдат от захарна болест, мухите от сладката пот искат да вземат. Тъй щото лекарите могат да направят диагноза, кои хора страдат от захарна болест. Не е хубаво да те обичат мухите. През деня една две мухи да кацнат но стотина да кацнат е късметлия. Седиш сутрин, казваш: Какво да се прави, откъде да се вземе хляб, откъде ще дойде. Туй го мислиш десет, двадесет, тридесет години. Станеш сутрин, кажи: Йоваире. Господ ще промисли. Ще дойде хлябът. Разболял се някой – ще оздравее. Осиромашал някой – ще забогатее. Скъсали го на изпит – ще му провърви. Изгубил парите – късметлия е той. Каквото и да ви се случи , турете положителна мисъл. Казва: Аз туй което казвам, ще стане ли? То няма да стане, понеже е станало вече. Ти търсиш една подкрепа, която вече я имаш. Казваш: Има ли дух? Има дух. В този дух оня живот хора са определили, които хора да ти помагат. То е предвидено в Божествения план, кои да ти помагат. Като вървиш по улиците предвидено е кой ще ти помага. Сега не туй да го доказваме. Доказателствата са вътре. Само едно доказателство на стоте е вярно. Онези, които дават духовни доказателства само едно на стоте е вярно. Разболял се някой от някоя болест, пил някакво лекарство и само един е оздравял от туй лекарство. Двама души не са оздравели. То минава от поколение на поколение. Една баба като се разболяла, оздравяла и само тогава е станало.

Любовта в своята крайна цел е мощна. И в своите слаби цели е мощна. Двама души паралитици в Южна Америка, двадесет години били в една клиника. Казват: Тук ще ни заровят, няма никой да се погрижи заради нас. Те били в едно малко градче до планината. Една змия звънарка влиза в града, гонят я из града и тя влиза в болницата, дето били тия двамата паралитици. Като видели змията те изскочили, забравили,че са болни парализирани. Туй вестниците писаха. Туй, което лекарите не можаха да направят, направи го тази звънарката змия. Като влезе, те оздравяха. И ви казвам: На земята няма по-голямо благо от страданията. Най-голямото

благо на земята са страданията. Защо са тия страдания? Най-голямото благо са страданията. Като излезем из областта на земния живот, ще се измени. От времето на Христа епохата вече се е изменила, страданията са намалели. Сегашните страдания не са така интензивни, както едновремешните. Представете си ония страдания, ония мисли, в които се намирал, онова силно напрежение, в което се намирал, че кръвта излизала из порите му. Налягането отвън не могло да спре кръвта. И следователно, любовта от времето на Христа се е увеличила в своите прояви. Днешната човешка мисъл в хората има повече любов. Има любов. Милиони хора са ранени, кому крак откъснат, кому ръка, има лекари, милосердни сестри, всички тия хора се грижат за тях. Вземат ги на носилка, гледат ги лекарите, утешават ги, храна им дават. То е знаеш, каква голяма организация. Там се вижда безкористието на хората. Готови са на жертви. Казвам: Крайната задача в света е добра. Една външна подбудителна причина има. Да проявим мощното, любовта. Любовта един ден ще бъде мощна, над всичко отгоре. Тя ще заличи всичките недъзи, които съществуват. Когато се охлузи кожата, сама се поправя. Любовта е единствената сила, която поправя. Ти като оставиш на нея, скоро ще се поправи.

Всички казваме, че човек е направен по образ и подобие Божие. Преди две хиляди години е направен. Не всички хора са направени по образ и подобие Божие. Казвате: Родени от Бога. Не всички хора са родени от Бога. Писанието казва:Роденото от плътта, плът е, роденото от духа, дух е. Христос казва, ако не се родите от вода и дух, не може да влезете в Царството Божие. Тогава подразбира смисъла на живота. Та казвам: Ако Бог, който от осем хиляди години ви е говорил, не може да ви убеди в реалността, ако остане сега аз да ви убеждавам, то е загубена работа. Аз познавам хората в добрата им страна. В хората има любовна страница. Само на човека трябва да знаеш, каква дума да му кажеш. Онези студенти, които се безпокоят, отиват на изпит, кажи им: Добре ще свършите. Нищо друго. Онзи, който отива да държи теза за някой докторат, кажи: Добре ще свършиш. Търговецът, който отива по работата си, кажи му: Добре ще свършиш. Майката, която отива да роди дете, кажи и: Добре ще родиш това дете. На войника, който отива на бойното поле да воюва, кажи: Добре ще свърши войната. Отдето минете, кажете, кажете: Добре ще свършите. И на дърветата кажете: Добри плодове ще имате. Защото като минавате някъде, кажете: Ще се оправи.

Сега се безпокоим. Радвам се, че в България е дошла правдата. Ние търсим да се прояви Божията справедливост. По-велико нещо от справедливостта няма. То е силното мощното. Там дето има правда и дето има ред и порядък, и свободата съществува. Съдбата е външната форма. Искат справедлив народен съд. Народът ще съди. Бог е, който ще се прояви.

Трябва справедливост. Нас ни е страх, мислим, че българският народ може да отсъди някого повече. Нека вярваме, че ще отсъди правилно. Да вярваме, че този народ ще съди по Бога. Значи имаме вяра в един съдия, нямаме вяра в един народ. Отде накъде, един съдия да бъде по-справедлив от един народ. Коя вода е прясна, един килограм или един голям извор. Изворът е прясната живата вода. Народната мисъл е по-жива. Един поет, който излиза, той е като малка струя, която излиза от големия извор. Един човек, който е отделен от народа, той е в едно статическо положение. Да чувстваш доверието в хората, в българския народ. Нека определим какъв е българския народ. Българинът в рая е бил много добър градинар, когато е бил слуга при Ева. Понеже не излязъл добър съветник, че го изпъдили. Българинът в рая се наричал благ градинар, благи градинари. Благи градинари в рая са били българите. И досега този занаят го държат в Европа и в Америка. Аз бих желал българинът да си държи градинарството. Да обработва зелето. Както е създадена земята, много пластове има, зелето има така много листа. Динята е поляризирана, има южен и северен полюс. На българинът вярата се опитва. Веднъж българинът се опитала неговата вяра в един негов морков. Минал един богаташ и казва: Днес съм намислил да направя едно добро. Ти как ще ме посъветваш. Казва: Да ти дам един морков. Комуто го дадеш да му върви. Взел го богатия, дал го. Умира богатият, отива в онзи свят. Търсят какво добро е направил. Правил църкви, правил училища, но за всичко писали вестниците. Казват: Направил ли си нещо, за което хората да не са писали във вестниците, нещо, за което нищо не е казано. Казва: Спомних си, един български градинар един морков ми даде, дадох го. Казал тогава Господ на ангела: Дай му един морков, за който да се хване, за да го извадиш из ада. Той се хванал за моркова и за него се нахванали и други от ада като грозд. Като ги гледа богатият хванали се с хиляди, казва ще се скъса моркова. Дръжте се за моркова, не казвайте, че е ваш. Дръжте се за българският морков. „Морк“ значи повече, „ов“ значи което е гъвкаво, което издържа. Една любовна мисъл, която целия свят да издигне, цялото човечество може да издържи. Няма опасност да се скъса човешката мисъл. Да благодарим, че сме в един свят на възможности. Новата светлина трябва да дойде. Ако съвременните хора не се подмладят, ако съвременните хора не поумнеят, ако не станат по-здрави, отколкото в миналото, ако не станем по-силни, по-справедливи, всичките добродетели трябва да се турят в действие. Не както са били дедите ни. Много добре са били, както са били научени от Господа. Писанието казва, че в последните дни всички ще бъдат научени. Ние сме в една епоха, опитностите, които ние имаме, миналите поколения тази опитност са нямали. Един автомобил отдолу да се дигне на една къща на четири етажа. Мене ми разправяха други примери, доколко е вярно не зная. Една дама влиза в избата. Пада една бомба в избата и я дига от едната улица и я занася на друга улица. Там пада друга бомба и я изхвърля навън,

без никаква повреда, никакво одраскване. Бе това е чудо. Да те изхвърли от едната улица на друга без да се блъснеш, от там да те изхвърли без да се блъснеш, че това е Божие чудо. После да си вземеш пътя безопасно. Какво по-голямо чудо в света? Трябва да се проверят тия работи. Има нещо преувеличено. Има нещо вярно, което трябва да се констатира. Се са преувеличили малко. То е закон на природата. И тя преувеличава някои неща, други ги намалява. Ако увеличим някой път не е лошо и ако го намалим пак не е лошо.

Не таксувайте ума с излишни тревоги. Не таксувайте сърдцето с излишни тревоги. Туй, което не го искаш, то ще дойде. Тебе те е страх от смъртта, тя ще дойде. Тебе те е страх от сиромашията, тя ще дойде. От каквото те е страх, ще дойде. Онова, което обичате и то ще дойде. В света единствено Божественото е положително. Казва: Нито косъм от главата ви няма да падне без Волята на Отца. Че няма да падне нито един косъм, но ако падне пак ще се възстанови. Ако биха опадали космите, хората биха оглупели. Те са радио. На мъжете главите взеха да оголяват. Всеки косъм е радио на някаква хубава мисъл. Някой път пада някой косъм, отделете този косъм. Пада някой косъм, не го хвърляйте, подръжте го, заинтересувайте се от историята на този малък косъм. Вижте какво трябва да направите. Съвременните хора имат психометри, ако дадеш един косъм описва целия характер на човека. Косъмът носи цяла история. Вие вземате косъма и в огъня. Не си туряйте косите в огъня. Вземете една сребърна кутийка и там ги туряйте. Някои искат да им тръгне напред. Вземете малка кутийка от пет сантиметра, тури косите си в нея и нея тури в джоба си. Считайте, че са божествени косите. Ако мислиш, че са на прасе или на друго животно.

Трябват ни нас нови идеи. Ако вие в съвременното положение не се виждате, каквито сте, вие се заблуждавате. Гледам някой се погледне, не се харесва. Скрие огледалото, погледне се после, пак не се харесва, пак не е доволен. Някой като се погледне е доволен. Чуди се, вижда се гениален, отде е тази гениалност. Очите му харесват. Има нещо много красиво в човека. То е човек, който започнал да мисли за Божественото. Знаеш, какво е положението на този човек? Няма по-красива поза, да видиш Божественото. Цялата природа се отваря. Като ви погледне, усещате, че тоя човек е на ваше разположение да ви услужи.

Та любовта се занимава с малките възможности. Ти не може да я познаеш, докато не извършиш една от малките и добродетели. Искаш да познаеш Божия промисъл. Тури си на ума да идеш да услужиш някому някъде, никой да не знае. Може професор да си, може цар да си, реши да направиш никой даже не знае, ще видиш какво ще почувстваш в душата си. Ние нямаме понятие за онези грандиозни процеси, които стават. От

150 милиона километра се предава слънчевата енергия и тук се разпределя. Опаковат я и тука най-разумно се предават, образуват плодовете. Сега както се описва като че всичко туй е механичен процес. Много от болестите, от които хората страдат се лекуват със слънчевата енергия. Някой болести през май се лекуват, някои болести през юни се лекуват. През цялата година се лекуват болестите, не както се определя. Ще кажете: Вяра. Но не е до тази обикновена вяра. Има една вяра, в която нещата сами по себе си стават, Ин тао. „Ин" значи вътре, „тао" е небе. Туй, в небето което се проявява, в организираното пространство, което се проявява, то е Божественото. Туй, което излиза от нашия Божествен свят, той не се открива. Писанието казва: „Бог толкоз възлюби светът, щото даде Своя син единороден, за да не погине всеки, който вярва в Него". Или казано на съвременен език, Бог толкоз възлюби света, щото даде всичките условия да се поправят всичките погрешки, да може да живеят хората един сносен живот. Ние сме вече в дебаркационна линия.

От 45-та година стъпваме в новата епоха. 45-тата година определя една нова епоха, от дето започва едно постепенно подобрение: подобрение на човешката мисъл, подобрение на човешките чувства, иде подобрение на човешките постъпки, подобрение в човешкия организъм, подобрение между господари и слуги, подобрение между ученици и учители, между майки и бащи, навсякъде ще има едно коренно органично променение. Ще им е приятно на хората да живеят. Не искам туй да цитирате. Според мене вярно е само това, което става едновременно. Ако когато говори, не стават нещата, не е вярно. Туй става. Целият свят аз го виждам в един процес на променение. Виждам как културата на света се изменя, как светлината в света се изменя. Виждам образа на хората как се изменя. Виждам растенията как се изменят. Виждам реките как се изменят. Всичката тази вътрешна промяна показва, че онази разумност, която обединява хората, действува за доброто на цялото човечество. Всеки според своето призвание да се промени. Всичките народи са призвани като служители на Бога на великото царство.

Та вие ще кажете: И не опрощаеш, Владико, раба твоего. Аз бих казал: Господи, направи да влезем в Твоята градина, да станем слуги в Твоята градина на Любовта. Да обработваме твоите моркови. Хората остаряват защо. Бащата никога не бива да каже, че синът е зелен. Да се радва, че синът е дете. Ако синът би се радвал, че баща му е такъв какъвто е. Синът иска баща му да е нещо повечко. Бащата става повечко. Бащата иска синът да стане нещо повечко. Оставете синът да стане такъв какъвто е. Млад е. На младите е Царството Божие. За бъдеще бащата да не остарява, но да поумнява. И синът и той да става по-мек. Съвременните синове трябва да усилят любовта към баща си. Сега във вас седи идеята да има някой да ви

обича. Ако аз ви кажа, че има един който ви обича, какво ще добиете. Въпросът не е поставен. Ако аз ви кажа, че някой носи розов екстракт, трябва да имате шишенце, в което да сипе две лъжици от екстракта. Срещнеш един човек на любовта, трябва да носиш една форма, в която може да ти даде. Всеки добър човек, като го срещнеш не може от неговия екстракт да се влее. Ако направи този прелив, е добро, но щом не стане, не е правилно. Има обща магнетическа сила, която се прелива в цялото битие. Има една обща течност като електричеството, която се прелива във всичките хора. Онези, които са взели повече електричество, са повече енергични. Онези, които са взели повече магнетизъм са по-меки. Ние трябва да бъдем готови, като срещнем един разумен човек, да черпим от изобилието на този човек. Преди две хиляди години християните казват, че се проля кръвта на Христа. Проля се кръвта и отиде в земята. Ако тази кръв беше задържана в цялото човечество щеше другояче да работи. Ако вземете кръвта на здравия човек, ако хората биха се присадили с Христовата кръв, светът щеше да бъде друг. Не може ли Христос да дойде? Сега трябва чрез присаждане да се върне. Как ще се върне. Чрез живото слово. То е единствен подтик. Туй, в което ти не може да вярваш, то не е вярно. Туй, което ти не обичаш, не е вярно. Туй, в което ти не може да бъдеш свободен, не е вярно. Вашите опитности вие ги дръжте. Аз говоря за изключителните опитности, които само веднъж в живота ви стават. Аз много пъти съм виждал Христа. Вие Христа само веднъж може да го видите, много пъти не може да го видите. „Които чуят гласа ми ще оживеят“. Този глас по това се отличава, той е като слънчевите лъчи. Като дойде растенията чуват гласа, те изникват поникват нагоре. Дойде в съзнанието една мисъл, силно желание. Без аргументации да дойде в тебе. Човек знае, какво има да му се случи.

Сега използувайте свободата, която имате. Използувайте някой път празното сърдце. Някой път мислиш, че си глупав. Използувай твоята глупост. Ние даваме цена на онова, което не е ценно. Мислите ли, един който има една библиотека на знаменити автори, той е учен човек? Той е чужд материал. Казва: Много учен човек. Всяка енциклопедия е учен човек. Една енциклопедия от 2–3 хиляди тома е много учена. Какво са говорили хиляди поколения в миналото е във вас и какво ще говорят хиляди поколения за бъдеще и то е във вас. Най-после и онова, което Бог е казал и то ще остане във вас. Върху това ще се гради вашата съвременна мисъл, върху това ще се гради вашите съвременни чувства, върху това ще се градят вашите съвременни постъпки. На това се дължи социалния строй, здравето ви. Ако си бакалин и не може да служиш с любов, напусни бакалията. Ако си учител и не може да служиш с любов, напусни учителството. Каквото правиш, го прави с любов. Казваш: Слугувам ти, ще ми платиш. Ще ми платиш с любов. Да платиш, тъй както ти знаеш да

плащаш, не както аз плащам. Сега търся един господар да ми плаща, както той иска. Тебе съм намерил. Ще ти слугувам, както аз зная, ще ми платиш, както ти знаеш.

Казвам: Турете сега новата педагогика. Не че светът изведнъж ще се оправи. Турете нов подтик, да влее нова струя. Понеже имате малко вода в третия, четвъртия етаж, няма да слизате долу. Лицата ви показват: Колко сме нещастни. Колко сте щастливи без да знаете. Колко сме сиромаси. – Колко сте богати без да знаете. Благодарете за сиромашията. Противоречието в света е полезно. „Горко вам, богати", тогава станало зле. За бъдеще ще кажете. Има богати хора, които ще влязат в Царството Божие. Богати хора, които носят сами своето богатство, ще влязат в Царството Божие.Ония богати, на които други им носят богатството, няма да влязат в Царството Божие. Единствената вяра е тази. Всеки трябва да разчита на онази вяра в себе си, туй което знае с любов. Най-първо туй трябва да бъде първият подтик. Аз питам: Да му вярвам ли. По-добре е аз да му вярвам, отколкото да го убеждават другите. Какво сме платили на слънцето за всичкото внимание, което обръща към нас. Нищо не сме платили. За въздуха, който е бил толкоз внимателен, какво сме платили. В миналата война ми разправяше един войник. Бил на бойното поле и нещо му казва: Тук да седиш, да не се мърдаш. На другия ден нещо му казва: Ти тук няма да седиш, на друго място ще идеш. Казва: Аз започнах да философствам, че вчера ми беше добре. В това време ме раниха в ръката. Като ми казаха да се махна, трябваше да се махна. Ако не бях философствал, не щяха да ме ранят. Кажат ти: Махни се. – Махни се. Там дето вчера ти е било добре, днес няма да ти бъде добре. /Миналата година нашата земя е минала през щастливо място/. Сега излизаме от 13-та сфера, минаваме през щастливи области, дето се твори новата земя. Тъй щото идните години са щастливи години на новото небе и новата земя. Който вярва, ще го опита. Който не вярва ще го види. Туй, което светлината внесе в ума, е вярно. Туй, което топлината внесе в сърдцето е вярно. Туй, което силата внесе в организма е вярно. Което подмладява човека всякога е вярно. Туй, което състарява човека, не е вярно. Туй в което се съмняваш в хората не е вярно. Това, което засилва твоята вяра в хората, то е вярно. Казвам за бъдеще не говорете, че хората са лоши. Всичко, което Бог е създал, е добро. Всичко, което хората са създали е опаковка. И следователно, човешкото е опаковка на Божественото. Бог тури човешката система, за да се постигне Неговата цел. Благородство имаше в характера на Адама. Той можеше да не яде от плода. Но той казва: Където тя отива и аз с нея отивам. Бог хареса това. Господи, свързах се с лоша кръв. Много пъти се оплаква от Ева. Казва: Вече съм решил да се не оплаквам. Приемам я такава, каквато е, не роптая. Добра е. Казвам: За бъдеще вие жените не се оплаквайте от мъжете. Се ще има оплаквания. Та като дойде някой път

кажи: Аз съм виновна, да не бях хапнала аз и той нямаше да хапне. Аз и той ще се оправим.

Сега трябват герои. Трябва ни на нас един порядък на нещата, дето болестите по възможност да се изключат. Нас ни трябва един порядък дето престъпленията да се изключат. Трябва ни един порядък дето насилието да се изключи. Нас ни трябва един порядък дето като закречи кокошката, да каже, човек си, щедър си, пусни я да си поживее! Покажи си човещината. Та казвам: Станете всички очи и уши за Господа, че Господ чрез вашите очи и уши да се проявява. Като гледа Господ да види какво става. Той като види поправя нещата. Като дойде Господ и иска да гледа вие мижите. Ще държиш очите си отворени да види Господ, тъй както стават работите, съвременните хора трябва да станат живи очи, живи уши, жива уста за проявлението на Божията Любов, Божията Мъдрост и на Божията Истина. Тогава ще дойде живота, знанието и свободата.

Отче наш.

Ние трябва да благодарим, че сме на земята. Първият, който беше на земята, който беше на земята, беше Бог, вторият, който дойде на земята беше Христос. Ние трябва да благодарим на земята понеже на земята ще научим много нещо.

Бележка:
Лекцията е отпечатана в томчето „Заветът на Любовта“, т.3 (Лекции) държани в София – Изгрев – (София, 1944 г.) – под заглавие „Нова земя“ – с.85–113

1944_12_10 Нова земя
От томчето - Заветът на любовта т.3

НОВА ЗЕМЯ

В природата съществува един важен закон – закон за разумната икономия. Съвременните хора нямат тоя закон предвид. Те са крайно разточителни. Когато им се говори за икономията на природата, те казват, че са свободни да правят, каквото искат. Дето е разумността, там е свободата. За каква свобода може да се говори там, дето няма разумност? Няма защо да се безпокоим, че тук-там в света има нарушения. Някога се яви буря, някога дъжд, става промяна на времето – температурата спада. Някога човек не си дояжда и не си доспива. Някога е по-добре ти да не си доядеш, а другите да си доядат, отколкото ти да си доядеш, а другите да не си дояждат. Много от сегашнитв хора имат особено възпитание – Евино. Откак влвзе първият учител в рая, дойде заблуждението. Той заблуди жената, като ѝ каза: Не трябва много да работиш, не ти трябва много знание. Достатъчно е да изядеш един плод, за да придобиеш зведнъж истинското знание, да придобиеш и безсмъртието. Жените и досега вярват в думите на първия учител. Те предадоха това учение на мъжете. И те вярват в него.

Има два порядъка в света: Божествен и човешки. Божественият порядък се познава, след като го приложиш. Невъзможно е да го познаеш, без да си го приложил, без да направиш нещо за него. Човешкият порядък, обаче, се познава преди да си го приложил. Хората са наплашени от човешкия порядък, от човешките работи. Те казват: Ние знаем човешките работи, опитали сме ги.

Питат: Защо са добрите хора в света? – За да има плодове. – Защо са лошите хора? – За да стават скандали. Лошите хора са причина за недоимъка. Въпреки че има и лоши хора, съвременната култура минава за такава, която е достигнала върха на своето развитие. Историята не помни по-добре въоръжени хора от сегашнитв. Тая култура е създала далнобойните оръдия, с които днес убиват хората, унищожават цели градове. Като стрелят, гранатите отиват на 400 – 500 км разстояние. Според статистиката на англичаните, неприятелят е разрушил 4 500 000 къщи. Не е малко това число. Вън от това, има още много фабрики и заводи разрушени. Такива разрушения има и в други страни – в Русия, в Германия и др. Какъв ще бъде краят на това? Днес са избити и милиони евреи, поляци и други народности. Като се направи баланс на жертвите от съвременната война, ще дойдем до едно внушително число. Ако тия хора трябваше да се пожертват доброволно, не биха го направили. Невъзможното стана възможно.

Днес всички очакват мир. Мирът се основава на закона на любовта. Само такъв мир може да бъде справедлив и постоянен. Дето е правдата, там е мирът; дето е до-бродетгльта, там е мирът; дето е разумността, там е мирът. Мир има само между здравите и богатите хора. Казано е: „Горко на богатите!" Казвам: Горко на богатите, които носят, учението на Ева! Горко на учените, които носят учението на Ева! Горко на ония, които живеят в заблуждения! Всички хора се страхуват от това, от което не трябва да се страхуват; те не се страхуват от това, от което трябва да се страхуват.

Няма по-опасен момент в живота от тоя, да измениш посоката на един лъч на любовта. Хиляди години ще минат, докато поправиш тая погрешка. Да мръднеш само на една стотна от фокуса на любовта, години ще отидат, докато поправиш отклонението. Спомнете си библейския разказ за грехопадението. Ева изяде само един плод и сгреши. Ще кажете: Какво от това, че изяла един плод? Така изнесен, разказът е за учени хора. В тоя плод има зараза, каквато носят сегашнитв микроби. Има учени хора, които изучават силата на холерата, на чумата и на други заразни болести. Микробите на тия болести се размножават чрезмерно много. В една нощ те се увеличават с милиони и отравят организма на човека. На тия дребни, необуздани същества, които се размножават тъй бързо, трябва да разредиш серума. Болният трябва да изпие 4–5 чаши гореща вода, за да се намали силата на размножението им, и процесът да спре.

Казваш за някого: Аз го обичам. – Там е лошото. Казваш, че го обичаш, но това не е вярно. Как ще докажеш, че го обичаш? Ако е болен и, като го посетиш, той стане от леглото си, ти го обичаш. Ти си го погледнал добре. Да допуснем, че като погледнеш човека, той падне на земята. Как мислиш, твоят поглед намясто ли е?

Една млада, 19 годишна мома, свършила училище, пита: Има ли Господ в света, или няма? Казвам: Ти търсиш твоя Господ, който сега е на 19 години, черноок, с високо чело, с правилен нос, с хубави очи. Тя пита: Ще живеем ли добре с него? Ако го
обичаш, ще живееш. Ако не го обичаш, няма да живееш добре с него – главата ти ще побелее.

Какво искате вие, съвременните хора? Ако си генерал, ще те съдят; ако си министър, ще те съдят; ако си цар, ще те съдят. Сериозна съдба има. Писано е в религиозните книги, че ще има обща съдба. Някой казва: Ще отида на оня свят. Ще идеш на оня свят, но и там има съдба. Като тръгнеш за оня свят, ще носиш всички документи оттук. В оня свят съдят само добрите хора. Лошите хора ги съдят на земята. Ще ти вземат всички

документи за доброто и ще кажат: Ти си добър човек. Архивата на доброто взимат горе, осъждат те и те възнаграждават. Ония, които не са съдени на земята, ще бъдат съдени горе. Там ще ги възнаградят, ще им дадат жилища. Христос казва: „Отивам да ви приготвя място."

Някои от вас може да отидат в Америка, да наблюдават вселената с новия далекоглед, който увеличава извънредно много. Какво ще видят? С тоя далекоглед те могат да четат надписите на разстояние от Ню Йорк до Париж. Сега ние живеем в затворени форми, не знаем, какво има в другите слънца и планети. Не знаем, какво има на Луната. Не знаем, какво има на Марс.

Ако гледате Марс с телескоп, ще видите на него няколко линии, по които учените хора гадаят. Около Сатурн има няколко пръстена. Венера е забулена, добре покрита, нищо не виждаш на нея. Като ни гледат от другите планети, никой не подозира, че ние се безпокоим толкова много. Съвременните хора са ятаци на паднали духове. Днес търсят всичките тия ятаци. Не искат да наказват хората, но ятаци търсят. Дойде някой ятак около вас – хванете го и пуснете хората да си вървят. Духовете са слезли от друг свят. Избягали са, скрили се на земята. Сега трябва да си вървят.

Често хората се запитват: В какво да вярваме? Те вярват точно в това, в което и аз вярвам. Вярват в светлината – без светлина не може. И те приемат светлината по същия начин, както и аз. Те вярват във въздуха и го приемат по същия начин, както и аз го приемам. Вярват и във водата. И нея приемат по същия начин, както и аз. И хляба по същия начин приемате. Другите неща са второстепенни. Какво съществува вън от светлината? Какво съществува вън от въздуха? Какво съществува вън от човешката мисъл? Още много работи могат да съществуват, но не са реални. Реална е човешката мисъл, понеже е обоснована на Божията мисъл. Тя е създадена по образ и подобие на Бога. Бог мисли. Щом Той мисли, и ти мислиш по същия закон. Чрез дишането трябва да разберем човешката мисъл. Човек се мъчи да диша дълбоко. Не да се мъчиш, но да дишаш с доволство и радост. Най-хубавото нещо е човешката мисъл.

От всички се иска разумна икономия в живота. Ако вселената се разкрие пред вас, ако всички имате радио да чувате, какво се говори на Слънцето, на Юпитер, на Венера, на Меркурий, на Марс, на Сатурн, на Уран, на Нептун, светът щеше да бъде друг. Аз бих желал да имате поне един радиоприемател от Луната.

Мнозина се безпокоят, какво ще стане с техния син, или с тяхната дъщеря. Защо трябва да се безпокоят? Бог има безчислено светове и същества в тях

и не се безпокои. Трябва ли да се безпокои за тях? Какво ще стане със сина ви? Ще стане това, което е станало и с вас. Ако бащата е вълк, и синът ще бъде вълк. С други думи казано: Ако бащата е лош, и синът ще бъде лош; ако бащата е добър, и синът ще бъде добър. Ако майката е умна, и синът, и дъщерята ще бъдат умни. Децата вървят по линията на бащата или на майката. Има разумност в света.

Защо е дошъл човек на земята? – Да чисти. Ние сме пратени на земята, да я чистим от калта. Съществува обществена повинност на земята. И ние сме дошли затова, да чистим земята с лопати. Понякога се уморяваме – много работим. Не се иска пресилена работа. Достатъчно е да чистим най-много по два - три часа на ден.

Кой чертае бъдещето на човека: бащата или синът? Бащата определя, какъв да бъде синът. Майката чертае, какъв да бъде синът. Бащата и майката раждат деца, следователно, те са повод – те чертаят тяхното бъдеще. Когато синът стане баща, той чертае бъдещето на своя син. Мислите ли, че Бог – нашият Велик Баща, Който ни е пратил в света, ще остави на нас, ние да чертаем своето бъдеще? Той е начертал нашия път, и ние трябва да вървим по начертания път. Когато ние сами създаваме нещо, имаме право да чертаем бъдещето му. Какво правим понякога? Искаме да внесем своите теории и възгледи в Божията система и настояваме, всичко да се върши според нашите разбирания. Това е невъзможно. Това може да стане, когато ние бъдем самостойни творци.

Днес любовта действа в света. Единственото нещо, с което се отличава любовта е, че тя изисква най-малкото. От слабия изисква малко, от силния – много. Няма друга разумна сила, която да спазва това правило, както любовта. Тя иска от човека, като срещне своя ближен, да го погледне мило. Това и най-слабият може да направи. И без това, като срещнеш един човек, ще му кажеш „добър ден". Не можеш ли тогава да му изпратиш един мил поглед? Ще кажеш, че си неразположен. Отде иде това неразположение? Любовта е крайно справедлива. Тя иска и хората да бъдат справедливи.

Казва се, че трябва да обичаме. На какво се основава закона на любовта? Казваш: Трябва да обичам. – Защо? – Закон е това. Бог е Любов. Той е създал света, и всяко същество е задължено, по закона на необходимостта, да обича. Човек е свободен, никой не му се налага, но освен любовта, няма друг път, по който той трябва да върви и да действа. Хората се нуждаят повече от любов, отколкото от знание. Когато си гладен, не е важно знанието. Любовта се отличава по това, че тя не се изучава, нито учи някого. Любовта не се учи в никое училище. Единствените същества, които

се раждат учени, това са съществата на любовта. Като се научат, тогава се раждат. Значи, те се раждат учени. Като се родят, те знаят вече, как да ядат.

Един ден срещнах едно шестгодишно момиченце. То отправи към мене мил, любовен поглед. Каква мекота, каква дълбочина имаше в тоя поглед! Той говори за неговия характер. Питах се, де е учило момиченцето това нещо? Учено се е родило, готов артист. Колко почтени моми и жени се усмихват, но погледът им не е мил, усмивката им няма съдържание. Това момиченце постъпва като учен човек – приятно ти е да го гледаш. И вие трябва да се учите от него. С погледа си само, то казваше: Бог ми е дал очи да гледам, да се радвам на Божията светлина. Радвайте се и вие на Неговата светлина. Това е философска мисъл. Детето разбира, че хората трябва да възприемат светлината през очите като през фокус, и да се радват.

Някой казва: Аз съм чел Писанието. Ти мислиш, че, като си чел Писанието, си набожен, честен човек. Може да опиташ, колко си честен, доколко хората имат доверие в тебе. Иди в една чужда страна, в Англия или в Америка например, без пет пари в джоба си, и като срещнеш непознат човек, запитай го, какъв кредит би ти дал. По лицето да определи кредита. Някой може да те кредитира за 100 лева, друг – за 500 лева. Едва ли ще се намери някой, да те кредитира над хиляда лева. По-горе от хиляда лева никой няма да ви даде. Зная един случай на оказано доверие. Това беше с един мой познат. Отишъл да си купи дрехи. Избрал дрехите, пазарил ги и когато трябвало да ги плати, бръкнал в джоба си, кесията я няма – забравил я вкъщи. Той се извинил и оставил дрехите настрана. Обърнал се към търговеца с думите: Нека стоят дрехите тук, забравил съм кесията си, ще се върна да платя – тогава ще взема костюма си. – Вземете дрехите, казал търговецът, ние имаме доверие във вас. После ще донесете парите. Как оказаха доверие в него? Той не беше вярващ, нито набожен човек. Има нещо, което показва, какво се крие в човека. То определя неговото вътрешно естество. То е неизменното, реалното в човека. Всичко, което не се мени, е реално. Следователно, който се мени, не живее в реалността. Който не се мени, живее в реалността.

Всички хора са призвани на работа. Кой за каквото е дошъл на земята, това ще работи. Червеят си знае работата. Бръмбарът си знае работата. Вятърът си знае работата. Реката си знае работата. Звездите си знаят работата. И човек трябва да си знае работата. Чудни са хората, не искат да напуснат земята! Много естествено, не са свършили работата си.

В Америка някъде, близо до една духовна семинария, живяла една стара, 90 годишна негърка. Тя често се молела на Господа, да прати някой ангел, да вземе душата ѝ. Тя казвала: Господи, стара съм вече, дотегна ми да

живея на земята. Искам да си замина оттук. Студентите, които живеели в близко съседство с нея, чували молбата ѝ. Един ден трима от тях се наговорили да ѝ устроят една шега. Потропали на вратата ѝ. – Кой хлопа? – запитала бабата. – Трима ангели. Изпратени сме от небето, да вземем душата ти и да я отнесем горе. – Кажете на Господа, че бабата не е тук.

Често слушате да казват за някого: Той не заслужава моята любов. – Бог, Великият, гледа с благоволение към тебе, а ти се питаш, заслужил ли е даден човек твоя поглед, твоята мисъл, твоето внимание. Всички звезди гледат с благоволение към тебе, усмихват ти се, а ти още се питаш, да окажеш ли внимание към някого, или не. Цялата вселена е пред вас. Слънцето изгрява и свети. А човек търси начин, как да постъпва. Постъпвай, както слънцето. Постъпвай, както вятъра. Постъпвай, както водата. Постъпвай, както бръмбарите.

Някой седи, мисли и се запитва: Какво да правя, отде да взема хляб? Защо мислиш напразно? Години ще мислиш и нищо няма да направиш. Стани рано сутринта, започни да работиш и кажи: „Йова и ре." Това значи: Господ ще промисли. Бог е промислил вече, ти ще работиш, и хлябът ще дойде. Разболял се някой – ще оздравее. Обеднял някой – ще забогатее. Пропаднал на изпит – ще издържи. Изгубил парити си – щастието му ще проработи. Каквото и да ви се случи, дръжте положителна мисъл в главата си. Питаш: Ако държа положителна мисъл, ще стане ли това, което поддържам? – То е станало, няма защо повече да става. Ти търсиш подкрепа, а вече имаш такава. Има разумност в света, която е определила, кой на кого да помага. Това е определено в Божествения план. Ще кажете, че трябва да се доказва това. Божественото не се нуждае от доказателства. Който се заеме да доказва духовните работи ще види, че само едно на стоте е вярно. Останалите доказателства едни-други се изключват. Някой боледувал, употребил едно лекарство, което му помогнало. Лекарите препоръчват същото лекарство на всички, болни от същата болест. Обаче, лекарството не помага. Двама души не могат да се лекуват с едно и също лекарство. Това малцина знаят. Ето защо, едно и също лекарство минава от поколение на поколение.

Мощна е любовта. Мощна е и в началото, и в края. Тя е мощна и в силната, и в слабата си страна. Двама паралитици били болни цели 20 години. Понеже нямало кой да ги гледа, оставили ги в една клиника, в едно малко планинско градче, някъде в Южна Америка. Един ден една змия – звънарка се спуснала от планината в града. Като я гонели, тя успяла да се скрие в болницата, дето лежали двамата паралитици. Те видели отровната змия и толкова се уплашили, че забравили болестта си: скочили от леглата и избягали вън. Тоя случай направил сензация в целия град, и вестниците

писали за него. Това, което лекарите не можаха да направят, направи го звънарката – змия. Като влезе в стаята на паралитиците, те веднага оздравяха.

Помнете: Няма по-голямо благо в света от страданията. Те са най-голямото благо на земята. Защо идат страданията? – Да ти до-несат блага. Докато си на земята, ще страдаш. Щом напуснеш земния живот, положението ти ще се измени. От времето на Христа досега, страданията са намалили силата си. Днешните страдания не са толкова интензивни, както тия в миналото. Сегашните хора по-леко понасят страданията. Можете ли да си представите страданията, през които Христос е минал? Той се е намирал в такова напрежение, че кръв излизала от порите Му. Външното налягане не могло да спре изтичането на кръвта.

И тъй, от времето на Христа, страданията са се намалили, а любовта се е увеличила. В мисълта на сегашните хора има повече любов, отколкото в миналото. Днес милиони хора са ранени, но лекари, милосърдни сестри се грижат за тях. С носилки ги носят, лекарства им дават, хранят ги добре, утешават ги. Голяма организация съществува за целта. В тия грижи и жертви се вижда любовта и безкористието на хората. Крайната задача в живота им е добра. Всички се стремят да проявят мощното – любовта. Един ден любовта ще застане над всичко. Тя ще заличи всички недъзи. Когато се охлузи кората на дървото, или кожата на човека, сама се оправя. Под „сама" разбираме любовта. Тя е единствената сила, която всичко оправя. Остави се на любовта, тя всичко ще оправи.

Казано е в Писанието, че човек е направен по образ и подобие на Бога. Обаче, не всички хора са направени по образ и подобие на Бога – само родените от Бога. Казано е: „Роденото от плътта, плът е; роденото от Духа, дух е." Христос казва: „Ако не се родите от вода и Дух, не можете да влезете в Царството Божие." В това раждане е смисълът на живота. Ако Бог, Който ви е говорил от хиляди години, не можа да ви убеди в истинността на тия думи, и аз не мога да ви убедя. Остане ли отсега нататък да ви убеждават, вашата работа е загубена. Аз познавам добрата страна на хората. Във всеки човек има нещо любовно, но трябва да знаеш, какво да му кажеш. На студента, който отива на изпит, кажи само две думи: Добре ще свършиш изпита си. На кандидата за доктор, който отива да държи тезата си, кажи: Добре ще свършиш. На майката, на която предстои да ражда, кажи: Благополучно ще родиш. Отдето минаваш, казвай: Добре ще свършиш работата си. Минаваш покрай едно дърво, кажи му: Добри плодове ще имаш.

Съвременните хора се безпокоят, какво ще стане с тях. Те търсят Божията

правда и справедливост. Наистина, велико нещо е справедливостта. Тя е велико, мощно нещо. Дето има правда и справедливост, там има ред и порядък, там има свобода. Що се отнася до свободата, тя е външна форма на справедливостта. Днес всички очакват справедлив народен съд. Народът ще съди. Бог трябва да се прояви чрез него. Всички се страхуват, да не би българският народ да отдаде по-крайна присъда, отколкото трябва. Да вярваме, че народът ще отсъди правилно.

Да вярваме, че народът ще съди по Бога. Отде иде вярата, че един съдия ще бъде по-справедлив от цял народ? Коя вода е по-прясна: в шишето или в извора? В извора е прясната, жива вода. Народната мисъл е жива. Поетът, който твори и излива мисълта си, е малка струя от големия извор. Всеки човек, който се отделя от народа, от Цялото, е статична единица. Да имаме доверие в хората! Да вярваме в българския народ! Какъв е българският народ? Какво представя българинът? Още в рая българинът е бил градинар – слуга на Ева. Тя се занимавала с ботаника, а Адам с градинарство. Понеже Адам не излязъл добър съветник на Ева, и двамата били изпъдени от рая. Името „българин" произлиза от думите "благ" и "градинар". От времето, когато бил в рая, досега, българинът е все градинар. Дето и да отива – в Америка, в Русия, той се занимава с градинарство. Желая и в бъдеще българинът да се занимава с градинарство и с обработването на земята. Той сади и зеле – така се опитва вярата му.

Едно време, в далечното минало, опитали вярата на българина с един морков. Един богаташ, българин, минал покрай градината на един градинар. Той се спрял пред него и го помолил, да му даде нещо от градината си, защото решил да направи добро на някого. Градинарят му дал един морков и казал: На когото дадеш моркова, да му вървят работите добре. Богатият взел моркова и, като повървял малко, срещнал един беден човек, на когото дал моркова. След няколко години богатият умрял. Той мислел, че ще влезе направо в рая, но ангелът го запитал: Какви добрини си правил на земята? – Училища, болници, църкви строих. – Какво получи срещу това? – Вестниците писаха за моите добрини. – Значи, платено ти е за всичко. Спомни си едно добро, за което никой не знае. – Помня, че един добър градинар ми даде морков, и аз го подарих на един беден човек, без да ме види някой. Ангелът разказал тоя случай на Бога, Който му казал: Дай един морков на богатия човек, да се хване за него, за да го измъкнеш от ада. Богатият се хванал за моркова, но в същото време много души от ада се хванали за моркова; морковът изглеждал като грозд – пълен с хора от ада. Като видял това, богатият казал: Морковът е мой! В тоя момент морковът се счупил, и всички заедно паднали в ада. Дръжте се здраво за моркова, и никой да не казва, че е негов.

Дръжте се за българския морков! Думата „морков" е съставена от сричките „мо„ и „ов" – „мо" значи – повече, „ов" – нещо огъваемо, което издържа. В случая, морковът е символ на любовна мисъл, която може да повдигне цялото човечество. Няма опасност да се скъса мисъл, която е проникната от любовта. Да благодарим, че живеем в свят на възможности. Да благодарим, че иде новата светлина. Съвременните хора трябва да се подмладят, да поумнеят, да станат по-здрави, отколкото са били досега; да станат силни, справедливи. Да вложим добродетелите си в действие.

Казано е в Писанието: „Всички ще бъдем научени от Господа." – Кога ще бъде това? – В последните дни на века. Ние сме в края на века, в една важна епоха. Ние минаваме през такава опитност, каквато минали поколения не познават. В София, при една от бомбардировките, един автомобил бил вдигнат от улицата чак на четвъртия етаж на едно учреждение. Разказваха ми и друг особен случай, не зная, доколко е верен. Една жела се скрила в една изба, докато мине бомбардировката. Една бомба паднала в тая изба и изхвърлила жената на улицата, цяла заровена в пръстта. След малко, на улицата паднала друга бомба, която разровила жената; тя станала и продължила пътя си, съвършено здрава, от нищо незасегната. Да те изхвърли една бомба на улицата, да те зарови в пръстта, и след това да те разрови друга бомба, без да те засегне – да останеш съвършено здрав, това е Божие чудо. И след това да поемеш пътя си, като че нищо не се е случило. Какво по-голямо чудо искате от това? Верен ли е тоя факт, не зная; нещата трябва да се проверяват. И да има нещо преувеличено, има и нещо вярно. Ако има нещо преувеличено, това е в реда на нещата. И природата преувеличава някои работи, а някои намалява.

Дръжте в ума си правилото: Не товарете ума си с излишни работи. Не товарете и сърцето си с излишни работи. Дали искаш, или не искаш, каквото трябва, ще дойде. Страх те е от смъртта – тя ще дойде. Страх те е от беднотията – и тя ще дойде. Това, от което те е страх, ще дойде. Това, което обичаш и желаеш, и то ще дойде. В света само Божественото е абсолютно положително. Казано е в Писанието: „Косъм няма да падне от главата на човека без Божията воля." Ако падне косъм, пак ще се възстанови. Косъмът е антена – предавател и възприемател на хубави мисли. Главите на мъжете започнаха да оголяват. Това не е добре. Като падне косъм от главата ви, не го хвърляйте, но заинтересувайте се от неговата история. Да дадеш един косъм на някой психометър, това значи, да определи той характера на човека, чийто е косъмът. Косъмът крие в себе си историята на човешкия живот. Не горете космите си, но събирайте ги в малка, сребърна кутийка. Гледайте на космите си като на нещо свято, Божествено.

Нови идеи са нужни на човечеството. Някой се оглежда в огледалото, но не се харесва, не е доволен от себе си. Туря огледалото настрана и повторно се оглежда – пак е недоволен. Друг някой се оглежда, доволен е от себе си, харесва се. Има нещо красиво в човека, но трябва да знаете, как да гледате, да виждате красивото. Няма по-голямо благо за човека от това, да вижда Божественото в себе си и в своя ближен. Цялата природа се отваря пред него. Приятно е да те погледне човек, който вижда Божественото и мисли за Него. Тоя човек е на ваше разположение и готов на всякаква услуга. Той започва от малкото и постепенно върви към голямото.

Любовта се занимава с малките възможности и прояви. Не можеш да познаеш любовта, докато не приложиш една от малките ѝ добродетели. Ако искаш да познаеш Божия Промисъл, направи една услуга на някое същество, без да те видят. Какъвто и да си, цар или последен бедняк, направи едно добро, без да те знае някой. Само така ще почувстваш особено разположение в душата си. Човек няма представа за ония грандиозни процеси, които стават в природата. Слънчевата енергия иде на земята от 150 милиона километра разстояние и се разпределя навсякъде. Разумно разпределена, слънчевата енергия се възприема от всички живи същества – животни и растения. Плодовете са резултат на тая енергия. Да узрее един плод, това е жив, съзнателен процес.

Много от болестите се лекуват със слънчевата енергия. При това, доказано е, че всяка болест има определено време, когато се лекува. Някои болести се лекуват през май, други – през юни, юли – изобщо, през цялата година. Ще кажете, че вярата лекува. Не е въпрос за обикновената вяра. Има една вяра, според която нещата стават сами по себе си. Тя е Божествената вяра, при която нещата стават отвътре – „интау" – "ин" – означава вътре, а "тау" – небе. Интау е това, което се проявява в небето, в Божествения, т. е. в организирания свят. Казано е в Писанието: „Бог толкова възлюби света, щото даде в жертва Своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него." На съвременен език преведено: Бог толкова възлюби света, щото даде възможност да се проявят всички негови погрешки, да се очисти от тях, за да заживеят хората съзнателен, разумен живот.

Сега ние влизаме в демаркационната линия между две епохи. От 1945 г. влизаме вече в новата епоха. От тая година започва постепенно подобряване на човешките мисли, чувства и постъпки. Настава подобряване на човешкия организъм. Подобряват се и отношенията между хората: между майки и бащи, между господари и слуги, между учители и ученици. Иде една коренна органична промяна в живота. Приятно ще бъде на хората да живеят.

Питате се: Вярно ли е това, което сега ни се говори? – Ако стане така, както говоря, вярно е. Всяко нещо, което е вярно според думите и става в действителност, е вярно сто на сто. Ако не става, не е вярно. Аз виждам целия свят в процес на промяна. Аз виждам, как се изменя културата, как се изменя светлината. Виждам, как се изменя образът на човека. Виждам, как се изменят растенията. Виждам, как се изменят реките. Вътрешната промяна в целокупния живот показва, че разумността, която обединява хората, действа за доброто на цялото човечество. Всеки ще се прояви според призванието си. Всички народи са призвани да бъдат служители на Великото Божие Царство.

Някой ще цитира стиха: „Ниие отпущаеш, Владико, раба Твоего." Аз бих казал: Господи, съдействай ни да влезем в Твоята градина, да обработваме морковите, да станем слуги на любовта. – Защо остаряват хората? – Защото не служат на любовта и мислят, че знаят много. Бащата казва на сина си, че е зелен още, че нищо не знае. Радвай се, че синът ти е дете. Какъвто и да е бащата, синът му да се радва. В бъдеще и бащата, и синът ще бъдат повече от това, което са днес. Бащата да не остарява, но да поумнява. Синът да запази детското в себе си, защото е казано, че Царството Божие е на децата. Синовете и дъщерите трябва да усилят любовта си към своите майки и бащи.

Мнозина казват: Да има кой да ни обича! Въпросът не е правилно поставен. Много хора носят любовта, но ти трябва да отво-риш сърцето си за нея, да възприемеш част от любовта им. Хиляди килограми гюлово масло има в живота, но ти трябва да отвориш шишенцето си, да ти сипят в него. Как ще искаш любовта на хората, ако нямаш форма, в която да ти влеят от нея? Всеки добър човек носи в сърцето си от екстракта на любовта. Той може да ти даде част от тоя екстракт, но и ти можеш да му дадеш от своя. Добре е да си преливате един в друг от екстракта на любовта. Без това преливане животът не се проявява правилно. Съществува космична енергия в Битието, подобна на електричеството и на магнетизма, която се влива във всички хора. Ония, които са взели повече електричество, са по-енергични; ония, които са взели повече магнетизъм, са по-меки. Бъдете готови да приемате от изобилието на добрите и разумни хора. Ще черпите от другите, но и те ще черпят от вас.

Християните казват, че преди две хиляди години, Христос пролял кръвта си за човечеството. Наистина, проля се Христовата кръв и отиде в земята. Ако хората се бяха присадили с кръвта на Христа, светът щеше да бъде друг. Питате, ще дойде ли Христос втори път на земята. Ще дойде, но чрез живото Слово. – Вярно ли е това? – Ако обичаш Христа, вярно е. Ако си свободен, вярно е. Ако не Го обичаш и не си свободен, не е вярно. Ще

кажете, че и вие имате опитности от духовния свят. Дръжте опитностите си, те ще ви ползват. Казвам: Има изключителни опитности, които се случват само веднъж в живота на всеки човек. Само веднъж можеш да видиш Христа. Казано е в Писанието: „Които чуят гласа ми, ще оживеят." Тоя глас е като слънчевия лъч – това е отличителното му качество.

И растението, като чуе тоя глас, изниква, нагоре расте. Когато човек чуе тоя глас, светла мисъл прониква в съзнанието му и благородно, Божествено чувство в сърцето му.

Ползвайте се от свободата, която ви е дадена. Ако не се ползвате от нея, не сте разумни хора. Мислите ли, че оня, който има библиотека със съчиненията на знаменити писатели, е учен човек? Ако не се ползва от тая библиотека, той работи с чужд капитал. Ще кажат, че той е учен човек. И енциклопедията, съставена от много томове, е учена. Това е външно знание. Истинското знание е в човека. Какво са говорили хората в миналото, е написано във вас. Какво е говорил Бог в миналото, какво говори днес и какво ще говори в бъдеще, всичко е написано във вас. Върху написаното от Бога се градят вашите мисли, чувства и постъпки. На написаното от Бога се дължи вашето здраве; на написаното от Бога се дължи истинския социален строй. Ако си бакалин и не можеш да служиш с любов, напусни занаята си. Ако си учител и не можеш да служиш с любов, напусни учителството. Каквото правиш, прави го с любов.

Нов подтик е нужен на света. Нова педагогия е нужна на хората. Вложете новото в живота като животворна струя. Днес и в
горните етажи има вода. Докато се ползвате от тая вода, не слизайте долу. Като наблюдавам лицата ви, чета по тях. Казвате: Колко сме нещастни! – Колко сте щастливи, без да знаете това. – Колко сме бедни! – Колко сте богати! Сами не съзнавате, какво богатство носите в себе си. Благодарете за беднотията. Противоречията са необходими. Казано е: "Горко на вас, богатите!" – Има ли богати хора, които ще влязат в Царството Божие? – Има. Това са богатите, които сами носят богатството си. Богати, на които други носят богатството, не могат да влязат в Царството Божие. Всеки трябва да разчита на оная вяра, която носи в себе си; на онова знание, което е придобил с любов. За такова знание се казва, че е придобито даром. Колко сме платили за слънцето, което изпраща енергията си към нас? Нищо не сме платили. Колко сме платили за въздуха, който носи щедро блага за нас? Разумният свят обръща внимание на всички живи същества. Той обръща внимание и на нас, но ние трябва да го слушаме, да изпълняваме съветите му. Един военен разправяше една своя опитност от миналата война. В едно сражение той застанал с войниците си на една позиция. Нещо отвътре му казало: Не се мърдай от мястото си! Той

послушал гласа, и денят минал благополучно – нито един не пострадал. На другия ден той застанал на същото място. Чул гласът да му казва: Премести се оттук. Войникът започнал да философства: "Това място е добро. Вчера прекарах тук и минах благополучно, няма да се местя." Едва изговорил тия думи, и един куршум го ранил в ръката. Той казваше: Ако не бях философствал, нямаше да ме ранят. Заради непослушанието ми ме раниха.

Днес човечеството излиза от 13 сфера на земята. То минава през нови области, дето се твори нова земя. Следващите години ще бъдат щастливи. Те приготвят условия за новата земя и новото небе. Който го опита, ще повярва. Който не вярва, да се моли да бъде свидетел на тия времена. Това, което светлината внася в ума на човека, е вярно. Това, което силата внася в човешкия организъм, е вярно. Това, което подмладява човека, е всякога вярно; това, което го състарява, не е вярно. Това, което усилва вярата ти в хората, е вярно; това, което те кара да се съмняваш в тях, не е вярно. Не казвайте, че хората са лоши. Всичко, което Бог е създал, е добро. Всичко, което хората са създали, е опаковка на нещата. Човешкото е опаковка на Божественото. Човешкото е средство, а Божественото – цел. В прилагане на средствата се крие благородството на човека. Адам прояви благородството си, като последва Ева. Той можа да не яде от забранения плод, но яде и каза: Дето отива Ева, и аз ще вървя след нея. Много пъти се оплаквах от нея, но решил съм, повече да не се оплаквам. Няма да роптая вече, приемам я такава, каквато е. Казвам и на мъжете, и на жените: Престанете да се оплаквате едни от други.

Нов ред иде в света. Той изисква нови хора – герои. Тоя порядък изключва болестите. Той изключва престъпленията и насилията. Видиш ли, че някой хванал кокошка, да я коли, кажи му: Ти си добър, щедър човек, прояви човещината си. Остави кокошката да си поживее.

Станете всички очи и уши за Господа, да се проявява чрез вашите очи и уши. Като гледа през вашите очи, Бог ще оправи всичко.

Станете живи очи, живи уши, жива уста за проявяване на Божията любов, на Божията мъдрост и на Божията истина. Само така ще дойде животът, знанието и свободата.

Да благодарим, че сме на земята. Пръв Бог беше на земята. След Него дойде Христос.

Да благодарим, че сме дошли на земята, защото от нея ще научим много

неща.

27. Беседа от Учителя, държана
на 10 декември, неделя, 10 ч. с., 1944 г.
София – Изгрев

----
* Матея 4:1–12.

1944_12_13 Най-голямото благо
Издателска къща „Жанува-98“

НАЙ-ГОЛЯМОТО БЛАГО

XXVIII лекция на общия клас, 13.XII.1944 г., сряда, 5 ч. с.
Изгрев – София

Добрата молитва.

„Сила здраве е богатство“.

„Мога да постигна, що желая“.

Всички живеете в свят и мислите, че го разбирате. Всички сте уверени сто на сто; че разбирате света, физическия живот. То е едно голямо заблуждение. Например, при всяко едно излизане от вашето тяло, като ви лъхне студът на света, веднага се изменя вашето настроение. Може би сто пъти на ден се изменя вашето настроение. Не знаете защо. Някой студ ви лъхне, веднага сте в неразположение. Щом ви лъхне топлината, друго настроение имате. Сега вие имате вдъхновение, но това не е нещо постоянно. Изучавате някоя песен, някой ви пее, не разбирате нотите. Както той я пее и вие я пеете по същия начин. Сега трябва да знаете кога да излизате от тялото и кога да се връщате. Например вие от памти века се бутате по главата. Всяко бутане по главата произвежда във вас особено състояние. Почешеш се по главата отзад, нищо не излиза. Щом се почешеш отзад в тила, не върви работата. Не позволяват тези, които те издържат да те чешат отзад по главата. Самообладание трябва. Много малко самообладание имат хората. Всички вие сте болни от бомбите. Тия аероплани, които идеха над София, мязаха на орли, на соколи, ястреби, днес една бомба, утре друга бомба, разстройва се човек. Започнаха хората да бягат, да се крият. Казват, че се усилила вярата им. От страх не зная как може да се усили вярата им. Страхът може да се усили, но вярата не се усилва. Вярата се усилва когато част от енергията на страха се превръща в полза на вяра. Когато част от енергията на вярата се превръща на страх, увеличава се бягането. Онези, които вярват, казват: Господ ще пази човека. През миналата година колцина опитаха да излязат отвън и да не им мръдне окото. Като погледнеш аеропланите, веднага вярата ти започне да се колебае. Стихиите на природата трябва да ги превъзмогнем. Ние сме на дъното на океана, трябва да излезем от този океан, да излезем отгоре, да се освободим от голямото налягане в света. Казваме, налягане. Какво налягане има? Ако тази песен може да я пееш, може да ти послужи, да ти помогне да си усилиш вярата. „Мога да постигна“. Вярата може да се

постигне. Хиляди работи може да се постигнат. Някои от вас искате да станете набожни. Най-опасната работа е това. Няма по-опасна работа от (това) да бъдеш набожен. Значи да идеш на слънцето, да опиташ температурата му и да се върнеш на земята с нови придобивки. Земята е така поставена към слънцето, че щом слезеш от слънцето на земята, земята е по-користолюбива, ще започнеш другояче да мислиш. Като идеш на Венера, другояче ще мислиш, веднага идат благородните чувства. На земята като започнеш да мислиш за Венера, изменя ти се състоянието. Срещнеш една млада мома, тя е Венера. Изменя състоянието ти. Младият момък е Венера и той изменя състоянието. Като те срещне, който живее на Марс, се изменя състоянието. Един марсианец не може да мисли и да бъде снизходителен и милостив. Сега ако не може да свиря на една хубава цигулка, как ще свиря на обикновена. Ние започваме с най-хубавата цигулка, дохождаме до обикновените цигулки. Ти се въодушевяваш в младини с големи идеи, после на старини обикновени работи.

Сега за обяснение. Представете си, че вие имате най-хубавото чувство. Тук имаме една ябълка (на масата имаше една хубава ябълка) предметно учение е. Много красива мома е, крила се. Избягала от родителите си, иска да дойде на събранието. Турите една ябълка, приятно ви е, турите две, три, четири, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 50, 60 ябълки, ще се измени състоянието. Ако те окичат по ръцете, по лактите навсякъде с ябълки, като ти турят стотина ябълки, ще се измени всичкото настроение. Казвам, в дадения случай нас не ни трябват две идеи едновременно, един идеал. Защото единият идеал съдържа всичките идеали в себе си. Единият идеал съдържа всичките идеали.

Например в изгрева на слънцето имаме едно нормално движение. Аз не съм намерил по-естествено движение от изгрева на слънцето. Много красива форма. Някой път съм наблюдавал слънцето като изгрява от морето. Най-първо се покаже като човек, главата му излиза нагоре много равномерно и хармонично. Казвам: В движението трябва да наподобяваме слънцето при изгрев. На обяд не трябва да го подражаваме. При най-доброто желание, което слънцето има, ще слънчасаш, удар може да имаш.

Да ви кажа, че вие от осем хиляди години вие от наставления само остарявате. Да бъдеш млад. Такъв да бъдеш, ама ти трябва да постъпваш добре. Какво ще постъпваш добре. Аз съм добър. Като не ми говориш, по-добре ще постъпвам. Вземете един виртуоз. Кажете му: Добре да свириш. Ще го изпъдиш. Някои хора като кажат нещо, като клин се забива. Казваш: Хубаво да свириш. Не му говори, имай доверие в човека. Как ще свири той хубаво? Ако ти го разбираш, ще свири; ако не го разбираш, няма да свири той хубаво. На най-големия виртуоз ако забиете една игла в

ръката някъде, веднага ще се измени неговото състояние. В пространството, когато свирим, когато говорим, колко такива игли се забиват. Такива мисли има като игли се забиват. Вие тук като идвате трябва да взимате предпазителни мерки. С броня трябва да се обличате вие. Казвам: Да се обличате в броня. Едно наставление. Добре облечен като влезеш в една неотоплена стая, не събличаш дрехата си. Отиваш някъде, добре си облечен, стаята не е добре отоплена, не събличай дрехата си. Като се стопли стаята, тогава горната дреха може да я съблечеш. Не е ли отоплена стаята, да седи горната ти дреха.

Сега кое е вашето любимо число. Мислите ли, че един милион е голямо число. Мислите ли, че два милиона е голямо число. Животът седи в най-дребните числа. Те извършват най-мощните сили в света. Всичките велики хора и светиите, които са постигнали нещо, са го постигнали благодарение на малките усилия, не на големите усилия. Вземете сегашните народи. Туй усилие, в което са впрегнати във войната, каква грамадна сила употребяват да победят. Вече пет години се борят за победа. Вие заедно с тях – вземате участие, поддържате. Кой е на правата страна? Разбирам от невидимия свят за великите същества нашата война е едно благо за тях. Понеже те имат толкоз знания. Претрепят някого тук на земята, счупят му ръцете, краката, главата, занесат го при тях, той стане два пъти по-здрав, отколкото е бил. Връща се пак на земята. Ако идеш при онези, които не знаят какво правят, нищо не може да ти дадат. Има един Божествен свят, дето се допуска войната. Може да ти извадят окото, да ти отрежат ръката, да ти отрежат крака – допуснато е – но ще ти дадат по-голямо благо. Никой не може да ти направи пакост в Божествения свят. Невъзможно е в Божествения свят едно същество да ти направи пакост. Сега като ви говоря, казвате: Разсъждения. Къде е този свят? Ще ви приведа един пример, къде е този свят. Представете си, че имате едно празно тенеке, пълно с едри старомодни куршуми по един сантиметър дебели. Напълните го и нито един не може да събере повече. Но има едно празно пространство помежду. Вземете по-дребни съчми и те се наместят вътре и за то(ва) има място. После в празнините турите още по-дребни парчета и те се съберат. След като ги турите има още място за малко вода и тя ще влезе, ще си намери място. След туй ако турите от най-хубавия спирт и от него ще се събере още. Тогава вече цялото тенеке е пълно, пространството е запълнено с материя. Ние мислим, че светът е пълен. Празен е светът. Трябва да благодарим на Бога, че е празен. Ако беше пълен, никъде не можехме да идем. Казвате: Как.

Ако имам време и вие ако имате време да търпите и слушате, може да ви освободя от всичките мисли, веднага ще се подмладите. Най-първо да ви освободя от страха, че от глад ще умрете. Да ви освободя от страха, че

жадни ще умрете, че болни може да бъдете. От всичките безброй страхове да ви освободя, да вложите не тази материална идея, но туй мощното, което подкрепя човека. По някой път като говоря, мязаме на онзи евангелски проповедник, и вие мязате с мене заедно, който всякога проповядвал, че като умре някой роднина, да не плачем. Един ден бил на амвона, проповядвал беседа, че не трябва да плачем. Пристига една телеграма, че умряла сестрата на жена му. Още като бил на амвона започнал да плаче. Забравил, че е проповядвал, че не трябва да се плаче за умрелите, като чете телеграмата и заплакал. Погрешката е, че пощаджията му дал телеграмата, когато бил на амвона. Не позволявайте една телеграма да дойде на амвона, да ти съобщят, че умрял еди-кой си. Често аз констатирам смъртта. Някой път не зная, че някой умрял. Седя в едно пространство, има малко вода. Погледнеш, тази вода се е увеличила. Туй увеличение на водата показва, че са влезли живи същества от земята, увеличила се водата. Щом се намалява водата на туй водното пространство, хората се раждат на земята. Щом се увеличава водата, отиват в оня свят. Виждам ги като малки снежни топки, които се стопяват. Виждам някой път падне топката, стопи се. То е някой човек, който е заминал. Не представя един човек топка. Забавление е. Тази топка представя един човек, започва да ме безпокои. Кое е по-хубаво да се увеличава ли водата или да се намалява. Ако искаш работите ти да вървят за идната година, ти трябва да се намалиш. Пък ако искаш работите ти да не вървят, трябва да се увеличиш. Щом се увеличиш повече тази година до година няма да ти вървят работите. То е закон, на който сме подложени. С външните изпитания не може да примириш този закон. Постоянно се безпокоим. Имаш едно приятно чувство. Туй са го констатирали всички проповедници. Проповядвал Муди една отлична беседа. Среща го един приятел и му казва: Много хубаво проповядваш. Още на амвона като бях, дяволът ми каза, че хубаво проповядвам. Аз вземам майсторски работата. Какво се ползуват хората , ако словото, което им дам, не може да го ядат. Като ядат словото, да се намести, да виждаш, че е станало промяна в лицето, в мислите. Някой път след като срещна някои след беседата, ни най-малко не е станало промяна. Той само се е смутил, че станали някои работи.

Аз съм решил от миналата година бомбите да ги изпъдя. Те създават цяла една каша. Аз наричам едно бомбено учение. Един брат ми казва: Аз имах една много хубава опитност от бомбите. Ето каква е неговата опитност от бомбите: един бивол заклан, на пастърма направен, опекли ти голямо парче от тази пастърма и ти трябва да го ядеш. Това е опитността от бомбите. Видял аероплана да пада. Какво се добива? Един звук зловещ. Тия звукове от дъното на ада са излезли. Тия сирени като засвирят, то е от ада. Казвате: Какъв е гласът на ада? Закон има, който като представяте,

трябва да знаете. Когато дойдат нечестивите духове на земята, забранено им да се ползуват от Божественото Слово. Хората ги поканват и стават отворени врати за тях. Казвате: Услужи си. Те си услужват. Няма какво да карате един лош човек да участвува в Любовта. Любовта не е за лошите хора. Мъдростта не е за лошите хора. Истината не е за лошите хора. Животът не е за лошите хора. Знанието не е за лошите хора. Свободата не е за лошите хора. Движението не е за лошите хора. Учението не е за лошите хора. Работата не е за лошите хора. Вие разсъждавате: Нека се ползува той. Не може да се ползува. Какво ще се ползува, слепият ще се ползува ли от светлината. Глухият ще се ползува ли от знанието? Ще оценявате благата. Няма по-голямо благо от Любовта. Аз говоря за Любовта. За мене най-голямото благо е, че имам достъп до Любовта. Не иска никаква философия. Любовта опитваме както този плод. Зная каква е Любовта. Благото седи, че имам възможност всякога да опитам Любовта. То е най-голямото благо. За Любовта имайте един образ. Единственото нещо, което никога не се цапа, единственото нещо, на което не може да подбиеш цената. Единственото нещо, от което не може да отцепиш нещо. Единственото нещо, което остава самостоятелно. Щом се допре до Любовта, той оживява, по-умен става, всичко става. Като не се докоснеш, всичко се губи. То е образ, умерен образ. Защото туй, което виждате, то е външната страна, не е реалността на живота. Вие по някой път говорите за Любовта, но по нейния говор. Тя ви предшествува. Вашият свят е напълнен с нещо, което не сте опитали. Любовта във вас дошла преждевременно. Понеже се движи по-бързо, нейната мисъл и желание са дошли по-рано, отколкото вие чакате. Там е всичкото заблуждение на хората, когато дойде не на време. Не се движи със скоростта, която подхожда. Щом Любовта не се движи със скоростта, която подхожда, нищо не разбираме. Любовта трябва да се движи с една скорост, подходяща на нашето съзнание. Най-красивият човек ако мине много бързо, не може да видите неговата красота. Ако мине бавно, веднага ще наблюдавате. При сегашните условия лошите условия са дадени, за да имаме по-ясна представа за Божествения свят. Дава се време да изучаваме нещата. Туй, което вие наричате страдание, то е проучване (на) един предмет. Има някой, като ти даде един плод, той се радва. Има някой дадеш му, пак не си доволен. Той съжалява, че ти дал. Има някой се радва, че ти му благодариш. Не може да направим такъв плод (показва ябълката). Тази ябълка е поизмръзнала, сърдцето ѝ поизмръзнало. Тя ме пита коя сестра да ѝ препоръчам да иде в стаята ѝ да се постопли. Най-първо щом я пратя, веднага кожата ѝ ще обелят, ще хвръкне, ще изчезне. И няма да мога да ѝ помогна. Ще те турят в един затвор, че и аз не може да те пусна. Когато една ябълка влезе в затвора, в твоя затвор, показва Любовта си, че те обича. Една ябълка не може да държиш в стомаха си повече от 2, 3, 4 часа, максимум четири часа. Божественият свят така е наредил четири часа затвор ще излежи и излиза.

Втори път да я поканиш, не влиза. Веднъж като влезе в този затвор, втори път не влиза.

Сега мнозина от вас се готвят за другия свят. Де ще идете в другия свят. Къде ще идете на оня свят. На кое място ще идете. Да дойдем до реалното в живота. Допуснете в живота, очите ли имат преимущество или ушите? По-важни сетива има. Важни са устата, важни са ушите, важни са очите. Носът вече е едно украшение. То е като на кино развлечение. Ръцете ви и краката ви са прислужници, които трябва да ви забавляват. Някой път имате желание да ви помилват, пък никой не ви милва. Ръцете хванат, помилват ви. Те считат, че са длъжни. Сами се милваме. Казвате: Няма кой да ме помилва. Двете ръце са, които постоянно ви милват. Щом кажеш, че няма кой да ви милва, има кой да те милва.

Имате ли по една песен избрана, да пеете хубаво. Толкоз години се занимавате. Аз наричам хубавото пение, като е облачно небето; като запееш да се изясни. В света дългия и късия път кой ги прави? Тръгнеш, ходиш дълго време, дълъг път си ходил. Не си ходил дълго време, от какво зависи? Сега онзи, който извървял дълъг път, какво е придобил? На дългия път има два извора, в началото има и в края друг извор. Ти трябва да съединиш двата извора в едно. После по дългия път доста плодни дървета има, на които вие не обръщате внимание. Та казвам: В сегашната епоха трябва да дойдат разумните същества, които да поправят света. Нашият свят е покварен с ония лошите мисли, желания. Направено всяко оръжие за смърт да убива. Нарушение на Божия закон. Онези, които създадоха войната, тя е неизбежна. Тази война е неизбежна. Онези, които създадоха войната, ние сме зрители на войната. Този плод не мяза на едно парче от бомба. Сега има модерни бомби от 12 тона. Знаете ли какво нещо е 12 тона бомба. Ако нашата земя би се спряла както върви с 29 хиляди километра в секунда, на колко километра ние ще бъдем изхвърлени от земята навън? Нито един няма да се намери на повърхността на земята. Всички ще хвръкнем някъде. Може би на 50, 60–сто километра.

Та казвам: Каква голяма предвидливост, разумност, какво внимание има земята. Земята мяза на един голям параход, който има свой капитан, матроси, гориво има. Толкоз хора са турени. Като умират, раждат се други. Земята се ги носи. Разрешават един въпрос, който никога не е разрешен. Делят земята, спорове има. Този параход се си върви. Сега ще се радваме на земята, която делим и не може да разделим. Мъчим се да я спрем, не може да я спрем. Понеже хората имат желание да я спрат, за да я оберат, тя усилва движението. По-рано се е движила по-полека, сега се движи по-бързо с 29 хиляди километра в секунда. Големи богатства има. Как ще ги откраднеш? Кра-ди. Кражбата не е нещо физическо, но е

астрално. Образи се образуват. Като дойде идеята за кражбата, ще се явят такива хубави образи. Най-първо ще се яви една хубава мома. Ти си момъкът, който искаш да се жениш. Ти си княз, управляваш света, ще имаш нужда от царица. После ще дойде кражбата. Това са принудителни причини. Често слушам верни и неверни работи. Действително в едно отношение войната е неверен факт в света. Тя никога не може да донесе тия блага, които хората очакват от тях. Войната не може да бъде щедра. Тя е винаги скържава. Тя винаги взема и нищо не дава. Може да ти даде тук там някои подаръци. Следователно, всичко туй, на което човек се радва, тя го взема. Войната е едно училище, което ни учи. Добрата страна на войната виждам: ние жертвуваме всичко. Туй, което е невъзможно в мирно време да го направиш, във война ще идеш ще се пожертвуваш, инвалид може да станеш, слуга може да станеш. Какво ли няма да станеш. При това носиш с радост. Да воюваш в Божествения свят е привилегия. Да воюваш по Божественому е придобивка. Да воюваш по човешки то е загуба. Онази буба, която разваля своя пашкул, тя има право да го развали. Мислите ли, че онези, които отглеждат бубите и после не ги оставят свободни да си отворят врата, мислите ли, че са от добрите хора. Дето видите пашкулите, излезли бубите из тях, са добри хора. Щом като един пашкул не е оставен да излезе бубата, всички са сварени, тия хора са използували бубите. Божественият свят е свят, в който ние сме свободни да се проявим, както искаме. Както и да се проявяваш, в Божествения свят не може да се проявиш зле. В човешкия свят може, в Божествения свят няма възможности. Тези духове, ангелите като дойдат при хората, тогава може да направят зло. Горе в невидимия свят не може да правят зло, нямат стимул. Като дойдат при хората тогава се зарежда желание, искат да впрегнат този човек на работа, да му създадат едно зло. Злото вън от Бога съществува, в Бога не съществува. Когато страдате, страданието е извън вас. Що е страданието? Бог да те остави няколко години, то е страдание. Щом дойде при тебе, то е радост. Когато Бог иде, то е радост. Когато Той си заминава, то е страдание. Христос опита, казва: Защо си ме оставил? Дойде един момент, дето хората бяха толкоз лоши. Да се поправи светът, трябваше Христос да бъде изоставен. Каквото имаше да му вземат, взеха.

Сега дръжте мисълта: Божественият свят е реален. Радостта, веселието – всички тия неща са в този свят.

Изпейте Изгрява слънцето. (Изпяхме я.) Сега изпейте я бас, да се радвате на слънцето. Басът само може да се радва. Да пееш на бас една песен, значи да я реализираш, да я приложиш, топлина да има. Басът седи в топлината. (Пее: „Изгрява слънцето, праща светлина, носи радост за живота“.) Сега как ще я изпее тенорът? Младият момък се радва на слънцето, то стопля света, излиза да постигне своята цел. Как ще пее

тенорът да се радва на слънцето? Тенорът ще благодари за цветята, които са цъфнали. Понеже неговата възлюблена като дойде и ги види, ще се зарадва. Пее: „Изгрява слънцето, без да го чакам ази. Колко ме изненада със своята премяна“. Някой път слънцето изгрява без да го чакаме. Някой път официално отиваме да го посрещнем. То е друг въпрос. Те са гении на музиката, които пеят. Вас трябва да ви заинтересува някой славей, някое канарче. Те са ангели, пратени тук на земята да пеят. Славеите са ангели, пратени за малки погрешки да пеят през вековете. Майсторлък имат. Вие не пеете много. (Пее: „Дотегна ми да живея, пък още съм жив. Говоря за това, което не зная, ей“.) Дотегна ми да чакам да си простра ръката да взема един плод. Когато изгрее слънцето вече в уредения свят може да протегна. Туй, за което не може да си простирам ръката, забранено е. Когато в своите мисли, чувства и постъпки, дето минеш, опитваш природата и вземаш, то е хубавото.

Казвам: Как се молехте тук, когато имаше бомби, тихо ли? Казват: Не, викахме, много крякахме. Колкото бомбите се пукат по-силно, толкоз и ние викаме. Ние с викане заглушавахме бомбите. Като крякахме, не можехме да чуваме бомбите. То е един концерт. Имахме един концерт на астралния свят, на онези, които ни обичат. Във време на бомбите, клатеше ли се салонът? (В малкия салон се събирахме.) Много сте умни. Ако се събори, няма голяма тежест. Тук е опасна работа. Да благодарим за концерта. Пейте. Старите сестри как пеете мислено? Сутрин като станете кой от вас пее? Някои сестри съм слушал. Аз съм слушал една сестра на френски, освен че на български, на френски пее. Слушал съм сестри драматично, оперно да пеят толкоз прочувствено, че сълзи текат от очите, като пее. Една сестра ми казва, тамън пея и ми казват, че съм крякала като жаба. Жабите са артисти, много добри артисти. В тях има оперно пеене, тенори има, алтисти има, бас има, сопран има. Като ходят, движат се музикално. Много хубаво има в гласа на жабите. Като кресне жабата, пее, като се (запали) сърдцето ѝ, пее. Ние трябва да благодарим на жабите, на щурците. Да благодарим на славеите, на канарчетата, на чучулигата. Други има, които представят оперното пеене. Гаргите не са така музикални.

Който има ревматизъм, да пее. Който има главоболие, да пее. Който има коремоболие, да пее. Като не ти достига хляба, пей. Да не те знаят. Запример, втори път като дойдете на земята, какво си избрахте, каква професия си избрахте. Втория път да вземате най-малко четири–пет октави и гласът да се чува на два километра. Нашият век е най-музикален. Най-много инструменти има в нашия век. В света не е имало толкоз инструменти, колкото сега. Толкоз много певци има. По радиото се надпреварват да пеят. Доста хубави песни.

Изберете едно число, най-красивото число? Ха, Симеоне, прочети 23-та страница от Царския път на душата. (Братът прочете страницата.) Скандално число и колко умно.

Отче наш.

Може ли да я разделите на всички? (Показа ябълката.)

1944_12_13 Голямото благо
От томчето - Заветът на любовта т.3

ГОЛЯМОТО БЛАГО

Хората живеят в света и мислят, че го разбират. И вие живеете в света и мислите, че го разбирате напълно. Това е заблуждение. Познавате света, но всички сте опитали неговата студенина. Ако при добро разположение на духа влизате в света, веднага ще ви лъхне неговия студ, и разположението ви ще изчезне. Колко пъти на ден губите разположението си! Защо става това? Студът на света ви е лъхнал. Ако топлината ви лъхне, вие имате друго разположение – вдъхновявате се. Но и това не е нещо постоянно. Трябва да знаете, кога да влизате в света и кога да се връщате. Трябва да знаете, кога да излизате от тялото си и кога да се връщате.

Като наблюдавам движенията ви, виждам, че по стар навик вие пипате главата си на едно или на друго място и сами си причинявате пакости. Всяко пипане по главата не на място произвежда във вас особено състояние. Ако се почешеш по тила, работата ти не върви добре. Ония, които работят върху тебе, не позволяват да се почесваш отзад по главата. Самообладание е нуждно. Повечето хора нямат самообладание. Това се провери през време на нападенията над София. Самолетите, които идеха над София, приличаха на грабливи, хищни птици. Днес бомби, утре бомби, хората се разстроиха и разболяха. Те бягаха, криеха се, кой дето попадне.

Ще кажете, че вярата им се усили. Не зная, как може страхът да усили вярата. От бомбите страхът може да се усили, но вярата не се усилва. Вярата се усилва, когато част от енергията на страха се отправя да храни нейния център. Стане ли обратното – част от енергията на вярата да се отправя към страха, краката стават по-дълги, и човек бяга. Вярващите казват: Бог ще ни пази! Колко души излизаха вън, на открито, през време на бомбардировките, без да им трепне окото? Като погледнеш към самолетите, веднага вярата ги започва да се колебае. Стихиите на природата трябва да се превъзмогнат. Ние сме на дъното на океана, трябва да излезем оттам, да се освободим от голямото налягане – от налагането на света. Вярата трябва да се усили. – Как? – Ще пееш песента: „Мога да постигна, що желая." Да придобиеш вяра, това е постижимо; да усилиш вярата си, и това е постижимо. Искате да станете набожни. Това е най-опасната работа. Няма по-опасно желание за човека от това, да стане набожен – все едно е да отидеш на слънцето, да опиташ температурата му и да се върнеш на земята с нови придобивки. В сравнение с слънцето, земята е много користолюбива. Върнеш ли се отново на земята, ще

започнеш другояче да мислиш, преврат ще стане в тебе. Ако отидеш на Венера, ще придобиеш нещо благородно в чувствата си. Ако си на земята и мислиш за Венера, ще се промени твоето състояние – свързваш се с нея. С когото се свържеш, все ще придобиеш нещо от него. Ако срещнеш млада мома, състоянието ти ще се измени. – Защо? – Венера е тя. Ако срещнеш млад момък, състоянието ти пак ще се измени – и той е Венера. Ако срещнеш един марсианец и мислиш за него, ти се свързваш вече, и чувствата ти се изменят. Марсианецът не може да бъде снизходителен и милостив. Много естествено, така е създаден той, такава е неговата цигулка. Каквато е цигулката ти, така ще свириш. Ако не можеш да свириш на хубава цигулка, как ще свириш на обикновена? Вие започвате с най-хубавите цигулки и постепенно дохождате до обикновените цигулки. На младини се въодушевявате от велики идеи, а на старини свършвате с обикновени идеи.

Тук имате една хубава ябълка. Тя ще ни послужи като предметно учение. Тя е красива мома, която избягала от родителите си и дошла на събранието да слуша лекция. Ако числото на ябълките постепенно се увеличава от една до сто, и състоянието ви се изменя. Ако цял ви окичат с ябълки – по ръцете, по краката, по цялото тяло, настроението ви съвсем ще се измени – няма да ви бъде приятно. Приятността беше от едната ябълка. Казвам: За всеки даден момент един идеал трябва да ви вдъхновява. За всеки даден момент една идея в ума, едно чувство в сърцето. Смисълът е в едното, в единицата. Като имаме един идеал, той съдържа всички идеали в себе си. Единият идеал съдържа всички идеали. Наблюдавайте изгряването на слънцето, да видите, какво естествено движение има в него. По-естествено движение от това не съм виждал. Наблюдавал съм, как слънцето изгрява от морето. Първо се показва главата му, като на човек, който се изкачва нагоре равномерно и хармонично. Движенията ни трябва да наподобяват изгряването на слънцето, а не движенията на обедното слънце. Ако се излагаш на обедното слънце, може да слънчасаш.

От осем хиляди години хората живеят само с съвети и наставления, от които остаряват. Да бъдеш добър! Така да постъпваш, иначе да не постъпваш! Да живееш добре! Да бъдеш млад! Как ще постъпвам добре? Как ще бъда добър? И без да ми казваш да постъпвам добре, така ще постъпвам. Кажете на един виртуоз да свири добре, ако искате да го изпъдите от сцената. Някои хора, като кажат нищо, думите им се забиват като клин. Имай доверие в цигуларя, не му казвай, как да свири. Ако го разбираш, той ще свири хубаво; ако не го разбираш, няма да свири хубаво. И на най-големия виртуоз, ако забиеш игла в ръката, състоянието му веднага ще се измени. Колко игли се забиват в нас, когато говорим, или

когато свирим! Има мисли, които се забиват като игли. Те идат някъде от пространството. Като се движите между хората, трябва да взимате предпазителни мерки, с броня да се обличате. Ако си добре облечен и влезеш в неотоплена стая, не сваляй дрехата си. Щом стаята се стопли, свали горната си дреха.

Кое е вашето любимо число? Големи числа ли са един милион, два милиона? Животът се изявява в малките числа. Всяко малко число е мощна сила. Малките числа вършат велики работи. Великите хора – гении, светии, са постигнали своя идеал, своите желания, благодарение на малките усилия. Вижте, какво става в сегашната война. Всички народи употребяват грамадна сила, дано победят. Пет години вече се борят за победа! Заедно с тях и вие взимате участие. Кой е на правата страна? От гледището на разумния свят, на великите същества, войната е благо. Те имат много знания, могат да помагат. На едного счупили крака, на друг – ръката, на трети – главата. Като отидат пострадалите при разумните същества, те възстановяват счупените крак, ръка, глава и ги връщат отново на земята, по-здрави, отколкото са били. Отидат ли при невежите за помощ, нищо не получават; те не знаят, как да им помогнат.

Има един Божествен свят, дето се допуща войната. Могат да извадят окото ти, да отрежат крака или ръката ти – допуснато е, но срещу това ще ти дадат по-голямо благо. В Божествения свят никой не може да ти направи пакост. Питате: Де е тоя свят? Взимате едно праздна тенекия и я напълвате догоре с доста големи куршуми. Казвате, че тенекията е пълна; в същност, между едрите куршуми има пространство, което изпълвате с дребни съчми. В тенекията може да налеете вода, и за нея има место между съчмите. Най-после може да налеете и малко спирт – и той ще влезе в тенекията. Значи, цялото пространство в тенекията е изпълнено. Когато питате, де е оня свят, ще знаете, че той е на земята, в пространството на видимия свят. Вие мислите, че пространството е запълнено, няма място за нищо. Не, пространството е праздно, много светове могат да се съберат в него. Да благодарим на Бога, че е така. Ако светът беше пълен, и ако пространството беше запълнено, нямаше де да отидем.

Сега, ако имам време, ако и вие имате време и търпение да слушате, мога да ви освободя от всички мисли, които причиняват преждевременна старост. Щом се освободите, веднага ще се подмладите. Първо трябва да ви освободя от страха, че от глад ще умрете; да ви освободя от страха, че жадни ще умрете, че болни може да бъдете. Да се освободите от всичките форми на страха, значи, да се освободите от материалните идеи и да приемете ония мощни, велики идеи, които крепят човешкия дух. Като говоря така, не искам да изпадате в положението на оня мисионер, който

проповядвал, че не трябва да се плаче, когато умре някой роднина или приятел. Един ден, като проповядвал, пристигнала телеграма, че умряла сестрата на жена му. Още като бил на амвона, заплакал. Забравил, че проповядвал да не се плаче за умрелите.

Къде е погрешката? – В оня, който предал телеграмата. Когато сте на амвона, не позволявайте да ви носят телеграма, с която съобщават за смъртта на някой ваш близък.

Има начин, по който се познава, кога се ражда, или умира човек. Това познавам по количеството на водата в едно от езерата на друг един свят, вън от физичния. Някога водата на езерото се увеличава, а някога – намалява. Увеличаването на водата показва, че същества от земята са дошли в тоя свят, дето е езерото. За тия същества казваме, че са умрели. Когато водата на езерото се намалява, същества от другия свят слизат на земята – родили са се. Аз виждам умрелите като малки снежни топки, които се топят и увеличават водата. Кое е по-добре: да се увеличава водата, или да се намалява? Ако работите ти вървят добре, смаляваш се; ако работите ти не вървят добре, увеличаваш се. От теб зависи, да вървят работите ти добре, или да не вървят. Тоя закон не се влияе от външните условия. Каквото и да ти говорят отвън – хвалят ли те, или корят, работите ти не се уреждат, ако ти не се смаляваш.

Един ден Муди, знаменит проповедник, държал отлична проповед. На излизане от събранието, един негов приятел му казал: Много хубаво проповядваш. – Още като бях на амвона, дяволът ми каза същото.

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, има живот в себе си." Живият хляб е Словото. Питам: Какво допринася моето Слово на хората, ако не могат да го ядат? Ако ядат Словото, лицето им трябва да се измени, да стане по-красиво; мисълта им трябва да се повдигне. Някои слушат Словото, но не става никаква промяна в тях. – Защо? – Не Го възприемат, не им е дадено. Словото Божие е затворено за лошите духове на земята. Въпреки това, хората ги канят, стават врати за тях.

Днес всички хора имат опитността на тия духове, на техния зловещ глас. Всички чувахте сирените, както и свистенето на бомбите. Те са подобни на звуците, които излизат от ада. Всички знаете тия звуци, но нищо не придобивате от тях. Ето защо, не карайте лошия човек да участвува в любовта.

Любовта не е за лошите хора; мъдростта не е за лошите хора. Животът не е

за лошите хора; знанието не е за лошите хора; свободата не е за лошите хора. Движението не е за лошите хора; учението не е за лошите хора; работата не е за лошите хора.

Защо лошите хора не трябва да се ползуват от тия блага? Слепият ползува ли се от светлината? Глухият ползува ли се от знанието? Ще оценявате благата! Няма по-голямо благо в света от любовта. Няма по-голямо благо за човека от това, да има достъп до любовта. Тя не иска никаква философия. Любовта се опитва, както плода. Благо е, ако имаш възможност всякога да опитваш любовта.

Единственото нещо, което никога не се цапа. е любовта.

Единственото нещо, което не можеш да подцениш, е любовта.

Единственото нещо, от което не можеш нищо да отнемеш, е любовта.

Единствената сила, която от никого не се влияе, е любовта.

Казвам: Ако мъртвият се докосне до любовта, оживява; ако глупавият се докосне до любовта, умен става. Вън от любовта нещата са нереални. В любовта всичко е реално. Говорите за любовта, без да знаете нейния език. Вие не познавате още любовта, не сте я опитали. Понеже любовта се движи с голяма бързина, до вас са стигнали само нейните мисли и желания, но не и самата любов. Затова казваме, че любовта е влязла във вас преждевременно. Там е всичкото заблуждение на хората. Човек, за да приеме и оцени правилно любовта, трябва да се движи с нейната скорост. И най-красивият човек, ако мине край вас много бързо, няма да видите неговата красота. Ако се движи бавно, ще видите красотата му.

Защо идат лошите условия в живота? Понеже лошото се движи бавно, дават ви се условия да си съставите ясна представа за Божествения свят. Дава ви се време да изучавате нещата. Страданието не е нищо друго, освен условие за изучаване на известен предмет.

Сега някои от вас се готвят за другия свят. Де ще отидат в другия свят? Кой свят считате реален: тоя или другия?
Да дойдем до реалните неща във вашия живот. Очите са нещо реално; ушите, носът, устата, ръцете и краката също са реални неща. Очите ли, или ушите имат предимство във вашия живот? Като сетива, и очите, и ушите, и носът са важни. Ръцете и краката са ваши прислужници. Искаш да те погали някой, а няма кой. Веднага ръцете изпълняват тая служба – помилват те. Това е тяхна длъжност.

Коя песен сте избрали да изпеете хубаво? Под „хубаво" пеене разбирам, като запееш, да премахнеш облаците, и небето да стане ясно. Дълго време трябва да учиш, за да можеш хубаво да пееш. Казваме: Дълго време; дълъг и къс път. Кое прави пътя дълъг, и кое – къс? Много време ходиш – дълъг път ще извървиш; малко време ходиш, къс път ще извървиш. Какво придобиваш, ако извървиш дълъг път? На дългия път има два извора: един в началото и друг – на края. Трябва да съединиш двата извора в един. На дългия път има много плодни дървета – ще спреш и ще им обърнеш внимание.
Нова епоха иде сега. Разумни същества слизат на земята да оправят света. Нашият свят е покварен от лошите мисли и желания. Нарушен е Божият закон. Много оръжия има днес, създадени за смърт и убийства. Ние сме зрители на сегашната война; страшна е тя, но неизбежна. Днес има модерни бомби – от 12 тона. Знаете ли, какво е 12 тона? Ако нашата земя, която се движи с бързина 29 километра в секунда, спре движението си, на колко километра ще бъдем изхвърлени в пространството? Нито един няма да остане на повърхността на земята. Всички ще хвръкнем някъде, може би на 50-60 километра.

Каква голяма предвидливост и разумност, какво голямо внимание има от страна на земята! Тя е голям параход, който има капитан, матроси и гориво. Колко хора пътуват с тоя параход! Едни се качват – раждат се, други слизат – умират. Земята носи своите пътници, които разрешават един неразрешим въпрос. Всички спорят, делят земята, но параходът си върви – продължава своя път. Да се радваме на земята, която делим и не можем да разделим! Мъчим се да я спрем – не можем. Хората имат желание да я спрат, за да я оберат, но тя усилва движението си. По-рано се е движила по-бавно, а сега – по-бързо, с 29 километра в секунда. Големи богатства има земята. Как ще се откраднат?

Думата „кражба" е образувана от сричките „кра-ди." Тя не е нещо физично, но астрално. Когато идеята за кражбата влиза в човешкия ум, първо се явяват красиви образи: една хубава мома или момък, които искат да се оженят. Момъкът е цар, управлява света – има нужда от царица. Това са образи, които подбуждат човека към кражба.

Често слушам да се говорят верни и неверни работи. В едно отношение, войната е неверен факт. Тя никога не може да донесе онова, което хората очакват. Войната не може да бъде щедра, тя винаги е скържава. Тя много взима, малко дава. Тук-там може да даде някакъв подарък. Всичко онова, на което човек се радва, тя го взима. Войната е училище, в което се учим. Аз виждам добрата страна на войната: тя учи хората да жертвуват всичко.

Това, което не можеш да направиш в мирно време, във войната ще го направиш: ще се пожертвуваш – инвалид може да станеш, слуга може да станеш – какво ли няма да станеш. И всичко това носиш с радост. Да воюваш в Божествения свят е привилегия. Да воюваш по Божественому е придобивка. Да воюваш по човешки, това е загуба. Бубата има право да разваля своя пашкул. Но имат ли право хората да развалят пашкула на бубата? Добри хора ли са ония, които не оставят бубата свободна, сама да си отвори врата на пашкула? Ония, които варят пашкулите, имат желание да ги използуват.

Божественият свят е проява на свобода. Там ние сме свободни да се проявим, както искаме. Каквото и да правиш, в Божествения свят не можеш да се проявиш зле. В човешкия свят можеш да се проявиш зле, но в Божествения – никога. Падналите ангели, докато са в невидимия свят, не могат да правят зло – стимул нямат. Щом слязат между хората, в тях се явява желание да ги впрегнат на работа и им причиняват пакости. Злото съществува вън от Бога, но в Бога няма зло. Причината за страданието е вън от човека. Кога иде страданието? – Когато Бог се оттегля от човека за известно време. Когато Бог иде при нас, това е радост. Когато се отдалечава от нас, когато ни изоставя, това е страдание. Христос опита това страдание. Той се обърна към Господа с думите: „Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?" Това е моментът, когато хората бяха крайно жестоки. И, за да се оправи светът, трябваше Христос да бъде изоставен. Каквото можеха да Му вземат, взеха го.

Дръжте в ума си мисълта: Божественият свят е реален. Радостта, веселието, свободата – всичко е в Божествения свят.
Изпейте песента „Изгрява слънцето." Нека някой бас я изпее. Басът реализира, прилага нещата, топлина има в него. Сега да я изпее тенор. Как ще я извие тенорът? И той влага топлина, както младият момък, който се радва на изгряващото слънце. Като пее, той благодари на цветята, които са цъфнали, защото неговата възлюбена ще ги види и ще се радва. Ние пеем „Изгрява слънцето", без да го очакваме да изгрее. Някога отиваме да го посрещнем.

Много хора пеят, но само ако никой ги подтиква. Като чуват славеите да пеят, и те започват да пеят. Обаче, истинските певци – гениите на музиката сами се вдъхновяват. Славеите са ангели, изпратени на земята да пеят на хората. За някакви малки погрешки, те пеят, и през вековете ще пеят. Когато слънцето изгрява, цялата природа пее: и славеят, и чучулигата, и канарчето, и щурчето, и жабата. Всички пеят и те славят Бога. И човек трябва да пее. Който страда от ревматизъм, да пее; който страда от главоболие, да пее; който страда от коремоболие, да пее. На когото хлябът

не достига, да пее– никой да не познае, че е гладен.

Често говорите за прераждането. Каква професия си избрахте за следния живот? Желателно е да дойдете като певци, да имате висок и силен глас, да се чува надалеч, Съвременният век е много музикален. Никога в света не е имало толкова инструменти, колкото сега. Никога в света не е имало толкова певци и музиканти, колкото сега.
Кажете едно число, да прочетем една страница. Да прочетем 23 страница от книгата „Царският път на душата".

Вземете тая ябълка. Може ли да я разделите между всички?

28. Беседа от Учителя, държана
на 13 декември, сряда, 5 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_12_15 Неделими неща
Издателска къща „Жануа-98“

НЕДЕЛИМИ НЕЩА

XXIX лекция на младежкия клас
15.XII.1944 г., петък, 5 ч. с., Изгрев – София

Отче наш.

„Махар бену аба“.

Кои бяха основните мисли на миналата лекция?

Разликата между човешкия и Божествения порядък, каква е. Великото трябва да седи в малкото. Малкото трябва да го разнесе по целия Божествен свят. Направо Божественото не се приема. Сега вас ви се вижда чудно, защо голямото да не влиза в човека. Допуснете, че вие имате един голям сомун, може ли да го турите веднага в устата си. Ще отчупите едно малко парче, ще го изядете, второ, трето. Малките неща влизат в Божествения свят. Понеже Божественото, голямото не е делимо. Божественото не се дели. Няма деление. Привидно съществува понятие, че се дели, но то е неделимо. Под думата неделимо разбираме да има вътрешна органическа връзка, както е неделим кракът на човека. Щом се отдели, изгубва своята жизненост. Щом е свързан с цялото, може да свърши каквато и да е работа. Щом е свързано с цялото, може да свършва работата си; щом престане да е едно с цялото, престава да служи. Сега тия малките работи трябва да ви станат ясни. Защото човек вижда, когато предметите са на фокус. Ако един предмет не попада на фокуса, не го виждаш ясно. Щом попадне на фокуса, имаш всички постижения. Фокус има в доброто, в разумното, навсякъде фокусът е необходимост. Всички ония, които искат без фокус, лесно, не стават работите. Значи предметът трябва да бъде ясен, сам да се обосновава. Нали сте били ученици. Има учители в училището, като погледне един ученик, замразява го ученикът забравя всичко. Като го погледне на изпита, всичко забравя. Мене ми разправяше един американец, знаменит проповедник. Написах, казва, проповедта си, знаех я наизуст, но забравих я вкъщи. Качих се на амвона и започнах да проповядвам. Влиза една жена с черни очила и веднага беседата ми изчезна из главата, нищо не помня. Тамън се готвех да кажа, че не съм разположен, да отложа проповедта си, влиза един млад човек със светло лице и веднага си припомних беседата. Има хора, които поглъщат. Ученици и учители има, които поглъщат. Някой път ученици има, при които учителят не може да преподава. Сега то са закони. Като погледнете,

забравяте всичко. Като излезете навън, пак си припомните всичко.

Казвам: Сега трябва да изучавате закона на малкото. Да не го разправяте, но да сте сведущи. Да кажем някой път ти си недоволен от живота, малък ли си или голям? Малкият никога не може да бъде недоволен, винаги е доволен. Големият е недоволен. Щом си недоволен, ти си голям човек. Имаш понятие за себе си, достойнство имаш, гениалност, какво ли не. Голям човек си. В какво седи големината на един поет. Един поет ако знае няколко хиляди думи, всяка дума си има свое значение. В човешкия език има области. Ти като помислиш за една мисъл, има мисли в даден случай може да произведат явления, има мисли, които може да произведат огън. Даже вие учениците някой път на опит сте, хващат ви студени тръпки, треперите. Някой път мисълта дойде, имате вътрешна топлина. Първата мисъл, студената мисъл, тя е на ума. Топлото чувство е на сърдцето. Те са две различни работи. Сега например, вземете кашлицата. Какво нещо е кашлицата. Те са дребни същества, микроскопически, които трябва да ги увеличиш хиляди пъти, да ги видиш. Много хитри са. Намират се на гърлото, на най-деликатното място на певците като дойдат, дразнят. Има химически съединения, нито разтварят нещата. Напластяване има, какво ще стане гласът ти? Какво трябва да правиш? Не им давайте храна, оставете ги. Вие ги храните, по три пъти на ден ги храните. Кашлицата я храните, храните я хубаво и разваляте гласа си. Подложете я на ден, два, три, четири дни пост, не ѝ давай да яде. Силен трябва да бъде човек. Сега вие, които кашляте, ако за един ден се справиш, доста силен си, ако за два, три, четири, пет дни, някой път цяла година ти взема да се справиш с кашлицата. Ти не си от силните хора. Във вас трябва да има амбиция да се справите с болестите. Болестите ще дойдат, то е естествено, но да може да се справиш. То е една задача, която трябва да разрешиш. Често се случва, че се присмееш някому, когато кашли, в момента, в който се присмееш, кашлицата те хване. Докато не изправиш кашлицата, не маха погрешката. Не се смейте на онези, които кашлят. Няма по-тщеславно същество от този, който кашля. Дето мине, иска всички да го знаят.

Сега в нереалните неща вие ще намерите някой път, че човек не може да познае себе си. Въпросът е дали е той или някой друг. Представете си един човек, който е бил силен, може да дигне сто килограма. Дойде до едно слабо състояние, едва две кила не може да дигне. Къде му отиде силата? Законът трябва да се изучава. Когато човешкият двойник от духовния свят влиза във физическия свят, може да ни създаде много големи препятствия. Тия ненужни страдания, които сега страдаме, се дължат на нашия двойник. От духовния свят да дойде на физическото поле няма да може да намери почва за себе си. Няма нещо да може го радва. Той мяза на човек, който дяла камъни с длето или някой художник със своята четка

туря бои. Какво има в това. Гениално е, но след като рисува сам вижда, че в тази картина липсват много работи. В една картина на най-великия художник липсва нещо. Не е такава както на природата. Много съществено, най-важното нещо изпъква, много важни работи няма. Сега ученици сте, с някои не сте разположени, не искаш да го гледаш. Разреши тази задача защо. Защо не искаш да го гледаш. Щом като разрешиш този въпрос, той е много важен социален въпрос, ще го срещаш не за пръв път, за хиляди пъти ще го срещаш, се ще се яви някой път. На земята някой път е необходимо да не довидиш нещо. Ще минеш, не искаш да го гледаш. Не може да дадеш никакъв отчет, нещо не те разполага, човека не искаш да го гледаш. Никога не си го срещал. Някого искаш да го гледаш. То си има своите дълбоки причини вътре. Аз съм превеждал този пример за един български адвокат в Горно-Оряховската гара. Ще пътува софийски адвокат. На един селянин не му достигат 30 стотинки за билета. Отива селянинът при него и му казва: Услужете ми с 30 стотинки. Казва: Нямам 30 стотинки. Няма кой да му даде, взема си човекът торбичката и тръгва пеш. Качва се адвокатът на трена, вижда го от влака, че върви пеш. Той след пет–шест години отива в Англия, иска да се качи на гарата на влака, но не му достигат 30 стотинки. Няма англичанин, който да му даде. Взема си торбичката и тръгва. Веднага му иде на ум за онзи селянин, който му искал 30 стотинки. И нему 30 стотинки му трябваха. Той не искаше да услужи и нему няма кой да услужи. Един Божествен закон има в света. Няма по-хубаво нещо да услужиш в даден случай. Някой път не трябва да услужи. Има работи, които не трябва да услужи. Някой иска револвер да му дадеш. Защо ще му дадеш? Някой иска голям нож. То е опасна работа, то не е за него. Има неща, които трябва да задържим, не може да дадеш на хората. Защо? Има нещо невъзможно.

Сега какви са качествата на малкото. Че как са намерили съвременните хора протоните? Един протон ако го увеличиш както земята, пак невидим остава. Милиони пъти да го увеличиш, невидим остава. Как са го открили учените хора? Откровение имат. Представете си, че на един протон разумни същества се пренасят. Един протон е един автомобил, на който се пренасят разумни същества. Какво ще кажеш? Ще кажеш: Друга работа не му остана, автомобил да бъде. Сега разумните същества се различават по това. В какво седи разумното. Най-разумните същества минават през най-малките процепи, дето никой не може да мине. Там, дето разумният минава, друг не може да мине. Затова светът е разтворен. Като мине разумният, отворен е светът. Как ще мине през туй място, не знае. Та сега: Когато ние може да минаваме през място, дето другите не минават, там е разумността. Да кажем, вие спите и вечер ставате. Един сън сънувате. Какво отношение има този сън? Явява се един червен кон, вие се качвате на коня, заминавате. Вие се събуждате. Каква връзка има този кон. Значи в

съня сте сънували, че се качвате на коня, влизате в дома, слизате от коня, събуждате се. Къде отиде този кон. Той е човешкият ум. Конкретно човешкият ум е в услуга на човека.

По това се отличават съвършените същества: за тях няма страдание. Никой не може да го лиши от някое благо. Сънаследници са в природата. Каквото искат, имат. Онези хора, които не са сънаследници, природата е затворена.

Сега какво ви интересува вас. Кое е най-важното? Като станете сутрин какво ви интересува? Ако има да избирате, коя буква на българската азбука бихте си избрали. От всички букви коя ви е най-удобна. Вземете в природата се рисуват. Имате едно цвете, една чашка е обърната нагоре. Щом падне първата капка, тази чаша се обръща надолу. Значи цветът е чаша, която е обърната. Движението на цветята е отдолу нагоре. Плодът, който зрее, е движение отгоре надолу. Следователно, имате два резултата. Ако откъснете едно цвете, ще имате един резултат; ако откъснете един плод, ще имате друг резултат. Зависи кога ще откъснете плода. Казвам сега: Да знаеш кога да откъснеш една ваша мисъл или един ваш цвят. Някой път вие късате цветята като хората. Ще го извадиш, с корена ще го посадиш на ново място.

Сега тази песен „Махар бену аба“ може да я изпеете по друг начин. Има един начин, ако я изпеете, съвсем друго ще бъде. Вземете сега музиката. Като започнат да пеят тия оръжия, картечници, какви музикални тонове са? Сега каквото и да ви се каже, то като когато човек е затворен в някой затвор, че мечтае за свободата си. В Англия, в Лондон, един от големите апаши хващат го, двама полицаи го докарват и на третия етаж на зданието го докарват с вързани ръце и крака. Затворят го в стаята, оставят една запалена свещ. Те излизат навън. Но апашът, който бил умен, след като се отдалечават, иде му на ум, че запалената свещ може да го спаси. Туря връвта, с която са свързани краката на свещта и я прогаря. Туря връвта, с която са вързани ръцете и тях освобождава. Има един чаршаф, съдира го на парчета, прави въже от него и с него се спуска от прозореца, избягва. Съобразителност, тактика. Не казва: Кой ще бяга, съдбата е. Веднага решава, че Провидението е турило свещта. Свещта е неговата мисъл. Чаршафът, който става въже, е сърдцето. Идват стражарите, той изчезнал.

Та казвам: И вие по същия начин свещта и чаршафа може да ги използувате.

Ако изпеете една песен по един начин, ще имате придобивка. Много естествено е да имате придобивка. Дойде един обикновен певец, пее една песен, дадат му пет, десет лева, да си върви. Дойде добър певец, остават го

на обяд, на угощение. Като пее песента, казват: Ще останеш. Той не може да си замине.

Сега вие на какво разчитате? Съществено е човек да разчита на четири неща: трябва да разчита на своя дух, да разчита на своята душа, на своя ум и на своето сърдце. С душата е свързана човешката воля. Ако ти не може да разчиташ на своя дух, на своята душа, на своя ум и сърдце, на какво може да разчиташ? Ти ако не може да разчиташ на Божествения свят, на духовния и на физическия свят, на какво ще разчиташ. Това са светове, на които може да разчиташ.

Някои от вас сте певци. Пеенето не принадлежи на сърдцето, то принадлежи на ума. Литературно произведение е музиката. Музикалното чувство е граница между творческия ум и Божествения ум на човека. Вие никога не сте дали време да подобрите гласа си. Не знаете как да го подобрите. Аз ако бих преподавал музика, ще преподавам много просто. Ще накарам всичките ученици да обикнат музиката. Като пеят „до“, то е живо, да го обикнат. Живи са „до“, „ре“, „ми“. Хубавото пеене е изкуство. Имате тона „ла“. То е зреещият плод в басовата гама. Гамата е слязла на земята, благата, които има да ги даде на малките, да може да се радват. Как трябва да вземем? Как ще започнете с даването? Как ще се отвориш. Не ти като се отвориш, че да се награкат, но да седят само и да гледат, да се радват, че си се отворил. Другояче те грабят и не може да се пее. Как ще вземете сега? Как ще се отвори вратата. „Ла“ в дадения случай в басовата гама какво е? (Учителят пее „Махар бену аба“). То е басово вече. (Учителят изпя песента). Още по-хубаво може да се вземе. Как ще го вземете колоритно? Хубавото пеене има съдържание. Махар значи първо трябва да подготвиш ума, сърдцето, душата и духа си, че тогава да започнеш работа, която ще те радва. Как ще изпеете „Махар бену“ басово? В дадения случай басът е бащата, който казва: Нека да слезем при тия деца сопрана, тенора и алта да им преподадем първите уроци. Започва с глада. – Драганчо, може ли да ядеш супа? Аз съм намерил досега, че супата не се пее хубаво, следствие на това разваля се стомахът. Хубавите храни добре пеят. Супата гълтат. Единствените незаучени песни са супените песни.

Представете си, че вие сте ученичка, даровита сте, знаете да пеете хубаво, знаете да рисувате хубаво, знаете да шиете хубаво, но липсва ви нещо. Дето и да си, ако ти пееш хубаво, ще бъдеш добре дошъл между хората. Първото нещо: Пей хубаво, за да бъде отворен пътят ти. Като идете да пеете, не мислете, че не сте даровит. Заблуждение е, че не сте даровити. Трябва да се образува една школа певци, които да започват от кокичето, от минзухара, други трябва да започнат от теменужката, трети трябва да започнат от розата, от карамфила.

Да кажем, ако вашата горна джука взема навсякъде повече участие, отколкото долната, какъв ще бъде вашият характер. Някои от вас издигнете горната устна, давате заповеди. Или някои от вас правите маневри с долната устна. При тази маневра съвсем се изменя вашият характер. Или, например, слушате една лекция на някой професор, вие направите една гримаса. Няма какво да се занимавам с отрицателните неща. Падне някой човек на пътя, окаля се. Казваш: Негова работа, да не е падал. Не го оставяй, понеже и ти ще паднеш. Вземи участие, помогни на този човек, ти помагаш на себе си.

Имаше един учител по математика, Вълев, много хумор имаше. Изкара някой ученик , казва: Ти си много умен, решаваш гениално задачите. Сега ще ти дам една задача, ще я решиш. Като даде задачата, учуди се ученикът, казва: Господин учителю, по никой начин не мога да я реша. – Ще я решиш, гениален човек си, ти се преструваш. Впрегне се ученикът, започне да разправя, той му загатне по един, по втори, трети, четвърти начин, погледнеш ученикът реши задачата. Казва: Виж двамата като се съединихме, изкарахме тази работа. Той ходи между учениците в класа, гледа някой ученик в очите и с очите му, (казва) какво трябва да прави и къде е погрешката. Ученикът го разбира. Като му посочи погрешката, ученикът веднага разбира. Никога не мислете, че не сте способен да решите една задача. Този учител, като не може да реши задачата ученикът, казва: Какво да ти пиша? Една права тояга. Повече от единица не струваш. Вие не разбирате ценността на единиците. Те струват повече. Този учител беше добър математик, иде весел, споделя мнението си с учениците. Всички ученици го обичат, сериозен е, не се смее. Една усмивка има, смях няма. Съзнание има. Някой път ще се извини. Казва: Каквото съм казал, не го вземайте присърдце. Едно време и аз бях като вас невежа, вие мязате на мече на едно време. Един ден и вие ще бъдете учени, както аз съм учен сега.

Природата като дойде, не се представя като „табула раза“. Кое наричате „табула раза“? (Бяла карта). Табула раза е дето се разрешават най-видните задачи. Не пресиляйте нещата. Най-първо желайте най-малкото. Желанието, което имате в себе си, не го увеличавайте. Малкото желание постоянно да расте във вашия ум. То е закон. Не да кажете: Тази мисъл нищо не е станала. Така никога не предрешавайте. Например, в математиката има едно число 999 да умножите на същата степен. Колко време ще ви вземе да го умножите? Трябва да направите много помножавания и се получава много дълго число. Само в началото са направени помножаванията, другите никой не ги е разрешавал. Ако се умножи на квадрат или ако се умножи на куб, каква е разликата. Квадратът е цвят, кубът е плод. Една мисъл във вас е двете, понеже е

едноизмерна. Една мисъл е плод, динамична е, в триизмерен свят.

Аз само един пример имам. Един много даровит студент, от високо произхождение, бил музикант, художник, скулптор, много работи знаел. Представил се в едно семейство за слуга. Всички му заповядвали. Господарят му заповядвал, жената, децата, всички му заповядвали. Изпълнявал всичките им заповеди, но след като седял два, три месеца, видели, че не са те господари, но той. Понеже свири, пее, знае всичко, всички се допитвали до него. Казвам: Онзи, който може да направи нещо, той е господар в даден случай. Онзи, който очаква да му правят, той е слуга.

Някой път мислите, че зрението е прост процес. Много пъти през очите на вашия ум ще минат възвишени същества, ще ви дадат цяла една линия, цяла една категория от картини и мисли. Всичко това е забавление. Ако сте разположени, ще се ползувате, ако не сте, ще си заминат. Когато тия същества от невидимия свят са ангажирани с вас, те ви помагат.

Трима души от вас сега изпейте Махар бену аба, две сестри и един брат. Без да му мислите, изпейте го. (Две сестри и един брат го изпяха). Вие казвате: Елате в нашата градина при узрелите плодове да си хапнете, понеже са сладки и красиви. Как бихте изпели баса. (Учителят изпя песен.) Тенора как ще изпеете? (Учителят изпя два пъти). Изпейте: Всичко в живота е постижимо. Сила жива, сила здраве е богатството.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината...

1944_12_15 Неделими неща
от томчето - Заветът на любовта т.3

НЕДЕЛИМИ НЕЩА

Коя беше основната мисъл на миналата лекция? – Разлика между човешкия и Божествения порядък. Великото се съдържа в малкото, а малкото разнася великото по целия Божествен свят. Божественото направо не се предава, но чрез малкото. Чудно е, защо голямото не се предава направо и защо не се вижда. Много естествено, как ще туриш в устата си един голям сомун хляб? Ще начупиш хляба на няколко малки парчета и така ще ги приемеш в устата си. Малките неща влизат направо в Божествения свят. Божественото, само по себе си, е неделимо. Привидно и Божественото се дели, но всъщност то е неделимо. Думата „неделимо" подразбира физическа, вътрешна връзка. Кракът е неделим от тялото. Щом се отдели, той изгубва своя живот и престава да работи. Кракът върши някаква работа, докато е свързан с тялото. Окото, докато е свързано с тялото, върши работа; щом престане да е единно с тялото, и то престане да му служи.

Казвам: Малките работи трябва да станат ясни. За да бъдат ясни, трябва да ги поставите на фокус и оттам да ги гледате. Ако предметът не попадне на фокус, не можеш да го виждаш ясно. Щом гледаш нещата на фокус, ще имаш големи постижения. Фокусът е необходим навсякъде. Всички, които искат да постигнат нещата лесно, без фокус, остават разочаровани. Постижението подразбира поставяне на предметите в техния фокус. Само тогава те са ясни. Всички сте били ученици, знаете това. Ако учителят погледне строго, ученикът забравя всичко. Изпитателният поглед на учителя е в състояние да стресне ученика – той замръзва на мястото си. Един виден американски проповедник разправяше една своя интересна опитност. Той всякога написвал проповедите си и ги научавал наизуст. Един ден, както проповядвал, влязла една жена с черни очила и погледнала към проповедника. В тоя момент проповедта изчезнала от главата му, нищо не могъл да си спомни. Тъкмо мислел да се извини пред слушателите си, че е неразположен и отлага беседата си, когато в стаята влязъл един млад момък, с открито лице, с живи, засмени очи и погледнал към проповедника. Тоя поглед му подействал така, че възстановил цялата си беседа и продължил работата си. Има ученици, в присъствието на които учителят не може да преподава. И учители има такива. Един поглед на учителя е в състояние да смути ученика, да забрави урока си. Един поглед на учителя е в състояние да възстанови мисълта му.

Казвам: Трябва да се изучава закона на малките величини. Не само да се

говори за тях, но да бъдете сведущи. Някой път ти си недоволен от живота. Запитай се, малък ли си, или голям. Малкият е всякога доволен, а големият никога не може да бъде доволен. Щом си недоволен, голям си, човек с достойнство си, гениален си, играеш роля на голям човек. В какво се заключава големството на поета? В поезията му. Ако поетът разполага с няколко хиляди думи, и всяка дума има свое значение, поезията му ще бъде богата. Човешкият език обхваща различни области на мисълта. Има мисли, които в даден случай произвеждат само един вид явления. Има мисли, които произвеждат огън, а други – студ. Когато сте били ученици, всички сте изпитвали студенината на някои мисли. Вие сте треперели, като че ви заливат със студен душ. Понякога мислите ви са произвеждали вътрешна топлина. Умът произвежда студени мисли, а сърцето – топли чувства. Студът и топлината произвеждат различни състояния.

Мнозина кашляте и се питате, какво е кашлицата, и на какво се дължи тя. Кашлицата се причинява от дребни, микроскопични същества, които са умни, знаят, где да се загнездят. Те намират най-деликатното място – гърлото, дето правят своите опити. Те отделят различни сокове, във вид на химични съединения, разтварят някои неща и си правят своите опити, да видят, какъв е гласът ти, как трябва да пееш. Какво ще правиш с тия микроби ? – Не им давай храна, остави ги гладни. Ти ги храниш по три-четири пъти на ден, изхраниш ги добре, а после се чудиш, защо се развалил гласът ти. Подложи ги на три-четиридневен пост. Не им давай никакво ядене. Тъй както сега кашляте, ако се справите с кашлицата си за един ден, доста силни хора сте. Ако някой може да се справи за една седмица, пак е силен човек. Някой и за година не може да се справи с кашлицата си. Болестта естествено ще дойде, но вие трябва да имате амбиция, да се справите с нея. Това е задача, която трябва да разрешите. Случва се, че някой се присмее на оня, който кашля. Не се минава много време, и той започва да кашля. Какво трябва да прави сега, за да се освободи от кашлицата? Да изправи погрешката си.

Докато не изправи погрешката си, кашлицата не го напуща. Не се смей на оня, който кашля. Кашлицата е крайно тщеславно същество. Отдето мине, всички я чуват, отдалеч я познават.

Помнете: За да се справите с болестите и мъчнотиите, трябва да бъдете разумни, да разбирате, кои неща са реални и кои нереални. Когато се натъквате на нереални неща, не можете да се познаете и се питате: Аз ли съм, или друг някой? Представете си, че сте били силен човек, носели сте сто килограма на гърба си. Дойде ден, че отслабнете, и два килограма не можете да вдигнете. Питате се: Где отиде силата ми? Аз ли съм тоя човек, или друг някой? Човек трябва да се изучава. Когато двойникът на човека от

духовния свят влезе във физическия, без да иска, той му създава големи пакости и страдания. Ненужните страдания, които сега имате, се дължат на вашия двойник. Като влезе във физическия свят, той не може да намери почва под себе си, няма нещо, което може да го радва. Той прилича на човек, който дяла камъни с длето, или на художник, който рисува една картина. Той минава за гениален, но вижда, че нещо съществено липсва на тая картина. Ако на картината на един велик художник липсва нещо важно, художникът не е велик. Някой неща са маловажни, а други са важни. Трябва да се знае, какви неща липсват на човека. Например, срещаш един човек, но не искаш да го видиш. Разреши тая задача, защо не искаш да го видиш. Ще кажеш, че това не е важно. Не, разрешаването на тоя въпрос е много важно. Той е един социален въпрос. Ти не срещаш тоя човек за първи път. И в бъдеще ще го срещащ много пъти. Защо не искаш да го срещаш и виждаш, не можеш да си дадеш отчет. Понякога на земята е необходимо да видиш даден човек, а някога можеш и да не го срещаш. Някой човек не ти е причинил никакво зло, но не искаш да го срещаш, а някога искаш да го срещнеш. Защо е така, не знаеш. Всяко нещо си има своите дълбоки причини.

Един адвокат от Горнооряховско пътувал от София за Горна Оряховица. На гарата го спрял един селянин и му казал: Господине, не ми достигат 30 стотинки за билет. Моля ти се, помогни ми. – Не мога да ти дам – сухо му отговорил адвокатът. Селянинът се примирил, мушнал торбичката си под мишца и поел пътя си пеш. Адвокатът видял от трена, как селянинът вървял пеш за селото си. След пет-шест години адвокатът заминал за Англия. Случило се, че трябвало да отиде от едно село в друго. Брои парите си, не му достигали 30 стотинки за билет. Погледнал натук-натам, дано види някой познат, но не намерил такъв. Принудил се да тръгне пеш. Като взел багажа си в ръка и тръгнал на път, спомнил си случая със селянина, на когото той не пожелал да услужи. Трябвало да му даде само 30 стотинки, но той не бил готов на услуги. Щом не искаш да услужиш на ближния си, и на тебе няма да услужат. Няма по-хубаво нещо от това, да услужваш във всеки даден момент. Има случаи, когато не трябва да услужваш, но разумност се иска, да разбираш, кога да услужваш и кога да не услужваш. Някой иска револвер да убие някого. Ще му услужиш ли? Някой иска да му дадеш един голям нож. Ще му дадеш ли? Ножът е опасно нещо, не е за него. Има неща, от които трябва да се въздържаме. Не можеш да дадеш на човека всичко, каквото иска.

Какви са свойствата на малкото? В химията и физиката се говори за протоните, като за малки величини. Как са намерили учените свойствата на протоните? Колкото и да увеличават протоните, все невидими ще останат. Как са ги открили учените? Представете си, че разумните

същества се пренасят от едно място на друго с протоните, като с превозни средства – автомобили, аероплани и др. Какво ще кажете за това? Ще кажете, че разумните същества нямат друга работа, ами ще се пренасят с протоните от едно място на друго. Какво представят разумните същества? Те са същества на смирението, могат да се смаляват толкова, че да минават и през най-малките процепи. Там, дето разумните същества минават, никой не може да мине. Като дойдат до затворени места, те веднага се отварят за тях. Как минават през тия места, само те знаят. Ще знаете, че когато и вие минавате през места, през които никой не минава, това се дължи на разумността.

Представете си, че някой сънува червен кон. Качил се на коня, отива донякъде и спира. После слиза от коня, а конят продължава своя път. Събужда се от сън и се пита, каква връзка има между коня и него. Де отиде конят? Защо човекът слезе? Конят представя конкретния човешки ум, който човек язди. Имаш кон и след малко оставаш без него. Това се случва с всеки обикновен човек. Имаш едно благо, но след време го изгубваш. Не е така, обаче, със съвършените същества. Никой не може да лиши едно разумно същество от благата, които му са дадени. Разумният е сънаследник с природата. Каквото пожелае, ще го има. За него природата е всякога отворена.

За неразумните, които не са сънаследници с природата, навсякъде е затворено.

Кой въпрос е най-важен за вас? Като ставате сутрин от сън, какво ви интересува най-много? Коя дума в български език е най-важна за вас? Също и коя буква е най-важна според вас? Всяка дума и всяка буква имат специфично значение, заемат специфично място. И в природата е същото; всяка част от Цялото заема специално място и върши специална работа. Вижте, какво положение заемат отделните части на цвета. Венчето на цвета е обърнато нагоре. Като пада дъжд върху него, то се обръща надолу. Значи, цветът има посока отдолу - нагоре, а плодът – отгоре - надолу. Колкото повече узрява, толкова по-надолу пада. Значи, имате две обратни посоки на движение. Затова, ако откъснете цвят, ще имате един резултат; ако откъснете плод, ще имате друг резултат. При това, резултатът зависи и от времето, през което късате цвета или плода. Мисълта на човека е неговият цвят. Трябва да знаете, кога да откъснете един цвят от вашия живот. Не трябва да късаш цвето-вете на своя живот, но внимателно ще ги извадиш с корен и ще ги посадиш на ново място.

Изпийте песента „Махар - бену - аба." Както я пеете, резултатът е един. Тя може да се изпее по различни начини и да произведе различни резултати.

Сегашната музика е останала малко назад, заместила се е с музиката на оръдията. Като затракат ония картечници и дългобойни оръдия, че всякаква музика заглушават. Днес, каквото и да се говори за музиката, хората са в положението на затворници, които почти нищо не знаят за свободата си. В Лондон двама полицаи успяли да хванат един от най-големите апаши и го предали на полицията. Турили го в една стая на третия етаж. Вързали ръцете и краката му с дебели въжета и го оставили в това положение, докато съдът се произнесе за наказанието му. По невнимание, надзирателят забравил свещта в стаята и си излязъл. Апашът бил умен, видял запалената свещ и, след като стъпките на надзирателя се отдалечили, той започнал да съобразява, как да използва свещта, да избяга от затвора. Домъкнал се до свещта, турил ръцете си на пламъка, да прегори въжето; после поставил свещта под въжето, с което били вързани краката му, и то прегоряло. Като освободил ръцете и краката си, той взел чаршафа от леглото, накъсал го на парчета, които завързал здраво едно за друго, и така направил въже, с което се спуснал от прозореца. Съобразителен бил тоя апаш. Ще кажете, че не е право да бяга от съдбата си. Апашът разрешава въпроса за свободата си със своя ум и своето сърце. Запалената свещ е неговият ум, а чаршафът – неговото сърце. Той туря ума и сърцето си на работа. След това надзирателят влиза в стаята и не намира апаша. По същия начин и вие можете да използвате запалената свещ и чаршафа, за да придобиете свободата си.

Певецът разчита на своя глас. Вие на какво разчитате? Човек трябва да разчита на четири съществени неща: на своя дух, на своята душа, на своя ум и на своето сърце. С душата е свързана волята. Ако не разчиташ на своя дух, на своята душа, на своя ум и на своето сърце, на какво друго ще разчиташ? Ако не разчиташ на Божествения, на духовния и на физическия свят, на кой свят ще разчиташ? Божественият, духовният и физическият свят са единствените светове, на които човек може да разчита.

Към кой свят се отнася пеенето? Ще кажете, че пеенето има отношение към сърцето. Не, пеенето се отнася към ума, т. е. то принадлежи на умствения свят. Музикалните произведения са литературни. Музикалното чувство е на границата между творческия и Божествения ум в човека. Работете съзнателно върху себе си, да подобрите гласа си.

Как ще го подобрите? Ако бих преподавал музика, първата ми работа щеше да бъде, да събудя в учениците си любов към музиката. Това е най-простият метод. Като обикнат всеки тон, те ще оживеят за тях. Всеки тон – до, ре, ми, фа, сол, ла, си – са живи тонове. Изкуство е да пееш с любов. Тонът „ла", например, е зреещ плод в гамата на баса. Гамите слизат на земята като блага, които радват малките същества. Как ще раздава човек

благата? Как ще се отвори за хората? Като пееш, ти се отваряш и даваш от благото, което носиш. Така ще раздаваш, че окръжаващите само ще гледат и ще се радват, без да те ограбват. Радвай се, че някой се отворил и пее. Ако го ограбваш, той не може да пее хубаво. Изкуство е, като пееш, да знаеш как да отваряш вратата. (Учителят пее песента „Махар-бену-аба" в бас). Как ще се изпее песента колоратурно? Хубаво пеене е това, в което има съдържание. Думата „махар" означава подготвяне на духа, на душата, на ума и на сърцето за работата, която го радва. Да пееш бас, това значи, да се прояви първо бащата, който слиза при децата си – сопран, тенор и алт, и казва : Ще ви предам първите уроци. Той се обръща към едно от децата и го пита: Гладен ли си, искаш ли да ядеш супа? Супата разваля стомаха – разредява стомашния сок. Също така тя разваля и гласа. Песен, подобна на супа, не може да се научи добре.

Срещате една ученичка, която пее, рисува и шие хубаво – даровита е, но липсва ѝ нещо. Какво ѝ липсва, и тя не знае. Обаче, за хубавото пеене тя е навсякъде добре приета. Достатъчно е да пееш хубаво, за да бъде пътят ти отворен. Пейте и не мислете, дали сте даровити, или не. Заблуждение е да мисли човек, че не е даровит. Трябва да се образува школа за певци, в която един да пее за кокичето, втори – за минзухара, трети – за теменужката, четвърти – за розата, пети – за карамфила. Всеки ще научи първата песен добре и след това ще върви към втората, третата и т. н. От пеенето се познава човешкия характер. Всяко движение, всеки тон, който излиза от човека, говори за самия него.

Какъв е характерът на човека, ако горната му устна е по-развита от долната? Някой работи повече с горната устна, друг работи повече с долната устна. Движението на горната или на долната устна показва, какви сили действат в човека в даден момент. Слушаш лекцията на някой професор и правиш едно отрицателно движение с лицето. – Защо? – Не си доволен от лекцията. Не се занимавай с отрицателните сили, защото първо на себе си пакостиш. Някой човек падне на улицата и се окаля. Ти минаваш край него и казваш: Не искам да се спирам пред тоя човек, да не е паднал. Спри се, приложи доброто в себе си, помогни на тоя човек, да стане и да се очисти. Като помагаш на другите, ти помагаш и на себе си. Като вярваш в себе си, ще вярваш и на другите. И обратно: като вярваш на другите, усилваш и своята вяра.

Преди години имаше един учител по математика – доста духовит, умееше да насърчава учениците. Извади един ученик пред дъската и му казва: Както те виждам, ти си гениален, ще ти дам една задача, веднага да я решиш. Ученикът поглежда задачата и казва: Господин учителю, по никой начин не мога да я реша, мъчна е задачата. – Ще я решиш, ти си гениален.

Ученикът погледне задачата оттук - оттам и започне да решава. Учителят стои до него и го подсеща. Ученикът мисли усилено, напряга се и решава задачата. После учителят казва: Видя ли, като се съединихме двамата, решихме задачата. Добър беше тоя учител. Той се движеше между учениците, когато решават. Погледне един ученик в очите, погледне друг – предаваше им нещо от себе си. И ученикът го погледне и разбере, какво трябва да прави. Ако е сгрешил, лесно намира погрешката си и я изправя. Ако ученикът не можеше да реши задачата си, учителят казваше: Какво да правя с тебе? Да ти пиша ли една тояга? Както те гледам, повече от единица не струваш. Ти не разбираш значението на единицата, затова ще ти пиша единица, да я разбереш. Учителят влизаше в клас весел – усмихваше се, но не се смееше. Учениците го обичаха. Често той споделяше възгледите си с учениците. Когато постъпваше строго с тях, на другия ден казваше: Не взимайте присърце това, което ви говоря. Едно време и аз бях като вас невежа. В бъдеще и вие ще бъдете като мене – учени хора.

Природата, като възпитателка, не представя „табула раза" – бяла, ненаписана книга. В нея се разрешават най-трудните задачи. Като знаете това, не пресилвайте нещата. Започнете с най-малкото. Нека то постепенно да расте и се увеличава. Такъв е законът. Не казвайте, че от вас нищо няма да излезе. Не предрешавайте въпросите. Вземете, например, числото 999. Знаете ли, какво число ще се получи, ако се повдигне в същата степен? Грамадно число ще се получи. Едва ли ще се намери някой, който да умножи това число само на себе си 999 пъти. Ако някой го повдигне в квадрат и в куб, ще се отегчи по-нататък да умножава. Квадратът на едно число представя неговия цвят, а кубът – неговия плод. Една мисъл е цвят, когато е в двуизмерния свят; тя е плод, когато е в триизмерния свят. В тоя свят нещата са динамични.

Един млад момък, студент, постъпил на работа в едно богато семейство, като слуга. Той бил много даровит, отличавал се с музикални способности, разбирал от художество, скулптура – изобщо, много неща знаел. Всички му давали заповеди: и мъжът, и жената, и децата. Каквото му заповядвали, всичко изпълнявал точно и добре. Като прекарал два - три месеца между тях, всички разбрали, че той не е обикновен слуга. Те започнали да се допитват до него, да им дава съвети, какво да правят. В скоро време разменили ролите си: те изпълнявали, той заповядвал. Значи, оня, който знае и разбира нещата, той е господар. Който очаква всичко наготово, той е слуга.

Казвам: Понякога нещата външно изглеждат прости. Всъщност не е така. Мислите ли, че зрението е прост процес? Често през очите на вашия ум

минават възвишени същества, които ви оставят цяла галерия картини и образи. Ако сте разположени, ще се забавлявате с тях – все ще научите нещо. Ако не сте разположени, възвишените същества взимат апарата си и заминават. Така те ви помагат да разрешите трудните въпроси в живота си.

Сега, нека трима души – две сестри и един брат, изпеят песента „Махар-бену-аба", без да се готвят специално. (Изпяха песента). Тая песен означава: Елате в нашата градина, да си хапнете от узрелите плодове, да видите, колко са красиви и сладки. (Учителят изпя още един път „Махар-бену-аба").

Изпейте песните: "Всичко в живота е постижимо"; "Сила жива"; "Сила, здраве е богатство."

Светлият път на мъдростта води към истината.
В истината е скрит животът.

29. Беседа от Учителя, държана
на 15 декември, петък, 5 ч. с., 1944 г.
София – Изгрев

1944_12_17 Най-добрият подарък
Издателска къща „Жануа-98“

НАЙ-ДОБРИЯТ ПОДАРЪК

XXX Беседа, държана от Учителя в неделя, 17.12.1944 г.,
10 часа сутринта, Изгрев – София

Добрата Молитва.

„В начало бе Словото“.

Ще прочета няколко стиха от 12 гл. от Еванг. на Матея от 1–7 стих.

Духът Божий.

За природата като възпитателка все едно е дали учим или не учим, дали имаме желание да учим или да се показваме привидно, че искаме да се учим. Но в постъпките си тя се отличава. Ако свирачът свири хубаво, възнаграждава го добре, ако не свири, нищо не му дава. Ако работи, облича го, ако не работи, гол го оставя. Та казвам: В отношенията ние сега се учим защо са такива и такива отношенията. Може да ви приведа случаи и да ви обясня. Представете си един цигулар, който свири на цигулката с петте си пръста, но безименният пръст е малко сакатичък и обърква работата. Трите доста добре вземат, като дойде до третия, хлабав е, обърква работата. Казвам, в нашите способности, в нашите чувства и постъпки има нещо някой път, което куца. Бог не е едно Същество, на Което ние може да се наложим, Той не приема заповед от никъде. Ти каквото искаш, то твоя работа остава. Каквото Бог мисли да направи, то е Негова работа. Аз се помолих, казваш – ни глас, ни слушание. То е твоя мисъл, то е твоя работа. Какво Бог мисли, то е Негова работа. Никой не знае какво Бог мисли. Той си прави това, което Той иска. Казваме, защо е така – ти защо постъпваш така. Съвременните културни хора, някой е културен човек, комуто и да дадеш един хубав обяд, ще седне пръв да яде, после ако остане, ще даде на другите. Защо го прави това, той ще даде доказателства. Ако намерите някой виден цигулар, ще даде доказателство, защо е взел първото място. Защото знае да свири, за това е взел първото място. Някой е взел последно място, защото не знае да свири. Защо го туриха на първо място. Богат е човекът, плаща хубаво. Защо е на последно място? – Пари няма. Известен ред има, който е турен. Сега тия неща са на миналото, с което ние не може да се освободим. Има смешни положения. Момата, когато била на 19 години, от гдето минавала по край момците, цял фурор е правила, напускали са работата, искали да се запознаят. Като

минат 30–40 години, започва да се чуди защо тия момци не обръщат внимание на нея. Счита, че в живота има нещо реално. Тя била млада. Има едно виждане, което е реално, има едно виждане, което е илюзия. Виждаш на сън баща си, илюзия е това. Но виждаш баща си, който е реален, носи нещо много реално.

Казвам: Трябва да различаваме реалните неща в нас от нереалните. За в бъдеще ще бъде много лесна работа да отличиш кое нещо е реално и кое не. Което е реално на земята, е тежко: което е нереално, е леко, едва го теглиш. Щом съответствува на малка реалност, щом не съответствува, не е реално. Нещата, които са верни в умствения свят, имат съответствие и на физическия свят. Реалността се отличава по светлината и по количеството. Красотата на светлината показва реалността на предмета. Колкото светлината е по-рядка и по-слаба, толкоз нещата са по-нереални, въображаеми. Във физическия свят нещата, които имат повече сила, са реални, а които нямат сила, не са толкоз реални. От туй трябва да се извадят заключения. Ние, съвременните хора, седим и очакваме някой да ни даде право. Че кой ще ни даде право. Единственият човек, който може да вземе своето право, то съм аз. Сутрин, преди да е изгряло слънцето, аз като го посрещам, всичко ще ми даде. Ако очаквам слънцето да има особено отношение към мен и остана в къщи, слънцето ни най-малко няма да се погрижи заради мене. Та казвам: В природата има един голям стимул, благодарение на слънцето, което внася всичките разнообразни стимули в света. Не зная, ако не беше слънцето, какъв стимул биха имали хората. Ние вече наближаваме в една област. Сега ние искаме висшето. Ние не се нуждаем от придобитото знание, от придобитото знание всички страдаме. Има едно знание, с което човек се ражда, то е полезното знание, то е наречено в Писанието: „Всички ще бъдат научени от Господа“. Когато хората бъдат научени, значи родени от туй знание в света няма да има тия спорове. В човека има известни хитрини. Един англичанин пътувал в пустинята, подир него идва един лъв да го преследва. Англичанинът усеща, че ще намаже колата. Оръжието, което има, не е силно. Като дохожда до една канара, изважда шапката си и я туря на бастуна. Лъвът гледа от далече главата, хвърля се да му хване главата и пада в пропастта, така се избавя англичанинът. Вие ще кажете, морално ли е това? Ами морално ли е лъвът да изяде човека.

Какви са новите поводи във всичките стари поводи, в които сега живеем, все има едно поляризиране, остава един недъг, един недостатък остава. И най-големия, Когото обичаш, като Го срещаш, 4–5 седмици виждаш доброто. След 4–5 седмици виждаш малка погрешка, след други 4–5 седмици, гледаш втора погрешка. Умножават се тия погрешки, стават като облаците, засенчват слънцето. Ражда се вътрешна слепота. Казваш: Този

човек не може да го търпя, той трябва да си върви. Аз да кажа причината защо е станало. Този големият човек като отивал, отишъл не на фокус. Недъзите се виждат, гдето няма фокус. Гдето има фокус, не се виждат недъзите. Двама богаташи плащали на своите работници, единият плащал със запис, а другият богаташ плащал със звонкови пари, английски. Работниците винаги са недоволни от записите, а винаги са доволни от звонковите. Ние, съвременните хора, обичаме истината, както записите. Да бъдеш човек на истината, трябва да бъдеш най-богатият, най-силният човек в света. Казва: Истината говори. Истина, която в света не може да се защищава, не е никаква истина. Единственото нещо, което се защищава само, е истината. Огън пояждащ е тя. Не може да пристъпиш никакъв неин закон. Тя не е груба. В истината няма никаква грубост. Там се показва цената на всяко нещо. Истината показва, всяко нещо как трябва да го извършиш, защото истината е областта, гдето нещата стават с най-малко разходи. Следователно, да живееш несъобразно с истината, значи да живееш с най-големите разходи. Що е истина? – Да живееш с най-малките разходи, гдето няма никаква разточителност. После нещата на истината никога не се развалят. Те се вечно подмладяват, те са обновителни като семката. Една форма, след като даде своя плод, падне, изникне. Другата форма след година изниква. Англичаните го казват „етернел генерейшън". Туй подновяване в нас на истината, постоянно трябва да става. Коя сестра е толкоз свободна да каже на своя възлюблен: Чакай да ти попея нещо тая сутрин. Колко сестри има, които са пели на своя възлюблен? Да му пеят като публика и той да е доволен. Втория път той да пожелае да му пеят. Трябва да започнете с най-малкото.

Едно циганче легнало да спи, майка му и баща му помислили как да го оженят и си говорили, имаме стара биволица, ще я продадем и ще го оженим. На другия ден то казва: Баба, снощния маслаат пак приказвайте с майка ми за биволицата. Сега някой пример изяснява само една страна на работата. Циганите са повод за Любовта. Погрешката на циганите е в това, че те като ученици не са издържали, не са довършили. Няма циганин в света, който издържал, все ще му липсва нещо. Виж, научили се да гадаят, да правят долапи, майстори са. Всичките фокусници, които имаме, довършили ли са училището.

Казвам сега в новите времена, нас ни трябва да économисваме своята мисъл. Какво ще направим? Мисълта е, която прави човека красив. Неговите чувства го правят красив и неговите постъпки го правят красив. Те са свят, от който черпим. Ако няма той тия мисли, какво ще направи? Всеки човек, който след като пее, ти предаде нещо, стои по-горе от тебе. Всеки човек, след като ти е пял и е взел повече от тебе, а ти е дал по-малко, той стои по-долу. Винаги трябва да зачитаме ония, които седят по-горе,

понеже те са, които дават, Христос казва: „Аз дойдох, за да ви дам живот“. Те цитират тия стихове. Казвам: За да се създаде едно съвременно общество, да се народят такива деца учители. За в бъдеще, хората, които изпълняват, които ще управляват един народ, не е лесна работа. Човек, за да управлява света, трябва да е роден. Слънцето управлява цялата слънчева система, но малко ли е това слънце? Най-големите работи, всичките изследвания, само това голямото слънце може да управлява и цялата слънчева система то управлява. Всичките планети се подчиняват, понеже то не (на) всичките дава изобилно от енергията, която има. Ние сега принадлежим към разни системи. Всеки един от вас трябва да съзнава онази система, към която принадлежи и да я зачита. После областта, гдето е и кое място заема, трябва да знае. Ние, съвременните хора, не може да избегнем това противоречие. Крайно затворена област е земята. Веднъж е създадена и втори път трябваше да я пресъздадат, не само това, но се готви трети път да я пресъздават. При тия условия на земята човек светия не може да бъде. При тия условия човек красавец не може да бъде. При тия условия силен не може да бъде и богат не може да бъде. Всичко туй е разслабено.

Кое плаши хората сега в тази война? – Войните в миналото са били състезание. Всяка една война е ставала по единствената причина да се покаже кой народ е по-висок, по-културен. Днес нямат тази мярка войните, те започнали да стават по-други. Всеки, който е по-силен, може да отвори война. Силният човек не признава никакво право. Докато е силен, той казва: Правото е мое. Сега има една несъобразност. Всичките поддържат, че трябва да се признава Христовото Учение. Толкоз години аз съм наблюдавал най-видните в България, най-малката обида хората не може да носят. Казва: Защо ме обиди? Че може ли да бъдеш на земята и да не бъдеш обиден? В града като вървиш, ще падне някоя сажда по гърба ти, някоя птичка ще пусне отгоре нечистотията си, то е обида. На шапката ти отгоре ще цапне. После влезеш в къщи, влезли тия мухи на гости, не една, не две, не три. Когато влизат мухите в къщи е хубаво. Тия хора страдат от захарна болест. Сега не мислете, че някъде гдето има много мухи, има захарна болест. Ние сами изкуствено създаваме захарната болест, понеже като дойде едно благо, искаме да го задържим за себе си. Вследствие на това задържаме захарта само за себе си, не даваме на хората и за това страдаме от излишък на захар. Когато имаш захар, давай! В кооперацията да не остане нищо. После никога не вземайте повече захар, отколкото трябва. В дадения случай имаш три бучки захар, три тури. Имаш две бучки – 2, една – една. Не туряй 4, да стане по-сладко. Някои правят по-сладко, слагат 3–4 бучки. По някой път човешкият език е притъпен, 4 бучки не може да направят това впечатление, което правят 3-те бучки. Вземете един цигулар, който свири. Ако му е влажна ръката, ако не му е

намазана ръката, не излизат тоновете, запъват се. Трябва да бъде ръката суха, само тогава е проводник на тия хубавите тонове, при това цигуларят трябва да има някакво разположение. Цигуларят без любовно разположение, никакъв цигулар не е. Все-таки трябва да има нещо, да се матахара из главата, за да може нещо да напише поетът. Ако поетът няма нещо да се матахара из главата, какво ще пише? Дойде поетът, стихове ще напише. Преди години духовете като говориха, гдето минат все стихове правят. Гледам Библията цитират. Казвам нищо няма, това са стари духове, които са говорили в Библията. Казват: Ново. Цитират и казват: Не е ли чудно. Първоначално е било чудно, сега ни най-малко не е чудно. Истината, когато пръв път излиза в света, е чудна, когато втори път излиза, не е чудна.

Седи в един дом едно доста хубаво интелигентно момиче и едно доста интелигентно момченце. Седя и виждам, че бащата и майката гледат по-скоро да си изляза, тъй го виждам. Аз го имам предвид да си изляза. Аз съсредоточих ума си към момчето, изследвам го и виждам дарбите, способностите и мисля какво може да стане от момченцето. Току изведнъж те започнаха да усещат и казват: Какво така гледате, има ли нещо? Заинтересуваха се. Какво се интересувате, ще излезе нещо от това дете? – Казвам: Ще излезе. До тогава, докато ние не сме заинтересовани с Истината, никой не може да се заинтересува. До тогава, докато ние не сме заинтересовани с Любовта, никой не може да бъде заинтересован. До тогава до като не сме заинтересовани от Божията Мъдрост, никой не може да се заинтересува. Аз разбирам интереси с най-малко изкушения. Любовта е нещо неизкушаемо. Ти не може да кажеш коя е причината на Любовта, никаква причина няма. Заинтересувал съм се целия ден с един бръмбар, коя е причината на бръмбара? Понеже се занимавам и аз ставам бръмбар. „Брама“ значи голям човек, тръгва към вечното напред. Ако в една градина прекараме една малка вода, да минава през дърветата, тия дървета след време няма ли да се подобрят? Казваш: Тази вода не е самостоятелна. Но тази вода при дадени условия може да помогне на тия растения. Един бръмбар може да те направи виден.

Вчера гледам два млади петли. Единият чер, другият пъстър. Подига се спор, има караница. Караницата в какво седи. Онзи пъстрият седи наблизо 20 крачки и изкукурига. Като изкукурига, онзи като се пусна отгоре, казва: Какво право имаш да пееш, знаеш ли, че не е време за пеене. Онзи петел, пъстрият, който изпя, започва стратегически да се оттегля на ляво, на дясно обръща се, отдалечи се на 40 крачки: пак изкукурига. Казва: В естеството на нашата природа е да пеем. Каквото предсказваме на хората, все е хубаво. Ние всички предсказваме много добри работи. Аз предсказвам, че гдето се скарахме днес, утре малко облачно ще бъде

времето. Колко би бил интересен животът, ако през целия си живот да няма нито един инцидент, да не е помислил нещо лошо. Какво ще бъде състоянието, да гледаш един човек никога да не е помислил едно зло за някого. При сегашните условия, не може понеже половината от живота е зло. Злото царува в света.......... субективната страна е. И да не искаш да го направиш, пак ще стане. Казвам, понеже цялата човешка система се е видоизменила, хората трябва много добре да се запознаят със своя мисловен апарат. Човешката глава трябва да започва да проучват. Човешките дробове трябва да започват да проучват, човешкия стомах трябва да започват да проучват. Човешките ръце и крака. Ще се забележи колко е сложна човешката система. Щом сме ние събрани, 200–300 000 милиони същества има във всичките слънчеви планети, за всичките светове и за всичките същества в тях има промисъл. Има Един, Който се грижи заради всички тях. Никога не може да убедиш един съвременен човек, че има живот на слънцето. Ако му кажеш, че има такива хора като на земята, няма такива хора, защото един земен човек, пренесен на слънцето, ще тежи 16 000 тона. Ненужна е тази материя. Но материята, от която са образувани слънчевите хора, е толкова пластична, толкоз издръжлива на топлината, много устойчиви са тия тела. Жителите на слънцето имат способност да ходят по надалече, до крайните предели на слънчевата система. Те ходят, правят разходки и се връщат. Не само това, но ходят и на по-далечни слънчеви системи. Приемете го това като развлечение от „хиляда и една нощ“. Казвате: Не е вярно, че има хора на слънцето. Казвам: Право е, че не е вярно, че има такива хора, но е вярно, че има други хора, които на земята не може да живеят. Един слънчев жител ако дойде, с тази интензивност, която има на слънцето, ще запали орталъка, земята. Като дойде на земята, трябва да вземе предохранителни мерки, да не направи пакост. В стария завет, колкото пъти се явиха някои от тия жители на земята, човек се простираше на земята, не може да издържи. Казвам: Ние, съвременните хора, все се даваме под съд. Ние, съвременните хора, не сме в състояние да издържим Божествения Съд. За туй сега милостта се слави пред строгостта.

Един път един мой познат влиза в стаята. Натрупали се мухи, казвам: Много хигиенична е стаята. Той дигна метлата да ги пъди. Отвори прозореца, те не мърдат от своето място. Казвам: Остави се, по този начин не може да ги пропъдиш. Единственото нещо, което може да направиш, е, хвани една, хвърли я през прозореца. Хвани друга – през прозореца. Тъй да ги гониш не може. На 20 ще причиниш смъртно наказание. С бързина нищо няма да стане. Аз ще хвана една, ти ще хванеш една, ще ги изгоним навън и стаята се очисти от мухи. Казвам: Не избърсвайте вашите мисли с метли, вашата мисъл я изпъдете навън.

Няма по-хубаво нещо да видиш един човек да постъпва хубаво. Вземете един цигулар, който свири ония тонове, които излизат не само на една струна, но на 4 струни свири. Един оркестър когато свири, ония тонове, които излизат, няма по-хубаво нещо от това. Казвам: „Няма по-хубаво нещо, когато видиш цигуларят да свири, няма по-хубаво нещо, когато видиш художника да рисува. Няма по-хубаво нещо, когато (видиш) един поет да пише. Няма по-хубаво нещо, когато видиш една мома да се облича. Няма по-хубаво нещо, когато видиш светията да се проявява в своята скромност.“ Сега от Невидимия Свят дават една Нобелева премия за най-добрия метод за спирането на войната, при който всичките хора няма да имат желание да воюват. Онзи народ, който може да измисли туй, има най-голяма премия. Жената така трябва да каже на себе си: Бог ми е дал най-красивите очи, аз нямам право да петня очите си с моя мъж. Тя щом мисли лошо за мъжа си, петни очите си. Ако тя не знае как да пази своето ухо, цапа ушите си. Никога не трябва да цапа своите уши. Има една материя в света, която е лоша, каша. Не зная на какво да я уподобя. Една каша, която не се измива, и не може да я измиеш. Хиляди години ще минат, не се измива. Миеш я, не се измива. Един от английските проповедници, когато закъсал, че не може да говори, иска да пее на амвона. Щом като пее, дойде му мисълта да говори. Спре мисълта, пак започне да пее.

Защото вас ви интересуват три неща: Ние искаме да бъдем много умни, искаме да бъдем много добри и много силни. Трите неща ни спъват. Много умни искаме да бъдем или много добър искаш да бъдеш или много силен може да бъдеш. Колко силен? Колкото Дан Колов? Имаше един човек от 120 клгр. може да го бухне на земята. Има изключения, на Дан Колов има изключения на Самсона. С една кост от едно животно избива хиляди души, претрепва ги. Отива в града, вратата заключена, не го пущат. Той задига вратата на гърба си, носи я, забавление. Казвам: Ние, съвременните хора, трябва да станем силни и да учудим света с търпението си. Онова, което днес придобиете, ще ви остане придобито и за в бъдеще, защото не се разсейвайте. Не виждате надалече кой минава. Представете си, че днес е денят, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията Любов. Днешният ден е ден, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията Мъдрост. Днешният ден е ден, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията Истина. Какво по-хубаво от тия подаръци /ако ги подарим/. В деня, в който подарим най-добрия подарък на Любовта, ще грейне новото слънце. В деня, в който подарим най-добрия подарък на Мъдростта, слънцето ще бъде на земята. В деня, в който подарим най-добрия подарък на Истината, слънцето ни никога няма да залязва, ще минаваме от слава в слава и ще изпълним Волята Божия, ще бъдем Синове Божии.

Отче наш.

1944_12_17 Добрият подарък
от томчето - Заветът на любовта т.3

ДОБРИЯТ ПОДАРЪК

[Матея 12:1–7]

Природата, като възпитателка, се отличава в своите методи. Ако музикантът свири добре, тя го възнаграждава; ако не свири добре, нищо не му дава. Ако човек работи, тя го облича; ако не работи, гол го оставя. Цигуларят свири с петте си пръста: с палеца поддържа цигулката, а с четирите свири. Представете си, че безименният пръст на някой цигулар е повреден. Как ще свири той? Докато взимат участие четирите пръста, работата върви добре. Щом дойде до безименния пръст, нищо не излиза.

Когато работите на човека куцат, причината е или в мислите, или в чувствата, или в постъпките – нещо му липсва. – Не може ли да се живее така? – Може и така, но все ще липсва нещо. Бог не е същество, на което можем да се наложим. Той не изпълнява чужди заповеди. Какво ти искаш да направиш, това е твоя работа. Какво Бог мисли да направи, това е Негова работа. Казваш: Аз се молих, но „нито глас, нито услишание" на молитвата ми. – Ти мислиш, че е така. Какво Бог мисли, никой не знае. Той постъпва според своите желания. Ако и човек постъпва по същия начин, сам се натъква на противоречия. Например, някой минава за културен. Поканиш го на обяд и очакваш да се прояви като културен. Обаче, той пръв сяда пред трапезата, и пръв започва да яде. Избере си най-хубавото ядене, нахрани се добре, без да мисли за другите. Ако остане нищо за тях, добре ще бъде; ако нищо не остане, той не иска да знае. Щом си виден цигулар, вземи първо място в оркестъра. Ако си обикновен цигулар, вземи последно място. Има известен ред в живота, който трябва да се спазва. Който не го спазва, животът ще му го наложи.

Говори се за реални и нереални неща. Често хората се натъкват на противоречия. Защо? Това, което считат реално, излиза нереално, преходно. Например, младата мома обръща внимание на момците. Който я види, спира се, иска да се запознае с нея. Тя е доволна, мисли, че е в реда на нещата момците да се интересуват от нея. Като стане 30–40 годишна, момците минават, заминават край нея, не ѝ обръщат внимание. Тя се чуди, какво е станало, че никой не се интересува от нея. Много естествено, тя не е тъй млада и красива, както е била по-рано. Тя гледала на преходните неща като на реални. Реалността се отличава с ясно виждане на нещата. Има реално виждане, има и илюзорно виждане. От това гледище, има реални сънища, има и нереални. Виждаш на сън баща си: може да го виждаш

реално, може до го виждаш нереално.

Човек трябва ясно да различава реалните неща от нереалните. В бъдеще лесно ще различаваме реалността от нереалността. Всяко нищо, което е реално в умствения свят, има отражение на физическия свят. Реалността се познава по интензивността на светлината и нейното количество. В умствения свят нещата са толкова по-близо до реалността, колкото по-голяма и по-интензивна е тяхната светлина. В физическия свят нещата са толкова по-близо до реалността, колкото по-голяма е тяхната сила.

Сегашните хора очакват наготово да им отдадат правото. Кой ще им даде правото? Всеки сам трябва да извоюва своето право. Като посрещаш слънцето сутрин, то ще ти даде всичко, от което се нуждаеш. Ако сам не излезеш да го посрещнеш, то нищо няма да ти даде, няма да се погрижи за тебе. Слънцето внася разнообразни стимули в природата, както и в целокупния живот. Какъв стимул щяха да имат хората без слънцето?

Казано е в Писанието: „Всички ще бъдем научени от Господа." Това е истинското знание, с което човек се ражда. Когато хората бъдат научени от Господа, т. е. когато се родят с това знание, няма да има страдание в света, няма да има никакъв спор. Ако хората и до днес страдат и спорят помежду си, това се дължи на преходното, човешко знание, което прилагат. Докато живее с обикновени идеи, човек е в света на промените. Например, обичаш някого. Първоначално ти виждаш само доброто в него. Постепенно започваш да виждаш погрешките му: днес виждаш една погрешка, след време – втора, трета, докато те станат като облаците и засенчат твоето слънце. В тебе настава вътрешна слепота, ти не виждаш нещата ясно и казваш: Не мога да търпя тоя човек. Той трябва да се махне! Защо не можеш да го търпиш? Защото не си го поставил на фокус. Недъзите на човека се виждат, когато не си попаднал на фокуса, дето нещата се очертават ясно. Попаднеш ли на фокус, всичко е светло и ясно.

Двама богаташи имали много работници на разположение. Първият плащал на работниците си със записи, а вторият със звонкови монети. От кой господар работниците били по-доволни: от първия, или от втория? – От втория, понеже плащал със звонкови монети. Кой човек обича записите и полиците? Колкото работникът обича записите, толкова и хората обичат истината. Да обичаш истината, това значи, да бъдеш най-богатият и най-силният човек.

Що е истина? – Онова, което само се защищава. Истина, която сама не се защищава, не е истина. Единственото нещо, което само се защищава, е истината. Тя е огън пояждащ. Никой не може да престъпва законите ѝ.

Истината определя нещата. Тя показва на човека, как трябва да върши работите си. Тя е областта, в която всичко се върши с най-малки разходи. Следователно, да живееш несъобразно с истината, това значи, да живееш с най-големите разходи. Истината изключва всякаква разточителност, всякакво разлагане. В истината нещата се подмладяват, възраждат, обновяват. Формата на плода може да загние, но не и семката. След време от семката излиза нова форма, нов плод. Англичаните наричат тоя процес „eternal generation." Влезте в истината, за да се подновявате чрез нея.

Човек трябва да започва деня с най-малката работа. Още със ставането си от сън, да изпее една песен на своя възлюбен. Колко сестри пеят на възлюбените си? Пейте така, че възлюбеният ви да бъде доволен, да пожелае и втори път да му пеете. Да пееш на своя възлюбен, това е най-малката работа, която можеш да свършиш. Най-малката работа, направена с любов, внася обновяване в живота. Като ученици на живота, всеки трябва да свърши задачата си, която му е дадена. Не повтаряй погрешката на циганите. В древността циганите са били ученици на окултна школа, но са я напуснали, и до днес стоят вън от нея с неразрешени задачи.

Какво се иска от човека днес? – Да владее мисълта си, да ѝ даде правилна посока. Мислите, чувствата и постъпките правят човека красив. Те са светът, отдето черпим красотата. Който пее с любов, предава нещо на хората. Той стои по-високо от оня, който не пее и само взима. Изобщо, който повече дава, а по-малко взима, стои по-високо от оня, който повече взима, а по-малко дава. Зачитайте ония, които стоят по-високо, защото всякога дават повече, отколкото взимат.

Христос казва: „Аз дойдох да им дам живот, и то преизобилно." Като цитирате тоя стих, разбирайте неговия вътрешен смисъл. Даването е първото условие, върху което може да се съгради новото общество. Всеки трябва да дава от себе си. И управляващите, и управляемите трябва да прилагат закона на даването. Не е лесно да управляваш един народ. За да управляваш, трябва да си роден за тая работа. Слънцето управлява цяла система, но какъв мощен център на енергия представя то! Голямо, мощно е слънцето, затова може да управлява. Всички планети му се подчиняват, защото дава изобилно от своята енергия. Всеки човек принадлежи към дадена система. Той трябва да познава тая система и да я зачита. Той трябва да познава още и областта, в която се движи. Непознаването на нещата е причина на противоречията в живота. Днес противоречията са неизбежни. Земята е затворен свят, в който страданията и противоречията вървят паралелно. Докато земята не се пресъздаде и преустрои, страданията ще съществуват. Земята е създадена вече, но сега се

преустройва. И трети път предстои да се пресъздаде. Тогава ще можем да кажем, че живеем в новата земя и новото небе, за които се говори в Писанието.

Сегашните хора живеят под постоянен страх. Кое ги плаши? Днес те се страхуват от войната. Каква е била войната в миналото и каква е сега? В миналото войната е била повече състезание между силния и слабия. И днес още силният може да отвори война на слабия. Силният не признава никакво право. Докато е силен, той казва: Правото е на моя страна. Въпреки това, има силни хора, които казват, че трябва да се приложи Христовото учение в живота. Други казват, че това е невъзможно. И ония, които казват, че трябва да се приложи, не са Го приложили. Христовото учение ще се приложи в новата култура, която иде вече. Хората не са готови още за това учение. Наблюдавам, колко мъчно хората понасят обидите. Те не са в състояние да понесат и най-малката обида.

Като обидят никого, той веднага пита: Защо ме обидиха? Невъзможно е да живееш на земята и да не те обидят. Какво представя обидата? – Най-малкото петно, което може да падне върху тебе. Вървиш по улиците, все ще падне нещо върху тебе: или прах, или сажди от някой комин, или някоя птичка ще хвръкне над главата ти и ще те оцапа. Обида ли е това? Някоя муха кацнала на дрехата ти. Обида ли е това? Когато не се спазват природните закони, идат страдания и противоречия. Идат и блага в живота. – Кога? – Когато се спазват природните закони. Не взимайте повече блага, отколкото ви трябват. Не взимайте повече захар, отколкото вкусът ви изисква. Ако три бучки захар подслаждат чая ти, не туряй повече. Ако вкусът ти е притъпен, колкото захар да туряш, чаят ти пак няма да бъде сладък. Някога много бучки захар не дават и това, което трити бучки правят. Който задържа захарта, т. е. благото само за себе си, непременно ще страда от излишъци в организъма си. Любовта изключва користта.

Следователно, прави всичко с добро разположение и с любов. Как ще свири цигуларят, ако ръката му е влажна? Тоновете няма да бъдат чисти. Не влажна, а суха трябва да бъде реката на цигуларя, за да излизат чисти, правилни тонове. Цигуларят трябва да има добро разположение на духа, да свири с любов. Не е цигулар оня, който свири без любов и без разположение. Не е цигулар оня, който свири без идея. И поетът не може да пише без любов, без идея. Какво ще напише той, ако няма разположение?

Веднъж посетих едно семейство, което имаше две красиви, интелигентни деца – момиче и момче. Родителите бяха нещо неразположени, искаха да

бъдат сами. Аз отправих погледа си към, момченцето и започнах да го разглеждам, да видя, какви способности се крият в него. Това не избягна от погледа на родителите. Доволни от вниманието, което отправих към момчето, те се разположиха към мене, отвориха се и ме запитаха: Какво ще кажете за детето? Ще излезе ли нещо от него? Има ли някаква дарба? – Има дарба, ще излезе човек от него. Родителите се заинтересуваха от мене, защото обърнах внимание на детето им. Казвам: Докато ние не се интересуваме от истината, и от нас няма да се интересуват. Щом ние се интересуваме от истината, и от нас ще се интересуват. Докато ние не се интересуваме от любовта, и от нас нима да се интересуват. Докато ние не се интересуваме от мъдростта, и от нас няма да се интересуват.

Да се интересуват от любовта, от мъдростта и от истината, но без никаква корист, това разбирам интерес. Любовта не се изкушава. Тя се проявява свободно, без никакво насилие. Защо се проявява любовта, не знаеш. Никой учен работи десетки години с бръмбарите и пеперудите – изучава ги. Коя е причината за това? Любовта му към тях. Някой земеделец се занимава с градината си – цял ден копае и полива. – Защо? – От любов към цветята. Човек помага на всичко, от което се интересува. Поливаш цветята, интересуваш се от тях – помагаш им.

Вчера наблюдавах, как се биха два петли: единият беше черен, другият – пъстър. Те стоят на разстояние 20 крачки един от друг. По едно време пъстрият се изтърси и изкукурига. Черният веднага се спусна към него, хвърли се отгоре му и го запита: Кой ти даде право да пееш? Знаеш ли, че не е време за пеене? Пъстрият започна да се обръща наляво-надясно, да се отдалечава стратегически и, като дойде на 30 крачки от черния петел, пак изкукурига, с което искаше да каже: В нашето естество е да пеем. Каквото и да кажем на хората с пеенето си, все е добро. Ние предсказваме добри работи. Но понеже днес са скарахме, утре времето ще бъде облачно.

Колко хубав щеше да бъде животът, ако между хората нямаше спорове, недоразумения и крамоли! Колко хубав щеше да бъде животът, ако хората не даваха път на лошите мисли и чувства! Колко приятно е да срещнеш човек, който никога не е допущал злото в себе си, който никога не е помислял лошо за своя ближен. Наистина, при сегашните условия мъчно се постига това, понеже злото е обхванало половината от живота. Днес и добро има в света, но и злото царува. Колкото и да се пазиш от злото и от отрицателното, все ще направиш нещо лошо. За да владее мисълта си, човек трябва добре да познава своя мисловен апарат. Той трябва да изучава главата, дробовете, стомаха си. Също така той трябва да изучава ръцете и краката си. Само така ще разбере, колко сложна е човешката машина, колко сложна е системата, по която е построен неговият

организъм.

Велика е вселената, със своите слънчеви системи, с милиардите същества в тях. За всички тия същества има Промисъл. Един е, Който се грижи за всички. Днес мъчно можеш да убедиш човека, че има живот на слънцето. Някои пък мислят, че и на слънцето живеят хора, като тия на земята. Не е така. Земният човек не може да живее на слънцето. Ако един земен човек отиде на слънцето, ще тежи 16 000 тона. Слънцето не се нуждае от такава тежка материя и от такова количество. Материята, от която са направени слънчевите жители, е крайно пластична и устойчива. Тя издържа на голяма светлина и топлина. Слънчевите жители извървяват грамадни разстояния, като достигат до крайните предели на слънчевите системи. Дали вярвате в това, или не, не е важно. Може да го приемете като една от приказките на «Хиляда и една нощ." Каже ли някой, че няма хора на слънцето, казвам: Вярно е, че на слънцето не могат да живеят хора, като тия на земята; вярно е, че и на земята не могат да живеят същества, като тия на слънцето. Ако един слънчев жител слезе на земята, той ще я запали. Земята не може да издържи на интензивността, с която той живее. Като дойде на земята, слънчевият жител трябва да вземе предпазителни мерки, да не направи някаква пакост. В Стария Завет е казано, че колкото пъти е слизал някой от небесните жители на земята, хората, които са го виждали, падали на земята. Не се издържа лесно на голямата светлина. Сегашният човек не е в състояние да издържи пред Божия съд. Затова днес строгостта отстъпва пред милостта.

Веднъж един мой познат влиза в стаята ми, вижда много мухи и започва да ги пъди с метлата. Отворих прозореца, но те не мърдат от мястото си. Казвам му: По тоя начин няма да ги изпъдиш. С метлата по-скоро ще ги убиеш, отколкото да ги изгониш вън. Нищо друго не остава, освен да ги хващаш една по една и да ги изнасяш навън. Сам това мъчно ще направиш, трябва и аз да ти помагам, да ги ловим и хвърляме навън. Така стаята по-лесно ще се очисти от мухите. Казвам и на вас: Не пъдете мислите си с метла. Няма по-красиво нещо от това, да срещнете човек, който постъпва добре. Няма по-приятно нещо за ухото от това, да чувате, как свири един опитен цигулар. Приятни, чисти тонове излизат от неговата цигулка. Няма по-голямо благо за човека от това, да се храни с чистите звуци, които излизат от един добър симфоничен оркестър. Няма по-хубаво нещо от това, да гледаш, как се движи ръката на добрия художник по платното. Няма по-хубаво нещо от това, да наблюдаваш, как поетът пише своите произведения. Няма по-хубаво нещо от това, да гледаш, как прилежната мома работи. Няма по-хубаво нещо от това, да виждаш скромността и смирението на светията.

Сега от невидимия свят се дава Нобеловата премия на оня, който може да представи най-добър метод за прекратяване на войната. Кой метод е най-добрият? – При който всички народи, всички хора сложат оръжието си и не пожелаят никога повече да воюват. Оня народ, който намери такъв метод, ще получи най-голямата премия. Такава премия ще получи и всяка жена, която си каже: Нямам право да петня очите си с лошото, което виждам в мъжа си. Ако вижда лошото в мъжа си, тя петни очите си. Щом вижда и чува лошото, тя цапа очите и ушите си. Същото се отнася и за мъжа. Никога не папайте очите и ушите си с лошото в живота. Лошото представя нечиста материя, каша, която мъчно се измива. Тя с години не се измива. Пазете се да не попаднете в тая каша. Който е попаднал веднъж в тая нечиста материя, трябва да търси начин, да се освободи и очисти. Има начини за очистване от нея, но те трябва да се търсят.

Един от видните английски проповедници, както бил на амвона, мисълта му се прекъснала и не могъл да свърши проповедта си – забравил, какво трябвало да говори. Той започнал да пее, и мисълта му се възстановила. Какво показва това? – Ако един от методите не работи, приложи друг. Ако не можеш да говориш, започни да пееш. Ако не можеш да пееш, говори.

Три неща ни интересуват: да бъдем умни, да бъдем добри и да бъдем силни. Колко силен трябва да бъде човек: като българския герой Дан Колов, или като еврейския Самсон? Такива герои са изключения. Самсон, с кост от животно, уби хиляда души. С един замах сграбчи градската врата и я тури на гърба си. Това, което той направи, беше играчка за него. Ние, сегашните хора, трябва да станем силни в търпението си и да учудим света. Това, което днес придобиете с търпението си, ще остане и в бъдеще. Не се разсейвайте, не губете времето си, но работете.

Днес е денят, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията любов. Днес е денят, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията мъдрост. Днес е денят, когато трябва да приготвим най-добрия подарък на Божията истина, Какво по-хубаво нещо от тия подаръци? В деня, в който приготвим най-добрия подарък на любовта, ще изгрее новото слънце. В деня, в който приготвим най-добрия подарък на мъдростта, слънцето ще бъде на зенита. В деня, в който приготвим най-добрия подарък на истината, слънцето ще престане да залязва – вечно ще грее. Ние ще изпълняваме Божията воля, ще станем Синове Божии и ще вървим от слава в слава.

30. Беседа от Учителя, държане
на 17 декември, неделя, 10 ч. с. 1944 г.
София. – Изгрев.

1944_12_20 Последно Слово
„Жануа-98“

ПОСЛЕДНОТО СЛОВО

XXXI лекция на общия клас
20.XII.1944 г., сряда, 5 ч. с., Изгрев – София

Добрата молитва.

„Един си ти, мой Мусала“.

„Духът Божи“.

Христос дава един обикновен пример. Уподоби се Царството Божие на човек, който направи вечеря голяма и покани мнозина. В часа на вечерята проводи рабите си да кажат на поканените: Елате, понеже всичко е вече готово. И начнаха всички като на един ум да се отричат. Първият му рече: Нива купих и нужда имам да изляза и да я видя, моля ти се, имай ме отречен. И друг рече: Купих пет чифта волове и отхождам да ги опитам. Моля ти се, имай ме отречен. И друг рече: Ожених се и затова не мога да дойда. (Лука 14:16–20). Никой от званите не дойде на вечерята.

Това може да се оприличи на едно разгневено дете, което, като се разсърди, отказва се да яде. Няма някакъв голям аргумент, има само някакви политически съображения, отказва се да яде. Канят го веднъж, дваж, не иска. Може да се дойде до война, до скандал, скандал, до война. И ако бащата излезе по-силен, детето капитулира; ако детето излезе по-силно, бащата капитулира. По някой път хората се отричат от хубавите работи по единствената причина да вземат повече. От хубавите работи не искат да вземат малко, много искат да вземат. Някой път се сърдят, не искат да вземат. Те са вече в друг порядък. В Божествения порядък всеки ден има свои дажби. В човешкия порядък всеки ден няма свои дажби. Може да попитате защо няма дажби. Не е обмислена работа. Някои са останали без дажби, защото който е обмислял, е мислил за себе си. Други са били далече и са останали извън дажбите. Трети са останали без дажби, понеже не са ги видели. Тия, които дават, трябва да имат нови подбуждения, за да вземат и тях пред вид.

Някой момък иска да се жени за някоя мома. Тя не иска да се жени. Кои са подбудителните причини? Много са причините, но съществените са две: Тази мома не иска да се жени, понеже е много измъчвана от момците. Сега се отказва да се жени. Или този момък се отказва да се жени, понеже той е

измъчван от момите и не иска да се жени. Ако туриш обуща, пълни с гвоздеи какво благо ще бъдат? Обущата са благо, когато са удобни, не притесняват крака. Всяко нещо, което не е благо, няма защо да го опитваме.

Ще се радвате на едно нещо: всичките стари ще се подмладят. В небето стар човек не може да бъдеш. Ако дадеш кандидатурата си за подмладяване, имаш бъдеще; ако не си дадеш кандидатурата за подмладяване, оставаш с туй признание и нямаш бъдеще. Някой казва: Оставам със старите вярвания. Човек, който остава със старите вярвания, със старите разбирания, ще пие студена вода.

Та казвам: Всичко в света е временно полезно. Някои неща са полезни за един ден, някои – за два, за три, за четири, пет, след туй престават да са полезни. Някои неща имат вечно в себе си, всякога са полезни. Когато влезем в обикновения порядък на нещата, те не са всякога полезни. Тогава идат големите разочарования в нашия живот.

Има мъчни неща. Един мой приятел ми разказваше: Аз, казва, никога не бях подозирал в себе си такива опушения. Както и да започна една беседа или някоя работа, се има противоречия. Искам да свърша една работа без противоречия. Както и да започна, се другите са криви. Искам туй да престане: да няма крив някой. Мисля, мисля, като направя нещо, пак е крив някой. А това не искам. Искам тъй да върша работите, че да няма криви хора. Сега някои ще кажете: Повярвай в Бога, люби Бога. Те са разни идеи, разни основи, върху които се гради. Ти не може да туриш всичките основи изведнъж. Вярата е нещо, което принадлежи към съвсем друг свят. Любовта е Божествена сила, принадлежи към друг свят. Много други работи има, които се различават. Ние трябва да ги проучаваме. Казвате: Повярвай в Господа. „Това е живот вечен да позная Тебе Единаго Истинаго Бога и Христа“. Идеята за Христа е много ограничена. Любовта е животът. Да любим истинския Бог и Христа, който е изпратен от Бога. Животът може да бъде красив, когато носи своите красиви мисли. Животът може да бъде красив, когато носи своите красиви чувства. Животът може да бъде красив, когато носи своите красиви постъпки. Казва някой: Аз съм религиозен човек, вярвам в Бога. Има религиозни идеи, които са неразбрани. Ти може да си религиозен човек, но как живееш. Ти може да знаеш да свириш, да имаш най-хубавата цигулка и при това да не спазваш всичките правила. Който те слуша, мисли, че си обикновен цигулар с най-хубавата цигулка. Може да си обикновен цигулар с най-хубавата цигулка, пък може да си гениален цигулар, необикновен по своята гениалност, но с обикновена цигулка. За предпочитане е с обикновена цигулка и гениалност, отколкото без гениалност и с най-хубавата цигулка, или с

обикновеност и с необикновена цигулка.

Второто положение: Всеки човек като знае по кой начин ти ще изпееш една работа, като че ти губиш. Той трябва да не го знае. Той като знае как да го свириш, ще ти намери погрешка. Той нищо да не (знае), дори азбуката да не знае. Как ти ще го изсвириш, да не знае. Щом вървите по обикновените постъпки, всеки ще ви намира погрешки.

(Учителят кашля и казва за своята кашлица Този е търговец, който е дошъл в дома ми да търгува. Иска да покаже соковете си, мармаладите. Казвам: Направете нещо по-хубаво. – Не, не, я ги приеми по-добре. Ако река да се разправям с него, ще ми вземе повече време. Пък доста скъпо ги плащам. С 200, 300 лева не се задоволява, 500, 600 лева. Някой път и хиляда и хиляда и двеста взема за маслото. Ако вие тъй както седите употребите онзи закон на хармонията, какво ще стане. Ти се мъчиш да пееш, ти реагираш по един разумен начин. Ти пееш, да хармонизираш нещата. Той вижда, че не може да те хване. Каквото и да правиш, не те хваща. Кой хваща човека? Представете си един човек в живота си никога не се е молил, никога не е искал от другите на заем. Кой ще му даде? Защото хората винаги имат пред вид онези, които са искали. Онзи, който не иска, може по закона на досетливостта да получи. Казвате: Може и тия хора да искат, но ги е срам.

Туй, което аз казвам сега, ще видим дали ще се сбъдне на 220 страница от „Царския път на душата“. (Учителят даде книгата на брат Симеонов и той прочете посочената страница.)

Ето къде правят всичките погрешка. В даден случай аз привеждам само един факт: Някой гледа един билет от лотария, не му хваща око. Мисли, че има друг билет, който ще му даде един милион лева. Този билет е, който е попаднал на око. Той мисли, че тоя билет губи и не го взема. И наистина загубва. Всички ония, които са взели тоя билет, без да знаят, печелят. Винаги се радвате, когато печелите. Казва: Само погледнах билета, взех го. Един милион печели. Та и вие сте от тези, които с много малко се задоволявате. Та ние се радваме, когато печелим много с малки усилия и съжаляваме, когато печелим с големи усилия. То е в човешкия живот.

Сега Симеон като прочете, той изгуби времето. На Симеона работата мяза: Един американски кореспондент се хваща на бас с един англичанин за 250 лири, че ще посети един богат милиардер. Отива кореспондента при милиардера и иска да се срещне с него. Американският милиардер цени времето си и казва: Всяка минута ми струва по пет лири. Казва: Колкото

искате ще платя. Влязъл за пет минути и милиардерът го пита: Какво ще кажете? Онзи си държи часовника и казва: Хванах се на бас, че ще се срещна с тебе за 250 лири. На тебе давам от признателност 25, аз вземам останалите 225. Моето време е много по-скъпо. Симеон нищо не печели.

Ще дойде един ден, че най-малките виртуози в света ще свирят тъй добре, както и най-добрите виртуози сега. Обикновеният ученик ще свири тъй добре, както и най-добрият виртуоз. Туй време ще дойде. Тогава какви ще бъдат гениите, които ще свирят. Когато дойдат тия времена, ще се радваме на човешкия прогрес. Тогава хората ще си предават Божественото изкуство даром, няма да го продават.

Но сега друг е въпросът. Мъчнотията не седи в погрешките, но седи в изправянето на погрешките. Погрешката е там, че има един закон, който си престъпил, както някой цигулар се опитва да свири някое мъчно творение и прави погрешки. Следователно, той трябва да свири безпогрешно. Да поправиш живота си, значи по този закон да постъпваш без погрешка. Някой казва: Аз искам да бъда милосърд. Ти трябва да бъдеш съвършен в милосърдието. Ти се оправдаваш и казваш дали ще имаш време. Щом дойдеш до Божествения закон, няма да питаш дали ще имаш време или няма да имаш. Това е заблуждение. Човек всякога има време да прави каквато и да е милост. Като я направи, пак ще му остане време. Времето се увеличава и скъсява. Когато употребяваме Любовта, времето се увеличава; когато употребяваме безлюбието, времето се намалява.

Аз искам да кажете една страница да я прочетем, но да сте налучкали, което е писано. Каквото мислите, това да се говори (45). Понеже се събрали стара майка и стара дъщеря, животът им не е толкоз практичен. Търсят стар зет с малко ум и с много пари. Значи тогава невястата, младата булка започнаха да я дъвчат. Ти не мислиш за младата булка, за младата невяста, че я туряш в устата. Следователно, когато житото страда, вие се смеете, радвате се. Тази е първата усмивка, която човек е направил. Сега вие казвате, че ви залъгвам. Какво значи залъгване? Когато ви обещаят нещо и не ви го дават.

Изпейте онази старата песен: „Мога да постигна що желая“. (Изпяхме я.)

Като се роди радостта, Любовта царува. Без радост Любов не може да царува. Радостта е живот, който направлява Любовта. На един доста честолюбив момък казват: Ще носиш плодове. Казва: Не искам, чужди плодове не съм носил. Първия ден ще носиш чужди плодове, но един ден в живота си ще носиш свои плодове. Понеже си най-силен, не може да се

извиниш, може да ги носиш. Ако беше слаб, няма да ги носиш. Ако не искаш за себе си, ще ги носиш да ги раздадеш на хората. Ако не ги раздадеш, сам ще страдаш. Сега ние не може да избегнем някои товари. Някои неща ни дават и ти казваш: Не ми трябват. На други трябват. Не си свободен, но ще намериш тия , на които трябват и ще им ги дадеш. Понеже благото на всеки един човек се дължи, че мнозина са му услужвали, без той да заслужва. Та да благодарим на този закон, че Божественият свят върви по изключителен път. Ако човек би погледнал на Божествения порядък в самото начало, би казал: От туй всичко може да стане, но не и Божествено. Такова ще бъде неговото впечатление. Дотогава, докато знаеш Божественото, как ще стане, то никога няма да дойде. Ако знаеш, по кой начин Бог ще ти помогне, то никога няма да стане. Ти никога няма да знаеш как ще стане Божественото. Понеже ти искаш да знаеш, то няма да стане. Ти остави тази работа на Бога. Той да я направи, ти я забрави. Каквото Господ е намислил да направи, не говори. Каквото направи, тогава говори. Всички трябва да се трудим да предугадим Божественото. Но как ще предугадим Божественото? Съвременният християнски свят от хиляди години държи същото правило: Да се помолим. В една от най-добрите и богати църкви в Лондон става дума да се съберат пари за нещо. Казват: Да се помолим, братя! Проповедникът Муди казва: Няма какво да се молим. Аз първият съм богат проповедник, давам хиляда лири. Брат Джон, ти си голям банкер и ти ще дадеш. И той дава толкоз. Ние сме хората, които трябва да съберем средствата, които Бог ни е дал. Няма какво да се молим да ни пратят от невидимия свят.

Здрав си, прави добро. Светлата мисъл дойде у тебе, прави добро. Светлото чувство дойде у тебе, прави добро. Богат си, прави добро. Дойде радост у тебе, прави добро. Като нямаш радост, наби този, когото си срещнал на пътя. Как е смеел той да те срещне в нещастен ден. Че това лошо ли е, ако кажа на един човек да набие слънцето, понеже не му се оправят работите? Кой е онзи, комуто дам съвет да набие слънцето, че може да го набие. Като му кажа да набие слънцето, той много пъти ще бъде бит, но слънцето никога няма да бъде бито. Въодушевявайте се от слънцето. Слънцето при големите работи, които има, има време и за нищожни работи, да се премести една капчица от едно място на друго. Като погледнеш слънцето, ще кажеш: Не съм достигнал тъй да бъда като слънцето щедър, постоянен, в работата. Досега на колко места не съм се отбил. Слънцето от хиляди години не се отбива, сутрин като изгрее от изток, отива на запад. Не приема никакви покани. Казва: Нямам време да се разговарям. Доста хумор има в слънцето. Човек като не го слуша, образува вятър, големи бури. На онези, които го чакат, започва да им прекатурва колата, разбърква. Казвате: Бе, щеше да ни умори. Не го очаквайте, ще ви спъне работата.

Сега кое е по-хубаво: да мислиш за обикновения хляб на бедния или да мислиш за царския хляб? Или да го поставим в друга форма: коя храна е по-чиста: дето отива човек или дето отива пчелицата? Със своето отиване пчелицата изважда сок за хората. В света най-хубавите работи имат пред вид и ги търсят най-малките същества. Затова трябва да вземем добър пример от тях. Веднъж една сестра ми казва, че пчелата трябва да обиколи 500 хиляди цветя, за да извади едно кило мед. Не е вярно, може би до 150 хиляди до 200 хиляди да посети, но 500 хиляди са много за едно кило мед.

Ние всички се плашим от нашата статистика. Казвате: Изисква се цял живот, за да постигнем нещо. Крива е статистика(та). Не е вярно, че цял живот се изисква, за да постигнем нещо. Привеждал съм примера за онзи, който се родил да прави добро. Понеже всякога, когато е правил добро, се е случвало нещастие, той се е отказал да прави добро. Един ден казва: Ще се самоубия, не искам да живея. Него ден гледа едно младо момиче се дави в реката. Пита се да му помогне ли или да не му помогне, да го остави да се удави. Казва: Хайде да го извадя, че тогава ще ида да се давя. Това момиче било царската дъщеря. Оттогава му тръгнало напред. Като извадил царската дъщеря, му тръгнало напред. То е Истината. Само като намерите истината, ще ви тръгне напред.

Аз гледам съвременната психология на българите. Искат да направят нещо и търсят причините там, дето нищо няма да намерят. Ами че знаете ли, че мнозина от вас са виновати, че не са взели достатъчно въздух. Мнозина българи са виновати, че са взели повече въздух, отколкото трябва. Българите казват: Има въздух. Човек може да бъде виноват и във вземането, че не е взел толкоз, колкото трябва. И повече няма да вземаш. Ще извършиш длъжността си.

С коя мисъл започнахме? Първата мисъл коя беше? (Прочете се началото на тая лекция.)

Кой мисли най-малко? – Болният. Болният мисли повече за себе си. Каквото и да му кажат, всичко вярва. На вярващите там е всичката слабост, че те са суеверни. Този цяр помага, онзи цяр помага, каквото им кажат, всичко вярват. Дадат му един цяр, не върви, дадат друг, не върви.

Отче наш.

20.XII.1944 сряда – Последно Слово.
21 – четвъртък
22 – петък

23 – събота
24 – неделя
25 – понеделник
26 – вторник
27 – сряда, 6.45 ч – Петър Дънов си заминава.

1944_12_20 Последно Слово
Заветът_на_любовта_т.3

ПОСЛЕДНОТО СЛОВО

[Лука 14:16–20]

Христос казва: „Някой си човек направи вечеря голяма и покани мнозина. И в часа на вечерята проводи раба си да рече на поканените: Елате, понеже всичко е вече готово. И начнаха всичките, като на един ум да се отричат. Първият му рече: Нива купих и нужда имам да изляза и да я видя моля ти се, имай ме отречен. И друг рече: Купих пет чифта волове, и отхождам да ги опитам; моля ти се, имай ме отречен. И друг рече: Ожених се, и затова не мога да дойда."

Отричането на човека от благата на живота е подобно на сърденето на малкото дете, което се отказва да яде. Защо се сърди, защо се отказва да яде, и то не знае – няма никакъв важен аргумент. По свои никакви съображения, то се отказва да яде. Канят го веднъж, два пъти, то все отказва да яде. При това положение, може да се дойде до война. Ако бащата излезе по-силен, детето ще капитулира; ако детето излезе по-силно, бащата ще капитулира. Понякога хората се отричат и от хубавите работи, по единствената причина да вземат повече. Ако не им дадат, колкото искат, сърдят се, нищо не взимат. Те живеят в човешкия порядък. В Божествения порядък за всеки ден има определена дажба. В човешкия порядък не е определена дажбата на деня. – Защо е така? – Не е обмислена работата добре. Някои са лишени от дажби, понеже са били далеч, когато са раздавани. Други не са знаели, кога се раздават. Тия, които раздават благата, трябва да се ръководят от новите условия на живота, да предвиждат всички хора. Те не трябва да мислят само за себе си.

Момък иска да се ожени за някоя мома, но тя се отказва. Кои са подбудителните причини, задето тя се отказва? Някога момъкът се отказва да се жени. И в двата случая причината е една и съща. Момата се отказва да се жени, понеже е била измъчвана от момците. Момъкът се отказва да се жени, понеже е бил измъчван от момите. Ако туриш на краката си обувки, пълни с гвоздеи, какво благо ще ти донесат? Обувката е благо, когато е удобна, не притеснява крака. Щом притеснява крака, тя не е никакво благо. Всяко нещо, което не носи благо на човека, не трябва да се опитва.

Едно трябва да ви радва – младостта. Старите ще се подмладят. В небето няма стари хора. Ако дадеш кандидатурата си за подмладяване, имаш

бъдеще; ако не я дадеш, никакво бъдеще не те очаква. Някой казва, че остава със старите си вярвания. Човек, който се държи за старите си вярвания, ще остане назад.

Всичко в живота е временно. Някои неща са полезни за два-три дена или повече и след това ползата им се прекратява. Ако нещо е полезно в човешкия порядък, не е полезно в Божествения порядък. Това е причината за големите разочарования в човешкия живот.

Един приятел ми разказваше следното: Никога не мислех, че неуспехът в работите ми се дължи на опущения от моя страна. Каквато работа и да започвах, всякога се натъквах на противоречия. Каквото да предприемах, все противоречия срещах, и за всичко считах другите виновни. Искам вече да не търся вината в никого. Искам да работя така, че да виждам нещата правилно.

Казвате: Вярвай в Бога, всичко друго ще се нареди. Или, люби Бога, всичко ще се нареди. Това са различни идеи, различни основи, върху които може да се гради. Не можеш изведнъж да туриш вярата и любовта като основа на живота. Те принадлежат към друг свят. Не е достатъчно да се каже: Повярвай в Господа! Вярата трябва да се изучава. Не е достатъчно да се каже: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил." Трябва да се живее в името на любовта. Идеята на хората за Христа е ограничена. Казано е, че любовта ражда живота. Първо ще познаем любовта, от която излиза живота. Животът е красив, когато носи хубави и светли мисли; когато носи чисти и благородни чувства; когато носи възвишени постъпки.

Някой казва, че е религиозен човек, че вярва в Бога. Може да си религиозен, без да разбираш живота; може да си религиозен и да не можеш да живееш правилно. Има религиозни идеи, които малцина разбират. Може да имаш хубава цигулка, да свириш, без да спазваш правилата на музиката. Който слуша, как свириш, казва: Ето един обикновен цигулар с хубава цигулка. Може да бъдеш гениален цигулар и да свириш на обикновена цигулка. За предпочитане е да си гениален цигулар и да свириш на обикновена цигулка, отколкото обикновен цигулар с хубава цигулка. Важно е цигуларят да знае добре да свири. Тогава, на каквато цигулка и да свири, все ще излезе нещо хубаво. Като свириш на обикновена цигулка и не си майстор-цигулар, всички ще ти намират погрешки. Ако и вие се движите в обикновения живот и постъпвате по обикновен начин, всички ще ви намират погрешки.

Сега мнозина кашлят, и аз кашля. Кашлицата е търговец, дошъл в дома

ми да търгува, да продава мармаладите си. Казвам му да направи по-хубави мармалади, но той настоява да ги взема, каквито са. Ако река да се разправям с него, ще ми отнеме доста време. Пък и скъпо ги продава, не се задоволява с 200 или 300 лева, иска по 500, 600 лв.; за маслото иска по 1 000–1 200 лева килограм. Едно се иска от всички – хармоничен живот. Пей и ще хармонизираш живота си. Като пееш, никой не може да те хване; никаква болест не е в състояние да те хване. Дето е хармонията, там няма противоречия. Като се молиш и като искаш, все ще получиш нещо. Никой не се е молил никога в живота си, от никого нищо не е искал, а очаква да получи някакво благо. Дава се на оня, който иска и се моли. И оня, който не иска и не се моли, може да получи нещо, но само благодарение досетливостта на другите. Те казват: И тоя човек може да иска нещо, може да се нуждае от нещо, но го е срам да иска.

Прочетете 220 стр. от книгата „Царският път на душата", да видим, дали ще се сбъдне това, което сега ви казвам.

Де грешат хората? – В желанието си много да печелят с малки усилия. Затова те се радват, когато печелят много с малки усилия, и съжаляват, когато печелят малко с големи усилия. Те са в положението на ония, които купуват лотариен билет, за да спечелят милиона. Ако не спечелят, обезсърчават се. Поглеждат към един билет, към втори, но не се решават да го купят. Взимат трети билет, но оказва се, че не печели. Печели един от първите два, които не искаха да купят. После съжаляват, че не са го купили. Който печели милиона, радва се; който има празен билет, съжалява.

Сега прочетохте страницата и ще кажете, че сте изгубили времето си. Колко струват вашите пет минути? Един американски милиардер, поради много робота, бил недостъпен за обикновените хора. Той скъпо ценял времето си. Един журналист се хванал на бас с един англичанин, че може да се срещне с милиардера. Англичанинът му обещал 250 лири, ако спечели баса. Журналистът се явил в кантората на милиардера и му казал: Искам да се срещна с вас само за пет минути. – Нямам време, минутата ми струва пет лири. – Ще платя, колкото искате. Журналистът влязъл при милиардера, взел часовника си в ръка и следял, да не минат петте минути. – Какво искате? – запитал милиардерът. – Хванах се на бас с едного, че ще ми даде 250 лира, ако мога да се срещна само за пет минути с вас – толкова било скъпо времето ви. Ето, аз се срещнах с вас. От благодарност давам ви двадесет и пет лири за времето, което ви отнех, а за себе си задържам 225 лири. Значи, моето време е по-скъпо от вашето.

Ще дойде ден, когато и децата, т. е. най-малките цигулари ще свирят като

сегашните виртуози. И обикновеният ученик ще свири като сегашния майстор музикант. Ако обикновеният музикант бъде като сегашните големи майстори, какви ще бъдат гениалните? Когато дойдат тия времена, ще се радваме на човешките постижения. Тогава Божественото изкуство ще се предава даром, а не,с пари, както сега.

Каква е задачата на сегашния човек? – Да изправи погрешките си. – Защо сме грешили? – Не е там въпросът, важно е да се изправят погрешките. Щом си престъпил един закон, ще изправиш погрешката си. Кой цигулар не прави погрешки, когато изучава никое мъчно произведение? Ще дойде ден, когато ще свири без погрешки. Да изправиш погрешките си, това значи, да живееш по великия Божествен закон. Някой иска да бъде милосърден. Възможно е това, но трябва да прилага милосърдието в съвършенство. – Имам ли тая възможност? – Щом си дошъл до Божествения закон, нищо нима да питаш – само ще прилагаш. В Божественото има възможности, има и време. За доброто и за милосърдието всякога има време и възможности. Времето се увеличава и намалява. При любовта времето се увеличава; при безлюбието времето се намалява.

Сега кажете едно число, да прочетем една страница. Добре е, ако можете, като ясновидци, да знаете, какво е писано на тая страница. Прочете се 45 страница от „Царският път на душата." Числото 45 е съставено от числата 4 – стара дъщеря и 5 – стара майка. Те търсят стар зет с малко ум и с много пари. При това положение, животът не върви добре. Невестата е поставена на мъчнотии, както житото, което минава през воденичния камък. Когато житото страда, човек се радва и усмихва. Така се е родила първата усмивка.

Изпейте Песента "Мога да постигна, що желая." Казано е в песента, че дето е радостта, там е любовта. Без радост любовта не може да се прояви. Радостта е живот, който направлява любовта. Радостта е плод на любовта. Докато не се научиш да се радваш на чуждите постижения, никога няма да се радваш на своите. Дават на един момък да носи плодове на някого. Той е честолюбив, не иска да носи чужди плодове. Ако чужди не иска да носи; и свои няма да носи. Бъди готов да носиш чуждите плодове и да им се радваш, за да можеш някога да носиш и своите с радост. Силният няма право да се отказва от носене на чужд товар. Слабият не може да се товари, но силният може да носи и свой, и чужд товар. Носи и раздавай от плодовете си и на другите хора. Не даваш ли, ще страдаш.

Никой не може да избегне от товарите на живота. Ще носиш и радости, и скърби и ще ги раздаваш на ония, на които принадлежат. Някой се радва на благата, които му се дават, без да подозира, че това се дължи на

Божествения закон – да се дава на човека, без той да заслужава. Божественият свят върви по изключителни пътища. Благодарение на това, ние живеем на земята, радваме се и растем. Ако някой би погледнал на Божественото с обикновеното човешко око, би казал, че от това нищо няма да излезе. Незнайни са Божиите пътища. Ако знаеш, как ще се прояви Божественото, как Бог ще ти помогне, нищо няма да стане, нищо няма да научиш. Остави Божествената работа на Бога, Той да я свърши. Не питай, какво Бог мисли да прави. Това е Негова работа. Забрави всичко, което се отнася до Божественото. Преди да се е проявило Божественото, нищо не говори. Щом се прояви, тогава ще говориш. – Не трябва ли да предвиждаме, какво мисли Бог? – Това не е ваша работа. – Да се помолим, да ни се открие Бог. Да се помолим да ни помогне. – Така са постъпвали християните от преди две хиляди години; така постъпват и днес, но животът им не се е подобрил.

В една от богатите църкви в Лондон се повдигнал въпрос между членовете, да се помолят, за да съберат една голяма сума за някаква благотворителна цел. Проповедникът Муди присъствал на това събрание и, като изслушал всички, казал: Братя, да не изкушаваме Господа, да не изкушаваме разумния свят. Аз съм първият, който мога да дам хиляда лири. Колко още има като мене, които могат да дадат по хиляда лири! В половин час исканата сума била събрана.

Казвам: Ако си здрав, прави добро. Ако светла мисъл те посети, прави добро. Ако си радостен, прави добро. Друг е въпросът, ако живееш в мрак и си нещастен. Ако при това положение срещнеш някой човек, можеш да се скараш с него, защо те е срещнал в тоя нещастен ден. – Трябва ли да се карам с хората? Трябва ли да се бия с тях? – Да набиеш човека е толкова възможно, колкото да набиеш слънцето. Ще биеш слънцето, че работите ти не вървят добре. Опитай се да биеш слънцето. Вместо слънцето, тебе ще бият. Въодушевявайте се от слънцето. Вижте, какво върши то. Покрай великите работи, с които се занимава, то има пред вид и малките работи – да премести една капка вода от едно място на друго. Погледни към слънцето и кажи: Желая да бъда като слънцето щедър и постоянен. Какво велико съзнание има слънцето! От хиляди години върши работата си, без отклоняване и умора. То не се отзовава на никакви човешки покани. Като вижда непослушанието на хората, то им създава различни изненади: ту вятър, ту буря, ту дъжд. Слънцето е духовито, шегува се с хората. Като срещне селяни, които отиват на работа късно, създава голяма буря, прекатурва колата им, да ги научи да стават рано.

Кое е по-хубаво: да се занимаваш с хляба на бедния, или с хляба на царя? С други думи казано: Коя храна е по-чиста – човешката, или тая на пчелата?

Най-чиста е храната, която пчелата употребява. Тя кацва от цвят на цвят и събира сладкия сок, от който приготвя мед за хората. Изобщо, малките същества търсят най-хубавите неща и ги намират. Ето защо, трябва да взимаме пример от тях. Голямо постоянство има пчелата. Според някои, за да изкара един килограм мед, пчелата трябва да посети около 500 хиляди цвята. И по-малко да са от 500 хиляди, важно е голямото постоянство и неуморност, които пчелата притежава. Сегашните хора, като се натъкват на някаква статистика, страхуват се. Те казват: Цял живот няма да ни стигне, за да придобием нещо. В края на краищата, те се отчайват. В това отношение, те приличат на оня, който мислел, че се родил, за да прави добро. Един ден решил да се откаже от доброто, защото, в деня, в който правел добро, все му се случвало нещастие. Най-после той решил да се самоубие и тръгнал край морето, да обмисли въпроса добре. Като наблюдавал морето, видял, че едно младо момиче се дави във водата. Той се замислил: Да помогна ли на момичето да се спаси? Да направя ли последното добро, или да го оставя да се удави? Най-после си казал: Ще я спася. Нека това бъде последното ми добро. Хвърлил се във водата и спасил давещото се момиче. Какво излязло от това? Оказало се, че момичето било царската дъщеря. От тоя момент работите му започнали да се нареждат добре. Като се намерите пред някаква мъчнотия, направете най-малкото добро, да извадите царската дъщеря от водата. Царската дъщеря представя истината. Следователно, като намерите истината, работите ви ще се наредят добре.

Често наблюдавам българина, изучавам проявите на неговия характер. Като търси причините и последствията на нещата, той ги намира там, дето не са. Знаете ли, че вината за всичко е в самите вас? Причината затова е въздухът, от който сте взели, или повече, отколкото ви трябва, или по-малко. Българинът казва: Достатъчно въздух има в природата. Човек греши и във взимането, и в даването, като взима повече, или по-малко, отколкото му трябва. Ще вземеш точно толкова, колкото ти трябва.

Кой мисли най-малко в живота? – Болният. – Защо? – Защото мисли само за себе си. Какъвто цяр да му се даде, на всички вярва. Вярата на болния отива до суеверие. На тоя цяр вярва, на оня вярва, но като ги опита, не излиза така. Дадат му един цяр, не върви; дадат му друг цяр, пак не върви.

31. Беседа от Учителя, държана
на 20 декември, сряда, 5 ч. с. 1944 г,
София, – Изгрев